

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

චතුත්ථො භාගො

10. දසකනිපාතො

[439] 1. චතුද්වාරජාතකවණ්ණනා

චතුද්වාරමිදං නගරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි.

පච්චුප්පන්තවත්ථු නවකනිපාතස්ස පට්මජාතකෙ චිත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන සත්ථා තං හික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු දුබ්බවො”ති පුච්ඡන්තවා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “පුබ්බෙපි ත්වං හික්ඛු දුබ්බවතාය පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා බුරුවක්කං ආපාදෙසී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කස්සපදසබ්බස්ස කාලෙ බාරාණසියං අසීතිකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිනො එකො පුත්තො මිත්තවින්දකො නාම අහොසි. තස්ස මාතෘපිතරො සොනාපන්නා අහෙසුං, සො පන දුස්සිලො අස්සද්ධො. අථ නං අපරභාගෙ පිතරි කාලකතෙ මාතා කුටුම්භං විචාරෙන්ති ආහ – “තාත, තයා දුල්ලහං මනුස්සත්තං ලද්ධං, දානං දෙහි, සීලං රක්ඛාහි, උපොසථකම්මං කරොහි, ධම්මං සුඤ්ඤාහි”ති. අම්ම, න මය්හං දානාදිහි අත්ථො, මා මං කිඤ්චි අවචුත්ථං, අහං යථාකම්මං ගම්මිසාමිති. එවං වදන්තමිපි නං එකදිවසං පුණ්ණමුපොසථදිවසෙ මාතා ආහ – “තාත, අප්ප අභිලක්ඛිතො මහාඋපොසථදිවසො, අප්ප උපොසථං සමාදිශිත්වා විහාරං ගන්ත්වා සබ්බරත්තිං ධම්මං සුත්වා එහි, අහං තෙ සහස්සං දස්සාමි”ති. සො “සාධු”ති ධනලොභෙන උපොසථං සමාදිශිත්වා භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා දිවසං විතිනාමෙන්වා රත්තිං යථා එකමිපි ධම්මපදං කණ්ණං න පහරති, තථා එකස්මිං පදෙසෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමිත්වා පුනදිවසෙ පාතොව මුඛං ධොවිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා නිසීදි.

මාතා පනස්ස “අප්ප මෙ පුත්තො ධම්මං සුත්වා පාතොව ධම්මකම්මකත්ථෙරං ආදාය ආගම්මස්සති”ති යාගුං බාදනීයං භොජනීයං පටියාදෙන්වා ආසනං පඤ්ඤපෙන්වා තස්සාගමනං පටිමානෙන්ති තං එකකං ආගතං දිස්වා “තාත, ධම්මකම්මකො කෙන න ආනිතො”ති වත්වා “න මය්හං ධම්මකම්මකෙන අත්ථො”ති චුත්තෙ “තෙන හි යාගුං පිවා”ති ආහ. සො “තුම්භෙහි මය්හං සහස්සං පටිස්සුතං, තං තාව මෙ දෙථ, පච්ඡා පිච්ඡිසාමි”ති ආහ. “පිච, තාත, පච්ඡා දස්සාමි”ති. “ගහෙන්වා පිච්ඡිසාමි”ති. අථස්ස මාතා සහස්සභණ්ඩිකං පුරතො යපෙසි. සො යාගුං පිච්ඡිත්වා සහස්සභණ්ඩිකං ගහෙන්වා වොහාරං කරොන්තො න විරස්සෙව විසසනසහස්සං උජ්ජාදෙසි. අථස්ස එතදහොසි – “නාවං උපට්ඨපෙන්වා වොහාරං කරිස්සාමි”ති. සො නාවං උපට්ඨපෙන්වා “අම්ම, අහං නාවාය වොහාරං කරිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං මාතා “ත්වං තාත, එකපුත්තකො, ඉමස්මිං සරෙ ධනම්පි බහු, සමුද්දො අනෙකාදිනවො, මා ගම්”ති නිචාරෙසි. සො “අහං ගම්මිසාමෙව, න සක්කා මං නිචාරෙතු”න්ති වත්වා “අහං තං, තාත, වාරෙස්සාමි”ති මාතරා හත්ථෙ ගහිතො හත්ථං විස්සජ්ජාපෙන්වා මාතරං පහරිත්වා පාතෙන්වා අන්තරං කත්වා ගන්ත්වා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දි.

නාවා සත්තමෙ දිවසෙ මිත්තවින්දකං නිස්සාය සමුද්දපිට්ඨෙ නිච්චලා අට්ඨාසි. කාලකණ්ණිසලාකා කරියමානා මිත්තවින්දකස්සෙව හත්ථෙ තික්ඛන්තුං පති. අථස්ස උච්චිපං දත්වා “ඉමං එකං නිස්සාය බහු මා නස්සන්තු”ති තං සමුද්දපිට්ඨෙ බිට්ඨි. තාවදෙව නාවා ජවෙන මහාසමුද්දං පක්ඛන්දි. සොපි උච්චිපෙ නිපජ්ජිත්වා එකං දීපකං පාපුණි. තත්ථ එලිකවිමානෙ වතස්සො වෙමානිකපෙතියො අද්දස. තා සත්තාහං දුක්ඛං අනුභවන්ති, සත්තාහං සුඛං. සො තාහි සද්ධිං සත්තාහං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවි. අථ නං තා දුක්ඛානුභවනත්ථාය ගච්ඡමානා “සාමි, මයං සත්තමෙ දිවසෙ ආගම්මස්සාම, යාව මයං ආගච්ඡාම, තාව අනුක්කණ්ඩමානො ඉධෙව වසා”ති වත්වා අගමංසු. සො තණ්හාවසිකො හුත්වා තස්මිංයෙව එලකෙ නිපජ්ජිත්වා පුන සමුද්දපිට්ඨෙත ගච්ඡන්තො අපරං දීපකං පත්වා තත්ථ රජතවිමානෙ අට්ඨ වෙමානිකපෙතියො දිස්වා එතෙනෙව උපායෙන අපරස්මිං දීපකෙ මණ්ඩවිමානෙ සොළස, අපරස්මිං දීපකෙ කනකවිමානෙ ද්වන්තිංස වෙමානිකපෙතියො දිස්වා තාහි සද්ධිං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා තාසම්පි දුක්ඛං අනුභවිතුං ගතකාලෙ පුන සමුද්දපිට්ඨෙත ගච්ඡන්තො එකං පාකාරපරික්ඛිත්තං චතුද්වාරං නගරං අද්දස. උස්සදනිරයො කිරෙස, බහුනං තෙරයිකසත්තානං කම්මකරණානුභවනට්ඨානං මිත්තවින්දකස්ස අලඬිකතපටියත්තනගරං විය හුත්වා උපට්ඨාසි.

සො “ඉමං නගරං පටිසිත්වා රාජා භවිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා බුරුවක්කං උක්ඛිපිත්වා සීසෙ පච්චමානං තෙරයිකසත්තං අද්දස. අථස්ස තං තස්ස සීසෙ බුරුවක්කං පදුමං විය හුත්වා උපට්ඨාසි. උරෙ පඤ්චඩ්ඛිකඛන්ධනං උරච්ඡදපසාධනං හුත්වා සීසතො ගලන්තං ලොභිතං ලොභිතවන්දනවිලෙපනං විය හුත්වා පරිදෙවනසද්දො මධුරසරො ගිහසද්දො විය හුත්වා උපට්ඨාසි. සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “භො පුරිස, වීරං තයා පදුමං ධාරිතං, දෙහි මෙ

එත”න්ති ආහ. “සම්ම, නයිදං පද්මං, බුරවක්කං එත”න්ති. “ත්වං මය්හං අදාතුකාමනාය එවං වදයි”ති. නෙරයිකසත්තො වින්තෙසි “මය්හං කම්මං බිණං හවිස්සති, ඉමිනාපි මයා විය මාතරං පහරිත්වා ආගතෙන හවිතබ්බං, දස්සාමිස්ස බුරවක්ක”න්ති. අප්පං “එහි හො, ගණ්හ ඉම”න්ති වත්වා බුරවක්කං තස්ස සීසෙ බිපි, තං තස්ස මත්ථකං පිසමානං හස්සි. තස්මිං බණෙ මිත්තවින්දකො තස්ස බුරවක්කභාවං ඤත්වා “තව බුරවක්කං ගණ්හ, තව බුරවක්කං ගණ්හා”ති වෙදනාප්පත්තො පරිදෙවි, ඉතරො අන්තරධායි. තදා බොධිසත්තො රුක්ඛදෙවතා හුත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන උස්සදවාරිකං වරමානො තං යානං පාපුණි. මිත්තවින්දකො තං ඔලොකෙන්වා “සාමී දෙවරාජ, ඉදං මං වක්කං සණ්හකරණියං විය තිලානි පිසමානං ඔතරති, කිං නු බො මයා පාපං පකත”න්ති පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි

1. “චතුද්වාරමිදං නගරං, ආයසං දළ්භපාකාරං;
ඔරුද්ධපට්ටරුද්ධොස්මි, කිං පාපං පකතං මයා.
2. “සබ්බෙ අපිහිතා ද්වාරා, ඔරුද්ධොස්මි යථා දිජො;
කිමාධිකරණං යක්ඛ, වක්කාභිනිහතො අහ”න්ති.

තත්ථ දළ්භපාකාරන්ති ථීරපාකාරං. “දළ්භතොරණ”න්තිපි පාඨො, ථීරද්වාරන්ති අත්ථො. ඔරුද්ධපට්ටරුද්ධොස්මිති අන්තො කත්වා සමන්තා පාකාරෙන රුද්ධො, පලායනට්ඨානං න පඤ්ඤායති. කිං පාපං පකතන්ති කිං නු බො මයා පාපකම්මං කතං. අපිහිතාති ථකිතා. යථා දිජොති පඤ්ඡරෙ පක්ඛිත්තො සකුණො විය. කිමාධිකරණන්ති කිං කාරණං. වක්කාභිනිහතොති වක්කෙන අභිනිහතො.

අප්පස්ස දෙවරාජා කාරණං කථෙතුං ඡ ගාථා අභාසි –

3. “ලද්ධා සතසහස්සානි, අතිරෙකානි විසති;
අනුකම්පකානං ඤාතීනං, වචනං සම්ම නාකරි.
4. “ලඬ්ඨිං සමුද්දං පක්ඛන්දි, සාගරං අප්පසිද්ධිකං;
චතුබ්භි අට්ඨප්ඤ්ඤාගමා, අට්ඨාහිපි ව සොළස.
5. “සොළසාහි ව බාත්තිංස, අතිච්ඡං වක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, වක්කං හමති මත්ථකෙ.
6. “උපරිවිසාලා දුප්පුරා, ඉච්ඡා විසට්ඨාමිති;
යෙ ව තං අනුගිජ්ඣන්ති, තෙ හොන්ති වක්කධාරිනො.
7. “බහුභණ්ඩං අවහාය, මග්ගං අප්පට්ටෙක්ඛිය;
යෙසඤ්ඤෙතං අසඬ්ඛාතං, තෙ හොන්ති වක්කධාරිනො.
8. “කම්මං සමෙක්ඛෙ විපුලඤ්ච හොගං, ඉච්ඡං න සෙවෙය්‍ය අනත්ථසංහිතං;
කරෙය්‍ය වාකාං අනුකම්පකානං, තං තාදිසං නාතිවත්තෙය්‍ය වක්ක”න්ති.

තත්ථ ලද්ධා සතසහස්සානි, අතිරෙකානි විසතිති ත්වං උපොසථං කත්වා මාතු සන්තිකා සහස්සං ගහෙන්වා වොහාරං කරොන්තො සතසහස්සානි ව අතිරෙකානි විසතිසහස්සානි ලභිත්වා. නාකරිති තෙන ධනෙන අසන්තුට්ඨො නාවාය සමුද්දං පවිසන්තො සමුද්දෙ ආදීනවඤ්ච කථෙත්වා මාතුයා වාරියමානොපි අනුකම්පකානං ඤාතීනං වචනං න කරොසි, සොතාපන්නං මාතරං පහරිත්වා අන්තරං කත්වා නික්ඛන්තොයෙවාසිති දීපෙති.

ලඬ්ඨින්ති නාවං උල්ලඬ්ඨිනසමත්ථං. පක්ඛන්දීති පක්ඛන්දොසි. අප්පසිද්ධිකන්ති මන්දසිද්ධිං විනාසබහුලං. චතුබ්භි අට්ඨානි අප්පං නිස්සාය ධීනාය නාවාය ඵලකං දත්වා සමුද්දෙ බිත්තොපි ත්වං මාතරං නිස්සාය එකදිවසං කතස්ස උපොසථකම්මස්ස නිස්සන්දෙන ඵලිකවිමානෙ වතස්සො ඉන්ටියො ලභිත්වා තතො රජතවිමානෙ අට්ඨ, මණ්ඩවිමානෙ සොළස, කතකවිමානෙ ද්වත්තිංස අධිගතොසිති. අතිච්ඡං වක්කමාසදොති අප්පං ත්වං යථාලද්ධෙන අසන්තුට්ඨො “අනු උත්තරිතරං ලභිස්සාමි”ති එවං ලද්ධං ලද්ධං අතික්කමනලොභසඬ්ඛාතාය අතිච්ඡාය සමන්තාගතත්තා අතිච්ඡො පාපපුග්ගලො තස්ස උපොසථකම්මස්ස බිණත්තා ද්වත්තිංස ඉන්ටියො අතික්කමිත්වා ඉමං පෙතනගරං ආගන්ත්වා තස්ස මාතුපහාරදානඅකුසලස්ස නිස්සන්දෙන ඉදං බුරවක්කං සම්පත්තොසි. “අනුච්ඡ”න්තිපි පාඨො, අනු අනු ඉච්ඡමානොති අත්ථො. “අනුච්ඡා”තිපි පාඨො, අනුච්ඡායාති අත්ථො. හමතීති තස්ස තෙ ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස ඉදං වක්කං මත්ථකං පිසමානං ඉදානි කුම්භකාරවක්කං විය මත්ථකෙ හමතීති අත්ථො.

යෙ ව තං අනුගිජ්ඣන්තිති තණ්හා නාමෙසා ගච්ඡන්ති උපරුපරි විසාලා හොති, සමුද්දො විය ව දුප්පුරා, රුපාදිසු තස්ස තස්ස ඉච්ඡනඉච්ඡාය විසට්ඨාමිති, තං එවරුපං තණ්හං යෙ ව අනුගිජ්ඣන්ති ගිද්ධා ගධිතා හුත්වා පුනප්පුනං අල්ලියන්ති. තෙ හොන්ති වක්කධාරිනොති තෙ එවං පවිචන්තා බුරවක්කං ධාරෙන්නි. බහුභණ්ඩන්ති මාතාපිතුනං සන්තකං බහුධනං ඔහාය. මග්ගන්ති ගන්තබ්බං අප්පසිද්ධිකං සමුද්දමග්ගං අපව්ච්චෙක්ඛිත්වා යථා ත්වං පටිපන්නො, එවමෙව අඤ්ඤෙසම්පි යෙසඤ්ඤෙතං අසඬ්ඛාතං අවිමංසිතං, තෙ යථා ත්වං තථෙව තණ්හාවසිකා හුත්වා ධනං පහාය ගමනමග්ගං අනපෙක්ඛිත්වා පටිපන්නා වක්කධාරිනො හොන්ති. කම්මං සමෙක්ඛෙති තස්මා පණ්ඩිතො පුරිසො

අත්තනා කත්තබ්බකම්මං “සදොසං නු බො, නිද්දොස”න්ති සමෙක්ඛෙය්‍ය පච්චවෙක්ඛෙය්‍ය. විපුලඤ්ච භොගන්ති අත්තනො ධම්මලද්ධං ධනරාසිමිපි සමෙක්ඛෙය්‍ය. නාතිවත්තෙය්‍යාති තං තාදිසං පුග්ගලං ඉදං චක්කං න අතිවත්තෙය්‍ය නාවත්ථරෙය්‍ය. “නාතිවත්තෙති”තිපි පායො, නාවත්ථරතීති අත්ථො.

තං සුත්වා මිත්තවින්දකො “ඉමිනා දෙවපුත්තෙන මයා කතකම්මං තථතො ඤාතං, අයං මය්හං පච්චනපමාණමිපි ජාතිස්සති, පුච්ඡාමි න”න්ති විත්තෙත්වා නවමං ගාථමාහ –

9. “කිච්චරං නු මෙ යක්ඛ, චක්කං සිරසි යස්සති;
කති චස්සසහස්සාති, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

අථස්ස කථෙන්නො මහාසත්තො දසමං ගාථමාහ –

10. “අතිසරො පච්චසරො, මිත්තවින්ද සුඤ්ඤාහි මෙ;
චක්කං තෙ සිරසි මාවිද්ධං, න තං ජීවං පමොක්ඛසි”ති.

තත්ථ අතිසරොති අතිසරිතිපි අතිසරො, අතිසරිස්සතිතිපි අතිසරො. පච්චසරොති තස්සෙව වෙච්චනං. ඉදං චුත්තං භොති – සම්ම මිත්තවින්දක, සුඤ්ඤාහි මෙ වචනං, ත්වඤ්ඤි අතිදාරුණස්ස කම්මස්ස කතත්තා අතිසරො, තස්ස පන න සක්කා චස්සගණනාය විපාකො පඤ්ඤාපෙතුන්ති අපරිමාණං අතිමහන්නං විපාකදුක්ඛං සරිස්සපි පටිපජ්ජිස්සසිති අතිසරො. තෙන තෙ “එත්තකාති චස්සසහස්සාති”ති චත්තුං න සක්කොමි. සිරසිමාවිද්ධන්ති යං පන තෙ ඉදං චක්කං සිරස්මි. ආවිද්ධං කුම්භකාරචක්කම්ච භමති. න තං ජීවං පමොක්ඛසිති තං ත්වං යාව තෙ කම්මවිපාකො න බියති, තාව ජීවමානො න පමොක්ඛසි, කම්මවිපාකෙ පන බිණෙ ඉදං චක්කං පහාය යථාකම්මං ගමිස්සසිති.

ඉදං චත්වා දෙවපුත්තො අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව ගතො, ඉතරොපි මහාදුක්ඛං පටිපජ්ජි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා මිත්තවින්දකො අයං දුබ්බච්ඡික්ඛු අභොසි, දෙවරාජා පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

[440] 2. කණ්ණජාතකචණ්ණනා චතුද්වාරජාතකචණ්ණනා පයමා.

කණ්ණො චතායං පුරිසොති ඉදං සත්ථා කපිලවත්ථුං උපනිස්සාය නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්නො සිතපාතුකම්මං ආරබ්භ කථෙයි. තදා කිර සත්ථා සායන්හසමයෙ නිග්‍රොධාරාමෙ භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො ජඩ්ඝවිහාරං අනුචඩ්ඝමාමානො අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පාත්වාකාසි. ආනන්දත්ථෙරො “කො නු බො භෙනු, කො පච්චයො භගවතො සිතස්ස පාතුකම්මාය, න අභෙනු තථාගතා සිතං පාතුකරොන්ති, පුච්ඡිස්සාමි තාවා”ති අඤ්ජලිං පග්ගෙහ සිතකාරණං පුච්ඡි. අථස්ස සත්ථා “භුතපුබ්බං, ආනන්ද, කණ්ණො නාම ඉසි අභොසි, සො ඉමස්මිං භූමිජපදෙසෙ විහාසි කුමාසි කුමානරතො, තස්ස සිලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි”ති සිතකාරණං චත්වා තස්ස චත්ථුතො අපාකටත්තා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියං එකෙන අසීතිකොට්ඨිභවෙන අපුත්තකෙන බ්‍රාහ්මණෙන සිලං සමාදිශිත්වා පුත්තෙ පත්ථිතෙ බොධිසත්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති. කාළචණ්ණත්තා පනස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “කණ්ණකුමාරො”ති නාමං අකංසු. සො සොළසචස්සකාලෙ මණිපට්ඨා විය සොභග්ගප්පත්තො හුත්වා පිතරා සිප්පුග්ගහණත්ථාය පෙසිතො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා පච්චාගච්ඡි. අථ නං පිතා අනුරුපෙන දාරෙන සංයොජෙයි. සො අපරභාගෙ මානාපිතුනං අච්චයෙන සබ්බස්සරියං පටිපජ්ජි. අථෙකදිවසං රතනකොට්ඨාගාරානි විලොකෙත්වා වරපල්ලඬකමජ්ඣගතො සුවණ්ණපට්ටං ආභරාපෙත්වා “එත්තකං ධනං අසුකෙන උප්පාදිතං, එත්තකං අසුකෙනා”ති පුබ්බඤ්ඤානිහි සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබ්බානි අක්ඛරානි දිස්වා විත්තෙයි “යෙහි ඉමං ධනං උප්පාදිතං, තෙ න පඤ්ඤායන්ති, ධනමෙව පඤ්ඤායති, එකොපි ඉදං ධනං ගහෙත්වා ගතො නාම නත්ථි, න බො පන සක්කා ධනහණ්ඩකං බන්ධිත්වා පරලොකං ගන්තුං. පඤ්චන්තං වෙරානං සාධාරණභාවෙන හි අසාරස්ස ධනස්ස දානං සාරො, බහුරොගසාධාරණභාවෙන අසාරස්ස සරිරස්ස සිලවත්තෙසු අභිවාදනාදිකම්මං සාරො, අනිච්චාභිභූතභාවෙන අසාරස්ස ජීවිතස්ස අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනායොගො සාරො, තස්මා අසාරෙහි භොගෙහි සාරග්ගහණත්ථං දානං දස්සාමි”ති.

සො ආසනා වුට්ඨාය රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා රාජානං ආපුච්ඡිත්වා මහාදානං පවත්තෙයි. යාව සත්තමා දිවසා ධනං අපරික්ඛියමානං දිස්වා “කිං මෙ ධනෙන, යාව මං ජරා නාභිභවති, තාවදෙව පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා ගෙහෙ සබ්බද්වාරානි විවරාපෙත්වා “දින්නං මෙ, හරන්තු”ති අසුචිං විය ජිගුච්ඡන්තො චත්ථුකාමෙ පහාය මහාජනස්ස රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස නගරා නික්ඛමිත්වා භිමවන්තපදෙසං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අත්තනො වසනත්ථාය රමණියං භූමිභාගං ඔලොකෙත්තො ඉමං යානං පත්වා “ඉධ වසිස්සාමි”ති එකං ඉන්ද්‍යවාරුණිරුක්ඛං ගොවරගාමං අධිට්ඨාය තස්සෙව රුක්ඛස්ස මූලෙ විහාසි. ගාමන්තසෙනාසනං පහාය ආරඤ්ඤිකො අභොසි, පණ්ණසාලං අකත්වා

රුක්මලුලිකො අහොසි, අබ්හොකාසිකො නෙසජ්ජිකො. සචෙ නිපජ්ජතුකාමො, භූමියංයෙව නිපජ්ජති, දන්තමුසලිකො හුත්වා අනග්ගිපක්කමෙව බාදති, ථුසපරික්ඛිත්තං කිඤ්චි න බාදති, එකදිවසං එකවාරමෙව බාදති, එකාසනිකො අහොසි. බමාය පථවිආපනෙජවායුසමො හුත්වා එතෙ එත්තකෙ ධුතඨගගුණෙ සමාදාය වත්තති, ඉමස්මිං කිර ජාතකෙ බොධිසත්තො පරමජ්ජිවිණො අහොසි. සො න විරස්සෙව අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො තත්ථෙව වසති, එලාඵලත්ථමිපි අඤ්ඤත්ථ න ගච්ඡති, රුක්ඛස්ස ඵලිතකාලෙ ඵලං බාදති, පුජ්චිතකාලෙ පුජ්ථං බාදති, සපත්තකාලෙ පත්තානි බාදති, නිජ්ජත්තකාලෙ පපටිකං බාදති. එවං පරමසන්තුට්ඨො හුත්වා ඉමස්මිං යානෙ විරං වසති.

සො එකදිවසං පුබ්බණ්ඩසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස පක්කානි ඵලානි ගණ්හි, ගණ්හන්තො පන ලොලුප්පචාරෙන උට්ඨාය අඤ්ඤස්මිං පදෙසෙ න ගණ්හානි, යථානිසින්තොව හත්ථං පසාරෙන්වා හත්ථප්පසාරණට්ඨානෙ ධීතානි ඵලානි සංහරති, තෙසුපි මනාපාමනාපං අවිචිතිත්වා සම්පත්තසම්පත්තමෙව ගණ්හානි. එවං පරමසන්තුට්ඨස්ස තස්ස සීලනෙජෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. තං කිර සක්කස්ස ආයුක්ඛයෙන වා උණ්හං හොති පුඤ්ඤක්ඛයෙන වා, අඤ්ඤස්මිං වා මහානුභාවසත්තෙ තං යානං පත්ථෙත්තෙ, ධම්මිකානං වා මහිද්ධිකසමණබ්‍රාහ්මණානං සීලනෙජෙන උණ්හං හොති. සක්කො “කො නු බො මං යානා වාවෙනුකාමො”ති ආවජ්ජෙන්වා ඉමස්මිං පදෙසෙ වසන්තං කණ්හං ඉසිං රුක්ඛඵලානි උච්චිනන්තං දිස්වා වින්තෙසි “අයං ඉසි ඝොරතපො පරමජ්ජිත්ථියො, ඉමං ධම්මකථාය සිහනාදං නදාපෙන්වා සුකාරණං සුත්වා වරෙන සන්තප්පෙන්වා ඉමමස්ස රුක්ඛං ධුවඵලං කත්වා ආගමිස්සාමි”ති. සො මහන්තෙනානුභාවෙන සීසං ඔතරිත්වා තස්මිං රුක්ඛමුලෙ තස්ස පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා “අත්තනො අවණ්ණෙ කට්ඨෙ කුජ්ඣිස්සති නු බො, නො”ති වීමංසන්තො පයමං ගාථමාහ

11. “කණ්හො වතායං පුරිසො, කණ්හං භුඤ්ජති භොජනං;
කණ්හෙ භූමිපදෙසස්මිං, න මය්හං මනසො පියො”ති.

තත්ථ කණ්හොති කාලුචණ්ණො. භොජනන්ති රුක්ඛඵලභොජනං.

කණ්හො ඉසි සක්කස්ස වචනං සුත්වා “කො නු බො මයා සද්ධිං කථෙති”ති දිබ්බවක්ඛුනා උපධාරෙන්තො “සක්කො”ති ඤත්වා අනිවත්තිත්වා අනොලොකෙන්වා ව දුතියං ගාථමාහ –

12. “න කණ්හො තවසා හොති, අන්තොසාරො හි බ්‍රාහ්මණො;
යස්මිං පාපානි කම්මානි, ස වෙ කණ්හො සුජම්පති”ති.

තත්ථ තවසානි තවෙන කණ්හො නාම න හොතීති අත්ථො. අන්තොසාරොති අබ්හන්තරෙ සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසාරෙහි සමන්තාගතො. එවරූපො හි බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණො නාම හොති. ස වෙති යස්මිං පන පාපානි කම්මානි අත්ථී, සො යත්ථ කත්ථවි කුලෙ ජාතොපි යෙන කෙනවි සරීරවණ්ණෙන සමන්තාගතොපි කාලුකොව.

එවඤ්ච පන වත්වා ඉමෙසං සත්තානං කණ්හභාවකරානි පාපකම්මානි එකවිධාදිහෙදෙහි විත්ථාරෙන්වා සබ්බානිපි තානි ගරහිත්වා සීලාදයො ගුණෙ පසංසිත්වා ආකාසෙ වන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය සක්කස්ස ධම්මං දෙසෙසි. සක්කො තස්ස ධම්මකථං සුත්වා පමුදිතො සොමනස්සජාතො මහාසත්තං වරෙන නිමන්තෙන්තො තතියං ගාථමාහ –

13. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං බ්‍රාහ්මණ තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිවිජ්ජි”ති.

තත්ථ එතස්මින්ති යං ඉදං තයා සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො විය සුලපිතං, තස්මිං සුලපිතෙ තුම්භාකමෙව අනුවච්චිකත්තා පතිරූපෙ සුභාසිතෙ යං කිඤ්චි මනසා ඉවිජ්ජි, සබ්බං තෙ යං වරං ඉවජ්ජිතං පත්ථිතං, තං දම්මිති අත්ථො.

තං සුත්වා මහාසත්තො වින්තෙසි “අයං කිං නු බො අත්තනො අවණ්ණෙ කට්ඨෙ කුජ්ඣිස්සති, නොති මං වීමංසන්තො මය්හං ඡවිවණ්ණඤ්ච භොජනඤ්ච වසනට්ඨානඤ්ච ගරහිත්වා ඉදානි මය්හං අකුද්ධභාවං ඤත්වා පසන්නචිත්තො වරං දෙති, මං බො පනෙස ‘සක්කිස්සරියබ්‍රහ්මිස්සරියානං අත්ථාය බ්‍රහ්මවරියං වරති’තිපි මඤ්ඤෙයා, තත්‍රස්ස නික්කඨ්ඨභාවත්ථං මය්හං පරෙසු කොධො වා දොසො වා මා උජ්ජජ්ජතු, පරසම්පත්තියං ලොභො වා පරෙසු සිනෙහො වා මා උජ්ජජ්ජතු, මජ්ඣන්තොව භවෙය්‍යන්ති ඉමෙ මයා වත්තාරො වරෙ ගහෙතුං වට්ටති”ති. සො තස්ස නික්කඨ්ඨභාවත්ථාය වත්තාරො වරෙ ගණ්හන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

14. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
සුනික්කොධං සුනිද්දොසං, නිල්ලොභං චුත්තිමත්තනො;
නිස්සෙහමහිකඨ්ඨාමි, එතෙ මෙ චතුරො වරෙ”ති.

තත්ථ වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්කානි සචෙ ත්වං මය්හං වරං අදාසි. සුනික්කොධන්ති අකුජ්ඣනවසෙන සුට්ඨු නික්කොධං. සුනිද්දොසන්ති අදුස්සනවසෙන සුට්ඨු නිද්දොසං. නිල්ලොභන්ති පරසම්පත්තිසු නිල්ලොභං.

වුත්තිමත්තනොති එවරුපං අත්තනො වුත්තිං. නිස්සෙහන්ති පුත්තධිතාදීසු වා සවිඤ්ඤාණකෙසු ධනධඤ්ඤාදීසු වා අවිඤ්ඤාණකෙසු අත්තනො සත්තකෙසුපි නිස්සෙහං අපගතලොභං. අභිකඬ්ඛාමීති එවරුපං ඉමෙහි චතුහඬ්ගෙහි සමන්තාගතං අත්තනො වුත්තිං අභිකඬ්ඛාමී. එතෙ මෙ චතුරො වරෙති එතෙ නික්කොධාදිකෙ චතුරො මය්හං වරෙ දෙහිති.

කිං පනෙස න ජානාති “යථා න සක්කා සක්කස්ස සන්තිකෙ වරං ගහෙත්වා වරෙන කොධාදයො හනිතු”න්ති. නො න ජානාති, සක්කෙ ඛො පන වරං දෙන්තෙ න ගණ්හාමීති වචනං න යුත්තන්ති තස්ස ව නික්කඬ්ඛාවත්ථාය ගණ්හි . තතො සක්කො චිත්තෙසි “කණ්හපණ්ඩිතො වරං ගණ්හන්තො අතිවිය අනවජ්ජෙ වරෙ ගණ්හි, එතෙසු වරෙසු ගුණදොසං එතමෙව පුච්ඡිස්සාමී”ති. අථ නං පුච්ඡන්තො පඤ්චමං ගාථමාහ –

15. “කිංනු කොධෙ වා දොසෙ වා, ලොභෙ ස්නෙහෙ ව බ්‍රාහ්මණ;
ආදීනවං ත්වං පස්සසි, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණ කිං නු ඛො ත්වං කොධෙ දොසෙ ලොභෙ ස්නෙහෙ ව ආදීනවං පස්සසි, තං තාව මෙ පුච්ඡිතො අක්ඛාහි, න හි මයං එත්ථ ආදීනවං ජානාමාති.

අථ නං මහාසත්තො “තෙන හි සුණාහී”ති වත්වා වතස්සො ගාථා අභාසි –

16. “අජ්ජො හුත්වා බහු හොති, වඩ්ඪතෙ සො අබන්තිජො;
ආසඩ්ඪි බහුපායාසො, තස්මා කොධං න රොවයෙ.
17. “දුට්ඨස්ස ඵරුසා වාචා, පරාමාසො අනන්තරා;
තතො පාණි තතො දණ්ඨො, සත්ථස්ස පරමා ගති;
දොසො කොධසමුට්ඨානො, තස්මා දොසං න රොවයෙ.
18. “ආලොපසාහසාකාරා, නිකති වඤ්චනානි ව;
දිස්සන්ති ලොභධම්මෙසු, තස්මා ලොභං න රොවයෙ.
19. “ස්නෙහසඩ්ගථිතා ගන්ථා, සෙන්ති මනොමයා පුජු;
තෙ භුසං උපතාපෙන්ති, තස්මා ස්නෙහං න රොවයෙ”ති.

තත්ථ අබන්තිජොති සො අනධිවාසකජාතිකස්ස අබන්තිතො ජාතො කොධො පඨමං පරිත්තො හුත්වා පච්ඡා බහු හොති අපරාපරං වඩ්ඪති. තස්ස වඩ්ඪනභාවො ඛන්තිවාදීජාතකෙන (ජා. 1.4.49 ආදයො) වෙච වුළුධම්මපාලජාතකෙන (ජා. 1.5.44 ආදයො) ව වණ්ණෙතබ්බො. අපිච තිස්සාමච්චස්සපෙන්ථ හරියං ආදිං කත්වා සබ්බං සපරිජනං මාරොත්වා පච්ඡා අත්තනො මාරිතවත්ථු කට්ඨෙතබ්බං. ආසඩ්ඪිති ආසඩ්ඪගකරණො. යස්ස උජ්ජජ්ජති, තං ආසත්තං ලග්ගිතං කරොති, තං වත්ථුං විස්සජ්ජෙත්වා ගන්තුං න දෙති, නිවත්තිත්වා අක්කොසනාදීනි කාරෙති. බහුපායාසොති බහුනා කායිකවෙතසිකදුක්ඛසඬ්ඛානෙන උපායාසෙන කිලමට්ඨන සමන්තාගතො. කොධං නිස්සාය හි කොධවසෙන අරියාදීසු කතචිතික්කමා දිට්ඨධම්මෙ වෙච සම්පරායෙ ව වධබන්ධවිජ්ජපටිසාරාදීනි වෙච පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකරණාදීනි ව බහුනි දුක්ඛානි අනුභවන්තිති කොධො බහුපායාසො නාම. තස්මාති යස්මා එස එවං අනෙකාදීනවො, තස්මා කොධං න රොවෙමි.

දුට්ඨස්සාති කුජ්ඣනලක්ඛණෙන කොධෙන කුජ්ඣත්වා අපරභාගෙ දුස්සනලක්ඛණෙන දොසෙන දුට්ඨස්ස පඨමං තාව “අරෙ, දාස, පෙස්සා”ති ඵරුසවාචා නිච්ජරති, වාචාය අනන්තරා ආකඬ්ඪනවිකඬ්ඪනවසෙන හත්ථපරාමාසො, තතො අනන්තරා උපක්කමනවසෙන පාණි පවත්තති, තතො දණ්ඨො, දණ්ඨප්පහාරෙ අතික්කමිත්වා පන එකතොධාරඋභතොධාරස්ස සත්ථස්ස පරමා ගති, සබ්බපරියන්තා සත්ථජිජ්ජන්ති හොති. යදා හි සත්ථෙත පරං ජීවිතා වොරොපෙන්වා පච්ඡා තෙනෙව සත්ථෙත අත්තානං ජීවිතා වොරොපෙති, තදා දොසො මත්ථකජ්ජන්තො හොති. දොසො කොධසමුට්ඨානොති යථා අනම්බිලං තක්කං වා කඤ්ජිකං වා පරිණාමවසෙන පරිවත්තිත්වා අම්බිලං හොති, තං එකජාතිකම්පි සමානං අම්බිලං අනම්බිලන්ති නානා වුව්චති, තථා පුබ්බකාලෙ කොධො පරිණමිත්වා අපරභාගෙ දොසො හොති. සො අකුසලමූලත්තෙන එකජාතිකොපි සමානො කොධො දොසොති නානා වුව්චති. යථා අනම්බිලතො අම්බිලං, එවං සොපි කොධතො සමුට්ඨානීති කොධසමුට්ඨානො. තස්මාති යස්මා එවං අනෙකාදීනවො දොසො, තස්මා දොසම්පි න රොවෙමි.

ආලොපසාහසාකාරාති දිවා දිවස්සෙව ගාමං පහරිත්වා විලම්පනානි ව ආවුධං සරිරෙ යපෙන්වා “ඉදං නාම මෙ දෙහි”ති සාහසාකාරා ව. නිකති වඤ්චනානි වාති පතිරුපකං දස්සෙන්වා පරස්ස හරණං නිකති නාම, සා අසුවණ්ණමෙව “සුවණ්ණ”න්ති කුට්ඨකභාපණං “කභාපණො”ති දත්වා පරසන්තකග්ගහණෙ දට්ඨබ්බො. පටිභානවසෙන පන උපායකුසලතාය පරසන්තකග්ගහණං වඤ්චනං නාම. තස්සෙවං පවත්ති දට්ඨබ්බො – එකො කිර උජ්ජජාතිකො ගාමිකපුරිසො අරඤ්ඤතො සසකං ආනෙන්වා නදීතිරෙ යපෙන්වා න්භායිතුං ඔතරි. අටෙකො ධුත්තො තං සසකං සීසෙ කත්වා න්භායිතුං ඔතිණ්ණො. ඉතරො උත්තරිත්වා සසකං අපස්සන්තො ඉතො විතො ව විලොකෙසි. තමෙනං ධුත්තො “කිං හො විලොකෙසී”ති වත්වා “ඉමස්මිං මෙ යානෙ සසකො යිතිතො, තං න පස්සාමී”ති වුත්තෙ

“අන්ධබාල, ත්වං න ජානාසි, සසකා නාම නදීතීරෙ යපිතා පලායන්ති, පස්ස අහං අත්තනො සසකං සීසෙ යපෙත්වාච න්භායාමී”ති ආහ. සො අප්පටිභානතාය “එවං භවිස්සති”ති පක්කාමි. එකකභාපණෙන මිගපොතකං ගහෙත්වා පුන නං දත්වා ද්විකභාපණග්ගනකස්ස මිගස්ස ගතිනවත්ථුපෙත්ථ කටෙතබ්බං. දිස්සන්ති ලොභධම්මෙසුති සක්ක, ඉමෙ ආලොපාදයො පාපධම්මා ලොභසභාවෙසු ලොභාභිභූතෙසු සත්තෙසු දිස්සන්ති. න හි අලුද්ධා එවරුපාති කම්මාති කරොන්ති. එවං ලොභො අනෙකාදීනවො, තස්මා ලොභම්පි න රොවෙමී.

ස්නෙහසඬගථිතා ගන්ථාති ආරම්මණෙසු අල්ලියනලක්ඛණෙන ස්නෙහෙන සඬගථිතා පුනස්පුනං උප්පාදවසෙන සටිතා සුත්තෙන පුප්ඵාති විය බද්ධා නානප්පකාරෙසු ආරම්මණෙසු පවත්තමානා අභිජ්ඣාකායගන්ථා. සෙන්ති මනොමයා පුඬුති තෙ පුඬුසු ආරම්මණෙසු උප්පන්නා සුවණ්ණාදීනි නිබ්බන්තාති සුවණ්ණාදිමයාති ආභරණාදීනි විය මනෙන නිබ්බන්තන්තා මනොමයා අභිජ්ඣාකායගන්ථා තෙසු ආරම්මණෙසු සෙන්ති අනුසෙන්ති. තෙ භුසං උපතාපෙන්තීති තෙ එවං අනුසයිතා බලවතාපං ජනෙන්තා භුසං උපතාපෙන්ති අතිකිලමෙන්ති. තෙසං පන භුසං උපතාපෙන “සල්ලවිද්ධොව රුප්පති”ති (සු. නි. 773) ගාථාය වත්ථු, “පියජාතිකා හි ගහපති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා පියප්පභුතිකා” (ම. නි. 2.353), “පියතො ජායති සොකො”තිආදීනි (ධ. ප. 212) සුත්තානි ව ආභරිතබ්බානි. අපිව මඩ්ගලබොධිසත්තස්ස දාරකෙ දත්වා බලවසොකෙන හදයං ඵලී, වෙස්සන්තරබොධිසත්තස්ස මහන්තං දොමනස්සං උදපාදි. එවං පූරිතපාරමීතං මහාසත්තානං පෙමං උපතාපං කරොතියෙව. අයං ස්නෙහෙ ආදීනවො, තස්මා ස්නෙහම්පි න රොවෙමීති.

සක්කො පඤ්ඤාපස්සප්පනං සුත්වා “කණ්ණපණ්ඩිත තයා ඉමෙ පඤ්ඤා බුද්ධලීලාය සාධුකං කථිතා, අතිවිය තුට්ඨොස්මි තෙ, අපරම්පි වරං ගණ්ණාහි”ති වත්වා දසමං ගාථමාහ –

20. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරුපෙ සුභාසිතෙ;
වරං බ්‍රාහ්මණ තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිව්ජසී”ති.

තතො බොධිසත්තො අනන්තරගාථමාහ –

21. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
අරඤ්ඤෙ මෙ විහරතො, නිව්චං එකවිභාරිතො;
ආබාධා මා උප්පජ්ජෙය්‍යං, අන්තරායකරා භුසා”ති.

තත්ථ අන්තරායකරා භුසාති ඉමස්ස මෙ තපොකම්මස්ස අන්තරායකරා.

තං සුත්වා සක්කො “කණ්ණපණ්ඩිතො වරං ගණ්ණන්තො න ආමිසසන්තිස්සිතං ගණ්ණාති, තපොකම්මනිස්සිතමෙව ගණ්ණාති”ති වින්තෙන්වා භියොසාසොමත්තාය පසන්තො අපරම්පි වරං දදමානො ඉතරං ගාථමාහ –

22. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරුපෙ සුභාසිතෙ;
වරං බ්‍රාහ්මණ තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිව්ජසී”ති.

බොධිසත්තොපි වරග්ගහණාපදෙසෙන තස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො ඔසානගාථමාහ –

23. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
න මනො වා සරීරං වා, මං-කතෙ සක්ක කස්සවි;
කදාපි උපහඤ්ඤෙථ, එතං සක්ක වරං වරෙ”ති.

තත්ථ මනො වාති මනොද්වාරං වා. සරීරං වාති කායද්වාරං වා, වච්ඡ්චාරම්පි එතෙසං ගහණෙන ගතිතමෙවාති වෙදිතබ්බං. මං-කතෙති මම කාරණා. උපහඤ්ඤෙථාති උපසානං ආපජ්ජෙය්‍ය අපරිසුද්ධං අස්ස. ඉදං චූත්තං හොති – සක්ක දෙවරාජ, මම කාරණා මං නිස්සාය මම අනත්ථකාමතාය කස්සවි සත්තස්ස කිස්මිඤ්චි කාලෙ ඉදං නිව්ධම්පි කම්මද්වාරං න උපහඤ්ඤෙථ, පාණාතිපාතාදීනි දසහි අකුසලකම්මපටෙහි විමුත්තං පරිසුද්ධමෙව භවෙය්‍යාති.

ඉති මහාසත්තො ඡසුපි යානෙසු වරං ගණ්ණන්තො තෙක්ඛම්මනිස්සිතමෙව ගණ්ණි, ජානාති වෙස “සරීරං නාම බ්‍යාධිධම්මං, න තං සක්කා සක්කෙන අබ්‍යාධිධම්මං කාතු”න්ති. සත්තානඤ්ඤි තිසු ද්වාරෙසු පරිසුද්ධභාවො අසක්කායත්තොව, එවං සන්තෙපි තස්ස ධම්මදෙසනත්ථං ඉමෙ වරෙ ගණ්ණි. සක්කොපි තං රුක්ඛං ධූවඵලං කත්වා මහාසත්තං වන්දිත්වා සිරිසි අඤ්ජලිං පතිට්ඨපෙන්වා “අරොගා ඉධෙව වසවා”ති වත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තොපි අපරිභිනාජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා “ආනන්ද, පුබ්බෙ මයා නිවුත්ථභූමිප්පදෙසො වෙසො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, කණ්ණපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[442] 4. සඨබජාතකචණ්ණනා චතුපොසටීකජාතකචණ්ණනා තතියා.

බහුස්සුතොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සඨබජරික්ඛාරදානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකො උපාසකො තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්ථා පසන්නචිත්තො ස්වාභ්‍යාය නිමන්තෙත්වා අත්තනො සරද්ධාරෙ මණ්ඩපං කාරෙත්වා අලඬකරිත්වා පුනදිවසෙ තථාගතස්ස කාලං ආරොවාපෙසි. සත්ථා පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරො තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. උපාසකො සපුත්තදාරො සපරිජනො බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං දත්වා පුන ස්වාභ්‍යායාති එවං සත්තාහං නිමන්තෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සඨබජරික්ඛාරං අදාසි. තං පන දදමානො උපාහනදානං උස්සන්තං කත්වා අදාසි. දසබලස්ස දින්නො උපාහනසඤ්ඤාටො සහස්සග්ගනකො අහොසි, ද්වින්නං අග්ගසාවකානං පඤ්චසතග්ගනකො, සෙසානං පඤ්චන්නං භික්ඛුසතානං සතග්ගනකො. ඉති සො සඨබජරික්ඛාරදානං දත්වා අත්තනො පරිසාය සද්ධිං හගවතො සන්නිකෙ නිසීදි. අපස්ස සත්ථා මධුරෙන සරෙන අනුමොදනං කරොන්තො “උපාසක, උළාරං තෙ සඨබජරික්ඛාරදානං, අත්තමනො හොති, පුබ්බෙ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස එකං උපාහනසඤ්ඤාටං දත්වා නාවාය භින්නාය අප්පතිට්ඨෙ මහාසමුද්දෙයි උපාහනදානනිස්සන්දෙන පතිට්ඨං ලභිංසු, ත්වං පන බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා සඨබජරික්ඛාරදානං අදාසි, තස්ස තෙ උපාහනදානස්ස ඵලං කස්මා න පතිට්ඨා හවිස්සති”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ අයං බාරාණසී මොළිනී නාම අහොසි. මොළිනීනගරෙ බුත්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ සඬබො නාම බ්‍රාහ්මණො අඬඬො මහද්ධනො මහාභොගො පහුතචිත්තපකරණො පහුතධනධඤ්ඤසුවණ්ණරජනො චතුසු නගරද්ධාරෙසු නගරමජ්ඣෙම නිවෙසනද්ධාරෙ වාති ජසු යානෙසු ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සාති විස්සජ්ජෙත්තො කපණ්දධිකානං මහාදානං පවත්තෙසි. සො එකදිවසං චිත්තෙසි “අහං ගෙහෙ ධනෙ බිණෙ දාතුං න සක්ඛිස්සාමි, අපරික්ඛිණෙයෙව ධනෙ නාවාය සුවණ්ණභූමිං ගන්ත්වා ධනං ආහරිස්සාමි”ති. සො නාවං බන්ධාපෙත්වා හණ්ඩස්ස පුරාපෙත්වා පුත්තදාරං ආමන්තෙත්වා “යාවාහං ආගච්ඡාමි, තාව මෙ දානං අනුපච්ඡින්නදිත්වා පවත්තෙයාමා”ති වත්වා දාසකම්මකරපරිවුතො ඡත්තං ආදාය උපාහනං ආරුය්හ මජ්ඣන්තිකසමයෙ පටිට්ඨනාමාහිමුඛො පායාසි. තස්මිං බණෙ ගන්ධමාදනෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො ආවජ්ජෙත්වා තං ධනාහරණත්ථාය ගච්ඡන්තං දිස්වා “මහාපුරිසො ධනං ආහරිතුං ගච්ඡති, හවිස්සති නු ඛො අස්ස සමුද්දෙ අත්තරායො, නො”ති ආවජ්ජෙත්වා “හවිස්සති”ති ඤෙත්වා “එස මං දිස්වා ඡත්තඤ්ඤා උපාහනඤ්ඤා මය්හං දත්වා උපාහනදානනිස්සන්දෙන සමුද්දෙ භින්නාය නාවාය පතිට්ඨං ලභිස්සති, කරිස්සාමිස්ස අනුග්ගහ”න්ති ආකාසෙනාගන්ත්වා තස්සාවිදුරෙ ඔතරිත්වා චණ්ඩවාතාතපෙ අඬගාරසන්ථරසදිසං උණ්භවාලුකං මද්දන්තො තස්ස අභිමුඛො ආගච්ඡි.

සො තං දිස්වා “පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං මෙ ආගතං, අජ්ජ මයා එත්ථ දානඛිජං රොපෙතුං වට්ටති”ති තුට්ඨචිත්තො වෙගෙන තං උපසඬකම්මත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, මය්හං අනුග්ගහත්ථාය ථොකං මග්ගා ඔක්කම්ම ඉමං රුක්ඛමුලං උපසඬකමා”ති වත්වා තස්මිං රුක්ඛමුලං උපසඬකමන්තෙ රුක්ඛමුලෙ වාලුකං උස්සාපෙත්වා උත්තරාසඬගං පඤ්ඤපෙත්වා පච්චෙකබුද්ධං නිසීදාපෙත්වා වන්දිත්වා වාසිතපරිස්සාවිතෙන උදකෙන පාදෙ ධොවිත්වා ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙත්වා අත්තනො උපාහනා ඔමුඤ්චිත්වා පජ්ඨොටෙත්වා ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙත්වා තස්ස පාදෙසු පටිමුඤ්චිත්වා “හන්තෙ, ඉමා උපාහනා ආරුය්හ ඡත්තං මත්ථකෙ කත්වා ගච්ඡමා”ති ඡත්තපාහනං අදාසි. සො අස්ස අනුග්ගහත්ථාය තං ගහෙත්වා පසාදසංවඩ්ඪනත්ථං පස්සන්තස්සෙවස්ස උප්පතිත්වා ගන්ධමාදනමෙව අගමාසි. බොධිසත්තොපි තං දිස්වා අතිවිස පසන්නචිත්තො පට්ටනං ගන්ත්වා නාවං අභිරුහි. අපස්ස මහාසමුද්දං පටිපන්නස්ස සත්තමෙ දිවසෙ නාවා විවරං අදාසි, උදකං උස්සිඤ්චිතුං නාසක්ඛිංසු. මහාජනො මරණභයභිතො අත්තනො අත්තනො දෙවතා නමස්සිත්වා මහාවිරවං විරවි. මහාසත්තො එකං උපට්ඨාකං ගහෙත්වා සකලසරීරං තෙලෙන මක්ඛෙත්වා සජ්ජිතා සද්ධිං සක්ඛරවුණ්ණං යාවදත්ථං බාදිත්වා තම්පි බාදාපෙත්වා තෙන සද්ධිං කූපකයට්ඨිමත්ථකං ආරුය්හ “ඉමාය දිසාය අම්භාකං නගර”න්ති දිසං වචන්ථපෙත්වා මච්ඡකච්ඡපපරිපන්ථනො අත්තානං මොවෙත්තො තෙන සද්ධිං උසහමන්තං අතික්කම්මත්වා පති. මහාජනො විනාසං පාපුණ්. මහාසත්තො පන උපට්ඨාකෙන සද්ධිං සමුද්දං තරිතුං ආරහි. තස්ස තරන්තස්සෙව සත්තමො දිවසො ජාතො. සො තස්මිම්පි කාලෙ ලොණොදකෙන මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසටීකො අහොසියෙව.

තදා පන චතුභි ලොකපාලෙහි මණිමෙඛලා නාම දෙවධීතා “සවෙ සමුද්දෙ නාවාය භින්නාය තිසරණගතා වා සීලසම්පන්නා වා මාතාපිතුපට්ඨාකා වා මනුස්සා දුක්ඛජ්ජන්තා හොන්ති, තෙ රක්ඛෙයාසී”ති සමුද්දෙ ආරක්ඛණත්ථාය යටිතා හොති. සා අත්තනො ඉස්සරියෙන සත්තාහමනුභවිත්වා පමජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දං ඔලොකෙත්ති සීලාචාරසංයුත්තං සඬබ්බාහ්මණං දිස්වා “ඉමස්ස සත්තමො දිවසො සමුද්දෙ පතිතස්ස, සවෙ සො මරිස්සති අතිවිස ගාරුභො මෙ හවිස්සති”ති සංවිග්ගමානභද්දා හුත්වා එකං සුවණ්ණපාතිං නානග්ගරසභොජනස්ස පුරෙත්වා වාතවෙගෙන තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස පුරතො ආකාසෙ යත්වා “බ්‍රාහ්මණ, ත්වං සත්තාහං නිරාහාරො, ඉදං දිබ්බභොජනං භුඤ්ජා”ති ආහ. සො තං ඔලොකෙත්වා “අපනෙහි තව හත්තං, අහං උපොසටීකො”ති ආහ. අපස්ස උපට්ඨාකො පච්ඡනො ආගතො දෙවතං අදිස්වා සද්දමෙව සුත්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො පකතිසුබ්බාලො සත්තාහං නිරාහාරතාය දුක්ඛිතො මරණභයෙන විලපති මඤ්ඤෙ, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති චිත්තෙත්වා පයමං ගාථමාහ –

අප්‍රකාශණ දස්සයසෙ විලාපං, අඤ්ඤා නු කො තෙ පටිමන්තකො මයා”ති.

තත්ථ සුතධම්මොසීති ධම්මොපි තයා ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානං සන්තිකෙ සුතො අසී. දිව්‍යා තයාති තෙසං පච්චයෙ දෙන්තෙන වෙය්‍යාවච්චං කරොන්තෙන ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණා ව තයා දිව්‍යා. එවං අකරොන්තො හි පස්සන්තොපි තෙ න පස්සතිසෙව. අප්‍රකාශණෙති අප්‍රකාශණෙ සල්ලපන්තස්ස කස්සවි අභාවෙන වචනස්ස අනොකාසෙ. දස්සයසෙති “අහං උපොසට්ඨිකො”ති වදන්තො විලාපං දස්සෙසී. පටිමන්තකොති මයා අඤ්ඤා කො තව පටිමන්තකො පටිවචනදායකො, කිංකාරණා එවං විප්පලපසීති?

සො තස්ස වචනං සුත්වා “ඉමස්ස දෙවතා න පඤ්ඤායති මඤ්ඤෙ”ති චින්තෙන්වා “සම්ම, නාහං මරණස්ස භායාමි, අත්ථි පන මෙ අඤ්ඤො පටිමන්තකො”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ —

40. “සුඛභු සුභා සුප්පට්ඨික්කකම්බු, පග්ගස්ස සොවණ්ණමයාය පානියා;
‘භුඤ්ජස්ස භත්තං’ ඉති මං වදෙති, සද්ධාවිත්තා, තමහං නොති බුමි”ති.

තත්ථ සුඛභුති සුභමුඛා. සුභාති පාසාදිකා උත්තමරූපධරා. සුප්පට්ඨික්කකම්බුති පට්ඨික්කසුවණ්ණාලඪිකාරා. පග්ගස්සාති සුවණ්ණපානියා භත්තං ගහෙන්වා උක්ඛිපිත්වා. සද්ධාවිත්තාති සද්ධා වෙව තුට්ඨවිත්තා ව. “සද්ධං විත්ත”න්තිපි පායො, තස්සත්ථො සද්ධන්ති සද්දහන්තං, විත්තන්ති තුට්ඨවිත්තං. තමහං නොති තමහං දෙවතං උපොසට්ඨිකත්තා පටික්ඛිපන්තො නොති බුමි, න විප්පලපාමි සම්මාති.

අප්‍රකාශණ සො තතියං ගාථමාහ —

41. “එතාදිසං බ්‍රාහ්මණ දිස්වාන යක්ඛං, පුච්ඡෙය්‍ය පොසො සුඛමාසිසානො;
උට්ඨෙහි නං පඤ්ජලිකාභිපුච්ඡ, දෙවි නුසි ත්වං උද මානුසි නු”ති.

තත්ථ සුඛමාසිසානොති එතාදිසං යක්ඛං දිස්වා අත්තනො සුඛං ආසිසන්තො පණ්ඨිතො පුරිසො “අම්භාකං සුඛං භවිස්සති, න භවිස්සති”ති පුච්ඡෙය්‍ය. උට්ඨෙහිති උදකතො උට්ඨානාකාරං දස්සෙන්තො උට්ඨහ. පඤ්ජලිකාභිපුච්ඡාති අඤ්ජලිකො හුත්වා අභිපුච්ඡ. උද මානුසිති උදාහු මහිද්ධිකා මානුසි ත්වන්ති.

බොධිසත්තො “යුත්තං කට්ඨෙසී”ති තං පුච්ඡන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ —

42. “යං ත්වං සුඛෙනාභිසමෙක්ඛසෙ මං, භුඤ්ජස්ස භත්තං ඉති මං වදෙසි;
පුච්ඡාමි තං නාරි මහානුභාවෙ, දෙවි නුසි ත්වං උද මානුසි නු”ති.

තත්ථ යං ත්වන්ති යස්මා ත්වං සුඛෙන මං අභිසමෙක්ඛසෙ, පියවක්ඛුහි ඔලොකෙසි. පුච්ඡාමි තන්ති තෙන කාරණෙන තං පුච්ඡාමි.

තතො දෙවධීතා ද්වෙ ගාථා අභාසී —

43. “දෙවි අහං සඬ්ඛ මහානුභාවා, ඉධාගතා සාගරචාරිමජ්ඣෙ;
අනුකම්පිකා නො ව පදුට්ඨවිත්තා, තවෙව අත්ථාය ඉධාගතාස්මි.
44. “ඉධන්තපානං සයනාසනඤ්ච, යානාති නානාවිච්චානි සඬ්ඛ;
සබ්බස්ස ත්‍යාහං පටිපාදයාමි, යං කිඤ්චි තුග්ගං මනසාභිපත්ථිත”න්ති.

තත්ථ ඉධාති ඉමස්මිං මහාසමුද්දෙ. නානාවිච්චානීති බහුනි ව අනෙකජ්ජකාරානි ව භත්ථියානඅස්සයානාදීනි අත්ථි. සබ්බස්ස ත්‍යාහන්ති තස්ස අන්තපානාදිනො සබ්බස්ස සාමිකං කත්වා තං තෙ අන්තපානාදිං පටිපාදයාමි දදාමි. යං කිඤ්චිති අඤ්ඤාමපි යං කිඤ්චි මනසා ඉච්ඡිතං, තං සබ්බං තෙ දමිමිති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං දෙවධීතා සමුද්දපිට්ඨෙ මග්ගං ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච දමිමි’ති වදති, කිං නු බො එසා මයා කතෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දාතුකාමා, උදාහු අත්තනො බලෙන, පුච්ඡස්සාමි තාව න”න්ති චින්තෙන්වා පුච්ඡන්තො සත්තමං ගාථමාහ —

45. “යං කිඤ්චි යිට්ඨඤ්ච හුතඤ්ච මග්ගං, සබ්බස්ස නො ඉස්සරා ත්වං සුගත්තෙ;
සුස්සොණි සුඛහමු සුචිලග්ගමජ්ඣෙ, කිස්ස මෙ කම්මස්ස අයං විපාකො”ති.

තත්ථ යිට්ඨන්ති දානවසෙන යජිතං. හුතන්ති ආහුනපාහුනවසෙන දින්නං. සබ්බස්ස නො ඉස්සරා ත්වන්ති තස්ස අම්භාකං පුඤ්ඤකම්මස්ස ත්වං ඉස්සරා, “ඉමස්ස අයං විපාකො, ඉමස්ස අය”න්ති බ්‍යාකරිතං සමත්ථාති අත්ථො. සුස්සොණිති සුන්දරඋරුලක්ඛණෙ. සුඛහමුති සුන්දරහමුකෙ. සුචිලග්ගමජ්ඣෙති සුචුච්චිලග්ගිතනනුමජ්ඣෙ. කිස්ස මෙති මයා කතකම්මෙසු කතරකම්මස්ස අයං විපාකො, යෙනාහං අප්පතිට්ඨෙ සමුද්දෙ පතිට්ඨං ලභාමිති.

තං සුත්වා දෙවධිතා “අයං බ්‍රාහ්මණො ‘යං තෙන කුසලං කතං, තං කම්මං න ජානාති’ති අඤ්ඤාය පුච්ඡති මඤ්ඤෙ, කථයිස්සාමි දානිස්සා”ති තං කථෙන්නී අට්ඨමං ගාථමාහ –

46. “සම්මෙ පටෙ බ්‍රාහ්මණ එකභික්ඛුං, උග්ගට්ඨපාදං තස්සිං කිලන්තං;
පටිපාදයි සඬ්ඛ උපාහනානි, සා දක්ඛිණා කාමදුග්ගා තච්ඡජා”ති.

තත්ථ එකභික්ඛුන්ති එකං පච්චෙකඛුද්ධං සන්ධායාහ. උග්ගට්ඨපාදන්ති උණ්භවාලුකාය සට්ඨිතපාදං. තස්සිත්ති පිපාසිතං. පටිපාදයිති පටිපාදෙසි, යොජෙසීති අත්ථො. කාමදුග්ගානි සබ්බකාමදායිකා.

තං සුත්වා මහාසත්තො “එවරුපෙපි නාම අප්පතිට්ඨෙ මහාසමුද්දෙ මයා දින්නඋපාහනදානං මම සබ්බකාමදදං ජානං, අහො සුදින්නං මෙ පච්චෙකඛුද්ධස්ස දානං”න්ති තුට්ඨවිත්තො නචමං ගාථමාහ –

47. “සා හොතු නාවා ඵලකුපපන්නා, අනවස්සුතා ඵරකවාතයුත්තා;
අඤ්ඤස්ස යානස්ස න හෙත්ථ භූමි, අජ්ජෙව මං මොළිනිං පාපයස්සු”ති.

තස්සත්ථො – දෙවතෙ, එවං සන්නෙ මය්හං එකං නාවං මාපෙහි, බුද්දකං පන එකදොණ්කනාවං මාපෙහි, යං නාවං මාපෙස්සසි, සා හොතු නාවා බහුභි සුසිබ්බිතෙහි ඵලකෙහි උපපන්නා, උදකපච්චෙසනස්සාහාවෙන අනවස්සුතා, ඵරකෙන සම්මා ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙන වාතෙන යුත්තා, ය්පෙත්වා දිබ්බතාවං අඤ්ඤස්ස යානස්ස එත්ථ භූමි නත්ථී, තාය පන දිබ්බතාවාය අජ්ජෙව මං මොළිනිනගරං පාපයස්සුති.

දෙවධිතා තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨවිත්තා සත්තරතනමයං නාවං මාපෙසි. සා දීසතො අට්ඨඋසභා අහොසි විත්ථාරතො චතුරසභා, ගම්භීරතො විසතියට්ඨිකා. තස්සා ඉන්ද්‍රිතිලමයා තයො කුපකා, සොචණ්ණමයානි යොත්තානි රජතමයානි පත්තානි සොචණ්ණමයානි ච ථීයාරිත්තානි අහෙසුං. දෙවතා තං නාවං සත්තන්තං රතනානං පුරෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආලිඬ්ඨිත්වා අලඬ්ඨකතනාවාය ආරොපෙසි, උපට්ඨාකං පනස්ස න ඔලොකෙසි. බ්‍රාහ්මණො අත්තනා කකකලාණතො තස්ස පත්තිං අදාසි, සො අනුමොදි. තදා දෙවතා තම්පි ආලිඬ්ඨිත්වා නාවාය පතිට්ඨාපෙසි. අථ නං නාවං මොළිනිනගරං තෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සරෙ ධනං පතිට්ඨාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා –

48. “සා තත්ථ විත්තා සුමනා පතීතා, නාවං සුවිත්තං අභිනිමමිනිත්වා;
ආදාය සඬ්ඛං පුරිසෙන සද්ධිං, උපානයි නගරං සාධුරම්මං”න්ති. –

ඉමං ඔසානගාථං අභාසි.

තත්ථ සාති භික්ඛවෙ, සා දෙවතා තත්ථ සමුද්දමජ්ඣෙ තස්ස වචනං සුත්වා විත්තිසඬ්ඛාතාය පිතියා සමන්තාගතත්තා විත්තා. සුමනාති සුන්දරමනා පාමොජ්ජෙන පතීතවිත්තා හුත්වා විචිත්‍රනාවං නිමමිනිත්වා බ්‍රාහ්මණං පරිවාරකෙන සද්ධිං ආදාය සාධුරම්මං අතිරමණීයං නගරං උපානයිති.

බ්‍රාහ්මණොපි යාවජීවං අපරිමිතධනං ගෙහං අජ්ඣාචසන්නො දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සපරිසො දෙවනගරං පරිපුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා දෙවධිතා උප්පලවණ්ණො අහොසි, උපට්ඨාකපුරිසො ආනන්දො, සඬ්ඛබ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අහොසින්නි.

[443] 5. චූළබොධිජාතකවණ්ණනා සඬ්ඛජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

යො තෙ ඉමං විසාලක්ඛින්නි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කොධනං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර භික්ඛු නියානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වාපි කොධං නිග්ගහෙතුං නාසක්ඛි, කොධනො අහොසි උපායාසබ්බලො, අප්පමිපි චුත්තො සමානො අභිසජ්ජී කුප්පි බ්‍රාහ්මණ පතිට්ඨයි. සත්ථා තස්ස කොධනභාවං සුත්වා පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං කොධනො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං භන්නෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු කොධො නාම වාරෙතබ්බො, එවරුපො හි ඉධලොකෙ ච පරලොකෙ ච අනත්ථකාරකො, ත්වං නික්කොධස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා කස්මා කුප්පිසි, පොරාණකපණ්ඩිතා බාහිරසාසනෙ පබ්බජිත්වාපි කොධං න කරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ අඤ්ඤතරස්මිං කාසිනිගමෙ එකො බ්‍රාහ්මණො අඬ්ඬො මහද්ධනො මහාභොගො අපුත්තකො අහොසි, තස්ස බ්‍රාහ්මණී පුත්තං පත්ථෙසි. තදා බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බත්ති, තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “බොධිකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස වයප්පත්තකාලෙ තක්කසීලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්ඨිත්වා පච්චාගතස්ස අනිච්ඡන්තස්සෙව මාතාපිතරො

සමානජාතිකා කුලා කුමාරිකං ආනෙසුං. සාපි බ්‍රහ්මලොකා වුතාව උත්තමරූපධරා දෙවච්ඡරපටිභාගා. තෙසං අනිච්ඡානානාසුද්ධෙව අසුද්ධාසුද්ධං ආවාහවිවාහං කරිංසු. උභින්නං පනෙනෙසං කිලෙසසමුදාවාරො නාම න භුතපුබ්බො, සංරාගවසෙන අසුද්ධාසුද්ධස්ස ඔලොකනං නාම නාහොසි, සුපිනෙපි මෙථුනධම්මො නාම න දිට්ඨපුබ්බො, එවං පරිසුද්ධසීලා අහෙසුං.

අථාපරභාගෙ මහාසත්තො මාතාපිතුසු කාලකතෙසු තෙසං සරිරකිව්වං කත්වා තං පක්කොසිත්වා “හද්දෙ, ත්වං ඉමං අසීතිකොට්ඨනං ගහෙත්වා සුබෙන ජීවාහි”ති ආහ. “කිං කරිස්සප් තුම්හෙ පන, අයාපුත්තා”ති? “මය්හං ධනෙන කිව්වං නත්ථි, හිමවන්තපදෙසං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අත්තනො පතිට්ඨං කරිස්සාමි”ති. “කිං පන අයාපුත්ත පබ්බජ්ජා නාම පුරිසානාසුද්ධෙව වට්ටති”ති? “ඉත්ථිනමපි වට්ටති, හද්දෙ”ති. “තෙන හි අහං තුම්හෙහි ඡට්ටිතබ්බෙලං න ගණ්හිස්සාමි, මය්හමපි ධනෙන කිව්වං නත්ථි, අහමපි පබ්බජිස්සාමි”ති. “සාධු, හද්දෙ”ති. තෙ උභොපි මහාදානං දත්වා නික්ඛම්ත්වා රමණියෙ භූමිභාගෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාචරියාය ඵලාඵලෙහි යාපෙන්නා තත්ථ දසමත්තානි සංවච්ඡරානි වසිංසු, කුමානං පන තෙසං න තාව උප්පජ්ජති. තෙ තත්ථ පබ්බජ්ජාසුබ්බෙනෙව දස සංවච්ඡරෙ වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං වරන්තා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිංසු.

අට්ඨකදිවසං රාජා උයානපාලං පණ්ණාකාරං ආදාය ආගතං දිස්වා “උයානකිලිකං කිලිස්සාම, උයානං සොධෙහි”ති වත්වා තෙන සොධිතං සජ්ජිතං උයානං මහත්තෙන පරිවාරෙන අගමාසි. තස්මිං බණෙ තෙ උභොපි ජනා උයානස්ස එකපස්සෙ පබ්බජ්ජාසුබ්බෙන විනිනාමෙත්වා නිසින්නා භොන්ති. අථ රාජා උයානෙ විවරන්තො තෙ උභොපි නිසින්නකෙ දිස්වා පරමපාසාදිකං උත්තමරූපධරං පරිබ්බාජිකං ඔලොකෙත්තො පටිබද්ධවිත්තො අහොසි. සො කිලෙසවසෙන කම්පන්නො “පුච්ඡිස්සාමි තාව, අයං පරිබ්බාජිකා ඉමස්ස කිං භොති”ති බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා “පබ්බජිත අයං තෙ පරිබ්බාජිකා කිං භොති”ති පුච්ඡී. මහාරාජ, කිඤ්චි න භොති, කෙවලං එකපබ්බජ්ජාය පබ්බජිතා, අපිව බො පන මෙ ගිහිකාලෙ පාදපරිවාරිකා අහොසිති. තං සුත්වා රාජා “අයං කිරෙතස්ස කිඤ්චි න භොති, අපිව බො පන ගිහිකාලෙ පාදපරිවාරිකා කිරස්ස අහොසි, සවෙ පනාහං ඉස්සරියබ්බලෙන ගහෙත්වා ගච්ඡෙය්‍යං, කිං නු බො එස කරිස්සති, පරිග්ගණ්හිස්සාමි තාව න”න්ති වින්තෙත්වා උපසඬකම්ත්වා පඨමං ගාථමාහ –

49. “යො තෙ ඉමං විසාලක්ඛිං, පියං සංමිහිතභාසිනිං;
ආදාය බලා ගච්ඡෙය්‍ය, කිං නු කයිරාසි බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ සංමිහිතභාසිනින්ති මන්දහසිතභාසිනිං. බලා ගච්ඡෙය්‍යාති බලක්කාරෙන ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය. කිං නු කයිරාසිති තස්ස ත්වං බ්‍රාහ්මණ කිං කරෙය්‍යාසිති?

අථස්ස කථං සුත්වා මහාසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

50. “උප්පජ්ජෙ මෙ න මුච්චෙය්‍ය, න මෙ මුච්චෙය්‍ය ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, ඛිප්පමෙව නිවාරයෙ”ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, සවෙ ඉමං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ කිස්මිඤ්චි මම අබ්හන්තරෙ කොපො උප්පජ්ජෙය්‍ය, සො මෙ අන්තො උප්පජ්ජිත්වා න මුච්චෙය්‍ය, යාවාහං ජීවාමි, තාව මෙ න මුච්චෙය්‍ය. නාස්ස අන්තො සනසන්නිවාසෙන පතිට්ඨාතුං දස්සාමි, අථ බො යථා උප්පන්නං රජං විපුලා මෙඝවුට්ඨි ඛිප්පං නිවාරෙති, තථා ඛිප්පමෙව නං මෙත්තාභාවනාය නිග්ගහෙත්වා වාරෙස්සාමිති.

එවං මහාසත්තො සිහනාදං නදි. රාජා පනස්ස කථං සුත්වාපි අන්ධබාලතාය පටිබද්ධං අත්තනො වින්තං නිවාරෙතුං අසක්කොත්තො අසුද්ධතරං අමච්චං ආණාපෙසි “ඉමං පරිබ්බාජිකං රාජනිවෙසනං නෙහි”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “අධම්මො ලොකෙ වත්තති, අයුත්ත”න්තිආදීනි වත්වා පරිදෙවමානංයෙව නං ආදාය පායාසි. බොධිසත්තො තස්සා පරිදෙවනසද්දං සුත්වා එකවාරං ඔලොකෙත්වා පුන න ඔලොකෙසි. තං රොදන්තිං පරිදෙවන්තිං රාජනිවෙසනමෙව නයිංසු. සොපි බාරාණසිරාජා උයානෙ පපඤ්චං අකත්වාච සීඝතරං ගන්ත්වා තං පරිබ්බාජිකං පක්කොසාපෙත්වා මහත්තෙන යසෙන නිමන්තෙසි. සා යසස්ස අගුණං පබ්බජාය එව ගුණං කට්ඨෙසි. රාජා කෙනවි පරියායෙන තස්සා මනං අලහන්තො තං එකස්මිං ගබ්හෙ කාරෙත්වා වින්තෙසි “අයං පරිබ්බාජිකා ඵවරූපං යසං න ඉච්ඡති, සොපි තාපසො ඵවරූපං මාතුගාමං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ කුප්පකිත්වා ඔලොකිතමත්තමපි න අකාසි, පබ්බජිතා බො පන බහුමායා භොන්ති, කිඤ්චි පයොපෙත්වා අනත්ථම්පි මෙ කරෙය්‍ය, ගච්ඡාමි තාව ජානාමි කිං කරොන්තො නිසින්නො”ති සණ්ඨාතුං අසක්කොත්තො උයානං අගමාසි. බොධිසත්තොපි විවරං සිබ්බන්තො නිසිදි. රාජා මන්දපරිවාරොව පදසද්දං අකරොන්තො සණ්ඨකං උපසඬකම්. බොධිසත්තො රාජානං අනොලොකෙත්වා විවරමෙව සිබ්බි. රාජා “අයං කුප්පකිත්වා මයා සද්ධිං න සල්ලපති”ති මඤ්ඤමානො “අයං කුට්ඨාපසො ‘කොධස්ස උප්පජ්ජිතුං න දස්සාමි, උප්පන්නමපි නං ඛිප්පමෙව නිග්ගණ්හිස්සාමි’ති පඨමමෙව ගජ්ජිත්වා ඉදානි කොධෙන ථද්ධො හුත්වා මයා සද්ධිං න සල්ලපති”ති සඤ්ඤාය තතියං ගාථමාහ –

51. “යං නු පුබ්බෙ විකත්ථිත්ථො, බලම්හිව අපස්සිතො;
ස්වජ්ජ තුණ්හිකතො දානි, සඬසාටිං සිබ්බමච්ඡසි”ති.

තත්ප් බලමිහිව අපස්සිකොති බලනිස්සිකො විය හුන්වා. තුණ්හිකතොති කිඤ්චි අවදන්තො. සිබ්බමච්ඡසිති සිබ්බන්තො අවිඡ්ඡි.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං රාජා කොධවසෙන මං නාලපතීති මඤ්ඤති, කට්ඨස්සාමි දානිස්ස උප්පන්නස්ස කොධස්ස වසං අගතභාව”න්ති වින්තෙන්වා චතුත්ථං ගාථමාහ —

52. “උප්පජ්ජි මෙ න මුච්චිත්ථං, න මෙ මුච්චිත්ථං ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, බිජ්ජමෙව නිවාරයි”න්ති.

තස්සත්ථො — මහාරාජ, උප්පජ්ජි මෙ, න න උප්පජ්ජි, න පන මෙ මුච්චිත්ථං, නාස්ස පටිසිත්ථා හදයෙ යාතුං අදාසිං, ඉති සො මම ජීවතො න මුච්චිත්ථෙව, රජං විපුලා වුට්ඨි විය බිජ්ජමෙව නං නිවාරෙයිත්ති.

තං සුත්වා රාජා “කිං තු ඛො එස කොපමෙව සන්ධාය වදති, උදාහු අඤ්ඤං කිඤ්චි සිජ්ජං සන්ධාය කට්ඨසි, පුච්ඡස්සාමි තාව න”න්ති වින්තෙන්වා පුච්ඡන්තො පඤ්චමං ගාථමාහ —

53. “කිං තෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කිං තෙ න මුච්චි ජීවතො;
රජංව විපුලා වුට්ඨි, කතමං තං නිවාරයි”ති.

තත්ප් කිං තෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චිති කිං තව උප්පජ්ජි වෙව න මුච්චි ව.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “මහාරාජ, එවං කොධො බහුආදීනවො මහාවිනාසදායකො, එසො මම උප්පජ්ජි, උප්පන්නඤ්ච නං මෙත්තාභාවනාය නිවාරෙයි”න්ති කොධො ආදීනවං පකාසෙන්තො —

54. “යමිහි ජාතෙ න පස්සති, අජාතෙ සාධු පස්සති;
සො මෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොවරො.

55. “යෙන ජාතෙන නන්දන්ති, අමිත්තා දුක්ඛමෙසිනො;
සො මෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොවරො.

56. “යස්මිඤ්ච ජායමානමිහි, සදත්ථං නාවබුජ්ඣති;
සො මෙ උප්පජ්ජි නො මුච්චි, කොධො දුම්මෙධගොවරො.

57. “යෙනාහිභුතො කුසලං ජහාති, පරක්කරෙ විපුලඤ්චාපි අත්ථං;
ස භිමසෙනො බලවා පමද්දි, කොධො මහාරාජ න මෙ අමුච්චිථං.

58. “කට්ඨස්මිං මත්ථමානස්මිං, පාවකො නාම ජායති;
තමෙව කට්ඨං ඩහති, යස්මා සො ජායතෙ ගිති.

59. “එවං මන්දස්ස පොසස්ස, බාලස්ස අවිජානතො;
සාරම්භා ජායතෙ කොධො, සොපි තෙනෙව ඩස්හති.

60. “අග්ගිව තිණකට්ඨස්මිං, කොධො යස්ස පවඩ්ඪති;
නිහියති තස්ස යසො, කාළපක්ඛෙව චන්දිමා.

61. “අනෙධො ධුමකෙතුච, කොධො යස්සුපසම්මති;
ආපුරති තස්ස යසො, සුක්කපක්ඛෙව චන්දිමා”ති. — ඉමා ගාථා ආහ;

තත්ප් න පස්සතිති අත්තත්ථම්පි න පස්සති, පගෙව පරත්ථං. සාධු පස්සතිති අත්තත්ථං පරත්ථං උභයත්ථම්පි සාධු පස්සති. දුම්මෙධගොවරොති නිජ්ජඤ්ඤානං ආධාරභුතො ගොවරො. දුක්ඛමෙසිනොති දුක්ඛං ඉච්ඡන්තා. සදත්ථන්ති අත්තතො අත්ථභුතං අත්ථතො වෙව ධම්මතො ව වුද්ධිං. පරක්කරෙති විපුලම්පි අත්ථං උප්පන්නං පරතො කාරෙති, අපනෙථං, න මෙ ඉමිනා අත්ථොති වදති. ස භිමසෙනොති සො කොධො භිමාය භයජනනියා මහතියා කිලෙසසෙනාය සමන්තාගතො. පමද්දිති අත්තතො බලවභාවෙන උළාරෙපි සත්තෙ ගහෙන්වා අත්තතො වසෙ කරණෙන මද්දනසමත්ථො. න මෙ අමුච්චිථාති මම සන්තිකා මොක්ඛං න ලහති, හදයෙ වා පන මෙ බීරං විය මුහුත්තං දධිභාවෙන න පතිට්ඨන්තිථාතිපි අත්ථො.

කට්ඨස්මිං මත්ථමානස්මිත්ති අරණිසහිතෙන මත්ථියමානෙ, “මද්දමානස්මි”න්තිපි පාඨො. යස්මාති යතො කට්ඨා ජායති, තමෙව ඩහති. ගිතීති අග්ගි. බාලස්ස අවිජානතොති බාලස්ස අවිජානන්තස්ස. සාරම්භා ජායතෙති අහං ත්වන්ති ආකඩ්ඪනවිකඩ්ඪනං කරොන්තස්ස කරණුත්තරියලක්ඛණා සාරම්භා අරණිමත්ථනා විය පාවකො කොධො ජායති. සොපි තෙනෙවොති සොපි බාලො තෙනෙව කොධෙන කට්ඨං විය අග්ගිනා ඩස්හති. අනෙධො ධුමකෙතුචාති අනිත්ඨතො අග්ගි විය. තස්සාති තස්ස අධිවාසනධන්තියා සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්ස සුක්කපක්ඛෙව චන්දො විය ලද්ධො යසො අපරාපරං ආපුරතිති.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථාං සුත්වා තුට්ඨො එකං අමච්චං ආණාපෙත්වා පරිබ්බාජිකං ආහරාපෙත්වා “හත්තෙ නික්කොධනාපසං, උභොපි තුම්භෙ පබ්බජ්ජාසුඛෙන චිත්තාමෙන්තා ඉධෙව උය්‍යානෙ වසථ, අහං වො ධම්මිකං රක්ඛාවරණගුත්තිං කර්මස්සාමි”ති වත්වා බමාපෙත්වා වන්දිත්වා පක්කාමි. තෙ උභොපි තත්ථෙව වසිංසු. අපරහාගෙ පරිබ්බාජිකා කාලමකාසි. බොධිසත්තො තස්සා කාලකතාය හිමවන්තං පච්ඡිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කොධනො හික්ඛු අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා පරිබ්බාජිකා රාහුලමාතා අහොසි, රාජා ආනන්දො, පරිබ්බාජකො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

[444] 6. කණ්හදීපායනජාතකවණ්ණනා වුළුබොධිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

සත්තාහමෙවාහන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු කුසජාතකෙ (ජා. 2.20.1 ආදයො) ආචි භවිස්සති. සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං හත්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්තෙ බුද්ධෙ බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අතිරෙකපඤ්ඤාසවස්සානි අනභිරතා බ්‍රහ්මචරියං වරන්තා හිරොත්තප්පහෙදභයෙන අත්තනො උක්කණ්ඨිතභාවං න කස්සචි කට්ඨෙසු, ත්වං කස්මා එවරුපෙ නිය්‍යානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා මාදිසස්ස ගරුතො බුද්ධස්ස සම්මුඛෙ යත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ උක්කණ්ඨිතභාවං ආචි කරොසි, කිමත්ථං අත්තනො හිරොත්තප්පං න රක්ඛසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ වංසරට්ඨෙ කොසම්බියං නාම නගරෙ කොසම්බකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා අඤ්ඤතරස්මි නිගමෙ ද්වෙ බ්‍රාහ්මණා අසීතිකොට්ඨනවිභවා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසභායකා කාමෙසු දොසං දිස්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා උභොපි කාමෙ පහාය මහාජනස්ස රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස නික්ඛම්ත්වා හිමවන්තපදෙසෙ අස්සමපදං කත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාඵලෙන යාපෙත්තා පණ්ණාස වස්සානි වසිංසු, ක්කානං උප්පාදෙතුං නාසක්ඛිංසු. තෙ පණ්ණාසවස්සච්චයෙන ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය ජනපදං වරන්තා කාසිරට්ඨං සම්පාපුණිංසු. තත්‍ර අඤ්ඤතරස්මි නිගමගාමෙ දීපායනතාපසස්ස ගිහිසභායො මණ්ඩබොයා නාම අත්ථි, තෙ උභොපි තස්ස සන්තිකං අගමංසු. සො තෙ දිස්වා ව අත්තමනො පණ්ණසාලං කාරෙත්වා උභොපි තෙ චතුරී පච්චයෙහි උපට්ඨති. තෙ තත්ථ තිණි වත්තාරි වස්සානි වසිත්වා තං ආපුච්ඡිත්වා වාරිකං වරන්තා බාරාණසිං පත්වා අතිමුත්තකසුසානෙ වසිංසු. තත්ථ දීපායනො යථාහිරන්තං විහරිත්වා පුන තස්සෙව සභායස්ස සන්තිකං ගතො. මණ්ඩබානාපසො තත්ථෙව වසි.

අට්ඨකදිවසං එකො වොරො අත්තොනගරෙ වොරිකං කත්වා ධනසාරං ආදාය නික්ඛන්තො “වොරො”ති ඤත්වා පටිබුද්ධෙහි සරස්සාමිකෙහි වෙව ආරක්ඛමනුස්සෙහි ව අනුබද්ධො නිද්ධමනෙන නික්ඛම්ත්වා වෙගෙන සුසානං පච්ඡිත්වා තාපසස්ස පණ්ණසාලද්වාරෙ හණ්ඩිකං ඡට්ටෙත්වා පලායි . මනුස්සා හණ්ඩිකං දිස්වා “අරෙ දුට්ඨපට්ඨ, ත්වං රත්තිං වොරිකං කත්වා දිවා තාපසරුපෙන වරසි”ති තජ්ජෙත්වා පොථෙත්වා තං ආදාය නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සයිංසු. රාජා අනුපපරික්ඛිත්වා ව “ගච්ඡථ, නං සුලෙ උත්තාසෙථා”ති ආහ. තෙ තං සුසානං නෙත්වා බදිරසුලං ආරොපයිංසු, තාපසස්ස සරිරෙ සුලං න පවිසති. තතො නිම්බසුලං ආහරිංසු, තමිපි න පවිසති. අයසුලං ආහරිංසු, තමිපි න පවිසති. තාපසො “කිං නු බො මෙ පුබ්බකම්ම”න්ති ඔලොකෙසි, අථස්ස ජාතිස්සරඤාණං උප්පජ්ජි, තෙන පුබ්බකම්මං ඔලොකෙත්වා අද්දස. කිං පනස්ස පුබ්බකම්මන්ති? කොච්චාරසුලෙ මක්ඛිකාවෙධනං. සො කිර පුරිමභවෙ වඩ්ඪකිපුත්තො හුත්වා පිතු රුක්ඛතච්ඡන්ධානං ගන්ත්වා එකං මක්ඛිකං ගහෙත්වා කොච්චාරසලාකාය සුලෙ විය විජ්ඣා. තමෙනං පාපකම්මං ඉමං යානං පත්වා ගණ්හි. සො “න සක්කා ඉතො පාපා මයා මුච්චිතු”න්ති ඤත්වා රාජපුරිසෙ ආහ “සවෙ මං සුලෙ උත්තාසෙතුකාමත්ථ, කොච්චාරසුලං ආහරථා”ති. තෙ තථා කත්වා තං සුලෙ උත්තාසෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා පක්කමිංසු.

ආරක්ඛකා පටිච්ඡන්තා හුත්වා තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්තෙ ඔලොකෙත්ති. තදා දීපායනො “විරදිට්ඨො මෙ සභායො”ති මණ්ඩබාසස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්තො “සුලෙ උත්තාසිතො”ති තං දිවසඤ්ඤෙව අත්තරාමග්ගෙ සුත්වා තං යානං ගන්ත්වා එකමන්තං යිතො “කිං සම්ම කාරකොසි”ති පුච්ඡිත්වා “අකාරකොමිහි”ති වුත්තෙ “අත්තනො මනොපදොසං රක්ඛිතුං සක්ඛි, නාසක්ඛි”ති පුච්ඡි. “සම්ම, යෙහි අහං ගතීතො, නෙව තෙසං, න රඤ්ඤො උපරි මග්ගං මනොපදොසො අත්ථි”ති. “එවං සත්තෙ තාදිසස්ස සීලවතො ජායා මග්ගං සුඛා”ති වත්වා දීපායනො සුලං නිස්සාය නිසීදි. අථස්ස සරිරෙ මණ්ඩබාසස්ස සරිරතො ලොහිතබිත්ථුනි පතිංසු. තානි සුවණ්ණවණ්ණසරිරෙ පතිතපතිතානි සුස්සිත්වා කාලකානි උප්පජ්ජිංසු. තතො පට්ඨායෙව සො කණ්හදීපායනො නාම අහොසි. සො සබ්බරත්තිං තත්ථෙව නිසීදි.

පුනදිවසෙ ආරක්ඛපුරිසා ආගන්ත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “අනිසාමෙත්වා ව මෙ කත”න්ති වෙගෙන තත්ථ ගන්ත්වා “පබ්බජිත, කස්මා සුලං නිස්සාය නිසින්නොසි”ති දීපායනං පුච්ඡි. මහාරාජ, ඉමං තාපසං රක්ඛන්තො නිසින්නොමිහි. කිං පන ත්වං මහාරාජ, ඉමස්ස කාරකභාවං වා අකාරකභාවං වා ඤත්වා එවං කාරෙසිති?

සො කම්මස්ස අසොධිතභාවං ආවික්ඛි. අප්පස්ස සො “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම නිසම්මකාරිනා භවිතඛිං, අලසො ගිහි කාමභොගී න සාධු” තිආදීති වත්වා ධම්මං දෙසෙසි. රාජා මණ්ඩබ්බාස්ස නිද්දොසභාවං ඤත්වා “සුලං හරථා” ති ආණාපෙසි. සුලං හරන්තා හරිතුං න සක්ඛිංසු. මණ්ඩබ්බො ආහ – “මහාරාජ, අහං පුබ්බෙ කතකම්මදොසෙන එවරුපං භයං සම්පත්තො, මම සරිරතො සුලං හරිතුං න සක්කා, සචෙ මය්හං ජීවිතං දාතුකාමො, කකචං ආහරාපෙත්වා ඉමං සුලං වම්මසමං ඡින්දාපෙහි” ති. රාජා තථා කාරෙසි. අන්තොසරිරෙ සුලො අන්තොයෙව අභොසි. තදා කිර සො සුබ්බමං කොවිළාරසලාකං ගහෙත්වා මක්ඛිකාය වච්චමග්ගං පචෙසෙසි, තං තස්ස අන්තොසරිරෙයෙව අභොසි. සො තෙන කාරණෙන අමරිත්වා අත්තනො ආයුක්ඛයෙනෙව මරි, තස්මා අයම්පි න මනො. රාජා තාපසෙ වන්දිත්වා බමාපෙත්වා උභොපි උය්‍යානෙ වසාපෙත්තො පටිජග්ගි, තනො පට්ඨාය මණ්ඩබ්බො ආණ්මණ්ඩබ්බො නාම ජාතො. සො රාජානං උපනිස්සාය තත්ථෙව වසි, දීපායනො පන තස්ස චණං ඵාසුකං කත්වා අත්තනො ගිහිසභායමණ්ඩබ්බාස්ස සන්තිකමෙව ගතො.

තං පණ්ණසාලං පටිසන්තං දිස්වා එකො පුරිසො සභායස්ස ආරොචෙසි. සො සුත්වාච තුට්ඨවිත්තො සපුත්තදාරො බහු ගන්ධමාලතෙලඵාණිකාදීනි ආදාය තං පණ්ණසාලං ගන්ත්වා දීපායනං වන්දිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා පානකං පායෙත්වා ආණ්මණ්ඩබ්බාස්ස පවත්තිං සුඤ්ඤානො නිසීදි. අප්පස්ස පුත්තො යඤ්ඤදත්තකුමාරො නාම චඩ්ඛමනකොට්ඨං ගෙණ්ඩුකෙන කිළි, තත්‍ර චෙකස්මිං වම්මිකෙ ආසීවිසො වසති. කුමාරස්ස භූමියං පහටගෙණ්ඩුකො ගන්ත්වා වම්මිකඛිලෙ ආසීවිසස්ස මත්ථකෙ පති. සො අජානන්තො බිලෙ හත්ථං පචෙසෙසි. අප් නං කුද්ධො ආසීවිසො හත්ථෙ ඩංසි. සො විසචෙගෙන මුව්ඡිතො තත්ථෙව පති. අප්පස්ස මාතෘපිතරො සජ්ජෙන ඩට්ඨභාවං ඤත්වා කුමාරකං උක්ඛිපිත්වා තාපසස්ස සන්තිකං ආනෙත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “හන්තෙ, පබ්බජිතා නාම ඔසධං වා පරිත්තං වා ජානන්ති, පුත්තකං නො ආරොගං කරොථා” ති ආහංසු. අහං ඔසධං න ජානාමි, නාහං චෙජ්ජකම්මං කරිස්සාමිති. “තෙන හි හන්තෙ, ඉමස්මිං කුමාරකෙ මෙත්තං කත්වා සච්චකිරියං කරොථා” ති චුත්තෙ තාපසො “සාධු, සච්චකිරියං කරිස්සාමි” ති වත්වා යඤ්ඤදත්තස්ස සිසෙ හත්ථං යපෙත්වා පයමං ගාථමාහ –

62. “සත්තාහමෙවාහං පසන්තවිත්තො, පුඤ්ඤත්ථිකො ආචරිං බ්‍රහ්මචරියං;
අථාපරං යං චරිතං මමෙදං, වස්සානි පඤ්ඤාස සමාධිකානි;
අකාමකොවාපි අහං චරාමි, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු;
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො” ති.

තත්ථ අථාපරං යං චරිතන්ති තස්මා සත්තාහා උත්තරි යං මම බ්‍රහ්මචරියං. අකාමකොවාපිති පබ්බජ්ජං අනිච්ඡන්තොයෙව. එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති සචෙ අතිරෙකපණ්ණාසවස්සානි අනභිරතිවාසං වසන්තෙන මයා කස්සචි අනාරොචිතභාවො සච්චං, එතෙන සච්චෙන යඤ්ඤදත්තකුමාරස්ස සොත්ථිභාවො හොතු, ජීවිතං පටිලභතුති.

අප්පස්ස සහ සච්චකිරියාය යඤ්ඤදත්තස්ස ථනප්පදෙසතො උද්ධං විසං භස්සිත්වා පථවිං පාවිසි. කුමාරො අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා මාතෘපිතරො ඔලොකෙත්වා “අම්මතාතා” ති වත්වා පරිවත්තිත්වා නිපජ්ජී. අප්පස්ස පිතරං කණ්ඞදීපායනො ආහ – “මයා තාව මම බලං කතං, ත්වම්පි අත්තනො බලං කරොහි” ති. සො “අහම්පි සච්චකිරියං කරිස්සාමි” ති පුත්තස්ස උරෙ හත්ථං යපෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

63. “යස්මා දානං නාහිනන්දිං කදාචි, දිස්වානහං අතිථිං වාසකාලෙ;
න වාපි මෙ අප්පියතං අචෙදුං, බහුස්සුතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව;
අකාමකොවාපි අහං දදාමි, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු;
හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො” ති.

තත්ථ වාසකාලෙති වසන්තථාය ගෙහං ආගතකාලෙ. න වාපි මෙ අප්පියතං අචෙදුන්ති බහුස්සුතාපි සමණබ්‍රාහ්මණා “අයං නෙව දානං අහිනන්දති න අම්හෙ” ති ඉමං මම අප්පියභාවං නෙව ජානිංසු. අහඤ්ඞි තෙ පියවක්ඛුහියෙව ඔලොකෙමිති දීපෙති. එතෙන සච්චෙනාති සචෙ අහං දානං දදමානො විපාකං අසද්දහිත්වා අත්තනො අනිච්ඡාය දම්මි, අනිච්ඡනභාවං මම පරෙ න ජානන්ති, එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතුති අත්ථො.

එවං තස්ස සච්චකිරියාය සහ කටිතො උද්ධං විසං භස්සිත්වා පථවිං පාවිසි. කුමාරො උට්ඨාය නිසීදි, යාතුං පන න සක්කොති. අප්පස්ස පිතා මාතරං ආහ “හද්දෙ, මයා අත්තනො බලං කතං, ත්වං ඉදානි සච්චකිරියං කත්වා පුත්තස්ස උට්ඨාය ගමනභාවං කරොහි” ති. “සාමි, අත්ථි මය්හං එකං සච්චං, තච පන සන්තිකෙ කථෙතුං න සක්කොමි” ති. “හද්දෙ, යථා තථා මෙ පුත්තං අරොගං කරොහි” ති. සා “සාධු” ති සම්පට්චිජිත්වා සච්චං කරොන්ති තතියං ගාථමාහ –

64. “ආසීවිසො තාත පහුතතෙජො, යො තං අඩංසි බිලරා උදිච්ච;
තස්මිඤ්ච මෙ අප්පියතාය අප්පජ, පිතරඤ්ච තෙ නත්ථි කොචි විසෙසො;
එතෙන සච්චෙන සුවත්ථි හොතු, හතං විසං ජීවතු යඤ්ඤදත්තො” ති.

තත්ථ තාතාති පුත්තං ආලපති. පහුතතෙජොති බලවට්ඨිසො. බිලරාති විචරා, අයමෙව වා පායො. උදිච්චාති උට්ඨහිත්වා, වම්මිකඛිලතො උට්ඨායාති අත්ථො. පිතරඤ්ච තෙති පිතරි ව තෙ. අට්ඨකථායං පන අයමෙව පායො. ඉදං චුත්තං හොති – “තාත, යඤ්ඤදත්ත තස්මිඤ්ච ආසීවිසෙ තච පිතරි ව අප්පියභාවෙන මය්හං කොචි විසෙසො නත්ථි.

තඤ්ඤාත්මන අප්පිකාමං යං පෙත්වා අප්පිකාමං කොච්ඡානාපිනපුබ්බො නාම නත්ථි, සචෙ එතං සච්චං, එතෙන සච්චෙන තව සොත්ථි භොතු”ති.

සහ ව සච්චකිරියාය සබ්බං විසං භස්සිත්වා පථවිං පාවිසී. යඤ්ඤාත්මනො නිබ්බිසෙන සරිරෙන උට්ඨාය කිළිතුං ආරද්ධො. එවං පුත්තෙ උට්ඨිතෙ මණ්ඩබ්බො දීපායනස්ස අප්පිකාමස්ස පුච්ඡන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

65. “සන්තා දන්තායෙව පරිබ්බජන්ති, අඤ්ඤාත්මනො කණ්භා නත්ථාකාමරූපා;
දීපායන කිස්ස ජිගුච්ඡමානො, අකාමකො චරසි බ්‍රහ්මචරිය”ති.

තස්සත්ථො – යෙ කෙච්ඡි බත්තියාදයො කාමෙ පභාය ඉධ ලොකෙ පබ්බජන්ති, තෙ අඤ්ඤාත්මනො කණ්භා භවන්තං කණ්භං යං පෙත්වා අඤ්ඤාත්මනො අකාමරූපා නාම නත්ථි, සබ්බෙ කුමාරකාමනාය කිලෙසානං සමිත්තා සන්තා, චක්ඛාදිනි ද්වාරානි යථා නිබ්බිසෙවනානි භොන්ති, තථා තෙසං දමිත්තා දන්තා හුත්වා අභිරතාව බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති, ත්වං පන භන්තෙ දීපායන, කිංකාරණා තපං ජිගුච්ඡමානො අකාමකො හුත්වා බ්‍රහ්මචරියං චරසි, කස්මා පුත න අගාරමෙව අප්පිකාමසසීති.

අප්පිකාම සො කාරණං කථෙත්තො පඤ්ඤාත්මං ගාථමාහ –

66. “සද්ධාය නික්ඛම්ම පුතං නිවත්තො, සො ඵලමුගොව බාලො චතායං;
එතස්ස වාදස්ස ජිගුච්ඡමානො, අකාමකො චරාමි බ්‍රහ්මචරියං;
විඤ්ඤාත්මනො පඤ්ඤාත්මං සතඤ්ඤාත්මං යානං, එවම්පභං පුඤ්ඤකරො භවාමි”ති.

තස්සත්ථො – කණ්භො කම්මඤ්ඤාත්මං ඵලඤ්ඤාත්මං සද්දහිත්වා තාව මහන්තං විභවං පභාය අගාරා නික්ඛම්ත්වා යං ජහි, පුත තදත්ථමෙව නිවත්තො. සො අයං ඵලමුගො ගාමදාරකො විය බාලො චතානි ඉමං වාදං ජිගුච්ඡමානො අහං අත්තනො හිරොත්තප්පභෙදභයෙන අනිච්ඡමානොපි බ්‍රහ්මචරියං චරාමි. කිඤ්ඤාත්මනො පබ්බජ්ජාපුඤ්ඤාත්මනො නාමෙනං විඤ්ඤාත්මනො බුද්ධාදිහි පසත්ථං, තෙසංයෙව ව සතං නිවාසට්ඨානං. එවං ඉම්නාපි කාරණෙන අහං පුඤ්ඤකරො භවාමි, අස්සුමුබොපි රුද්ධමානො බ්‍රහ්මචරියං චරාමියෙවාති.

එවං සො අත්තනො අප්පිකාමස්ස කථෙත්වා පුත මණ්ඩබ්බො පුච්ඡන්තො ජට්ඨං ගාථමාහ –

67. “සමණෙ තුවං බ්‍රාහ්මණෙ අද්ධිකෙ ව, සන්තප්පයාසි අත්තපානෙන භික්ඛං;
ඔපානභුතංව සරං තව යිදං, අත්තෙන පානෙන උපෙතරූපං;
අප් කිස්ස වාදස්ස ජිගුච්ඡමානො, අකාමකො දානම්මං දදාමි”ති.

තත්ථ භික්ඛන්ති භික්ඛාය චරන්තානං භික්ඛඤ්ඤාත්මනො සම්පාදෙත්වා දදාසි. ඔපානභුතංවාති චතුමහාපථෙ බතසාධාරණපොක්ඛරණී විය.

තනො මණ්ඩබ්බො අත්තනො අප්පිකාමස්ස කථෙත්තො සත්තමං ගාථමාහ –

68. “පිතරො ව මෙ ආසුං පිතාමහා ව, සද්ධා අහුං දානපතී වදඤ්ඤා;
තං කුල්ලචත්තං අනුචත්තමානො, මාහං කුලෙ අන්තිමගන්ධනො අහුං;
එතස්ස වාදස්ස ජිගුච්ඡමානො, අකාමකො දානම්මං දදාමි”ති.

තත්ථ “ආසු”න්ති පදස්ස “සද්ධා”ති ඉම්නා සම්බන්ධො, සද්ධා අහෙසුන්ති අත්ථො. අහුන්ති සද්ධා හුත්වා තනො උත්තරි දානපෙට්ඨකා වෙව “දෙට්ඨ කරොවා”ති චුත්තචත්තස්ස අත්ථජානනකා ව අහෙසුං. තං කුල්ලචත්තන්ති තං කුලචත්තං, අට්ඨකථායං පන අයමෙව පායො. මාහං කුලෙ අන්තිමගන්ධනො අහුන්ති “අහං අත්තනො කුලෙ සබ්බපච්ඡිමකො වෙව කුලපලාපො ව මා අහු”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා එතං “කුලඅන්තිමො කුලපලාපො”ති වාදං ජිගුච්ඡමානො දානං අනිච්ඡන්තොපි ඉදං දානං දදාමිති දීපෙති.

එවඤ්ඤාත්මනො වත්වා මණ්ඩබ්බො අත්තනො භරියං පුච්ඡමානො අට්ඨමං ගාථමාහ –

69. “දහරිං කුමාරිං අසමත්ථපඤ්ඤං, යං තානයිං ඤාතිකුලා සුගත්තෙ;
න වාපි මෙ අප්පිකාමං අවෙදි, අඤ්ඤාත්මනො පරිවාරයන්තා;
අප් කෙන වණ්ණෙන මයා තෙ භොති, සංවාසධම්මො අහු ඵවරූපො”ති.

තත්ථ අසමත්ථපඤ්ඤාත්මනො කුටුම්භං විවාරෙතුං අප්පට්ඨලපඤ්ඤං අතිතරුණඤ්ඤාත්මනො සමානං. යං තානයින්ති යං තං ආනයිං, අහං දහරිමෙව සමානං තං ඤාතිකුලතො ආනෙසින්ති චුත්තං භොති. අඤ්ඤාත්මනො පරිවාරයන්තානි එත්තකං කාලං විනා කාමෙන අනිච්ඡාය මං පරිවාරයන්තාපි අත්තනො අප්පිකාමං මං න ජානාපෙසි, සම්පියායමානරූපාව පරිවරි. කෙන වණ්ණෙනාති කෙන කාරණෙන. භොතිති තං ආලපති. ඵවරූපොති ආසිවිසසමානපට්ඨකුලභාවෙන මයා සද්ධං තව සංවාසධම්මො ඵවරූපො පියසංවාසො විය කථං ජානෙති.

අප්පස්ස සා කප්පන්ති නවමං ගාථමාහ -

70. “ආරා දුරෙ නයිධ කදාචි අත්ථි, පරම්පරා නාම කුලෙ ඉමස්මිං;
තං කුල්ලවත්තං අනුවත්තමානා, මාහං කුලෙ අන්තිමගන්ධිති අහුං;
එතස්ස වාදස්ස ජිගුච්ඡමානා, අකාමිකා පද්ධවරාමිති තුය්හ” න්ති.

තත්ථ ආරා දුරෙති අඤ්ඤාමඤ්ඤාවෙව්වනං. අතිදුරෙති වා දස්සෙන්නි එවමාහ. ඉධානි නිපාතමත්තං, න කදාචිති අත්ථො. පරම්පරාති පුරිසපරම්පරා. ඉදං චුත්තං හොති - සාමි, ඉමස්මිං අමිභාකං ඤාතිකුලෙ දුරතො පටියාය යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා පුරිසපරම්පරා නාම න කදාචි අත්ථි, එකිත්ථියාපි සාමිකං ඡඩ්ඛෙත්වා අඤ්ඤො පුරිසො ගතිපුබ්බො නාම නත්ථිති. තං කුල්ලවත්තන්ති අහමිපි තං කුලවත්තං කුලපවෙණිං අනුවත්තමානා අත්තනො කුලෙ පච්ඡිමිකා පලාලභුතා මා අහුන්ති සල්ලක්ඛෙත්වා එතං කුලඅන්තිමා කුලගන්ධිති වාදං ජිගුච්ඡමානා අකාමිකාපි තුය්හං පද්ධවරාමිති වෙය්‍යාවච්චකාරිකා පාදපරිවාරිකා ජානාමිති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මයා සාමිකස්ස සන්තිකෙ අභාසිතපුබ්බං ගුය්හං භාසිතං, කුජ්ඣෙය්‍යාපි මෙ අයං, අමිභාකං කුලපකතාපසස්ස සම්මුඛෙයෙව ඛමාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඛමාපෙන්නි දසමං ගාථමාහ -

71. “මණ්ඩබ්බා භාසිං යමභාසනෙය්‍යං, තං ඛමානං පුත්තකහෙතු මජ්ජං;
පුත්තපෙමා න ඉධ පරත්ථි කිඤ්චි, සො නො අයං ජීවති යඤ්ඤදත්තො” ති.

තත්ථ තං ඛමානන්ති තං ඛමයතු. පුත්තකහෙතු මජ්ජානි තං මම භාසිතං අජ්ජ ඉමස්ස පුත්තස්ස හෙතු ඛමයතු. සො නො අයන්ති යස්ස පුත්තස්ස කාරණා මයා එතං භාසිතං, සො නො පුත්තො ජීවති, ඉමස්ස ජීවිතලාභභාවෙන මෙ ඛම සාමි, අජ්ජතො පටියාය තව වසවත්තිති භවිස්සාමිති.

අථ නං මණ්ඩබ්බො “උට්ඨෙති හද්දෙ, ඛමාමි තෙ, ඉතො පන පටියාය මා එරුසවිත්තා අහොසි, අහමිපි තෙ අජ්ජියං න කරිස්සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තො මණ්ඩබ්බාං ආහ - “ආචුසො, තයා දුස්සඬ්ඝරං ධනං සඬ්ඝරිත්වා කම්මඤ්ච එලඤ්ච අසද්දහිත්වා දානං දදන්තෙන අයුත්තං කතං, ඉතො පටියාය දානං සද්දහිත්වා දෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නිත්වා බොධිසත්තං ආහ - “හත්තෙ, තයා අමිභාකං දක්ඛිණෙය්‍යභාවෙ යත්වා අනභිරතෙන බ්‍රහ්මවරියං වරන්තෙන අයුත්තං කතං, ඉතො පටියාය ඉදානි යථා තයි කතකාරා මහස්ථලා හොන්ති, එවං විත්තං පසාදෙත්වා සුද්ධවිත්තො අභිරතො හුත්වා බ්‍රහ්මවරියං වරාහි”ති. තෙ මභාසත්තං වන්දිත්වා උට්ඨාය අගමංසු. තතො පටියාය භරියා සාමිකෙ සස්තෙහා අහොසි, මණ්ඩබ්බො පසන්නවිත්තො සද්ධාය දානං අදාසි. බොධිසත්තො අනභිරතිං විනොදෙත්වා ඤානාභිඤ්ඤං උජ්ජාදෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මණ්ඩබ්බො ආනන්දො අහොසි, හරියා විසාබා, පුත්තො රාහුලො, ආණ්ඩබ්බො සාරිපුත්තො, කණ්හදීපායනො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[445] 7. නිග්‍රොධජාතකවණ්ණනා කණ්හදීපායනජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

න වාහමෙතං ජානාමිති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කප්පෙයි. එකදිවසඤ්චි භික්ඛු තෙන “ආචුසො දෙවදත්ත, සත්ථා තව බහුපකාරො, ත්වඤ්චි සත්ථාරං නිස්සාය පබ්බජ්ජං ලභි උපසම්පදං ලභි, තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගණ්චි, ඤානං උජ්ජාදෙසි, ලාභසක්කාරොපි තෙ දසබලස්සෙව සත්තකො”ති භික්ඛුභි චුත්තෙ නිණ්ඝසලාකං උක්ඛිපිත්වා “එත්තකම්පි සමණෙන ගොතමෙන මය්හං කතං ගුණං න පස්සාමි”ති චුත්තෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ මගධමහාරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා රාජගහසෙට්ඨි අත්තනො පුත්තස්ස ජනපදසෙට්ඨිනො ධිතරං ආනෙසි, සා වඤ්ඤා අහොසි. අප්පස්ස අපරභාගෙ සක්කාරො පරිහාසි. “අමිභාකං පුත්තස්ස ගෙහෙ වඤ්ඤාකිත්ථියා වසන්තියා කථං කුලවංසො වඩ්ඪිස්සති”ති යථා සා සුණාති, එවමිපි කථං සමුට්ඨාපෙන්නි. සා තං සුත්වා “හොතු ගබ්භිනිආලයං කත්වා එතෙ වඤ්චෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා අත්තනො අත්ථවාරිකං ධාතිං ආහ “අමිම, ගබ්භිනියො නාම කිඤ්ච කිඤ්ච කරොන්ති”ති ගබ්භිනිපරිහාරං පුච්ඡිත්වා උතුනිකාලෙ පට්චිඡාදෙත්වා අමිබ්බාදිරුචිකා හුත්වා හත්ථපාදානං උද්ධුමායනකාලෙ හත්ථපාදපිට්ඨියො කොට්ටාපෙත්වා බහලං කාරෙසි, දිවසෙ දිවසෙපි පිලෝතිකාවෙය්‍යෙන ව උදරවඩ්ඪනං වඩ්ඪෙසි, ථනමුඛානි කාළානි කාරෙසි, සරිරකිච්චං කරොන්තිපි අඤ්ඤා තස්සා ධාතියා අඤ්ඤෙසං සම්මුඛවිධානෙ න කරොති. සාමිකොපිස්සා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. එවං නව මාසෙ වසිත්වා “ඉදානි ජනපදෙ පිතු සරං ගන්ත්වා විජායිස්සාමි”ති සසුරෙ ආපුච්ඡිත්වා රථමාරුහිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන රාජගහා නික්ඛමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජි. තස්සා පන පුරතො එකො සත්ථො ගච්ඡති. සත්ථො වසිත්වා ගතට්ඨානං එසා පාතරාසකාලෙ පාපුණාති.

අපේකදිවසං තස්මිං සත්ථෙ එකා දුග්ගතිත්ථි රත්තියා එකස්මිං නිග්‍රොධමුලෙ පුත්තං විජායිත්වා පාතොව සත්ථෙ ගච්ඡන්තෙ “අහං විනා සත්ථෙතා ගන්තුං න සක්ඛිස්සාමි, සක්කා බො පන ජීවන්තියා පුත්තං ලභිතු”න්ති නිග්‍රොධමුලජාලෙ ජලාබ්‍රුඤ්චෙව ගබ්භමලඤ්ච අත්ථරිත්වා පුත්තං ඡට්ටෙත්වා අගමාසි. දාරකස්සපි දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. සො හි න යො වා සො වා, බොධිසත්තොයෙව. සො පන තදා තාදිසං පටිසන්ධිං ගණ්හි. ඉතරා පාතරාසකාලෙ තං යානං පත්වා “සරිරිකිච්චං කරිස්සාමි”ති තාය ධාතියා සද්ධිං නිග්‍රොධමුලං ගතා සුවණ්ණවණ්ණං දාරකං දිස්වා “අම්ම, නිප්පන්නං නො කිච්ච”න්ති පිලොතිකායො අපනෙත්වා උච්ඡිද්ධිපදෙසං ලොභිතෙන ව ගබ්භමලෙන ව මක්ඛෙත්වා අත්තනො ගබ්භවුට්ඨානං ආරොවෙසි. තාවදෙව නං සාණියා පරික්ඛිපිත්වා භට්ඨකුට්ඨො සපරිජනො රාජගහං පණ්ණං පෙසෙසි. අට්ඨසා සස්සුසසුරා විජාතකාලනො පට්ඨාය “පිතු කුලෙ කිං කරිස්සති, ඉධෙව ආගච්ඡතු”ති පෙසයිංසු. සා පටිනිවත්තිත්වා රාජගහමෙව පාවිසි. තත්ථ තං සම්පට්චිණ්ත්වා දාරකස්ස නාමං කරොත්තා නිග්‍රොධමුලෙ ජාතත්තා “නිග්‍රොධකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තං දිවසඤ්ඤෙව අනුසෙට්ඨිසුණිසාපි විජායනත්ථාය කුලසරං ගච්ඡන්ති අත්තරාමග්ගෙ එකිස්සා රුක්ඛසාධාය හෙට්ඨා පුත්තං විජායි, තස්ස “සාබ්බකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තං දිවසඤ්ඤෙව සෙට්ඨිං නිස්සාය වසන්තස්ස තුන්තකාරස්ස භරියාපි පිලොතිකන්තරෙ පුත්තං විජායි, තස්ස “පොත්තිකො”ති නාමං කරිංසු.

මහාසෙට්ඨි උභොපි තෙ දාරකෙ “නිග්‍රොධකුමාරස්ස ජාතදිවසඤ්ඤෙව ජාතා”ති ආණාපෙත්වා තෙනෙව සද්ධිං සංවඩ්ඪෙසි. තෙ එකතො වඩ්ඪිත්වා වයප්පත්තා තක්කසිලං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්හිංසු. උභොපි සෙට්ඨිපුත්තා ආවරියස්ස ද්වෙ සහස්සානි අදංසු. නිග්‍රොධකුමාරො පොත්තිකස්ස අත්තනො සන්තිකෙ සිප්පං පට්ඨපෙසි. තෙ නිප්පන්නසිප්පා ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා නික්ඛන්තා “ජනපදවාරිකං වරිස්සාමා”ති අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිපජ්ජිංසු. තදා බාරාණසිරඤ්ඤො කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො, “ස්වෙ චුස්සරථං යොජෙස්සාමා”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසුං. තෙසුපි සභායෙසු රුක්ඛමුලෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තෙසු පොත්තිකො පච්චුසකාලෙ උට්ඨාය නිග්‍රොධකුමාරස්ස පාදෙ පරිමජ්ජන්තො නිසිදි. තස්මිං රුක්ඛෙ වුත්ථකුක්කුටෙසු උපරිකුක්කුටො හෙට්ඨාකුක්කුටස්ස සරිරෙ වච්චං පාතෙසි. අථ නං සො “කෙනෙනං පාතිත”න්ති ආහ. “සම්ම, මා කුජ්ඣි, මයා අජානන්තෙන පාතිත”න්ති ආහ. “අරෙ, ත්වං මම සරිරං අත්තනො වච්චට්ඨානං මඤ්ඤසි, කිං මම පමාණං න ජානාසි”ති. අථ නං ඉතරො “අරෙ ත්වං ‘අජානන්තෙන මෙ කත’න්ති වුත්තෙපි කුජ්ඣසියෙව, කිං පන තෙ පමාණ”න්ති ආහ. “යො මං මාරෙත්වා මංසං බාදති, සො පාතොව සහස්සං ලභති, තස්මා අහං මානං කරොමි”ති. අථ නං ඉතරො “අරෙ එත්තකමත්තෙන ත්වං මානං කරොසි, මං පන මාරෙත්වා යො ථුලමංසං බාදති, සො පාතොව රාජා හොති, යො මජ්ඣමමංසං බාදති, සො සෙනාපති, යො අට්ඨිනිස්සිතං බාදති, සො භණ්ඩාගාරිකො හොති”ති ආහ.

පොත්තිකො තෙසං කථං සුත්වා “කිං නො සහස්සෙන, රජ්ජමෙව වර”න්ති සණ්ඨකං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා උපරිසයිතකුක්කුටං ගහෙත්වා මාරෙත්වා අඩ්ඨගාරෙ පවිත්වා ථුලමංසං නිග්‍රොධස්ස අදාසි, මජ්ඣමමංසං සාබ්බස්ස අදාසි, අට්ඨමංසං අත්තනා බාදි. බාදිත්වා පන “සම්ම නිග්‍රොධ, ත්වං අජ්ජ රාජා භවිස්සසි, සම්ම සාබ්බ, ත්වං සෙනාපති භවිස්සසි, අහං පන භණ්ඩාගාරිකො භවිස්සාමි”ති වත්වා “කථං ජානාසි”ති පුට්ඨො තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තෙ තයොපි ජනා පාතරාසවෙලාය බාරාණසිං පවිසිත්වා එකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ සප්පිසක්කරයුත්තං පායාසං භුඤ්ජිත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා උය්‍යානං පවිසිංසු. නිග්‍රොධකුමාරො සිලාපට්ටෙ නිපජ්ජි, ඉතරෙ ද්වෙ බති නිපජ්ජිංසු. තස්මිං සමයෙ පඤ්ච රාජකකුඩ්ඪානි අත්තො යපෙත්වා චුස්සරථං විස්සජ්ජෙසු. තත්ථ විත්ථාරකථා මහාජනකජාතකෙ (ජා. 2.22.123 ආදයො) ආච්චි භවිස්සති. චුස්සරථො උය්‍යානං ගන්ත්වා නිවත්තිත්වා ආරොහනසජ්ජො හුත්වා අට්ඨාසි. පුරොහිතො “උය්‍යානෙ පුඤ්ඤවතා සත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති උය්‍යානං පවිසිත්වා කුමාරං දිස්වා පාදන්තනො සාටකං අපනෙත්වා පාදෙසු ලක්ඛණානි උපධාරෙත්වා “තිට්ඨතු බාරාණසියං රජ්ජං, සකලජම්බුදිපස්ස අධිපතිරාජා භවිතුං යුත්තො”ති සබ්බතාලාවචරෙ පග්ගණ්භාපෙසි. නිග්‍රොධකුමාරො පබුජ්ඣිත්වා මුඛතො සාටකං අපනෙත්වා මහාජනං ඔලොකෙත්වා පරිවත්තිත්වා නිපන්නො ථොකං චිතිනාමෙත්වා සිලාපට්ටෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදි. අථ නං පුරොහිතො ජණ්ණුනා පතිට්ඨාය “රජ්ජං තෙ දෙව පාපුණාති”ති වත්වා “සාධු”ති වුත්තෙ තත්ථෙව රතනරාසිමිති යපෙත්වා අභිසිඤ්චි. සො රජ්ජං පත්වා සාබ්බස්ස සෙනාපතිට්ඨානං දත්වා මහත්තෙන සක්කාරෙන නගරං පාවිසි, පොත්තිකොපි තෙහි සද්ධිඤ්ඤෙව අගමාසි. තතො පට්ඨාය මහාසත්තො බාරාණසියං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි.

සො එකදිවසං මාතාපිතුනං සරිත්වා සාබ්බං ආහ – “සම්ම, න සක්කා මාතාපිතුහි විනා වත්තිතුං, මහන්තෙන පරිවාරෙන ගන්ත්වා මාතාපිතරො නො ආනෙහි”ති. සාබ්බො “න මෙ තත්ථ ගමනකම්මං අත්ථි”ති පටික්ඛිපි. තතො පොත්තිකං ආණාපෙසි. සො “සාධු”ති තත්ථ ගන්ත්වා නිග්‍රොධස්ස මාතාපිතරො “පුත්තො වො රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො, එථ ගච්ඡාමා”ති ආහ. තෙ “අත්ථි නො තාව විභවමත්තං, අලං තත්ථ ගමනෙනා”ති පටික්ඛිපිංසු. සාබ්බස්සපි මාතාපිතරො අවොව, තෙපි න ඉච්ඡිංසු. අත්තනො මාතාපිතරො අවොව, “මයං තාත තුන්තකාරකම්මෙන ජීවිස්සාම අල”න්ති පටික්ඛිපිංසු. සො තෙසං මනං අලභිත්වා බාරාණසිමෙව පච්චාගන්ත්වා “සෙනාපතිස්ස සරෙ මග්ගකිලමථං විනොදෙත්වා පච්ඡා නිග්‍රොධසභායං පස්සිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තස්ස නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා “සභායො කිර තෙ පොත්තිකො නාම ආගතොති සෙනාපතිස්ස ආරොවෙහි”ති දොවාරිකං ආහ, සො තථා අකාසි. සාබ්බො පන “අයං මය්හං රජ්ජං අදත්වා සභායනිග්‍රොධස්ස අදාසි”ති තස්මිං වෙරං බන්ධි. සො තං කථං සුත්වා කුද්ධො ආගන්ත්වා “කො ඉමස්ස සභායො උම්මත්තකො දාසිපුත්තො, ගණ්හථ න”න්ති වත්වා භත්ථපාදජණ්ණකප්පරෙහි කොට්ටාපෙත්වා ගීවායං ගාභාපෙත්වා නිහරාපෙසි.

සො වින්තෙසි “සාබො මම සන්තිකා සෙනාපතිට්ඨානං ලභිත්වා අකතඤ්ඤ මිත්තදුබ්භි, මං කොට්ටාපෙත්වා නිහරාපෙසි, නිග්‍රොධො පන පණ්ඩිතො කතඤ්ඤ සප්පුරිසො, තස්සෙව සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති. සො රාජද්වාරං ගන්ත්වා “දෙව, පොත්තිකො කිර නාම තෙ සභායො ද්වායෙර ධීතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා පක්කොසාපෙත්වා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාය පච්චුග්ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා මස්සුකම්මාදීනි කාරාපෙත්වා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතෙන පරිභුන්තනානග්ගරසභොජනෙන තෙන සද්ධිං සුබ්බනිසින්නො මානාපිතුනං පවත්තිං පුච්ඡිත්වා අනාගමනභාවං සුඤ්ඤං. සාබොපි “පොත්තිකො මං රඤ්ඤො සන්තිකෙ පරිභින්නදෙය්‍යා, මයි පන ගතෙ කිඤ්චි වත්තුං න සක්ඛිස්සති”ති තත්ථෙව අගමාසි. පොත්තිකො තස්ස සන්තිකෙයෙව රාජානං ආමන්තෙත්වා “දෙව, අහං මග්ගකිලන්තො ‘සාබස්ස ගෙහං ගන්ත්වා විස්සමිත්වා ඉධාගමිස්සාමි’ති අගමිං. අප් මං සාබො ‘නාහං තං ජානාමි’ති වත්වා කොට්ටාපෙත්වා ගිවායං ගාභාපෙත්වා නිහරාපෙසිති සද්දහෙය්‍යාසි ත්වං එත”න්ති වත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි -

72. “න වාහමෙනං ජානාමි, කො වායං කස්ස වාති වා;
යථා සාබො වදි එව, නිග්‍රොධ කින්නි මඤ්ඤසි.
73. “තතො ගලවිනිතෙන, පුරිසා නිහරිංසු මං;
දත්වා මුඛපභාරානි, සාබස්ස වචනංකරා.
74. “එතාදිසං දුම්මනිනා, අකතඤ්ඤන දුබ්භිනා;
කතං අනරියං සාබෙන, සබ්බා තෙ ජනාධිපා”ති.

තත්ථ කින්නි මඤ්ඤසිති යථා මං සාබො අවරි, කිං ත්වමපි එවමෙව මඤ්ඤසි, උදාහු අඤ්ඤථා මඤ්ඤසි, මං සාබො එවං වදෙය්‍යානි සද්දහසි, තං න සද්දහසිති අධිප්පායො. ගලවිනිතෙනාති ගලග්ගාහෙන. දුබ්භිනාති මිත්තදුබ්භිනා.

තං සුත්වා නිග්‍රොධො වතස්සො ගාථා අභාසි -

75. “න වාහමෙනං ජානාමි, නපි මෙ කොචි සංසති;
යං මෙ ත්වං සම්ම අක්ඛාසි, සාබෙන කාරණං කතං.
76. “සබ්බං සාජීවකරො, මම සාබස්ස චුභයං;
ත්වං නොසිස්සරියං දාතා, මනුස්සෙසු මහන්තතං;
තයාමා ලබ්භිතා ඉද්ධි, එත්ථ මෙ නත්ථි සංසයො.
77. “යථාපි බ්‍රහ්මග්ගිමිති, ධර්මනි න විරුහති;
එවං කතං අසප්පුරිසෙ, තස්සති න විරුහති.
78. “කතඤ්ඤම්භි ව පොසම්භි, සිලවන්තෙ අරියවුත්තිනෙ;
සුබ්බන්තෙ විය බ්‍රහ්මනි, කතං තම්භි න තස්සති”ති.

තත්ථ සංසතීති ආවික්ඛති. කාරණං කතන්ති ආකඨ්ඨනවිකඨ්ඨනපොථනකොට්ටනසම්බාතං කාරණං කතන්ති අත්ථො. සබ්බං සාජීවකරොති සම්ම, පොත්තික ත්වං සභායකානං සුආජීවකරො ජීවිකාය උප්පාදෙතා. මම සාබස්ස චුභයන්ති මය්ගඤ්ච සාබස්ස ව උභින්නම්පි සබ්බන්ති අත්ථො. ත්වං නොසිස්සරියන්ති ත්වං නො අසි ඉස්සරියං දාතා, තව සන්තිකා ඉමා සම්පත්ති අම්භෙහි ලද්ධා. මහන්තතන්ති මහන්තභාවං.

එවඤ්ච පන වත්වා එත්තකං කට්ඨන්තෙ නිග්‍රොධෙ සාබො තත්ථෙව අට්ඨාසි. අප් නං රාජා “සාබ ඉමං පොත්තිකං සඤ්ජානාසි”ති පුච්ඡි. සො තුණ්හි අහොසි. අපස්ස රාජා දණ්ඩං ආණාපෙන්නො අට්ඨමං ගාථමාහ -

79. “ඉමං ජම්මං නෙකතිකං, අසප්පුරිසවිත්තකං;
හනන්තු සාබං සත්තිහි, නාස්ස ඉච්ඡාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ ජම්මන්ති ලාමකං. නෙකතිකන්ති වඤ්චකං.

තං සුත්වා පොත්තිකො “මා එස බාලො මං නිස්සාය නස්සතු”ති වින්තෙත්වා නවමං ගාථමාහ -

80. “බමතස්ස මහාරාජ, පාණා න පටිආනායා;
බම දෙව අසප්පුරිසස්ස, නාස්ස ඉච්ඡාමහං වධ”න්ති.

තත්ථ බමතස්සාති බමතං අස්ස, එතස්ස අසප්පුරිසස්ස බමථාති අත්ථො. න පටිආනායාති මතස්ස නාම පාණා පටිආනෙතුං න සක්කා.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා සාබ්බසං ඛම්, සෙනාපතිට්ඨානම්පි පොත්තිකස්සෙව දාතුකාමො අහොසි, සො පන න ඉච්ඡී. අපස්ස සබ්බසෙනානීනං විචාරණාරහං භණ්ඩාගාරිකට්ඨානං නාම අදාසි. පුබ්බෙ කිරෙනං යානන්තරං නාහොසි, තතො පට්ඨාය ජාතං. අපරභාගෙ පොත්තිකො භණ්ඩාගාරිකො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪමානො අත්තතො පුත්තධිතානං ඔවාදවසෙන ඔසානගාට්ඨානං -

81. “නිග්‍රොධමෙව සෙවෙයා, න සාබ්බපසංවසෙ;
නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙයො, යඤ්චෙ සාබ්බස්මි ජීවිත”න්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො පුබ්බෙපි අකතඤ්ඤායෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා සාබ්බො දෙවදත්තො අහොසි, පොත්තිකො ආනන්දො, නිග්‍රොධො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[446] 8. තක්කලජාතකවණ්ණනා නිග්‍රොධජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

න තක්කලා සත්ති න ආලුචානීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං පිතුපොසකං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කිර දලිද්දකුලෙ පච්චාජාතො මාතරි කාලකතාය පාතොව උට්ඨාය දන්තකට්ඨමුඛොදකදානාදීති කරොන්තො භතීං වා කසීං වා කත්වා ලද්ධවිභවානුරූපෙන යාගුහත්තාදීති සම්පාදෙන්වා පිතරං පොසෙසි. අප්ප නං පිතා ආහ - “තාත, ත්වං එකකොව අන්තො ව බහි ව කත්තබ්බං කරොසි, එකං තෙ කුලදාරිකං ආනෙස්සාමි, සා තෙ ගෙහෙ කත්තබ්බං කරිස්සති”ති. “තාත, ඉත්ථියො නාම සරං ආගතා නෙව මය්හං, න තුම්භාකං විත්තසුඛං කරිස්සන්ති, මා එවරූපං විත්තයිත්ථ, අහං යාවජීවං තුම්භෙ පොසෙත්වා තුම්භාකං අවිචයෙන ජානිස්සාමි”ති. අපස්ස පිතා අනිච්ඡමානස්සෙව එකං කුමාරිකං ආනෙසි. සා සසුරස්ස ව සාමිකස්ස ව උපකාරිකා අහොසි නිවවුන්ති. සාමිකොපිස්සා “මම පිතු උපකාරිකා”ති තුස්සිත්වා ලද්ධං ලද්ධං මනාපං ආහරිත්වා දෙනි, සාපි තං සසුරස්සෙව උපනාමෙසි. සා අපරභාගෙ විත්තෙසි “මය්හං සාමිකො ලද්ධං ලද්ධං පිතු අදත්වා මය්හමෙව දෙනි, අද්ධා පිතරි නිස්සෙනො ජාතො, ඉමං මහල්ලකං එකෙනුපායෙන මම සාමිකස්ස පටික්කුලං කත්වා ගෙහා නික්කඩ්ඪාපෙස්සාමි”ති.

සා තතො පට්ඨාය උදකං අතිසීනං වා අවිචුණ්භං වා, ආහාරං අතිලොණං වා අලොණං වා, භත්තං උත්තණ්ඩුලං වා අතිකිලින්නං වාති එවමාදීති තස්ස කොඬුප්පත්තිකාරණානි කත්වා තස්මිං කුජ්ඣන්තෙ “කො ඉමං මහල්ලකං උපට්ඨාතුං සක්ඛිස්සති”ති ඵරුසානි වත්වා කලහං වඩ්ඪෙසි. තත්ථ තත්ථ බෙළුපිණ්ඩාදීති ඡඩ්ඪෙන්වාපි සාමිකං උජ්ඣාපෙසි “පස්ස පිතු කම්මං, ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච මා කරි’ති වුත්තෙ කුජ්ඣති, ඉමස්මිං ගෙහෙ පිතරං වා වසාපෙහි මං වා”ති. අප්ප නං සො “භද්දෙ, ත්වං දහරා යත්ථ කත්ථවි ජීවිතුං සක්ඛිස්සසි, මය්හං පිතා මහල්ලකො, ත්වං තස්ස අසහන්ති ඉමම්භා ගෙහා නික්ඛමා”ති ආහ. සා භිතා “ඉතො පට්ඨාය එවං න කරිස්සාමි”ති සසුරස්ස පාදෙසු පතිත්වා බමාපෙත්වා පකතිනියාමෙනෙව පටිජග්ගිතුං ආරභි. අප්ප සො උපාසකො පුරිමදිවසෙසු තාය උබ්බාළ්භො සත්ථු සත්තිකං ධම්මස්සවනාය අගන්ත්වා තස්සා පකතියා පතිට්ඨිතකාලෙ අගමාසි. අප්ප නං සත්ථා “කිං, උපාසක, සත්තට්ඨ දිවසානි ධම්මස්සවනාය නාගතොසි”ති පුච්ඡී. සො තං කාරණං කට්ඨෙ. සත්ථා “ඉදානි තාව තස්සා කථං අග්ගහෙත්වා පිතරං න නිහරාපෙසි, පුබ්බෙ පන එතිස්සා කථං ගහෙත්වා පිතරං ආමකසුසානං නෙත්වා ආවාටං බණිත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා මාරණකාලෙ අහං සත්තවස්සිකො හුත්වා මාතාපිතුනං ගුණං කට්ඨෙව පිතුසාතකකම්මා නිවාරෙසිං, තදා ත්වං මම කථං සුත්වා තව පිතරං යාවජීවං පටිජග්ගිත්වා සග්ගපරායණො ජාතො, ස්වායං මයා දින්නො ඔවාදො භවන්තරගතම්පි න විජහති, ඉමිනා කාරණෙන තස්සා කථං අග්ගහෙත්වා ඉදානි තයා පිතා න නිහටො”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ අඤ්ඤතරස්මිං කාසිගාමෙ එකස්ස කුලස්ස සරෙ එකපුත්තකො අහොසි නාමෙන සවිට්ඨකො නාම. සො මාතාපිතරො පටිජග්ගන්තො අපරභාගෙ මාතරි කාලකතාය පිතරං පොසෙසිති සබ්බං වත්ථු පච්චුප්පන්තවත්ථුනියාමෙනෙව කට්ඨෙබ්බං. අයං පනෙත්ථ විසෙසො. තදා සා ඉත්ථී “පස්ස පිතු කම්මං, ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච මා කරි’ති වුත්තෙ කුජ්ඣති”ති වත්වා “සාමි, පිතා තෙ වණ්ඨො ඵරුසො නිච්චං කලහං කරොති, ජරාපිණ්ණො බ්‍යාධිපිළිතො න විරස්සෙව මරිස්සති, අහඤ්ච එතෙන සද්ධිං එකගෙහෙ වසිතුං න සක්කොමි, සයම්පෙස කතිපාහෙන මරිස්සනියෙව, ත්වං එතං ආමකසුසානං නෙත්වා ආවාටං බණිත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා කුද්දාලෙන සීසං ඡින්නිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා උපරි පංසුනා ඡාදෙන්වා ආගච්ඡාහී”ති ආහ. සො තාය පුනප්පුනං වුවිච්චානො “භද්දෙ, පුරිසමාරණං නාම භාරියං, කථං නං මාරෙස්සාමි”ති ආහ. “අහං තෙ උපායං ආචික්ඛිස්සාමි”ති. “ආචික්ඛ තවා”ති. “සාමි, ත්වං පච්චුසකාලෙ පිතු නිසින්තට්ඨානං ගන්ත්වා යථා සබ්බෙ සුණන්ති, එවං මහාසද්දං කත්වා ‘තාත, අසුකගාමෙ තුම්භාකං උද්ධාරණකො අත්ථී, මයි ගතෙ න දෙනි, තුම්භාකං අවිචයෙන න දස්සතෙව, ස්වෙ යානකෙ නිසිදිත්වා පාතොව ගච්ඡිස්සාමා’ති වත්වා තෙන වුත්තවෙලායමෙව උට්ඨාය යානකං යොජෙත්වා තත්ථ නිසිදාපෙත්වා ආමකසුසානං නෙත්වා ආවාටං බණිත්වා වොරෙහි අච්ඡින්නසද්දං කත්වා මාරෙත්වා ආවාටෙ පක්ඛිපිත්වා සීසං ඡින්නිත්වා න්භාසිත්වා ආගච්ඡා”ති.

සවිට්ඨකො “අත්ථෙස උපායො”ති තස්සා වචනං සම්පට්ඨිත්වා යානකං ගමනසජ්ජං අකාසි. තස්ස පනෙකො සත්තවස්සිකො පුත්තො අත්ථී පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො. සො මාතු වචනං සුත්වා “මය්හං මාතා පාපධම්මා පිතරං මෙ පිතුසාතකම්මං කාරෙති, අහං ඉමස්ස පිතුසාතකම්මං කාතුං න දස්සාමි”ති සණ්ඨකං ගන්ත්වා අයාකෙන සද්ධිං නිපජ්ජී. සවිට්ඨකොපි ඉතරාය වුත්තවෙලාය යානකං යොජෙත්වා “එහි, තාත, උද්ධාරං සොධෙස්සාමා”ති පිතරං යානකෙ

නිසිදාපෙයි. කුමාරොපි පයමතරං යානකං අභිරුහි. සවිට්ඨකො තං නිවාරෙතුං අසක්කොන්තො තෙනෙව සද්ධිං ආමකසුසානං ගන්ත්වා පිතරඤ්ච කුමාරකෙන සද්ධිං එකමන්තෙ යපෙන්වා සයං ඔතරිත්වා කුද්දාලපිටකං ආදාය එකස්මිං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ චතුරස්සාවාටං ඛණිතුං ආරහි. කුමාරකො ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අජානන්තො විය කථං සමුට්ඨාපෙන්වා පයමං ගාථමාහ –

82. “න තක්කලා සන්ති න ආලුවානි, න බ්ලාලියො න කළමබානි තාත;
එකො අරඤ්ඤමිහි සුසානමජ්ඣෙ, කිමත්ථිකො තාත ඛණාසි කාසු”න්ති.

තත්ථ න තක්කලා සන්තිති පිණ්ඩාලුකන්දා න සන්ති. ආලුවානීති ආලුවකන්දා. බ්ලාලියොති බ්ලාරිචල්ලිකන්දා. කළමබානීති තාලකන්දා.

අපස්ස පිතා දුතියං ගාථමාහ –

83. “පිතාමහො තාත සුදුබ්බලො තෙ, අනෙකඛ්‍යාධිහි දුක්ඛෙත ථුට්ඨො;
තමජ්ජහං නිඛණිස්සාමි සොබ්බෙහ, න හිස්ස තං ජීවිතං රොචයාමි”න්ති.

තත්ථ අනෙකඛ්‍යාධිහිති අනෙකෙහි ඛ්‍යාධිහි උප්පන්නෙන දුක්ඛෙත ථුට්ඨො. න හිස්ස තන්ති අභඤ්ඤා තස්ස තච පිතාමහස්ස තං දුජ්ජීවිතං න ඉච්ඡාමි, “එවරුපා ජීවිතා මරණමෙවස්ස වර”න්ති මඤ්ඤමානො තං සොබ්බෙහ නිඛණිස්සාමිති.

තං සුත්වා කුමාරො උපඩ්ඨං ගාථමාහ –

84. “සඬ්ඤ්ඤාමෙතං පටිලද්ධ පාපකං, අව්වාහිතං කම්ම කරොසි ලුද්ද”න්ති.
තිස්සත්ථො – තාත, ත්වං “පිතරං දුක්ඛා පමොචෙස්සාමි”ති මරණදුක්ඛෙත යොජෙන්නො එතං පාපකං සඬ්ඤ්ඤාමෙතං පටිලද්ධා තස්ස ච සඬ්ඤ්ඤාමෙතො හිතං අතික්කම්ම ධීතත්තා අව්වාහිතං කම්මං කරොසි ලුද්දන්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා කුමාරො පිතු හත්ථතො කුද්දාලං ගහෙත්වා අවිදුරෙ අඤ්ඤතරං ආවාටං ඛණිතුං ආරහි. අථ නං පිතා උපසඬ්ඤාමිත්වා “කස්මා, තාත, ආවාටං ඛණසි”ති පුච්ඡී. සො තස්ස කථෙන්නො තතියං ගාථමාහ –

- “මයාපි තාත පටිලච්ඡසෙ තුවං, එතාදිසං කම්ම ජරුපනීතො;
තං කුල්ලවත්තං අනුවත්තමානො, අහමිපි තං නිඛණිස්සාමි සොබ්බෙහ”න්ති.

තස්සත්ථො – තාත, අහමිපි එතස්මිං සොබ්බෙහ තං මහල්ලකකාලෙ නිඛණිස්සාමි, ඉති බො තාත, මයාපි කතෙ ඉමස්මිං සොබ්බෙහ තුවං ජරුපනීතො එතාදිසං කම්මං පටිලච්ඡසෙ, යං එතං තයා පවත්තිතං කුල්ලවත්තං, තං අනුවත්තමානො වයප්පන්නො භරියාය සද්ධිං වසන්නො අහමිපි තං නිඛණිස්සාමි සොබ්බෙහති.

අපස්ස පිතා චතුත්ථං ගාථමාහ –

85. “එරුසාහි වාචාහි පකුබ්බමානො, ආසජ්ජ මං ත්වං වදසෙ කුමාර;
පුත්තො මම ඔරසකො සමානො, අභිතානුකම්පි මම ත්වංසි පුත්තා”න්ති.

තත්ථ පකුබ්බමානොති අභිභවන්නො. ආසජ්ජාති සට්ඨෙත්වා.

එවං චුත්තෙ පණ්ඩිතකුමාරකො එකං පටිච්චනගාථං, ද්වෙ උදානගාථාති තිස්සො ගාථා අභාසි –

86. “න තාහං තාත අභිතානුකම්පි, හිතානුකම්පි තෙ අහමිපි තාත;
පාපඤ්ච තං කම්ම පකුබ්බමානං, අරහාමි නො වාරයිතුං තතො.
87. “යො මාතරං වා පිතරං සවිට්ඨ, අදුස්සකෙ හිංසනි පාපධම්මො;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, අසංසයං සො නිරයං උපෙති.
88. “යො මාතරං වා පිතරං සවිට්ඨ, අන්නෙන පානෙන උපට්ඨහානි;
කායස්ස හෙදා අභිසම්පරායං, අසංසයං සො සුගතිං උපෙති”න්ති. –

ඉමං පන පුත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා පිතා අට්ඨමං ගාථමාහ –

89. “න මෙ ත්වං පුත්ත අභිතානුකම්පි, හිතානුකම්පි මෙ ත්වංසි පුත්ත;
අභඤ්ච තං මාතරා වුච්චමානො, එතාදිසං කම්ම කරොමි ලුද්ද”න්ති.

තත්ථ අභඤ්ච තං මාතරාති අභඤ්ච තෙ මාතරා, අයමෙව වා පායො.

තං සුත්වා කුමාරො “තාත, ඉත්ථියො නාම උප්පන්නෙ දොසෙ අනිග්ගස්සමානා පුනප්පුනං පාපං කරොන්ති, මම මාතා යථා පුත ඵවරුපං න කරොති, තථා නං පණාමෙතුං වට්ටති”ති නවමං ගාථමාහ –

90. “යා තෙ සා හරියා අනරියරුපා, මාතා මමෙසා සකියා ජනෙත්ති;
නිද්ධාපයෙ තඤ්ච සකා අගාරා, අඤ්ඤම්පි තෙ සා දුබ්බාවහෙය්‍යා”ති.

සවිට්ඨකො පණ්ඩිතපුත්තස්ස කථං සුත්වා සොමනස්සජාතො හුත්වා “ගච්ඡාම, තාතා”ති සද්ධිං පුත්තෙන ව පිතරා ව යානකෙ නිසිදිත්වා පායාසි. සාපි බො අනාචාරා “නික්ඛන්තා නො ගෙහා කාලකණ්ණි”ති භට්ඨකුට්ඨා අල්ලගොමයෙන ගෙහං උපලිම්පෙත්වා පායාසං පවිත්වා ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්ති තෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “නික්ඛන්තං කාලකණ්ණිං පුත ගහෙත්වා ආගතො”ති කුප්ඤ්ඤිත්වා “අරෙ නිකතික, නික්ඛන්තං කාලකණ්ණිං පුත ආදාය ආගතොසි”ති පරිභාසි. සවිට්ඨකො කිඤ්චි අවත්වා යානකං මොවෙත්වා “අනාචාරෙ කිං වදෙසි”ති තං සුකොට්ඨිතං කොට්ටෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය මා ඉමං ගෙහං පාවිසි”ති පාදෙ ගහෙත්වා නික්ඛංසි. තතො පිතරඤ්ච පුත්තඤ්ච න්හාපෙත්වා සයම්පි න්හාසිත්වා තයොපි පායාසං පරිභුඤ්ජංසු. සාපි පාපධම්මා කතිපාහං අඤ්ඤස්මිං ගෙහෙ වසි. තස්මිං කාලෙ පුත්තො පිතරං ආහ – “තාත, මම මාතා ඵත්තකෙන න බුජ්ඤ්ඤිති, තුම්හෙ මම මාතු මඬිකුභාවකරණත්ථං ‘අසුකගාමකෙ මම මාතුලධිතා අත්ථි, සා මය්හං පිතරඤ්ච පුත්තඤ්ච මඤ්ච පටිජග්ගිස්සති, තං ආනෙස්සාමි’ති වත්වා මාලාගන්ධාදීනි ආදාය යානකෙන නික්ඛම්ත්වා බෙත්තං අනුච්චරිත්වා සායං ආගච්ඡවා”ති. සො තථා අකාසි.

පට්ඨස්සකකුලෙ ඉත්ථියො “සාමිකො කිර තෙ අඤ්ඤං හරියං ආනෙතුං අසුකගාමං නාම ගතො”ති තස්සා ආචික්ඛංසු. සා “දානිම්හි නට්ඨා, නත්ථි මෙ පුත ඔකාසො”ති භීතා තසිතා හුත්වා “පුත්තමෙව යාවිස්සාමි”ති පණ්ඩිතපුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස පාදෙසු පතිත්වා “තාත, තං යපෙත්වා අඤ්ඤො මම පටිසරණං නත්ථි, ඉතො පට්ඨාය තව පිතරඤ්ච පිතාමහඤ්ච අලඬිකතවෙතියං විය පටිජග්ගිස්සාමි, පුත මය්හං ඉමස්මිං සරෙ පවෙසනං කරොහි”ති ආහ. සො “සාධු, අම්ම, සවෙ පුත ඵවරුපං න කරිස්සථ, කරිස්සාමි, අප්පමත්තා හොථා”ති වත්වා පිතු ආගතකාලෙ දසමං ගාථමාහ –

91. “යා තෙ සා හරියා අනරියරුපා, මාතා මමෙසා සකියා ජනෙත්ති;
දන්තා කරෙණුව වසුපතීතා, සා පාපධම්මා පුතරාවජාතු”ති.

තත්ථ කරෙණුවානි තාත, ඉදානි සා ආනෙඤ්ජකාරණං කාරිකා හත්ථිනි විය දන්තා වසං උපතීතා නිබ්බිසෙවනා ජාතා. පුතරාගජාතුනි පුත ඉමං ගෙහං ආගච්ඡතුති.

ඵවං සො පිතු ධම්මං කට්ඨෙත්වා ගන්ත්වා මාතරං ආනෙසි. සා සාමිකඤ්ච සසුරඤ්ච බමාපෙත්වා තතො පට්ඨාය දන්තා ධම්මෙන සමන්තාගතා හුත්වා සාමිකඤ්ච සසුරඤ්ච පුත්තඤ්ච පටිජග්ගි. උභොපි ව පුත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පිතුපොසකො සොනාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. තදා පිතා ව පුත්තො ව සුණ්සා ව තෙයෙව අහෙසුං, පණ්ඩිතකුමාරො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

[447] 9. මහාධම්මපාලජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා. ^{නක්කලජාතකවණ්ණනා}

කිං තෙ වතන්ති ඉදං සත්ථා පයමගමනෙන කපිලපුරං ගන්ත්වා නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො පිතු නිවෙසනෙ රඤ්ඤො අසද්දහනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සුද්ධොදනමහාරාජා විසතිසහස්සභික්ඛුපරිවාරස්ස භගවතො අත්තනො නිවෙසනෙ යාගුඛප්පකං දත්වා අන්තරාහන්තෙ සම්මොදනීයං කථං කට්ඨෙත්තො “භන්තෙ, තුම්හාකං පධානකාලෙ දෙවතා ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා ‘පුත්තො තෙ සිද්ධත්ථකුමාරො අප්පාහාරතාය මතො’ති මය්හං ආරොවෙසු”න්ති ආහ. සත්ථාරා ව “සද්දහි, මහාරාජා”ති චුත්තෙ “න සද්දහිං, භන්තෙ, ආකාසෙ යත්වා කට්ඨෙත්තියොපි දෙවතා, ‘මම පුත්තස්ස බොධිතලෙ බුද්ධත්තං අප්පත්වා පරිනිබ්බානං නාම නත්ථි’ති පටික්ඛිපි”න්ති ආහ. “මහාරාජ, පුබ්බෙපි ත්වං මහාධම්මපාලකාලෙපි ‘පුත්තො තෙ මතො ඉමානිස්ස අට්ඨිනි’ති දස්සෙත්වා වදන්තස්සපි දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස ‘අම්හාකං කුලෙ තරුණකාලෙ කාලකිරියා නාම නත්ථි’ති න සද්දහි, ඉදානි පන කස්මා සද්දහිස්සසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ කාසිරට්ඨෙ ධම්මපාලගාමො නාම අහොසි. සො ධම්මපාලකුලස්ස වසනතාය ඵතං නාමං ලභි. තත්ථ දසන්නං කුසලකම්මපථානං පාලනතො “ධම්මපාලො”ත්වෙව පඤ්ඤාතො බ්‍රාහ්මණො පටිවසති, තස්ස කුලෙ අත්තමසො දාසකම්මකරාපි දානං දෙන්ති, සීලං රක්ඛන්ති, උපොසථකම්මං කරොන්ති. තදා බොධිසත්තො තස්මිං කුලෙ නිබ්බන්ති, “ධම්මපාලකුමාරො”ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. අථ නං වයප්පත්තං පිතා සහස්සං දත්වා සිප්පුග්ගහණත්ථාය තක්කසීලං පෙසෙසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හි, පඤ්චන්නං මාණවකසත්තානං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො අහොසි. තදා ආවරියස්ස ජෙට්ඨපුත්තො කාලමකාසි. ආවරියො මාණවකපරිවුතො ඤාතිගණෙන සද්ධිං රොදන්තො කන්දන්තො

සුසානෙ තස්ස සරිරකිව්වං කාරෙති. තත්ථ ආවරියො ව ඤාතිවග්ගො වස්ස අන්තෙවාසිකා ව රොදන්ති පරිදෙවන්ති, ධම්මපාලොයෙවෙකො න රොදති න පරිදෙවති. අපිව බො පන තෙසු පඤ්චස්තෙසු මාණවෙසු සුසානා ආගම්ම ආවරියස්ස සන්තිකෙ නිසිදිත්වා “අහො එවරුපො නාම ආචාරසම්පන්නො තරුණමාණවො තරුණකාලෙයෙව මාතාපිතුති විප්පයුත්තො මරණප්පත්තො”ති වදන්තෙසු “සම්මා, තුම්හෙ ‘තරුණො’ති භණං, අපි කස්මා තරුණකාලෙයෙව මරති, නනු අයුත්තං තරුණකාලෙ මරිතු”න්ති ආහ.

අපි නං තෙ ආහංසු “කිං පන සම්ම, ත්වං ඉමෙසං සත්තානං මරණභාවං න ජානාසී”ති? ජානාමි, තරුණකාලෙ පන න මරන්ති, මහල්ලකකාලෙයෙව මරන්ති. නනු අනිච්චා සබ්බෙ සඬ්ඛාරා හුත්වා අභාවිතොති? “සච්චං අනිච්චා, දහරකාලෙ පන සත්තා න මරන්ති, මහල්ලකකාලෙ මරන්ති, අනිච්චතං පාපුණන්ති”ති. “කිං සම්ම, ධම්මපාල, තුම්හාකං ගෙහෙ න කෙවි මරන්ති”ති? “දහරකාලෙ පන න මරන්ති, මහල්ලකකාලෙයෙව මරන්ති”ති. “කිං පනෙසා තුම්හාකං කුලපවෙණි”ති? “ආම කුලපවෙණි”ති. මාණවා තං තස්ස කපං ආවරියස්ස ආරොවෙසුං. අපි නං සො පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි “සච්චං කිර තාත ධම්මපාල, තුම්හාකං කුලෙ දහරකාලෙ න මියන්ති”ති? “සච්චං ආවරියා”ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා චිත්තෙසි “අයං අනිච්ච අවිජරියං වදති, ඉමස්ස පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡිත්වා සවෙ එතං සච්චං, අහමිපි තමෙව ධම්මං පුරෙස්සාමි”ති. සො පුත්තස්ස කත්තබ්බකිව්වං කත්වා සත්තට්ඨදිවසච්චයෙන ධම්මපාලං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, අහං ඛිප්පං ආගමිස්සාමි, යාව මමාගමනා ඉමෙ මාණවෙ සිප්පං වාවෙති”ති වත්වා එකස්ස එළකස්ස අට්ඨිති ගහෙත්වා ධොවිත්වා පසිබ්බකෙ කත්වා එකං වුළුපට්ඨාකං ආදාය තක්කසිලතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තං ගාමං පත්වා “කතරං මහාධම්මපාලස්ස ගෙහ”න්ති පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණස්ස දාසමනුස්සෙසු යො යො පට්ඨං අද්දස, සො සො ආවරියස්ස භත්ථතො ඡත්තං ගණ්හි, උපාහනං ගණ්හි, උපට්ඨාකස්සපි භත්ථතො පසිබ්බකං ගණ්හි. “පුත්තස්ස වො ධම්මපාලකුමාරස්ස ආවරියො ද්වාරෙ යිතොති කුමාරස්ස පිතු ආරොවෙථා”ති ව චුත්තා “සාධු”ති ගන්ත්වා ආරොවයිංසු. සො වෙගෙන ද්වාරමූලං ගන්ත්වා “ඉතො එථා”ති තං සරං අභිනෙත්වා පල්ලඬ්ඛකෙ නිසිදාපෙත්වා සබ්බං පාදධොවනාදිකිව්වං අකාසි.

ආවරියො භුත්තභොජනො සුඛකථාය නිසින්නකාලෙ “බ්‍රාහ්මණ, පුත්තො තෙ ධම්මපාලකුමාරො පඤ්ඤවා තිණ්ණං වෙදානං අට්ඨාරසන්නඤ්ච සිප්පානං නිප්පත්තිං පත්තො, අපිව බො පනෙකෙන අභාසුකෙන ජීවිතක්ඛයං පත්තො, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා, මා සොචිත්ථා”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො පාණිං පහරිත්වා මහාහසිතං හසි. “කිං නු බ්‍රාහ්මණ, හසසී”ති ව චුත්තෙ “මය්හං පුත්තො න මරති, අඤ්ඤො කොචි මතො භවිස්සති”ති ආහ. “බ්‍රාහ්මණ, පුත්තොයෙව තෙ මතො, පුත්තස්සෙව තෙ අට්ඨිති දිස්වා සද්දහා”ති අට්ඨිති නිහරිත්වා “ඉමානි තෙ පුත්තස්ස අට්ඨිති”ති ආහ. එතානි එළකස්ස වා සුනබස්ස වා භවිස්සන්ති, මය්හං පන පුත්තො න මරති, අම්මාකාඤ්ඤි කුලෙ යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා තරුණකාලෙ මතපුබ්බා නාම නත්ථි, ත්වං මුසා භණ්හිති. තස්මිං බණෙ සබ්බෙපි පාණිං පහරිත්වා මහාහසිතං හසිංසු. ආවරියො තං අවිජරියං දිස්වා සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා “බ්‍රාහ්මණ, තුම්හාකං කුලපවෙණියං දහරානං අමරණෙන න සක්කා අහෙතුකෙන භවිතුං, කෙන වො කාරණෙන දහරා න මියන්ති”ති පුච්ඡන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

92. “කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං, කිස්ස සුවිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
අක්ඛාහි මෙ බ්‍රාහ්මණ එතමත්ථං, කස්මා නු තුම්හං දහරා න මියරෙ”ති.

තත්ථ වතන්ති වතසමාදානං. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨවරියං. කිස්ස සුවිණ්ණස්සාති තුම්හාකං කුලෙ දහරානං අමරණං නාම කතරසුවරිතස්ස විපාකොති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො යෙසං ගුණානං ආනුභාවෙන තස්මිං කුලෙ දහරා න මියන්ති, තෙ වණ්ණයන්තො –

93. “ධම්මං වරාම න මුසා භණාම, පාපානි කම්මානි පරිවජ්ජයාම;
අනරියං පරිවජ්ජෙමු සබ්බං, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.
94. “සුඤ්ඤාම ධම්මං අසතං සතඤ්ච, න වාපි ධම්මං අසතං රොවයාම;
හිත්වා අසන්නෙ න ජහාම සන්නෙ, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.
95. “පුබ්බෙව දානා සුමනා භවාම, දදමිපි වෙ අත්තමනා භවාම;
දත්වාපි වෙ නානුතප්පාම පච්ඡා, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.
96. “සමණෙ මයං බ්‍රාහ්මණෙ අද්ධිකෙ ව, වනිබ්බකෙ යාවනකෙ දලිද්දෙ;
අන්නෙන පානෙන අභිතප්පයාම, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.
97. “මයඤ්ච භරියං නාතික්කමාම, අම්හෙ ව භරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤානු තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.
98. “පාණාතිපාතා විරමාම සබ්බෙ, ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාම;
අමජ්ජපා නොපි මුසා භණාම, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.
99. “එතාසු වෙ ජායරෙ සුත්තමාසු, මෙධාවිතො භොන්ති පහුතපඤ්ඤා;
බහුස්සුතා වෙදගුනො ව භොන්ති, තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ.

100. “මාතෘ පිතෘ ව භගිනී භාතරො ව, පුත්තෘ ව දාරා ව මයඤ්ච සබ්බෙ; ධම්මං වරාම පරලොකහෙතු, තස්මා හි අමිහං දහරා න මියරෙ.

101. “දාසා ව දාසො අනුජීවිනො ව, පරිවාරකා කම්මකරා ව සබ්බෙ; ධම්මං වරන්ති පරලොකහෙතු, තස්මා හි අමිහං දහරා න මියරෙ”ති. —

ඉමා ගාථා ආහ.

තත්ථ ධම්මං වරාමානි දසකුසලකම්මපට්ඨම්මං වරාම, අත්තනො ජීවිතහෙතු අත්තමසො කුන්ථකිප්පිකම්පි ජීවිතා න වොරොපෙම, පරහණ්ඩං ලොභවිත්තෙන න ඔලොකෙමානි සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. මුසාවාදො චෙත්ථ මුසාවාදිස්ස අකරණපාපං නාම තත්ථීති උස්සන්තවසෙන පුන වුත්තො. තෙ කිර භසාධිප්පායෙනපි මුසා න භණන්ති. පාපානීති සබ්බානි නිරයගාමිකම්මානි. අනරියන්ති අරියගරහිතං සබ්බං අසුන්දරං අපරිසුද්ධං කම්මං පරිවජ්ජයාම. තස්මා හි අමිහන්ති එත්ථ හි-කාරො නිපාතමත්තො, තෙන කාරණෙන අමිහාකං දහරා න මියන්ති, අත්තරා අකාලමරණං නාම නො තත්ථීති අත්ථො. “තස්මා අමිහ”න්තිපි පාඨො. සුඤ්ඤාමානි මයං කිරියවාදානං සප්පුරිසානං කුසලදීපනම්පි අසප්පුරිසානං අකුසලදීපනම්පි ධම්මං සුඤ්ඤාම , සො පන නො සුතමත්තකොච හොති, තං න රොවයාම. තෙහි පන නො සද්ධං විග්ගහො වා විවාදො වා මා හොතුති ධම්මං සුඤ්ඤාම, සුත්වාපි හිත්වා අසන්තෙ සන්තෙ වත්තාම, එකම්පි බණං න ජහාම සන්තෙ, පාපමිත්තෙ පහාය කල්‍යාණමිත්තසෙවිනොච හොමානි.

සමඤ්ඤා මයං බ්‍රාහ්මඤ්ඤා මයං සමිතපාපෙ බාහිතපාපෙ පච්චෙකබුද්ධසමඤ්ඤාහිමඤ්ඤාපි අවසෙසධම්මිකසමඤ්ඤාහිමඤ්ඤාපි අද්ධිකායාවකෙ සෙසජනෙපි අත්තපානෙන අහිතජපෙමානි අත්ථො. පාළියං පන අයං ගාථා “පුබ්බෙව දානා”ති ගාථාය පච්ජතො ආගතා. නාතික්කමාමානි අත්තනො හරියං අතික්කමිත්වා බහි අඤ්ඤං මිච්ඡාචාරං න කරොම. අඤ්ඤා නාහීති තා අත්තනො හරියා යපෙත්වා සෙසඉත්ථිසු බ්‍රහ්මවරියං වරාම, අමිහාකං හරියාපි සෙසපුරිසෙසු එවමෙව වත්තන්ති. ජායරෙති ජායන්ති. සුත්තමාසුති සුසීලාසු උත්තමිත්ථිසු. ඉදං වුත්තං හොති — යෙ එතාසු සම්පන්නසීලාසු උත්තමිත්ථිසු අමිහාකං පුත්තා ජායන්ති, තෙ මෙධාවිනොති එවංපකාරා හොන්ති, කුතො තෙසං අත්තරා මරණං, තස්මාපි අමිහාකං කුලෙ දහරා න මරන්තිති. ධම්මං වරාමානි පරලොකත්ථාය තිවිධසුචරිතධම්මං වරාම. දාසොති දාසියො.

අවසානෙ —

102. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ධම්මො සුචිණ්ණො සුබ්බාවහති; එසානිසංසො ධම්මෙ සුචිණ්ණො, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරි.

103. “ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ඡත්තං මහන්තං විය වස්සකාලෙ; ධම්මෙන ගුත්තො මම ධම්මපාලො, අඤ්ඤස්ස අට්ඨිති සුබ්බි කුමාරො”ති. —

ඉමාහි ද්විති ගාථාහි ධම්මචාරිතං ගුණං කථෙසි.

තත්ථ රක්ඛතිති ධම්මො නාමෙසො රක්ඛිතො අත්තනො රක්ඛිතං පටිරක්ඛති. සුබ්බාවහතිති දෙවමනුස්සසුබ්බඤ්ඤෙව නිබ්බානසුබ්බඤ්ඤෙව ආවහති. න දුග්ගතින්ති නිරයාදිහෙදං දුග්ගතිං න ගච්ඡති. එවං බ්‍රාහ්මණ, මයං ධම්මං රක්ඛාම, ධම්මොපි අමිහෙ රක්ඛතිති දස්සෙති. ධම්මෙන ගුත්තොති මහාජත්තසදිසෙන අත්තනා ගොපිතධම්මෙන ගුත්තො. අඤ්ඤස්ස අට්ඨිතිති තයා ආනිතානි අට්ඨිති අඤ්ඤස්ස එළකස්ස වා සුනබස්ස වා අට්ඨිති හවිස්සන්ති, ඡඩ්ඨෙට්ඨානානි, මම පුත්තො සුබ්බි කුමාරොති.

තං සුත්වා ආචරියො “මය්හං ආගමනං සුආගමනං, සඵලං, නො නිප්ඵල”න්ති සඤ්ජාතසොමනස්සො ධම්මපාලස්ස පිතරං බමාපෙත්වා “මයා ආගච්ඡන්තෙන කුමිහාකං වීමංසනත්ථාය ඉමානි එළකඅට්ඨිති ආහතානි, පුත්තො තෙ අරොගොයෙව, කුමිහාකං රක්ඛිතධම්මං මය්හම්පි දෙථා”ති පණ්ණෙ ලිඛිත්වා කතිපාහං තත්ථ වසිත්වා තක්කසීලං ගන්ත්වා ධම්මපාලං සබ්බසිප්පානි සික්ඛාපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන පෙසෙසි.

සත්ථා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ රාජා අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, ආචරියො සාරිපුත්තො, පරිසා බුද්ධපරිසා, ධම්මපාලකුමාරො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[448] 10. කුක්කුටජාතකවණ්ණනා මහාධම්මපාලජාතකවණ්ණනා නවමා.

නාස්මසෙ කතපාපම්භීති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කථෙසි. ධම්මසභායඤ්ඤි හික්ඛු දෙවදත්තස්ස අගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො ධනුග්ගහාදිපයොජනෙන දසබලස්ස වධන්ථමෙව උපායං කරොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය

සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි එස මය්හං වධාය පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ කොසම්බියං කොසම්බකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො එකස්මිං වෙළුවනෙ කුක්කුටයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අනෙකසතකුක්කුටපරිවාරො අරඤ්ඤෙ වසති, තස්සාවිදුරෙ එකො සෙනො වසති. සො උපායෙන එකෙකං කුක්කුටං ගහෙන්වා බාදන්තො යපෙන්වා බොධිසත්තං සෙසෙ බාදි, බොධිසත්තො එකකොව අහොසි. සො අප්පමත්තො වෙලාය ගොවරං ගහෙන්වා වෙළුවනං පවිසිත්වා වසති. සො සෙනො තං ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො “එකෙන නං උපායෙන උපලාපෙන්වා ගණ්හිස්සාමි”ති චින්තෙන්වා තස්සාවිදුරෙ සාබාය නිලිසිත්වා “සම්ම කුක්කුටරාජ, ත්වං මය්හං කස්මා භායසි, අහං තයා සද්ධිං විස්සාසං කත්තුකාමො, අසුකස්මිං නාම පදෙසෙ සම්පන්නගොවරො, තත්ථ උහොපි ගොවරං ගහෙන්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පියසංවාසං වසිස්සාමා”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො ආහ “සම්ම, මය්හං තයා සද්ධිං විස්සාසො නාම නත්ථි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති. “සම්ම, ත්වං මයා පුබ්බෙ කතපාපතාය න සද්දහසි, ඉතො පටියාය ඵවරුපං න කරිස්සාමි”ති. “න මය්හං තාදිසෙන සභායෙනත්ථො, ගච්ඡ ත්ව”න්ති. ඉති නං යාවතතියං පටික්ඛිපිත්වා “එතෙහි අධිගෙහි සමන්තාගතෙන පුග්ගලෙන සද්ධිං විස්සාසො නාම කාතුං න වට්ටති”ති වනසංථං උන්නාදෙන්තො දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු ධම්මකථං සමුට්ඨාපෙන්තො –

104. “නාස්මසෙ කතපාපමිහි, නාස්මසෙ අලිකවාදිනෙ;
නාස්මසෙ අත්තත්ථපඤ්ඤමිහි, අතිසන්නෙපි නාස්මසෙ.

105. “භවන්ති හෙකෙ පුරිසා, ගොපිපාසිකජාතිකා;
සසන්ති මඤ්ඤෙ මිත්තාති, වාලාය න ච කම්මුතා.

106. “සුක්ඛඤ්ජලිපග්ගහිතා, වාලාය පලිගුණ්ඨිතා;
මනුස්සපෙග්ගු නාසිදෙ, යස්මිං නත්ථි කතඤ්ඤුතා.

107. “න හි අඤ්ඤාඤ්ඤචිත්තානං, ඉත්ථිනං පුරිසාන වා;
නානාවිකත්වා සංසග්ගං, තාදිසමිපි ච නාස්මසෙ.

108. “අනරියකම්මමොක්කන්තං, අපේතං සබ්බසාතිනං;
නිසිතංව පටිච්ඡන්තං, තාදිසමිපි ච නාස්මසෙ.

109. “මිත්තරුපෙනිධෙකච්චෙ, සාබලොන අවෙනසා;
චිට්ඨෙහි උපායන්ති, තාදිසමිපි ච නාස්මසෙ.

110. “ආමිසං වා ධනං වාපි, යත්ථ පස්සති තාදිසො;
දුබ්භිං කරොති දුම්මෙධො, තඤ්ච හන්ත්වාන ගච්ඡති”ති. – ඉමා ගාථා ආහ;

තත්ථ නාස්මසෙති නාස්සසෙ. අයමෙව වා පාඨො, න විස්සසෙති චුත්තං හොති. කතපාපමිහිති පඨමං කතපාපෙ පුග්ගලෙ. අලිකවාදිනෙති මුසාවාදිමිහිපි න විස්සසෙ. තස්ස හි අකත්තබ්බං නාම පාපං නත්ථි. නාස්මසෙ අත්තත්ථපඤ්ඤමිහිති අත්තතො අත්ථාය ඵව යස්ස පඤ්ඤා ස්නෙහවසෙන න හජති, ධනත්ථිකොව හජති, තස්මිං අත්තත්ථපඤ්ඤෙපි න විස්සසෙ. අතිසන්නෙති අත්තො උපසමෙ අවිජ්ජමානෙයෙව ච බහි උපසමදස්සනෙන අතිසන්නෙ විය පටිච්ඡන්තකම්මන්තෙපි බ්ලපටිච්ඡන්තආසිට්ඨසද්ධියෙ කුහකපුග්ගලෙ. ගොපිපාසිකජාතිකාති ගුන්තං පිපාසකජාතිකා විය, පිපාසිතගොසද්ධියාති චුත්තං හොති. යථා පිපාසිතගාවො තිත්ථං ඔතරිත්වා මුඛපුරං උදකං පිවන්ති, න පන උදකස්ස කත්තබ්බයුත්තකං කරොන්ති, ඵවමෙව එකච්චෙ “ඉදඤ්චිදඤ්ච කරිස්සාමා”ති මධුරවචනෙන මිත්තාති සසන්ති, පියවචනානුච්ඡවිකං පන න කරොන්ති, තාදිසෙසු විස්සාසො මහතො අනත්ථාය හොතිති දීපෙති.

සුක්ඛඤ්ජලිපග්ගහිතාති පග්ගහිතකුච්ඡඅඤ්ජලිනො. වාලාය පලිගුණ්ඨිතාති “ඉදං දස්සාම, ඉදං කරිස්සාමා”ති වචනෙන පටිච්ඡාදිකා. මනුස්සපෙග්ගුති ඵවරුපා අසාරකා මනුස්සා මනුස්සපෙග්ගු නාම. නාසිදෙති න ආසිදෙ ඵවරුපෙ න උපගච්ඡෙයා. යස්මිං නත්ථිති යස්මිඤ්ච පුග්ගලෙ කතඤ්ඤුතා නත්ථි, තම්පි නාසිදෙති අත්ථො. අඤ්ඤාඤ්ඤචිත්තානන්ති අඤ්ඤානඤ්ඤාන චිත්තෙන සමන්තාගතානං, ලභුචිත්තානන්ති අත්ථො. ඵවරුපානං ඉත්ථිනං වා පුරිසානං වා න විස්සසෙති දීපෙති. නානාවිකත්වා සංසග්ගන්ති යොපි න සක්කා අනුපගන්ත්වා එකස්ස අන්තරායං කාතුන්ති අන්තරායකරණත්ථං නානාකාරණෙහි සංසග්ගමාවිකත්වා දළ්භං කරිත්වා පච්ඡා අන්තරායං කරොති, තාදිසමිපි පුග්ගලං නාස්මසෙ න විස්සසෙයානි දීපෙති.

අනරියකම්මමොක්කන්තති අනරියානං දුස්සිලානං කම්මං ඔතරිත්වා ඨිතං. අපේතන්ති අථීරං අප්පතිට්ඨිතවචනං. සබ්බසාතිනන්ති ඔකාසං ලභිත්වා සබ්බෙසං උපසාතකරං. නිසිතංව පටිච්ඡන්තන්ති කොසියා වා පිලොතිකාය වා පටිච්ඡන්තං නිසිතබග්ගමිව. තාදිසමිපිති ඵවරුපමිපි අමිත්තං මිත්තපතිරුපකං න විස්සසෙයා. සාබලොනාති මට්ඨවචනෙන. අවෙනසාති අචිත්තකෙන. වචනමෙව හි නෙසං මට්ඨං, චිත්තං පන ථද්ධං ඵරුසං. චිට්ඨෙහිති චිට්ඨෙහි උපායෙහි ඔතාරාපෙක්ඛා උපගච්ඡන්ති. තාදිසමිපිති යො එතෙහි අමිත්තෙහි මිත්තපතිරුපකෙහි සදිසො හොති, තම්පි න විස්සසෙති අත්ථො. ආමිසන්ති බාදනීයභොජනීයං. ධනන්ති මඤ්චපටිපාදකං ආදිං කත්වා අවසෙසං. යත්ථ පස්සතිති

සභායකගෙන යස්මිං යානෙ පස්සති. දුබ්භිං කරොතිති දුබ්භිවිත්තං උප්පාදෙති, තං ධනං හරති. තඤ්ච භන්ත්වානාති තඤ්ච සභායකම්පි ඡෙත්වා ගච්ඡති. ඉති ඉමා සත්ත ගාථා කුක්කුටරාජා කථෙසි.

111. “මිත්තරුපෙන ඛහවො, ඡන්තා සෙවන්ති සත්තවො;
ඡහෙ කාපුරිසෙ හෙනෙ, කුක්කුටො විය සෙනකං.
112. “යො ව උප්පතිතං අත්ථං, න ඛිප්පමනුබුජ්ඣති;
අමිත්තවසමන්වෙති, පච්ඡා ව මනුනප්පති.
113. “යො ව උප්පතිතං අත්ථං, ඛිප්පමෙව නිබ්බාධති;
මුච්චිතෙ සත්තුසම්බාධා, කුක්කුටො විය සෙනකා.
114. “තං තාදිසං කුටම්භොධිඛිතං වනෙ, අධම්මිකං නිච්චවිධංසකාරිනං;
ආරා විචජ්ජෙය්‍ය නරො විචක්ඛණො, සෙනං යථා කුක්කුටො වංසකානනෙ”ති. —

ඉමා වතස්සො ධම්මරාජෙන භාසිතා අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ ඡහෙ කාපුරිසෙ හෙනෙති භික්ඛවෙ, එනෙ කාපුරිසෙ පණ්ඩිතො ඡහෙය්‍ය. භ-කාරො පනෙත්ථ නිපාතමත්තං. පච්ඡා ව මනුනප්පතිති පච්ඡා ව අනුනප්පති. කුටම්භොධිඛිතන්ති වනෙ මීගානං ඛන්ධනත්ථාය කුටපාසං විය ඔධිඛිතං. නිච්චවිධංසකාරිනන්ති නිච්චං විද්ධංසනකාරං. වංසකානනෙති යථා වංසවනෙ කුක්කුටො සෙනං විචජ්ජෙති, එවං විචක්ඛණො පාපමිත්තෙ විචජ්ජෙය්‍ය.

සොපි තා ගාථා වත්වා සෙනං ආමන්තෙත්වා “සවෙ ඉමස්මිං යානෙ වසිස්සසි, ජානිස්සාමි තෙ කත්තඛ්ඛ”න්ති තජ්ජෙසි. සෙනො තතො පලායිත්වා අඤ්ඤත්‍ර ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං භික්ඛවෙ දෙවදත්තො පුබ්බෙපි මය්හං වධාය පරිසක්කි”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සෙනො දෙවදත්තො අහොසි, කුක්කුටො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[449] 11. මට්ඨකුණ්ඩලීජාතකවණ්ණනා දසමා. කුක්කුටජාතකවණ්ණනා දසමා.

අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මතපුත්තං කුටුම්භිකං ආරඛ්භ කථෙසි. සාවන්ථීයං කිරෙකස්ස බුද්ධපට්ඨාකස්ස කුටුම්භිකස්ස පියපුත්තො කාලමකාසි. සො පුත්තසොකසමජ්ජිතො න න්භායති න භුඤ්ජති න කම්මන්තෙ විචාරෙති, න බුද්ධපට්ඨානං ගච්ඡති, කෙවලං “පියපුත්තක, මං ඕභාය පය්මතරං ගතොසි”ති ආදීනි වත්වා විජ්ජලපති. සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙත්තො තස්ස සොතාපත්තිච්ඤපනිස්සයං දිස්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඛිසපරිවුතො සාවන්ථීයං පිණ්ඩාය වරිත්වා කතභත්තකිච්චො භික්ඛු උය්‍යාපෙත්වා ආනන්දත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන තස්ස සරද්ධාරං අගමාසි. සත්ථු ආගතභාවං කුටුම්භිකස්ස ආරොවෙසුං. අථස්ස ගෙහජනො ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා සත්ථාරං නිසිදාපෙත්වා කුටුම්භිකං පරිග්ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ආනෙසි. තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නං සත්ථා කරුණාසිතලෙන වචනෙන ආමන්තෙත්වා “කිං, උපාසක, පුත්තකං අනුසොචසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “උපාසක, පොරාණකපණ්ඩිතා පුත්තෙ කාලකතෙ සොකසමජ්ජිතා විවරන්තාපි පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා ‘අලඬිහනීයට්ඨාන’න්ති තථතො ඤත්වා අප්පමත්තකම්පි සොකං න කරිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකස්ස මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො පඤ්චදසසොළසවස්සකාලෙ එකෙන බ්‍යාධිනා ඵ්ථිට්ඨො කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. බ්‍රාහ්මණො තස්ස කාලකිරියතො පට්ඨාය සුසානං ගන්ත්වා ජාරිකපුඤ්ජං ආචිජ්ඣන්තො පරිදෙවති, සබ්බකම්මන්තෙ පරිච්චජිත්වා සොකසමජ්ජිතො විවරති. තදා දෙවපුත්තො අනුච්චරන්තො තං දිස්වා “එකං උපමං කත්වා සොකං හරිස්සාමි”ති තස්ස සුසානං ගන්ත්වා පරිදෙවනකාලෙ තස්සෙව පුත්තවණ්ණි හුත්වා සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතො එකස්මිං පදෙසෙ යත්වා උභො හත්ථෙ සීසෙ යපෙත්වා මහාසද්දෙන පරිදෙවි. බ්‍රාහ්මණො සද්දං සුත්වා තං ඔලොකෙත්වා පුත්තපෙමං පටිලභිත්වා තස්ස සන්තිකෙ යත්වා “තාත මාණව, ඉමස්මිං සුසානමජ්ඣෙ කස්මා පරිදෙවසි”ති පුච්ඡන්තො පය්මං ගාථාහ —

115. “අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලී, මාලධාරි හරිවන්දනුස්සදො;
බාහා පග්ගය්හ කන්දසි, වනමජ්ඣෙ කිං දුක්ඛිතො තුව”න්ති.

තත්ථ අලඬකතොති නානාහරණවිභුසිතො. මට්ඨකුණ්ඩලීති කරණපරිනිට්ඨිතෙහි මට්ඨෙහි කුණ්ඩලෙහි සමන්තාගතො. මාලධාරිති විචිත්‍රකුසුමමාලධාරො. හරිවන්දනුස්සදොති සුවණ්ණවණ්ණෙන වන්දනෙන අනුලිත්තො. වනමජ්ඣෙති සුසානමජ්ඣෙ. කිං දුක්ඛිතො තුවන්ති කිංකාරණා දුක්ඛිතො ත්වං, ආචික්ඛ, අභං තෙ යං ඉච්ඡසි, තං දස්සාමිති ආහ.

අප්පස්ස කට්ඨකං මාණවො දුතියං ගාමමාහ -

116. “සොවණ්ණමයො පභස්සරො, උප්පන්නො රථපඤ්ජරො මම;
තස්ස චක්කයුගං න චිත්ථාමි, තෙන දුක්ඛෙන ජහාමි ජීවිත”න්ති.

බ්‍රාහ්මණො සම්පට්ච්ඡන්නො තතියං ගාමමාහ -

117. “සොවණ්ණමයං මණ්ඩමයං, ලොහමයං අප් රුපියාමයං;
පාවද රථං කර්ස්සාමි තෙ, චක්කයුගං පටිපාදයාමි ත”න්ති.

තත්ථ පාවදාති යාදිසෙන තෙ අත්ථො යාදිසං රොවෙසි, තාදිසං වද, අහං තෙ රථ කර්ස්සාමි. පටිපාදයාමි තන්ති තං පඤ්ජරානුරූපං චක්කයුගං අධිගච්ඡාපෙමි.

තං සුත්ථා මාණවෙන කථිතාය ගාමාය පයම්පාදං සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්ථා කට්ඨසි, සෙසං මාණවො.

118. “සො මාණවො තස්ස පාවදි, චන්දසුරියා උභයෙත්ථ භාතරො;
සොවණ්ණමයො රථො මම, තෙන චක්කයුගෙන සොහති”ති.

බ්‍රාහ්මණො තදනන්තරං ආහ -

119. “බාලො බො ත්වංසි මාණව, යො ත්වං පත්ථයසි අපත්ථියං;
මඤ්ඤාමි තුවං මරිස්සසි, න හි ත්වං ලච්ඡසි චන්දසුරියෙ”ති. -

බ්‍රාහ්මණෙන චුත්තගාමාය අපත්ථියන්ති අපත්ථෙතඛිබං.

තතො මාණවො ආහ -

120. “ගමනාගමනම්පි දිස්සති, චණ්ණධාතු උභයෙත්ථ වීථියො;
පෙනො පන නෙව දිස්සති, කො නු බො කන්දතං බාලාතරො”ති.

මාණවෙන චුත්තගාමාය ගමනාගමනන්ති උග්ගමනඤ්ච අත්ථගමනඤ්ච. චණ්ණොයෙව චණ්ණධාතු. උභයෙත්ථ වීථියොති එත්ථ ආකාසෙ “අයං චන්දස්ස වීථි, අයං සුරියස්ස වීථි”ති එවං උභයගමනාගමනභූමියොපි පඤ්ඤායන්ති. පෙනො පනාති පරලොකං ගතස්ත්තො පන න දිස්සතෙව. කො නු බොති එවං සත්තෙ අම්භාකං ද්වින්නං කන්දන්තානං කො නු බො බාලාතරොති.

එවං මාණවෙ කට්ඨකං බ්‍රාහ්මණො සල්ලක්ඛෙත්ථා ගාමමාහ -

121. “සච්චං බො වදෙසි මාණව, අහමෙව කන්දතං බාලාතරො;
චන්දං විය දාරකො රුදං, පෙනං කාලකතාභිපත්ථයෙ”ති.

තත්ථ චන්දං විය දාරකොති යථා දහරො ගාමදාරකො “චන්දං දෙථා”ති චන්දස්සත්ථාය රොදෙයා, එවං අහම්පි පෙනං කාලකතං අභිපත්ථෙමිති.

ඉති බ්‍රාහ්මණො මාණවස්ස කථාය නිස්සොකො හුත්ථා තස්ස ථුතිං කරොන්නො සෙසගාමා අභාසි -

122. “ආදිත්තං ච ත මං සන්තං, සතස්සිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

123. “අබ්බහි ච ත මෙ සල්ලං, යමාසි හදයස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

124. “සොහං අබ්බුල්භසල්ලොස්මි, චිතසොකො අනාවිලො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්ථාන මාණවා”ති.

අප් නං මාණවො “බ්‍රාහ්මණ, යස්සත්ථාය ත්වං රොදසි, අහං තෙ පුත්තො, අහං දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො, ඉතො පටියාය මා මං අනුසොචි, දානං දෙහි, සීලං රක්ඛාහි, උපොසථං කරොහි”ති ඔවදිත්ථා සකට්ඨානමෙව ගතො. බ්‍රාහ්මණොපි තස්සොවාදෙ යත්ථා දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්ථා කාලකතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා සච්චානි පකාසෙත්ථා ජාතකං සමොධානෙහි, සච්චපටියොසානෙ කුටුම්භිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා ධම්මදෙසකදෙවපුත්තො අහමෙව අභොසිත්ති.

අපවන්තාපීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දානවිත්තං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො කිර භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා සාසනෙ පබ්බජිත්වා පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය දානවිත්තො අහොසි දානජ්ඣාසයො, පත්තපරියාපන්තම්පි පිණ්ඩපාතං අඤ්ඤස්ස අදත්වා න භුඤ්ජී, අන්තමසො පාතියම්පි ලභිත්වා අඤ්ඤස්ස අදත්වා න පිට්ඨි, එවං දානාභිරතො අහොසි. අපස්ස ධම්මසභායං භික්ඛු ගුණකථං කට්ඨෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුට්ඨිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දානවිත්තො දානජ්ඣාසයො”ති පුට්ඨිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛවෙ අයං පුබ්බෙ අස්සද්ධො අහොසි අප්පසන්තො, තිණග්ගෙන තෙලබ්බිත්ථම්පි උද්ධරිත්වා කස්සචි න අදාසි, අප්ථ නං අභං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා දානඵලං ඤාපෙසිං, තමෙව දානනිත්තං විත්තං භවන්තරෙපි න පජහති”ති වත්වා භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා පිතු අච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පත්වා එකදිවසං ධනවිලොකනං කත්වා “ධනං පඤ්ඤායති, එතස්ස උප්පාදකා න පඤ්ඤායන්ති, ඉමං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං දාතුං වට්ටති”ති දානසාලං කාරෙත්වා යාවජ්චං මහාදානං පවත්තෙත්වා ආයුපරියොසානෙ “ඉදං දානවිත්තං මා උපවිජිත්ථි”ති පුත්තස්ස ඔවාදං දත්වා තාවතිංසභවනෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති. පුත්තොපිස්ස තට්ඨෙව දානං දත්වා පුත්තං ඔවදිත්වා ආයුපරියොසානෙ වන්දො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො සුරියො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්සපි පුත්තො මාතලිසඬගාහකො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො පඤ්චසිබ්බො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. ඡට්ඨො පන අස්සද්ධො අහොසි උද්ධරිත්තො නිස්සෙනො මච්ඡරී, දානසාලං විද්ධංසෙත්වා ඤාපෙත්වා යාවකෙ පොටෙත්වා නිහරාපෙසි, කස්සචි තිණග්ගෙන උද්ධරිත්වා තෙලබ්බිත්ථම්පි න දෙති. තදා සක්කො දෙවරාජා අත්තනො පුබ්බකම්මං ඔලොකෙත්වා “පවත්තති නු බො මෙ දානවංසො, උදාහු නො”ති උපධාරෙත්තො “පුත්තො මෙ දානං පවත්තෙත්වා වන්දො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො සුරියො, තස්ස පුත්තො මාතලී, තස්ස පුත්තො පඤ්චසිබ්බො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, ඡට්ඨො පන තං වංසං උපවිජිත්ථි”ති පස්සි.

අපස්ස එතදහොසි “ඉමං පාපධම්මං දමෙත්වා දානඵලං ජානාපෙත්වා ආගම්ස්සාමි”ති. සො වන්දසුරියමාතලිපඤ්චසිබ්බෙ පක්කොසාපෙත්වා “සම්මා, අම්භාකං වංසෙ ඡට්ඨො කුලවංසං සමුච්ඡිත්ථිත්වා දානසාලං ඤාපෙත්වා යාවකෙ නිහරාපෙසි, න කස්සචි කිඤ්චි දෙති, එප්ථ නං දමෙස්සාමා”ති තෙහි සද්ධිං බාරාණසියං අගමාසි. තස්මිං බණෙ සෙට්ඨි රාජපට්ඨානං කත්වා ආගන්ත්වා සන්තමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ අන්තරවිටීං ඔලොකෙත්තො වඩ්ඤ්මති. සක්කො “තුම්භෙ මම පට්ටිකාලෙ පච්ඡතො පටිපාටියා ආගච්ඡං”ති වත්වා ගන්ත්වා සෙට්ඨිස්ස සන්තිකෙ යත්වා “හො මහාසෙට්ඨි, හොජනං මෙ දෙහි”ති ආහ. “බ්‍රාහ්මණ නත්ථි තව ඉධ භත්තං, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡා”ති. “හො මහාසෙට්ඨි, බ්‍රාහ්මණෙහි භත්තෙ යාවිතෙ න දාතුං න ලබ්භති”ති. “බ්‍රාහ්මණ, මම ගෙහෙ පක්කම්පි පවිතබ්බම්පි භත්තං නත්ථි, අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡා”ති. “මහාසෙට්ඨි, එකං තෙ සිලොකං කට්ඨස්සාමි, තං සුඤ්ඤාමි”ති. “නත්ථි මය්හං තව සිලොකෙතත්ථො, මා ඉධ තිට්ඨා”ති. සක්කො තස්ස කථං අසුඤ්ඤානො විය ද්වෙ ගාථා අභාසි —

125. “අපවන්තාපි දිව්ජන්ති, සන්තො උද්ධාන හොජනං;
කිමෙව ත්වං පවමානො, යං න දජ්ජා න තං සමං.

126. “මච්ඡෙරා ව පමාදා ව, එවං දානං න දියති;
පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානෙන, දෙය්‍යං හොති විජානතා”ති.

තාසං අත්ථො — මහාසෙට්ඨි අපවන්තාපි සන්තො සප්පුරිසා භික්ඛාවරියාය ලද්ධම්පි හොජනං දාතුං ඉච්ඡන්ති, න එකකා පරිභුඤ්ජන්ති. කිමෙව ත්වං පවමානො යං න දදෙය්‍යාසි, න තං සමං, තං තව අනුරූපං අනුච්ඡවිකං න හොති. දානඤ්ඤි මච්ඡෙරෙන ව පමාදෙන වාති ද්විහි දොසෙහි න දියති, පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානෙන විජානතා පණ්ඩිතමුක්ඛසෙන දාතබ්බමෙව හොතිති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “තෙන හි ගෙහං පටිසිත්වා නිසීද, ථොකං ලච්ඡසි”ති ආහ. සක්කො පටිසිත්වා තෙ සිලොකෙ සප්ඤ්ඤායන්තො නිසීදි. අප්ථ නං වන්දො ආගන්ත්වා භත්තං යාචි. “නත්ථි තෙ භත්තං, ගච්ඡා”ති ව වුත්තො “මහාසෙට්ඨි අන්තො එකො බ්‍රාහ්මණො නිසිත්තො, බ්‍රාහ්මණවාචනකං මඤ්ඤෙ භවිස්සති, අභම්පි භවිස්සාමි”ති වත්වා “නත්ථි බ්‍රාහ්මණවාචනකං, නික්ඛමා”ති වුච්චමානොපි “මහාසෙට්ඨි ඉඬ්ඤ තාව සිලොකං සුඤ්ඤාමි”ති ද්වෙ ගාථා අභාසි —

127. “යස්සෙව හිතො න දදාති මච්ඡරී, තදෙවාදදතො භයං;
ජිසච්ඡා ව පිපාසා ව, යස්ස භායති මච්ඡරී;
තමෙව බාලං චුසති, අස්මිං ලොකෙ පරම්භි ව.

128. “තස්මා විනෙය්‍ය මච්ඡෙරං, දජ්ජා දානං මලාහිභු;
පුඤ්ඤානි පරලොකස්මිං, පතිට්ඨා හොන්ති පාණින”න්ති.

තත්ථ යස්ස භායතීති “අභං අඤ්ඤෙසං දත්වා සයං ජීසවිජිතො ව පිපාසිතො ව භවිස්සාමි”ති යස්සා ජීසවිජාය පිපාසාය භායතී. තමොවාති තඤ්ඤෙව ජීසවිජාපිපාසාසංඛිධානං භයං එතං බාලං නිබ්බන්තනිබ්බන්තවධානෙ ඉධලොකෙ පරලොකෙ ව ඵුසති පිළෙති, අච්චන්තදාලිද්දියං පාපුණාති. මලාභිභූති මච්ඡරියමලං අභිභවන්තො.

තස්සපි වචනං සුත්වා “තෙන හි පවිස, ථොකං ලභිස්සසී”ති ආහ. සොපි පවිසිත්වා සක්කස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. තතො ථොකං චිතිනාමෙන්වා සුරියො ආගන්ත්වා භත්තං යාවන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

129. “දුද්දදං දදමානානං, දුක්කරං කම්ම කුබ්බතං;
අසන්තො නානුකුබ්බන්ති, සතං ධම්මො දුරන්තයො.

130. “තස්මා සතඤ්ච අසතං, නානා හොති ඉතො ගති;
අසන්තො නිරයං යන්ති, සන්තො සග්ගපරායණා”ති.

තත්ථ දුද්දදන්ති දානං නාම දුද්දදං මච්ඡරං අභිභවිත්වා දාතබ්බතො, තං දදමානානං. දුක්කරන්ති තදෙව දානකම්මං දුක්කරං යුද්ධසදිසං, තං කුබ්බතං. නානුකුබ්බන්තිති අසප්පුරිසා දානඵලං අජානන්තා තෙසං ගතමග්ගං නානුගච්ඡන්ති. සතං ධම්මොති සප්පුරිසානං බොධිසත්තානං ධම්මො අඤ්ඤෙහි දුරනුගමො. අසන්තොති මච්ඡරියවසෙන දානං අදත්වා අසප්පුරිසා නිරයං යන්ති.

සෙට්ඨි ගහෙනබ්බගහණං අපස්සන්තො “තෙන හි පවිසිත්වා බ්‍රාහ්මණානං සන්තිකෙ නිසීදි, ථොකං ලච්ඡසී”ති ආහ. තතො ථොකං චිතිනාමෙන්වා මාතලී ආගන්ත්වා භත්තං යාවිත්වා “නත්ථි”ති වචනමත්තකාලමෙව සත්තමං ගාථමාහ –

131. “අප්පස්මෙකෙ පචෙච්ඡන්ති, බහුතෙකෙ න දිච්ඡරෙ;
අප්පස්මා දක්ඛිණා දින්නා, සහස්සෙන සමං මිතා”ති.

තත්ථ අප්පස්මෙකෙ පචෙච්ඡන්තිති මහාසෙට්ඨි එකච්චෙ පණ්ඩිතපුරිසා අප්පස්මිම්පි දෙයාධම්මෙ පචෙච්ඡන්ති, දදන්තියෙවාති අත්ථො. බහුනාපි දෙයාධම්මෙන සමන්තාගතා එකෙ සත්තා න දිච්ඡරෙ න දදන්ති. දක්ඛිණාති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහිත්වා දින්නදානං. සහස්සෙන සමං මිතාති එවං දින්නා කට්ඨජුහත්තමත්තාපි දක්ඛිණා සහස්සදානෙන සද්ධිං මිතා, මහාඵලත්තා සහස්සදානසදිසාව හොතීති අත්ථො.

තමිපි සො “තෙන හි පවිසිත්වා නිසීදා”ති ආහ. තතො ථොකං චිතිනාමෙන්වා පඤ්චසිබ්බො ආගන්ත්වා භත්තං යාවිත්වා “නත්ථි ගච්ඡා”ති චුත්තෙ “අභං න ගතපුබ්බො, ඉමස්මිං ගෙහෙ බ්‍රාහ්මණවාචනකං භවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති තස්ස ධම්මකථං ආරභන්තො අට්ඨමං ගාථමාහ –

132. “ධම්මං වරෙ යොසි සමුඤ්ජකං වරෙ, දාරඤ්ච පොසං දදමප්පකස්මිං;
සතං සහස්සානං සහස්සයාගිනං, කලම්පි නාග්ගන්ති තථාච්චිධස්ස තෙ”ති.

තත්ථ ධම්මන්ති තිව්ධසුචරිතධම්මං. සමුඤ්ජකන්ති ගාමෙ වා ආමකපක්කභික්ඛාචරියං අරඤ්ඤෙ වා ඵලාඵලභරණසංඛිධානං උඤ්ජං යො වරෙයා, සොපි ධම්මමෙව වරෙ. දාරඤ්ච පොසන්ති අත්තතො ව පුත්තදාරං පොසෙන්තොයෙව. දදමප්පකස්මින්ති පරිත්තෙ වා දෙයාධම්මෙ ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානං දදමානො ධම්මං වරෙති අත්ථො. සතං සහස්සානං සහස්සයාගිනන්ති පරං පොථෙත්වා විහෙයෙත්වා සහස්සෙන යාගං යජන්තානං සහස්සයාගිනං ඉස්සරානං සතසහස්සම්පි. කලම්පි නාග්ගන්ති තථාච්චිධස්ස තෙති තෙසං සතසහස්සසංඛිධානානං සහස්සයාගිනං යාගා තථාච්චිධස්ස ධම්මෙන සමෙන දෙයාධම්මං උප්පාදෙත්වා දෙන්තස්ස දුග්ගතමනුස්සස්ස සොළසිං කලං න අග්ගන්තිති.

සෙට්ඨි පඤ්චසිබ්බස්ස කථං සුත්වා සල්ලක්ඛෙසී. අථ නං අනග්ගකාරණං පුච්ඡන්තො නවමං ගාථමාහ –

133. “කෙනෙස යඤ්ඤො විපුලො මහග්ගතො, සමෙන දින්නස්ස න අග්ගමෙති;
කථං සතං සහස්සානං සහස්සයාගිනං, කලම්පි නාග්ගන්ති තථාච්චිධස්ස තෙ”ති.

තත්ථ යඤ්ඤොති දානයාගො සතසහස්සපරිව්වාගවසෙන විපුලො, විපුලත්තාව මහග්ගතො. සමෙන දින්නස්සාති ධම්මෙන දින්නස්ස කෙන කාරණෙන අග්ගං න උපෙති. කථං සතං සහස්සානන්ති බ්‍රාහ්මණ, කථං සහස්සයාගිනං පුරිසානං බහුනං සහස්සානං සතසහස්සසංඛිධානා ඉස්සරා තථාච්චිධස්ස ධම්මෙන උප්පාදෙත්වා දායකස්ස එකස්ස දුග්ගතමනුස්සස්ස කලං නාග්ගන්තිති.

අථස්ස කථෙත්තො පඤ්චසිබ්බො ඔසානගාථමාහ –

134. “දදන්ති හෙකෙ විසමෙ නිව්ච්චා, ඡෙත්වා වධිත්වා අථ සොවයිත්වා;
සා දක්ඛිණා අස්සුමුඛා සදණ්ඩා, සමෙන දින්නස්ස න අග්ගමෙති;

එවං සතං සහස්සානං සහස්සයාගිනං, කලමිපි නාග්ගන්ති තථාවිධස්ස තෙ”ති.

තත්ථ විසමෙති විසමෙ කායකම්මාදිමිහි නිව්චයා. ඡෙත්වාති කිලමෙත්වා. වධිත්වාති මාරෙත්වා. සොවධිත්වාති සසොකෙ කත්වා.

සො පඤ්චසිඛස්ස ධම්මකථං සුත්වා “තෙන හි ගච්ඡ, ගෙහං පවිසිත්වා නිසිද, ථොකං ලච්ඡසි”ති ආහ. සොපි ගන්ත්වා තෙසං සන්තිකෙ නිසිදි. තතො බ්ලාරකොසියො සෙට්ඨි එකං දාසිං ආමන්තෙත්වා “එතෙසං බ්‍රාහ්මණානං පලාපච්ඡිනං නාළිං නාළිං දෙහි”ති ආහ. සා විහි ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණෙ උපසඬකමිත්වා “ඉමෙ ආදාය යත්ථ කන්ථවි පවාපෙත්වා භුඤ්ජා”ති ආහ. “න අමිහාකං විහිනා අත්ථො, න මයං විහිං ආමසාමා”ති. “අයා, විහිං කිරෙන නාමසන්ති”ති? “තෙන හි තෙසං තණ්ඩුලෙ දෙහි”ති. සා තණ්ඩුලෙ ආදාය ගන්ත්වා “බ්‍රාහ්මණා තණ්ඩුලෙ ගණ්හා”ති ආහ. “මයං ආමකං න පටිග්ගණ්හාමා”ති. “අයා, ආමකං කිර න ගණ්හන්ති”ති. “තෙන හි තෙසං කරොටියං වඩ්ඪෙත්වා ගොහත්තං දෙහි”ති. සා තෙසං කරොටියං වඩ්ඪෙත්වා මහාගොණානං පක්කහත්තං ආහරිත්වා අදාසි. පඤ්චවිජ්ජනා කබලෙ වඩ්ඪෙත්වා මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා ගලෙ ලග්ගාපෙත්වා අක්ඛිනි පරිවත්තෙත්වා විස්සට්ඨසඤ්ඤා මතා විය නිපජ්ජිංසු. දාසි තෙ දිස්වා “මතා භවිස්සන්ති”ති හිතා ගන්ත්වා සෙට්ඨිනො ආරොවෙසි “අයා, තෙ බ්‍රාහ්මණා ගොහත්තං ගිලිතුං අසක්කොන්තා මතා”ති.

සො චිත්තෙසි “ඉදානි අයං පාපධම්මො සුබ්‍රමාලබ්‍රාහ්මණානං ගොහත්තං දාපෙසි, තෙ තං ගිලිතුං අසක්කොන්තා මතාති මං ගරහිස්සන්ති”ති. තතො දාසිං ආහ – “බිජ්ජං ගන්ත්වා එතෙසං කරොටිකෙසු හත්තං හරිත්වා නානග්ගරසං සාලිහත්තං වඩ්ඪෙහි”ති. සා තථා අකාසි. සෙට්ඨි අන්තරපිටිං පටිපන්නමනුස්සෙ පක්කොසාපෙත්වා “අහං මම භුඤ්ජනනියාමෙන එතෙසං බ්‍රාහ්මණානං හත්තං දාපෙසිං, එතෙ ලොහෙන මහන්තෙ පිණ්ඩෙ කත්වා භුඤ්ජමානා ගලෙ ලග්ගාපෙත්වා මතා, මම නිද්දොසභාවං ජානාමා”ති වත්වා පරිසං සන්තිපාතෙසි. මහාජනෙ සන්තිපතිතෙ බ්‍රාහ්මණා උට්ඨාය මහාජනං ඔලොකෙත්වා “පස්සට්ඨස්ස සෙට්ඨස්ස මුසාවාදිතං, ‘අමිහාකං අත්තනො භුඤ්ජනහත්තං දාපෙසි’න්ති වදන්ති, පඨමං ගොහත්තං අමිහාකං දත්වා අමිහෙසු මනෙසු විය නිපන්තෙසු ඉමං හත්තං වඩ්ඪාපෙසි”ති වත්වා අත්තනො මුඛෙහි ගහිතහත්තං භූමියං පාතෙත්වා දස්සෙසු. මහාජනො සෙට්ඨිං ගරහි “අන්ධබාල, අත්තනො කුලවංසං නාසෙසි, දානසාලං ක්‍රොපෙසි, යාවකෙ ගීවායං ගහෙත්වා නීහරාපෙසි, ඉදානි ඉමෙසං සුබ්‍රමාලබ්‍රාහ්මණානං හත්තං දෙත්තො ගොහත්තං දාපෙසි, පරලොකං ගච්ඡන්තො තව සරෙ විභවං ගීවායං බන්ධිත්වා ගමිස්සසි මඤ්ඤෙ”ති.

තස්මිං බණෙ සක්කො මහාජනං පුච්ඡි “ජානාමා, තුම්හෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ ධනං කස්ස සන්තක”න්ති? “න ජානාමා”ති. “ඉමස්මිං නගරෙ අසුකකාලෙ බාරාණසියං මහාසෙට්ඨි නාම දානසාලං කාරෙත්වා මහාදානං පවත්තසි”ති සුතපුබ්බං තුම්හෙහිති. “ආම සුණාමා”ති. “අහං සො සෙට්ඨි, දානං දත්වා සක්කො දෙවරාජා හුත්වා පුත්තොපි මෙ තං වංසං අවිනාසෙත්වා දානං දත්වා වන්දො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බත්තො, තස්ස පුත්තො සූරියො, තස්ස පුත්තො මාතලි, තස්ස පුත්තො පඤ්චසිඛො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බත්තො. තෙසු අයං වන්දො, අයං සූරියො, අයං මාතලිසඬ්ගාහකො, අයං ඉමස්ස පාපධම්මස්ස පිතා පඤ්චසිඛො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො, එවං බහුගුණං එතං දානං නාම, කත්තබ්බමෙව කුසලං පණ්ඩිතෙහි”ති කථෙන්නා මහාජනස්ස කඬ්ඛවිජ්ජෙන්නථං ආකාසෙ උප්පතිත්වා මහන්තෙනානුභාවෙන මහන්තෙන පරිවාරෙන ජලමානසරීරා අට්ඨංසු, සකලනගරං පජ්ජලන්තං විය අහොසි. සක්කො මහාජනං ආමන්තෙත්වා “මයං අත්තනො දිබ්බසම්පත්තිං පහාය ආගච්ඡන්තා ඉමං කුලවංසනාසකරං පාපධම්මබ්ලාරකොසියං නිස්සාය ආගතා, අයං පාපධම්මො අත්තනො කුලවංසං නාසෙත්වා දානසාලං ක්‍රොපෙත්වා යාවකෙ ගීවායං ගහෙත්වා නීහරාපෙත්වා අමිහාකං වංසං සමුච්ඡිත්ථි, ‘අයං අදානසිලො හුත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තෙයා’ති ඉමස්ස අනුකම්පාය ආගතාමිහා”ති වත්වා දානගුණං පකාසෙත්තො මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. බ්ලාරකොසියො සිරස්මිං අඤ්ජලිං පතිට්ඨපෙත්වා “දෙව, අහං ඉතො පට්ඨාය පොරාණකුලවංසං අනාසාපෙත්වා දානං පවත්තෙස්සාමි, අජ්ජ ආදිං කත්වා අත්තමසො උදකදන්තපොනං උපාදාය අත්තනො ලද්ධාහාරං පරස්ස අදත්වා න බාදිස්සාමි”ති සක්කස්ස පටිඤ්ඤං අදාසි. සක්කො තං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨපෙත්වා වත්තාරො දෙවපුත්තෙ ආදාය සකට්ඨානමෙව ගතො. සොපි සෙට්ඨි යාවජීවං දානං දත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු පුබ්බෙ අස්සද්ධො අහොසි කස්සවි කිඤ්චි අදාතා, අහං පන නං දමෙත්වා දානඵලං ජානාපෙසිං, තමෙව චිත්තං භවන්තරගතමිපි න ජහාති”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සෙට්ඨි අයං දානපතිකො භික්ඛු අහොසි, වන්දො සාරිපුත්තො, සූරියො මොග්ගල්ලානො, මාතලි කස්සපො, පඤ්චසිඛො ආනන්දො, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[451] 13. වක්කවාකජාතකවණ්ණනා ද්වාදසමා.

වණ්ණවා අභිරුපොසිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර විවරාදිහි අතිත්තො “කහං සඬ්ඝහත්තං, කහං නිමන්තන”න්ති පරියෙසන්තො විවරති, ආමිසකථායමෙව අභිරමති. අථඤ්ඤෙ පෙසලා භික්ඛු තස්සානුග්ගහෙන සත්ථු ආරොවෙසු. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු ලොලො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු කස්මා එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා ලොලො

අහොසි, ලොලභාවො ව නාම පාපකො, පුබ්බෙපි ත්වං ලොලභාවං නිස්සාය බාරාණසියං හත්ථිකුණපාදීහි අතිත්තො මහාඅරඤ්ඤං පට්ඨියො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො ලොලකාකො බාරාණසියං හත්ථිකුණපාදීහි අතිත්තො “අරඤ්ඤං නු බො කිදිස”න්ති අරඤ්ඤං ගන්ත්වා තත්ථපි ඵලාඵලෙහි අසන්තුටියො ගඬගාය තීරං ගන්ත්වා විවරන්නො ජයම්පතිකෙ වක්කවාකෙ දිස්වා “ඉමෙ සකුණා අතිවිය සොහන්ති, ඉමෙ ඉමස්මිං ගඬගාතීරෙ බහුං මච්ඡමංසං බාදන්ති මඤ්ඤෙ, ඉමෙ පටිපුච්ඡිත්වා මයාපි ඉමෙසං භොජනං ගොවරං බාදිත්වා වණ්ණවත්තෙන භවිතුං වට්ටති”ති තෙසං අවිදුරෙ නිසිදිත්වා වක්කවාකං පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

135. “වණ්ණවා අභිරුපොසි, සනො සඤ්ජාතරොහිතො;
වක්කවාක සුරුපොසි, විජ්ජසන්තමුඛිත්ථියො.

136. “පාඨිනං පාචුසං මච්ඡං, බලජං මුඤ්ජරොහිතං;
ගඬගාය තීරෙ නිසිත්තො, එවං භුඤ්ජසි භොජන”න්ති.

තත්ථ සනොති සනසරීරො. සඤ්ජාතරොහිතොති උත්තත්තසුවණ්ණං විය සුට්ඨජාතරොහිතවණ්ණො. පාඨිනන්ති පාඨිනනාමකං පාසාණමච්ඡං. පාචුසන්ති මහාමුඛමච්ඡං, “පාහුස”න්තිපි පායො. බලජන්ති බලජමච්ඡං. මුඤ්ජරොහිතන්ති මුඤ්ජමච්ඡඤ්ච රොහිතමච්ඡඤ්ච. එවං භුඤ්ජසිති ඵවරුපං භොජනං මඤ්ඤෙ භුඤ්ජසිති පුච්ඡති.

වක්කවාකො තස්ස වචනං පටික්ඛිපන්නො තතියං ගාථමාහ -

137. “න වාහමෙතං භුඤ්ජාමි, ජඬගලානොදකානි වා;
අඤ්ඤත්‍ර සෙවාලපණකා, එතං මෙ සම්ම භොජන”න්ති.

තස්සත්ථො - අහං සම්ම, අඤ්ඤත්‍ර සෙවාලා ව පණකා ව සෙසානි ජඬගලානි වා ඔදකානි වා මංසානි ආදාය එතං භොජනං න භුඤ්ජාමි, යං පනෙතං සෙවාලපණකං, එතං මෙ සම්ම, භොජනන්ති.

තතො කාකො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

138. “න වාහමෙතං සද්දහාමි, වක්කවාකස්ස භොජනං;
අහම්පි සම්ම භුඤ්ජාමි, ගාමෙ ලොණියතෙලියං.

139. “මනුස්සෙසු කතං හත්තං, සුචිං මංසුපසෙවනං;
න ව මෙ තාදිසො වණ්ණො, වක්කවාක යථා තුව”න්ති.

තත්ථ යථා තුවන්ති යථා තුවං සොහග්ගජ්ජත්තො සරීරවණ්ණො, තාදිසො මය්හං වණ්ණො නත්ථි, එතෙන කාරණෙන අහං තව “සෙවාලපණකං මම භොජන”න්ති වදන්තස්ස වචනං න සද්දහාමීති.

අථස්ස වක්කවාකො දුබ්බණ්ණකාරණං කථෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො සෙසගාථා අභාසි -

140. “සම්පස්සං අත්තනි වෙරං, හිංසයං මානුසිං පජං;
උත්‍රස්තො සසසි හීතො, තෙන වණ්ණො තවෙදිසො.

141. “සබ්බලොකවිරුද්ධොසි, ධඩ්ක පාපෙන කම්මුතා;
ලද්ධො පිණ්ඩො න පිණ්ණො, තෙන වණ්ණො තවෙදිසො.

142. “අහම්පි සම්ම භුඤ්ජාමි, අහිංසං සබ්බපාණිනං;
අජ්ජොස්සුක්කො නිරාසඩ්ඪි, අසොකො අකුතොහයො.

143. “සො කරස්සු ආනුභාවං, චිතිවත්තස්ස සීලියං;
අහිංසාය වර ලොකෙ, පියො භොහිසි මංථිව.

144. “යො න හන්ති න සාතෙති, න ජිනාති න ජාපයෙ;
මෙත්තංසො සබ්බභූතෙසු, වෙරං තස්ස න කෙනවි”ති.

තත්ථ සම්පස්සන්ති සම්ම කාක ත්වං පරෙසු උජ්ජන්තං අත්තනි වෙරචිත්තං සම්පස්සමානො මානුසිං පජං හිංසන්තො විභෙදෙන්නො. උත්‍රස්තොති හීතො. සසසිති භුඤ්ජසි. තෙන තෙ ඵදිසො බිහව්ඡවණ්ණො ජාතො. ධඩ්කානි කාකං ආලපති. පිණ්ඩොති භොජනං. අහිංසං සබ්බපාණිනන්ති අහං පන සබ්බසත්තෙ අහිංසන්තො භුඤ්ජාමිති වදති. සො කරස්සු ආනුභාවන්ති සො ත්වම්පි වීරියං කරොහි, අත්තනො සීලියසඩ්ඪාතං දුස්සීලභාවං චිතිවත්තස්සු. අහිංසායාති අහිංසාය සමන්තාගතො හුත්වා ලොකෙ වර. පියො භොහිසි මංථිවාති එවං සන්තෙ මයා සදිසොව ලොකස්ස පියො භොහිසි. න ජිනාතීති ධනජානිං න කරොති. න ජාපයෙති අඤ්ඤෙපි න කාරෙති. මෙත්තංසොති මෙත්තකොට්ඨාසො මෙත්තචිත්තො. න කෙනවිති කෙනවි එකසත්තෙනපි සද්ධිං තස්ස වෙරං නාම නත්ථිති.

තස්මා සචෙ ලොකස්ස පියො භවිතුං ඉච්ඡයි, සබ්බවෙරෙහි විරමාහිති එවං චක්කවාකො කාකස්ස ධම්මං දෙසෙයි. කාකො “තුම්හෙ අත්තනො ගොවරං මය්හං න කපෙට්ඨං, කා කා”ති වස්සන්තො උප්පතිත්වා බාරාණසියං උක්කාරභූමියඤ්ඤෙව ඔතරි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි, සච්චපරියොසානෙ ලොලභික්ඛු අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨති. තදා කාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, චක්කවාකී රාහුලමානා, චක්කවාකො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

[452] 14. භූරිපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා චක්කවාකජාතකවණ්ණනා තෙරසමා.

145-154. සච්චං කිරාති ඉදං භූරිපඤ්ඤාජාතකං මහාඋමඛගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආච්චි භවිස්සති.

[453] 15. මහාමඛගලජාතකවණ්ණනා භූරිපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා චුද්දසමා.

කිංසු නරොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාමඛගලසුත්තං (ඛු. පා. 5.1 ආදයො) ආරබ්භ කපෙයි. රාජගහනගරස්මිඤ්ඤි කෙනවිදෙව කරණියෙන සත්ථාගාරෙ සන්තිපතිතස්ස මහාජනස්ස මජ්ඣිමනිකායෙ පුරිසො “අජ්ජ මෙ මඛගලකිරියා අත්ථි”ති උට්ඨාය අගමාසි. අපරො තස්ස චචනං සුත්ථා “අයං ‘මඛගල’න්ති චත්ථාව ගතො, කිං එතං මඛගලං නාමා”ති ආහ. තමඤ්ඤො “අභිමඛගලරූපදස්සනං මඛගලං නාම. එකච්චො හි කාලස්සෙව උට්ඨාය සබ්බසෙනං උසභං වා පස්සති, ගබ්භිනිත්ථිං වා රොහිතමච්ඡං වා පුණ්ණසංඝං වා නච්ඡිතං වා ගොසස්පිං වා අභතචත්ථං වා පායාසං වා පස්සති, ඉතො උත්තරි මඛගලං නාම නත්ථි”ති ආහ. තෙන කථිතං එකච්චෙ “සුකථිත”න්ති අභිනන්දිංසු. අපරො “තෙනං මඛගලං, සුතං නාම මඛගලං. එකච්චො හි ‘පුණ්ණා’ති වදන්තානං සුණාති, තථා ‘වඩ්ඪා’ති ‘වඩ්ඪමානා’ති සුණාති, ‘භුඤ්ජා’ති ‘බාදා’ති වදන්තානං සුණාති, ඉතො උත්තරි මඛගලං නාම නත්ථි”ති ආහ. තෙන කථිතමිපි එකච්චෙ “සුකථිත”න්ති අභිනන්දිංසු. අපරො “න එතං මඛගලං, මුතං නාම මඛගලං. එකච්චො හි කාලස්සෙව උට්ඨාය පට්ඨං ආමසති, හරිතතිණං අල්ලගොමයං පරිසුද්ධසාධකං රොහිතමච්ඡං සුචණ්ණරජනභාජනං ආමසති, ඉතො උත්තරි මඛගලං නාම නත්ථි”ති ආහ. තෙන කථිතමිපි එකච්චෙ “සුකථිත”න්ති අභිනන්දිංසු. එවං දිට්ඨමඛගලිකා සුතමඛගලිකා මුතමඛගලිකාති තිස්සොපි පරිසා හුත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සඤ්ඤාපෙතුං නාසක්ඛිංසු, භූමිමදෙවතා ආදිං කත්වා යාව භුමිමලොකා “ඉදං මඛගල”න්ති තථතො න ජානිංසු.

සක්කො චිත්තෙයි “ඉමං මඛගලපඤ්ඤං සදෙවකෙ ලොකෙ අඤ්ඤානු භගවතා අඤ්ඤො කපෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, භගවත්තං උපසඬකමිත්වා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති. සො රත්තිභාගෙ සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා චන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ “බහු දෙවා මනුස්සා වා”ති පඤ්ඤං පුච්ඡි. අපස්ස සත්ථා ද්වාදසහි ගාථාහි අට්ඨන්දිංසු මහාමඛගලානි කපෙයි. මඛගලසුත්තෙ චිතිවට්ටන්තෙයෙව කොට්ඨසභස්සමත්තා දෙවතා අරහත්තං පාපුණ්ණං, සොතාපන්තාදිනං ගණනපථො නත්ථි. සක්කො මඛගලං සුත්ථා සකට්ඨානමෙව ගතො. සත්ථාරා මඛගලෙ කථිතෙ සදෙවකො ලොකො “සුකථිත”න්ති අභිනන්දි. තදා ධම්මසභායං තථාගතස්ස ගුණකථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, සත්ථා අඤ්ඤෙසං අවිසයං මඛගලපඤ්ඤං සදෙවකස්ස ලොකස්ස චිත්තං ගහෙත්වා කුක්කුච්චං ඡිත්තිත්වා ගගනනලෙ චන්දං උට්ඨාපෙන්නො විය කපෙයි, එවං මහාපඤ්ඤො, ආචුසො, තථාගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිස්සිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, හික්ඛෙව, ඉදානෙව සම්බොධිප්පත්තස්ස මම මඛගලපඤ්ඤකථනං, ස්වාහං බොධිසත්තවරියං වරන්තොපි දෙවමනුස්සානං කඬ්ඛං ඡිත්තිත්වා මඛගලපඤ්ඤං කපෙයි”න්ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං භුමිමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමෙ විභවසම්පන්නස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලෙ නිබ්බන්ති, “රක්ඛිතකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පන්නො තක්කසිලායං උග්ගහිතසිප්පො කතදාරපරිග්ගහො මාතාපිතුනං අච්චයෙන රත්තවිලොකනං කත්වා සංවිග්ගමානසො මහාදානං පචත්තෙත්වා කාමෙ පභාය හිමවන්තපදෙසෙ පබ්බජිත්වා කුමාරාහිඤ්ඤං නිබ්බන්තෙත්වා වනමූලඵලාභාරො එකස්මිං පදෙසෙ වාසං කප්පෙයි. අනුපුබ්බෙනස්ස පරිවාරො මහා අහොසි, පඤ්ච අන්තවාසිකසතානි අහෙසුං. අපේකදිවසං තෙ තාපසා බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා චන්දිත්වා “ආචරිය, වස්සාරත්තසමයෙ හිමවන්තො ඔතරිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදවාරිකං ගච්ඡාම, එවං නො සරිරඤ්ච ථීරං භවිස්සති, ජඩ්ඝවිභාරො ව කතො භවිස්සති”ති ආහංසු. තෙ “තෙන හි කුම්හෙ ගච්ඡට්ඨං, අහං ඉධෙව වස්සිස්සාමි”ති චුත්තෙ තං චන්දිත්වා හිමවන්තා ඔතරිත්වා වාරිකං වරමානා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිංසු. තෙසං මහාසක්කාරසම්මානො අහොසි. අපේකදිවසං බාරාණසියං සත්ථාගාරෙ සන්තිපතිතෙ මහාජනකායෙ මඛගලපඤ්ඤො සමුට්ඨාති. සබ්බං පච්චුප්පන්නචත්ථුනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තදා පන මනුස්සානං කඬ්ඛං ඡිත්තිත්වා මඛගලපඤ්ඤං කපෙතුං සමත්ථං අපස්සන්තො මහාජනො උයානං ගන්ත්වා ඉසිගණං මඛගලපඤ්ඤං පුච්ඡි. ඉසයො රාජානං ආමන්තෙත්වා “මහාරාජ, මයං එතං කපෙතුං න සක්ඛිස්සාම, අපිච්ච බො අමිභාකං ආචරියො රක්ඛිතතාපසො නාම මහාපඤ්ඤො හිමවන්තෙ වසති, සො සදෙවකස්ස ලොකස්ස චිත්තං ගහෙත්වා එතං මඛගලපඤ්ඤං කපෙස්සති”ති වදිංසු. රාජා “හන්තෙ, හිමවන්තො නාම දුරෙ දුග්ගමොව, න

සක්කිස්සාම මයං තත්ථ ගන්තුං, සාධු වත තුම්භෙයෙව ආවරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡන්වා උග්ගණ්හිත්වා පුනාගන්ත්වා අම්භාකං කථෙථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ආවරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා කතපට්ඨන්ථාරා ආවරියෙන රඤ්ඤො ධම්මිකභාවෙ ජනපදවාරිත්තෙ ව පුච්ඡිතෙ තං දිට්ඨමභිගලාදීනං උප්පත්තිං ආදිතො පට්ඨාය කථෙත්වා රඤ්ඤො යාවනාය ව අත්තනො පඤ්භසවනත්ථං ආගතභාවං පකාසෙත්වා “සාධු නො භන්තෙ, මභිගලපඤ්භං පාකට්ඨං කත්වා කථෙථා”ති යාචිංසු. තතො ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො ආවරියං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

155. “කිංසු නරො ජප්පමධිච්ච කාලෙ, කං වා විජ්ජං කතමං වා සුත්තානං;
සො මච්චො අස්මිඤ්ච පරමිහි ලොකෙ, කථං කරො සොත්ථානෙන ගුත්තො”ති.

තත්ථ කාලෙති මභිගලපත්ථනකාලෙ. විජ්ජන්ති වෙදං. සුත්තානන්ති සික්ඛිතබ්බයුත්තකපරියන්තිනං. අස්මිඤ්චාති එත්ථ වාති නිපාතමත්තං. සොත්ථානෙනාති සොත්ථිභාවාවහෙන මභිගලෙන. ඉදං චුත්තං හොති – “ආවරිය, පුරිසො මභිගලං ඉච්ඡන්තො මභිගලකාලෙ කිංසු නාම ජප්පන්තො තිස්ස වෙදෙසු කතරං වා වෙදං කතරං වා සුත්තානං අන්තරෙ සුතපරියන්තිං අධිශිත්වා සො මච්චො ඉමස්මිඤ්ච ලොකෙ පරමිහි ව කථං කරො එතෙසු ජප්පාදිසු කිං කෙන නියාමෙන කරොන්තො සොත්ථානෙන නිරපරාධමභිගලෙන ගුත්තො රක්ඛිතො හොති, තං උභයලොකතිතං ගහෙත්වා ධීතමභිගලං අම්භාකං කථෙහි”ති.

එවං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකෙන මභිගලපඤ්භං පුට්ඨො මහාසත්තො දෙවමනුස්සානං කභිබං ඡින්දන්තො “ඉදඤ්චිදඤ්ච මභිගල”න්ති බුද්ධලිලාය මභිගලං කථෙත්තො ආහ –

156. “යස්ස දෙවා පිතරො ව සබ්බෙ, සරිසපා සබ්බභූතානි වාසි;
මෙත්තාය නිච්චං අපචිතානි හොන්ති, භූතෙසු වෙ සොත්ථානං තදාහු”ති.

තත්ථ යස්සාති යස්ස පුග්ගලස්ස. දෙවාති භූමිමදෙවෙ ආදිං කත්වා සබ්බෙපි කාමාවචරදෙවා. පිතරො වාති තතුන්තරි රූපාවචරබ්‍රහ්මානො. සරිසපාති දීඝජාතිකා. සබ්බභූතානි වාසිති චුත්තාවසෙසානි ව සබ්බානිපි භූතානි. මෙත්තාය නිච්චං අපචිතානි හොන්ති එතෙ සබ්බෙ සත්තා දසදිසාඵරණවසෙන පචත්තාය අප්පනාප්පත්තාය මෙත්තාභාවනාය අපචිතා හොන්ති. භූතෙසු වෙති තං තස්ස පුග්ගලස්ස සබ්බසත්තෙසු සොත්ථානං නිරන්තරං පචත්තං නිරපරාධමභිගලං ආහු. මෙත්තාවිහාරී හි පුග්ගලො සබ්බෙසං පියො හොති පරුපක්කමෙන අවිකොපියො. ඉති සො ඉම්භා මභිගලෙන රක්ඛිතො ගොපිතො හොතිති.

ඉති මහාසත්තො පයමං මභිගලං කථෙත්වා දුතියාදීනි කථෙත්තො –

157. “යො සබ්බලොකස්ස නිවාතචුත්ති, ඉත්ථිපුමානං සහදාරකානං;
ඛන්තා දුරුත්තානමප්පට්ඨකුලවාදී, අධිවාසනං සොත්ථානං තදාහු.

158. “යො නාවජානාති සභායමත්තෙ, සිප්පෙන කුලාහි ධනෙන ජච්චා;
රූපිපඤ්ඤො අත්ථකාලෙ මතීමා, සභායෙසු වෙ සොත්ථානං තදාහු.

159. “මිත්තානි වෙ යස්ස භවන්ති සන්තො, සංවිස්සත්ථා අවිසංවාදකස්ස;
න මිත්තදුබ්භි සංවිභාගී ධනෙන, මිත්තෙසු වෙ සොත්ථානං තදාහු.

160. “යස්ස භරියා තුලාවයා සමග්ගා, අනුබ්බතා ධම්මකාමා පජාතා;
කොලිතියා සීලවතී පතිබ්බතා, දාරෙසු වෙ සොත්ථානං තදාහු.

161. “යස්ස රාජා භූතපති යසස්සී, ජානාති සොවෙයාං පරක්කමඤ්ච;
අද්දෙව්ඤ්ඤා සුභදයං මමන්ති, රාජ්‍යෙ වෙ සොත්ථානං තදාහු.

162. “අන්තඤ්ච පානඤ්ච දදාති සද්ධො, මාලඤ්ච ගන්ධඤ්ච විලෙපනඤ්ච;
පසන්නචිත්තො අනුමොදමානො, සග්ගෙසු වෙ සොත්ථානං තදාහු.

163. “යමරියධම්මෙන පුත්තන්ති චුද්ධා, ආරාධිතා සමවරියාය සන්තො;
බහුස්සුතා ඉසයො සීලවන්තො, අරහන්තමප්ඤ්ඤා සොත්ථානං තදාහු”ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ නිවාතචුත්තිති මුදුචිත්තතාය සබ්බලොකස්ස නිවචුත්ති හොති. ඛන්තා දුරුත්තානන්ති පරෙහි චුත්තානං දුට්ඨවචනානං අධිවාසකො හොති. අප්පට්ඨකුලවාදීති “අක්කොච්ඡි මං, අවධි ම”න්ති යුගග්ගාහං අකරොන්තො අනුකුලමෙව වදති. අධිවාසනන්ති ඉදං අධිවාසනං තස්ස සොත්ථානං නිරපරාධමභිගලං පණ්ඩිතා වදන්ති.

සභායමත්තෙති සභායෙ ව සභායමත්තෙ ව. තත්ථ සහපංසුකීලිතා සභායා නාම, දස ද්වාදස වස්සානි එකතො චුත්ථා සභායමත්තා නාම, තෙ සබ්බෙපි “අහං සිප්පවා, ඉමෙ නිසිප්පා”ති එවං සිප්පෙන වා “අහං කුලිනො, ඉමෙ න

කුලීනා” ති එවං කුලසම්පන්නිසංඛිතානි කුලානි වා, “අභං අඛිඨො, ඉමෙ දුග්ගතා” ති එවං ධනෙන වා, “අභං ජාතිසම්පන්නො, ඉමෙ දුප්පතා” ති එවං ජව්වා වා නාවජානාති. රුච්ඡඤ්ඤාති සාධුපඤ්ඤො සුන්දරපඤ්ඤො . අත්ථකාලෙති කස්සව්දෙව අත්ථස්ස කාරණස්ස උප්පන්නකාලෙ. මනීමාති තං තං අත්ථං පරිච්ඡන්දිත්වා විචාරණසමත්ථතාය මනීමා හුත්වා තෙ සභායෙ නාවජානාති. සභායෙසුති තං තස්ස අනවජානනං සභායෙසු සොත්ථානං නාමාති පොරාණකපණ්ඩිතා ආහු. තෙන හි සො නිරපරාධමඛිගලෙන ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව ගුත්තො හොති. තත්ථ පණ්ඩිතෙ සභායෙ නිස්සාය සොත්ථිභාවො කුසනාලිජාතකෙන (ජා. 1.1.121 ආදයො) කට්ඨකඛ්ඛො.

සත්තොති පණ්ඩිතා සප්පුරිසා යස්ස මිත්තාති භවන්ති. සංවිස්සත්ථාති සරං පවිසිත්වා ඉච්ඡිතිච්ඡිතස්සෙව ගහණවසෙන විස්සාසමාපන්නා. අවිසංවාදකස්සාති අවිසංවාදනසිලස්ස. න මිත්තදුඛිති යො ව මිත්තදුඛිති න හොති. සංවිභාගී ධනෙනාති අත්තනො ධනෙන මිත්තානං සංවිභාගං කරොති. මිත්තෙසුති මිත්තෙ නිස්සාය ලද්ධඛ්ඛං තස්ස තං මිත්තෙසු සොත්ථානං නාම හොති. සො හි එවරුපෙහි මිත්තෙහි රක්ඛිතො සොත්ථිං පාපුණාති. තත්ථ මිත්තෙ නිස්සාය සොත්ථිභාවො මහාඋක්කුසජාතකාදිහි (ජා. 1.14.44 ආදයො) කට්ඨකඛ්ඛො.

තුල්‍යවයාති සමානවයා. සමග්ගාති සමග්ගවාසා. අනුබ්බතාති අනුවත්තිතා. ධම්මකාමාති තිවිධසුවරිතධම්මං රොවෙති. පජාතාති විජායිති, න වඤ්ඤා. දාරෙසුති එතෙහි සීලගුණෙහි සමන්තාගතෙ මාතුගාමෙ ගෙහෙ වසන්නෙ සාමිකස්ස සොත්ථි හොතිති පණ්ඩිතා කට්ඨකඛ්ඛො. තත්ථ සීලවත්තං මාතුගාමං නිස්සාය සොත්ථිභාවො මණ්ඩවාරජාතක- (ජා. 1.2.87 ආදයො) සම්බුලජාතක- (ජා. 1.16.297 ආදයො) බණ්ඩභාලජාතකෙහි (ජා. 2.22.982 ආදයො) කට්ඨකඛ්ඛො.

සොවෙය්‍යන්ති සුචිභාවං. අද්වේජ්ඣකාති අද්වේජ්ඣකාය න එස මයා සද්ධිං භිජ්ජිත්වා ද්විධා භවිස්සතිති එවං අද්වේජ්ඣකාවෙන යං ජානාති. සුභදයං මමන්ති සුභදො අයං මමන්ති ව යං ජානාති. රාජ්ජු වෙති එවං රාජ්ජු සෙවකානං සොත්ථානං නාමාති පණ්ඩිතා කට්ඨකඛ්ඛො. දදාති සද්ධොති කම්මඤ්ඤ ව ඵලඤ්ඤ සද්දහිත්වා දදාති. සග්ගෙසු වෙති එවං සග්ගෙ දෙවලොකෙ සොත්ථානං නිරපරාධමඛිගලන්ති පණ්ඩිතා කට්ඨකඛ්ඛො, තං පෙනවත්ථුච්චිමානවත්ථුච්චි විත්ථාරෙත්වා කට්ඨකඛ්ඛො.

පුනන්ති වුද්ධාති යං පුග්ගලං ඤාණවුද්ධා අරියධම්මෙන පුනන්ති පරිසොධෙන්ති. සමචරියායාති සම්මාපටිපත්තියා. ඛුස්සුතාති පටිවෙධඛුස්සුතා. ඉසයොති පිසිතගුණා. සීලවත්තොති අරියසීලෙන සමන්තාගතා. අරහත්තමජ්ඣෙති අරහත්තානං මජ්ඣෙ පටිලභිතඛ්ඛං තං සොත්ථානන්ති පණ්ඩිතා කට්ඨකඛ්ඛො. අරහත්තො හි අත්තනා පටිවිද්ධමග්ගං ආචික්ඛිත්වා පටිපාදෙන්තා ආරාධකං පුග්ගලං අරියමග්ගෙන පුනන්ති, සොපි අරහාව හොති.

එවං මහාසත්තො අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හන්තො අට්ඨති ගාථාහි අට්ඨ මහාමඛිගලාති කට්ඨකඛ්ඛො තෙසඤ්ඤෙව මඛිගලානං ථුතිං කරොත්තො ඕසානගාථමාහ -

164. “එතානි ඛො සොත්ථානානි ලොකෙ, විඤ්ඤාප්පසත්ථානි සුබුද්ධානි;
තානිධ සෙවෙථ නරො සපඤ්ඤො, න හි මඛිගලෙ කිඤ්ඤවනමත්ථි සච්ච”න්ති.

තත්ථ න හි මඛිගලෙති තස්මිං පන දිට්ඨසුතමුත්ථප්පහෙදෙ මඛිගලෙ කිඤ්ඤවනං එකමඛිගලමිසි සච්චං නාම නත්ථි, නිබ්බානමෙව පනෙකං පරමත්ථසච්චන්ති.

ඉසයො තානි මඛිගලානි සුත්වා සත්තට්ඨදිවසච්චයෙන ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා තත්ථෙව අගමංසු. රාජා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡි. තෙ තස්ස ආවරියෙන කථිතනියාමෙන මඛිගලපඤ්ඤං කට්ඨකඛ්ඛො හිමවත්තමෙව ආගමංසු. තතො පට්ඨාය ලොකෙ මඛිගලං පාකට්ඨං අහොසි. මඛිගලෙසු වත්තිත්වා මතමතා සග්ගපථං පුරෙසුං. ඛොධිසත්තො වත්තාරො බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙත්වා ඉසිගණං ආදාය බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාහං මඛිගලපඤ්ඤං කට්ඨකඛ්ඛො”න්ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි , මඛිගලපඤ්ඤපුච්ඡකො ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[454] 16. සට්ඨකජාතකවණ්ණනා මහාමඛිගලජාතකවණ්ණනා පන්නරසමා.

උට්ඨෙහි කණ්හාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මතපුත්තං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨකඛ්ඛො. වත්ථු මට්ඨකුණ්ඩලිසදිසමෙව. ඉධ පන සත්ථා තං උපාසකං “කිං, උපාසක, සොවසි”ති වත්වා “ආම, හන්තෙ”න්ති වුත්තෙ “උපාසක, පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා මතපුත්තං නානුසොචංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතේ උත්තරපටේ කංසභාගේ අසිතඤ්ජනනගරේ මහාකංසො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස කංසො ව, උපකංසො වාති ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං, දෙවගබ්භා නාම එකා ධිතා. තස්සා ජාතදිවසෙ නෙමිත්තකා බ්‍රාහ්මණා “එතිස්සා කුච්ඡියං නිබ්බන්තපුත්තා කංසගොත්තං කංසවංසං නාසෙස්සන්ති”ති බ්‍යාකරිංසු. රාජා බලවසිනෙහෙන ධිතරං විනාසෙතුං නාසක්ඛි, “භාතරො ජාතිස්සන්ති”ති යාවතායුකං යත්වා කාලමකාසි. තස්මිං කාලකතෙ කංසො රාජා අහොසි, උපකංසො උපරාජා. තෙ වින්තයිංසු “සවෙ මයං භගිනිං නාසෙස්සාම, ගාරය්භා භවිස්සාම, එතං කස්සවි අදත්වා නිස්සාමිකං කත්වා පටිජග්ගිස්සාමා”ති. තෙ එකථුණකං පාසාදං කාරෙත්වා තං තත්ථ වසාපෙසුං. නන්දිගොපා නාම තස්සා පරිවාරිකා අහොසි. අන්ධකවෙණ්ඩො නාම දාසො තස්සා සාමිකො ආරක්ඛමකාසි.

තදා උත්තරමධුරාය මහාසාගරො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සාගරො, උපසාගරො වාති ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං. තෙසු පිතු අවිවයෙන සාගරො රාජා අහොසි, උපසාගරො උපරාජා. සො උපකංසස්ස සභායකො එකාවරියකුලෙ එකතො උග්ගතිතසිප්පො. සො සාගරස්ස භාතු අන්තෙපුරෙ දුබ්භිත්වා භායමානො පලායිත්වා කංසභාගේ උපකංසස්ස සන්තිකං අගමාසි. උපකංසො තං රඤ්ඤො දස්සෙසි, රාජා තස්ස මහන්තං යසං අදාසි. සො රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො දෙවගබ්භාය නිවාසං එකථම්භං පාසාදං දිස්වා “කස්සෙසො නිවාසො”ති පුච්ඡිත්වා තං කාරණං සුත්වා දෙවගබ්භාය පටිබද්ධවිත්තො අහොසි. දෙවගබ්භාපි එකදිවසං තං උපකංසෙන සද්ධිං රාජුපට්ඨානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කො එසො”ති පුච්ඡිත්වා “මහාසාගරස්ස පුත්තො උපසාගරො නාමා”ති නන්දිගොපාය සන්තිකා සුත්වා තස්මිං පටිබද්ධවිත්තා අහොසි. උපසාගරො නන්දිගොපාය ලඤ්ජං දත්වා “භගිනි, සක්ඛිස්සසි මෙ දෙවගබ්භං දස්සෙතු”න්ති ආහ. සා “න එතං සාමී, ගරුක”න්ති වත්වා තං කාරණං දෙවගබ්භාය ආරොවෙසි. සා පකතියාව තස්මිං පටිබද්ධවිත්තා තං වචනං සුත්වා “සාධු”ති සමපට්චින්නො නන්දිගොපා උපසාගරස්ස සඤ්ඤං දත්වා රත්තිභාගෙ තං පාසාදං ආරොපෙසි. සො දෙවගබ්භාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. අථ නෙසං පුනර්පුනං සංවාසෙන දෙවගබ්භා ගබ්භං පටිලභී.

අපරභාගෙ තස්සා ගබ්භපතිට්ඨානං පාකටං අහොසි. භාතරො නන්දිගොපං පුච්ඡිංසු, සා අභයං යාවිත්වා තං අන්තරං කටෙසි. තෙ සුත්වා “භගිනිං නාසෙතුං න සක්කා, සවෙ ධිතරං විජායිස්සති, තම්පි න නාසෙස්සාම, සවෙ පන පුත්තො භවිස්සති, නාසෙස්සාමා”ති වින්තෙත්වා දෙවගබ්භං උපසාගරස්සෙව අදංසු. සා පරිපුණ්ණගබ්භා ධිතරං විජායි. භාතරො සුත්වා භට්ඨතුට්ඨා තස්සා “අඤ්ජනදෙවී”ති නාමං කරිංසු. තෙසං භොගවඩ්ඪමානං නාම භොගගාමං අදංසු. උපසාගරො දෙවගබ්භං ගහෙත්වා භොගවඩ්ඪමානගාමෙ වසී. දෙවගබ්භාය පුනපි ගබ්භො පතිට්ඨාසි, නන්දිගොපාපි තං දිවසමෙව ගබ්භං පටිලභී. තාසු පරිපුණ්ණගබ්භාසු එකදිවසමෙව දෙවගබ්භා පුත්තං විජායි, නන්දිගොපා ධිතරං විජායි. දෙවගබ්භා පුත්තස්ස විනාසනභයෙන පුත්තං නන්දිගොපාය රභස්සෙන පෙසෙත්වා තස්සා ධිතරං ආභරාපෙසි. තස්සා විජාතභාවං භාතිකානං ආරොවෙසුං. තෙ “පුත්තං විජාතා, ධිතර”න්ති පුච්ඡිත්වා “ධිතර”න්ති චුත්තෙ “තෙන හි පොසෙථා”ති ආහංසු. එතෙත්‍රපායෙන දෙවගබ්භා දස පුත්තෙ විජායි, දස ධිතරො නන්දිගොපා විජායි. දස පුත්තා නන්දිගොපාය සන්තිකෙ වඩ්ඪන්ති, ධිතරො දෙවගබ්භාය. තං අන්තරං කොචි න ජානාති. දෙවගබ්භාය ජෙට්ඨපුත්තො වාසුදෙවො නාම අහොසි, දුතියො බලදෙවො, තතියො වන්දදෙවො, චතුත්ථො සූරියදෙවො, පඤ්චමො අග්ගිදෙවො, ඡට්ඨො වරුණදෙවො, සත්තමො අජිපුතො, අට්ඨමො පජිපුතො, නවමො සට්ඨංසිකො, දසමො අඬකුරො නාම අහොසි. තෙ අන්ධකවෙණ්ඩදාසපුත්තා දස භාතිකා වෙටකාති පාකටා අහෙසුං.

තෙ අපරභාගෙ වුද්ධිමත්වාය ථාමබලසම්පන්නා කක්ඛලා ඵරුසා හුත්වා විලොපං කරොන්තා විවරන්ති, රඤ්ඤො ගච්ඡන්තෙ පණ්ණාකාරෙපි විලම්පන්තෙව. මනුස්සා සන්තිපතිත්වා “අන්ධකවෙණ්ඩදාසපුත්තා දස භාතිකා රට්ඨං විලම්පන්ති”ති රාජධිගණෙ උපක්කොසිංසු. රාජා අන්ධකවෙණ්ඩං පක්කොසාපෙත්වා “කස්මා පුත්තෙහි විලොපං කාරාපෙසි”ති තප්පෙසි. එවං දුතියමිපි තතියමිපි මනුස්සෙහි උපක්කොසෙ කතෙ රාජා තං සන්තප්පෙසි. සො මරණභයහිතො රාජානං අභයං යාවිත්වා “දෙව, එතෙ න මය්ගං පුත්තා, උපසාගරස්ස පුත්තා”ති තං අන්තරං ආරොවෙසි. රාජා හිතො “කෙන තෙ උපායෙන ගණ්භාමා”ති අමච්චෙ පුච්ඡිත්වා “එතෙ, දෙව, මල්ලයුද්ධවිත්තකා, නගරෙ යුද්ධං කාරෙත්වා තත්ථ තෙ යුද්ධමණ්ඩලං ආගතෙ ගාභාපෙත්වා මාරෙස්සාමා”ති චුත්තෙ වාරුරඤ්ච, මුට්ඨිකඤ්චාති ද්වෙ මල්ලෙ පොසෙත්වා “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ යුද්ධං භවිස්සති”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා රාජධිගණෙ යුද්ධමණ්ඩලං සජ්ජාපෙත්වා අක්ඛවාටං කාරෙත්වා යුද්ධමණ්ඩලං අලඬිකාරාපෙත්වා ධජපටාකං බන්ධාපෙසි. සකලනගරං සඬ්ඛුහි. වක්කාතිවක්කං මඤ්චාතිමඤ්චං බන්ධිත්වා වාරුරමුට්ඨිකා යුද්ධමණ්ඩලං ආගන්ත්වා වග්ගන්තා ගජ්ජන්තා අප්ථොටෙන්තා විවරිංසු. දස භාතිකාපි ආගන්ත්වා රජකවීරී විලම්පිත්වා වණ්ණසාටකෙ නිවාසෙත්වා ගන්ධාපණෙසු ගන්ධං, මාලාකාරාපණෙසු මාලං විලම්පිත්වා විලිත්තගත්තා මාලධාරිතො කතකණ්ණපුරා වග්ගන්තා ගජ්ජන්තා අප්ථොටෙන්තා යුද්ධමණ්ඩලං පවිසිංසු.

තස්මිං බණෙ වාරුරො අප්ථොටෙන්තො විවරති. බලදෙවො තං දිස්වා “න නං භත්ථෙන ඡුපිස්සාමී”ති භත්ථිසාලතො මහන්තං භත්ථියොත්තං ආභරිත්වා වග්ගිත්වා ගජ්ජිත්වා යොත්තං බිපිත්වා වාරුරං උදරෙ වෙයෙත්වා ද්වෙ යොත්තකොටියො එකතො කත්වා වත්තෙත්වා උක්ඛිපිත්වා සීසමත්ථකෙ භමෙත්වා භූමියං පොථෙත්වා බහි අක්ඛවාටෙ බිපි. වාරුරෙ මතෙ රාජා මුට්ඨිකමල්ලං ආණාපෙසි. සො උට්ඨාය වග්ගිත්වා ගජ්ජිත්වා අප්ථොටෙසි. බලදෙවො තං පොථෙත්වා අට්ඨිති සඤ්චුණ්ණෙත්වා “අමල්ලොමහි, අමල්ලොමහි”ති වදන්තමෙව “නාහං තව මල්ලභාවං වා අමල්ලභාවං වා ජානාමී”ති භත්ථෙ ගහෙත්වා භූමියං පොථෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා බහි අක්ඛවාටෙ බිපි. මුට්ඨිකො මරන්තො “යක්ඛො හුත්වා තං බාදිතුං ලභිස්සාමී”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සො කාලමත්තිකඅට්ඨියං නාම යක්ඛො හුත්වා නිබ්බන්ති. රාජා “ගණ්භට්ඨ දස භාතිකෙ වෙටකෙ”ති උට්ඨති. තස්මිං බණෙ

වාසුදේවො වක්කං බිපි. තං ද්විත්තමි භාතිකානං සීසානි පාතෙසි. මහාජනො භීතතසිතො “අවස්සයා නො හොටා”ති තෙසං පාදෙසු පතිත්වා නිපජ්ජී. තෙ ද්වෙපි මාතුලෙ මාරෙත්වා අසිතඤ්ජනනගරෙ රජ්ජං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො තත්ථ කත්වා “සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගණ්ඨිස්සාමා”ති නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන කාලයොනකරඤ්ඤො නිවාසං අයුජ්ඣනගරං ගන්ත්වා තං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං පරිබාරුක්ඛගහනං විද්ධංසෙත්වා පාකාරං භින්දිත්වා රාජානං ගහෙත්වා තං රජ්ජං අත්තනො හත්ථගතං කත්වා ද්වාරවතීං පාපුණ්ණං. තස්ස පන නගරස්ස එකතො සමුද්දො එකතො පබ්බතො, අමනුස්සපරිග්ගහිතං කිර තං අහොසි.

තස්ස ආරක්ඛං ගහෙත්වා ධීතයක්ඛො පච්චාමිත්තෙ දිස්වා ගදුහවෙසෙන ගදුහරවං රචති. තස්මිං බණ්ණෙ යක්ඛානුභාවෙන සකලනගරං උජ්ජතිත්වා මහාසමුද්දෙ එකස්මිං දීපකෙ තිට්ඨති. පච්චාමිත්තෙසු ගතෙසු පුනාගන්ත්වා සකට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨාති. තදාපි සො ගදුහො තෙසං දසන්තං භාතිකානං ආගමනං ඤාත්වා ගදුහරවං රචි. නගරං උජ්ජතිත්වා දීපකෙ පතිට්ඨාය තෙසු නගරං අදිස්වා නිවත්තන්තෙසු පුනාගන්ත්වා සකට්ඨානෙ පතිට්ඨාසි. තෙ පුන නිවත්තිංසු, පුනපි ගදුහො තට්ඨ අකාසි. තෙ ද්වාරවතිනගරෙ රජ්ජං ගණ්ඨිතුං අසක්කොන්තා කණ්ඨදීපායනස්ස ඉසිතො සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “හත්තෙ, මයං ද්වාරවතියං රජ්ජං ගහෙතුං න සක්කොම, එකං නො උපායං කරොටා”ති පුච්ඡිත්වා “පරිබාපිට්ඨෙ අසුකස්මිං නාම යානෙ එකො ගදුහො වරති. සො හි අමිත්තෙ දිස්වා විරචති, තස්මිං බණ්ණෙ නගරං උජ්ජතිත්වා ගච්ඡති, තුම්හෙ තස්ස පාදෙ ගණ්ඨං, අයං වො නිජ්ජප්පනුපායො”ති චුත්තෙ තාපසං වන්දිත්වා ගන්ත්වා ගදුහස්ස පාදෙසු ගහෙත්වා නිපතිත්වා “සාමී, යපෙත්වා තුම්හෙ අඤ්ඤො අමිභාකං අවස්සයො නත්ථී, අමිභාකං නගරං ගණ්ඨනකාලෙ මා රචිත්වා”ති යාචිංසු. ගදුහො “න සක්කා න විරචිතුං, තුම්හෙ පන පට්ඨතරං ආගන්ත්වා වත්තාරො ජනා මහන්තානි අයනභිගලානි ගහෙත්වා චතුසු නගරද්වාරෙසු මහන්තෙ අයබාණුකෙ භූමියං ආකොටෙන්වා නගරස්ස උජ්ජනකාලෙ නභිගලානි ගහෙත්වා නභිගලබද්ධං අයසභිබලිකං අයබාණුකෙ බන්ධෙය්‍යාථ, නගරං උජ්ජතිතුං න සක්ඛිස්සති”ති ආහ.

තෙ “සාධු”ති වත්වා තස්මිං අවිරවන්තෙයෙව නභිගලානි ආදාය චතුසු නගරද්වාරෙසු බාණුකෙ භූමියං ආකොටෙන්වා අට්ඨංසු. තස්මිං බණ්ණෙ ගදුහො විරචි, නගරං උජ්ජතිතුමාරහි. චතුසු ද්වාරෙසු ධීතා චතුහි අයනභිගලෙහි ගහෙත්වා නභිගලබද්ධා අයසභිබලිකා බාණුකෙසු බන්ධංසු, නගරං උජ්ජතිතුං නාසක්ඛි. දස භාතිකා තතො නගරං පච්ඡිත්වා රාජානං මාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්ඨිංසු. එවං තෙ සකලජම්බුදීපෙ තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු සබ්බරාජානො වක්කෙන ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ද්වාරවතියං වසමානා රජ්ජං දස කොට්ඨාසෙ කත්වා විහජිංසු, හගිනිං පන අඤ්ජනදෙවිං න සරිංසු. තතො පුන “එකාදස කොට්ඨාසෙ කරොමා”ති චුත්තෙ අභිකුරො “මම කොට්ඨාසං තස්සා දෙට්, අහං වොහාරං කත්වා ජීවිස්සාමී, කෙවලං තුම්හෙ අත්තනො ජනපදෙ මය්හං සුඛිකං විස්සජ්ජෙටා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා තස්ස කොට්ඨාසං හගිනියා දත්වා සද්ධිං තාය නව රාජානො ද්වාරවතියං වසිංසු. අභිකුරො පන වණ්ජජමකාසි. එවං තෙසු අපරාපරං පුත්තධිතාහි වඩ්ඪමානෙසු අද්ධානෙ ගතෙ මාතෘපිතරො කාලමකංසු.

තදා කිර මනුස්සානං විසතිවස්සසහස්සායුකකාලො අහොසි. තදා වාසුදේවමහාරාජස්ස එකො පුත්තො කාලමකාසි. රාජා සොකපරෙතො සබ්බකිව්චානි පභාය මඤ්චස්ස අට්ඨිං පරිග්ගහෙත්වා විලපන්තො නිපජ්ජී. තස්මිං කාලෙ සට්පණ්ඩිතො වින්තෙසි “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො කොචි මම භාතු සොකං හරිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, උපායෙනස්ස සොකං හරිස්සාමී”ති. සො උම්මත්තකවෙසං ගහෙත්වා “සසං මෙ දෙට්, සසං මෙ දෙටා”ති ආකාසං උල්ලොකෙන්තො සකලනගරං විවරි. “සට්පණ්ඩිතො උම්මත්තකො ජාතො”ති සකලනගරං සඬ්ඛි. තස්මිං කාලෙ රොහිණෙය්‍යො නාම අමච්චො වාසුදේවරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං කථං සමුට්ඨාපෙන්තො පට්ඨං ගාථමාහ —

165. “උට්ඨෙහි කණ්ඨ කිං සෙසි, කො අත්ථො සුපනෙන තෙ;
යොපි තුය්හං සකො භාතා, හදයං වක්ඛු ව දක්ඛිණං;
තස්ස වාතා බලියන්ති, සට්ඨො ජජ්ජති කෙසවා”ති.

තත්ථ කණ්ඨානි ගොත්තෙනාලපති, කණ්ඨායනගොත්තො කිරෙස. කො අත්ථොති කතරා නාම වඩ්ඪී. හදයං වක්ඛු ව දක්ඛිණන්ති හදයෙන වෙව දක්ඛිණවක්ඛුනා ව සමානොති අත්ථො. තස්ස වාතා බලියන්ති තස්ස හදයං අපස්මාරවාතා අවත්ථරන්ති අත්ථො. ජජ්ජතිති “සසං මෙ දෙටා”ති විජ්ජලපති. කෙසවාති සො කිර කෙසසොහනතාය “කෙසවා”ති පඤ්ඤායිත්ථ, තෙන තං නාමෙනාලපති.

එවං අමච්චෙන චුත්තෙ තස්ස උම්මත්තකභාවං ඤාත්වා සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ —

166. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, රොහිණෙය්‍යස්ස කෙසවො;
තරමානරූපො වුට්ඨාසි, භාතුසොකෙන අට්ඨිතො”ති.

රාජා උට්ඨාය සීසං පාසාදා ඔතරිත්වා සට්පණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උභොසු හත්ථෙසු දළ්ඨං ගහෙත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො තතියං ගාථමාහ —

167. “කිං නු උම්මත්තරූපොව, කෙවලං ද්වාරකං ඉමං;
සසො සසොති ලපසි, කො නු තෙ සසමාහරී”ති.

තත්ප කෙවලං ද්වාරකං ඉමන්ති කස්මා උම්මත්තකො විය හුත්වා සකලං ඉමං ද්වාරවතිනගරං විවරන්තො “සසො සසො”ති ලපයි. කො තව සසං හරි, කෙන තෙ සසො ගහිතොති ප්‍රවිජති.

සො රඤ්ඤා එවං චුත්තෙපි පුනප්පුනං තදෙව වචනං වදති. රාජා පුන ද්වෙ ගාථා අභාසි –

168. “සොවණ්ණමයං මණිමයං, ලොහමයං අප රුපියාමයං;
සඬ්ඬසිලාපවාලමයං, කාරයිස්සාමි තෙ සසං.

169. “සන්ති අඤ්ඤෙපි සසකා, අරඤ්ඤෙ වනගොවරා;
තෙපි තෙ ආනයිස්සාමි, කිදිසං සසම්චිජ්ජි”ති.

තත්‍රායං සඬ්ඬපත්ථො – තෙසු සුවණ්ණමයාදිසු යං ඉච්ඡයි, තං වද, අහං තෙ කාරොත්වා දස්සාමි, අථාපි තෙ න රොවෙයි, අඤ්ඤෙපි අරඤ්ඤෙ වනගොවරා සසකා අත්ථි, තෙපි තෙ ආනයිස්සාමි, වද හදුමුඬ, කිදිසං සසම්චිජ්ජිති.

රඤ්ඤො කථං සුත්වා සට්ඨන්ධිතො ජට්ඨං ගාථමාහ –

170. “න වාහමෙන ඉච්ඡාමි, යෙ සසා පට්ඨස්සිතා;
වන්දතො සසම්චිජාමි, තං මෙ ඔහර කෙසවා”ති.

තත්ප ඔහරාති ඔතාරෙහි.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා “නිස්සංසයං මෙ භාතා උම්මත්තකොව ජාතො”ති දොමනස්සප්පත්තො සත්තමං ගාථමාහ –

171. “සො නුන මධුරං ඤාති, ජීවිතං විජහිස්සයි;
අපත්ථියං යො පත්ථයයි, වන්දතො සසම්චිජ්ජි”ති.

තත්ප ඤාතීති කනිට්ඨං ආලපන්තො ආහ. ඉදං චුත්තං හොති – “තාත, මය්හං පියඤාති සො ත්වං නුන අතිමධුරං අත්තතො ජීවිතං විජහිස්සයි, යො අපත්ථෙතඬ්ඬං පත්ථයයි”ති.

සට්ඨන්ධිතො රඤ්ඤො වචනං සුත්වා නිව්චලො යත්වා “භාතික, ත්වං වන්දතො සසකං පත්ථෙත්තස්ස තං අලභිත්වා ජීවිතක්ඛයභාවං ජානන්තො කිං කාරණා මතපුත්තං අනුසොවයි”ති වත්වා අට්ඨමං ගාථමාහ –

172. “එවං වෙ කණ්ඨ ජානාසි, යදඤ්ඤමනුසාසයි;
කස්මා පුරෙ මතං පුත්තං, අජ්ජාපි මනුසොවයි”ති.

තත්ප එවන්ති ඉදං අලඬ්ඬනෙය්‍යට්ඨානං නාම න පත්ථෙතඬ්ඬන්ති යදි එවං ජානාසි. යදඤ්ඤමනුසාසයිති එවං ජානන්තොව යදි අඤ්ඤං අනුසාසයිති අත්ථො. පුරෙති අප් කස්මා ඉතො චතුමාසමත්ථකෙ මතපුත්තං අජ්ජාපි අනුසොවයිති වදති.

එවං සො අන්තරවිථියං ධීතකොව “භාතික, අහං තාව පඤ්ඤායමානං පත්ථෙමි, ත්වං පන අපඤ්ඤායමානස්ස සොවයි”ති වත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො පුන ද්වෙ ගාථා අභාසි –

173. “යං න ලඬ්ඬා මනුස්සෙන, අමනුස්සෙන වා පුන;
ජාතො මෙ මා මරි පුත්තො, කුතො ලඬ්ඬා අලඬ්ඬියං.

174. “න මන්තා මූලභෙසජ්ජා, ඔසධෙහි ධනෙන වා;
සක්කා ආනයිතුං කණ්ඨ, යං පෙතමනුසොවයි”ති.

තත්ප යන්ති භාතික යං එවං ජාතො මෙ පුත්තො මා මරිති මනුස්සෙන වා දෙවෙන වා පුන න ලඬ්ඬා න සක්කා ලද්ධං, තං ත්වං පත්ථෙසි, තදෙනං කුතො ලඬ්ඬා කෙන කාරණෙන සක්කා ලද්ධං, න සක්කාති දිපෙති. කස්මා? යස්මා අලඬ්ඬියං, අලඬ්ඬනෙය්‍යට්ඨානඤ්ඤි නාමෙත්තන්ති අත්ථො. මන්තාති මන්තපයොගෙන. මූලභෙසජ්ජාති මූලභෙසජ්ජෙන. ඔසධෙහිති නානාවිධොසධෙහි. ධනෙන වාති කොට්ඨසසඬ්ඬොනපි ධනෙන වා. ඉදං චුත්තං හොති – “යං ත්වං පෙතමනුසොවයි, තං එතෙහි මන්තපයොගාදිහි ආනෙතුං න සක්කා”ති.

රාජා තං සුත්වා “යුත්තං, තාත, සල්ලක්ඛිතං මෙ, මම සොකහරණත්ථාය තයා ඉදං කත”න්ති සට්ඨන්ධිතං වණ්ණෙන්නො වතස්සො ගාථා අභාසි –

175. “යස්ස එතාදිසා අස්සු, අමච්චා පුරිසපණ්ඩිතා;
යථා නිජ්ඣාපයෙ අජ්ජ, සට්ඨා පුරිසපණ්ඩිතො.

176. “ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
177. “අබ්බභී වත මෙ සල්ලං, යමාසි හදයස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.
178. “සොභං අබ්බුල්හසල්ලොස්මී, චිතසොකො අනාවිලො;
න සොවාමී න රොදාමී, තව සුත්වාන මාණවා”ති.

තත්ථ පටමගාලාය සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා යෙන කාරණෙන අප්ප මං පුත්තසොකපරෙතං සටො පුරිසපණ්ඩිතො සොකහරණත්ථාය නිජ්ඣාපයෙ නිජ්ඣාපෙසි බොධෙසි. යස්ස අඤ්ඤස්සපි එතාදිසා පුරිසපණ්ඩිතා අමච්චා අස්ස, තස්ස කුතො සොකොති. සෙසගාලා චුත්තත්ථායෙව.

අවසානෙ –

179. “එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
නිවත්තයන්ති සොකම්භා, සටො ජෙට්ඨංව භාතර”න්ති. –

අයං අභිසම්බුද්ධගාලා උත්තානත්ථායෙව.

එවං සටකුමාරෙන චිතසොකෙ කතෙ වාසුදෙවෙ රජ්ජං අනුසාසන්තෙ දීඝස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන දසභාතිකපුත්තා කුමාරා චිත්තයිංසු “කණ්හදීපායනං ‘දිබ්බවක්ඛුකො’ති වදන්ති, වීමංසිස්සාම තාව න”න්ති. තෙ එකං දහරකුමාරං අලඬකරිත්වා ගබ්භිනිආකාරෙන දස්සෙත්වා උදරෙ මසුරකං බන්ධිත්වා තස්ස සන්තිකං තෙත්වා “හන්තෙ, අයං කුමාරිකා කිං චජායිස්සති”ති පුච්ඡිංසු. තාපසො “දසභාතිකරාජුතං විනාසකාලො පත්තො, මය්හං නු බො ආයුසඬ්ඛාරො කීදිසො භොති”ති ඔලොකෙන්තො “අප්පෙව මරණං හවිස්සති”ති ඤත්වා “කුමාරා ඉමිනා තුම්භාකං කො අත්ථො”ති වත්වා “කපෙට්ඨෙව නො, හන්තෙ”ති නිබද්ධො “අයං ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ බදිරසට්ඨකං චජායිස්සති, තාය වාසුදෙවකුලං තස්සිස්සති, අපිව බො පන තුම්භෙ තං බදිරසට්ඨකං ගහෙන්වා ඤාපෙත්වා ජාරිකං නදියං පක්ඛිපෙය්‍යාමා”ති ආහ. අප් නං තෙ “කුට්ඨෙව, පුරිසො චජායනකො නාම නත්ථී”ති වත්වා තන්තරජ්ජකං නාම කම්මකරණං කත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපයිංසු. රාජානො කුමාරෙ පක්කොසාපෙත්වා “කිං කාරණා තාපසං මාරයිත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා සබ්බං සුත්වා භිතා තස්ස ආරක්ඛං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස කුච්ඡිතො නික්ඛන්තං බදිරසට්ඨකං ඤාපෙත්වා ජාරිකං නදියං බිපිංසු. සා නදියා වුස්භමානා මුඛද්වාරෙ එකපස්සෙ ලග්ගි, තතො එරකං නිබ්බන්ති.

අපේකදිවසං තෙ රාජානො “සමුද්දකීළං කීළිස්සාමා”ති මුඛද්වාරං ගන්ත්වා මහාමණ්ඩපං කාරාපෙත්වා අලඬකතමණ්ඩපෙ බාදන්තා පිවන්තා කීළාවසෙනෙව පවත්තහත්ථපාදපරාමාසා ද්විධා භිජ්ජිත්වා මහාකලහං කරිංසු. අපේකො අඤ්ඤං මුග්ගරං අලහන්තො එරකවනතො එකං එරකපත්තං ගණ්හි. තං ගහිතමත්තමෙව බදිරමුසලං අභොසි. සො තෙන මහාජනං පොටෙසි . අප්ඤ්ඤෙහි සබ්බෙහි ගහිතගහිතං බදිරමුසලමෙව අභොසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා මහාවිනාසං පාපුණිංසු. තෙසු මහාවිනාසං විනස්සන්තෙසු වාසුදෙවො ව බලදෙවො ව හගිති අඤ්ජනදෙවී ව පුරොහිතො වාති වත්තාරො ජනා රථං අභිරුහිත්වා පලායිංසු, සෙසා සබ්බෙපි විනට්ඨා. තෙපි වත්තාරො රථෙන පලායන්තා කාළමත්තිකඅට්ඨිං පාපුණිංසු. සො හි මුට්ඨිකමල්ලො පත්ථනං කත්වා යක්ඛො හුත්වා තත්ථ නිබ්බන්තො බලදෙවස්ස ආගතභාවං ඤත්වා තත්ථ ගාමං මාපෙත්වා මල්ලවෙසං ගහෙන්වා “කො යුජ්ඣකුකාමො”ති වග්ගන්තො ගජ්ජන්තො අප්ථොටෙන්තො විවරි. බලදෙවො තං දිස්වා ව “භාතික, අහං ඉමිනා සද්ධිං යුජ්ඣස්සාමී”ති වත්වා වාසුදෙවෙ වාරෙන්තෙයෙව රථා ඔරුග්ග තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වග්ගන්තො ගජ්ජන්තො අප්ථොටෙසි. අප් නං සො පසාරිතහත්ථෙයෙව ගහෙන්වා මුලකන්දං විය බාදි. වාසුදෙවො තස්ස මතභාවං ඤත්වා හගිතිඤ්ඤං පුරොහිතඤ්ඤං ආදාය සබ්බරත්තිං ගන්ත්වා සුරියොදයෙ එකං පච්චන්තගාමං පත්වා “ආහාරං පචිත්වා ආහරමා”ති හගිතිඤ්ඤං පුරොහිතඤ්ඤං ගාමං පහිණිත්වා සයං එකස්මිං ගච්ඡන්තරෙ පටිච්ඡන්තො නිපජ්ජි.

අප් නං ජරා නාම එකො ලුද්දකො ගච්ඡං වලන්තං දිස්වා “සුකරො එත්ථ හවිස්සති”ති සඤ්ඤාය සත්තිං බිපිත්වා පාදෙ විජ්ඣිත්වා “කො මං විජ්ඣි”ති චුත්තෙ මනුස්සස්ස විද්ධභාවං ඤත්වා භිතො පලායිතුං ආරහි . රාජා සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා උච්ඨාය “මාතුල, මා භායි, එහි”ති පක්කොසිත්වා ආගතං “කොසි නාම ත්ව”න්ති පුච්ඡිත්වා “අහං සාමී, ජරා නාමා”ති චුත්තෙ “ජරාය විද්ධො මරිස්සතිති කිර මං පොරාණා බ්‍යාකරිංසු, නිස්සංසයං අප්ප මයා මරිතබ්බ”න්ති ඤත්වා “මාතුල, මා භායි, එහි පහාරං මෙ බන්ධා”ති තෙන පහාරමුඛං බන්ධාපෙත්වා තං උයොපාපෙසි. බලවච්චෙදනා පවත්තිංසු, ඉතරෙහි ආහතං ආහාරං පරිභුඤ්ජිතුං නාසක්ඛි. අප් තෙ ආමන්තෙන්වා “අප්ප අහං මරිස්සාමී, තුම්භෙ පන සුබ්බාලා අඤ්ඤං කම්මං කත්වා ජීවිතුං න සක්ඛිස්සට්, ඉමං විජ්ජං සික්ඛමා”ති එකං විජ්ජං සික්ඛාපෙත්වා තෙ උයොපාපෙත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. එවං අඤ්ජනදෙවිං යපෙත්වා සබ්බෙව විනාසං පාපුණිංසුති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “උපාසක, එවං පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා අත්තනො පුත්තසොකං හරිංසු, මා චිත්තයි”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ

උපාසකෝ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා රොහිණියොෂා ආනන්දො අහොසි, වාසුදේවො සාරිපුත්තො, අවසෙසා බුද්ධපරිසා, සංපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසින්ති.

සංපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා සොළසමා.

ඉති සොළසජාතකපටිමණ්ඩිතස්ස

දසකතිපාතජාතකස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජාතකුද්දානං —

චතුද්වාරො කණ්ණපොසො, සඨ්ඛ ඛොධි දීපායනො;
නිග්‍රොධ තක්කල ධම්ම-පාලො කුක්කුට කුණ්ඩලී;
බ්ලාර චක්ක භූරි ව, මඬගල සං සොළස.

දසකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තස්ස නාගස්ස විජ්ජවාසෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨි. පච්චුප්පන්තවත්ථු සාමජාතකවත්ථුසදිසමෙව. සත්ථා පන භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “මා භික්ඛවෙ, එතං භික්ඛුං උප්ඤ්ඤාමිත්ථං, පොරාණකපණ්ඩිතා තිරච්ජානායොනියං නිබ්බන්තාපි මාතරා වියුත්තා සත්තාහං නිරාහාරතාය සුස්සමානා රාජාරහං භොජනං ලභිත්වාපි ‘මාතරා විනා න භුඤ්ජිස්සාමා’ති මාතරං දිස්වාච ගොවරං ගණ්ඨිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතමාහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො භිමවන්තපදෙසෙ හත්ථියොනියං නිබ්බන්තිත්වා සබ්බසෙනො අහොසි අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො ලක්ඛණසම්පන්නො අසිතිහත්ථිසහස්සපරිවාරො. සො ජරාජිණ්ණං මාතරං පොසෙසි, මාතා පනස්ස අන්ධා. සො මධුරමධුරානි ඵලාඵලානි හත්ථීනං දත්වා මාතු සත්තිකං පෙසෙසි. හත්ථී තස්සා අදත්වා අත්තනාව බාදන්ති. සො පරිගණ්ඨහන්තො තං පවත්ති. ඤත්වා “යුථං ඡඩ්ඛෙත්වා මාතරමෙව පොසෙස්සාමි”ති රත්තිභාගෙ අඤ්ඤෙසං හත්ථීනං අජානන්තානං මාතරං ගහෙත්වා වණ්ඨොරණපබ්බතපාදං ගන්ත්වා එකං නළීනිං උපනිස්සාය ධීතාය පබ්බතගුහායං මාතරං යපෙත්වා පොසෙසි. අපේකො බාරාණසිවාසී වනවරකො මග්ගමුල්ලො දිසං වචන්තපෙතුං අසක්කොන්තො මහත්තෙන සද්දෙන පරිදෙවි. බොධිසත්තො තස්ස සද්දං සුත්වා “අයං පුරිසො අනාථො, න බො පන මෙතං පතිරූපං, යං එස මයි ධීතෙ ඉධ විනස්සෙයා”ති තස්ස සත්තිකං ගන්ත්වා තං භයෙන පලායන්තං දිස්වා “අම්හො පුරිස, නත්ථී තෙ මං නිස්සාය භයං, මා පලායි, කස්මා ත්වං පරිදෙවන්තො විවරසි”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “සාමී, අහං මග්ගමුල්ලො, අජ්ජ මෙ සත්තමො දිවසො”ති චුත්තෙ “හො පුරිස, මා භායි, අහං තං මනුස්සපපේ යපෙස්සාමි”ති තං අත්තනො පිට්ඨියං නිසිදාපෙත්වා අරඤ්ඤා නිහරිත්වා නිවත්ති. සොපි පාපො “නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙස්සාමි”ති රුක්ඛසඤ්ඤං පබ්බතසඤ්ඤං කාරොන්තොව නික්ඛමිත්වා බාරාණසීං අගමාසි.

තස්මිං කාලෙ රඤ්ඤො මඬගලහත්ථී කාලමකාසි. රාජා “සවෙ කෙනචි කත්ථවි ඔපවය්හං කාතුං යුත්තරුපො හත්ථී දිට්ඨො අත්ථී, සො ආචික්ඛතු”ති හෙරිං වරාපෙසි. සො පුරිසො රාජානං උපසඬකමිත්වා “මයා, දෙව, තුම්භාකං ඔපවය්හො භවිතුං යුත්තරුපො සබ්බසෙනො සිලවා හත්ථීරාජා දිට්ඨො, අහං මග්ගං දස්සෙස්සාමි, මයා සද්ධිං හත්ථාවරියෙ පෙසෙත්වා තං ගණ්ඨාපෙථා”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති “ඉමං මග්ගදෙසකං කත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා ඉම්නා චුත්තං හත්ථීනාගං ආනෙථා”ති තෙන සද්ධිං මහත්තෙන පරිවාරෙන හත්ථාවරියං පෙසෙසි. සො තෙන සද්ධිං ගන්ත්වා බොධිසත්තං නළීනිං පච්ඡිත්වා ගොවරං ගණ්ඨහන්තං පස්සි. බොධිසත්තොපි හත්ථාවරියං දිස්වා “ඉදං භයං න අඤ්ඤො උප්පන්නං, තස්ස පුරිසස්ස සත්තිකා උප්පන්නං භවිස්සති, අහං බො පන මහාබලො හත්ථීසහස්සමිපි විද්ධංසෙතුං සමත්ථො හොමි, කුජ්ඣිත්වා සරට්ඨකං සෙනාවාහනං නාසෙතුං, සවෙ පන කුජ්ඣිස්සාමි, සීලං මෙ භිජ්ජිස්සති, තස්මා අජ්ජ සත්තිහි කොට්ටියමානොපි න කුජ්ඣිස්සාමි”ති අධිට්ඨාය සීසං නාමෙත්වා නිව්චලොව අට්ඨාසි. හත්ථාවරියො පදුමසරං ඔතරිත්වා තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “එහි පුත්තා”ති රජතදාමසදිසාය සොණ්ඩාය ගහෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ බාරාණසීං පාපුණ්. බොධිසත්තමාතා පන පුත්තෙ අනාගච්ඡන්තෙ “පුත්තො මෙ රාජරාජමහාමත්තාදිහි නිතො භවිස්සති, ඉදානි තස්ස විජ්ජවාසෙන අයං වනසණ්ඨො වඩ්ඪිස්සති”ති පරිදෙවමානා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

1. “තස්ස නාගස්ස විජ්ජවාසෙන, විරුල්ලො සල්ලකී ව කුට්ඨා ව;
කුරුවින්දකරවීරා භිසසාමා ව, නිවාතෙ පුජ්ථිතා ව කණ්ණකාරා.
2. “කොවිදෙව සුවණ්ණකායුරා, නාගරාජං හරන්ති පිණ්ඩෙන;
යත්ථ රාජා රාජකුමාරො වා, කවචමභිහෙස්සති අජම්භිතො”ති.

තත්ථ විරුල්ලානි වඩ්ඪිතා නාම, නත්තේත්ථ සංසයොති අසංසයවසෙනෙවමාහ. සල්ලකී ව කුට්ඨා වානි ඉන්ද්‍රසාලරුක්ඛා ව කුට්ඨරුක්ඛා ව. කුරුවින්දකරවීරා භිසසාමා වානි කුරුවින්දරුක්ඛා ව කරවීරනාමකානි මහානිෂානි ව භිසානි ව සාමාකානි වානි අත්ථො. එතෙ ව සබ්බෙ ඉදානි වඩ්ඪිස්සන්තිති පරිදෙවති. නිවාතෙති පබ්බතපාදෙ. පුජ්ථිතානි මම පුත්තෙන සාබං හඤ්ජිත්වා අබාදියමානා කණ්ණකාරාපි පුජ්ථිතා භවිස්සන්තිති චුත්තං හොති. කොවිදෙව්නි කත්ථවිදෙව ගාමෙ වා නගරෙ වා. සුවණ්ණකායුරානි සුවණ්ණාහරණා රාජරාජමහාමත්තා. හරන්ති පිණ්ඩෙනාති අජ්ජ මාතුපොසකං නාගරාජං රාජාරහස්ස භොජනස්ස සුවඩ්ඪිතෙන පිණ්ඩෙන පොසෙත්ති. යත්ථානි යස්මිං නාගරාජෙ රාජා නිසිදිත්වා. කවචමභිහෙස්සති සධ්ගාමං පච්ඡිත්වා පච්චාමිත්තානං කවචං අභිහනිස්සති භින්දිස්සති. ඉදං චුත්තං හොති – “යත්ථ මම පුත්තෙ නිසින්නො රාජා වා රාජකුමාරො වා අජම්භිතො හුත්වා සපත්තානං කවචං හනිස්සති, තං මෙ පුත්තං නාගරාජානං සුවණ්ණාහරණා අජ්ජ පිණ්ඩෙන හරන්ති”ති.

හත්ථාවරියොපි අත්තරාමග්ගෙව රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. තං සුත්වා රාජා නගරං අලඬකාරාපෙසි. හත්ථාවරියො බොධිසත්තං කතගන්ධපරිහණ්ඩං අලඬකතපටියත්තං හත්ථිසාලං නෙත්වා විචිත්‍රසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා නානග්ගරසභොජනං ආදාය ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස දාපෙසි. සො “මාතරං විනා ගොවරං න ගණ්ඨිස්සාමි”ති පිණ්ඩං න ගණ්ඨි. අථ නං යාවන්තො රාජා තතියං ගාථමාහ –

3. “ගණ්භාහි නාග කබලං, මා නාග කිසකො භව;
බහුනි රාජකිව්වානි, තානි නාග කරිස්සසී”ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො චතුත්ථං ගාථමාහ —

4. “සා නුනසා කපණිකා, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ඨෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පති”ති.

තත්ථ සා නුනසාහි මහාරාජ, නුන සා එසා. කපණිකාහි පුත්තවියොගෙන කපණා. බාණුන්ති තත්ථ තත්ථ පතිතං රුක්ඛකලිඬිගරං. සට්ඨෙති පරිදෙවමානා තත්ථ තත්ථ පාදෙන පොථෙන්නී නුන පාදෙන භනති. ගිරිං චණ්ඩොරණං පතිති චණ්ඩොරණපබ්බතාහිමුඛි, පබ්බතපාදෙ පරිජ්ඣන්දමානාහි අත්ථො.

අථ තං පුච්ඡන්තො රාජා පඤ්චමං ගාථමාහ —

5. “කා නු තෙ සා මහානාග, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ඨෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පති”ති.

බොධිසත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

6. “මාතා මෙ සා මහාරාජ, අන්ධා අපරිණායිකා;
බාණුං පාදෙන සට්ඨෙති, ගිරිං චණ්ඩොරණං පති”ති.

රාජා ඡට්ඨගාථාය තමත්ථං සුත්වා මුඤ්චාපෙන්තො සත්තමං ගාථමාහ —

7. “මුඤ්චථෙතං මහානාගං, යොයං භරති මාතරං;
සමෙතු මාතරා නාගො, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහී”ති.

තත්ථ යොයං භරතීති අයං නාගො “අභං, මහාරාජ, අන්ධං මාතරං පොසෙමි, මයා විනා මය්හං මාතා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණිස්සති, තාය විනා මය්හං ඉස්සරියෙන අත්ථො නත්ථී, අජ්ජ මෙ මාතු ගොවරං අලභන්නියා සත්තමො දිවසො”ති වදති, තස්මා යො අයං මාතරං භරති, එතං මහානාගං ඛිජ්ජං මුඤ්චථ. සබ්බෙහි ඤාතිහීති සද්ධිං එස මාතරා සමෙතු සමාගච්ඡතුති.

අට්ඨමනවමා අභිසම්බුද්ධගාථා භොන්ති —

8. “මුත්තො ච බන්ධනා නාගො, මුත්තමාදාය කුඤ්ජරො;
මුහුත්තං අස්සාසයිත්වා, අගමා යෙන පබ්බතො.
9. “තතො සො නළිනිං ගන්ත්වා, සීතං කුඤ්ජරසෙවිතං;
සොණ්ඩායුදකමාහත්වා, මාතරං අභිසිඤ්චටා”ති.

සො කිර නාගො බන්ධනා මුත්තො ථොකං විස්සමිත්වා රඤ්ඤො දසරාජධම්මගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා “අජ්ජමත්තො භොහි, මහාරාජා”ති ඔවාදං දත්වා මහාජනෙන ගන්ධමාලාදීහි පුජියමානො නගරා නික්ඛමිත්වා තදභව තං පදුමසරං පත්වා “මම මාතරං ගොවරං ගාභාපෙන්වාච සයං ගණ්ඨිස්සාමි”ති බහුං භිසමුළාලං ආදාය සොණ්ඩපුරං උදකං ගහෙන්වා ගුහාලෙණතො නික්ඛමිත්වා ගුහාද්වාරෙ නිසින්නාය මාතුයා සන්නිකං ගන්ත්වා සත්තාහං නිරාහාරතාය මාතු සරිරස්ස එස්සපට්ඨාහත්ථං උපරි උදකං සිඤ්චි, තමත්ථං ආවිකරොන්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථා අභාසි. බොධිසත්තස්ස මාතාපි “දෙවො වස්සති”ති සඤ්ඤාය තං අක්කොසන්ති දසමං ගාථමාහ —

10. “කොයං අනරියො දෙවො, අකාලෙනපි වස්සති;
ගතො මෙ අත්‍රජො පුත්තො, යො මය්හං පරිවාරකො”ති.

තත්ථ අත්‍රජොහි අත්තතො ජාතො.

අථ තං සමස්සාසෙන්තො බොධිසත්තො එකාදසමං ගාථමාහ —

11. “උට්ඨෙහි අම්ම කිං සෙසි, ආගතො ත්‍යාහමත්‍රජො;
මුත්තොමිති කාසිරාජෙන, වෙදෙහෙන යසස්සිනා”ති.

තත්ථ ආගතො ත්‍යාහන්ති ආගතො තෙ අභං. වෙදෙහෙනාති ඤාණසම්පන්නෙන. යසස්සිනාහි මහාපරිවාරෙන තෙන රඤ්ඤො මඬිගලහත්ථිභාවාය ගතිතොපි අභං මුත්තො, ඉදානි තච සන්නිකං ආගතො උට්ඨෙහි ගොවරං ගණ්ඨාහීති.

සා තුට්ඨමානසා රඤ්ඤො අනුමොදනං කරොන්ති ඔසානගාමමාහ -

12. “චිරං ජීවතු සො රාජා, කාසීනං රට්ඨවඩ්ඨනො;
යො මෙ පුත්තං පමොවෙසී, සදා වුද්ධාපවාසික”න්ති.

තදා රාජා බොධිසත්තස්ස ගුණෙ පසිදිත්වා නළිනියා අවිදුරෙ ගාමං මාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ව මාතු වස්ස නිබද්ධං වත්තං පට්ඨපෙසී. අපරභාගෙ බොධිසත්තො මාතරි කාලකතාය තස්සා සරීරපරිහාරං කත්වා කාරණ්ඩකඅස්සමපදං නාම ගතො. තස්මිං පන යානෙ හිමවත්තතො ඔතරිත්වා පඤ්චසනා ඉසයො වසිංසු, තං වත්තං තෙසං අදාසී. රාජා බොධිසත්තස්ස සමානරූපං සිලාපට්මං කාරොත්වා මහාසක්කාරං පවත්තෙසී. සකලජම්බුදිපවාසිනො අනුසංවච්ඡරං සන්තිපතිත්වා හත්ථිමහං නාම කරිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසී, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකභික්ඛු සොනාපත්තිපලෙ පතිට්ඨති. තදා රාජා ආනන්දො අහොසී, පාපපුරිසො දෙවදත්තො, හත්ථාවරියො සාරිපුත්තො, මාතා හත්ථිනී මහාමායා, මාතුපොසකනාගො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[456] 2. පුණ්හජාතකවණ්ණනා මාතුපොසකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

සුඤ්ඤානි මය්හං වචනං ජනිත්ථානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරොන ලද්ධවරෙ ආරබ්භ කටෙසී. පඨමබොධියඤ්ඤි විසති වස්සානි හගවතො අනිබද්ධුපට්ඨාකා අහෙසුං. එකදා ථෙරො නාගසමාලො, එකදා නාගිතො, එකදා උපවාණො, එකදා සුනක්ඛත්තො, එකදා චූන්දො, එකදා නන්දො, එකදා සාගතො, එකදා මෙසියො හගවත්තං උපට්ඨති. අටෙකදිවසං හගවා භික්ඛු ආමන්තෙසී “භික්ඛවෙ, ඉදානිමිති මහල්ලකො, එකච්චෙ භික්ඛු ‘ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා’ති චූන්තෙ අඤ්ඤොන ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ මය්හං පත්තච්චරං භූමියං නික්ඛිපන්ති, නිබද්ධුපට්ඨාකං මෙ එකං භික්ඛුං ජානාමා”ති. “හත්තෙ, අහං උපට්ඨහිස්සාමි, අහං උපට්ඨහිස්සාමි”ති සිරසී අඤ්ජලිං කත්වා උට්ඨිතෙ සාරිපුත්තත්ථෙරාදයො “කුමිහාකං පත්ථනා මත්ථකං පත්තා, අල”න්ති පටික්ඛිපි. තතො භික්ඛු ආනන්දත්ථෙරං “ත්වං ආචුසො, උපට්ඨාකට්ඨානං යාමානී”ති ආහංසු. ථෙරො “සවෙ මෙ හත්තෙ, හගවා අත්තනා ලද්ධච්චරං න දස්සති, පිණ්ඩපාතං න දස්සති, එකගන්ධකුටියං වසිතුං න දස්සති, මං ගහෙත්වා නිමන්තනං න ගමිස්සති, සවෙ පන හගවා මයා ගහිතං නිමන්තනං ගමිස්සති, සවෙ අහං තිරොරට්ඨා තිරොජනපදා හගවත්තං දට්ඨුං ආගතං පරිසං ආගතක්ඛණෙයෙව දස්සෙතුං ලභිස්සාමි, යදා මෙ කඩ්ඛා උප්පජ්ජති, තස්මිං ඛණෙයෙව හගවත්තං උපසඩ්ධකමිතුං ලභිස්සාමි, සවෙ යං හගවා මම පරමිමුඛා ධම්මං කටෙති, තං ආගන්ත්වා මය්හං කටෙස්සති, එවාහං හගවත්තං උපට්ඨහිස්සාමි”ති ඉමෙ වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ වතස්සො ව ආයාචනාති අට්ඨ වරෙ යාචි, හගවාපිස්ස අදාසී.

සො තතො පට්ඨාය පඤ්චවිසති වස්සානි නිබද්ධුපට්ඨාකො අහොසී. සො පඤ්චසු යානෙසු එතදග්ගෙ යපනං පත්වා ආගමසම්පදා, අධිගමසම්පදා, පුබ්බභෙතුසම්පදා, අත්තත්ථපරිපුච්ඡාසම්පදා, තිත්ථවාසසම්පදා, යොනිසොමනසිකාරසම්පදා, බුද්ධුපතිස්සයසම්පදානි ඉමාහි සත්තහි සම්පදාහි සමන්තාගතො බුද්ධස්ස සන්තිකෙ අට්ඨවරදායජ්ජං ලභිත්වා බුද්ධසාසනෙ පඤ්ඤාතො ගගනමජ්ඣෙ වන්දො විය පාකටො අහොසී. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, තථාගතො ආනන්දත්ථෙරං වරදානෙන සන්තප්පෙසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චූන්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාහං ආනන්දං වරෙන සන්තප්පෙසී, පුබ්බෙපාහං යං යං එස යාචි, තං තං අදාසිංයෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුත්තො පුණ්හකුමාරො නාම හුත්වා තක්කසිලායං සිජ්ජං උග්ගහෙත්වා ආවරියස්ස අනුයොගං දත්වා රත්තිභාගෙ අන්ධකාරෙ ආවරියස්ස සරා නික්ඛමිත්වා අත්තතො නිවාසට්ඨානං වෙගෙන ගච්ඡන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණං භික්ඛං වරිත්වා අත්තතො නිවාසට්ඨානං ගච්ඡන්තං අපස්සන්තො බාහුනා පහරිත්වා තස්ස හත්තපානිං භින්දිං, බ්‍රාහ්මණො පතිත්වා විරචි. කුමාරො කාරුඤ්ඤො නිවත්තිත්වා තං හත්ථෙ ගහෙත්වා උට්ඨාපෙසී. බ්‍රාහ්මණො “තයා, තාත, මම භික්ඛාභාජනං භින්තං, හත්තමුලං මෙ දෙහී”ති ආහ. කුමාරො “බ්‍රාහ්මණ, න දානාහං තව හත්තමුලං දාතුං සක්කොමි, අහං බො පන කාසිකරඤ්ඤො පුත්තො පුණ්හකුමාරො නාම, මයි රජ්ජෙ පතිට්ඨිතෙ ආගන්ත්වා මං ධනං යාවෙය්‍යාසී”ති වත්වා නිට්ඨිතසිජ්ජො ආවරියං වන්දිත්වා බාරාණසියං ගන්ත්වා පිතු සිජ්ජං දස්සෙසී. පිතා “ජීවන්තෙන මෙ පුත්තො දිට්ඨො, රාජභුතමිජි නං පස්සිස්සාමි”ති රජ්ජෙ අභිසිඤ්චි. සො පුණ්හරාජා නාම හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසී. බ්‍රාහ්මණො තං පවත්තිං සුත්වා “ඉදානි මම හත්තමුලං ආහරිස්සාමි”ති බාරාණසියං ගන්ත්වා රාජානං අලඬ්ඝනනගරං පදක්ඛිණං කරොන්තමෙව දිස්වා එකස්මිං උන්නතප්පදෙසෙ ධීතො හත්ථං පසාරොත්වා ජයාපෙසී. අථ නං රාජා අනොලොකෙත්වාච අතික්කමි. බ්‍රාහ්මණො තෙන අදිට්ඨභාවං ඤත්වා කථං සමුට්ඨාපෙත්තො පඨමං ගාමමාහ -

13. “සුඤ්ඤානි මය්හං වචනං ජනිත්ථා, අත්ථෙත පුණ්හමිති ඉධානුපත්තො;
න බ්‍රාහ්මණෙ අද්ධිකෙ තිට්ඨමානෙ, ගන්තබ්බමාහු ද්විපදින්ද සෙට්ඨා”ති.

තත්ප ජුණ්භමිහි මහාරාජ, තයි ජුණ්භමිහි අභං එකෙන අත්ථෙන ඉධානුපත්තො, න නික්කාරණා ඉධාගතොමිහි දිපෙති. අද්ධිකෙති අද්ධානං ආගතෙ. ගන්තබ්බන්ති තං අද්ධිකං අද්ධානමාගතං යාවමානං බ්‍රාහ්මණං අනොලොකෙන්වාච ගන්තබ්බන්ති පණ්ඩිතා න ආහු න කට්ඨන්ති.

රාජා තස්ස වචනං සුන්වා හත්ථිං වජිරඞ්කුසෙන නිග්ගහෙන්වා දුතියං ගාථමාහ —

14. “සුණොමි තිට්ඨාමි වදෙහි බ්‍රහ්මෙ, යෙනාසි අත්ථෙන ඉධානුපත්තො;
කං වා ත්වමත්ථං මයි පත්ථයානො, ඉධාගමො බ්‍රහ්මෙ තදිඞ්ස ඩුහි”ති.

තත්ප ඉඞ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපානො.

තතො පරං බ්‍රාහ්මණස්ස ව රඤ්ඤො ව වචනපට්ඨවනවසෙන සෙසගාථා කථිතා —

15. “දදාහි මෙ ගාමවරානි පඤ්ච, දාසිසතං සත්ත ගවංසතානි;
පරොසහස්සඤ්ච සුවණ්ණනික්ඛෙ, හරියා ව මෙ සාදිසි ද්වෙ දදාහි.
16. “තපො නු තෙ බ්‍රාහ්මණ භිංසරුපො, මන්තා නු තෙ බ්‍රාහ්මණ චිත්තරුපා;
යක්ඛා නු තෙ අස්සවා සන්ති කෙචි, අත්ථං වා මෙ අභිජානාසි කත්තං.
17. “න මෙ තපො අත්ථි න වාපි මන්තා, යක්ඛාපි මෙ අස්සවා නත්ථි කෙචි;
අත්ථමිපි තෙ නාභිජානාමි කත්තං, පුබ්බෙ ව බො සඞ්ගතිමත්තමාසි.
18. “පයමං ඉදං දස්සනං ජානතො මෙ, න තාභිජානාමි ඉතො පුරත්ථා;
අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං, කදා කුහිං වා අහු සඞ්ගමො නො.
19. “ගන්ධාරරාජස්ස පුරමිහි රම්මෙ, අවසිම්භසෙ තක්කසිලායං දෙව;
තත්ථන්ධකාරම්හි තිම්සිකායං, අංසෙන අංසං සමසට්ඨිමිහ.
20. “තෙ තත්ප යත්ථාන උභො ජනිත්ද, සාරාණියං චිතිසාරයිමිහ තත්ථ;
සායෙව නො සඞ්ගතිමත්තමාසි, තතො න පච්ඡා න පුරෙ අහොසි.
21. “යදා කදාචි මනුපෙසු බ්‍රහ්මෙ, සමාගමො සප්පුරිසෙන හොති;
න පණ්ඩිතා සඞ්ගතිසන්ථවානි, පුබ්බෙ කතං වාපි විනාසයන්ති.
22. “බාලාව බො සඞ්ගතිසන්ථවානි, පුබ්බෙ කතං වාපි විනාසයන්ති;
බහුමිපි බාලෙසු කතං විනස්සති, තථා හි බාලා අකතඤ්ඤරුපා.
23. “ධීරා ව බො සඞ්ගතිසන්ථවානි, පුබ්බෙ කතං වාපි න නාසයන්ති;
අප්පමිපි ධීරෙසු කතං න නස්සති, තථා හි ධීරා සුකතඤ්ඤරුපා.
24. “දදාමි තෙ ගාමවරානි පඤ්ච, දාසිසතං සත්ත ගවංසතානි;
පරොසහස්සඤ්ච සුවණ්ණනික්ඛෙ, හරියා ව තෙ සාදිසි ද්වෙ දදාමි.
25. “එවං සතං හොති සමෙච්ච රාජ, නක්ඛන්තරාජාරිව තාරකානං;
ආපුරන්ති කාසිපති තථාහං, තයාපි මෙ සඞ්ගමො අප්ප ලද්ධො”ති.

තත්ප සාදිසි රූපවණ්ණජාතිකුලපදෙසෙන මයා සාදිසි එකසදිසා ද්වෙ මහායසා හරියා ව මෙ දෙහිති අත්ථො. භිංසරුපොති කිං නු තෙ බ්‍රාහ්මණ බලවරූපසිලාවාරගුණසඞ්ඛාතං තපොකම්මං අත්ථිති පුච්ඡති. මන්තා නු තෙති උදාහු විචිත්‍රරුපා සබ්බත්පසාධකා මන්තා තෙ අත්ථි. අස්සවාති වචනකාරකා ඉච්ඡිතිච්ඡිතදායකා යක්ඛා වා තෙ කෙචි සන්ති. කත්තන්ති කතං, උදාහු තයා කතං කිඤ්චි මම අත්ථං අභිජානාසිති පුච්ඡති. සඞ්ගතිමත්තන්ති සමාගමමත්තං තයා සද්ධිං පුබ්බෙ මම ආසිති වදති. ජානතො මෙති ජානන්තස්ස මම ඉදං පයමං තව දස්සනං. න තාභිජානාමිති න තං අභිජානාමි. තිම්සිකායන්ති බහලතිමිලායං රත්තියං. තෙ තත්ප යත්ථානානි තෙ මයං තස්මිං අංසෙන අංසං සට්ඨිතවයානෙ යත්ථා චිතිසාරයිමිහ තත්ථාති තස්මිංයෙව යානෙ සරිතබ්බසුත්තකං කථං චිතිසාරයිමිහ, අහං “භික්ඛාභාජනං මෙ තයා භින්නං, හත්තමුලං මෙ දෙහි”ති අවචං, ත්වං “ඉදානාහං තව හත්තමුලං දාතුං න සක්කොමි, අහං බො පන කාසිකරඤ්ඤො පුත්තො ජුණ්භකුමාරො නාම, මයි රජ්ජෙ පතිට්ඨිතෙ ආගන්ත්වා මං ධනං යාවෙය්‍යාසි”ති අවචාති ඉමං සාරණියකථං කරම්හාති ආහ. සායෙව නො සඞ්ගතිමත්තමාසිති දෙව, අම්භාකං සායෙව අඤ්ඤමඤ්ඤං සඞ්ගතිමත්තමාසි, එකමුහුත්තිකමහොසිති දිපෙති. තතොති තතො පන තංමුහුත්තිකමත්තමමිත්තො පච්ඡා වා පුරෙ වා කදාචි අම්භාකං සඞ්ගති නාම න භූතපුබ්බා.

න පණ්ඩිතාති බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතා නාම තංමුහුත්තිකං සඞ්ගතිං වා විරකාලසන්ථවානි වා යං කිඤ්චි පුබ්බෙ කතගුණං වා න නාසෙන්නි. බහුමිපිති බහුකම්පි . අකතඤ්ඤරුපාති යස්මා බාලා අකතඤ්ඤසභාවා, තස්මා තෙසු බහුමිපි කතං නස්සතිති අත්ථො. සුකතඤ්ඤරුපාති සුට්ඨ කතඤ්ඤසභාවා. එත්ථාපි තත්ථාපි තථා හිති හි-කාරො කාරණත්ථො. දදාමි තෙති බ්‍රාහ්මණෙන යාවිතයාවිතං දදන්තො ඵ්වමාහ. එවං සතන්ති බ්‍රාහ්මණො රඤ්ඤො

අනුමොදනං කරොන්තො වදති, සතං සප්පුරිසානං එකවාරම්පි සමෙව්ව සඬගති නාම එවං හොති. නක්ඛත්තරාජාරිවාති එත්ථ ර-කාරො නිපාතමත්තං. තාරකානන්ති තාරකගණමජ්ඣෙකං. කාසිපතීති රාජානමාලපති. ඉදං චුත්තං හොති – “දෙව, කාසිරට්ඨාධිපති යථා වන්දො තාරකානං මජ්ඣෙකං ධීතො තාරකගණපරිවුතො පාටිපදතො පටියාය යාව පුණ්ණමා ආපුරති, තථා අහම්පි අජ්ජ තයා දින්නෙහි ගාමවරාදීහි ආපුරාමි”ති. තයාපි මෙති මයා පුබ්බෙ තයා සද්ධිං ලද්ධොපි සඬගමො අලද්ධොව, අජ්ජ පන මම මනොරථස්ස නිජ්ජන්තත්තා මයා තයා සහ සඬගමො ලද්ධො නාමාති නිජ්ජන්තං මෙ තයා සද්ධිං මිත්තඵලන්ති වදති. බොධිසත්තො තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාභං ආනන්දං වරෙන සන්තප්පෙසිං යෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[457] 3. ධම්මදෙවපුත්තජාතකවණ්ණනා ජුණ්භජාතකවණ්ණනා දුතියා.

යසොකරො පුඤ්ඤකරොහමස්මීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස පට්ඨිපවෙසනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා හි භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො තථාගතෙන සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣන්ත්වා පට්ඨිං පට්ඨියො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න ඉදානෙවෙස, භික්ඛවෙ, මම ජීනවක්කෙ පහාරං දත්වා පට්ඨිං පට්ඨියො, පුබ්බෙපි ධම්මවක්කෙ පහාරං දත්වා පට්ඨිං පට්ඨිත්වා අවිච්ඡාරායණො ජාතොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාමාවචරදෙවලොකෙ ධම්මො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, දෙවදත්තො අධම්මො නාම. තෙසු ධම්මො දිබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතො දිබ්බරථවරමහිරුය්හ අවිජරාගණපරිවුතො මනුස්සෙසු සායමාසං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො සරද්ධාරෙ සුඛකථාය නිසිත්තෙසු පුණ්ණමුපොසථදිවසෙ ගාමනිගමජනපදරාජධානීසු ආකාසෙ ධත්වා “පාණානිපාතාදීහි දසහි අකුසලකම්මපටෙහි විරමිත්වා මාතුපටියානධම්මං පිතුපටියානධම්මං තිව්ධසුවරිතධම්මඤ්ච පුරෙථ , එවං සග්ගපරායණා හුත්වා මහන්තං යසං අනුභවිස්සථා”ති මනුස්සෙ දස කුසලකම්මපටෙ සමාදපෙන්නො ජම්බුදීපං පදක්ඛිණං කරොති. අධම්මො පන දෙවපුත්තො “පාණං හනථා”තිආදිනා නයෙන දස අකුසලකම්මපටෙ සමාදපෙන්නො ජම්බුදීපං වාමං කරොති. අථ තෙසං ආකාසෙ රථා සම්මුඛා අහෙසුං. අථ නෙසං පරිසා “තුම්හෙ කස්ස, තුම්හෙ කස්සා”ති පුච්ඡිත්වා “මයං ධම්මස්ස, මයං අධම්මස්සා”ති වත්වා මග්ගා ඔක්කමිත්වා ද්විධා ජාතා. ධම්මොපි අධම්මං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, ත්වං අධම්මො, අහං ධම්මො, මග්ගො මය්හං අනුච්ඡවිකො, තව රථං ඔක්කාමෙත්වා මය්හං මග්ගං දෙහි”ති පඨමං ගාථමාහ –

26. “යසොකරො පුඤ්ඤකරොහමස්මි, සදාත්ථුතො සමණබ්‍රාහ්මණානං;
මග්ගාරහො දෙවමනුස්සපුජිතො, ධම්මො අහං දෙහි අධම්ම මග්ග”න්ති.

තත්ථ යසොකරොති අහං දෙවමනුස්සානං යසදායකො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. සදාත්ථුතොති සදා ථුතො නිව්වපසත්ථො. තතො පරා –

27. “අධම්මයානං දළ්භිමාරුහිත්වා, අසන්තසන්තො බලවාහමස්මි;
ස කිස්ස හෙතුම්හි තවජ්ජ දජ්ජං, මග්ගං අහං ධම්ම අදින්නපුබ්බං.

28. “ධම්මො හවෙ පාතුරහොසි පුබ්බෙ, පච්ඡා අධම්මො උදපාදි ලොකෙ;
ජෙට්ඨො ච සෙට්ඨො ච සනන්තනො ච, උය්‍යාහි ජෙට්ඨස්ස කනිට්ඨ මග්ගා.

29. “න යාවනාය නපි පාතිරුපා, න අරහතා තෙහං දදෙය්‍යං මග්ගං;
යුද්ධඤ්ච නො හොතු උභින්නමජ්ජ, යුද්ධම්හි යො ජෙස්සති තස්ස මග්ගො.

30. “සබ්බා දිසා අනුච්ඡටොහමස්මි, මහබ්බලො අමිතයසො අතුලොයා;
ගුණෙහි සබ්බෙහි උපෙතරුපො, ධම්මො අධම්ම ත්වං කථං විජෙස්සසි.

31. “ලොහෙන වෙ හඤ්ඤති ජාතරුපං, න ජාතරුපෙන හනන්ති ලොහං;
සවෙ අධම්මො හඤ්ඤති ධම්මමජ්ජ, අයො සුවණ්ණං විය දස්සනෙය්‍යං.

32. “සවෙ තුවං යුද්ධබලො අධම්ම, න තුය්හ පුඬ්ඨා ච ගරු ච අත්ථි;
මග්ගඤ්ච තෙ දම්මි පියාජපියෙන, වාචාදුරුත්තානිපි තෙ බමාමි”ති. –

ඉමා ඡ ගාථා තෙසඤ්ඤෙව වචනපට්ඨවනවසෙන කථිතා.

තත්ථ ස කිස්ස හෙතුම්හි තවජ්ජ දජ්ජන්ති සොමහි අහං අධම්මො අධම්මයානං රථං ආරුළ්භො අහිතො බලවා. කිංකාරණා අජ්ජ හො ධම්ම, කස්සච අදින්නපුබ්බං මග්ගං තුය්හං දම්මිති. පුබ්බෙති පඨමකප්පිකකාලෙ ඉමස්මිං ලොකෙ දසකුසලකම්මපට්ඨම්මො ච පුබ්බෙ පාතුරහොසි, පච්ඡා අධම්මො. ජෙට්ඨො වාති පුරෙ නිබ්බන්තභාවෙන අහං ජෙට්ඨො ච සෙට්ඨො ච පොරාණකො ච, ත්වං පන කනිට්ඨො, තස්මා මග්ගා උය්‍යාහිති වදති. නපි පාතිරුපාති

අභිඤ්ඤා නෙ නෙව යාවනාය න පනිරුපවවනෙන මග්ගාරහනාය මග්ගං දදෙයාං. අනුච්ඡොධානි අහං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසාති සබ්බා දිසා අත්තනො ගුණෙන පත්ථංවො පඤ්ඤානො පාකංවො. ලොභෙනාති අයමුට්ඨිකෙන. භඤ්ජනීති හනිස්සති. තුවං යුද්ධබලො අධම්මාති සචෙත්වං යුද්ධබලොසි අධම්ම. වුඩ්ඨා ව ගරු වාති යදි තුය්හං “ඉමෙ වුඩ්ඨා, ඉමෙ ගරු පණ්ඩිතා”ති එවං නත්ථි. පියාජපියෙනාති පියෙනාපි අප්පියෙනාපි දදන්තො පියෙන විය නෙ මග්ගං දදාමිති අත්ථො.

බොධිසත්තෙන පන ඉමාය ගාථාය කථිතක්ඛණ්ණෙයෙව අධම්මො රථෙ යාතුං අසක්කොන්තො අවංසිරො පථවියං පනිත්වා පථවියා විවරෙ දිත්තෙ ගත්ත්වා අවිච්ඡින්නෙයෙව නිබ්බන්ති. එතමත්ථං විදිත්වා හගවා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා සෙසගාථා අභාසි –

33. “ඉදඤ්ච සුත්වා වචනං අධම්මො, අවංසිරො පනිතො උද්ධපාදො;
යුද්ධත්ථිකො චෙ න ලභාමි යුද්ධං, එත්තාවතා හොති හතො අධම්මො.
34. “බන්තිබලො යුද්ධබලං විජෙත්වා, හන්ත්වා අධම්මං නිහනිත්ව භූමා;
පායාසි චිත්තො අභිරුය්හ සන්දනං, මග්ගෙනෙව අතිබලො සච්චතික්කමො.
35. “මාතා පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව, අසම්මානිතා යස්ස සකෙ අගාරෙ;
ඉධෙව නික්ඛිප්ප සරිරදෙහං, කායස්ස හෙදා නිරයං වජන්ති නෙ;
යථා අධම්මො පනිතො අවංසිරො.
36. “මාතා පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව, සුසම්මානිතා යස්ස සකෙ අගාරෙ;
ඉධෙව නික්ඛිප්ප සරිරදෙහං, කායස්ස හෙදා සුගතිං වජන්ති නෙ;
යථාපි ධම්මො අභිරුය්හ සන්දන”න්ති.

තත්ථං යුද්ධත්ථිකො චෙති අයං තස්ස විලාපො, සො කිරෙවං විලපන්තොයෙව පනිත්වා පථවිං පච්චියො . එත්තාවතාති භික්ඛවෙ, යාවතා පථවිං පච්චියො, තාවතා අධම්මො හතො නාම හොති. බන්තිබලොති භික්ඛවෙ, එවං අධම්මො පථවිං පච්චියො අධිවාසනබන්තිබලො තං යුද්ධබලං විජෙත්වා වධිත්වා භූමියං නිහනිත්වා පාතෙත්වා විත්තජාතනාය චිත්තො අත්තනො රථං ආරුය්හ මග්ගෙනෙව සච්චතික්කමො තථපරක්කමො ධම්මදෙවපුත්තො පායාසි. අසම්මානිතාති අසක්කතා. සරිරදෙහන්ති ඉමස්මිංයෙව ලොකෙ සරිරසඬ්ඛාතං දෙහං නික්ඛිපිත්වා. නිරයං වජන්තිති යස්ස පාපපුග්ගලස්ස එතෙ සක්කාරාරහා ගෙනෙ අසක්කතා, තථාරූපා යථා අධම්මො පනිතො අවංසිරො, එවං අවංසිරා නිරයං වජන්තිති අත්ථො. සුගතිං වජන්තිති යස්ස පනෙනෙ සක්කතා, තාදිසා පණ්ඩිතා යථාපි ධම්මො සන්දනං අභිරුය්හ දෙවලොකං ගතො, එවං සුගතිං වජන්තිති.

සත්ථා එවං ධම්මං දෙසෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මයා සද්ධිං පටිවිරුජ්ඣිත්වා පථවිං පච්චියො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අධම්මො දෙවපුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසා, ධම්මො පන අභමෙව, පරිසා බුද්ධපරිසායෙවා”ති.

[458] 4. උදයජාතකවණ්ණනා ධම්මදෙවපුත්තජාතකවණ්ණනා තතියා.

එකා නිසින්තාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු කුසජාතකෙ (ජා. 2.20.1 ආදයො) ආච් භවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු කස්මා කිලෙසවසෙන එවරූපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා උක්කණ්ඨිතොසි? පොරාණකපණ්ඩිතා සමිද්ධෙ ද්විදසයොජනිකෙ සුරුන්ධනනගරෙ රජ්ජං කාරෙන්නා දෙවච්ඡරපටිභාගාය ඉත්ථියා සද්ධිං සත්ත වස්සසතාති එකගබ්බෙ වසන්තාපි ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා ලොභවසෙන න ඔලොකෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ සුරුන්ධනනගරෙ කාසිරාජා රජ්ජං කාරෙසි, තස්ස නෙව පුත්තො, න ධිතා අහොසි. සො අත්තනො දෙවියො “පුත්තෙ පත්ථො”ති ආහ. අග්ගමහෙසිපි රඤ්ඤො වචනං සම්පට්චිජිත්වා තථා අකාසි. තදා බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වා තස්සෙව රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති. අථස්ස මහාජනස්ස හදයං වඩ්ඪෙත්වා ජාතභාවෙන “උදයහද්දො”ති නාමං කරිංසු. කුමාරස්ස පදසා වරණකාලෙ අඤ්ඤොපි සත්තො බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වා තස්සෙව රඤ්ඤො අඤ්ඤතරාය දෙවියා කුච්ඡිමිති කුමාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්සාපි “උදයහද්දො”ති නාමං කරිංසු. කුමාරො වයප්පත්තො සබ්බසිප්පනිප්ඵන්තිං පාපුණ් , ජාතබ්‍රහ්මචාරි පන අහොසි, සුපිනන්තෙනපි මෙට්ඨනධම්මං න ජානාති, න තස්ස කිලෙසෙසු චිත්තං අල්ලියි. රාජා පුත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චතුකාමො “කුමාරස්ස ඉදානි රජ්ජසුඛසෙවනකාලො, නාටකාපිස්ස පච්චුපට්ඨාපෙස්සාමි”ති සාසනං පෙසෙසි. බොධිසත්තො “න මය්හං රජ්ජෙතත්ථො, කිලෙසෙසු මෙ චිත්තං න අල්ලියති”ති පටික්ඛිපිත්වා පුනස්පුනං වුච්චමානො රත්තප්ඵිබුනදමයං ඉත්ථිරූපං කාරෙත්වා “එවරූපං ඉත්ථිං ලභමානො රජ්ජං සම්පට්චිජිස්සාමි”ති මාතාපිතුනං පෙසෙසි. තෙ තං සුවණ්ණරූපකං සකලජම්බුදීපං පරිහාරාපෙත්වා තථාරූපං ඉත්ථිං අලහන්තා උදයහද්දං අලඬ්ඛකාරෙත්වා තස්ස සන්තිකෙ ය්පෙසුං. සා තං සුවණ්ණරූපකං අභිභවිත්වා අට්ඨාසි. අථ නෙසං

අනිවිෂ්මානානඤ්ඤෙව වෙමාතිකං භගිනිං උදයහද්දකුමාරිං අග්ගමහෙසිං කත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු.
තෙ පන ද්වෙපි බ්‍රහ්මවරියවාසමෙව වසිංසු.

අපරභාගෙ මාතෘපිතුනං අවිචයෙන බොධිසත්තො රජ්ජං කාරෙසි. උභො එකගබ්‍රහෙ වසමානාපි ලොභවසෙන
ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං න ඔලොකෙසුං, අපිච බො පන “යො අමිහෙසු පයමනරං කාලං කරොති, සො
නිබ්බන්තවයානතො ආගන්ත්වා ‘අසුකට්ඨානෙ නිබ්බන්තොස්මි’ති ආරොචෙතු”ති සඬගරමකංසු. අථ බො
බොධිසත්තො අභිසෙකතො සත්තවස්සසත්තවිචයෙන කාලමකාසි. අඤ්ඤො රාජා නාහොසි, උදයහද්දායයෙව ආණා
පවත්ති. අමච්චා රජ්ජං අනුසාසිංසු. බොධිසත්තොපි චුතික්ඛණෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කත්තං පත්වා යසමහන්තතාය
සත්තාහං අනුස්සරිතුං නාසක්ඛි. ඉති සො මනුස්සගණනාය සත්තවස්සසත්තවිචයෙන ආවජ්ජෙත්වා “උදයහද්දං
රාජධිනරං ධනෙන විමංසිත්වා සීහනාදං නදාපෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා සඬගරං මොචෙත්වා ආගමිස්සාමි”ති වින්තෙසි.
තදා කිර මනුස්සානං දසවස්සසත්තවස්සාසුකකාලො හොති. රාජධිනාපි තං දිවසං රත්තිභාගෙ පිහිතෙසු ද්වාරෙසු
යපිතආරක්ඛෙ සත්තභූමිකපාසාදවරතලෙ අලඬකතසිරිගබ්‍රහෙ එකිකාව නිව්චලා අත්තනො සීලං ආවජ්ජමානා නිසීදි.
අථ සක්කො සුවණ්ණමාසකපුරං එකං සුවණ්ණපාතිං ආදාය ආගන්ත්වා සයනගබ්‍රහෙයෙව පාතුභවිත්වා එකමන්තං
ධිතො තාය සද්ධිං සල්ලපන්නො පයමං ගාථමාහ –

37. “එකා නිසින්නා සුචි සඤ්ඤතුරු, පාසාදමාරුය්හ අනින්දිතඬගි;
යාවාමි තං කින්නරතෙත්තවක්ඛු, ඉමෙකරත්තිං උභයො වසෙමා”ති.

තත්ථ සුචිති සුචිචත්ථනිචත්ථා. සඤ්ඤතුරුති සුච්ඡු යපිතලාරු, ඉරියාපථං සණ්ඨපෙත්වා සුචිචත්ථා එකිකාව
නිසින්නාසිති චුත්තං හොති. අනින්දිතඬගිති පාදන්තතො යාව කෙසග්ගා අනින්දිතසරිරා පරමසොභග්ගප්පත්තසරිරා.
කින්නරතෙත්තවක්ඛුති තිහි මණ්ඩලෙහි පඤ්චති ව පසාදෙහි උපසොභිතත්තා කින්නරානං තෙත්තසදිසෙහි වක්ඛුහි
සමන්තාගතෙ. ඉමෙකරත්තින්ති ඉමං එකරත්තං අජ්ජ ඉමස්මිං අලඬකතසයනගබ්‍රහෙ එකතො වසෙයාමාති යාවති.

තතො රාජධිතා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

38. “ඔකිණ්ණන්තරපරිබං, දළ්භමට්ටාලකොට්ඨකං;
රක්ඛිතං බග්ගහත්ථෙහි, දුප්පචෙසමීදං පුරං.
39. “දහරස්ස යුචිතො වාපි, ආගමො ව න විජ්ජති;
අථ කෙන නු චණ්ණෙන, සඬගමං ඉච්ඡසෙ මයා”ති.

තත්ථ ඔකිණ්ණන්තරපරිබන්ති ඉදං ද්වාදසයොජනිකං සුරුන්ධනපුරං අන්තරන්තරා උදකපරිබානං
කද්දමපරිබානං සුක්ඛපරිබානං ඔකිණ්ණන්තා ඔකිණ්ණන්තරපරිබං. දළ්භමට්ටාලකොට්ඨකන්ති ථීරතරෙහි
අට්ටාලකෙහි ද්වාරකොට්ඨකෙහි ව සමන්තාගතං. බග්ගහත්ථෙහිති ආවුධහත්ථෙහි දසහි යොධසහස්සෙහි රක්ඛිතං.
දුප්පචෙසමීදං පුරන්ති ඉදං සකලපුරමපි තස්ස අන්තො මාපිතං මය්හං නිවාසපුරමපි උභයං කස්සචි පවිසිතුං න සක්කා.
ආගමො වාති ඉධ ඉමාය වෙලාය තරුණස්ස වා යොබ්බන්තප්පත්තස්ස වා ථාමසම්පන්නයොධස්ස වා අඤ්ඤස්ස වා
මහන්තමපි පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තස්ස ආගමො නාම නත්ථී. සඬගමන්ති අථ ත්වං කෙන කාරණෙන
ඉමාය වෙලාය මයා සහ සමාගමං ඉච්ඡසීති.

අථ සක්කො චතුත්ථං ගාථමාහ –

40. “යක්ඛොහමස්මි කලායාණි, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ;
ත්වං මං නන්දය හද්දන්තෙ, පුණ්ණකංසං දදාමි තෙ”ති.

තස්සත්ථො – කලායාණි, සුන්දරදස්සනෙ අහමෙකො දෙවපුත්තො දෙවනානුභාවෙන ඉධාගතො, ත්වං අජ්ජ මං
නන්දය තොසෙහි, අහං තෙ ඉමං සුවණ්ණමාසකපුණ්ණං සුවණ්ණපාතිං දදාමිති.

තං සුත්වා රාජධිතා පඤ්චමං ගාථමාහ –

41. “දෙවංච යක්ඛං අථ වා මනුස්සං, න පත්ථයෙ උදයමතිච්ච අඤ්ඤං;
ගච්ඡෙව ත්වං යක්ඛං මහානුභාව, මා වස්සු ගන්ත්වා පුනරාවජිත්ථා”ති.

තස්සත්ථො – අහං දෙවරාජ, දෙවං වා යක්ඛං වා උදයං අතික්කමිත්වා අඤ්ඤං න පත්ථෙමි, සො ත්වං ගච්ඡෙව,
මා ඉධ අට්ඨාසි, න මෙ තයා ආහතෙන පණ්ණාකාරෙන අත්ථො, ගන්ත්වා ව මා ඉමං යානං පුනරාවජිත්ථාති.

සො තස්සා සීහනාදං සුත්වා අට්ඨන්ත්වා ගතසදිසො හුත්වා තත්ථෙව අන්තරහිතො අට්ඨාසි. සො පුනදිවසෙ තාය
වෙලායමෙව සුවණ්ණමාසකපුරං රජතපාතිං ආදාය තාය සද්ධිං සල්ලපන්නො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

42. “යා සා රති උත්තමා කාමහොගිනං, යංහෙතු සත්තා විසමං වරන්ති;
මා තං රතිං ජීයි තුවං සුචිම්හිතෙ, දදාමි තෙ රුපියං කංසපුර”න්ති.

තස්සත්ථො – හද්දෙ, රාජධිතෙ යා එසා කාමභොගිසත්තානං රතීසු මෙජුනකාමරති නාම උත්තමා රති, යස්සා රතියා කාරණා සත්තා කායදුච්චරිතාදිවිසමං වරන්ති, තං රතීං ත්වං හද්දෙ, සුචිම්භිතෙ මනාපහසිතෙ මා ජීයි, අහම්පි ආගච්ඡන්තො න තුච්ඡහත්ථො ආගතො, භියොසා සුවණ්ණමාසකපුරං සුවණ්ණපාතිං ආහරිං, අජ්ජ රුපියපාතිං, ඉමං තෙ අහං රුපියපාතිං සුවණ්ණපුරං දදාමිති.

රාජධිතා වින්තෙසි “අයං කථාසල්ලාපං ලභන්තො පුනස්පුනං ආගමීස්සති, න දානි තෙන සද්ධිං කට්ඨස්සාමි”ති. සා කිඤ්චි න කට්ඨස්සි.

සක්කො තස්සා අකථිතභාවං ඤාත්වා තත්ථෙව අන්තරහිතො හුත්වා පුනදිවසෙ තායමෙව වෙලාය ලොභපාතිං කභාපණපුරං ආදාය “හද්දෙ, ත්වං මං කාමරතියා සත්තජපෙති, ඉමං තෙ කභාපණපුරං ලොභපාතිං දස්සාමි”ති ආහ. තං දිස්වා රාජධිතා සත්තමං ගාථමාහ –

43. “නාරිං නරො නිජ්ඣපයං ධනෙන, උක්කංසතී යත්ථ කරොති ඡන්දං;
විපච්චනීකො තව දෙවධම්මො, පච්චක්ඛන්තො ථොකතරෙන එසි”ති.

තස්සත්ථො – භො පුරිස, ත්වං ජලො. නරො හි නාම නාරිං කිලෙසරතිකාරණා ධනෙන නිජ්ඣාපෙන්තො සඤ්ඤාපෙන්තො යත්ථ නාරියා ඡන්දං කරොති, තං උක්කංසතී වණ්ණෙත්වා ථොමෙත්වා බහුතරෙන ධනෙන පලොභෙති, තුය්හං පනෙසො දෙවසභාවො විපච්චනීකො, ත්වඤ්ඤි මයා පච්චක්ඛන්තො ථොකතරෙන එසි, පඨමදිවසෙ සුවණ්ණපුරං සුවණ්ණපාතිං ආහරිත්වා, දුතියදිවසෙ සුවණ්ණපුරං රුපියපාතිං, තතියදිවසෙ කභාපණපුරං ලොභපාතිං ආහරසීති.

තං සුත්වා සක්කො “හද්දෙ රාජකුමාරි, අහං ඡෙකවාණිජො න නිරත්ථකෙන අත්ථං නාසෙමි, සවෙ ත්වං ආයුනා වා වණ්ණෙන වා වඩ්ඪෙය්‍යාසි, අහං තෙ පණ්ණාකාරං වඩ්ඪෙත්වා ආහරෙය්‍යං, ත්වං පන පරිභායසෙව, තෙනාහම්පි ධනං පරිභාපෙමි”ති වත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි –

44. “ආයු ව වණ්ණො ව මනුස්සලොකෙ, නිභීයති මනුජානං සුගත්තෙ;
තෙනෙව වණ්ණෙන ධනම්පි තුය්හං, නිභීයති ජිණ්ණතරාසි අජ්ජ.
45. “එවං මෙ පෙක්ඛමානස්ස, රාජපුත්ති යසස්සිති;
භායතෙව තව වණ්ණො, අභොරත්තානම්චවයෙ.
46. “ඉමිනාව ත්වං වයසා, රාජපුත්ති සුමෙධසෙ;
බ්‍රහ්මචරියං වරෙය්‍යාසි, භියොසා වණ්ණවතී සියා”ති.

තත්ථ නිභීයතීති පරිස්සාවනෙ ආසිත්තඋදකං විය පරිභායති. මනුස්සලොකස්මිඤ්ඤි සත්තා ජීවිතෙන වණ්ණෙන වක්ඛුපසාදාදිහි ව දිනෙ දිනෙ පරිභායන්තෙව. ජිණ්ණතරාසීති මම පඨමං ආගතදිවසෙ පවත්තඤ්ඤි තෙ ආයු භියොසා දිවසං න පාපුණි, කුඨාරියා ඡින්නං විය තත්ථෙව නිරුජ්ඣි, භියොසා පවත්තම්පි අජ්ජදිවසං න පාපුණි, භියොසා ව කුඨාරියා ඡින්නං විය නිරුජ්ඣි, තස්මා අජ්ජ ජිණ්ණතරාසි ජාතා. එවං මෙති තිට්ඨතු භියොසා ව පරහියොසා ව, අජ්ජෙව පන මය්හං එවං පෙක්ඛමානස්සෙව භායතෙව තව වණ්ණො. අභොරත්තානම්චවයෙති ඉතො පට්ඨාය රත්තින්දිවෙසු විතිවත්තෙසු අභොරත්තානං අච්චයෙන අපණ්ණත්තිකභාවමෙව ගමිස්සසීති දස්සෙති. ඉමිනාවාති තස්මා හද්දෙ, සවෙ ත්වං ඉමිනා වයෙනෙව ඉමස්මිං සුවණ්ණවණ්ණෙ සරිරෙ රජාය අවිලුත්තෙයෙව සෙට්ඨචරියං වරෙය්‍යාසි, පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍යාසි. භියොසා වණ්ණවතී සියාති අතිරෙකතරවණ්ණා භවෙය්‍යාසීති.

තතො රාජධිතා ඉතරං ගාථමාහ –

47. “දෙවා න ජීරන්ති යථා මනුස්සා, ගත්තෙසු තෙසං වලියො න භොන්ති;
පුච්ඡාමි තං යක්ඛ මහානුභාව, කථං නු දෙවාන සරිරදෙහො”ති.

තත්ථ සරිරදෙහොති සරිරසඬ්ඛාතො දෙහො, දෙවානං සරිරං කථං න ජීරති, ඉදං අහං තං පුච්ඡාමිති වදති.

අථස්සා කට්ඨන්තො සක්කො ඉතරං ගාථමාහ –

48. “දෙවා න ජීරන්ති යථා මනුස්සා, ගත්තෙසු තෙසං වලියො න භොන්ති;
සුචෙ සුචෙ භියාතරොව තෙසං, දිබ්බො ව වණ්ණො විපුලා ව භොගා”ති.

තත්ථ යථා මනුස්සාති යථා මනුස්සා ජීරන්තා රූපෙන වණ්ණෙන භොගෙන වක්ඛුපසාදාදිහි ව ජීරන්ති, න එවං දෙවා. තෙසඤ්ඤි ගත්තෙසු වලියොපි න සන්ති, මට්ඨකඤ්චනපට්ටම්ච සරිරං භොති. සුචෙ සුචෙති දිවසෙ දිවසෙ. භියාතරොවාති අතිරෙකතරොව තෙසං දිබ්බො ව වණ්ණො විපුලා ව භොගා භොන්ති, මනුස්සෙසු හි රූපපරිහානි විරජානභාවස්ස සක්ඛි, දෙවෙසු අතිරෙකරූපසම්පත්ති ව අතිරෙකපරිවාරසම්පත්ති ව. එවං අපරිහානධම්මො නාමෙස

දෙවලොකො . තස්මා ත්වං ජරං අප්පත්වාච නික්ඛමිත්වා පබ්බජ, එවං පරිහානියසභාවා මනුස්සලොකා චචිත්වා අපරිහානියසභාවං එවරූපං දෙවලොකං ගමිස්සසීති.

සා දෙවලොකස්ස වණ්ණං සුත්වා තස්ස ගමනමග්ගං පුච්ඡන්ති ඉතරං ගාථමාහ –

49. “කිංසුධ භීතා ජනතා අනෙකා, මග්ගො ච නෙකායතනං පවුත්තො;
පුච්ඡාමි තං යක්ඛ මහානුභාව, කත්ථට්ඨිතො පරලොකං න භායෙ”ති.

තත්ථ කිංසුධ භීතානි දෙවරාජ, අයං ඛත්තියාදිහෙදා අනෙකා ජනතා කිංභීතා කස්ස භයෙන පරිහානියසභාවා මනුස්සලොකා දෙවලොකං න ගච්ඡති පුච්ඡති. මග්ගොති දෙවලොකගාමීමග්ගො. ඉධ පන “කි”න්ති ආහරිත්වා “කො”ති පුච්ඡා කාතබ්බා. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො “අනෙකතිත්ථායතනවසෙන පණ්ඩිතෙහි පවුත්තො දෙවලොකමග්ගො කො කතරො”ති වුත්තො. කත්ථට්ඨිතොති පරලොකං ගච්ඡන්තො කතරස්මිං මග්ගෙ යිතො න භායතීති.

අථස්සා කට්ඨන්තො සක්කො ඉතරං ගාථමාහ –

50. “වාචං මනඤ්ච පණ්ඩාය සම්මා, කායෙන පාපානි අකුබ්බමානො;
බහුන්තපානං සරමාවසන්තො, සද්ධො මුදු සංවිහාගී වදඤ්ඤු;
සඬගාහකො සබ්බො සණ්ඨවාචො, එත්ථට්ඨිතො පරලොකං න භායෙ”ති.

තස්සත්ථො – හද්දෙ, උදයෙ වාචං මනඤ්ච සම්මා ය්පෙත්වා කායෙන පාපානි අකරොන්තො ඉමෙ දස කුසලකම්මපටෙ සමාදාය වත්තන්තො බහුඅන්තපානෙ පහුතදෙයාධම්මෙ සරෙ වසන්තො “දානස්ස විපාකො අත්ථි”ති සද්ධාය සමන්තාගතො මුදුවිත්තො දානසංවිහාගතාය සංවිහාගී පබ්බජිතා භික්ඛාය වරමානා වදන්ති නාම, තෙසං පච්චයදානෙන තස්ස වාදස්ස ජානනතො වදඤ්ඤු චතුච්ඡි සඬගභවත්ථුභි සඬගහතාය සඬගාහකො පියවාදිතාය සබ්බො මට්ඨවචනතාය සණ්ඨවාචො එත්ථ එත්තකෙ ගුණරාසිමිහි යිතො පරලොකං ගච්ඡන්තො න භායතීති.

තතො රාජධිතා තං තස්ස වචනං සුත්වා ථුතිං කරොන්ති ඉතරං ගාථමාහ –

51. “අනුසාසසි මං යක්ඛ, යථා මාතා යථා පිතා;
උළාරවණ්ණ පුච්ඡාමි, කො නු ත්වමසි සුබ්බා”ති.

තස්සත්ථො – යථා මාතාපිතරො පුත්තකෙ අනුසාසන්ති, තථා මං අනුසාසසි. උළාරවණ්ණ සොහග්ගප්පත්තරූපදාරක කො නු අසි ත්වං එවං අච්චුග්ගසරිරොති.

තතො බොධිසත්තො ඉතරං ගාථමාහ –

52. “උදයොහමස්මි කල්‍යාණි, සඬගරත්තා ඉධාගතො;
ආමන්ත බො තං ගච්ඡාමි, මුත්තොස්මි තව සඬගරා”ති.

තස්සත්ථො – කල්‍යාණදස්සනෙ අහං පුරිමභවෙ තව සාමිකො උදයො නාම තාවතිංසභවනෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉධාගච්ඡන්තො න කිලෙසවසෙනාගතො, තං විමංසිත්වා පන සඬගරං මොචෙස්සාමිති සඬගරත්තා පුබ්බෙ සඬගරස්ස කතත්තා ආගතොස්මි, ඉදානි තං ආමන්තෙත්වා ගච්ඡාමි, මුත්තොස්මි තව සඬගරාති.

රාජධිතා අස්සසිත්වා “සාමි, ත්වං උදයහද්දරාජා”ති අස්සුධාරා පචත්තයමානා “අහං තුම්හෙහි විනා වසිතුං න සක්කොමි, යථා තුම්හාකං සන්තිකෙ වසාමි, තථා මං අනුසාසථා”ති වත්වා ඉතරං ගාථං අභාසි –

53. “සචෙ බො ත්වං උදයොසි, සඬගරත්තා ඉධාගතො;
අනුසාස මං රාජපුත්ත, යථාස්ස පුත සඬගමො”ති.

අථ තං අනුසාසන්තො මහාසත්තො වතස්සො ගාථා අභාසි –

54. “අතිපතති වයො ඛණො තට්ඨව, යානං නත්ථි ධූවං වචන්ති සත්තා;
පරිජියති අද්ධූවං සරිරං, උදයෙ මා පමාද වරස්සු ධම්මං.

55. “කසිණා පථවී ධනස්ස පුරා, එකස්සෙව සියා අනඤ්ඤධෙය්‍යා;
තං වාපි ජහති අච්ඡරාගො, උදයෙ මා පමාද වරස්සු ධම්මං.

56. “මාතා ච පිතා ච භාතරො ච, හරියා යාපි ධනෙන හොති කීතා;
තෙ වාපි ජහන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං, උදයෙ මා පමාද වරස්සු ධම්මං.

57. “කායො පරහොජනන්ති ඤත්වා, සංසාරෙ සුගතිඤ්ච දුග්ගතිඤ්ච;
ඉත්තරවාසොති ජානියාන, උදයෙ මා පමාද වරස්සු ධම්මං”න්ති.

තත්ප් අතිපතනීති අතිවිය පතනි, සිසං අතික්කමනි. වයොනි පයමවයාදිතිවිධොපි වයො. බණ්ණො තපෙව්වාති උප්පාදට්ඨිතිහඬිගක්කණොපි තපෙව අතිපතනි. උභයෙනපි හින්තො ඉමෙසං සත්තානං ආයුසඬ්ඛාරො නාම සිසංසොනා නදි විය අතිවත්තන්තො සිසං අතික්කමනීති දස්සෙති. යානං නත්ථිති “උප්පන්නා සඬ්ඛාරා අභිජ්ජිත්වා තිට්ඨන්තු”ති පත්ප්පායපි තෙසං යානං නාම නත්ථි, ධූවං එකංසෙනෙව බුද්ධං භගවන්තං ආදිං කත්වා සබ්බෙපි සත්තා වචන්ති, “ධූවං මරණං, අද්ධූවං ජීවිත”න්ති එවං මරණස්සතිං භාවෙහිති දිපෙති. පරිජියතීති ඉදං සුවණ්ණවණ්ණමපි සරිරං ජීර්ණෙව, එවං ජානාහි. මා පමාදන්ති තස්මා ත්වං උදයහද්දෙ මා පමාදං ආපජ්ජී, අප්පමත්තා හුත්වා දසකුසලකම්මපට්ඨමමං වරාහිති.

කසිණාති සකලා. එකස්සෙව්වාති යදි එකස්සෙව රඤ්ඤො, තස්මිං එකස්මිංයෙව අනඤ්ඤාධිතා අස්ස. තං වාපි ජහති අවිතරාගොති තණ්හාවසිකො පුග්ගලො එත්තකෙනපි යසෙන අතිත්තො මරණකාලෙ අවිතරාගොව තං විජහති. එවං තණ්හාය අපුරණියභාවං ජානාහිති දිපෙති. තෙ වාපිති මාතා පුත්තං, පුත්තො මාතරං, පිතා පුත්තං, පුත්තො පිතරං, භාතා භගිනිං, භගිනී භාතරං, භරියා සාමිකං, සාමිකො භරියන්ති එතෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං ජහන්ති, නානා භොන්ති. එවං සත්තානං නානාභාවවිනාභාවං ජානාහිති දිපෙති.

පරභොජනන්ති විවිධානං කාකාදීනං පරසත්තානං භොජනං. ඉත්තරවාසොති යා එසා ඉමස්මිං සංසාරෙ මනුස්සභූතා සුග්ගති ව තිරච්ඡානභූතා දුග්ගති ව, එතං උභයමපි “ඉත්තරවාසො”ති ජාතිත්වා මා පමාදං, වරස්සු ධම්මං. ඉමෙසං සත්තානං නානායානතො ආගන්ත්වා එකස්මිං යානෙ සමාගමො පරිත්තො, ඉමෙ සත්තා අප්පකස්මිංයෙව කාලෙ එකතො වසන්ති, තස්මා අප්පමත්තා භොහිති.

එවං මහාසත්තො තස්සා ඔවාදමදාසි. සාපි තස්ස ධම්මකථාය පසිදිත්වා ථුතිං කරොන්ති ඔසානගාථමාහ –

58. “සාධු භාසනියං යක්ඛො, අප්පං මච්චාන ජීවිතං;
කසිරඤ්ච පරිත්තඤ්ච, තඤ්ච දුක්ඛෙන සංයුතං;
සාහං එකා පබ්බජිස්සාමි, හිත්වා කාසිං සුරුන්ධන”න්ති.

තත්ප් සාධුති “අප්පං මච්චාන ජීවිත”න්ති භාසමානො අයං දෙවරාජා සාධු භාසති. කිංකාරණා? ඉදඤ්චි කසිරඤ්ච දුක්ඛං අස්සාදරහිතං, පරිත්තඤ්ච න බහුකං ඉත්තරකාලං. සචෙ හි කසිරමපි සමානං දීඝකාලං පවත්තෙය්‍යා, පරිත්තකමපි සමානං සුඛං භවෙය්‍යා, ඉදං පන කසිරඤ්චෙව පරිත්තඤ්ච සකලෙන වට්ටදුක්ඛෙන සංයුතං සන්තිහිතං. සාහන්ති සා අහං. සුරුන්ධනන්ති සුරුන්ධනනගරඤ්ච කාසිරට්ඨඤ්ච ජඩ්ඛෙත්වා එකිකාව පබ්බජිස්සාමිති ආහ.

බොධිසත්තො තස්සා ඔවාදං දත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. සාපි පුනදිවසෙ අමච්චෙ රජ්ජං පට්ච්ඡාපෙත්වා අන්තොනගරෙයෙව රමණීයෙ උය්‍යානෙ ඉසිපඬ්ඛජ්ජං පබ්බජිත්වා ධම්මං වරිත්වා ආයුපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ බොධිසත්තස්ස පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා රාජධිතා රාහුලමාතා අහොසි, සක්කො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

[459] 5. පානියජාතකවණ්ණනා උදයජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

මිත්තො මිත්තස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කිලෙසනිග්ගහං ආරඬ්ඛ කටෙසි. එකස්මිඤ්චි සමයෙ සාවත්ථිවාසිනො පඤ්චසතා ගිහිසභායකා තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නා අන්තොකොට්ඨන්ථාරෙ වසන්තා අඬ්ඪරත්තසමයෙ කාමච්චිතක්කං චිතක්කෙසුං. සබ්බං භෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. භගවතො ආණන්දියා පනායස්මතා ආනන්දෙන හික්ඛුසඬ්ඛෙස සන්තිපාතිතෙ සත්ථා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා අනොදිස්සකං කත්වා “කාමච්චිතක්කං චිතක්කයිත්ථා”ති අවත්වා සබ්බසඬ්ඛාහිකවසෙනෙව “හික්ඛෙවෙ, කිලෙසො බුද්දකො නාම නත්ථි, හික්ඛුනා නාම උප්පන්නුප්පන්නා කිලෙසා නිග්ගහෙතබ්බා, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්නෙපි බුද්ධෙ කිලෙසෙ නිග්ගහෙත්වා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පත්තා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං ගාමකෙ ද්වෙ සභායකා පානියතුම්බානි ආදාය බෙත්තං ගන්ත්වා එකමන්තං යපෙත්වා බෙත්තං කොට්ටෙත්වා පිපාසිතකාලෙ ආගන්ත්වා පානියං පිවන්ති. තෙසු එකො පානියත්ථාය ආගන්ත්වා අත්තනො පානියං රක්ඛන්තො ඉතරස්ස තුම්බතො පිවිත්වා සායං අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා න්හායිත්වා යීතො “අත්ථි තු බො මෙ කායද්වාරාදිහි අප්ප කිඤ්චි පාපං කත”න්ති උපධාරෙන්නො ටෙන්නත්වා පානියස්ස පිවිතභාවං දිස්වා සංවෙගප්පත්තො හුත්වා “අයං තණ්හා වඬ්ඪමානා මං අපායෙසු බිජිස්සති, ඉමං කිලෙසං නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති පානියස්ස ටෙන්නත්වා පිවිතභාවං ආරම්මණං කත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං නිබ්බන්තෙත්වා පටිලද්ධගුණං ආවජ්ජෙත්තො අට්ඨාසි. අථ නං ඉතරො න්හායිත්වා උට්ඨිතො “එහි, සම්ම, සරං ගච්ඡාමා”ති ආහ. “ගච්ඡ ත්වං, මම සරෙන කිච්චං නත්ථි, පච්චෙකබුද්ධා නාම මය”න්ති. “පච්චෙකබුද්ධා නාම තුම්භාදිසා න භොන්ති”ති. “අථ කිදිසා පච්චෙකබුද්ධා භොන්ති”ති? “ද්වඩ්ගුලකෙසා කාසායවත්ථවසනා උත්තරහිමවන්තෙ නන්දමූලකපබ්භාරෙ වසන්ති”ති. සො සිසං පරාමසි, තං බණ්ණඤ්ඤවස්ස

ගිහිලිඬුගං අන්තර්ධායි, සුරත්තදුපට්ටං නිවත්ථමෙව, විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බද්ධමෙව, අලත්තකපාටලවණ්ණං උත්තරාසඬිගච්චිරං එකංසං කතමෙව, මෙසවණ්ණං පංසුකුලච්චිරං දක්ඛිණඅංසකුටෙ යපිතමෙව, හමරවණ්ණො මත්තිකාපත්තො වාමඅංසකුටෙ ලග්ගිතොව අහොසි. සො ආකාසෙ යත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා උප්පතිත්වා නන්දමූලකපඛිභාරමෙව ඔතරි.

අපරොපි කාසිගාමෙයෙව කුටුම්භිකො ආපණෙ නිසින්නො එකං පුරිසං අත්තනො හරියං ආදාය ගච්ඡන්තං දිස්වා තං උත්තමරූපධරං ඉත්ථිං ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා ඔලොකෙත්වා පුන වින්තෙසි “අයං ලොභො වඩ්ඪමානො මං අපායෙසු බිපිස්සති” ති සංවිග්ගමානසො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා ආකාසෙ යිතො ධම්මං දෙසෙත්වා නන්දමූලකපඛිභාරමෙව ගතො.

අපරොපි කාසිගාමවාසිනොයෙව ද්වෙ පිතාපුත්තා එකතො මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. අට්ඨමුඛෙ පන වොරා උට්ඨිතා හොන්ති. තෙ පිතාපුත්තෙ ලභිත්වා පුත්තං ගහෙත්වා “ධනං ආහරිත්වා තව පුත්තං ගණ්හා” ති පිතරං විස්සජ්ජෙත්ති, ද්වෙ භාතරො ලභිත්වා කනිට්ඨං ගහෙත්වා පෙට්ඨං විස්සජ්ජෙත්ති, ආවරියන්තෙවාසිකෙ ලභිත්වා ආවරියං ගහෙත්වා අන්තෙවාසිකං විස්සජ්ජෙත්ති, අන්තෙවාසිකො සිප්පලොභෙන ධනං ආහරිත්වා ආවරියං ගණ්හිත්වා ගච්ඡති. අප් තෙ පිතාපුත්තාපි තත්ථ වොරානං උට්ඨිතභාවං ඤත්වා “ත්ථං මං ‘පිතා’ ති මා වද, අහමිපි තං ‘පුත්තො’ ති න වක්ඛාමි” ති කතිකං කත්වා වොරෙහි ගහිතකාලෙ “තුම්හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කිං හොථා” ති පුට්ඨා “න කිඤ්චි හොමා” ති සම්පජානමුසාවාදං කරිංසු. තෙසු අට්ඨිතො නික්ඛමිත්වා සායං න්භායිත්වා යිතෙසු පුත්තො අත්තනො සීලං සොධෙත්තො තං මුසාවාදං දිස්වා “ඉදං පාපං වඩ්ඪමානං මං අපායෙසු බිපිස්සති, ඉමං කිලෙසං නිග්ගණ්හිස්සාමි” ති විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා ආකාසෙ යිතො පිතු ධම්මං දෙසෙත්වා නන්දමූලකපඛිභාරමෙව ගතො.

අපරොපි කාසිගාමෙයෙව පන එකො ගාමභොජකො මාසාතං කාරාපෙසි. අප් තං බලිකම්මකාලෙ මහාජනො සන්තිපතිත්වා ආහ “සාමි, මයං මිගසුකරාදයො මාරෙත්වා යක්ඛානං බලිකම්මං කරිස්සාම, බලිකම්මකාලො එසො” ති. තුම්භාකං පුබ්බෙ කරණනියාමෙනෙව කරොථාති මනුස්සා බහුං පාණාතිපාතමකංසු. සො බහුං මච්ඡමංසං දිස්වා “ඉමෙ මනුස්සා එත්තකෙ පාණෙ මාරෙත්තා මමෙවෙකස්ස වචනෙන මාරයිංසු” ති කුක්කුච්චං කත්වා වාතපානං නිස්සාය යිතකොව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා ආකාසෙ යිතො මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා නන්දමූලකපඛිභාරමෙව ගතො.

අපරොපි කාසිරට්ඨෙයෙව ගාමභොජකො මජ්ඣිමිකයං වාරෙත්වා “සාමි, පුබ්බෙ ඉමස්මිං කාලෙ සුරාජණො නාම හොති, කිං කරොමා” ති මහාජනෙන චුත්තො “තුම්භාකං පොරාණකනියාමෙනෙව කරොථා” ති ආහ. මනුස්සා ඡණං කත්වා සුරං පිච්චිත්වා කලහං කරොන්තා හත්ථපාදෙ හඤ්ජිත්වා සිසං හින්දිත්වා කණ්ණෙ ඡින්දිත්වා බහුදණ්ඨෙන බජ්ඣංසු. ගාමභොජකො තෙ දිස්වා වින්තෙසි “මයි අනනුජානන්තෙ ඉමෙ ඉමං දුක්ඛං න වින්දෙය්‍ය” ති. සො එත්තකෙන කුක්කුච්චං කත්වා වාතපානං නිස්සාය යිතකොව විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා “අප්පමත්තා හොථා” ති ආකාසෙ යත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා නන්දමූලකපඛිභාරමෙව ගතො.

අපරභාගෙ තෙ පඤ්ච පච්චෙකබුද්ධා හික්ඛාවාරත්ථාය බාරාණසිද්ධාරෙ ඔතරිත්වා සුනිවත්ථා සුපාරුතා පාසාදිකෙහි අභික්කමාදිහි පිණ්ඩාය වරන්තා රාජද්වාරං සම්පාපුණිංසු. රාජා තෙ දිස්වා පසන්තචිත්තො රාජනිවෙසනං පච්චෙසෙත්වා පාදෙ ධොවිත්වා ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙත්වා පණ්ණෙන බාදනියෙන හොජනියෙන පරිවිසිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා “හන්තෙ, තුම්භාකං පඨමවයෙ පබ්බජ්ජා සොහති, ඉමස්මිං වයෙ පබ්බජන්තා කථං කාමෙසු ආදීනවං පස්සිත්ථ, කිං වො ආරම්මණං අහොසි” ති පුච්ඡි. තෙ තස්ස කට්ඨන්තා –

- 59. “මිත්තො මිත්තස්ස පානීයං, අදින්තං පරිභුඤ්ජිසං;
තෙන පච්ඡා විජිගුච්ඡිං, තං පාපං පකතං මයා;
මා පුන අකරං පාපං, තස්මා පබ්බජිතො අහං.
- 60. “පරදාරඤ්ච දිස්වාන, ඡන්දො මෙ උදපජ්ජථ;
තෙන පච්ඡා විජිගුච්ඡිං, තං පාපං පකතං මයා;
මා පුන අකරං පාපං, තස්මා පබ්බජිතො අහං.
- 61. “පිතරං මෙ මහාරාජ, වොරා අගණ්හු කානනෙ;
තෙසාහං පුච්ඡිතො ජානං, අඤ්ඤථා නං වියාකරිං.
- 62. “තෙන පච්ඡා විජිගුච්ඡිං, තං පාපං පකතං මයා;
මා පුන අකරං පාපං, තස්මා පබ්බජිතො අහං.
- 63. “පාණාතිපාතමකරුං, සොමයාගෙ උපට්ඨිතෙ;
තෙසාහං සමනුඤ්ඤාසිං.
- 64. “තෙන පච්ඡා විජිගුච්ඡිං, තං පාපං පකතං මයා;
මා පුන අකරං පාපං, තස්මා පබ්බජිතො අහං.

65. “සුරාමෙරයමාධුකා, යෙ ජනා පයමාසු නො;
බහුනං තෙ අනත්ථාය, මජ්ජපානමකප්පයුං;
තෙසාහං සමනුඤ්ඤාසිං.

66. “තෙන පච්ඡා විජ්ගුච්ඡිං, තං පාපං පකතං මයා;
මා පුන අකරං පාපං, තස්මා පබ්බජිතො අහ”න්ති. —

ඉමා පටිපාටියා පඤ්ච ගාථා අභාසිංසු. රාජාපි එකමෙකස්ස බ්‍යාකරණං සුත්වා “භන්තෙ, අයං පබ්බජ්ජා තුම්භාකං යෙවානුච්ඡවිකා”ති ථුතිමකාසි.

තත්ථ මිත්තො මිත්තස්සාති මහාරාජ, අහං එකස්ස මිත්තො හුත්වා තස්ස මිත්තස්ස සන්තකං පාතියං ඉමිනා නියාමෙනෙව පරිභුඤ්ජිං. තස්මාති යස්මා පුටුප්පනා නාම පාපකම්මං කරොන්ති, තස්මා අහං මා පුන අකරං පාපං, තං පාපං ආරම්මණං කත්වා පබ්බජිතොමිහි. ඡන්දොති මහාරාජ, ඉමිනාව නියාමෙන මම පරදාරං දිස්වා කාමෙ ඡන්දො උප්පජ්ජි. අගණ්හුති අගණ්හිංසු. ජානන්ති තෙසං වොරානං “අයං කිං තෙ හොති”ති පුච්ඡිතො ජානන්තොයෙව “න කිඤ්චි හොති”ති අඤ්ඤාථා බ්‍යාකාසිං. සොමයාගෙති නවචන්දෙ උට්ඨිතෙ සොමයාගං නාම යක්ඛබලිං කරිංසු, තස්මිං උපට්ඨිතෙ. සමනුඤ්ඤාසිත්ති සමනුඤ්ඤො ආසිං. සුරාමෙරයමාධුකාති පිට්ඨසුරාදිසුරඤ්ච පුප්ඵාසවාදිමෙරයඤ්ච පක්කමධු විය මධුරං මඤ්ඤාමානා. යෙ ජනා පයමාසු නොති යෙ නො ගාමෙ ජනා පයමං එවරූපා ආසුං අහෙසුං. බහුනං තෙති තෙ එකදිවසං එකස්මිං ඡණෙ පත්තෙ බහුනං අනත්ථාය මජ්ජපානං අකප්පයිංසු.

රාජා තෙසං ධම්මං සුත්වා පසන්තවිත්තො විවරසාටකෙ ච හෙසජ්ජාති ච දත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ උයොහාපෙසි. තෙපි තස්ස අනුමොදනං කත්වා තත්ථෙව අගමංසු. තතො පට්ඨාය රාජා චත්ථුකාමෙසු විරත්තො අනපෙක්ඛො හුත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා ඉත්ථියො අනාලපිත්වා අනොලොකෙත්වා විරත්තවිත්තො උට්ඨාය සිරිගබ්භං පවිසිත්වා නිසිත්තො සෙතභිත්තියං කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානං නිබ්බත්තෙසි. සො ඤානප්පත්තො කාමෙ ගරහන්තො —

67. “ධිරත්ථු සුබහු කාමෙ, දුග්ගන්ධෙ බහුකණ්ටකෙ;
යෙ අහං පටිසෙවන්තො, නාලභිං තාදිසං සුඛ”න්ති. — ගාථමාහ;

තත්ථ බහුකණ්ටකෙති බහු පච්චාමිත්තෙ. යෙ අහන්ති යො අහං, අයමෙව වා පායො. තාදිසන්ති එතාදිසං කිලෙසරහිතං ඤානසුඛං.

අපස්ස අග්ගමහෙසි “අයං රාජා පච්චෙකබුද්ධානං ධම්මකථං සුත්වා උක්කණ්ඨිතරූපො අහොසි, අම්හෙහි සද්ධිං අකපෙත්වාච සිරිගබ්භං පවිට්ඨො, පරිග්ගණ්හිස්සාමි තාව න”න්ති වින්තෙත්වා සිරිගබ්භද්වාලෙ ධීතා රඤ්ඤො කාමෙසු ගරහන්තස්ස උදානං සුත්වා “මහාරාජ, ත්වං කාමෙ ගරහසි, කාමසුඛසදිසං නාම සුඛං නත්ථි”ති කාමෙ චණ්ණෙත්ති ඉතරං ගාථමාහ —

68. “මහස්සාදා සුඛා කාමා, නත්ථි කාමා පරං සුඛං;
යෙ කාමෙ පටිසෙවන්ති, සග්ගං තෙ උපපජ්ජරෙ”ති.

තත්ථ මහස්සාදාති මහාරාජ, එතෙ කාමා නාම මහාඅස්සාදා, ඉතො උත්තරිං අඤ්ඤං සුඛං නත්ථි. කාමසෙවිතො හි අපායෙ අනුපගම්ම සග්ගෙ නිබ්බත්තන්තිති අත්ථො.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තස්සා “නස්ස වසලි, කිං කපෙසි, කාමෙසු සුඛං නාම කුතො අත්ථි, විපරිණාමදුක්ඛා එතෙ”ති ගරහන්තො සෙසගාථා අභාසි —

69. “අප්පස්සාදා දුඛා කාමා, නත්ථි කාමා පරං දුඛං;
යෙ කාමෙ පටිසෙවන්ති, නිරයං තෙ උපපජ්ජරෙ.

70. “අසි යථා සුනිසිතො, නෙත්තිංසොච සුපායිකො;
සත්තිච උරසි ඛිත්තා, කාමා දුක්ඛතරා තතො.

71. “අභිගාරානංව ජලිතං, කාසු සාධිකපොරිසං;
ඵාලංව දිවසංතත්තං, කාමා දුක්ඛතරා තතො.

72. “විසං යථා හලාහලං, තෙලං පක්කුටීතං යථා;
තම්බලොහවිලිනංව, කාමා දුක්ඛතරා තතො”ති.

තත්ථ නෙත්තිංසොති නික්කරුණො, ඉදම්පි එකස්ස බග්ගස්ස නාමං. දුක්ඛතරාති එවං ජලිතභිගාරකාසු වා දිවසං තත්තං ඵාලං වා පටිච්ච යං දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තතොපි කාමායෙව දුක්ඛතරාති අත්ථො. අනන්තරගාථාය යථා එතාති විසාදීති දුක්ඛාවහනතො දුක්ඛාති, එවං කාමාපි දුක්ඛා, තං පන කාමදුක්ඛං ඉතරෙහි දුක්ඛෙහි දුක්ඛතරන්ති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො දෙවියා ධම්මං දෙසෙත්වා අමච්චෙ සන්නිපාතෙත්වා “භොන්තො අමච්චා, තුම්හෙ රජ්ජං පටිපජ්ජථ, අහං පබ්බජ්ජාමි”ති වත්වා මහාජනස්ස රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස උට්ඨාය ආකාසෙ යත්වා ඔවාදං දත්වා අනිලපථෙනෙව උත්තරගිම්මන්තං ගන්ත්වා රමණීයෙ පදෙසෙ අස්සමං මාපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “භික්ඛවෙ, කිලෙසො බුද්දකො නාම නත්ථී, අප්පමත්තකොපි පණ්ඩිතෙහි නිග්ගහිතබ්බොයෙවා”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පඤ්චසතා භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. තදා පච්චෙකබුද්ධා පරිනිබ්බාසිංසු, දෙවී රාහුලමාතා අභොසි, රාජා පන අහමෙව අභොසිත්ති.

[460] 6. යුධඤ්චයජාතකවණ්ණනා පාතියජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

මිත්තාමච්චපරිබ්‍රූජ්හන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකදිවසඤ්චි ධම්මසභායං සන්නිපතිතා භික්ඛු “ආවුසො, සවෙ දසබලො අගාරං අජ්ඣාචසිස්ස, සකලවක්කවාලගබ්භෙ වක්කවත්තිරාජා අභවිස්ස සත්තරතනසමන්තාගතො චතුරිද්ධිහි සමිද්ධො පරොසභස්සපුත්තපරිවාරො , සො එවරුපං සිරිවිහවං පභාය කාමෙසු දොසං දිස්වා අධිඨරන්තසමයෙ ඡන්තසභායොව කණ්ටකමාරුය්හ නික්ඛමිත්වා අනොමනදීතීරෙ පබ්බජිත්වා ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කත්වා සම්මාසම්බොධිං පත්තො”ති සත්ථු ගුණකථං කට්ඨංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං පභාය නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රම්මනගරෙ සබ්බදත්තො නාම රාජා අභොසි. අයඤ්චි බාරාණසි උදයජාතකෙ (ජා. 1.11.37 ආදයො) සුරුන්ධනනගරං නාම ජාතා, වුළුසුතසොමජාතකෙ (ජා. 2.17.195 ආදයො) සුදස්සනං නාම, සොණනන්දජාතකෙ (ජා. 2.20.92 ආදයො) බ්‍රහ්මවඩ්ඪනං නාම, බණ්ඩහලජාතකෙ (ජා. 2.22.982 ආදයො) පුජ්චවතී නාම, සඬබ්බාග්ගජාතකෙ (ජා. 1.10.39 ආදයො) මොළිනී නාම, ඉමස්මිං පන යුධඤ්චයජාතකෙ රම්මනගරං නාම අභොසි. එවමස්සා කදාචි නාමං පරිවත්තති. තත්ථ සබ්බදත්තරඤ්ඤො පුත්තසභස්සං අභොසි. යුධඤ්චයස්ස නාම ජෙට්ඨපුත්තස්ස උපරජ්ජං අදාසි. සො දිවසෙ දිවසෙ මහාදානං පවත්තෙසි. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ බොධිසත්තො එකදිවසං පාතොව රථවරමාරුය්හ මහන්තෙන සිරිවිහවෙන උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්තො රුක්ඛග්ගිණග්ගසාබ්ගමක්කටකසුත්තජාලාදිසු මුත්තාජාලාකාරෙන ලග්ගිතඋස්සවබ්බන්දුනි දිස්වා “සම්ම සාරථී, කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “එතෙ දෙව, හිමසමයෙ පතනකඋස්සවබ්බන්දුනි නාමා”ති සුත්වා දිවසභාගං උය්‍යානෙ කීළිත්වා සායන්හකාලෙ පච්චාගච්ඡන්තො තෙ අදිස්වා “සම්ම සාරථී, කහං නු බො එතෙ උස්සවබ්බන්දු, න තෙ ඉදානි පස්සාමි”ති පුච්ඡි. “දෙව, තෙ සූරියෙ උග්ගච්ඡන්තෙ සබ්බෙව හිජ්ජිත්වා පථවියං පතන්ති”ති සුත්වා සංවෙගජ්ජන්තො හුත්වා “ඉමෙසං සත්තානං ජීවිතසඬබාරාපි තිණග්ගෙ උස්සවබ්බන්දුසදිසාව, මයා බ්‍යාධිජරාමරණෙහි අපිළිතෙයෙව මාතාපිතරො ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති උස්සවබ්බන්දුමෙව ආරම්මණං කත්වා ආදිත්තෙ විය තයො හවෙ පස්සන්තො අත්තනො ගෙහං අගන්ත්වා අලඬකතපටියත්තාය විනිවිජයසාලාය නිසින්නස්ස පිතු සන්නිකංයෙව ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා එකමන්තං යීතො පබ්බජ්ජං යාවන්තො පයමං ගාථමාහ -

73. “මිත්තාමච්චපරිබ්‍රූජ්හං , අහං වන්දෙ රට්ඨසහං;
පබ්බජ්ජාමහං රාජ, තං දෙවො අනුමඤ්ඤතු”ති.

තත්ථ පරිබ්‍රූජ්හන්ති පරිවාරිතං. තං දෙවොති තං මම පබ්බජ්ජං දෙවො අනුජානාතුති අත්ථො.

අථ නං රාජා නිවාරෙන්තො දුතියං ගාථමාහ -

74. “සවෙ තෙ ඌනං කාමෙහි, අහං පරිපුරයාමි තෙ;
යො තං හිං සති වාරෙමි, මා පබ්බජ යුධඤ්චයා”ති.

තං සුත්වා කුමාරො තතියං ගාථමාහ -

75. “න මත්ථී ඌනං කාමෙහි, හිංසිතා මෙ න විජ්ජති;
දිපඤ්ච කාතුමිච්ඡාමි, යං ජරා නාහිකිරති”ති.

තත්ථ දිපඤ්චාති තාත නෙව මය්හං කාමෙහි ඌනං අත්ථී, න මං හිංසන්තො කොචි විජ්ජති, අහං පන පරලොකගමනාය අත්තනො පතිට්ඨං කාතුමිච්ඡාමි. කිදිසං? යං ජරා නාහිකිරති න විද්ධංසෙති, තමහං කාතුමිච්ඡාමි, අමතමහානිබ්බානං ගවෙසිස්සාමි, න මෙ කාමෙහි අත්ථො, අනුජානාථ මං, මහාරාජානි වදති.

ඉති පුනස්පුනං කුමාරො පබ්බජ්ජං යාචී, රාජා “මා පබ්බජා”ති වාරෙති. තමත්ථමාවිකරොන්තො සත්ථා උපධිස්සං ගාථමාහ -

76. “පුත්තො වා පිතරං යාවෙ, පිතා වා පුත්තමොරස”න්ති.

තත්ථ වා-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – “එවං, භික්ඛවෙ, පුත්තො ව පිතරං යාවති, පිතා ව ඔරසං පුත්තං යාවති”ති.

සෙසං උපඩ්ඨගාටං රාජා ආහ –

“නෙගමො තං යාවෙ තාත, මා පබ්බජ යුධඤ්චයා”ති.

තස්සත්ථො – අයං තෙ තාත නිගමවාසිමහාජනො යාවති, නගරජනොපි මා ත්වං පබ්බජාති.

කුමාරො පුනපි පඤ්චමං ගාථමාහ –

77. “මා මං දෙව නිවාරෙහි, පබ්බජන්තං රථෙසහ;
මාහං කාමෙහි සම්මත්තො, ජරාය වසමන්චගු”ති.

තත්ථ වසමන්චගුති මා අහං කාමෙහි සම්මත්තො පමත්තො ජරාය වසගාමී නාම හොමී, වට්ටදුක්ඛං පන ඛෙපෙත්වා යථා ව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පට්ඨිජ්ඣානකො හොමී, තථා මං ඔලොකෙහිති අධිජ්ජායො.

එවං වුත්තෙ රාජා අප්පට්ඨාණො අහොසි. මාතා පනස්ස “පුත්තො තෙ, දෙවි, පිතරං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙති”ති සුත්වා “කිං තුම්හෙ කථෙට්ඨා”ති නිරස්සාසෙන මුඛෙන සුවණ්ණසිවිකාය නිසිදිත්වා සිසං විනිවිජයට්ඨානං ගන්ත්වා යාවමානා ජට්ඨං ගාථමාහ –

78. “අහං තං තාත යාවාමි, අහං පුත්ත නිවාරයෙ;
චිරං තං දට්ඨුමිච්ඡාමි, මා පබ්බජ යුධඤ්චයා”ති.

තං සුත්වා කුමාරො සත්තමං ගාථමාහ –

79. “උස්සාවොව තිණග්ගමිහි, සූරියුග්ගමනං පති;
එවමායු මනුස්සානං, මා මං අමිම නිවාරයා”ති.

තස්සත්ථො – අමිම, යථා තිණග්ගෙ උස්සවබ්බන්දු සූරියස්ස උග්ගමනං පතිට්ඨාතුං න සක්කොති, පථවියං පතති, එවං ඉමෙසං සත්තානං ජීවිතං පරිත්තං තාවකාලිකං අවිරට්ඨිතිකං, එවරූපෙ ලොකසන්නිවාසෙ කථං ත්වං චිරං මං පස්සසි, මා මං නිවාරෙහිති.

එවං වුත්තෙපි සා පුනස්පුනං යාවියෙව. තතො මහාසත්තො පිතරං ආමන්තෙත්වා අට්ඨමං ගාථමාහ –

80. “තරමානො ඉමං යානං, ආරොපෙතු රථෙසහ;
මා මෙ මාතා තරන්තස්ස, අන්තරායකරා අහු”ති.

තස්සත්ථො – තාත රථෙසහ, ඉමං මම මාතරං තරමානො පුරිසො සුවණ්ණසිවිකායානං ආරොපෙතු, මා මෙ ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණකන්තාරං තරන්තස්ස අතික්කමන්තස්ස මාතා අන්තරායකරා අහුති.

රාජා පුත්තස්ස වචනං සුත්වා “ගච්ඡ, හද්දෙ, තව සිවිකාය නිසිදිත්වා රතිවඩ්ඨනපාසාදං අභිරුහා”ති ආහ. සා තස්ස වචනං සුත්වා යාතුං අසක්කොන්ති නාරිගණපරිවුතා ගන්ත්වා පාසාදං අභිරුහිත්වා “කා නු ඛො පුත්තස්ස පවත්ති”ති විනිවිජයට්ඨානං ඔලොකෙන්ති අට්ඨාසි. ඛොධිසත්තො මාතු ගතකාලෙ පුන පිතරං යාවි. රාජා පටිබාහිතුං අසක්කොන්තො “තෙන භි තාත, තව මනං මත්ථකං පාපෙහි, පබ්බජාහි”ති අනුජානි. රඤ්ඤො අනුඤ්ඤාතකාලෙ ඛොධිසත්තස්ස කනිට්ඨො යුධට්ඨීලකුමාරො නාම පිතරං වන්දිත්වා “තාත, මය්හං පබ්බජ්ජං අනුජානාට්ඨා”ති අනුජානාපෙසි. උභොපි භාතරො පිතරං වන්දිත්වා කාමෙ පභාය මහාජනපරිවුතා විනිවිජයතො නික්ඛමීසු. දෙවිපි මහාසත්තං ඔලොකෙන්වා “මම පුත්තෙ පබ්බජිතෙ රම්මනගරං තුව්ඡං භවිස්සති”ති පරිදෙවමානා ගාථාද්චයමාහ –

81. “අභිධාවථ හද්දන්තෙ, සුඤ්ඤං හෙස්සති රම්මකං;
යුධඤ්චයො අනුඤ්ඤාතො, සබ්බදන්තෙන රාජිනා.

82. “යොහු සෙට්ඨො සහස්සස්ස, යුවා කඤ්චනසන්නිභො;
සොයං කුමාරො පබ්බජිතො, කාසායවසනො බලී”ති.

තත්ථ අභිධාවථාති පරිවාරෙත්වා ධීනා නාරියො සබ්බා වෙගෙන ධාවථාති ආණාපෙති. හද්දන්තෙති එවං ගන්ත්වා “හද්දං තව හොතු”ති වද්ථ. රම්මකන්ති රම්මනගරං සන්ධායාහ. යොහු සෙට්ඨොති යො රඤ්ඤො පුත්තො සහස්සස්ස සෙට්ඨො අහොසි, සො පබ්බජිතොති පබ්බජ්ජාය ගච්ඡන්තං සන්ධායෙවමාහ.

බොධිසත්තොපි න තාව පබ්බජති. සො හි මාතෘපිතරො චන්දිත්වා කනිට්ඨං යුධිට්ඨිලකුමාරං ගහෙන්වා නගරා නික්බම්ම මහාජනං නිවත්තෙන්වා උභොපි භාතරො හිමවත්තං පටිසිත්වා මනොරමෙ යානෙ අස්සමපදං කරිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමාරාභිඤ්ඤං නිබ්බන්තෙන්වා චන්ද්‍රලථලාදීහි යාවජීවං යාපෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං. තමත්ථං ඔසානෙ අභිසම්බුද්ධගාථාය දිපෙති -

83. “උභො කුමාරා පබ්බජිතා, යුධඤ්චයො යුධිට්ඨිලො;
පභාය මාතෘපිතරො, සඬිගං ඡෙන්වාන මච්චුනො”ති.

තත්ථ මච්චුනොති මාරස්ස. ඉදං චුත්තං හොති - භික්ඛවෙ, යුධඤ්චයො ච යුධිට්ඨිලො ච තෙ උභොපි කුමාරා මාතෘපිතරො පභාය මාරස්ස සන්තකං රාගදොසමොහසඬිගං ඡන්දිත්වා පබ්බජිතාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා “න භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො රජ්ජං ඡඩ්ඛෙන්වා පබ්බජිතොයෙවා”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙයි - “තදා මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, යුධිට්ඨිලකුමාරො ආනන්දො, යුධඤ්චයො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[461] 7. දසරථජාතකවණ්ණනා යුධඤ්චයජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

එථ ලක්ඛණ සීතා වාහි ඉදං සත්ථා ඡෙනවනෙ විහරන්තො එකං මහපිනිකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො හි පිතරි කාලකතෙ සොකාභිභූතො සබ්බකිච්චානි පභාය සොකානුවත්තකොව අහොසි. සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස සොතාපත්තිඵලපතිස්සයං දිස්වා පුනදිවසෙ සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො භික්ඛු උයොපෙන්වා එකං පච්ඡාසමණං ගහෙන්වා තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා චන්දිත්වා නිසින්නං මධුරවචනෙන ආලපන්තො “කිං සොවසි උපාසකා”ති චත්වා “ආම, හත්තෙ, පිතුසොකො මං බාධති”ති චුත්තෙ “උපාසක, පොරාණකපණ්ඩිතා අට්ඨවිධෙ ලොකධම්මෙ තථතො ජානන්තා පිතරි කාලකතෙ අප්පමත්තකම්පි සොකං න කරිංසු”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං දසරථමහාරාජා නාම අගතිගමනං පභාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙයි. තස්ස සොළසන්නං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨිකා අග්ගමහෙසි ද්වෙ පුත්තෙ එකඤ්ච ධීතරං විජායි. ජෙට්ඨපුත්තො රාමපණ්ඩිතො නාම අහොසි, දුතියො ලක්ඛණකුමාරො නාම, ධීතා සීතා දෙවී නාම. අපරභාගෙ මහෙසි කාලමකාසි. රාජා තස්සා කාලකතාය විරතරං සොකවසං ගන්ත්වා අමච්චෙහි සඤ්ඤාපිතො තස්සා කත්තබ්බපරිභාරං කත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙයි. සා රඤ්ඤො පියා අහොසි මනාපා. සාපි අපරභාගෙ ගබ්භං ගණ්හිත්වා ලද්ධගබ්භපරිභාරා පුත්තං විජායි, “හරතකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. රාජා පුත්තසිනෙහෙන “හද්දෙ, වරං තෙ දම්මී, ගණ්හාහී”ති ආහ. සා ගහිතකං කත්වා යපෙන්වා කුමාරස්ස සත්තට්ඨවස්සකාලෙ රාජානං උපසඩ්ධකම්ත්වා “දෙව, තුම්හෙහි මය්හං පුත්තස්ස වරො දින්නො, ඉදානිස්ස වරං දෙථා”ති ආහ. ගණ්හ, හද්දෙති. “දෙව, පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙථා”ති චුත්තෙ රාජා අච්ඡරං පහරිත්වා “නස්ස, වසලි, මය්හං ද්වෙ පුත්තා අග්ගික්ඛන්ධා විය ජලන්ති, තෙ මාරාපෙන්වා තව පුත්තස්ස රජ්ජං යාවසී”ති තජ්ජෙයි. සා හීතා සිරිගබ්භං පටිසිත්වා අඤ්ඤෙසුපි දිවසෙසු රාජානං පුනස්පුනං රජ්ජමෙව යාවි.

රාජා තස්සා තං වරං අදත්ථාව වින්තෙයි “මාතුගාමො නාම අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භී, අයං මෙ කුටපණ්ණං වා කුටලඤ්ජං වා කත්වා පුත්තෙ සාතාපෙය්‍යා”ති. සො පුත්තෙ පක්කොසාපෙන්වා තමත්ථං ආරොචෙන්වා “තාතා, තුම්හාකං ඉධ වසන්තානං අන්තරායොපි භවෙය්‍ය, තුම්හෙ සාමන්තරජ්ජං වා අරඤ්ඤං වා ගන්ත්වා මම මරණකාලෙ ආගන්ත්වා කුලසන්තකං රජ්ජං ගණ්හෙය්‍යාථා”ති චත්වා පුන නෙමිත්තකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා අත්තනො ආයුපරිච්ඡෙදං පුච්ඡිත්වා “අඤ්ඤානි ද්වාදස වස්සානි පවත්තිස්සති”ති සුත්වා “තාතා, ඉතො ද්වාදසවස්සච්චයෙන ආගන්ත්වා ඡත්තං උස්සාපෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති චත්වා පිතරං චන්දිත්වා රොදන්තා පාසාදා ඔතරිංසු. සීතා දෙවී “අභමපි භාතිකෙහි සද්ධිං ගම්ස්සාමී”ති පිතරං චන්දිත්වා රොදන්ති නික්බම්මි. තයොපි ජනා මහාපරිවාරා නික්බම්මිත්වා මහාජනං නිවත්තෙන්වා අනුපුබ්බෙන හිමවත්තං පටිසිත්වා සම්පන්නොදකෙ සුලභථලාථලෙ පදෙසෙ අස්සමං මාපෙන්වා ඵලාථලෙන යාපෙන්තා වසිංසු.

ලක්ඛණපණ්ඩිතො ව සීතා ව රාමපණ්ඩිතං යාවිත්වා “තුම්හෙ අම්භාකං පිතුට්ඨානෙ ධීතා, තස්මා අස්සමෙයෙව හොථ, මයං ඵලාථලං ආහරිත්වා තුම්හෙ පොසෙස්සාමා”ති පටිඤ්ඤං ගණ්හිංසු. තතො පට්ඨාය රාමපණ්ඩිතො තත්ථෙව හොති. ඉතරෙ ද්වෙ ඵලාථලං ආහරිත්වා තං පටිජග්ගිංසු. එවං තෙසං ඵලාථලෙන යාපෙන්වා වසන්තානං දසරථමහාරාජා පුත්තසොකෙන නවමෙ සංචච්ඡරෙ කාලමකාසි. තස්ස සරිරකිච්චං කාරෙන්වා දෙවී “අත්තනො පුත්තස්ස හරතකුමාරස්ස ඡත්තං උස්සාපෙථා”ති ආහ. අමච්චා පන “ඡත්තස්සාමිකා අරඤ්ඤෙ වසන්ති”ති න අදංසු. හරතකුමාරො “මම භාතරං රාමපණ්ඩිතං අරඤ්ඤතො ආනෙන්වා ඡත්තං උස්සාපෙස්සාමී”ති පඤ්චරාජකකුඛණ්ඩානි ගහෙන්වා චතුර්ධගිනියා සෙනාය තස්ස වසනට්ඨානං පත්වා අවිදුරෙ බන්ධාවාරං කත්වා තත්ථ නිවාසෙන්වා කතිපයෙහි අමච්චෙහි සද්ධිං ලක්ඛණපණ්ඩිතස්ස ව සීතාය ව අරඤ්ඤං ගතකාලෙ අස්සමපදං පටිසිත්වා අස්සමපදද්වාරෙ යපිතකඤ්චනරූපකං විය රාමපණ්ඩිතං නිරාසඩ්ධකං සුබ්බසින්නං උපසඩ්ධකම්ත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො රඤ්ඤො පවත්ති. ආරොචෙන්වා සද්ධිං අමච්චෙහි පාදෙසු පතිත්වා රොදති. රාමපණ්ඩිතො පන නෙව සොචි, න පරිදෙවි, ඉන්ද්‍රියවිකාරමත්තම්පිස්ස නාහොසි. හරතස්ස පන රොදිත්වා

නිසිත්තකාලෙ සායන්හසමයෙ ඉතරෙ ද්වෙ ඵලාඵලං ආදාය ආගමිංසු. රාමපණ්ඩිතො චිත්තෙසි “ඉමෙ දහරා මය්හං විය පරිග්ගණ්හනපඤ්ඤා එතෙසං නත්ථි, සහසා ‘පිතා වො මතො’ති චුත්තෙ සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තානං හදයම්පි තෙසං ඵලෙයා, උපායෙන තෙ උදකං ඔතාරත්ථා එතං පචත්තිං ආරොචෙස්සාමි”ති. අථ නෙසං පුරතො එකං උදකට්ඨානං දස්සෙත්ථා “තුම්හෙ අනිච්චරෙන ආගතා, ඉදං වො දණ්ඩකම්මං හොතු, ඉමං උදකං ඔතරිත්ථා තිට්ඨතා”ති උපඩ්ඨගාථං තාව ආහ –

84. “එථ ලක්ඛණ සීතා ව, උභො ඔතරෙථාදක”න්ති.
තස්සත්ථො – එථ ලක්ඛණ සීතා ව ආගච්ඡට, උභොපි ඔතරට් උදකන්ති;

තෙ එකවචනෙනෙව ඔතරිත්ථා අට්ඨංසු. අථ නෙසං පිතු පචත්තිං ආරොචෙත්තො සෙසං උපඩ්ඨගාථමාහ –

“එවායං හරතො ආහ, රාජා දසරථො මතො”ති.

තෙ පිතු මතසාසනං සුත්ථාච විසඤ්ඤා අහෙසුං. පුනපි නෙසං කට්ඨෙසි, පුනපි තෙ විසඤ්ඤා අහෙසුන්ති එවං යාවතතියං විසඤ්ඤිතං පත්තෙ තෙ අමච්චා උක්ඛිපිත්ථා උදකා නිහරිත්ථා ථලෙ නිසිදාපෙත්ථා ලද්ධස්සාසෙසු තෙසු සබ්බෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං රොදිත්ථා පරිදෙවිත්ථා නිසිදිංසු. තදා හරතකුමාරො චිත්තෙසි – “මය්හං භාතා ලක්ඛණකුමාරො ව හගිති ව සීතා දෙවි පිතු මතසාසනං සුත්ථාච සොකං සන්ධාරෙතුං න සක්කොන්ති, රාමපණ්ඩිතො පන නෙව සොචති, න පරිදෙවති, කිං නු ඛො තස්ස අසොචනකාරණං, පුච්ඡස්සාමි න”න්ති. සො තං පුච්ඡන්තො දුතියං ගාථමාහ –

85. “කෙන රාමප්පභාවෙන, සොචිතබ්බං න සොචසි;
පිතරං කාලකතං සුත්ථා, න තං පසහතෙ දුඛ”න්ති.

තත්ථ පභාවෙනාති ආනුභාවෙන. න තං පසහතෙ දුඛන්ති එවරූපං දුක්ඛං කෙන කාරණෙන තං න පිළෙති, කිං තෙ අසොචනකාරණං, කට්ඨෙති තාව නන්ති.

අථස්ස රාමපණ්ඩිතො අත්තතො අසොචනකාරණං කට්ඨන්තො –

86. “යං න සක්කා නිපාලෙතුං, පොසෙන ලපතං බහුං;
ස කිස්ස විඤ්ඤ මෙධාවි, අත්තානමුපතාපයෙ.
87. “දහරා ව හි වුද්ධා ව, යෙ බාලා යෙ ව පණ්ඩිතා;
අඩ්ඨා වෙව දලිද්දා ව, සබ්බෙ මච්චුපරායණා.
88. “එලානම්ච පක්කානං, නිච්චං පතනතො හයං;
එවං ජාතාන මච්චානං, නිච්චං මරණතො හයං.
89. “සායමෙකෙ න දිස්සන්ති, පාතො දිට්ඨා බහුජ්ජනා;
පාතො එකෙ න දිස්සන්ති, සායං දිට්ඨා බහුජ්ජනා.
90. “පරිදෙවයමානො වෙ, කිඤ්චිදත්ථං උදබ්බහෙ;
සම්මුල්ලො හිංසමත්තානං, කයිරා තං විචක්ඛණො.
91. “කිසො විචණ්ණො හවති, හිංසමත්තානමත්තතො;
න තෙන පෙතා පාලෙන්ති, නිරත්ථා පරිදෙවනා.
92. “යථා සරණමාදිත්තං, වාරිනා පරිනිබ්බයෙ;
එවම්පි ධිරො සුතවා, මෙධාවි පණ්ඩිතො නරො;
බ්ජ්ජමුජ්ජනිතං සොකං, වාතො තුලංච ධංසයෙ.
93. “මච්චො එකොච අච්චෙති, එකොච ජායතෙ කුලෙ;
සංයොගපරමාත්ථෙව, සම්භොගා සබ්බපාණිනං.
94. “තස්මා හි ධිරස්ස බහුස්සුතස්ස, සම්පස්සතො ලොකම්මං පරඤ්ච;
අඤ්ඤාය ධම්මං හදයං මනඤ්ච, සොකා මහත්තාපි න තාපයන්ති.
95. “සොහං දස්සඤ්ච හොක්ඛඤ්ච, හරිස්සාමි ව ඤාතකෙ;
සෙසඤ්ච පාලයිස්සාමි, කිච්චමෙතං විජානතො”ති. –

ඉමාහි දසහි ගාථාහි අනිච්චතං පකාසෙති.

තත්ථ නිපාලෙතුන්ති රක්ඛිතුං. ලපතන්ති ලපන්තානං. ඉදං චුත්තං හොති – “තාත හරත, යං සත්තානං ජීවිතං බහුම්පි විලපන්තානං පුරිසානං එකෙනාපි මා උච්ඡිජ්ජිති න සක්කා රක්ඛිතුං, සො දානි මාදිසො අට්ඨ ලොකධම්මෙ තථතො ජානන්තො විඤ්ඤ මෙධාවි පණ්ඩිතො මරණපරියොසානජීවිතෙසු සත්තෙසු කිස්ස අත්තානමුපතාපයෙ, කිංකාරණා අනුපකාරෙත සොකදුක්ඛෙන අත්තානං සත්තාපෙය්වා”ති.

දහරා වානි ගාථා “මව්වු නාමෙස තාත හරත, නෙව සුවණ්ණරූපකසදිසානං දහරානං ඛත්තියකුමාරකාදීනං, න වුද්ධිප්පත්තානං මහායොධානං, න බාලානං පුට්ඨප්පත්තානං, න බුද්ධාදීනං පණ්ඩිතානං, න චක්කවත්තිආදීනං ඉස්සරානං, න නිද්ධනානං දලිද්දාදීනං ලජ්ජති, සබ්බෙපිමෙ සත්තා මව්වුපරායණා මරණමුඛෙ සංභග්ගචිභග්ගා භවත්තියෙවා”ති දස්සනත්ථං වුත්තා.

නිව්වං පතනතොති ඉදං වුත්තං හොති – යථා හි තාත හරත, පක්කානං ඵලානං පක්කකාලතො පට්ඨාය “ඉදානි චණ්ටා ජිජ්ජිත්වා පතිස්සන්ති, ඉදානි පතිස්සන්ති”ති පතනතො භයං නිව්වං ධූවං ඵකංසිකමෙව භවති, ඵවං ආසඩ්ධකතියතො ඵවං ජාතානං මව්වානම්පි ඵකංසිකංයෙව මරණතො භයං, නත්ථි සො බණො වා ලයො වා යත්ථ තෙසං මරණං න ආසඩ්ධිකතබ්බං භවෙය්‍යාති.

සායන්ති විකාලෙ. ඉමිනා රත්තිභාගෙ ව දිට්ඨානං දිවසභාගෙ අදස්සනං, දිවසභාගෙ ව දිට්ඨානං රත්තිභාගෙ අදස්සනං දිපෙති. කිඤ්චිදත්ථන්ති “පිතා මෙ, පුත්තො මෙ”තිආදීනි පරිදෙවමානොව පොසො සම්මුල්ලො අත්තානං හිංසන්තො කිලමෙන්නො අප්පමත්තකම්පි අත්ථං ආභරෙය්‍යා. කසිරා තං විචක්ඛණොති අථ පණ්ඩිතො පුරිසො ඵවං පරිදෙවං කරෙය්‍යා, යස්මා පන පරිදෙවන්තො මනං වා ආනෙතුං අඤ්ඤා වා තස්ස වඩ්ඪිං කාතුං න සක්කොති, තස්මා නිරත්ථකත්තා පරිදෙවිතස්ස පණ්ඩිතා න පරිදෙවන්ති.

අත්තානමත්තතොති අත්තතො අත්තභාවං සොකපරිදෙවදුක්ඛෙන හිංසන්තො. න තෙනාති තෙන පරිදෙවෙන පරලොකං ගතා සත්තා න පාලෙන්නි න යාපෙන්නි. නිරත්ථානි තස්මා තෙසං මතසත්තානං අයං පරිදෙවනා නිරත්ථකා. සරණන්ති නිවාසගෙහං. ඉදං වුත්තං හොති – යථා පණ්ඩිතො පුරිසො අත්තතො වසනාගාරෙ ආදිත්තෙ මුහුත්තම්පි වොසානං අනාපජ්ජිත්වා සට්ඨතෙන සට්ඨභස්සෙන වාරිනා නිබ්බාපයතෙව, ඵවං ධීරො උජ්ජතිතං සොකං බිජ්ජමෙව නිබ්බාපයෙ. තුලං විය ව වාතො යථා සණ්ඨාතුං න සක්කොති, ඵවං ධංසයෙ විද්ධංසෙය්‍යාති අත්ථො.

මව්වො ඵකොව අව්වෙතිති ඵත්ථ තාත හරත, ඉමෙ සත්තා කම්මස්සකා නාම, තථා හි ඉතො පරලොකං ගච්ඡන්තො සත්තො ඵකොව අව්වෙති අතික්කමති, ඛත්තියාදිකුලෙ ජායමානොපි ඵකොව ගන්ත්වා ජායති. තත්ථ තත්ථ පන ඤාතිමිත්තසංයොගෙන “අයං මෙ පිතා, අයං මෙ මාතා, අයං මෙ මිත්තො”ති සංයොගපරමාත්තෙව සම්භොගා සබ්බපාණිනං, පරමත්ථෙන පන තීසුපි භවෙසු කම්මස්සකාවෙනෙ සත්තාති අත්ථො.

තස්මාති යස්මා ඵතෙසං සත්තානං ඤාතිමිත්තසංයොගං ඤාතිමිත්තපරිභොගමත්තං යපෙත්වා ඉතො පරං අඤ්ඤා නත්ථි, තස්මා. සම්පස්සකොති ඉමඤ්ච පරඤ්ච ලොකං නානාභාවවිනාභාවමෙව සම්මා පස්සතො. අඤ්ඤාය ධම්මන්ති අට්ඨවිධලොකධම්මං ජානිත්වා. හදයං මනඤ්චානි ඉදං උභයම්පි විත්තස්සෙව නාමං. ඉදං වුත්තං හොති –

“ලාභො අලාභො යසො අයසො ව, නින්දා පසංසා ව සුඛඤ්ච දුක්ඛං;
ඵතෙ අනිව්වා මනුජෙසු ධම්මා, මා සොව කිං සොවසි පොට්ඨපාදා”ති. (ජා. 1.4.114) –

ඉමෙසං අට්ඨන්තං ලොකධම්මානං යෙන කෙනවි විත්තං පරියාදියති, තස්ස ව අනිව්වනං ඤාත්වා ධීතස්ස ධීරස්ස පිතුපුත්තමරණාදිවත්ථුකා මහන්තාපි සොකා හදයං න තාපයන්තිති. ඵනං වා අට්ඨවිධං ලොකධම්මං ඤාත්වා ධීතස්ස හදයවත්ථුඤ්ච මනඤ්ච මහන්තාපි සොකා න තාපයන්තිති ඵවම්පෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

සොභං දස්සඤ්ච භොක්ඛඤ්චානි ගාථාය – තාත හරත, අන්ධබාලානං සත්තානං විය මම රොදනපරිදෙවනං නාම න අනුච්ඡිකං, අභං පන පිතු අව්වයෙන තස්ස යානෙ යත්වා කපණාදීනං දානාරභානං දානං, යානන්තරාරභානං යානන්තරං, යසාරභානං යසං දස්සාමි, පිතරා මෙ පරිභුත්තනයෙන ඉස්සරියං පරිභුඤ්ජීස්සාමි, ඤාතකෙ ව පොසෙස්සාමි, අවසෙසඤ්ච අන්තොපරිජනාදිකං ජනං පාලෙස්සාමි, ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානං ධම්මිකං රක්ඛාවරණගුත්තිං කරිස්සාමිති ඵවඤ්චි ජානතො පණ්ඩිතපුරිසස්ස අනුරූපං කිව්වන්ති අත්ථො.

පරිසා ඉමං රාමපණ්ඩිතස්ස අනිව්වතාපකාසනං ධම්මදෙසනං සුත්වා නිස්සොකා අභෙසුං. තතො හරතකුමාරො රාමපණ්ඩිතං වන්දිත්වා “බාරාණසිරජ්ජං සම්පට්ච්ඡථා”ති ආභ. තාත ලක්ඛණඤ්ච, සීතාදෙවිඤ්ච ගභෙත්වා ගන්ත්වා රජ්ජං අනුසාසථාති. තුම්හෙ පන, දෙවාති. තාත, මම පිතා “ද්වාදසවස්සව්වයෙන ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙය්‍යාසි”ති මං අවොව, අභං ඉදානෙව ගච්ඡන්තො තස්ස වචනකරො නාම න හොමි, අඤ්ඤානිපි තිණි වස්සානි අතික්කමිත්වා ආගමිස්සාමිති. “ඵත්තකං කාලං කො රජ්ජං කාරෙස්සති”ති? “තුම්හෙ කාරෙථා”ති. “න මයං කාරෙස්සාමා”ති. “තෙන හි යාව මමාගමනා ඉමා පාදුකා කාරෙස්සන්ති”ති අත්තතො තිණපාදුකා ඔමුඤ්චිත්වා අදාසි. තෙ තයොපි ජනා පාදුකා ගභෙත්වා රාමපණ්ඩිතං වන්දිත්වා මහාජනපරිවුතා බාරාණසිං අගමංසු. තිණි සංවච්ඡරානි පාදුකා රජ්ජං කාරෙසුං. අමව්වා තිණපාදුකා රාජපල්ලඬිකෙ යපෙත්වා අඩ්ඨං විනිවිජ්ජන්ති. සවෙ දුබ්බිනිවිජ්ජතො හොති, පාදුකා අඤ්ඤාමඤ්ඤා පටිභඤ්ඤන්ති. තාය සඤ්ඤාය පුන විනිවිජ්ජන්ති. සම්මා විනිවිජ්ජකාලෙ පාදුකා නිස්සද්දා සන්තිසිද්ධන්ති. රාමපණ්ඩිතො තිණිණි සංවච්ඡරානං අව්වයෙන අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා බාරාණසිනගරං පත්වා උය්‍යානං පාවිසි. තස්ස ආගමනභාවං ඤාත්වා කුමාරා අමව්වගණපරිවුතා උය්‍යානං ගන්ත්වා සීතං අග්ගමභෙසිං කත්වා උභින්නම්පි අභිසෙකං අකංසු. ඵවං අභිසෙකජ්ජන්තො මහාසත්තො අලඬිකතරෙථ යත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන

නගරං පවිසිත්වා පදක්ඛණං කත්වා චන්දකපාසාදවරස්ස මහානලං අභිරුහි. තතො පට්ඨාය සොළස වස්සසහස්සානි ධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගපුරං පුරෙසි.

96. “දස වස්සසහස්සානි, සට්ඨි වස්සසතානි ව;
කම්බුගිවො මහාබාහු, රාමො රජ්ජමකාරයි”ති. —

අයං අභිසම්බුද්ධගාථා තමත්ථං දීපෙති.

තත්ථ කම්බුගිවොති සුවණ්ණාළිඨගසදිසගිවො. සුවණ්ණඤ්ඤි කම්බුති වුවචති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා දසරථමහාරාජා සුද්ධොදනමහාරාජා අහොසි, මාතා මහාමායාදෙවී, සීතා රාහුලමාතා, හරතො ආනන්දො, ලක්ඛණො සාරිපුත්තො, පරිසා බුද්ධපරිසා, රාමපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසින්ති.

[462] 8. සංවරජාතකවණ්ණනා දසරථජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

ජානන්තො නො මහාරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවිරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො ආවරියුපජ්ඣායවත්තං පුරෙත්තො උභයානි පාතිමොක්ඛානි පගුණානි කත්වා පරිපුණ්ණපඤ්චවස්සො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා “අරඤ්ඤෙ වසිස්සාමි”ති ආවරියුපජ්ඣායෙ ආපුච්ඡිත්වා කොසලරට්ඨෙ එකං පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා තත්ථ ඉරියාපටෙ පසන්නමනුස්සෙහි පණ්ණසාලං කත්වා උපට්ඨියමානො වස්සං උපගන්ත්වා යුඤ්ජන්තො සටෙන්තො වායමන්තො අච්චාරද්ධෙන වීරියෙන තෙමාසං කම්මට්ඨානං භාවෙත්වා ඔභාසමත්තම්පි උජ්ජාදෙතුං අසක්කොන්තො චිත්තෙසි “අද්ධා අහං සත්ථාරා දෙසිතෙසු වතුසු පුග්ගලෙසු පදපරමො, කිං මෙ අරඤ්ඤවාසෙන, ජෙනවනං ගන්ත්වා තථාගතස්ස රුපසිරිං පස්සන්තො මධුරධම්මදෙසනං සුණන්තො චිතිනාමෙස්සාමි”ති. සො වීරියං ඔස්සජිත්වා තතො නික්කන්තො අනුපුබ්බෙන ජෙනවනං ගන්ත්වා ආවරියුපජ්ඣායෙහි වෙව සන්දිට්ඨසම්භත්තෙහි ව ආගමනකාරණං පුට්ඨො තමත්ථං කටෙන්වා තෙහි “කස්මා එවමකාසි”ති ගරහිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා “කිං, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානං භික්ඛුං ආනයිත්වා”ති වුත්තෙ “අයං, හන්තෙ, වීරියං ඔස්සජිත්වා ආගතො”ති ආරොචිතෙ සත්ථා “සච්චං කිරා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “කස්මා භික්ඛු වීරියං ඔස්සජි, ඉමස්මිඤ්ඤි සාසනෙ නිබ්බිරියස්ස කුසිතපුග්ගලස්ස අග්ගඵලං අරහත්තං නාම නත්ථී, ආරද්ධවිරියා ඉමං ධම්මං ආරාධෙන්ති, ත්වං බො පන පුබ්බෙ වීරියවා ඔවාදක්ඛමො, තෙනෙව කාරණෙන බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තසතස්ස සබ්බකතිට්ඨො හුත්වාපි පණ්ඩිතානං ඔවාදෙ යත්වා සෙතච්ඡත්තං පත්තොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොත්තෙ සංවරකුමාරො නාම පුත්තසතස්ස සබ්බකතිට්ඨො අහොසි. රාජා එකෙකං පුත්තං “සික්ඛිතබ්බයුත්තකං සික්ඛාපෙථා”ති එකෙකස්ස අමච්චස්ස අදාසි. සංවරකුමාරස්ස ආවරියො අමච්චො බොධිසත්තො අහොසි පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො රාජපුත්තස්ස පිතුට්ඨානෙ යීතො. අමච්චා සික්ඛිතසිප්පෙ රාජපුත්තෙ රඤ්ඤො දස්සෙසු. රාජා තෙසං ජනපදං දත්වා උයොපෙසි. සංවරකුමාරො සබ්බසිප්පස්ස නිප්ඵත්තිං පත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි “තාත, සචෙ මං පිතා ජනපදං පෙසෙති, කිං කරොමි”ති? “තාත, ත්වං ජනපදෙ දියමානෙ තං අග්ගහෙත්වා ‘දෙව අහං සබ්බකතිට්ඨො, මයිපි ගතෙ තුම්භාකං පාදමූලං තුච්ඡං භවිස්සති, අහං තුම්භාකං පාදමූලෙයෙව වසිස්සාමි’ති වදෙය්‍යාසි”ති. අටෙකදිවසං රාජා සංවරකුමාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තං පුච්ඡි “කිං තාත, සිප්පං තෙ නිට්ඨිත”න්ති? “ආම, දෙවා”ති. “කුය්ගම්පි ජනපදං දෙමි”ති. “දෙව තුම්භාකං පාදමූලං තුච්ඡං භවිස්සති, පාදමූලෙයෙව වසිස්සාමි”ති. රාජා කුස්සිත්වා “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. සො තතො පට්ඨාය රඤ්ඤො පාදමූලෙයෙව හුත්වා පුනපි බොධිසත්තං පුච්ඡි “තාත අඤ්ඤං කිං කරොමි”ති? “තාත රාජානං එකං පුරාණයානං යාචාහි”ති. සො “සාධු”ති උයානං යාචිත්වා තත්ථ ජාතකෙහි පුළුඵලෙහි නගරෙ ඉස්සරජනං සඨගණ්ඨිත්වා පුන “කිං කරොමි”ති පුච්ඡි. “තාත, රාජානං ආපුච්ඡිත්වා අන්තොනගරෙ භත්තවෙනනං ත්වමෙව දෙහි”ති. සො තථා කත්වා අන්තොනගරෙ කස්සචි කිඤ්චි අභාපෙත්වා භත්තවෙනනං දත්වා පුන බොධිසත්තං පුච්ඡිත්වා රාජානං විඤ්ඤාපෙත්වා අන්තොනිවෙසනෙ දාසපොරිසානම්පි හත්ථිනම්පි අස්සානම්පි බලකායස්සපි වත්තං අපරිභාපෙත්වා අදාසි, තිරොජනපදෙහි ආගතානං දුතාදීනං නිවාසට්ඨානාදීනි වාණිජානං සුඨිකන්ති සබ්බකරණියානි අත්තනාව අකාසි. එවං සො මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සබ්බං අන්තොජනඤ්ච බහිජනඤ්ච නාගරෙ ව රට්ඨවාසිනො ව ආගන්තුකෙ ව ආයවත්තෙන ව තෙන තෙන සඨගභවත්ථුනා ආබන්ධිත්වා සඨගණ්ඨි, සබ්බෙසං පියො අහොසි මනාපො.

අපරභාගෙ රාජානං මරණමඤ්චෙ නිපන්තං අමච්චා පුච්ඡිංසු “දෙව, තුම්භාකං අච්චයෙන සෙතච්ඡත්තං කස්ස දෙමා”ති? “තාත, මම පුත්තා සබ්බෙපි සෙතච්ඡත්තස්ස සාමිනොව. යො පන තුම්භාකං මනං ගණ්ඨානි, තස්සෙව සෙතච්ඡත්ථං දදෙය්‍යාථා”ති. තෙ තස්මිං කාලකතෙ තස්ස සරීරපරිහාරං කත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සන්තිපතිත්වා “රඤ්ඤා ‘යො තුම්භාකං මනං ගණ්ඨානි, තස්ස සෙතච්ඡත්තං උස්සාපෙය්‍යාථා’ති වුත්තං, අම්භාකඤ්ච අයං සංවරකුමාරො මනං ගණ්ඨානි”ති ඤාතකෙහි පරිවාරිතා තස්ස කඤ්චනමාලං සෙතච්ඡත්තං උස්සාපයිංසු. සංවරමහාරාජා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. ඉතරෙ එකුනසතකුමාරා “පිතා කිර නො කාලකතො, සංවරකුමාරස්ස කිර සෙතච්ඡත්තං උස්සාපෙසු, සො සබ්බකතිට්ඨො, තස්ස ඡත්තං න පාපුණාති,

සබ්බජේට්ඨකස්ස ඡත්තං උස්සාපෙස්සාමා”ති එකතො ආගන්ත්වා “ඡත්තං වා නො දෙනු, යුද්ධං වා”ති සංවරමහාරාජස්ස පණ්ණං පෙසෙත්වා නගරං උපරුන්ධිංසු. රාජා බොධිසත්තස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙත්වා “ඉදානි කිං කරොමා”ති පුච්ඡී. මහාරාජ, තව භාතිකෙහි සද්ධිං යුජ්ඣානකිව්වං නත්ථී, ත්වං පිතු සන්තකං ධනං සතකොට්ඨාසෙ කාරෙත්වා එකුනසතං භාතිකානං පෙසෙත්වා “ඉමං තුම්භාකං කොට්ඨාසං පිතු සන්තකං ගණ්භට්, නාහං තුම්භෙහි සද්ධිං යුජ්ඣාමී”ති සාසනං පභිණාහීති. සො තථා අකාසී. අට්ඨස්ස සබ්බජේට්ඨභාතිකො උපොසථකුමාරො නාම සෙසෙ ආමන්තෙත්වා “තාතා, රාජානං නාම අභිභවිතුං සමත්ථා නාම නත්ථී, අයඤ්ච නො කනිට්ඨභාතිකො පටිසත්තුපි හුත්වා න තිට්ඨති, අම්භාකං පිතු සන්තකං ධනං පෙසෙත්වා ‘නාහං තුම්භෙහි සද්ධිං යුජ්ඣාමී’ති පෙසෙසී, න බො පන මයං සබ්බෙපි එකක්ඛණෙ ඡත්තං උස්සාපෙස්සාම, එකස්සෙව ඡත්තං උස්සාපෙස්සාම, අයමෙව රාජා භොතු, එට් තං පස්සිත්වා රාජකුටුම්භං පටිච්ඡාදෙත්වා අම්භාකං ජනපදමෙව ගච්ඡාමා”ති ආහ. අට් තෙ සබ්බෙපි කුමාරා නගරද්වාරං විවරාපෙත්වා පටිසත්තුනො අහුත්වා නගරං පටිසිංසු.

රාජාපි තෙසං අමච්චෙහි පණ්ණාකාරං ගාභාපෙත්වා පටිමග්ගං පෙසෙති. කුමාරා නාතිමහත්තෙන පරිවාරෙන පත්තිකාව ආගන්ත්වා රාජනිවෙසනං අභිරුහිත්වා සංවරමහාරාජස්ස නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා නිවාසනෙ නිසිදිංසු. සංවරමහාරාජා සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා සීභාසනෙ නිසිදි, මහත්තො යසො මහත්තං සිරිසොහග්ගං අභොසී, ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං කම්පී. උපොසථකුමාරො සංවරමහාරාජස්ස සිරිච්චිහවං ඔලොකෙත්වා “අම්භාකං පිතා අත්තනො අච්චයෙන සංවරකුමාරස්ස රාජභාවං ඤත්වා මඤ්ඤෙ අම්භාකං ජනපදෙ දත්වා ඉමස්ස න අදාසී”ති චිත්තෙත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපත්තො තිස්සො ගාථා අභාසී –

97. “ජානන්තො නො මහාරාජ, තව සීලං ජනාධිපො;
ඉමෙ කුමාරෙ පුජෙත්තො, න තං කෙනචි මඤ්ඤට්.
98. “තිට්ඨන්තෙ නො මහාරාජෙ, අදු දෙවෙ දිවඬිගතෙ;
ඤාති තං සමනුඤ්ඤිංසු, සම්පස්සං අත්ථමත්තනො.
99. “කෙන සංවර චත්තෙන, සඤ්ජානෙ අභිතිට්ඨසී;
කෙන තං නාතිචත්තන්ති, ඤාතිසඬ්ඨා සමාගතා”ති.

තත්ථ ජානන්තො නොති ජානන්තො නු. ජනාධිපොති අම්භාකං පිතා නරින්දො. ඉමෙති ඉමෙ එකුනසනෙ කුමාරෙ. පාළිපොත්ථකෙසු පන “අඤ්ඤෙ කුමාරෙ”ති ලිඛිතං. පුජෙත්තොති තෙන තෙන ජනපදෙන මානෙත්තො. න තං කෙනචිති බුද්දකෙනාපි කෙනචි ජනපදෙන තං පුජෙත්තබ්බං න මඤ්ඤිත්ථ, “අයං මම අච්චයෙන රාජා භවිස්සති”ති ඤත්වා මඤ්ඤෙ අත්තනො පාදමූලෙයෙව වාසෙසීති. තිට්ඨන්තෙ නොති තිට්ඨන්තෙ නු, ධරමානෙයෙව නුති පුච්ඡති, අදු දෙවෙති උදාහු අම්භාකං පිතරි දිවඬිගතෙ අත්තනො අත්ථං වුඩ්ඪීං පස්සන්තා සද්ධිං රාජකාරකෙහි නෙගමජානපදෙහි ඤාතයො තං “රාජා භොහී”ති සමනුඤ්ඤිංසු. චත්තෙනාති සීලාවාරෙන. සඤ්ජානෙ අභිතිට්ඨසීති සමානජාතිකෙ එකුනසතභාතරො අභිභවිත්වා තිට්ඨසී. නාතිචත්තන්තීති න අභිභවන්ති.

තං සුත්වා සංවරමහාරාජා අත්තනො ගුණං කට්ඨන්තො ඡ ගාථා අභාසී –

100. “න රාජපුත්ත උසුයාමී, සමණානං මහෙසීනං;
සක්කච්චං තෙ නමස්සාමී, පාදෙ චන්දාමී තාදිනං.
101. “තෙ මං ධම්මගුණෙ යුත්තං, සුස්සුසමනුසුයකං;
සමණා මනුසාසන්ති, ඉසී ධම්මගුණෙ රතා.
102. “තෙසාහං චචනං සුත්වා, සමණානං මහෙසීනං;
න කිඤ්චි අතිමඤ්ඤාමී, ධම්මෙ මෙ නිරතො මනො.
103. “භත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
තෙසං නජ්ජපිබන්ධාමී, නිට්ඨං භත්තවෙතනං.
104. “මහාමත්තා ච මෙ අත්ථී, මන්තිනො පරිවාරකා;
බාරාණසීං වොහරන්ති, බහුමංසසුරොදනං.
105. “අට්ඨාපි වාණිජා ඒතා, නානාරට්ඨෙහි ආගතා;
තෙසු මෙ විහිතා රක්ඛා, එවං ජානාහුපොසථා”ති.

තත්ථ න රාජපුත්තාති අහං රාජපුත්ත, කඤ්චි සත්තං “අයං සම්පත්ති ඉමස්ස මා භොතු”ති න උසුයාමී. තාදිනන්ති තාදිලක්ඛණයුත්තානං සමීතපාපතාය සමණානං මහත්තානං සීලක්ඛන්ධාදිනං ගුණානං එසිතතාය මහෙසීනං ධම්මිකසමණබ්බාහිමණානං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන පාදෙ චන්දාමී, දානං දදන්තො ධම්මිකඤ්ච තෙසං රක්ඛාවරණගුත්තිං පච්චුපට්ඨපෙත්තො සක්කච්චං තෙ නමස්සාමී, මනෙත සම්පියායන්තො ච පුජෙමීති අත්ථො. තෙ මන්ති තෙ සමණා මං “අයං ධම්මකොට්ඨාසෙ යුත්තපයුත්තො සුස්සුසං අනුසුයකො”ති තථතො ඤත්වා මං ධම්මගුණෙ යුත්තං සුස්සුසං අනුසුයකං අනුසාසන්ති, “ඉදං කර, ඉදං මා කරී”ති ඔව්දන්තිති අත්ථො. තෙසාහන්ති තෙසං අහං. භත්ථාරොහාති භත්ථී ආරුය්හ යුජ්ඣානකා යොධා. අනීකට්ඨාති භත්ථානිකාදිසු ඩීතා. රථිකාති රථයොධා. පත්තිකාරකාති

පත්තිනොව. නිව්විධන්ති යං තෙහි සප්පිතං භත්තඤ්ඤා වෙනනඤ්ඤා, අභං තං නප්පට්ඨන්ධාමි, අපරිභාපෙන්වා දදාමිති අත්ථො.

මහාමත්තාති භාතික, මස්භං මහාපඤ්ඤා මන්තෙසු කුසලා මහාඅමච්චා වෙව අවසෙසමන්තිනො ව පරිවාරකා අත්ථි. ඉමිනා ඉමං දස්සෙති “තුමිහෙ මන්තසම්පන්නෙ පණ්ඩිතෙ ආචරියෙ න ලභිත්ථ, අමිහාකං පන ආචරියා පණ්ඩිතා උපායකුසලා, තෙ නො සෙතච්ඡත්තෙන යොජෙසු”න්ති. බාරාණසින්ති භාතික, මම ඡත්තං උස්සාපිතකාලතො පට්ඨාය “අමිහාකං රාජා ධම්මිකො අන්වද්ධමාසං දෙවො වස්සති, තෙන සස්සානි සම්පප්පන්ති, බාරාණසියං ඛන්දුං බාදිතබ්බයුත්තකං මච්ඡමංසං පායිතබ්බයුත්තකං සුරොදකඤ්ඤා ජාත”න්ති එවං රට්ඨවාසිනො ඛන්දුමංසසුරොදකං කත්වා බාරාණසියං වොහරන්ති. ඒතාති භත්ථිරතනඅස්සරතනමුත්තරතනාදීනි ආහරිත්වා නිරුපද්දවා වොහාරං කරොන්තා ඒතා සම්ද්ධා. එවං ජානාහීති භාතික උපොසථ අභං ඉමෙහි එත්තකෙහි කාරණෙහි සබ්බකතිට්ඨොපි හුත්වා මම භාතිකෙ අභිභවිත්වා සෙතච්ඡත්තං පත්තො, එවං ජානාහීති.

අප්පස්ස ගුණං සුත්වා උපොසථකුමාරො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

106. “ධම්මෙන කිර ඤාතිනං, රජ්ජං කාරෙහි සංවර;
මෙධාවි පණ්ඩිතො වාසි, අථොපි ඤාතිනං හිතො.

107. “තං තං ඤාතිපරිබ්බුල්භං, නානාරතනමොචිතං;
අමිත්තා නප්පසහන්ති, ඉන්දංව අසුරාධිපො”ති.

තත්ථ ධම්මෙන කිර ඤාතිනන්ති තාත සංවර මහාරාජ, ධම්මෙන කිර ත්ථං එකුනසතානං ඤාතිනං අත්තනො ජෙට්ඨභාතිකානං ආනුභාවං අභිභවසි, ඉතො පට්ඨාය ත්වමෙව රජ්ජං කාරෙහි, ත්වමෙව මෙධාවි වෙව පණ්ඩිතො ව ඤාතිනඤ්ඤා හිතොති අත්ථො. තං තන්ති එවං විචිධගුණසම්පන්නං තං. ඤාතිපරිබ්බුල්භන්ති අමිහෙහි එකුනසතෙහි ඤාතකෙහි පරිවාරිතං. නානාරතනමොචිතන්ති නානාරතනෙහි ඔචිතං සඤ්චිතං බහුරතනසඤ්චයං. අසුරාධිපොති යථා තාවතිංසෙහි පරිවාරිතං ඉන්දං අසුරරාජා නප්පසහති, එවං අමිහෙහි ආරක්ඛං කරොන්තෙහි පරිවාරිතං තං තියොජනසතිකෙ කාසිරට්ඨෙ ද්වාදසයොජනිකාය බාරාණසියා රජ්ජං කාරෙන්නං අමිත්තා නප්පසහන්තිති දීපෙති.

සංවරමහාරාජා සබ්බෙසම්පි භාතිකානං මහන්තං යසං අදාසි. තෙ තස්ස සන්තිකෙ මාසඨිසමාසං වසිත්වා “මහාරාජ ජනපදෙසු වොරෙසු උට්ඨහන්තෙසු මයං ජානිස්සාම, ත්වං රජ්ජසුඛං අනුභවා”ති වත්වා අත්තනො අත්තනො ජනපදං ගතා. රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවනගරං පුරෙන්නො අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “භික්ඛු එවං ත්වං පුබ්බෙ ඔවාදක්ඛමො, ඉදානි කස්මා වීරියං න අකාසි”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා සංවරමහාරාජා අයං භික්ඛු අහොසි, උපොසථකුමාරො සාරිපුත්තො, සෙසභාතිකා ථෙරානුථෙරා, පරිසා බුද්ධපරිසා, ඔවාදදායකො අමච්චො පන අභමෙව අහොසින්ති.

[463] 9. සුප්පාරකජාතකවණ්ණනා සංවරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

උමුච්ඡන්ති නිමුච්ඡන්තිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමී ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකදිවසඤ්චි සායන්හසමයෙ තථාගතස්ස ධම්මං දෙසෙතුං නික්ඛමනං ආගමයමානා භික්ඛු ධම්මසභායං නිසීදිත්වා “ආට්ඨසො, අහො සත්ථා මහාපඤ්ඤො පුප්පඤ්ඤො භාසපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො නිබ්බේධිකපඤ්ඤො තත්ත තත්ත උපායපඤ්ඤාය සමන්තාගතො විපුලාය පට්ඨිසමාය, මහාසමුද්දො විය ගම්භීරාය, ආකාසො විය විත්ථිණ්ණාය, සකලජම්බුදීපස්මිඤ්චි උට්ඨිතපඤ්ඤො දසබලං අතික්කමිත්වා ගන්තුං සමත්ථො නාම නත්ථි. යථා මහාසමුද්දෙ උට්ඨිතඌග්ගියො වෙලං නාතික්කමන්ති, වෙලං පත්ථාව භිජ්ජන්ති, එවං න කොචි පඤ්ඤො දසබලං අතික්කමති, සත්ථු පාදමුලං පත්ථා භිජ්ජතො”ති දසබලස්ස මහාපඤ්ඤාපාරමී වණ්ණෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව පඤ්ඤවා, පුබ්බෙපි අපරිපක්කෙ ඤාණෙ පඤ්ඤවා, අන්ධො හුත්වාපි මහාසමුද්දෙ උදකසඤ්ඤාය ‘ඉමස්මිං ඉමස්මිං සමුද්දෙ ඉදං නාම ඉදං නාම රතන’න්ති අඤ්ඤාසි”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ කුරුරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි, කුරුකච්ඡං නාම පට්ටනගාමො අහොසි. තදා බොධිසත්තො කුරුකච්ඡෙ නියාමකජෙට්ඨකස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති පාසාදිකො සුවණ්ණවණ්ණො, “සුප්පාරකකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො මහන්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪන්තො සොළසවස්සකාලෙයෙව නියාමකසිප්පෙ නිජ්ජන්තිං පත්ථා අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන නියාමකජෙට්ඨකො හුත්වා නියාමකකම්මං අකාසි, පණ්ඩිතො ඤාණසම්පන්නො අහොසි. තෙන ආරුල්ලනාවාය බාහපත්ති නාම නත්ථි. තස්ස අපරභාගෙ ලොණජලපහටානි ද්වෙපි වක්ඛන්ති තස්සිංසු. සො තතො පට්ඨාය නියාමකජෙට්ඨකො හුත්වාපි නියාමකකම්මං.

අකත්වා “රාජානං නිස්සාය ජීවිස්සාමි” ති රාජානං උපසඬකමි. අප් නං රාජා අග්ඝාපනියකමිමෙ යපෙසි. සො තතො පටියාය රඤ්ඤො හත්ථිරතනඅස්සරතනමුත්තසාරමණිසාරාදීනි අග්ඝාපෙසි.

අපේකදිවසං “රඤ්ඤො මඬගලහත්ථී හවිස්සනී” ති කාළපාසාණකුටවණ්ණං එකං වාරණං ආනෙසුං. තං දිස්වා රාජා “පණ්ඩිතස්ස දස්සෙථා” ති ආහ. අප් නං තස්ස සන්තිකං නයිංසු. සො හත්ථෙත තස්ස සරිරං පරිමජ්ජිත්වා “නායං මඬගලහත්ථී හවිතුං අනුච්ඡවිකො, පාදෙහි වාමනධාතුකො එස, එතඤ්ඤි මාතා විජායමානා අඬකෙන සම්පට්ච්ඡිතුං නාසක්ඛි, තස්මා භූමියං පතිත්වා පච්ඡිමපාදෙහි වාමනධාතුකො හොති” ති ආහ. හත්ථීං ගහෙත්වා ආගතෙ පුච්ඡිංසු. තෙ “සච්චං පණ්ඩිතො කපේති” ති වදිංසු. තං කාරණං රාජා සුත්වා තුට්ඨො තස්ස අට්ඨ කභාපණෙ දාපෙසි.

පුනෙකදිවසං “රඤ්ඤො මඬගලඅස්සො හවිස්සනී” ති එකං අස්සං ආනයිංසු. තමිපි රාජා පණ්ඩිතස්ස සන්තිකං පෙසෙසි. සො තමිපි හත්ථෙත පරාමසිත්වා “අයං මඬගලඅස්සො හවිතුං න යුත්තො, එතස්ස හි ජාතදිවසෙයෙව මාතා මරි, තස්මා මාතු ඛිරං අලහන්තො න සම්මා වඩ්ඪිතො” ති ආහ. සාපිස්ස කථා සච්චාව අහොසි. තමිපි සුත්වා රාජා තුස්සිත්වා අට්ඨ කභාපණෙ දාපෙසි. අපේකදිවසං “රඤ්ඤො මඬගලරො හවිස්සනී” ති රථං ආහරිංසු. තමිපි රාජා තස්ස සන්තිකං පෙසෙසි. සො තමිපි හත්ථෙත පරාමසිත්වා “අයං රථො සුසිරරුක්ඛෙන කතො, තස්මා රඤ්ඤො නානුච්ඡවිකො” ති ආහ. සාපිස්ස කථා සච්චාව අහොසි. රාජා තමිපි සුත්වා අට්ඨෙව කභාපණෙ දාපෙසි. අප්ස්ස මහග්ඝං කම්බලරතනං ආහරිංසු. තමිපි තස්සෙව පෙසෙසි. සො තමිපි හත්ථෙත පරාමසිත්වා “ඉමස්ස මුසිකච්ඡිත්තං එකට්ඨානං අත්ථී” ති ආහ. සොධෙත්තා තං දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සුත්වා තුස්සිත්වා අට්ඨෙව කභාපණෙ දාපෙසි.

සො චිත්තෙසි “අයං රාජා එවරුපානිපි අච්ඡරියානි දිස්වා අට්ඨෙව කභාපණෙ දාපෙසි, ඉමස්ස දායො න්භාපිතදායො, න්භාපිතජාතිකො හවිස්සනී, කිං මෙ එවරුපෙන රාජුපට්ඨානෙන, අත්තතො වසනට්ඨානමෙව ගමිස්සාමි” ති. සො කුරුකච්ඡපට්ටනමෙව පච්චාගමි. තස්මිං තත්ථ වසන්තෙ වාණිජා නාවං සජ්ජෙත්වා “කං නියාමකං කරිස්සාමා” ති මන්තෙසුං. “සුජ්ජාරකපණ්ඩිතෙන ආරුළුහනාවා න ඛ්‍යාපජ්ජති, එස පණ්ඩිතො උපායකුසලො, අන්ධො සමානොපි සුජ්ජාරකපණ්ඩිතො උත්තමො” ති තං උපසඬකමිත්වා “නියාමකො නො හොති” ති වත්වා “තාතා, අහං අන්ධො, කථං නියාමකකමිමං කරිස්සාමි” ති චුත්තෙ “සාමී, අන්ධාපි තුම්භෙයෙව අම්භාකං උත්තමා” ති පුනජ්ජුතං යාවියමානො “සාධු තාතා, තුම්භෙහි ආරොචිතසඤ්ඤාය නියාමකො හවිස්සාමි” ති තෙසං නාවං අභිරුහි. තෙ නාවාය මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිංසු. නාවා සත්ත දිවසානි නිරුපද්දවා අගමාසි, තතො අකාලවාතං උජ්ජාතිතං උජ්ජජ්ජි, නාවා වත්තාරො මාසෙ පකතිසමුද්දපිට්ඨෙව විවරිත්වා බුරමාලිසමුද්දං නාම පත්තා. තත්ථ මච්ඡා මනුස්සසමානසරිරා බුරනාසා උදකෙ උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරොන්ති. වාණිජා තෙ දිස්වා මහාසත්තං තස්ස සමුද්දස්ස නාමං පුච්ඡන්තා පඨමං ගාථමාහංසු –

108. “උම්මුජ්ජන්ති නිමුජ්ජන්ති, මනුස්සා බුරනාසිකා;
සුජ්ජාරකං තං පුච්ඡාම, සමුද්දො කතමො අය”න්ති.

එවං තෙහි පුට්ඨො මහාසත්තො අත්තතො නියාමකසුත්තෙන සංසන්දිත්වා දුතියං ගාථමාහ –

109. “කුරුකච්ඡා පයාතානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
නාවාය විජ්ජනට්ඨාය, බුරමාලිති වුච්චති” ති.

තත්ථ පයාතානන්ති කුරුකච්ඡපට්ටනා නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තානං. ධනෙසිනන්ති තුම්භාකං වාණිජානං ධනං පරියෙසන්තානං. නාවාය විජ්ජනට්ඨායානි තාත තුම්භාකං ඉමාය විදෙසං පක්ඛන්දනාවාය කම්මකාරකං පකතිසමුද්දං අතික්කමිත්වා සම්පත්තො අයං සමුද්දො “බුරමාලි” ති වුච්චති, එවමෙනං පණ්ඩිතා කපේන්තිති.

තස්මිං පන සමුද්දෙ වජිරං උස්සන්තං හොති. මහාසත්තො “සවාහං ‘අයං වජිරසමුද්දො’ ති එවං එතෙසං කපේස්සාමි, ලොහෙන ඛණ්ඩං වජිරං ගණ්ඨිත්වා නාවං ඔසිදාපෙස්සන්ති” ති තෙසං අනාවික්ඛිත්වා නාවං ලග්ගාපෙත්වා උපායෙනෙකං යොත්තං ගහෙත්වා මච්ඡගහණනියාමෙන ජාලං ඛිපාපෙත්වා වජිරසාරං උද්ධරිත්වා නාවායං පක්ඛිපිත්වා අඤ්ඤං අප්පග්ගහණ්ඩං ඡඩ්ඪාපෙසි. නාවා තං සමුද්දං අතික්කමිත්වා පුරතො අග්ගිමාලිං නාම ගතා. සො පජ්ජලිතඅග්ගික්ඛන්ධො විය මජ්ඣන්තිකසූරියො විය ව ඔභාසං මුඤ්චන්තො අට්ඨාසි. වාණිජා –

110. “යථා අග්ගිව සූරියොව, සමුද්දො පට්ඨස්සති;
සුජ්ජාරකං තං පුච්ඡාම, සමුද්දො කතමො අය”න්ති. – ගාථාය තං පුච්ඡිංසු;

මහාසත්තොපි තෙසං අනන්තරගාථාය කපේසි –

111. “කුරුකච්ඡා පයාතානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
නාවාය විජ්ජනට්ඨාය, අග්ගිමාලිති වුච්චති” ති.

තස්මිං පන සමුද්දෙ සුවණ්ණං උස්සන්තං අහොසි. මහාසත්තො පුරිමනෙයෙනෙව තතොපි සුවණ්ණං ගාහාපෙත්වා නාවායං පක්ඛිපාපෙසි. නාවා තමිපි සමුද්දං අතික්කමිත්වා ඛිරං විය දධිං විය ව ඔභාසන්තං දධිමාලිං නාම සමුද්දං

පාපුණි. වාණිජා -

112. “යථා දධිව ඛිරංව, සමුද්දො පටිදිස්සති;
සුප්පාරකං තං පුච්ඡාම, සමුද්දො කතමො අය”න්ති. -

ගාථාය තස්සපි නාමං පුච්ඡිංසු.

මහාසත්තො අනන්තරගාථාය ආචික්ඛි -

113. “කුරුකච්ඡා පයානානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
නාවාය විජ්ජනට්ඨාය, දධිමාලිති වුච්චති”ති.

තස්මිං පන සමුද්දෙ රජනං උස්සන්තං අහොසි. සො තම්පි උපායෙන ගාභාපෙත්වා නාවායං පක්ඛිපාපෙසි . නාවා තම්පි සමුද්දං අතික්කම්ථවා නිලකුසතිණං විය සම්පන්නසස්සං විය ව ඔභාසමානං නිලවණ්ණං කුසමාලිං නාම සමුද්දං පාපුණි. වාණිජා -

114. “යථා කුසොව සස්සොව, සමුද්දො පටිදිස්සති;
සුප්පාරකං තං පුච්ඡාම, සමුද්දො කතමො අය”න්ති. -

ගාථාය තස්සපි නාමං පුච්ඡිංසු.

සො අනන්තරගාථාය ආචික්ඛි -

115. “කුරුකච්ඡා පයානානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
නාවාය විජ්ජනට්ඨාය, කුසමාලිති වුච්චති”ති.

තස්මිං පන සමුද්දෙ නිලමණිරතනං උස්සන්තං අහොසි. සො තම්පි උපායෙනෙව ගාභාපෙත්වා නාවායං පක්ඛිපාපෙසි. නාවා තම්පි සමුද්දං අතික්කම්ථවා නළවනං විය වෙඵ්චනං විය ව ඛායමානං නළමාලිං නාම සමුද්දං පාපුණි. වාණිජා -

116. “යථා නළොව වෙඵ්ච, සමුද්දො පටිදිස්සති;
සුප්පාරකං තං පුච්ඡාම, සමුද්දො කතමො අය”න්ති. -

ගාථාය තස්සපි නාමං පුච්ඡිංසු.

මහාසත්තො අනන්තරගාථාය කට්ඨෙසි -

117. “කුරුකච්ඡා පයානානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
නාවාය විජ්ජනට්ඨාය, නළමාලිති වුච්චති”ති.

තස්මිං පන සමුද්දෙ මසාරගල්ලං වෙඵ්ඨරියං උස්සන්තං අහොසි. සො තම්පි උපායෙන ගාභාපෙත්වා නාවායං පක්ඛිපාපෙසි. අපරො නයො - නළොති විච්ඡිකනළොපි කක්කටකනළොපි, සො රත්තවණ්ණො හොති. වෙඵ්චති පන පවාළස්සෙනං නාමං, සො ව සමුද්දො පවාළස්සන්තො රත්තොභාසො අහොසි, තස්මා “යථා නළොව වෙඵ්චා”ති පුච්ඡිංසු. මහාසත්තො තතො පවාළං ගාභාපෙසිති.

වාණිජා නළමාලිං අතික්කන්තා බලවාමුඛසමුද්දං නාම පස්සිංසු. තත්ථ උදකං කඬ්ඪිත්වා කඬ්ඪිත්වා සබ්බතො භාගෙන උග්ගච්ඡති. තස්මිං සබ්බතො භාගෙන උග්ගතෙ උදකං සබ්බතො භාගෙන ඡින්තපපාතමභාසොබ්බො විය පඤ්ඤායති, ඌමියා උග්ගතාය ඵකතො පපාතසදිසං හොති, භයජනතො සද්දො උප්පජ්ජති සොතානි භින්දන්තො විය භද්දං ථාලෙන්නො විය ව. තං දිස්වා වාණිජා භීතතස්සිනා -

118. “මභබ්භයො භිංසනකො, සද්දො සුයානිමානුසො;
යථා සොබ්බො පපාතොව, සමුද්දො පටිදිස්සති;
සුප්පාරකං තං පුච්ඡාම, සමුද්දො කතමො අය”න්ති. -

ගාථාය තස්සපි නාමං පුච්ඡිංසු.

තත්ථ සුයානිමානුසොති සුයානි අමානුසො සද්දො.

119. “කුරුකච්ඡා පයානානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
නාවාය විජ්ජනට්ඨාය, බලවාමුඛිති වුච්චති”ති. -

බොධිසත්තෝ අනන්තරගාථාය තස්ස නාමං ආවික්ඛිත්වා “තාතා, ඉමං බලවාමුබ්බසමුද්දං පත්වා නිවත්තිතුං සමත්ථා නාවා නාම නත්ථී, අයං සම්පත්තනාවං නිමුජ්ජාපෙත්වා විනාසං පාපෙති”ති ආහ. තඤ්ච නාවං සත්ත මනුස්සසතානි අභිරුහිංසු. තෙ සබ්බෙ මරණභයභීතා එකජපභාරෙතෙව අවිච්ඡිති පච්චිමානසත්තා විය අතිකාරුඤ්ඤං රචං මුඤ්චිංසු. මහාසත්තෝ “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො එතෙසං සොත්ථිභාවං කාතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, සච්චකිරියාය තෙසං සොත්ථී කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තෙ ආමන්තෙත්වා ආහ – “තාතා, බිජ්ජං මං ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා අභතචත්ථානි නිවාසාපෙත්වා පුණ්ණපානිං සජ්ජෙත්වා නාවාය ධුරෙ යපෙථා”ති. තෙ වෙගෙන තථා කරිංසු. මහාසත්තෝ උභොති භත්ථෙහි පුණ්ණපානිං ගභෙත්වා නාවාය ධුරෙ යීතො සච්චකිරියං කරොන්තො ඕසානගාථමාහ –

120. “යතො සරාමි අත්තානං, යතො පත්තොස්මි විඤ්ඤානං;
නාහිජානාමි සඤ්චිච්ච, එකපාණමිපි හිංසිතං;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, සොත්ථී නාවා නිවත්තිතු”ති.

තත්ථ යතොති යතො පටියාය අහං අත්තානං සරාමි, යතො පටියාය චම්භි විඤ්ඤානං පත්තොති අත්ථො. එකපාණමිපි හිංසිතන්ති එත්ථන්තරෙ සඤ්චිච්ච එකං කුන්ථකිපිල්ලිකපාණමිපි හිංසිතං නාහිජානාමි. දෙසනාමත්තමෙවෙනං, බොධිසත්තෝ පන තිණසලාකමිපි උපාදාය මයා පරසන්තකං න ගහිතපුබ්බං, ලොභවසෙන පරදාරං න ඔලොකිතපුබ්බං, මුසා න භාසිතපුබ්බං, තිණග්ගෙනාපි මජ්ජං න පිචිතපුබ්බන්ති එවං පඤ්චසීලවසෙන පන සච්චකිරියං අකාසි, කත්වා ච පන පුණ්ණපානියා උදකං නාවාය ධුරෙ අභිසිඤ්චි.

චත්තාරො මාසෙ විදෙසං පක්ඛන්දනාවා නිවත්තිත්වා ඉද්ධිමා විය සච්චානුභාවෙන එකදිවසෙනෙව කුරුකච්ඡපට්ටනං අගමාසි. ගන්ත්වා ච පන ථලෙපි අට්ඨසභමත්තං යානං පක්ඛන්දිත්වා නාවිකස්ස සරද්ධාරෙයෙව අට්ඨාසි. මහාසත්තෝ තෙසං වාණිජානං සුවණ්ණරජතමණිපවාළමුත්තවජීරානි භාජෙත්වා අදාසි. “එත්තකෙහි වො රතනෙහි අලං, මා පුන සමුද්දං පච්චසථා”ති තෙසං ඔවාදං දත්වා යාවජීවං දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාපඤ්ඤොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පරිසා බුද්ධපරිසා අභෙසුං, සුජ්ජාරකපණ්ඩිතො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

සුජ්ජාරකජාතකවණ්ණනා නවමා.

ජාතකුද්දානං –

මාතුපොසක ජුණ්හො ව, ධම්ම උදය පාතියො;
යුධඤ්චයො දසරථො, සංවරො ව සුජ්ජාරකො;
එකාදසනිපාතමිහි, සඬගීතා නව ජාතකා.

එකාදසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

12. ද්වාදසකතිපාතො

[464] 1. වූලකුණාලජාතකවණ්ණනා

1-12. ලුද්ධානං ලහුවිත්තානන්ති ඉදං ජාතකං කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආවි භවිස්සති;

[465] 2. භද්දසාලජාතකවණ්ණනා වූලකුණාලජාතකවණ්ණනා පටිමා.

කා ත්වං සුද්ධෙහි වත්ථෙහිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඤාතත්ථවරියං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි අනාථපිණ්ඩිකස්ස නිවෙසනෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං නිබද්ධභොජනං පවත්නති, තථා විසාබාය ව කොසලරඤ්ඤො ව. තත්ථ පන කිඤ්චාපි නානග්ගරසභොජනං දියති, භික්ඛුනං පනෙන්ථ කොවි විස්සාසිකො නත්ථි, තස්මා භික්ඛු රාජනිවෙසනෙ න භුඤ්ජන්ති, භත්තං ගහෙන්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස වා විසාබාය වා අඤ්ඤෙසං වා විස්සාසිකානං සරං ගන්ත්වා භුඤ්ජන්ති. රාජා එකදිවසං පණ්ණාකාරං ආභටං “භික්ඛුනං දෙථා”ති භත්තග්ගං පෙසෙන්වා “භත්තග්ගෙ භික්ඛු නත්ථි”ති වුත්තෙ “කභං ගතා”ති පුච්ඡිත්වා “අත්තනො විස්සාසිකගෙහෙසු නිසිදිත්වා භුඤ්ජන්ති”ති සුත්වා භුත්තපාතරාසො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “භත්තෙ, භොජනං නාම කිං පරම”න්ති පුච්ඡි. විස්සාසපරමං මහාරාජ, කඤ්ඡිකමත්තකම්පි විස්සාසිකෙන දින්නං මධුරං භොතිති. භත්තෙ, කෙන පන සද්ධිං භික්ඛුනං විස්සාසො භොතිති? “ඤාතිහි වා සෙක්ඛකුලෙහි වා, මහාරාජා”ති. තතො රාජා වින්තෙසි “එකං සකායධිතරං ආනෙන්වා අග්ගමහෙසිං කරිස්සාමි, එවං මයා සද්ධිං භික්ඛුනං ඤාතකෙ විය විස්සාසො භවිස්සති”ති. සො උට්ඨායාසනා අත්තනො නිවෙසනං ගන්ත්වා කපිලවත්ථුං දූතං පෙසෙසි “ධිතරං මෙ දෙථ, අභං තුම්හෙහි සද්ධිං ඤාතිභාවං ඉච්ඡාමි”ති.

සාකියා දූතවචනං සුත්වා සන්තිපතිත්වා මන්තයිංසු “මයං කොසලරඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානෙ වසාම, සවෙ දාරිකං න දස්සාම, මහත්තං වෙරං භවිස්සති, සවෙ දස්සාම, කුලවංසො නො භිජ්ජිස්සති, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති. අථ නෙ මහානාමො ආභ – “මා වින්තයිත්ථ, මම ධිතා වාසභක්තියා නාම නාගමුණ්ඩාය නාම දාසියා කුච්ඡිස්මි නිබ්බන්ති. සා සොළසවස්සුද්දෙසිකා උත්තමරුපධරා සොභග්ගප්පත්තා පිතු වංසෙන බත්තියජාතිකා, තමස්ස ‘බත්තියකඤ්ඤා’ති පෙසෙස්සාමා”ති. සාකියා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථවා දූතෙ පක්කොසාපෙන්වා “සාධු, දාරිකං දස්සාම, ඉදානෙව නං ගහෙන්වා ගච්ඡා”ති ආභංසු. දූතා වින්තෙසු “ඉමෙ සාකියා නාම ජාතිං නිස්සාය අතිමානිනො, ‘සද්ධි නො’ති වත්වා අසද්ධිම්පි දදෙය්‍යුං, එතෙහි සද්ධිං එකතො භුඤ්ජමානමෙව ගණ්හිස්සාමා”ති. තෙ එවමාභංසු “මයං ගහෙන්වා ගච්ඡන්තා යා තුම්හෙහි සද්ධිං එකතො භුඤ්ජති, තං ගහෙන්වා ගම්ස්සාමා”ති. සාකියා තෙසං නිවාසට්ඨානං දාපෙන්වා “කිං කරිස්සාමා”ති වින්තයිංසු. මහානාමො ආභ – “තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථ, අභං උපායං කරිස්සාමි, තුම්හෙ මම භොජනකාලෙ වාසභක්තියං අලඬිකරිත්වා ආනෙන්වා මයා එකස්මිං කබ්බෙ ගතිතමත්තෙ ‘දෙව, අසුකරාජා පණ්ණං පහිණි, ඉමං තාව සාසනං සුභාථා’ති පණ්ණං දස්සෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථවා තස්මිං භුඤ්ජමානෙ කුමාරිකං අලඬිකරිංසු.

මහානාමො “ධිතරං මෙ ආනෙථ, මයා සද්ධිං භුඤ්ජතු”ති ආභ. අථ නං අලඬිකරිත්වා තාවදෙව ථොකං පපඤ්චං කත්වා ආනයිංසු. සා “පිතරා සද්ධිං භුඤ්ජිස්සාමි”ති එකපාතියං භත්ථං ඔතාරෙසි. මහානාමොපි තාය සද්ධිං එකපිණ්ඩං ගහෙන්වා මුඛෙ යටෙසි. දුතියපිණ්ඩාය භත්ථෙ පසාරිතෙ “දෙව, අසුකරඤ්ඤො පණ්ණං පහිණි, ඉමං තාව සාසනං සුභාථා”ති පණ්ණං උපනාමෙසු. මහානාමො “අම්ම, ත්වං භුඤ්ජාහි”ති දක්ඛිණභත්ථං පාතියායෙව කත්වා වාමභත්ථෙව ගහෙන්වා පණ්ණං ඔලොකෙසි. තස්ස තං සාසනං උපධාරෙන්තස්සෙව ඉතරා භුඤ්ජී. සො තස්සා භුත්තකාලෙ භත්ථං ධොවිත්වා මුඛං චික්ඛාලෙසි. තං දිස්වා දූතා “නිච්ඡයෙනෙසා එතස්ස ධිතා”ති නිට්ඨමකංසු, න තං අත්තරං ජාතිතුං සක්ඛිංසු. මහානාමො මහත්තෙන පරිවාරෙන ධිතරං පෙසෙසි. දූතාපි නං සාවත්ථිං නෙන්වා “අයං කුමාරිකා ජාතිසම්පන්නා මහානාමස්ස ධිතා”ති වදිංසු. රාජා තුස්සිත්වා සකලනගරං අලඬිකාරාපෙන්වා තං රතනරාසිම්භි යටෙත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ අභිසිඤ්චාපෙසි. සා රඤ්ඤො පියා අභොසි මනාපා.

අථස්සා න විරස්සෙව ගබ්භො පතිට්ඨති. රාජා ගබ්භපරිහාරමදාසි. සා දසමාසච්චයෙන සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජාසි. අථස්ස නාමග්ගභණ්ඩවසෙ රාජා අත්තනො අයාකස්ස සන්තිකං පෙසෙසි “සකායාපධිතා වාසභක්තියා පුත්තං විජාසි, කිමස්ස නාමං කරොමා”ති. තං පන සාසනං ගහෙන්වා ගතො අමච්චො ථොකං බධිරධාතුකො, සො ගන්ත්වා රඤ්ඤො අයාකස්සාරොවෙසි. සො තං සුත්වා “වාසභක්තියා පුත්තං අවිජාසිත්වාපි සබ්බං ජනං අභිභවති, ඉදානි පන අතිවිය රඤ්ඤො වල්ලභා භවිස්සති”ති ආභ. සො බධිරඅමච්චො “වල්ලභා”ති වචනං දුස්සුතං සුත්වා “විට්ඨුභො”ති සල්ලක්ඛෙන්වා රාජානං උපගන්ත්වා “දෙව, කුමාරස්ස කීර ‘විට්ඨුභො’ති නාමං කරොථා”ති ආභ. රාජා “පොරාණකං නො කුලදත්තිකං නාමං භවිස්සති”ති වින්තෙන්වා “විට්ඨුභො”ති නාමං අකාසි. තතො පට්ඨාය කුමාරො කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪන්තො සත්තවස්සිකකාලෙ අඤ්ඤෙසං කුමාරානං මාතාමහකුලනො භත්ථිරුපකඅස්සරුපකාදිනි ආභරියමානානි දිස්වා මාතරං පුච්ඡි “අම්ම, අඤ්ඤෙසං මාතාමහකුලනො පණ්ණාකාරො ආභරියති, මය්හං කොවි කිඤ්චි න පෙසෙසි, කිං ත්වං නිම්මාතා නිජ්ජිකාසි”ති? අථ නං සා “තාත, සකායාජානො මාතාමහා දුරෙ පන වසන්ති, තෙන තෙ කිඤ්චි න පෙසෙන්ති”ති වත්වා වඤ්චෙසි.

පුත සොළසවස්සිකකාලෙ “අම්ම, මාතාමහකුලං පස්සිතුකාමොම්භි”ති වත්වා “අලං තාත, කිං තත්ථ ගන්ත්වා කරිස්සසි”ති වාරියමානොපි පුතප්පුතං යාචි. අථස්ස මාතා “තෙන හි ගච්ඡාහි”ති සම්පට්චිත්ථි. සො පිතු ආරොවෙන්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛම්. වාසභක්තියා පුරෙතරං පණ්ණං පෙසෙසි “අභං ඉධ සුඛං වසාමි, සාමිනො කිඤ්චි

අන්තරං මා දස්සයිංසු”ති. සාකියා විට්ඨුහස්ස ආගමනං ඤත්වා “වන්දිතුං න සක්කා”ති තස්ස දහරදහරෙ කුමාරකෙ ජනපදං පභිණංසු. කුමාරෙ කපිලවත්ථුං සම්පත්තෙ සාකියා සන්ථාගාරෙ සන්තිපතිංසු. කුමාරො සන්ථාගාරං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. අප් නං “අයං තෙ, තාත, මාතාමහො, අයං මාතුලො”ති වදිංසු සො සබ්බෙ වන්දමානො විවරි. සො යාවපිට්ඨියා රුජනප්පමාණා වන්දිත්වා එකමිපි අත්තානං වන්දමානං අදිස්වා “කිං නු බො මං වන්දන්තා නත්ථී”ති පුච්ඡි. සාකියා “තාත, තව කතිට්ඨකුමාරා ජනපදං ගතා”ති වත්වා තස්ස මහන්තං සක්කාරං කරිංසු. සො කතිපාහං වසිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්මි. අපෙකා දාසී සන්ථාගාරෙ තෙන නිසින්නඵලකං “ඉදං වාසභබන්තියාය දාසියා පුත්තස්ස නිසින්නඵලක”න්ති අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා බීරොදකෙන ධොවි. එකො පුරිසො අත්තනො ආවුධං පමුස්සිත්වා නිවත්තො තං ගණ්හන්තො විට්ඨුහකුමාරස්ස අක්කොසනසද්දං සුත්වා තං අන්තරං පුච්ඡිත්වා “වාසභබන්තියා දාසියා කුච්ඡස්මිං මහානාමසක්කස්ස ජාතා”ති ඤත්වා ගන්ත්වා බලකායස්ස කපෙසි. “වාසභබන්තියා කිර දාසියා ධීතා”ති මහාකොලාහලං අහොසි.

කුමාරො තං සුත්වා “එතෙ තාව මම නිසින්නඵලකං බීරොදකෙන ධොවන්තු, අහං පන රජ්ජෙ පතිට්ඨිතකාලෙ එතෙසං ගලලොහිතං ගහෙත්වා මම නිසින්නඵලකං ධොවිස්සාමි”ති විත්තං පට්ඨපෙසි. තස්මිං සාවත්ථීං ගතෙ අමච්චා සබ්බං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “සබ්බෙ මය්හං දාසිධීතරං අදංසු”ති සාකියානං කුප්ඤ්ඤිත්වා වාසභබන්තියාය ච පුත්තස්ස ච දින්නපරිහාරං අච්ඡින්නිත්වා දාසදාසීහි ලද්ධබ්බපරිහාරමත්තමෙව දාපෙසි. තතො කතිපාහව්වයෙන සත්ථා රාජනිවෙසනං ආගන්ත්වා නිසීදි. රාජා සත්ථාරං වන්දිත්වා “හන්තෙ, තුම්හාකං කිර ඤාතකෙහි දාසිධීතා මය්හං දින්නා, තෙනස්සා අහං සපුත්තාය පරිහාරං අච්ඡින්නිත්වා දාසදාසීහි ලද්ධබ්බපරිහාරමත්තමෙව දාපෙසි”න්ති ආහ. සත්ථා “අයුත්තං, මහාරාජ, සාකියෙහි කතං, දදන්තෙහි නාම සමානජාතිකා දාතබ්බා අස්ස. තං පන මහාරාජ, වදාමි වාසභබන්තියා බන්තියරාජධීතා බන්තියස්ස රඤ්ඤො ගෙහෙ අභිසෙකං ලභි, විට්ඨුහොපි බන්තියරාජානමෙව පටිච්ච ජාතො, මාතුගොත්තං නාම කිං කරිස්සති, පිතුගොත්තමෙව පමාණන්ති පොරාණකපණ්ඩිතා දලිද්දිත්ථියා කට්ඨභාරිකායපි අග්ගමහෙසිට්ඨානං අදංසු, තස්සා ච කුච්ඡමිහි ජාතකුමාරො ද්වාදසයොජනිකාය බාරාණසියා රජ්ජං කත්වා කට්ඨවාහනරාජා නාම ජාතො”ති කට්ඨවාහනජාතකං (ජා. 1.1.7) කපෙසි. රාජා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා “පිතුගොත්තමෙව කිර පමාණ”න්ති සුත්වා තුස්සිත්වා මාතාපුත්තානං පකතිපරිහාරමෙව දාපෙසි.

රඤ්ඤො පන බන්ධුලො නාම සෙනාපති මල්ලිකං නාම අත්තනො හරියං වඤ්ඤං “තව කුලසරමෙව ගච්ඡාහි”ති කුසිතාරමෙව පෙසෙසි. සා “සත්ථාරං දිස්වා ව ගමිස්සාමි”ති ජෙතවනං පටිසිත්වා තථාගතං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා “කහං ගච්ඡමි”ති ච පුට්ඨා “සාමිකො මෙ, හන්තෙ, කුලසරං පෙසෙසි”ති වත්වා “කස්මා”ති චුත්තා “වඤ්ඤා අපුත්තිකා, හන්තෙ”ති වත්වා සත්ථාරා “යදි එවං ගමනකිච්චං නත්ථී, නිවත්තාහි”ති චුත්තා තුට්ඨා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිවෙසනමෙව පුන අගමාසි. “කස්මා නිවත්තමි”ති පුට්ඨා “දසබ්බලෙන නිවත්තිතාමිහි”ති ආහ. සෙනාපති “දිට්ඨං හවිස්සති තථාගතෙන කාරණ”න්ති ආහ. සා න විරස්සෙව ගබ්හං පටිලභිත්වා උප්පන්නදොහළා “දොහළො මෙ උප්පන්නො”ති ආරොවෙසි. “කිං දොහළො”ති? “වෙසාලියා නගරෙ ලිච්ඡවිරාජානං අභිසෙකමධිගලපොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා න්හන්වා පානීයං පිච්ඡුකාමාමිහි, සාමි”ති. සෙනාපති “සාධු”ති වත්වා සහස්සථාමධනුං ගහෙත්වා තං රථං ආරොපෙත්වා සාවත්ථීතො නික්මිත්වා රථං පාපෙන්නො වෙසාලිං පාවිසි.

තස්මිඤ්ච කාලෙ කොසලරඤ්ඤො බන්ධුලසෙනාපතිනා සද්ධිං එකාවරියකුලෙ උග්ගහිතසිප්පො මහාලි නාම ලිච්ඡවී අන්ධො ලිච්ඡවීනං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසන්නො ද්වාරසමීපෙ වසති. සො රථස්ස උම්මාරෙ පටිසට්ටනසද්දං සුත්වා “බන්ධුලමල්ලස්ස රථපනනසද්දො එසො, අප්ප ලිච්ඡවීනං හයං උප්පජ්ජිස්සති”ති ආහ. පොක්ඛරණියා අත්තො ච බභි ච ආරක්ඛා බලවා, උපරි ලොහජාලං පත්ථං, සකුණානමිපි ඔකාසො නත්ථී. සෙනාපති පන රථා ඔතරිත්වා ආරක්ඛකෙ බග්ගෙන පහරන්නො පලාපෙත්වා ලොහජාලං ඡින්නිත්වා අත්තොපොක්ඛරණියං හරියං ඔතාරෙත්වා න්හාපෙත්වා පායෙත්වා සයමිපි න්හන්වා මල්ලිකං රථං ආරොපෙත්වා නගරා නික්මිත්වා ආගතමග්ගෙනෙව පායාසි. ආරක්ඛකා ගන්ත්වා ලිච්ඡවීනං ආරොවෙසුං. ලිච්ඡවිරාජානො කුප්ඤ්ඤිත්වා පඤ්ච රථසතානි ආරුය්හ “බන්ධුලමල්ලං ගණ්හිස්සාමා”ති නික්මිමිසු. තං පවත්තිං මහාලිස්ස ආරොවෙසුං. මහාලි “මා ගමිත්ථ, සො හි වො සබ්බෙ සාතයිස්සති”ති ආහ. තෙපි “මයං ගමිස්සාමයෙවා”ති වදිංසු. තෙන හි වක්කස්ස යාව නාහිතො පට්ඨං පට්ඨිට්ඨානං දිස්වා නිවත්තෙය්‍යාථ, තතො අනිවත්තන්තා පුරතො අසනිසද්දං විය සුණ්ඤ්ඤථ, තම්හා යානා නිවත්තෙය්‍යාථ, තතො අනිවත්තන්තා තුම්හාකං රථධුරෙසු ඡිද්දං පස්සිස්සථ, තම්හා යානා නිවත්තෙය්‍යාථ, පුරතො මාගමිත්ථාති. තෙ තස්ස වචනෙන අනිවත්තිත්වා තං අනුබන්ධිංසුයෙව.

මල්ලිකා දිස්වා “රථා, සාමි, පඤ්ඤායන්ති”ති ආහ. තෙන හි එකස්ස රථස්ස විය පඤ්ඤායනකාලෙ මම ආරොවෙය්‍යාසිති. සා යදා සබ්බෙ එකො විය හුත්වා පඤ්ඤායිංසු, තදා “එකමෙව සාමි රථස්සං පඤ්ඤායති”ති ආහ. බන්ධුලො “තෙන හි ඉමා රස්මියො ගණ්හාහි”ති තස්සා රස්මියො දත්වා රථෙ ධීතොව ධනුං ආරොපෙති, රථවක්කං යාව නාහිතො පට්ඨං පාවිසි, ලිච්ඡවීතො තං යානං දිස්වාපි න නිවත්තිංසු. ඉතරො ථොකං ගන්ත්වා ජියං පොථෙසි, අසනිසද්දො විය අහොසි. තෙ තතොපි න නිවත්තිංසු, අනුබන්ධන්තා ගච්ඡන්තෙව. බන්ධුලො රථෙ ධීතකොව එකං සරං බිපි. සො පඤ්චන්තං රථසතානං රථස්සං ඡිද්දං කත්වා පඤ්ච රාජසතානි පරිකරබන්ධනට්ඨානෙ විජ්ඣන්ත්වා පට්ඨං පාවිසි. තෙ අත්තනො විද්ධිතො අජානිත්වා “තිට්ඨ රෙ, තිට්ඨ රෙ”ති වදන්තා අනුබන්ධිංසුයෙව. බන්ධුලො රථං යපෙත්වා “තුම්හෙ මතකා, මතකෙහි සද්ධිං මය්හං යුද්ධං නාම නත්ථී”ති ආහ. තෙ “මතකා නාම අම්හාදිසා නෙව හොන්ති”ති වදිංසු. “තෙන හි සබ්බපච්ඡිමස්ස පරිකරං මොවෙථා”ති. තෙ මොවයිංසු. සො මුත්තමත්තෙයෙව

මරිත්වා පනිතො. අප් නෙ “සබ්බෙපි තුම්හෙ එවරුපා, අත්තනො සරානි ගන්ත්වා සංවිධානබ්බං සංවිදහිත්වා පුත්තදාරෙ අනුසාසිත්වා සන්නාහං මොවෙටා”ති ආහ. තෙ තථා කත්වා සබ්බෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තා.

බන්ධුලොපි මල්ලිකං සාවත්ථී ආනෙසි. සා සොළසක්ඛත්තුං යමකෙ පුත්තෙ විජායි, සබ්බෙපි සුරා ථාමසම්පන්නා අහෙසුං, සබ්බසිප්පෙ නිප්ඵත්තිං පාපුණ්ණි. එකෙකස්සපි පුරිසසහස්සපරිවාරො අහොසි. පිතරා සද්ධිං රාජනිවෙසනං ගච්ඡන්තෙහි තෙහෙව රාජධිගණං පරිපුරි. අට්ඨකදිවසං විනිවිජයෙ කුට්ඨිධිපරාජිතා මනුස්සා බන්ධුලං ආගච්ඡන්තං දිස්වා මහාරවං විරවන්තා විනිවිජයඅමච්චානං කුට්ඨිධිකාරණං තස්ස ආරොවෙසුං. සොපි විනිවිජයං ගන්ත්වා තං අධිධං තීරෙත්වා සාමිකමෙව සාමිකං, අස්සාමිකමෙව අස්සාමිකං අකාසි. මහාජනො මහාසද්දෙන සාධුකාරං පවත්තෙසි. රාජා “කිම්දි”න්ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා තුස්සිත්වා සබ්බෙපි තෙ අමච්චෙ භාරෙත්වා බන්ධුලස්සෙව විනිවිජයං නියායාදෙසි. සො තතො පට්ඨාය සම්මා විනිවිජිති. තතො පොරාණකවිනිවිජයිකා ලඤ්ජං අලහන්නා අප්පලාහා හුත්වා “බන්ධුලො රජ්ජං පත්ථෙති”ති රාජකුලෙ පරිහින්දිංසු. රාජා තං කථං ගහෙත්වා චිත්තං නිග්ගහෙතුං නාසක්ඛි, “ඉමස්මිං ඉධෙව ඝාතියමානෙ ගරහා මෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති පුන චිත්තෙත්වා “පයුත්තපුරිසෙහි පච්චන්තං පහරාපෙත්වා තෙ පලාපෙත්වා නිවත්තකාලෙ අත්තරාමග්ගෙ පුත්තෙහි සද්ධිං මාරෙතුං වට්ඨති”ති බන්ධුලං පක්කොසාපෙත්වා “පච්චන්තො කිර කුපිතො, තව පුත්තෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා වොරෙ ගණ්භාහි”ති පහිණිත්වා “එත්ථෙවස්ස ද්වන්තිංසාය පුත්තෙහි සද්ධිං සීසං ඡින්දිත්වා ආහරටා”ති තෙහි සද්ධිං අඤ්ඤෙපි සමත්ථෙ මහායොධෙ පෙසෙසි. තස්මිං පච්චන්තං ගච්ඡන්තෙයෙව “සෙනාපති කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වාච පයුත්තකවොරා පලායිංසු. සො තං පදෙසං ආවාසාපෙත්වා ජනපදං සණ්ඨපෙත්වා නිවත්ති.

අප්පස්ස නගරතො අවිදුරෙ යානෙ තෙ යොධා පුත්තෙහි සද්ධිං සීසං ඡින්දිංසු. තං දිවසං මල්ලිකාය පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ද්වෙ අග්ගසාවකා නිමන්තිතා හොන්ති. අප්පස්සා පුබ්බණ්ණසමයෙ “සාමිකස්ස තෙ සද්ධිං පුත්තෙහි සීසං ඡින්දිංසු”ති පණ්ණං ආහරිත්වා අදංසු. සා තං පවත්තිං ඤත්වා කස්සචි කිඤ්චි අවත්වා පණ්ණං උච්ඡධිගෙ කත්වා භික්ඛුසඤ්ඤාමෙව පරිවිසි. අප්පස්සා පරිවාරිකා භික්ඛුනං හත්තං දත්වා සප්පිවාටිං ආහරන්තියො ථෙරානං පුරතො වාටිං හින්දිංසු. ධම්මසෙනාපති “උපාසිකෙ, හෙදනධම්මං හින්තං, න චිත්තෙතබ්බ”න්ති ආහ. සා උච්ඡධිගතො පණ්ණං නිහරිත්වා “ද්වන්තිංසපුත්තෙහි සද්ධිං පිතු සීසං ඡින්තන්ති මෙ ඉමං පණ්ණං ආහරිංසු, අහං ඉදං සුත්වාපි න චිත්තෙමි, සප්පිවාටියා හින්තාය කිං චිත්තෙමි, හන්තෙ”ති ආහ. ධම්මසෙනාපති “අනිමිත්තමනඤ්ඤාත”න්තිආදීති (සු. නි. 579) වත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං අගමාසි. සාපි ද්වන්තිංස සුණ්ණසායො පක්කොසාපෙත්වා “තුම්හාකං සාමිකා අත්තනො පුරිමකම්මඵලං ලභිංසු, තුම්හෙ මා සොචිත්ථ මා පරිදෙවිත්ථ, රඤ්ඤො උපරි මනොපදොසං මා කරිත්ථා”ති ඔවදි.

රඤ්ඤො වරපුරිසා තං කථං සුත්වා තෙසං නිද්දොසභාවං රඤ්ඤො කථයිංසු. රාජා සංවෙගස්පන්නො තස්සා නිවෙසනං ගන්ත්වා මල්ලිකඤ්ච සුණ්ණසායො වස්සා බ්මාපෙත්වා මල්ලිකාය වරං අදාසි. සා “ගහිතො මෙ හොතු”ති වත්වා තස්මිං ගතෙ මතකහත්තං දත්වා න්හත්වා රාජානං උපසඤ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා “දෙව, තුම්හෙහි මෙ වරො දින්නො, මය්හඤ්ච අඤ්ඤො අත්ථො තත්ථී, ද්වන්තිංසාය මෙ සුණ්ණසානං මම ව කුලසරගමනං අනුජානාටා”ති ආහ. රාජා සම්පට්චිජි. සා ද්වන්තිංසාය සුණ්ණසානං සකකුලං පෙසෙත්වා සයං කුසිනාරනගරෙ අත්තනො කුලසරං අගමාසි. රාජා බන්ධුලසෙනාපතිතො භාගිනෙයාස්ස දීඝකාරායනස්ස නාම සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. සො පන “මාතුලො මෙ ඉමිනා මාරිතො”ති රඤ්ඤො ඔතාරං ගවෙසන්තො විවරති. රාජාපි නිප්පරාධස්ස බන්ධුලස්ස මාරිතකාලතො පට්ඨාය විජ්ජිසාරී චිත්තස්සාදං න ලභති, රජ්ජසුඛං නානුහොති.

තදා සත්ථා සාකියානං වෙථං නාම නිගමං උපනිස්සාය විහරති. රාජා තත්ථ ගන්ත්වා ආරාමතො අවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙත්වා “මහන්තෙන පරිවාරෙන සත්ථාරං වන්දිස්සාමා”ති විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ච රාජකකුඩහණ්ඩානි දීඝකාරායනස්ස දත්වා එකකොව ගන්ධකුටිං පාවිසි. සබ්බං ධම්මචෙතියසුත්තනියාමෙතෙව (ම. නි. 2.364 ආදයො) වෙදිතබ්බං. තස්මිං ගන්ධකුටිං පච්චියෙ දීඝකාරායනො තානි පඤ්ච රාජකකුඩහණ්ඩානි ගහෙත්වා විට්ඨහං රාජානං කත්වා රඤ්ඤො එකං අස්සං එකඤ්ච උපට්ඨානකාරිකං මාතුගාමං නිවත්තෙත්වා සාවත්ථීං අගමාසි. රාජා සත්ථාරා සද්ධිං පියකථං කට්ඨත්වා නික්ඛන්තො සෙනං අදිස්වා තං මාතුගාමං පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා “අහං භාගිනෙයාං අජාතසත්තුං ආදාය ආගන්ත්වා විට්ඨහං ගහෙස්සාමි”ති රාජගහනගරං ගච්ඡන්තො විකාලෙ ද්වාරෙසු පිහිතෙසු නගරං පවිසිතුමස්සක්කොන්තො එකිස්සාය සාලාය නිපජ්ජිත්වා වාතාතපෙන කිලන්තො රත්තිභාගෙ තත්ථෙව කාලමකාසි. විභාතාය රත්තියා “දෙව කොසලනරින්ද, ඉදානි අනාථොසි ජාතො”ති විලපන්තියා තස්සා ඉත්ථියා සද්දං සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. සො මාතුලස්ස මහන්තෙන සක්කාරෙන සරිරකිච්චං කාරෙසි.

විට්ඨහොපි රජ්ජං ලභිත්වා තං වෙරං සරිත්වා “සබ්බෙපි සාකියෙ මාරෙස්සාමි”ති මහතියා සෙනාය නික්ඛමි. තං දිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්නො ඤාතිසඤ්ඤාය විනාසං දිස්වා “ඤාතිසඤ්ඤා කාතුං වට්ඨති”ති චිත්තෙත්වා පුබ්බණ්ණසමයෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ගන්ධකුටියං සීහසෙයාං කප්පෙත්වා සායන්හසමයෙ ආකාසෙන ගන්ත්වා කපිලවත්ථුසාමන්තෙ එකස්මිං කබරවිජායෙ රුක්ඛමුලෙ නිසීදි. තතො අවිදුරෙ විට්ඨහස්ස රජ්ජසීමාය අත්තො සන්දවිජායො නිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථී, විට්ඨහො සත්ථාරං දිස්වා උපසඤ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, කිංකාරණා එවරුපාය උණ්ණවෙලාය ඉමස්මිං කබරවිජායෙ රුක්ඛමුලෙ නිසීද්ථ, එතස්මිං සන්දවිජායෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ නිසීද්ථ, හන්තෙ”ති වත්වා “හොතු, මහාරාජ, ඤාතකානං ඡායා නාම සීතලා”ති

වුත්තෙ “ඤාතකානං රක්ඛණත්ථාය සත්ථා ආගතො භවිස්සති” ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සාවත්ථිමෙව පච්චාගමි. සත්ථාපි උප්පතිත්වා ජෙනවනමෙව ගතො.

රාජා සාකියානං දොසං සරිත්වා දුතියං නික්ඛමිත්වා තපෙව සත්ථාරං පස්සිත්වා පුන නිවත්තිත්වා තතියවාරෙ නික්ඛමිත්වා තත්තපෙව සත්ථාරං පස්සිත්වා නිවත්ති. චතුත්ථවාරෙ පන තස්මිං නික්ඛන්තෙ සත්ථා සාකියානං පුබ්බකම්මං ඔලොකෙන්වා තෙසං නදියං විසපක්ඛිපනපාපකම්මස්ස අප්පට්ඨාභිරහාවං ඤාත්වා චතුත්ථවාරෙ න අගමාසි. විට්ඨුහරාජා බීරජායකෙ දාරකෙ ආදිං කත්වා සබ්බෙ සාකියෙ සාතෙත්වා ගලලොහිතෙන නිසින්නඵලකං ධොවිත්වා පච්චාගමි. සත්ථරි තතියවාරෙ ගමනතො පච්චාගන්ත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා නිට්ඨාපිතභත්තකිච්චෙ ගන්ධකුටියං පවිසන්තෙ දිසාහි සන්තිපතිතා භික්ඛු ධම්මසභායං නිසිදිත්වා “ආවුසො, සත්ථා අත්තානං දස්සෙන්වා රාජානං නිවත්තාපෙත්වා ඤාතකෙ මරණභයා මොචෙසි, එවං ඤාතකානං අත්ථවරො සත්ථා” ති භගවතො ඉණකථං කථයිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය භුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තථාගතො ඤාතකානං අත්ථං වරති, පුබ්බෙපි වරියෙවා” ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො එකදිවසං වින්තෙසි “ජම්බුදීපතලෙ රාජානො බහුථම්භෙසු පාසාදෙසු වසන්ති, තස්මා බහුහි ථම්මෙහි පාසාදකරණං නාම අනවිජරියං, යංනුනාහං එකථම්භකං පාසාදං කාරොයාං, එවං සබ්බරාජුතං අග්ගරාජා භවිස්සාමි” ති. සො වඩ්ඪකි පක්කොසාපෙන්වා “මය්හං සොභග්ගප්පත්තං එකථම්භකං පාසාදං කරොථා” ති ආහ. තෙ “සාධු” ති සම්පට්චිතීත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා උජු මහන්තෙ එකථම්භකපාසාදාරහෙ බහු රුක්ඛෙ දිස්වා “ඉමෙ රුක්ඛා සන්ති, මග්ගො පන විසමො, න සක්කා ඔතාරොතුං, රඤ්ඤො ආචික්ඛිස්සාමා” ති වින්තෙත්වා තථා අකංසු. රාජා “කෙනච්ච උපායෙන සණ්ඨකං ඔතාරොථා” ති වත්වා “දෙව, යෙන කෙනච්ච උපායෙන න සක්කා” ති වුත්තෙ “තෙන හි මම උය්‍යානෙ එකං රුක්ඛං උපධාරොථා” ති ආහ. වඩ්ඪකි උය්‍යානං ගන්ත්වා එකං සුජාතං උජුකං ගාමනිගමපුජිතං රාජකුලතොපි ලද්ධබලිකම්මං මඬගලසාලරුක්ඛං දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. රාජා “උය්‍යානෙ රුක්ඛො නාම මම පටිබද්ධො, ගච්ඡථ හො තං ඡින්දො” ති ආහ. තෙ “සාධු” ති සම්පට්චිතීත්වා ගන්ධමාලාදිභත්ථා උය්‍යානං ගන්ත්වා රුක්ඛෙ ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං දත්වා සුත්තෙන පරික්ඛිපිත්වා පුජ්ජකණ්ණිකං බන්ධිත්වා දීපං ජාලෙන්වා බලිකම්මං කත්වා “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ආගන්ත්වා රුක්ඛං ඡින්දිස්සාම, රාජා ඡින්දාපෙනි, ඉමස්මිං රුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡතු, අම්මාකං දොසො නත්ථි” ති සාවෙසුං.

අථ තස්මිං නිබ්බන්තො දෙවපුත්තො තං වචනං සුත්වා “නිස්සංසයං ඉමෙ වඩ්ඪකි ඉමං රුක්ඛං ඡින්දිස්සන්ති, විමානං මෙ නස්සිස්සති, විමානපරියන්තිකමෙව බො පන මය්හං ජීවිතං, ඉමඤ්ච රක්ඛං පරිවාරෙන්වා ධීතෙසු තරුණසාලරුක්ඛෙසු නිබ්බන්තානං මම ඤාතිදෙවතානම්පි බහුනි විමානානි නස්සිස්සන්ති. විමානපරියන්තිකමෙව මම ඤාතීනං දෙවතානම්පි ජීවිතං, න බො පන මං තථා අත්තනො විනාසො බාධති, යථා ඤාතීනං, තස්මා තෙසං මයා ජීවිතං දාතුං වට්ටති” ති වින්තෙත්වා අඩ්ඪරත්තසමයෙ දිබ්බාලඬිකාරපට්මණ්ඩිතො රඤ්ඤො සිරිගබ්භං පවිසිත්වා සකලගබ්භං එකොභාසං කත්වා උස්සිසකපස්සෙ රොදමානො අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා භීතතසිතො තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පඨමං ගාථමාහ –

13. “කා ත්වං සුද්ධෙහි වත්ථෙහි, අසෙ වෙභායසං ධීතා;
කෙන ත්‍යාස්සුති වත්තන්ති, කුතො තං භයමාගත” ති.

තත්ථ කා ත්වන්ති නාගයක්ඛසුපණ්ණසක්කාදිසු කා නාම ත්වන්ති පුච්ඡති. වත්ථෙහිති වචනමත්තමෙවෙනං, සබ්බෙපි පන දිබ්බාලඬිකාරෙ සන්ධායෙවමාහ. අසෙති අප්පට්ඨෙ ආකාසෙ. වෙභායසන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. කෙන ත්‍යාස්සුති වත්තන්ති කෙන කාරණෙන තව අස්සුති වත්තන්ති. කුතොති ඤාතිවිශොගධනවිනාසාදීනං කිං නිස්සාය තං භයමාගතන්ති පුච්ඡති.

තතො දෙවරාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

14. “තවෙව දෙව විජිතෙ, හද්දසාලොති මං විදු;
සට්ඨි වස්සසභස්සාති, නිට්ඨතො පුජිතස්ස මෙ.
15. “කාරයන්තා නගරානි, අගාරෙ ව දිසම්පති;
විවිධෙ වාපි පාසාදෙ, න මං තෙ අච්චමඤ්ඤිසුං;

යථෙව මං තෙ පුප්පෙසුං, තවෙව ත්වම්පි පුජයා” ති.

තත්ථ නිට්ඨතොති සකලබාරාණසිනගරෙහි වෙච්ච ගාමනිගමෙහි ව තයා ව පුජිතස්ස නිව්චං බලිකම්මඤ්ච සක්කාරඤ්ච ලභන්තස්ස මය්හං ඉමස්මිං උය්‍යානෙ නිට්ඨන්තස්ස එත්තකො කාලො ගතොති දස්සෙති. නගරානීති නගරපටිසඬ්ඨරණකම්මානි. අගාරෙවාති භූමිගෙහානි. දිසම්පතිති දිසානං පති, මහාරාජ. න මං තෙති තෙ නගරපටිසඬ්ඨරණාදීනි කරොන්තා ඉමස්මිං නගරෙ පොරාණකරාජානො මං නාතිමඤ්ඤිසුං නාතික්කම්මෙසු න විභෙයයිංසු, මම නිවාසරුක්ඛං ඡින්දිත්වා අත්තනො කම්මං න කරිංසු, මය්හං පන සක්කාරමෙව කරිංසුති අවච.

යටෙව්වානි තස්මා යටෙව් තෙ පොරාණකරාජානො මං පූජයිංසු, එකොපි ඉමං රුක්ඛං න ඡින්නදාපෙසි, ත්වඤ්චාපි මං තටෙව් පූජය, මා මෙ රුක්ඛං ඡෙදයිති.

තතො රාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

16. “තං ඉවාහං න පස්සාමි, ථූලං කායෙන තෙ දුමං;
ආරොහපරිණාහෙන, අභිරුපොසි ජාතියා.
17. “පාසාදං කාරයිස්සාමි, එකත්ථම්මං මනොරමං;
තත්ථ තං උපනෙස්සාමි, චිරං තෙ යක්ඛ ජීවිත”න්ති.

තත්ථ කායෙනාති පමාණෙන. ඉදං චූත්තං හොති - තව පමාණෙන තං විය ථූලං මහන්නං අඤ්ඤං දුමං න පස්සාමි, ත්වඤ්ඤෙව පන ආරොහපරිණාහෙන සුජාතසඬ්ඛානාය සමසණ්ඨානඋජ්ජභාවප්පකාරාය ජාතියා ව අභිරුපො සොහග්ගප්පත්තො එකථම්මපාසාදාරහොති. පාසාදන්ති තස්මා තං ඡෙදාපෙත්වා අහං පාසාදං කාරාපෙස්සාමෙව. තත්ථ තත්ති තං පනාහං සම්ම දෙවරාජ, තත්ථ පාසාදෙ උපනෙස්සාමි, සො ත්වං මයා සද්ධිං එකතො වසන්නො අග්ගගන්ධමාලාදීනි ලහන්නො සක්කාරප්පත්තො සුඛං ජීවිස්සසි, නිවාසට්ඨානාභාවෙන මෙ විනාසො භවිස්සතිති මා චින්තයි, චිරං තෙ යක්ඛ ජීවිතං භවිස්සතිති.

තං සුත්වා දෙවරාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

18. “එවං චිත්තං උදපාදි, සරිරෙන විනාභාවො;
පුටුසො මං විකන්නිත්වා, ඛණ්ඩසො අවකන්නථ.
19. “අග්ගෙ ව ඡෙත්වා මජ්ඣෙ ව, පච්ඡා මූලම්භි ඡින්දථ;
එවං මෙ ඡිප්පමානස්ස, න දුක්ඛං මරණං සියා”ති.

තත්ථ එවං චිත්තං උදපාදිති යදි එවං චිත්තං තව උප්පන්නං. සරිරෙන විනාභාවොති යදි තෙ මම සරිරෙන හද්දසාලරුක්ඛෙන සද්ධිං මම විනාභාවො පත්තීතො. පුටුසොති බහුධා. විකන්නිත්වාති ඡින්දිත්වා. ඛණ්ඩසොති ඛණ්ඩාඛණ්ඩං කන්නවා අවකන්නථ. අග්ගෙ වාති අවකන්නන්නා පන පඨමං අග්ගෙ, තතො මජ්ඣෙ ඡෙත්වා සබ්බපච්ඡා මූලෙ ඡින්දථ. එවඤ්ඤි මෙ ඡිප්පමානස්ස න දුක්ඛං මරණං සියා, සුඛං නු ඛණ්ඩසො භවෙය්‍යාති යාවති.

තතො රාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

20. “හත්ථපාදං යථා ඡින්දෙ, කණ්ණනාසඤ්ච ජීවිතො;
තතො පච්ඡා සිරො ඡින්දෙ, තං දුක්ඛං මරණං සියා.
21. “සුඛං නු ඛණ්ඩසො ඡින්තං, හද්දසාල වනප්පති;
කිංහෙතු කිං උපාදාය, ඛණ්ඩසො ඡින්තම්ච්ඡසි”ති.

තත්ථ හත්ථපාදන්ති හත්ථෙ ව පාදෙ ව. තං දුක්ඛන්ති එවං පටිපාටියා ඡිප්පන්නස්ස වොරස්ස තං මරණං දුක්ඛං සියා. සුඛං නුති සම්ම හද්දසාල, වජ්ඣුප්පත්තා වොරා සුඛෙන මරිතුකාමා සිසච්ඡෙදං යාවන්නි, න ඛණ්ඩසො ඡෙදනං, ත්වං පන එවං යාවසි, තෙන තං පුච්ඡාමි “සුඛං නු ඛණ්ඩසො ඡින්ත”න්ති. කිංහෙතුති ඛණ්ඩසො ඡින්තං නාම න සුඛං, කාරණෙන පනෙත්ථ භවිතබ්බන්ති තං පුච්ඡන්නො එවමාහ.

අප්පස්ස ආචික්ඛන්නො හද්දසාලො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

22. “යඤ්ච හෙතුමුපාදාය, හෙතුං ධම්මුපසංහිතං;
ඛණ්ඩසො ඡින්තම්ච්ඡාමි, මහාරාජ සුඤ්ඤාහි මෙ.
23. “ඤාති මෙ සුඛසංවද්ධා, මම පස්සෙ නිවාතජා;
තෙපිහං උපහිංසෙය්‍යා, පරෙසං අසුඛොචිත”න්ති.

තත්ථ හෙතුං ධම්මුපසංහිතන්ති මහාරාජ, යං හෙතුසභාවයුත්තමෙව, න හෙතුපතිරූපකං, හෙතුං උපාදාය ආරබ්භ සන්ධායාහං ඛණ්ඩසො ඡින්තම්ච්ඡාමි, තං ඔහිතසොතො සුඤ්ඤාහිති අත්ථො. ඤාති මෙති මම හද්දසාලරුක්ඛස්ස ඡායාය සුඛසංවද්ධා මම පස්සෙ තරුණසාලරුක්ඛෙසු නිබ්බන්තා මයා කතවාතපරිත්තාණත්තා නිවාතජා මම ඤාතකා දෙවසඬ්ඛා අත්ථී, තෙ අහං විසාලසාබ්චට්ටපො මූලෙ ඡින්දිත්වා පනන්නො උපහිංසෙය්‍යාං, සංභග්ගවිමානෙ කරොන්තො විනාසෙය්‍යන්ති අත්ථො. පරෙසං අසුඛොචිතන්ති එවං සන්නෙ මයා තෙසං පරෙසං ඤාතිදෙවසඬ්ඛානං අසුඛං දුක්ඛං ඔචිතං වඩ්ඪිතං, න වාහං තෙසං දුක්ඛකාමො, තස්මා හද්දසාලං ඛණ්ඩසො ඛණ්ඩසො ඡින්දාපෙමිති අයමෙත්ථාධිප්පායො.

තං සුත්වා රාජා “ධම්මිකො වතායං, දෙවපුත්තො, අත්තනො විමානවිනාසනොපි ඤාතීනං විමානවිනාසං න ඉච්ඡති, ඤාතීනං අත්ථවරියං වරති, අභයමස්ස දස්සාමි” ති තුස්සිත්වා ඔසානගාථමාහ –

24. “වෙනෙයාරූපං වෙනෙසි, හද්දසාල වනජ්ජති;
හිතකාමොසි ඤාතීනං, අභයං සම්ම දම්මි තෙ” ති.

තත්ථ වෙනෙයාරූපං වෙනෙසිති ඤාතීසු මුද්‍රවිත්තතාය වින්තෙන්තො වින්තෙනබ්බයුත්තකමෙව වින්තෙසි. ඡෙදෙයාරූපං ඡෙදෙසිතිපි පායො. තස්සත්ථො – බණ්ඩසො ඡීන්තම්ච්ඡන්තො ඡෙදෙනබ්බයුත්තකමෙව ඡෙදෙසිති. අභයන්ති එතස්මිං තෙ සම්ම, ගුණෙ පසිදිත්වා අභයං දදාමි, න මෙ පාසාදෙනත්ථො, නාහං තං ඡෙදාපෙස්සාමි, ගච්ඡ ඤාතිසඩ්ධිපරිවුතො සක්කතගරුකතො සුඛං ජීවාති ආහ.

දෙවරාජා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්වා අගමාසි. රාජා තස්සොවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, හික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි තථාගතො ඤාතත්ථවරියං අවරියෙවා” ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, තරුණසාලෙසු නිබ්බත්තදෙවතා බුද්ධපරිසා, හද්දසාලදෙවරාජා පන අහමෙව අහොසි” ති.

[466] 3. සමුද්දවාණිජජාතකවණ්ණනා හද්දසාලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කසන්ති වපන්ති තෙ ජනාති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස පඤ්ච කුලසතානි ගහෙන්වා නිරයෙ පතිතභාවං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි අග්ගසාවකෙසු පරිසං ගහෙන්වා පක්කන්තෙසු සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උණ්හලොහිතෙ මුඛතො නික්ඛන්තෙ බලවච්චෙදනාපිළිතො තථාගතස්ස ගුණං අනුස්සරිත්වා “අහමෙව නව මාසෙ තථාගතස්ස අනත්ථං වින්තෙසිං, සත්ථු පන මයි පාපචිත්තං නාම නත්ථී, අසීතිමහාපෙරානාමිපි මයි ආසාතො නාම නත්ථී, මයා කතකම්මෙන අහමෙව ඉදානි අනාථො ජාතො, සත්ථාරාපිමිහි විස්සට්ඨො මහාපෙරෙහිපි ඤාතිසෙට්ඨො රාහුලත්ථෙරෙනපි සකාරාජකුලෙහිපි, ගන්ත්වා සත්ථාරං බමාපෙස්සාමි” ති පරිසාය සඤ්ඤා දත්වා අත්තානං පඤ්චකෙන ගාභාපෙන්වා රත්තිං රත්තිං ගච්ඡන්තො කොසලරට්ඨං සම්පාපුණි. ආනන්දත්ථෙරො සත්ථු ආරොවෙසි “දෙවදත්තො කිර, හන්තෙ, තුම්භාකං බමාපෙතුං ආගච්ඡති” ති. “ආනන්ද, දෙවදත්තො මම දස්සනං න ලභිස්සති” ති.

අථ තස්මිං සාවත්ථීනගරද්වාරං සම්පත්තෙ පුන ථෙරො ආරොවෙසි, භගවාපි තථෙව අවච. තස්ස ඡෙතවනෙ පොක්ඛරණියා සම්පං ආගතස්ස පාපං මත්ථකං පාපුණි, සරීරෙ ඩාහො උප්පජ්ජී, න්හත්වා පානීයං පිචිතුකාමො හුත්වා “මඤ්චකතො මං ආවුසො ඔතාරොථ, පානීයං පිච්ඡිසාමි” ති ආහ. තස්ස ඔතාරත්වා භූමියං යපිතමත්තස්ස විත්තස්සාදෙ අලද්ධෙයෙව මහාපථවී විවරමදාසි. තාවදෙව තං අවිචිතො අග්ගිජාලා උට්ඨාය පරික්ඛිපිත්වා ගණ්හි. සො “පාපකම්මං මෙ මත්ථකං පත්ත” ති තථාගතස්ස ගුණෙ අනුස්සරිත්වා –

“ඉමෙහි අට්ඨිහි තමග්ගපුග්ගලං, දෙවාතිදෙවං නරදම්මසාරථී;
සමන්තවක්ඛුං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං, පාණෙහි බුද්ධං සරණං උපෙමි” ති. (මි. ප. 4.1.3) –

ඉමාය ගාථාය සරණෙ පතිට්ඨහන්තො අවිච්ඡරායණො අහොසි. තස්ස පන පඤ්ච උපට්ඨාකකුලසතානි අහෙසුං. තානිපි තප්පක්ඛිකානි හුත්වා දසබලං අක්කොසිත්වා අවිච්ඡිතියෙව නිබ්බත්තිංසු. එවං සො තානි පඤ්ච කුලසතානි ගණ්හිත්වා අවිච්ඡිතී පතිට්ඨිතො.

අපේකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො පාපො ලාභසක්කාරගිද්ධතාය සම්මාසම්බුද්ධෙ අට්ඨානෙ කොපං බන්ධිත්වා අනාගතභයමනොලොකෙන්වා පඤ්චහි කුලසතෙහි සද්ධිං අවිච්ඡරායණො ජාතො” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති වුත්තෙ “න හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො ලාභසක්කාරගිද්ධො හුත්වා අනාගතභයං න ඔලොකෙසි, පුබ්බෙපි අනාගතභයං අනොලොකෙන්වා පච්චුප්පන්තසුබ්බගිද්ධෙන සද්ධිං පරිසාය මහාවිනාසං පත්තො” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බාරාණසිතො අවිදුරෙ කුලසභස්සතිවාසො මහාවඩ්ඪකිගාමො අහොසි. තත්ථ වඩ්ඪකී “තුම්භාකං මඤ්චං කරිස්සාම, පියං කරිස්සාම, ගෙහං කරිස්සාමා” ති වත්වා මනුස්සානං හත්ථතො බහුං ඉණං ගහෙන්වා කිඤ්චි කාතුං න සක්ඛිංසු. මනුස්සා දිට්ඨදිට්ඨෙ වඩ්ඪකී වොදෙන්ති පලිබුද්ධන්ති. තෙ ඉණායිකෙහි උපද්දුතා සුඛං වසිතුං අසක්කොන්තා “විදෙසං ගන්ත්වා යත්ථ කත්ථවි වසිස්සාමා” ති අරඤ්ඤා පටිසිත්වා රුක්ඛෙ ඡීන්දිත්වා මහතිං නාවං බන්ධිත්වා නදිං ඔතාරත්වා ආහරිත්වා ගාමතො ගාවුතඩ්ඪයොජනමත්තෙ යානෙ යපෙන්වා අඩ්ඨරත්තසමයෙ ගාමං ආගන්ත්වා පුත්තදාරමාදාය නාවට්ඨානං ගන්ත්වා නාවං ආරුය්භ අනුක්කමෙන මහාසමුද්දං පටිසිත්වා වාතවෙගෙන විවරන්තා සමුද්දමජ්ඣෙ එකං දීපකං පාපුණිංසු.

තස්මිං පන දීපකෙ සයංජාතසාලිඋච්ඡුකදලිඅම්බජම්බුපනසනාලනාළිකෙරාදිනි විවිධඵලානි අත්ථි, අඤ්ඤතරො පභින්නනාවො පුරිසො පයමතරං තං දීපකං පත්වා සාලිතත්තං භුඤ්ජමානො උච්ඡුආදිනි බාදමානො ධුලසරිරො නග්ගො පරුළ්භකෙසමස්සු තස්මිං දීපකෙ පටිවසති.

වඩ්ඪකී චිත්තයිංසු “සවෙ අයං දීපකො රක්ඛසපරිග්ගහිතො භවිස්සති, සබ්බෙපි අම්භෙ චිනාසං පාපුණිස්සාම, පරිග්ගණ්භිස්සාම තාව න”න්ති. අප් සත්තට්ඨ පුරිසා සුරා බලවත්තො සන්නද්ධපඤ්චාධුධා හුත්වා ඔතරිත්වා දීපකං පරිග්ගණ්භිංසු. තස්මිං බණෙ සො පුරිසො භුත්තපාතරාසො උච්ඡුරසං පිට්ඨවා සුඛජ්ජත්තො රමණීයෙ පදෙසෙ රජතපට්ටසදිසෙ වාලුකතලෙ සිතව්ජායාය උත්තානකො නිපජ්ජිත්වා “ජම්බුදීපවාසීනො කසන්නා වපන්නා එවරුපං සුඛං න ලභන්ති, ජම්බුදීපතො මය්හං අයමෙව දීපකො වර”න්ති ගායමානො උදානං උදානෙසි. අප් සත්ථා භික්ඛු ආමත්තෙන්වා “සො භික්ඛවෙ පුරිසො ඉමං උදානං උදානෙසි”ති දස්සෙන්තො පයමං ගාථමාහ –

25. “කසන්නි වපන්නි තෙ ජනා, මනුජා කම්මඵලපජීවිනො;
නයිමස්ස දීපකස්ස භාගිනො, ජම්බුදීපා ඉදමෙව නො වර”න්ති.

තත්ථ තෙ ජනාති තෙ ජම්බුදීපවාසීනො ජනා. කම්මඵලපජීවිනොති නානාකම්මානං ඵලපජීවිනො සත්තා.

අප් තෙ දීපකං පරිග්ගණ්භන්නා පුරිසා තස්ස ගීතසද්දං සුත්වා “මනුස්සසද්දො විය සුයාති, ජානිස්සාම න”න්ති සද්දානුසාරෙන ගත්ත්වා තං පුරිසං දිස්වා “යක්ඛො භවිස්සති”ති භීතතසිතා සරෙ සන්නහිංසු. සොපි තෙ දිස්වා අත්තනො වධහයෙන “නාහං, සාමී, යක්ඛො, පුරිසොමිහි, ජීවිතං මෙ දෙථා”ති යාවත්තො “පුරිසා නාම තුම්භාදිසා නග්ගා න භොන්ති”ති චුත්තෙ පුනජ්ජුනං යාවත්වා මනුස්සභාවං විඤ්ඤාපෙසි. තෙ තං පුරිසං උපසඩ්ධකම්ත්වා සම්මොදනීයං කථං සුත්වා තස්ස තත්ථ ආගතනියාමං පුච්ඡිංසු. සොපි සබ්බං තෙසං කථෙත්වා “තුම්භෙ අත්තනො පුඤ්ඤසම්පත්තියා ඉධාගතා, අයං උත්තමදීපො, න එත්ථ සභත්ථෙන කම්මං කත්වා ජීවන්ති, සයංජාතසාලිනඤ්චෙව උච්ඡුආදිනඤ්චෙත්ථ අත්තො නත්ථීති අනුක්කණ්ඨන්තා වසථා”ති ආහ. ඉධ පන වසන්නානං අම්භාකං අඤ්ඤො පරිපත්ථො නත්ථි, අඤ්ඤං භයං එත්ථ නත්ථි, අයං පන අමනුස්සපරිග්ගහිතො, අමනුස්සා තුම්භාකං උච්චාරපස්සාවං දිස්වා කුජ්ඣෙය්‍යං, තස්මා තං කරොන්තා වාලුකං විසුහිත්වා වාලුකාය පටිච්ඡාදෙය්‍යාථ, එත්තකං ඉධ භයං, අඤ්ඤං නත්ථි, නිව්චං අප්පමත්තා භවෙය්‍යාථාති. තෙ තත්ථ වාසං උපගච්ඡිංසු. තස්මිං පන කුලසභස්සෙ පඤ්චන්තං පඤ්චන්තං කුලසතානං ජෙට්ඨකා ද්වෙ වඩ්ඪකී අහෙසුං. තෙසු එකො බාලො අභොසි රසගිද්ධො, එකො පණ්ඩිතො රසෙසු අනල්ලිනො.

අපරභාගෙ සබ්බෙපි තෙ තත්ථ සුඛං වසන්නා ධුලසරිරා හුත්වා චිත්තයිංසු “චිරං පීතා නො සුරා, උච්ඡුරසෙන මෙරයං කත්වා පිට්ඨස්සාම”ති. තෙ මෙරයං කාරෙත්වා පිට්ඨවා මදවසෙන ගායන්නා නච්චන්තා කීළන්නා පමත්තා තත්ථ තත්ථ උච්චාරපස්සාවං කත්වා අප්පට්ච්ඡාදෙන්වා දීපකං ජෙගුච්ඡං පටිකුලං කරිංසු. දෙවතා “ඉමෙ අම්භාකං කීළාමණ්ඩලං පටිකුලං කරොන්ති”ති කුජ්ඣිත්වා “මහාසමුද්දං උත්තරාපෙන්වා දීපකධොවනං කරිස්සාමා”ති මත්තෙන්වා “අයං කාළපක්ඛො, අජ්ජ අම්භාකං සමාගමො ච හින්තො, ඉතො දානි පන්නරසමෙ දිවසෙ පුණ්ණම්උපොසථදිවසෙ වන්දස්සුග්ගමනවෙලාය සමුද්දං උබ්බත්තෙන්වා සබ්බෙපිමෙ සාතෙස්සාමා”ති දිවසං යපයිංසු. අප් නෙසං අත්තරෙ එකො ධම්මිකො දෙවපුත්තො “මා ඉමෙ මම පස්සන්නස්ස නස්සිංසු”ති අනුකම්පාය තෙසු සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සරද්වාරෙ සුඛකථාය නිසින්තෙසු සබ්බාලඬිකාරපට්ටණ්ඩිතො සකලදීපං එකොභාසං කත්වා උත්තරාය දිසාය ආකාසෙ යත්වා “අම්භො වඩ්ඪකී, දෙවතා තුම්භාකං කුද්ධා. ඉමස්මිං යානෙ මා වසින්ථ, ඉතො අඩ්ඪමාසව්චයෙන හි දෙවතා සමුද්දං උබ්බත්තෙන්වා සබ්බෙව තුම්භෙ සාතෙස්සන්ති, ඉතො නික්ඛම්ත්වා පලායථා”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

26. “තිපඤ්චරත්තූපගතම්හි වන්දෙ, වෙගො මහා හෙහිති සාගරස්ස;
උප්පලවිස්සං දීපම්මං උළාරං, මා වො වධි ගච්ඡථ ලෙණමඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ උප්පලවිස්සන්ති ඉමං දීපකං උප්පලවත්තො අජ්ඣොත්ථරන්තො අභිභවිස්සති. මා වො වධිති සො සාගරවෙගො තුම්භෙ මා වධි.

ඉති සො තෙසං ඔවාදං දත්වා අත්තනො යානමෙව ගතො. තස්මිං ගතෙ අපරො සාහසිකො කක්ඛළො දෙවපුත්තො “ඉමෙ ඉමස්ස වචනං ගහෙන්වා පලායෙය්‍යං, අහං නෙසං ගමනං නිවාරෙන්වා සබ්බෙපිමෙ මහාචිනාසං පාපෙස්සාමී”ති චිත්තෙන්වා දිබ්බාලඬිකාරපට්ටණ්ඩිතො සකලදීපං එකොභාසං කරොන්තො ආගන්ත්වා දක්ඛිණාය දිසාය ආකාසෙ යත්වා “එකො දෙවපුත්තො ඉධාගතො, නො”ති පුච්ඡිත්වා “ආගතො”ති චුත්තෙ “සො වො කිං කථෙසි”ති වත්වා “ඉමං නාම, සාමී”ති චුත්තෙ “සො තුම්භාකං ඉධ නිවාසං න ඉච්ඡති, දොසෙන කථෙති, තුම්භෙ අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා ඉධෙව වසථා”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

27. “න ජාතුයං සාගරවාරිවෙගො, උප්පලවිස්සං දීපම්මං උළාරං;
තං මෙ නිමිත්තෙහි බහුහි දිට්ඨං, මා හෙථ කිං සොචථ මොදථවිහො.
28. “පහුතභක්ඛං බහුඅන්නපානං, පත්තත්ථ ආවාසම්මං උළාරං;
න වො භයං පටිපස්සාමි කිඤ්චි, ආපුත්තපුත්තෙහි පමොදථවිහො”ති.

තත්ප් න ජාතුයන්ති න ජාතු අයං. මා හෙටාති මා භායිත්ථ. මොදථවිහොති පමොදිතා පිතිසොමනස්සජාතා හොථ. ආපුත්තපුත්තෙහීති යාව පුත්තානම්පි පුත්තෙහි පමොදථ, නත්ථි වො ඉමස්මිං යානෙ භයන්ති.

එවං සො ඉමාහි ද්විති ගාථාහි තෙ අස්සාසෙත්වා පක්කාමි. තස්ස පක්කන්තකාලෙ ධම්මිකදෙවපුත්තස්ස වචනං අනාදියන්තො බාලවඩ්ඪකී “සුඤ්ඤං මෙ, හොන්තො, වචන”න්ති සෙසවඩ්ඪකී ආමන්තෙත්වා පඤ්චමං ගාථමාහ –

29. “යො දෙවොයං දක්ඛිණොයං දිසායං, ඛෙමන්ති පක්කොසති තස්ස සච්චං;
න උත්තරො වෙදි භයාභයස්ස, මා හෙට කිං සොවථ මොදථවිහො”ති.

තත්ප් දක්ඛිණොයන්ති දක්ඛිණොය, අයමෙව වා පායො.

තං සුත්වා රසගිද්ධා පඤ්චසතා වඩ්ඪකී තස්ස බාලස්ස වචනං ආදිශිංසු. ඉතරො පන පණ්ඩිතවඩ්ඪකී තස්ස වචනං අනාදියන්තො තෙ වඩ්ඪකී ආමන්තෙත්වා වතස්සො ගාථා අභාසී –

30. “යථා ඉමෙ විජ්ජවදන්ති යක්ඛා, එකො භයං සංසති ඛෙමමෙකො;
තදිඬ්ඨි මය්හං වචනං සුඤ්ඤං, ඛිජ්ජං ලහුං මා විනස්සිමිහ සබ්බෙ.
31. “සබ්බෙ සමාගම්ම කරොම නාවං, දොණිං දළ්භං සබ්බයන්තුපපන්තං;
සවෙ අයං දක්ඛිණො සච්චමාහ, මොසං පටික්කොසති උත්තරොයං;
සා වෙව නො හෙහිති ආපදත්ථා, ඉමඤ්ච දීපං න පරිච්චජෙම.
32. “සවෙ ව බො උත්තරො සච්චමාහ, මොසං පටික්කොසති දක්ඛිණොයං;
තමෙව නාවං අභිරුය්හ සබ්බෙ, එවං මයං සොත්ථි තරෙමු පාරං.
33. “න වෙ සුගණ්ඨං පයමෙන සෙට්ඨං, කතිට්ඨමාපාඨගතං ගහෙත්වා;
යො වීධ තච්ඡං පච්චෙය්‍ය ගණ්ඨාති, ස වෙ නරො සෙට්ඨමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ප් විජ්ජවදන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධං වදන්ති. ලහුන්ති පුරිමස්ස අත්ථදීපනං. දොණින්ති ගම්හිරං මහානාවං. සබ්බයන්තුපපන්තන්ති සබ්බෙහි ථියාරිත්තාදිහි යන්තෙහි උපපන්තං. සා වෙව නො හෙහිති ආපදත්ථාති සා ව නො නාවා පච්ඡාපි උජ්ජන්තාය ආපදාය අත්ථා භවිස්සති, ඉමඤ්ච දීපං න පරිච්චජිස්සාම. තරෙමුති තරිස්සාම. න වෙ සුගණ්ඨන්ති න වෙ සුබ්බෙත ගණ්ඨිතබ්බං. සෙට්ඨන්ති උත්තමං තථං සච්චං. කතිට්ඨන්ති පට්ඨමච්චනං උපාදාය පච්ඡිමච්චනං කතිට්ඨං නාම. ඉධාපි “න වෙ සුගණ්ඨ”න්ති අනුවත්තතෙව. ඉදං චුත්තං හොති – අම්හො වඩ්ඪකී, යෙන කෙනචි පයමෙන චුත්තවචනං “ඉදමෙව සෙට්ඨං තථං සච්ච”න්ති සුබ්බං න ගණ්ඨිතබ්බමෙව, යථා ව තං, එවං කතිට්ඨං ගච්ඡා චුත්තවචනම්පි “ඉදමෙව තථං සච්ච”න්ති න ගණ්ඨිතබ්බං. යං පන සොතච්ඡයං ආපාඨගතං හොති, තං ආපාඨගතං ගහෙත්වා යො ඉධ පණ්ඩිතපුරිසො පුරිමච්චනඤ්ච පච්ඡිමච්චනඤ්ච පච්චෙය්‍ය විචිත්තවා තිරෙත්වා උපපරික්ඛිත්තවා තච්ඡං ගණ්ඨාති, යං තථං සච්චං සභාවභූතං, තදෙව පච්චක්ඛං කත්වා ගණ්ඨාති. ස වෙ නරො සෙට්ඨමුපෙති යානන්ති සො උත්තමං යානං උපෙති අධිගච්ඡති වින්දති ලහතිති.

සො එවඤ්ච පන වත්වා ආහ – “අම්හො, මයං ද්විත්තම්පි දෙවතානං වචනං කරිස්සාම, නාවං තාව සජ්ජෙය්‍යාම. සවෙ පට්ඨස්ස වචනං සච්චං භවිස්සති, තං නාවං අභිරුහිත්වා පලායිස්සාම, අථ ඉතරස්ස වචනං සච්චං භවිස්සති, නාවං එකමන්තෙ යපෙත්වා ඉධෙව වසිස්සාමා”ති. එවං චුත්තෙ බාලවඩ්ඪකී “අම්හො, ත්වං උදකපාතියං සුසුමාරං පස්සසි, අතිව දීඝං පස්සසි, පට්ඨදෙවපුත්තො අම්හෙසු දොසවසෙන කපෙසි, පච්ඡිමො සිනෙහෙනෙව, ඉමං එවරුපං වරදීපං පභාය කුහිං ගම්ස්සාම, සවෙ පන ත්වං ගන්තුකාමො, තව පරිසං ගණ්ඨිත්වා නාවං කරොහි, අම්හාකං නාවාය කිච්චං නත්ථි”ති ආහ. පණ්ඩිතො අත්තතො පරිසං ගහෙත්වා නාවං සජ්ජෙත්වා නාවාය සබ්බුපකරණානි ආරොපෙත්වා සපරිසො නාවාය අට්ඨාසි.

තතො පුණ්ණමදිවසෙ වන්දස්ස උග්ගමනවෙලාය සමුද්දන්තො ඌථ උත්තරිත්වා ජාණුකපමාණා හුත්වා දීපකං ධොවිත්වා ගතා. පණ්ඩිතො සමුද්දස්ස උත්තරණභාවං ඤත්වා නාවං විස්සජ්ජෙසි. බාලවඩ්ඪකීපක්ඛිකානි පඤ්ච කුලසතානි “සමුද්දන්තො ඌථ දීපධොවනත්ථාය ආගතා, එත්තකමෙව එත”න්ති කපෙන්තා නිසිදිංසු. තතො පටිපාටියා කට්ඨපමාණා පුරිසජ්ජමාණා තාලජ්ජමාණා සත්තතාලජ්ජමාණා සාගරඌථ දීපකම්පි චුය්ගමානා ආගඤ්ඡි. පණ්ඩිතො උපායකුසලතාය රසෙ අලග්ගො සොත්ථිතා ගතො, බාලවඩ්ඪකී රසගිද්ධෙන අනාගතභයං අනොලොකෙන්තො පඤ්චහි කුලසතෙහි සද්ධිං විනාසං පත්තො.

ඉතො පරා සානුසාසනී තමත්ථං දීපයමානා තිස්සො අභිසම්බුද්ධගාථා හොන්ති –

34. “යථාපි තෙ සාගරවාරිමජ්ඣෙ, සකම්මුතා සොත්ථි වහිංසු වාණිජා;
අනාගතත්ථං පටිච්ඡික්ඛියාන, අජ්ජම්පි නාවිචෙති ස භූරිපඤ්ඤො.
35. “බාලා ව මොහෙන රසානුගිද්ධා, අනාගතං අජ්ජට්ඨික්ඛියත්ථං;
පච්චුජ්ජන්තෙ සිදන්ති අත්ථජාතෙ, සමුද්දමජ්ඣෙ යථා තෙ මනුස්සා.

36. “අනාගතං පටිකයිරාථ කිව්වං, ‘මා මං කිව්වං කිව්වකාලෙ ඛයධෙසි’;
තං තාදිසං පටිකතකිව්වකාරිං, න තං කිව්වං කිව්වකාලෙ ඛයධෙති”ති.

තත්ථ සකම්මුනාති අනාගතභයං දිස්වා පුරෙතරං කතෙන අත්තනො කම්මෙන. සොත්ථි වහිංසුති ඛෙමෙන ගම්භි. වාණිජාති සමුද්දෙ විවරණභාවෙන වඩ්ඪකී වුත්තා. පටිච්ඡේදයානාති එවං, භික්ඛවෙ, පයමනරං කත්තබ්බං අනාගතං අත්ථං පටිච්ඡේදිත්වා ඉධලොකෙ භූරිපඤ්ඤා කුලපුත්තො අප්පමත්තකම්පි අත්තනො අත්ථං න අවිචේති නාතිවත්තති, න භාපෙතිති අත්ථො. අප්පටිච්ඡේදයත්ථන්ති අප්පටිච්ඡේදිත්වා අත්ථං, පයමමෙව කත්තබ්බං අකත්වාති අත්ථො. පච්චුප්පන්නෙති යදා තං අනාගතං අත්ථජාතං උප්පජ්ජති, තදා තස්මිං පච්චුප්පන්නෙ සිද්ධන්ති, අත්ථෙ ජාතෙ අත්තනො පතිට්ඨං න ලහන්ති, සමුද්දෙ තෙ බාලවඩ්ඪකී මනුස්සා විය විනාසං පාපුණන්ති.

අනාගතන්ති භික්ඛවෙ, පණ්ඩිතපුරිසො අනාගතං පයමනරං කත්තබ්බකිව්වං සම්පරායිකං වා දිට්ඨධම්මිකං වා පටිකයිරාථ, පුරෙතරමෙව කරෙය්‍යා. කිංකාරණා? මා මං කිව්වං කිව්වකාලෙ ඛයධෙසි, පුරෙ කත්තබ්බඤ්ඤි පුරෙ අකයිරමානං පච්ඡා පච්චුප්පන්නභාවප්පත්තං අත්තනො කිව්වකාලෙ කායචිත්තාබාධෙන ඛයධෙති, තං මං මා ඛයධෙසිති පයමමෙව නං පණ්ඩිතො කරෙය්‍යා. තං තාදිසන්ති යථා පණ්ඩිතං පුරිසං. පටිකතකිව්වකාරින්ති පටිකච්චෙව කත්තබ්බකිව්වකාරිනං. තං කිව්වං කිව්වකාලෙති අනාගතං කිව්වං කයිරමානං පච්ඡා පච්චුප්පන්නභාවප්පත්තං අත්තනො කිව්වකාලෙ කායචිත්තාබාධකාලෙ තාදිසං පුරිමං න ඛයධෙති න බාධති. කස්මා? පුරෙයෙව කත්තන්තාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො පච්චුප්පන්නසුඛෙ ලග්ගො අනාගතභයං අනොලොකෙත්වා සපරිසො විනාසං පත්තො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා බාලවඩ්ඪකී දෙවදත්තො අහොසි, දක්ඛිණදිසාය ධිතො අධම්මිකදෙවපුත්තො කොකාලිකො, උත්තරදිසාය ධිතො ධම්මිකදෙවපුත්තො සාරිපුත්තො, පණ්ඩිතවඩ්ඪකී පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[467] 4. කාමජාතකවණ්ණනා සමුද්දවාණිජජාතකවණ්ණනා තතියා.

කාමං කාමයමානස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී බ්‍රාහ්මණො අවිරවතීතිරෙ ඛේත්තකරණත්ථාය අරඤ්ඤං කොටෙයි. සත්ථා තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පටිසන්තො මග්ගා ඔක්කම්ම තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං කරොසි බ්‍රාහ්මණා”ති වත්වා “ඛේත්තට්ඨානං කොටාපෙමි හො, ගොතමා”ති වුත්තෙ “සාධු, බ්‍රාහ්මණ, කම්මං කරොහි”ති වත්වා අගමාසි. එතෙනෙව උපායෙන ඡින්නරුක්ඛෙ භාරෙත්වා ඛේත්තස්ස සොධනකාලෙ කසනකාලෙ කෙදාරබන්ධනකාලෙ වපනකාලෙති පුනප්පුනං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරමකාසි. වපනදිවසෙ පන සො බ්‍රාහ්මණො “අජ්ජ, හො ගොතම, මය්‍හං වප්පමඬිගලං, අහං ඉමස්මිං සස්සෙ නිජ්ඵන්නෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දස්සාමි”ති ආහ. සත්ථා තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙත්වා පක්කාමි. පුනෙකදිවසං බ්‍රාහ්මණො සස්සං ඔලොකෙත්තො අට්ඨාසි. සත්ථාපි තත්ථ ගන්ත්වා “කිං කරොසි බ්‍රාහ්මණා”ති පුච්ඡිත්වා “සස්සං ඔලොකෙමි හො ගොතමා”ති වුත්තෙ “සාධු බ්‍රාහ්මණා”ති වත්වා පක්කාමි. තදා බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙයි “සමණො ගොතමො අභිණ්භං ආගච්ඡති, නිස්සංසයං භත්තෙන අත්ථිකො, දස්සාමහං තස්ස භත්ත”න්ති. තස්සෙව චිත්තෙත්වා ගෙහං ගතදිවසෙ සත්ථාපි තත්ථ අගමාසි. අථ බ්‍රාහ්මණස්ස අතිවිය විස්සාසො අහොසි. අපරභාගෙ පරිණතෙ සස්සෙ “ස්වෙ ඛේත්තං ලායිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා නිපන්නෙ බ්‍රාහ්මණෙ අවිරවතියා උපරි සබ්බරත්තිං කරකවස්සං වස්සි. මහොසො ආගන්ත්වා එකනාළිමත්තම්පි අනවසෙසං කත්වා සබ්බං සස්සං සමුද්දං පවෙසෙයි. බ්‍රාහ්මණො ඔසම්භි පතිතෙ සස්සවිනාසං ඔලොකෙත්වා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාහොසි, බලවසොකාභිභූතො භත්ථෙව උරං පහරිත්වා පරිදෙවමානො රොදන්තො නිපජ්ජි.

සත්ථා පච්චුසසමයෙ සොකාභිභූතං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා “බ්‍රාහ්මණස්සාවස්සයො භවිස්සාමි”ති පුනදිවසෙ සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො භික්ඛු විහාරං පෙසෙත්වා පච්ඡාසමණෙන සද්ධිං තස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. බ්‍රාහ්මණො සත්ථු ආගතභාවං සුත්වා “පටිසන්ථාරත්ථාය මෙ සභායො ආගතො භවිස්සති”ති පටිලද්ධස්සාසො ආසනං පඤ්ඤපෙයි. සත්ථා පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කස්මා ත්වං දුම්මනොසි, කිං තෙ අථාසුක”න්ති පුච්ඡි. හො ගොතම, අවිරවතීතිරෙ මයා රුක්ඛච්ඡේදනතො පට්ඨාය කතං කම්මං තුම්භෙ ජානාථ, අහං “ඉමස්මිං සස්සෙ නිජ්ඵන්නෙ තුම්භාකං දානං දස්සාමි”ති විවරාමි, ඉදානි මෙ සබ්බං තං සස්සං මහොසො සමුද්දමෙව පවෙසෙයි, කිඤ්චි අවසිට්ඨං නත්ථි, සකටසතමත්තං ධඤ්ඤං විනට්ඨං, තෙන මෙ මහාසොකො උප්පන්නොති. “කිං පන, බ්‍රාහ්මණ, සොචත්තස්ස නට්ඨං පුනාගච්ඡති”ති. “නො භෙතං හො ගොතමා”ති. “එවං සත්තෙ කස්මා සොචසි, ඉමෙසං සත්තානං ධනධඤ්ඤං නාම උප්පජ්ජනකාලෙ උප්පජ්ජති, තස්සනකාලෙ තස්සති, කිඤ්චි සඬ්ඛාරගතං අනස්සනධම්මං නාම නත්ථි, මා චිත්තයි”ති. ඉති නං සත්ථා සමස්සාසෙත්වා තස්ස සප්පායධම්මං දෙසෙන්නො කාමසුත්තං (සු. නි. 772 ආදයො) කට්ඨෙයි. සුත්තපරියොසානෙ සොචන්තො බ්‍රාහ්මණො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා තං නිස්සොකං කත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං අගමාසි. “සත්ථා අසුකං නාම බ්‍රාහ්මණං සොකසල්ලසමප්පිතං නිස්සොකං කත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙයි”ති සකලනගරං අඤ්ඤාසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දසබලො බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං මිත්තං කත්වා විස්සාසිකො හුත්වා උපායෙනෙව තස්ස සොකසල්ලසමප්පිතස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා තං නිස්සොකං කත්වා සොනාපත්තිඵලෙ

පතිට්ඨාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාභං එතං නිස්සොකමකාසි”න්ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං. සො ජෙට්ඨකස්ස උපරජ්ජං අදාසි, කනිට්ඨස්ස සෙනාපතිට්ඨානං. අපරභාගෙ බ්‍රහ්මදත්තෙ කාලකතෙ අමච්චා ජෙට්ඨකස්ස අභිසෙකං පට්ඨපෙසුං. සො “න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො, කනිට්ඨස්ස මෙ දෙථා”ති වත්වා පුනප්පුනං යාවියමානොපි පටික්ඛිපිත්වා කනිට්ඨස්ස අභිසෙකෙ කතෙ “න මෙ ඉස්සරියෙනත්ථො”ති උපරජ්ජාදිනිපි න ඉච්ඡී. “තෙන හි සාදුනි භොජනානි භුඤ්ජන්තො ඉධෙව වසාහි”ති චුත්තෙපි “න මෙ ඉමස්මිං නගරෙ කිච්චං අත්ථී”ති බාරාණසිනො නික්ඛමිත්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා එකං සෙට්ඨිකුලං නිස්සාය සහන්ථෙන කම්මං කරොන්තො වසී. තෙ අපරභාගෙ තස්ස රාජකුමාරභාවං ඤත්වා කම්මං කාතුං නාදංසු, කුමාරපරිහාරෙනෙව තං පරිහරිංසු. අපරභාගෙ රාජකම්මිකා ඛේතප්පමාණග්ගණත්ථාය තං ගාමං අගමංසු. සෙට්ඨි රාජකුමාරං උපසඩ්ධමිත්වා “සාමී, මයං තුම්හෙ පොසෙම, කනිට්ඨභාතිකස්ස පණ්ණං පෙසෙත්වා අම්භාකං බලිං භාරෙථා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථො “අහං අසුකසෙට්ඨිකුලං නාම උපනිස්සාය වසාමී, මං නිස්සාය එතෙසං බලිං විස්සජ්ජෙහි”ති පණ්ණං පෙසෙසි. රාජා “සාධු”ති වත්වා තථා කාරෙසි.

අථ තං සකලගාමවාසීනොපි ජනපදවාසීනොපි උපසඩ්ධමිත්වා “මයං තුම්භාකඤ්ඤෙව බලිං දස්සාම, අම්භාකම්පි සුඛිකං විස්සජ්ජාපෙහි”ති ආහංසු. සො තෙසම්පි අත්ථාය පණ්ණං පෙසෙත්වා විස්සජ්ජාපෙසි. තතො පට්ඨාය තෙ තස්සෙව බලිං අදංසු. අථස්ස මහාලාභසක්කාරො අහොසි, තෙන සද්ධිඤ්ඤෙවස්ස තණ්හාපි මහති ජාතා. සො අපරභාගෙපි සබ්බං ජනපදං යාචි, උපසඩ්ධරජ්ජං යාචි, කනිට්ඨොපි තස්ස අදාසියෙව. සො තණ්හාය වඩ්ඪමානාය උපසඩ්ධරජ්ජෙනපි අසන්තුට්ඨො “රජ්ජං ගණ්හිස්සාමී”ති ජනපදපරිවුතො තං නගරං ගන්ත්වා බහිනගරෙ යත්වා “රජ්ජං වා මෙ දෙතු යුද්ධං වා”ති කනිට්ඨස්ස පණ්ණං පහිණි. කනිට්ඨො චිත්තෙසි “අයං බාලො පුබ්බෙ රජ්ජමිපි උපරජ්ජාදිනිපි පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි ‘යුද්ධෙන ගණ්හාමී’ති වදති, සවෙ බො පනාහං ඉමං යුද්ධෙන මාරෙස්සාමී, ගරභා මෙ භවිස්සති, කිං මෙ රජ්ජෙනා”ති. අථස්ස “අලං යුද්ධෙන, රජ්ජං ගණ්හතු”ති පෙසෙසි. සො රජ්ජං ගණ්හිත්වා කනිට්ඨස්ස උපරජ්ජං දත්වා තතො පට්ඨාය රජ්ජං කාරෙත්තො තණ්හාවසිකො හුත්වා එකෙන රජ්ජෙන අසන්තුට්ඨො ද්වෙ තිණි රජ්ජානි පත්ථෙත්වා තණ්හාය කොටිං නාද්දස.

තදා සක්කො දෙවරාජා “කෙ නු බො ලොකෙ මාතාපිතරො උපට්ඨහන්ති, කෙ දානාදිනි පුඤ්ඤානි කරොන්ති, කෙ තණ්හාවසිකා”ති ඔලොකෙන්තො තස්ස තණ්හාවසිකභාවං ඤත්වා “අයං බාලො බාරාණසිරජ්ජෙනපි න කුස්සති, අහං සික්ඛාපෙස්සාමී න”න්ති මාණවකවෙසෙන රාජද්වාරෙ යත්වා “එකො උපායකුසලො මාණවො ද්වාරෙ ධීතො”ති ආරොවාපෙත්වා “පච්ඡතු”ති චුත්තෙ පච්ඡිත්වා රාජානං ජයාපෙත්වා “කිංකාරණා ආගතොසි”ති චුත්තෙ “මහාරාජ තුම්භාකං කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථී, රහො පච්චාසීසාමී”ති ආහ. සක්කානුභාවෙන තාවදෙව මනුස්සා පටික්කම්මසු. අථ තං මාණවො “අහං, මහාරාජ, ඒතානි ආකිණ්ණමනුස්සානි සම්පන්නබලවාහනානි තිණි නගරානි පස්සාමී, අහං තෙ අත්තතො ආනුභාවෙන තෙසු රජ්ජං ගහෙන්වා දස්සාමී, පපඤ්චං අකත්වා සීසං ගන්තුං වට්ටති”ති ආහ. සො තණ්හාවසිකො රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථො සක්කානුභාවෙන “කො වා ත්වං, කුතො වා ආගතො, කිං වා තෙ ලද්ධං වට්ටති”ති න පුච්ඡී. සොපි එත්තකං වත්වා තාවතිංසභවනමෙව අගමාසි.

රාජා අමච්චෙව පක්කොසාපෙත්වා “එකො මාණවො ‘අම්භාකං තිණි රජ්ජානි ගහෙන්වා දස්සාමී’ති ආහ, තං පක්කොසථ, නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා බලකායං සන්නිපාතාපෙථ, පපඤ්චං අකත්වා තිණි රජ්ජානි ගණ්හිස්සාමී”ති වත්වා “කිං පන තෙ, මහාරාජ, තස්ස මාණවස්ස සක්කාරො වා කතො, නිවාසට්ඨානං වා පුච්ඡිත”න්ති චුත්තෙ “නෙව සක්කාරං අකාසිං, න නිවාසට්ඨානං පුච්ඡිං, ගච්ඡථ තං උපධාරෙථා”ති ආහ. උපධාරෙන්තා තං අදිස්වා “මහාරාජ, සකලනගරෙ මාණවං න පස්සාමා”ති ආරොවෙසුං. තං සුත්වා රාජා දොමනස්සජාතො “තිසු නගරෙසු රජ්ජං නට්ඨං, මහත්තෙතම්හි යසෙන පරිහීනො, ‘නෙව මෙ පරිබ්බයං අදාසි, න ව පුච්ඡී නිවාසට්ඨාන’න්ති මය්හං කුප්ඤ්ඤිත්වා මාණවො අනාගතො භවිස්සති”ති පුනප්පුනං චිත්තෙසි. අථස්ස තණ්හාවසිකස්ස සරිරෙ ඩාහො උප්පජ්ජී, සරිරෙ පරිධිස්භන්තෙ උදරං බොහෙන්වා ලොහිතපක්ඛන්දිකා උදපාදි. එකං භාජනං පච්ඡති, එකං නික්ඛමති, වෙජ්ජා තිකිච්ඡිතුං න සක්කොන්ති, රාජා කිලමති. අථස්ස බ්‍යාධිතභාවො සකලනගරෙ පාකටො අහොසි.

තදා බොධිසත්තො තක්කසිලතො සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසිනගරෙ මාතාපිතුනං සන්නිකං ආගතො තං රඤ්ඤො පවත්තිං සුත්වා “අහං තිකිච්ඡිස්සාමී”ති රාජද්වාරං ගන්ත්වා “එකො කිර තරුණමාණවො තුම්හෙ තිකිච්ඡිතුං ආගතො”ති ආරොවාපෙසි. රාජා “මහත්තමහත්තා දිසාපාමොක්ඛවෙජ්ජාපි මං තිකිච්ඡිතුං න සක්කොන්ති, කිං තරුණමාණවො සක්ඛිස්සති, පරිබ්බයං දත්වා විස්සජ්ජෙථ න”න්ති ආහ. තං සුත්වා මාණවො “මය්හං වෙජ්ජකම්මෙන වෙනතං නත්ථී, අහං තිකිච්ඡාමී, කෙවලං හෙසජ්ජමුලමත්තං දෙතු”ති ආහ. තං සුත්වා රාජා “සාධු”ති පක්කොසාපෙසි. මාණවො රාජානං වන්දිත්වා “මා භාසි, මහාරාජ, අහං තෙ තිකිච්ඡාමී, අපිච්ච බො පන මෙ රොගස්ස සමුට්ඨානං ආවික්ඛාහි”ති ආහ. රාජා හරායමානො “කිං තෙ සමුට්ඨානෙන, හෙසජ්ජං එව කරොහි”ති ආහ. මහාරාජ, වෙජ්ජා නාම “අයං බ්‍යාධි ඉමං නිස්සාය සමුට්ඨිතො”ති ඤත්වා අනුච්ඡිවිකං හෙසජ්ජං කරොන්තිති. රාජා “සාධු තාතා”ති සමුට්ඨානං කථෙත්තො “එකෙන මාණවෙන ආගන්ත්වා තිසු නගරෙසු රජ්ජං ගහෙන්වා දස්සාමී”ති ආදිං කත්වා සබ්බං කථෙත්වා “ඉති මෙ තාත, තණ්හං නිස්සාය බ්‍යාධි උප්පන්නො, සවෙ තිකිච්ඡිතුං සක්කොසි, තිකිච්ඡාහි”ති ආහ. කිං පන මහාරාජ, සොවනාය තානි නගරානි සක්කා ලද්ධන්ති? “න සක්කා තාතා”ති. “එවං සන්නෙ කස්මා සොවසි, මහාරාජ, සබ්බමෙව හි සච්ඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකවත්ථුං අත්තතො කායං ආදිං කත්වා පභාය

ගමනියං , වතුසු නගරෙසු රජ්ජං ගහෙත්වාපි ත්වං එකප්පහාරෙනෙව න වතස්සො හත්තපාතියො භුඤ්ජිස්සසි, න වතුසු සයනෙසු සයිස්සසි, න චත්තාරි වත්ථුගානි අවිජාදෙස්සසි, තණ්හාවසිකො නාම භවිතුං න වට්ටති, අයඤ්ඤි තණ්හා නාම වඩ්ඪමානා වතුහි අපායෙහි මුච්චිතුං න දෙතිති.

ඉති නං මහාසත්තො ඔවදිත්වා අපස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි -

37. “කාමං කාමයමානස්ස, තස්ස වෙ තං සමිජ්ඣති;
අද්ධා පිතිමනො හොති, ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති.
38. “කාමං කාමයමානස්ස, තස්ස වෙ තං සමිජ්ඣති;
තතො නං අපරං කාමෙ, සම්මෙ තණ්හංව චින්දති.
39. “ගවංව සිඬ්ගිනො සිඬ්ගං, වඩ්ඪමානස්ස වඩ්ඪති;
එවං මන්දස්ස පොසස්ස, බාලස්ස අවිජානතො;
භියොසා තණ්හා පිපාසා ව, වඩ්ඪමානස්ස වඩ්ඪති.
40. “පථබ්බා සාලියවකං, ගවාස්සං දාසපොරිසං;
දත්වා ව නාලමෙකස්ස, ඉති විද්වා සමං වරෙ.
41. “රාජා පසස්භ පථවිං විජිත්වා, සසාගරන්තං මහිමාවසන්නො;
ඔරං සමුද්දස්ස අතිත්තරූපො, පාරං සමුද්දස්සපි පත්ථයෙථ.
42. “යාව අනුස්සරං කාමෙ, මනසා තිත්ති නාජ්ඣගා;
තතො නිවත්තා පටික්කම්ම දිස්වා, තෙ වෙ සුතිත්තා යෙ පඤ්ඤාය තිත්තා.
43. “පඤ්ඤාය තිත්තිනං සෙට්ඨං, න සො කාමෙහි තප්පති;
පඤ්ඤාය තිත්තං පුරිසං, තණ්හා න කුරුතෙ වසං.
44. “අපවිනෙට්ඨ කාමානං, අප්පිච්ඡස්ස අලොලුපො;
සමුද්දමන්නො පුරිසො, න සො කාමෙහි තප්පති.
45. “රථකාරොව වම්මස්ස, පරිකන්තං උපාහනං;
යං යං වජ්ජි කාමානං, තං තං සම්පජ්ජතෙ සුඛං;
සබ්බඤ්ඤෙව සුඛමිච්ඡෙය්‍ය, සබ්බෙ කාමෙ පරිච්චජෙ”ති.

තත්ථ කාමන්ති වත්ථුකාමම්පි කිලෙසකාමම්පි. කාමයමානස්සාති පත්ථයමානස්ස. තස්ස වෙ තං සමිජ්ඣතිති තස්ස පුග්ගලස්ස තං කාමිතවත්ථු සමිජ්ඣති වෙ, නිප්පජ්ජති වෙති අත්ථො. තතො නං අපරං කාමෙති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං. අපරන්ති පරහගදිපනං. කාමෙති උපයොගගනුවවනං. ඉදං චුත්තං හොති - සවෙ කාමං කාමයමානස්ස තං කාමිතවත්ථු සමිජ්ඣති, තස්මිං සමිද්ධෙ තතො පරං සො පුග්ගලො කාමයමානො යථා නාම සම්මෙ ගිම්හකාලෙ වාතාතපෙන කිලන්නො තණ්හං චින්දති, පානියපිපාසං පටිලහති, එවං භියොසා කාමතණ්හාසඬ්ඛාතෙ කාමෙ චින්දති පටිලහති, රූපතණ්හාදිකා තණ්හා වස්ස වඩ්ඪතියෙවාති. ගවංවාති ගොරූපස්ස විය. සිඬ්ගිනොති මත්ථකං පදාලෙන්වා උට්ඨිතසිඬ්ගස්ස. මන්දස්සාති මන්දපඤ්ඤස්ස. බාලස්සාති බාලධම්මෙ යුත්තස්ස. ඉදං චුත්තං හොති - යථා වච්ඡකස්ස වඩ්ඪන්තස්ස සරිරෙනෙව සද්ධිං සිඬ්ගං වඩ්ඪති, එවං අන්ධබාලස්සපි අප්පත්තකාමතණ්හා ව පත්තකාමපිපාසා ව අපරාපරං වඩ්ඪතිති.

සාලියවකන්ති සාලිබෝත්තයවබෝත්තං. එතෙන සාලියවාදිකං සබ්බං ධඤ්ඤං දස්සෙති, දුතියපදෙන සබ්බං ද්විපදවතුප්පදං දස්සෙති. පඨමපදෙන වා සබ්බං අවිඤ්ඤාණකං, ඉතරෙන සවිඤ්ඤාණකං. දත්වා වාති දත්වාපි. ඉදං චුත්තං හොති - තිට්ඨන්තු තිණි රජ්ජානි, සවෙ සො මාණවො අඤ්ඤං වා සකලම්පි පථවිං. සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකරනනපුරං කස්සවි දත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, ඉදම්පි එත්තකං වත්ථු එකස්සෙව අපරියන්තං, එවං දුප්පුරා එසා තණ්හා නාම. ඉති විද්වා සමං වරෙති එවං ජානන්නො පුරිසො තණ්හාවසිකො අහුත්වා කායසමාවාරාදීනි පුරෙන්නො වරෙය්‍ය.

ඔරන්ති ඔරිමකොට්ඨාසං පත්වා තෙන අතිත්තරූපො පුත සමුද්දපාරම්පි පත්ථයෙථ. එවං තණ්හාවසිකසත්තා නාම දුප්පුරාති දස්සෙති. යාචාති අනියාමිතපරිච්ඡෙදො. අනුස්සරන්ති අනුස්සරන්නො. නාජ්ඣගාති න චින්දති. ඉදං චුත්තං හොති - මහාරාජ, පුරිසො අපරියන්තෙපි කාමෙ මනසා අනුස්සරන්නො තිත්තිං න චින්දති, පත්තුකාමොව හොති, එවං කාමෙසු සත්තානං තණ්හා වඩ්ඪතෙව. තතො නිවත්තාති තතො පන වත්ථුකාමකිලෙසකාමතො චිත්තෙන නිවත්තිත්වා කායෙන පටික්කම්ම ඤාණෙන ආදීනවං දිස්වා යෙ පඤ්ඤාය තිත්තා පරිපුණ්ණා, තෙ තිත්තා නාම.

පඤ්ඤාය තිත්තිනං සෙට්ඨන්ති පඤ්ඤාය තිත්තිනං අයං පරිපුණ්ණසෙට්ඨො, අයමෙව වා පායො. න සො කාමෙහි තප්පතිති “න භි”තිපි පායො. යස්මා පඤ්ඤාය තිත්තො පුරිසො කාමෙහි න පරිච්ඡින්නති අත්ථො. න කුරුතෙ වසන්ති තාදිසඤ්ඤි පුරිසං තණ්හා වසෙ වත්තෙතුං න සක්කොති, ස්වෙව පන තණ්හාය ආදීනවං දිස්වා

සරහඬිගමාණුවො විය ව අඩ්ඨමාසකරාජා විය ව තණ්හාවසෙ න පවත්තනිති අත්ථො. අපච්ඡෙදොති විද්ධංසෙපෙව. සමුද්දමත්තොති මහනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා සමුද්දප්පමාණො. සො මහත්තෙන අග්ගිනාපි සමුද්දො විය කිලෙසකාමෙහි න තප්පති න ධ්වංගති.

රථකාරොති වම්මකාරො. පරිකන්තන්ති පරිකන්තන්තො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා වම්මකාරො උපාහනං පරිකන්තන්තො යං යං වම්මස්ස අග්ග්භූපගට්ඨානං හොති, තං තං චජිත්වා උපාහනං කත්වා උපාහනමූලං ලභිත්වා සුඛිතො හොති, එවමෙව පණ්ඩිතො වම්මකාරසන්තප්පදිසාය පඤ්ඤාය කන්තන්තො යං යං ඔධිං කාමානං චජති, තෙන තෙනස්ස කාමොධිනා රහිතං තං තං කායකම්මං චචිකම්මං මනොකම්මඤ්ච සුඛං සම්පජ්ජති විගතදරථං, සචෙ පන සබ්බමිපි කායකම්මාදිසුඛං විගතපරිලාභමෙව ඉච්ඡෙයා, කසිණං භාවෙත්වා ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා සබ්බෙ කාමෙ පරිච්චජෙති.

බොධිසත්තස්ස පන ඉමං ගාථං කපේත්තස්ස රඤ්ඤො සෙනච්ඡත්තං ආරම්මණං කත්වා ඔදාතකසිණප්ඤ්ඤානං උදපාදි, රාජාපි අරොගො අහොසි. සො තුට්ඨො සයනා චුට්ඨහිත්වා “එත්තකා චෙජ්ජා මං තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු, පණ්ඩිතමාණුවො පන අත්තනො ඤාණොසධෙන මං නිරොගං අකාසි”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො දසමං ගාථමාහ

46. “අට්ඨ තෙ භාසිතා ගාථා, සබ්බා හොන්ති සහස්සියා;
පටිගණ්හ මහාබුහ්මෙ, සාධෙනං තච භාසිත”න්ති.

තත්ථ අට්ඨාති දුතියගාථං ආදිං කත්වා කාමාදීනවසංයුත්තා අට්ඨ. සහස්සියාති සහස්සාරභා. පටිගණ්හාති අට්ඨ සහස්සාති ගණ්හ. සාධෙනං තච භාසිතන්ති සාධු එතං තච වචනං.

තං සුත්වා මහාසත්තො එකාදසමං ගාථමාහ –

47. “න මෙ අත්ථො සහස්සෙහි, සතෙහි නහුතෙහි වා;
පච්ඡිමං භාසතො ගාථං, කාමෙ මෙ න රතො මනො”ති.

තත්ථ පච්ඡිමන්ති “රථකාරොව වම්මස්සා”ති ගාථං. කාමෙ මෙ න රතො මනොති ඉමං ගාථං භාසමානස්සෙව මම වත්ථුකාමෙපි කිලෙසකාමෙපි මනො නාහිරමාමි. අහඤ්ඤි ඉමං ගාථං භාසමානො අත්තනොව ධම්මදෙසනාය ඤානං නිබ්බත්තෙසිං, මහාරාජාති.

රාජා හියොයාසොමත්තාය තුස්සිත්වා මහාසත්තං චණ්ණෙත්තො ඔසානගාථමාහ –

48. “හදුකො වතායං මාණවකො, සබ්බලොකවිදු මුනි;
යො ඉමං තණ්හං දුක්ඛජනනිං, පරිජානාති පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ දුක්ඛජනනින්ති සකලචට්ටදුක්ඛජනනිං. පරිජානාතීති පරිජාති පරිච්ඡන්දි, ලුඤ්චිත්වා නිහරිති බොධිසත්තං චණ්ණෙත්තො එවමාහ.

බොධිසත්තොපි “මහාරාජ, අප්පමත්තො හුත්වා ධම්මං වරා”ති රාජානං ඔවදිත්වා ආකාසෙන හිමවත්තං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා යාවතායුකං යත්වා බ්‍රහ්මචිභාරෙ භාවෙත්වා අපරිහිනප්ඤ්ඤානො හුත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, හික්ඛවෙ, පුබ්බෙපාහං එතං බ්‍රාහ්මණං නිස්සොකමකාසි”න්ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා එස බ්‍රාහ්මණො අහොසි, පණ්ඩිතමාණුවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[468] 5. ජනසන්ධජාතකචණ්ණනා කාමජාතකචණ්ණනා චතුත්ථා.

දස බලුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො ඔවාදත්ථාය කපේසි. එකස්මිඤ්ඤි කාලෙ රාජා ඉස්සරියමදමත්තො කිලෙසසුඛනිස්සිතො විනිච්ඡයම්පි න පට්ඨපෙසි, බුද්ධුපට්ඨානම්පි පමජ්ජි. සො එකදිවසෙ දසබලං අනුස්සරිත්වා “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති භුත්තපාතරාසො රථවරමාරුග්ග විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදි. අථ නං සත්ථා “කිං මහාරාජ වීරං න පඤ්ඤායසි”ති වත්වා “බහුකිච්චතාය නො හන්තෙ බුද්ධුපට්ඨානස්ස ඔකාසො න ජාතො”ති චුත්තෙ “මහාරාජ, මාදිසෙ නාම ඔවාදදායකෙ සබ්බඤ්ඤාබුද්ධෙ ධුරවිහාරෙ විහරන්තෙ අයුත්තං තච පමජ්ජිතුං, රඤ්ඤා නාම රාජකිච්චෙසු අප්පමත්තෙන හවිතබ්බං, රට්ඨවාසීනං මාතාපිතුසමෙන අගතිගමනං පහාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තෙන රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති, රඤ්ඤො හි ධම්මිකභාවෙ සති පරිසාපිස්ස ධම්මිකා හොන්ති, අනච්ඡරියං බො පනෙතං, යං මයි අනුසාසන්තෙ ත්වං ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙයාසි, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුසාසකආචරියෙ අවිජ්ජමානෙපි අත්තනො මතියාව තිව්ධසුවරිතධම්මෙ පතිට්ඨාය මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා සග්ගපථං පුරයමානා අගමංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බන්ති,
 “ජනසන්ධකුමාරො” තිස්ස නාමං කරිංසු. අථස්ස වයප්පත්තස්ස තක්කසිලනො සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා
 ආගතකාලෙ රාජා සබ්බානි බන්ධනාගාරානි සොධාපෙත්වා උපරජ්ජං අදාසි. සො අපරභාගෙ පිතු අවිචයෙන රජ්ජෙ
 පතිට්ඨාය වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣේ රාජද්වාරෙ වානි ඡ දානසාලායො කාරාපෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ ඡ
 සතසහස්සානි පරිච්චජිත්වා සකලජම්බුදීපං සඬබොහෙත්වා මහාදානං පවත්තෙන්නො බන්ධනාගාරානි නිව්චං විවටානි
 කාරාපෙත්වා ධම්මගණ්ඨිකං සොධාපෙත්වා චතුරි සඬගහවත්ථුහි ලොකං සඬගණ්හන්නො පඤ්ච සීලානි රක්ඛන්නො
 උපොසථවාසං වසන්නො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. අන්තරන්තරා ච රට්ඨවාසිනො සන්නිපාතාපෙත්වා “දානං දෙට්,
 සීලං සමාදියට්, භාවනං භාවෙට්, ධම්මෙන කම්මන්තෙ ච වොහාරෙ ච පයොජෙට්, දහරකාලෙයෙව සිප්පානි
 උග්ගණ්හට්, ධනං උප්පාදෙට්, ගාමකුටකම්මං වා පිසුණුවාචාකම්මං වා මා කරිත්ට්, චණ්ඩා ඵරුසා මා අහුවත්ට්,
 මාතුපට්ඨානං පිතුපට්ඨානං පුරෙට්, කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිනො භවට්” ති ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනෙ සුවරිතධම්මෙ
 පතිට්ඨාපෙසි. සො එකදිවසං පන්තරසීඋපොසට්ඨෙ සමාදින්තූපොසට්ඨො “මහාජනස්ස භියොහා භිතසුඛත්ථාය
 අප්පමාදවිහාරත්ථාය ධම්මං දෙසෙස්සාමි” ති චිත්තෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා අත්තනො ඔරොධෙ ආදිං කත්වා
 සබ්බනගරජනං සන්නිපාතාපෙත්වා රාජඬගණෙ අලඬකරිත්වා අලඬකතරතනමණ්ඩපමජ්ඣේ
 සුපඤ්ඤත්තවරපල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා “අම්හො, නගරවාසිනො තුම්හාකං තපනීයෙ ච අතපනීයෙ ච ධම්මෙ
 දෙසෙස්සාමි, අප්පමත්තා හුත්වා ඕභිතසොතා සක්කච්චං සුණාට්” ති වත්වා ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා සච්චපරිභාවිතං මුඛරතනං විවරිත්වා තං ධම්මදෙසනං මුදුරෙන සරෙන කොසලරඤ්ඤො ආවි
 කරොන්නො –

49. “දස බලු ඉමානි යානානි, යානි පුබ්බෙ අකරිත්වා;
 ස පච්ඡා මනුතප්පති, ඉච්චෙවාහ ජනසන්ධො.
50. “අලද්ධා චිත්තං තප්පති, පුබ්බෙ අසමුදානිතං;
 න පුබ්බෙ ධනමෙසිස්සං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
51. “සකාරුපං පුරෙ සන්තං, මයා සිප්පං න සික්ඛිතං;
 කිච්ඡා චුත්ති අසිප්පස්ස, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
52. “කුට්ඨෙදී පුරෙ ආසිං, පිසුණො පිට්ඨිමංසිකො;
 චණ්ඩො ච ඵරුසො වාපි, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
53. “පාණානිපානී පුරෙ ආසිං, ලුද්දො වාපි අනාරියො;
 භූතානං නාපවාසිස්සං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
54. “බහුසු වත සන්තිසු, අනාපාදාසු ඉත්ථිසු;
 පරදාරං අසෙවිස්සං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
55. “බහුමිහි වත සන්තම්හි, අන්තපානෙ උපට්ඨිතෙ;
 න පුබ්බෙ අදදං දානං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
56. “මාතරං පිතරං වාපි, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං;
 පහු සන්නො න පොසිස්සං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
57. “ආවරියමනුසත්ථාරං, සබ්බකාමරසාහරං;
 පිතරං අතිමඤ්ඤිස්සං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
58. “සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි, සීලවත්තෙ බහුස්සුතෙ;
 න පුබ්බෙ පයිරුපාසිස්සං, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
59. “සාධු හොති තපො විණ්ණො, සන්නො ච පයිරුපාසිතො;
 න ච පුබ්බෙ තපො විණ්ණො, ඉති පච්ඡානුතප්පති.
60. “යො ච ඵතානි යානානි, යොනිසො පටිපජ්ජති;
 කරං පුරිසකිච්චානි, ස පච්ඡා නානුතප්පති” ති. – ඉමා ගාථා ආහ;

තත්ථ යානානිති කාරණානි. පුබ්බෙති පට්ඨමෙව අකරිත්වා. ස පච්ඡා මනුතප්පතිති සො පට්ඨං කත්තබ්බානං
 අකාරකො පුග්ගලො පච්ඡා ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි තප්පති කිලමති. “පච්ඡා වා අනුතප්පති” තිපි පාඨො.
 ඉච්චෙවාහානි ඉති එවං ආහානි පදවිජෙදො, ඉති එවං රාජා ජනසන්ධො අවොච. ඉච්චස්සුභාතිපි පාඨො. තත්ථ අස්සු-
 කාරො නිපාතමත්තං ඉති අස්සු ආහානි පදවිජෙදො. ඉදානි තානි දස තපනීයකාරණානි පකාසෙතුං බොධිසත්තස්ස
 ධම්මකථා හොති. තත්ථ පුබ්බෙති පට්ඨමෙව තරුණකාලෙ පරක්කමං කත්වා අසමුදානිතං අසම්භතං ධනං
 මහල්ලකකාලෙ අලභිත්වා තප්පති සොචති, පරෙ ච සුබ්බෙති දිස්වා සයං දුක්ඛං ජීවන්නො “පුබ්බෙ ධනං න
 පරියෙසිස්ස” න්ති එවං පච්ඡා අනුතප්පති, තස්මා මහල්ලකකාලෙ සුබ්බං ජීවිතුකාමා දහරකාලෙයෙව ධම්මිකානි
 කසිකම්මාදීනි කත්වා ධනං පරියෙසට්ඨානි දස්සෙති.

පුරෙ සත්තන්ති පුරෙ දහරකාලෙ ආවරියෙ පයිරුපාසිත්වා මයා කාතුං සකාරුපං සමානං හත්ථිසිප්පාදිකං කිඤ්චි සිප්පං න සික්ඛිතං. කිච්ඡාති මහල්ලකකාලෙ අසිප්පස්ස දුක්ඛා ජීවිතවුත්ති, නෙව සක්කා තදා සිප්පං සික්ඛිතුං, තස්මා මහල්ලකකාලෙ සුඛං ජීවිතුකාමා තරුණකාලෙයෙව සිප්පං සික්ඛ්වාති දස්සෙති. කුට්ඨෙදීති කුට්ඨානනකො ගාමකුට්ඨකො වා ලොකස්ස අනත්ථකාරකො වා තුලාකුට්ඨකාරකො වා කුට්ඨකාරකො වාති අත්ථො. ආසින්නි එවරුපො අහං පුබ්බෙ අහොසිං. පිසුණොති පෙසුඤ්ඤකාරණො. පිට්ඨිමංසිකොති ලඤ්ඡං ගහෙන්වා අසාමිකෙ සාමිකෙ කරොන්තො පරෙසං පිට්ඨිමංසබ්බදකො. ඉති පච්ඡාති එවං මරණමඤ්ඤෙ නිපන්තො අනුතප්පති, තස්මා සචෙ නිරයෙ න වසිතුකාමාත්ථ, මා එවරුපං පාපකම්මං කරිත්ථාති ඔවදති.

ලුද්දොති දාරුණො. අනාරියොති න අරියො නිවසමාවාරො. නාපවාසිස්සන්ති ඛන්තිමෙන්තානුද්දයවසෙන නිවුත්තිකො නාහොසිං. සෙසං පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අනාපාදාසුති ආපාදානං ආපාදො, පරිග්ගහොති අත්ථො. නත්ථි ආපාදො යාසං තා අනාපාදා, අඤ්ඤෙහි අකතපරිග්ගහාසුති අත්ථො. උපට්ඨිතෙති පච්චුපට්ඨිතෙ. න පුබ්බෙති ඉතො පුබ්බෙ දානං න අදදං. පහු සන්තොති ධනබලෙනාපි කායබලෙනාපි පොසිතුං සමත්ථො පටිබලො සමානො. ආවරියන්ති ආවාරෙ සික්ඛාපනතො ඉධ පිතා “ආවරියො”ති අධිප්පෙනො. අනුසත්ථාරන්ති අනුසාසකං. සබ්බකාමරසාහරන්ති සබ්බෙ වත්ථුකාමරසෙ ආහරිත්වා පොසිතාරං. අතිමඤ්ඤස්සන්ති තස්ස ඔවාදං අගණහන්තො අතික්කම්මිත්වා මඤ්ඤස්සං.

න පුබ්බෙති ඉතො පුබ්බෙ ධම්මිකසමණුක්ඛාත්මණෙපි ගිලානාගිලානෙපි විවරාදීති දත්වා අප්පට්ඨග්ගහෙන න පයිරුපාසිස්සං. තපොති සුවරිතතපො. සන්තොති තිහි ද්වාරෙහි උපසන්තො සිලවා. ඉදං වුත්තං හොති – නිව්ධසුවරිතසබ්බානො තපො විණ්ණො එවරුපො ව උපසන්තො පයිරුපාසිතො නාම සාධු සුන්දරො. න පුබ්බෙති මයා දහරකාලෙ එවරුපො තපො න විණ්ණො, ඉති පච්ඡා ජරාජිණ්ණො මරණහයතප්පිතො අනුතප්පති සොවති. සචෙ තුම්හෙ එවං න සොචිතුකාමා, තපොකම්මං කරොථාති වදති. යො ව එතානීති යො පන එතානි දස කාරණානි පයමමෙව උපායෙන පටිපජ්ජති සමාදාය වත්තති, පුරිසෙහි කත්තබ්බාති ධම්මිකකිව්වාති කරොන්තො සො අප්පමාදවිහාරී පුරිසො පච්ඡා නානුතප්පති, සොමනස්සප්පත්තොව හොතිති.

ඉති මහාසත්තො අන්වද්ධමාසං ඉමිනා නියාමෙන මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනොපිස්ස ඔවාදෙ යත්වා තානි දස යානානි පුරෙත්වා සග්ගපරායණොව අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, මහාරාජ, පොරාණකපණ්ඩිතා අනාවරියකාපි අත්තනො මනියාව ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං සග්ගපථෙ පතිට්ඨාපෙසු”න්ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පරිසා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, ජනසන්ධරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[469] 6. මහාකණ්ණිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා. ජනසන්ධරාජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

කණ්ණො කණ්ණො වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලොකත්ථවරියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකදිවසඤ්චි හික්ඛු ධම්මසහායං නිසීදිත්වා “යාවඤ්චිදං, ආවුසො, සත්ථා බහුජනහිතාය පටිපන්තො අත්තනො එසුචිහාරං පහාය ලොකස්සෙව අත්ථං වරති, පරමාහිසම්බොධිං පත්වා සයං පත්තවිවරමාදාය අට්ඨාරසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා පඤ්චවග්ගියත්ථෙරානං ධම්මචක්කං (සං. නි. 5.1081; මහාව. 13 ආදයො; පටි. ම. 2.30) පවත්තෙත්වා පඤ්චමියා පක්ඛස්ස අනත්තලක්ඛණසුත්තං (සං. නි. 3.59; මහාව. 20 ආදයො) කට්ඨත්වා සබ්බෙසං අරහත්තං අදාසි. උරුවෙලං ගන්ත්වා තෙහානිකජට්ඨානං අභිසුඛිසානි පාටිහාරියසහස්සානි දස්සෙත්වා පබ්බාපෙත්වා ගයාසිසෙ ආදිත්තපරියායං (සං. නි. 4.235; මහාව. 54) කට්ඨත්වා ජට්ඨසහස්සානං අරහත්තං අදාසි, මහාකස්සපස්ස තිණ්ණ ගාචුතානි පච්චුග්ගමනං ගන්ත්වා තිහි ඔවාදෙහි උපසම්පදං අදාසි. එකො පච්ඡාහත්තං පඤ්චවත්තාලියයොජනමග්ගං ගන්ත්වා පුක්කුසානිකුලපුත්තං අනාගාමීථලෙ පතිට්ඨාපෙසි, මහාකප්පිනස්ස විසයොජනසනං පච්චුග්ගමනං කත්වා අරහත්තං අදාසි, එකො පච්ඡාහත්තං තිංසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා තාව කක්ඛලං ඵරුසං අභිගුලිමාලං අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි, තිංසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා ආලවකං යක්ඛං සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා කුමාරස්ස සොත්ථිං අකාසි. තාවතිංසහවනෙ තෙමාසං වසන්තො අසිනියා දෙවතාකොට්ඨං ධම්මාහිසමයං සම්පාදෙසි, බ්‍රහ්මලොකං ගන්ත්වා බකබ්‍රහ්මුනො දිට්ඨිං හින්දිත්වා දසන්තං බ්‍රහ්මසහස්සානං අරහත්තං අදාසි, අනුසංවච්ඡරං තිසු මණ්ඩලෙසු වාරිකං වරමානො උපනිස්සයසම්පන්නානං මනුස්සානං සරණානි වෙව සිලානිව මග්ගඵලානි ව දෙති, නාගසුපණ්ණාදිනම්පි නානප්පකාරං අත්ථං වරති”ති දසබලස්ස ලොකත්ථවරියගුණං කට්ඨංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “අනච්ඡරියං, හික්ඛවෙ, සොහං ඉදානි අහිසම්බොධිං පත්වා ලොකස්ස අත්ථං වරෙයාං, පුබ්බෙ සරාගකාලෙපි ලොකස්ස අත්ථං අවරි”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ බාරාණසියං උසීනකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. කස්සපසම්මාසම්බුද්ධෙ වතුසච්චදෙසනාය මහාජනං කිලෙසබන්ධනා මොචෙත්වා නිබ්බානනගරං පුරෙත්වා පරිනිබ්බුතෙ දිසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන සාසනං ඔසක්කි. හික්ඛු එකවිසතියා අනෙසනාහි ජීවිකං කප්පෙන්ති, හික්ඛු ගිහිසංසග්ගං කරොන්ති, පුත්තධිතාදිහි වඩ්ඪන්ති. හික්ඛුනියොපි ගිහිසංසග්ගං කරොන්ති, පුත්තධිතාදිහි වඩ්ඪන්ති. හික්ඛු හික්ඛුධම්මං,

හික්බුනියෝ හික්බුනිධම්මං, උපොසකා උපාසකධම්මං, උපාසිකා උපාසිකධම්මං, බ්‍රාහ්මණා බ්‍රාහ්මණධම්මං විස්සජ්ජෙසුං. යෙතුයොන මනුස්සා දස අකුසලකම්මපටෙ සමාදාය වත්තිංසු, මතමනා අපායෙසු පරිපුරෙසුං. තදා සක්කො දෙවරාජා නවෙ නවෙ දෙවෙ අපස්සන්තො මනුස්සලොකං ඔලොකෙන්වා මනුස්සානං අපායෙසු නිබ්බත්තිතභාවං ඤත්වා සත්ථු සාසනං ඔසක්කිතං දිස්වා “කිං නු කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා “අත්ථෙකො උපායො, මහාජනං තාසෙන්වා භීතභාවං ඤත්වා පච්ඡා අස්සාසෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්වා ඔසක්කිතං සාසනං පග්ගස්ස අපරම්පි වස්සසහස්සං පවත්තනාකාරණං කරිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා මාතලිදෙවපුත්තං මොවජ්ජමාණදායං චතුහි දායාහි විනිශ්ඨතරස්මියා භයානකං කත්වා ගබ්භිනීනං දස්සනෙනෙව ගබ්භපාතනසමත්ථං සොරරූපං ආජානෙයාජ්ජමාණං කාලවණ්ණං මහාකණ්ඨසුනං මාපෙන්වා පඤ්චබන්ධනෙන බන්ධිත්වා රත්තමාලං කණ්ඨෙ පිළන්ධිත්වා රජ්ජුකොටිකං ආදාය සයං ද්වෙ කාසායානි නිවාසෙන්වා පච්ඡාමුඛෙ පඤ්චධා කෙසෙ බන්ධිත්වා රත්තමාලං පිළන්ධිත්වා ආරොපිතපවාලවණ්ණජියං මහාධනුං ගභෙන්වා වජිරග්ගනාරාවං නබෙන පරිවට්ටෙන්තො වනවරකවෙසං ගභෙන්වා නගරතො යොජනමත්තෙ යානෙ ඔතරිත්වා “තස්සති ලොකො, තස්සති ලොකො”ති තික්ඛන්තුං සද්දං අනුසාවෙන්වා මනුස්සෙ උත්තාසෙන්වා නගරූපවාරං පත්වා පුන සද්දමකාසී.

මනුස්සා සුනං දිස්වා උනුස්සා නගරං පවිසිත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා සීසං නගරද්වාරානි පිදහාපෙසී. සක්කොපි අට්ඨාරසහත්ථං පාකාරං උල්ලඬිසිත්වා සුනබෙන සද්ධං අන්තොනගරෙ පතිට්ඨති. මනුස්සා භීතතසිතා පලායිත්වා ගෙහානි පවිසිත්වා නිලිසිංසු. මහාකණ්ඨොපි දිට්ඨදිට්ඨෙ මනුස්සෙ උපධාවිත්වා සන්තාසෙන්තො රාජනිවෙසනං අගමාසී. රාජධිගණෙ මනුස්සා භයෙන පලායිත්වා රාජනිවෙසනං පවිසිත්වා ද්වාරං පිදහිංසු. උසීනකරාජාපි ඔරොධෙ ගභෙන්වා පාසාදං අභිරුහි. මහාකණ්ඨො සුනබො පුරිමපාදෙ උක්ඛිපිත්වා වාතපානෙ යත්වා මහාභුස්සිතං භුස්සී. තස්ස සද්දො හෙට්ඨා අවිට්ඨං, උපරි භවග්ගං පත්වා සකලචක්කවාලං එකනින්නාදං අභොසී. විචුරජාතකෙ (ජා. 2.22.1346 ආදයො) හි පුණ්ණකයක්ඛරඤ්ඤො, කුසජාතකෙ (ජා. 2.20.1 ආදයො) කුසරඤ්ඤො, භූරිදත්තජාතකෙ (ජා. 2.22.784 ආදයො) සුදස්සනනාගරඤ්ඤො, ඉමස්මිං මහාකණ්ඨජාතකෙ අයං සද්දොති ඉමෙ චත්තාරො සද්දා ජම්බුදිපෙ මහාසද්දා නාම අභෙසුං.

නගරවාසිනො භීතතසිතා හුත්වා එකපුරිසොපි සක්කෙන සද්ධං කථෙතුං නාසක්ඛි, රාජායෙව සතිං උපට්ඨාපෙන්වා වාතපානං නිස්සාය සක්කං ආමන්තෙන්වා “අමිහො ලුද්දක, කස්මා තෙ සුනබො භුස්සති”ති ආහ. “ජාතභාවෙන, මහාරාජා”ති. “තෙන හි තස්ස භත්තං දාපෙස්සාමි”ති අන්තොජනස්ස ච අත්තනො ච පක්කභත්තං සබ්බං දාපෙසී. තං සබ්බං සුනබො එකකබ්ලං විය කත්වා පුන සද්දමකාසී. පුන රාජා පුච්ඡිත්වා “ඉදානිපි මෙ සුනබො ජාතොයෙවා”ති සුත්වා භත්ථිඅස්සාදීනං පක්කභත්තං සබ්බං ආහරාපෙන්වා දාපෙසී. තස්මිං එකජ්ජහාරෙනෙව නිට්ඨාපිතෙ සකලනගරස්ස පක්කභත්තං දාපෙසී. තම්පි සො තථෙව භුඤ්ජිත්වා පුන සද්දමකාසී. රාජා “න එස සුනබො, නිස්සංසයං එස යක්ඛො භවිස්සති, ආගමනාකාරණං පුච්ඡිස්සාමි”ති භීතතසිතො හුත්වා පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ -

61. “කණ්ඨො කණ්ඨො ච සොරො ච, සුක්කදායො පභාසවා;
බද්ධො පඤ්චති රජ්ජුහි, කිං රචි සුනබො තවා”ති.

තත්ථ කණ්ඨො කණ්ඨොති භයවසෙන දළ්ඨිවසෙන වා ආමෙධිතං. සොරොති පස්සන්තානං භයජනකො. පභාසවාති දායා නික්ඛන්තරංසිපභාසෙන පභාසවා. කිං රචිති කිං චිරචි. තවෙස ඵවරූපො කක්ඛලො සුනබො කිං කරොති, කිං මිගෙ ගණ්ඨාති, උදාහු තෙ අමිත්තෙ, කිං තෙ ඉමිනා, විස්සජ්ජෙහි නන්ති අධිජ්ජායෙනෙවමාහ.

තං සුත්වා සක්කො දුතියං ගාථමාහ -

62. “නායං මිගානමත්ථාය, උසීනක භවිස්සති;
මනුස්සානං අනෙයො හුත්වා, තදා කණ්ඨො පමොක්ඛති”ති.

තස්සත්ථො - අයඤ්ඨි “මිගමංසං බාදිස්සාමි”ති ඉධ නාගතො, තස්මා මිගානං අත්ථො න භවිස්සති, මනුස්සමංසං පන බාදිතුං ආගතො, තස්මා තෙසං අනෙයො මහාවිනාසකාරකො හුත්වා යදා අනෙත මනුස්සා විනාසං පාපිනා භවිස්සන්ති, තදා අයං කණ්ඨො පමොක්ඛති, මම හත්ථතො මුච්චිස්සතිති.

අථ නං රාජා “කිං පන තෙ හො ලුද්දක-සුනබො සබ්බෙසංයෙව මනුස්සානං මංසං බාදිස්සති, උදාහු තච අමිත්තානඤ්ඤො”ති පුච්ඡිත්වා “අමිත්තානඤ්ඤො මෙ, මහාරාජා”ති වුත්තෙ “කෙ පන ඉධ තෙ අමිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “අධම්මාභිරතා විසමවාරිතො, මහාරාජා”ති වුත්තෙ “කථෙහි තාව තෙ අමිහාක”න්ති පුච්ඡි. අථස්ස කථෙන්තො දෙවරාජා දස ගාථා අභාසී -

63. “පත්තභත්ථා සමණකා, මුණ්ඩා සඩ්ඝාටිපාරුතා;
නඩගලෙහි කසිස්සන්ති, තදා කණ්ඨො පමොක්ඛති.

64. “තපස්සිනියො පබ්බජිතා, මුණ්ඩා සඩ්ඝාටිපාරුතා;
යදා ලොකෙ ගමිස්සන්ති, තදා කණ්ඨො පමොක්ඛති.

65. “දිසොත්තරොට්ඨා ජට්ඨා, පඬිකදන්තා රජස්සිරා;
ඉණං වොදාය ගච්ඡන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
66. “අධිච්ච වෙදෙ සාවිත්තිං, යඤ්ඤන්තඤ්ච බ්‍රාහ්මණා;
හතිකාය යථිස්සන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
67. “මාතරං පිතරං වාපි, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං;
පහු සන්තො න හරන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
68. “මාතරං පිතරං වාපි, ජිණ්ණකං ගතයොබ්බනං;
බාලා තුම්භෙති වක්ඛන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
69. “ආවරියහරියං සබ්බං, මාතුලානිං පිතුච්ඡකිං;
යදා ලොකෙ ගමිස්සන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
70. “අසිච්ඡමං ගහෙත්වාන, ඛග්ගං පග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණා;
පන්ථසාතං කරිස්සන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
71. “සුක්කච්ඡවි වෙධවෙරා, ථුලබාහු අපාතුහා;
මිත්තහෙදං කරිස්සන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති.
72. “මායාවිනො නෙකතිකා, අසප්පුරිසචින්තකා;
යදා ලොකෙ භවිස්සන්ති, තදා කණ්භො පමොක්ඛති”ති.

තත්ථ සමණකාති “මයං සමණාමිහා”ති පටිඤ්ඤාමත්තකෙන භිළිතවොහාරෙනෙවමාහ. කසිස්සන්තිති තෙ තදාපි කසන්තියෙව. අයං පන අජානන්තො විය ඵවමාහ. අයඤ්ඤිස්ස අධිප්පායො – එතෙ ඵවරූපා දුස්සීලා මම අමිත්තා, යදා මම සුනබෙන එතෙ මාරොත්වා මංසං බාදිතං භවිස්සති, තදා එස කණ්භො ඉතො පඤ්චරජ්ජුබන්ධනා පමොක්ඛති. ඉමිනා උපායෙන සබ්බගාථාසු අධිප්පායයොජනා වෙදිතබ්බා.

පබ්බජිතාති බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතා. ගමිස්සන්තිති අගාරමජ්ඣෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තියො විචරිස්සන්ති. දිසොත්තරොට්ඨාති දායිකානං වඩ්ඪිතත්තා දිසුත්තරොට්ඨා. පඬිකදන්තාති පඬිකෙන මලෙන සමන්තාගතදන්තා. ඉණං වොදායාති භික්ඛාවරියාය ධනං සංහරිත්වා වඩ්ඪියා ඉණං පයොජෙත්වා තං වොදෙත්වා තතො ලද්ධෙන ජීවිකං කප්පෙත්තා යදා ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

සාවිත්තින්ති සාවිත්තිඤ්ච අධිශිත්වා. යඤ්ඤන්තඤ්චාති යඤ්ඤවිධායකත්තං, යඤ්ඤං අධිශිත්වාති අත්ථො. හතිකායාති තෙ තෙ රාජරාජමහාමත්තෙ උපසඬකමිත්වා “තුම්භාකං යඤ්ඤං යථිස්සාම, ධනං දෙථා”ති ඵවං හතිඅත්ථාය යදා යඤ්ඤං යථිස්සන්ති. පහු සන්තොති හරිතුං පොසෙතුං සමත්ථා සමානා. බාලා තුම්භෙති තුම්භෙ බාලා න කිඤ්ච ජානාථාති යදා වක්ඛන්ති. ගමිස්සන්තිති ලොකධම්මසෙවනවසෙන ගමිස්සන්ති. පන්ථසාතන්ති පන්ථො යත්ථා මනුස්සෙ මාරොත්වා තෙසං භණ්ඩග්ගහණං.

සුක්කච්ඡවිති කසාවචුණ්ණාදිසංසනෙන සමුට්ඨාපිතසුක්කච්ඡවිචණ්ණා. වෙධවෙරාති විධවා අපතිකා, තාහි විධවාහි වෙරං වරන්තිති වෙධවෙරා. ථුලබාහුති පාදපරිමද්දනාදීහි සමුට්ඨාපිතමංසනාය මහාබාහු. අපාතුහාති අපාතුහාවා, ධනුස්පාදරහිතාති අත්ථො. මිත්තහෙදන්ති මිථුහෙදං, අයමෙව වා පායො. ඉදං චුත්තං හොති – යදා ඵවරූපා ඉත්ථිථුත්තා “ඉමා අම්භෙ න ජහිස්සන්ති”ති සහිරඤ්ඤා විධවා උපගන්ත්වා සංවාසං කප්පෙත්වා තාසං සන්තකං බාදිත්වා තාහි සද්ධිං මිත්තහෙදං කරිස්සන්ති, විස්සාසං භින්දිත්වා අඤ්ඤං සහිරඤ්ඤං ගමිස්සන්ති, තදා එස තෙ වොරෙ සබ්බෙව බාදිත්වා මුච්චිස්සති. අසප්පුරිසචින්තකාති අසප්පුරිසචින්තෙහි පරදුක්ඛචින්තනසීලා. තදාති තදා සබ්බෙපිමෙ සාතෙත්වා බාදිතමංසො කණ්භො පමොක්ඛති.

ඵවඤ්ච පන වත්ථා “ඉමෙ මය්හං, මහාරාජ, අමිත්තා”ති තෙ තෙ අධම්මකාරකෙ පක්ඛන්දිත්වා බාදිතුකාමතං විය කත්වා දස්සෙති. සො තතො මහාජනස්ස උත්තස්සකාලෙ සුනබං රජ්ජුයා ආකඩ්ඪිත්වා යපිතං විය කත්වා ලුද්දකවෙසං විජහිත්වා අත්තතො ආනුභාවෙන ආකාසෙ ජලමානො යත්ථා “මහාරාජ, අහං සක්කො දෙවරාජා, ‘අයං ලොකො විනස්සති’ති ආගතො, පමත්තා හි මහාජනා, අධම්මං වත්තිත්වා මතමතා සම්පති අපායෙ පුරෙන්නි, දෙවලොකො තුච්ඡො විය විනො, ඉතො පට්ඨාය අධම්මිකෙසු කත්තබ්බං අහං ජානිස්සාමි, ත්වං අප්පමත්තො හොහි, මහාරාජා”ති චතුහි සතාරහගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා මනුස්සානං දානසීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා ඔසක්කිතසාසනං අඤ්ඤං වස්සසහස්සං පවත්තනසමත්ථං කත්වා මාතලිං ආදාය සකට්ඨානමෙව ගතො. මහාජනා දානසීලාදීහි පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං භික්ඛවෙ පුබ්බෙපාහං ලොකස්ස අත්ථමෙව වරාමි”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතලි ආනන්දො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[470] 7. කොසියජාතකවණ්ණනා මහාකණ්ණජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

73-93. කොසියජාතකං සුධාමොජනජාතකෙ (ජා. 2.21.192 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

[471] 8. මෙණ්ඩකපඤ්ඤජාතකවණ්ණනා කොසියජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

94-105. මෙණ්ඩකපඤ්ඤජාතකං උමඬගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

[472] 9. මහාපදුමජාතකවණ්ණනා මෙණ්ඩකපඤ්ඤජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

නාදට්ඨා පරතො දොසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විඤ්චමාණවිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.
පට්ඨමොධියඤ්ඤි දසබලස්ස පුට්ඨභූතෙසු සාවකෙසු අපරිමාණෙසු දෙවමනුස්සෙසු අරියභූමිං ඔක්කන්තෙසු පත්ථට්ඨෙසු
ගුණසමුදයෙසු මහාලාභසක්කාරො උදපාදි. තිත්ථියා සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකසදිසා අහෙසුං හතලාභසක්කාරා. තෙ
අන්තරවිටියං යන්වා “කිං සමණො ගොතමොව බුද්ධො, මයම්පි බුද්ධා, කිං තස්සෙව දින්නං මහජ්ඣලං, අම්මාකම්පි
දින්නං මහජ්ඣලමෙව, අම්මාකම්පි දෙථ කරොමා”ති එවං මනුස්සෙ විඤ්ඤාපෙන්තාපි ලාභසක්කාරං අලහන්නා රහො
සන්නිපත්තිවා “කෙන නු ඛො උපායෙන සමණස්ස ගොතමස්ස මනුස්සානං අන්තරෙ අවණ්ණං උජ්ජාදෙන්වා
ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමා”ති මන්තයිංසු. තදා සාවන්ථියං විඤ්චමාණවිකා නාමෙකා පරිබ්බාජිකා උත්තමරූපධරා
සොහග්ගජ්ජන්තා දෙවච්ඡරා විය. තස්සා සරිරතො රස්මියො නිව්ඡරන්ති. අට්ඨකො ඛරමන්ති එවමාහ –
“විඤ්චමාණවිකං පටිච්ච සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං උජ්ජාදෙන්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමා”ති. තෙ
“අත්ථට්ඨො උපායො”ති සම්පට්චිණ්ණි. අථ සා තිත්ථියාරාමං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි, තිත්ථියා තාය සද්ධිං න
කට්ඨෙසුං. සා “කො නු ඛො මෙ දොසො”ති යාවතතියං “වන්දාමි අය්‍යා”ති වන්වා “අය්‍යා, කො නු ඛො මෙ දොසො,
කිං මයා සද්ධිං න කට්ඨො”ති ආහ. “හගිනි, සමණං ගොතමං අම්මෙහ විහෙයේන්තං හතලාභසක්කාරෙ කත්වා
විවරන්තං න ජානාසි”ති. “නාහං ජානාමි අය්‍යා, මයා කිං පනෙන්ථ කත්තබ්බන්ති. සචෙ ත්වං හගිනි, අම්මාකං
සුබ්බච්ඡසි, අත්තානං පටිච්ච සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං උජ්ජාදෙන්වා ලාභසක්කාරං නාසෙහි”ති.

සා “සාධු අය්‍යා, මය්හමෙවෙසො භාරො, මා වින්තයිත්ථා”ති වන්වා පක්කම්ත්වා ඉත්ථිමායාසු කුසලතාය තතො
පට්ඨාය සාවන්ථිවාසිතං ධම්මකථං සුත්වා ජෙනවනා නික්ඛම්මසමයෙ ඉන්ද්‍රගොපකවණ්ණං පටං පාරුපිත්වා
ගන්ධමාලාදිහත්ථා ජෙනවනාහිමුඛි ගච්ඡන්ති “ඉමාය වෙලාය කුහිං ගච්ඡසි”ති වුත්තෙ “කිං තුම්මාකං මම
ගමනට්ඨානෙනා”ති වන්වා ජෙනවනසමීපෙ තිත්ථියාරාමෙ වසිත්වා පානොව “අග්ගවන්දනං වන්දිස්සාමා”ති නගරා
නික්ඛමන්තෙ උපාසකජනෙ ජෙනවනෙ වුත්ථා විය හුත්වා නගරං පවිසති. “කුහිං වුත්ථාසි”ති වුත්තෙ “කිං තුම්මාකං
මම වුත්ථට්ඨානෙනා”ති වන්වා මාසඬ්ඨමාසච්චයෙන පුච්ඡියමානා “ජෙනවනෙ සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං
එකගන්ධකුටියා වුත්ථාමහි”ති ආහ. පුට්ඨජ්ජානං “සච්චං නු ඛො එතං, නො”ති කඬ්ඛං උජ්ජාදෙන්වා
තෙමාසවතුමාසච්චයෙන පිලොතිකාහි උදරං වෙයේන්වා ගබ්භිනිවණ්ණං දස්සෙන්වා උපරි රත්තපටං පාරුපිත්වා
“සමණං ගොතමං පටිච්ච ගබ්භො මෙ ලද්ධො”ති අත්ඨබ්බාලෙ ගාභාපෙන්වා අට්ඨනවමාසච්චයෙන උදරෙ
දාරුමණ්ඩලිකං බන්ධිත්වා උපරි රත්තපටං පාරුපිත්වා හත්ථපාදපිට්ඨියො ගොහනුකෙන කොට්ටාපෙන්වා උස්සදෙ
දස්සෙන්වා කිලන්තින්ද්‍රියා හුත්වා සායන්හසමයෙ තථාගතෙ අලඬ්ඛකධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තෙ
ධම්මසහං ගන්ත්වා තථාගතස්ස පුරතො යන්වා “මහාසමණ, මහාජනස්ස තාව ධම්මං දෙසෙසි, මධුරො තෙ සද්දො,
සුච්ඡිසිතං දන්තාවරණං, අහං පන තං පටිච්ච ගබ්භං ලභිත්වා පරිපුණ්ණගබ්භා ජාතා, නෙව මෙ සුනිසරං ජානාසි, න
සජ්ජිතෙලාදිනි, සයං අකරොන්තො උපට්ඨාකානම්පි අඤ්ඤතරං කොසලරාජානං වා අනාථපිණ්ඩිකං වා විසාබං
උපාසිකං වා “ඉමිස්සා විඤ්චමාණවිකාය කත්තබ්බයුත්තං කරොහි”ති න වදසි, අභිරමිතුංයෙව ජානාසි, ගබ්භපරිහාරං
න ජානාසි”ති ගුථපිණ්ඩං ගහෙන්වා වන්දමණ්ඩලං දුසෙතුං වායමන්ති විය පරිසමජ්ඣෙ තථාගතං අක්කොසි.
තථාගතො ධම්මකථං යපෙන්වා සිහො විය අභිනදන්තො “හගිනි, තයා කථිතස්ස තථාභාවං වා අනථභාවං වා
අහඤ්චෙව ත්වඤ්ච ජානාමා”ති ආහ. ආම, සමණ, තයා ව මයා ව ඤාතභාවෙනෙතං ජාතන්ති.

තස්මිං බණෙ සක්කස්ස භවනං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො “විඤ්චමාණවිකා තථාගතං අභූතෙන
අක්කොසනි”ති ඤාත්වා “ඉමං වන්දුං සොධෙස්සාමි”ති වතුහි දෙවපුත්තෙහි සද්ධිං ආගමී. දෙවපුත්තා මුසිකපොතකා
හුත්වා දාරුමණ්ඩලිකස්ස බන්ධනරජ්ජුකෙ එකජ්ජභාරෙතෙව ඡින්දිංසු, පාරුතපටං වානො උක්ඛිපි, දාරුමණ්ඩලිකං
පතමානං තස්සා පාදපිට්ඨියං පති, උහො අග්ගපාදා ඡිජ්ජිංසු. මනුස්සා උට්ඨාය “කාලකණ්ණි, සම්මාසම්බුද්ධං
අක්කොසසි”ති සීසෙ බෙළං පානෙන්වා ලෙඩ්බුද්ධාණ්ඩාදිහත්ථා ජෙනවනා නිහරිංසු. අථස්සා තථාගතස්ස වක්ඛුපථං
අතික්කන්තකාලෙ මහාපට්චි භිජ්ජිත්වා විවරමදාසි, අවිටිතො අග්ගිජාලා උට්ඨති. සා කුලදන්තියං කම්බලං පාරුපමානා
විය ගන්ත්වා අවිටිමිති නිබ්බන්ති. අඤ්ඤතිත්ථියානං ලාභසක්කාරො පරිහාසි, දසබලස්ස භියොසාසොමන්තාය වඩ්ඪී.
පුනදිවසෙ ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, විඤ්චමාණවිකා එවං උළාරගුණං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාං
සම්මාසම්බුද්ධං අභූතෙන අක්කොසිත්වා මහාවිනාසං පත්තා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි
කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි එසා මං අභූතෙන
අක්කොසිත්වා මහාවිනාසං පත්තා”ති වන්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිති නිබ්බන්ති, ඵ්ලිලපද්‍රුමසස්සිරිකමුඛත්තා පනස්ස “පද්‍රුමකුමාරො”ත්ථෙව නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලායං ගන්ත්වා සබ්බස්සපාති උග්ගණ්හිත්වා ආගමි. අප්පස්ස මාතා කාලමකාසි. රාජා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං කත්වා පුත්තස්ස උපරජ්ජං අදාසි. අපරභාගෙ රාජා පච්චන්තං කුපිතං වූපසමෙත්තුං අග්ගමහෙසිං ආහ “භද්දෙ, ඉධෙව වස, අහං පච්චන්තං කුපිතං වූපසමෙත්තුං ගච්ඡාමි”ති වත්වා “නාහං ඉධෙව වසිස්සාමි, අහමපි ගමිස්සාමි”ති චුත්තේ යුද්ධභූමියා ආදීනවං දස්සෙත්වා “යාව මමාගගතා අනුක්කණ්ඨමාතා වස, අහං පද්‍රුමකුමාරං යථා තව කත්තබ්බකිච්චෙසු අප්පමත්තො භොති, එවං ආණාපෙත්වා ගමිස්සාමි”ති වත්වා තථා කත්වා ගන්ත්වා පච්චාමිත්තේ පලාපෙත්වා ජනපදං සන්තප්පෙත්වා පච්චාගන්ත්වා බහිනගරෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙසි. බොධිසත්තො පිතු ආගතභාවං ඤත්වා නගරං අලඬකාරාපෙත්වා රාජගෙහං පටිජග්ගාපෙත්වා එකකොව තස්සා සන්තිකං අගමාසි.

සා තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා අහොසි. බොධිසත්තො තං වන්දිත්වා “අම්ම, කිං අම්මාකං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡි. අථ නං “අම්මාති මං වදාමි”ති උට්ඨාය හත්ථෙ ගහෙත්වා “සයනං අභිරුහා”ති ආහ. “කිංකාරණා”ති? “යාව රාජා න ආගච්ඡති, තාව උභොපි කිලෙසරතියා රමිස්සාමා”ති. “අම්ම, ත්වං මම මාතා ව සසාමිකා ව, මයා සපරිග්ගහො මාතුගාමො නාම කිලෙසවසෙන ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා න ඔලොකිතපුබ්බො, කථං තයා සද්ධිං එවරූපං කිලිට්ඨකම්මං කරිස්සාමි”ති. සා ද්වෙ තයො වාරෙ කථෙත්වා තස්මිං අනිච්ඡමානෙ “මම වචනං න කරොසි”ති ආහ. “ආම, න කරොමි”ති. “තෙන හි රඤ්ඤො කථෙත්වා සීසං තෙ ඡිත්ථාපෙස්සාමි”ති. මහාසත්තො “තව රූචිං කරොහි”ති වත්වා තං ලජ්ජාපෙත්වා පක්කාමි.

සා භීතතසිතා වින්තෙසි “සචෙ අයං පඨමං පිතු ආරොචෙස්සති, ජීවිතං මෙ නත්ථි, අහමෙව පුරෙතරං කථෙස්සාමි”ති හත්තං අභුඤ්ජිත්වා කිලිට්ඨලොමවත්ථං නිවාසෙත්වා සරිරෙ නබරාජියො දස්සෙත්වා “කුහිං දෙවිති රඤ්ඤො පුච්ඡනකාලෙ “ගිලානා”ති කථෙයාථා”ති පරිවාරිකානං සඤ්ඤං දත්වා ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජි. රාජාපි නගරං පදක්ඛණං කත්වා නිවෙසනං ආරුය්හ තං අපස්සන්තො “කුහිං දෙවි”ති පුච්ඡිත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා සිරිගබ්බං පවිසිත්වා “කිං තෙ දෙවි, අථාසුක”න්ති පුච්ඡි. සා තස්ස වචනං අසුණන්ති විය හුත්වා ද්වෙ තයො වාරෙ පුච්ඡිතා “මහාරාජ, කස්මා කථෙසි, තුණ්හි භොහි, සසාමිකඉන්ථියො නාම මාදිසා න භොන්ති”ති වත්වා “කෙන ත්වං විහෙයීතාසි, සීසං මෙ කථෙහි, සීසමස්ස ඡිත්ථිස්සාමි”ති චුත්තේ “කංසි ත්වං, මහාරාජ, නගරෙ යපෙත්වා ගතො”ති වත්වා “පද්‍රුමකුමාර”න්ති චුත්තේ “සො මය්හං වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා ‘තාත, මා එවං කරොහි, අහං තව මාතා’ති වූච්චමානොපි ‘යපෙත්වා මං අඤ්ඤො රාජා නත්ථි, අහං තං ගෙහෙ කරිත්වා කිලෙසරතියා රමිස්සාමි’ති මං කෙසෙසු ගහෙත්වා අපරාපරං ලුඤ්චිත්වා අත්තනො වචනං අකරොන්තිං මං පාතෙත්වා කොට්ටෙත්වා ගතො”ති ආහ.

රාජා අනුපපරික්ඛිත්වා ආසිට්ඨො විය කුද්ධො පුරිසෙ ආණාපෙසි “ගච්ඡට්, භණෙ, පද්‍රුමකුමාරං බන්ධිත්වා ආනෙථා”ති. තෙ නගරං අවත්ථරන්තා විය තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා තං බන්ධිත්වා පහරිත්වා පච්ඡාබාහං ගාල්භබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකණුවෙරමාලං ගීවායං පටිමුඤ්චිත්වා වජ්ඣං කත්වා ආනයිංසු. සො “දෙවියා ඉදං කම්ම”න්ති ඤත්වා “භො පුරිසා, නාහං රඤ්ඤො දොසකාරකො, නිප්පරාධොභමස්මි”ති විලපන්තො ආගච්ඡති. සකලනගරං සංඛුම්භිත්වා “රාජා කිර මාතුගාමස්ස වචනං ගහෙත්වා මහාපද්‍රුමකුමාරං සාතාපෙසි”ති සන්තිපතිත්වා රාජකුමාරස්ස පාදමුලෙ නිපතිත්වා “ඉදං තෙ සාමි, අනනුච්ඡවික”න්ති මහාසද්දෙන පරිදෙවි. අථ නං නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසු. රාජා දිස්වා වත්තං නිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො “අයං අරාජාව රාජලිලං කරොති, මම පුත්තො හුත්වා අග්ගමහෙසියා අපරජ්ඣකි, ගච්ඡට් නං වොරපපාතෙ පාතෙත්වා විනාසං පාපෙථා”ති ආහ. මහාසත්තො “න මය්හං, තාත, එවරූපො අපරාධො අත්ථි, මාතුගාමස්ස වචනං ගහෙත්වා මා මං නාසෙහි”ති පිතරං යාචි. සො තස්ස කථං න ගණ්හි.

තතො සොළසහස්සා අන්තෙපුරිකා “තාත මහාපද්‍රුමකුමාර, අත්තනො අනනුච්ඡවිකං ඉදං ලද්ධ”න්ති මහාවිරවං විරවිංසු. සබ්බෙ බන්තියමහාසාලාදයොපි අමච්චපරිජනාපි “දෙව, කුමාරො සීලාචාරගුණසම්පන්නො වංසානුරක්ඛිතො රජ්ජදායාදො, මා නං මාතුගාමස්ස වචනං ගහෙත්වා අනුපපරික්ඛිත්වා විනාසෙහි, රඤ්ඤො නාම නිසම්මකාරිනා භවිතබ්බ”න්ති වත්වා සත්ත ගාථා අභාසිංසු –

106. “නාදට්ඨා පරතො දොසං, අණුං ථුලානි සබ්බසො;
ඉස්සරො පණයෙ දණ්ඩං, සාමං අප්පට්ටෙක්ඛියං.
107. “යො ව අප්පට්ටෙක්ඛිත්වා, දණ්ඩං කුබ්බති බන්තියො;
සකණ්ටකං සො ගිලති, ජච්චන්ධොව සමක්ඛිකං.
108. “අදණ්ඩියං දණ්ඩයති, දණ්ඩියඤ්ච අදණ්ඩියං;
අන්ධොව විසමං මග්ගං, න ජානාති සමාසමං.
109. “යො ව එතානි යානානි, අණුං ථුලානි සබ්බසො;
සුදිට්ඨමනුසාසෙයා, ස වෙ වොහරිතු මරහති.
110. “නෙකන්තමුද්දනා සක්කා, එකන්තතිබ්බණෙන වා;
අත්තං මහන්තෙ යපෙත්තුං, තස්මා උභයමාවරෙ.

111. “පරිභූතො මුදු හොති, අතිතික්ඛො ච වෙරවා;
එතඤ්ච උභයං ඤත්වා, අනුමජ්ඣං සමාවරෙ.

112. “බහුමිපි රත්තො භාසෙය්‍යා, දුට්ඨොපි බහු භාසති;
න ඉත්ථිකාරණා රාජ, පුත්තං ඝාතෙතුමරහස්සි”ති.

තත්ථ නාදට්ඨාති න අදිස්වා. පරතොති පරස්ස. සබ්බසොති සබ්බාති. අණුංථුලානීති බුද්දකමහත්තාති වජ්ජාති. සාමං අප්පට්චෙක්ඛියාති පරස්ස වචනං ගහෙත්වා අත්තනො පච්චක්ඛං අකත්වා පට්ඨස්සරො රාජා දණ්ඩං න පණයෙ න පට්ඨපෙය්‍යා. මහාසම්මතරාජකාලස්මිඤ්ඤි සතතො උත්තරි දණ්ඩො නාම නත්ථි, තාළනගරහණපබ්බාජනතො උද්ධං හත්ථපාදවිජේදනසාතනං නාම නත්ථි, පච්ඡා කක්ඛලොඡ්ඡනංයෙව කාලෙ එතං උප්පන්නං, තං සන්ධාය තෙ අමච්චා “එකත්තෙනෙව පරස්ස දොසං සාමං අදිස්වා කාතුං න යුත්ත”න්ති කට්ඨන්තා එවමාහංසු.

යො ච අප්පට්චෙක්ඛිත්වාති මහාරාජ, එවං අප්පට්චෙක්ඛිත්වා දොසානුවිජ්ජිකෙ දණ්ඩෙ පණෙතබ්බෙ යො රාජා අගතිගමනෙ යීතො තං දොසං අප්පට්චෙක්ඛිත්වා හත්ථවිජේදාදිදණ්ඩං කරොති, සො අත්තනො දුක්ඛකාරණං කරොත්තො සකණ්ටකං භොජනං ගිලති නාම, ජච්චන්ධො විය ච සමක්ඛිකං භුඤ්ජති නාම. අදණ්ඩියන්ති යො අදණ්ඩියං අදණ්ඩපණෙතබ්බඤ්ච දණ්ඩෙත්වා දණ්ඩියඤ්ච දණ්ඩපණෙතබ්බං අදණ්ඩෙත්වා අත්තනො රුචිමෙව කරොති, සො අන්ධො විය විසමං මග්ගං පටිපන්නො, න ජානාති සමාසමං, තතො පාසාණාදීසු පක්ඛලන්තො අන්ධො විය චතුසු අපායෙසු මහාදුක්ඛං පාපුණාතිති අත්ථො. එතාති යානානීති එතාති දණ්ඩියාදණ්ඩියකාරණාති වෙව දණ්ඩියකාරණෙසුපි අණුංථුලාති ච සබ්බාති සුදිට්ඨං දිස්වා අනුසාසෙය්‍යා, ස වෙ වොහරිතුං රජ්ජමනුසාසිතුං අරහතීති අත්ථො.

අත්තං මහත්තෙ යපෙතුන්ති එවරුපො අනුප්පන්නෙ භොගෙ උප්පාදෙත්වා උප්පන්නෙ ථාවරෙ කත්වා අත්තානං මහත්තෙ උළාරෙ ඉස්සරියෙ යපෙතුං න සක්කොතිති අත්ථො. මුදුති මුදුරාජා රට්ඨවාසිනං පරිභූතො හොති අවඤ්ඤාතො, සො රජ්ජං නිච්චොරං කාතුං න සක්කොති. වෙරවාති අතිතික්ඛස්ස පන සබ්බෙපි රට්ඨවාසිනො වෙරිතො හොත්තීති සො වෙරවා නාම හොති. අනුමජ්ඣන්ති අනුභූතං මුදුතිබ්බසාචානං මජ්ඣං සමාවරෙ, අමුදු අතික්ඛො හුත්වා රජ්ජං කාරෙය්‍යාති අත්ථො. න ඉත්ථිකාරණාති පාපං ලාමකං මාතුගාමං නිස්සාය වංසානුරක්ඛකං ඡත්තදායාදං පුත්තං ඝාතෙතුං නාරහස්සි, මහාරාජාති.

එවං නානාකාරණෙහි කට්ඨන්තාපි අමච්චා අත්තනො කථං ගාභාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. බොධිසත්තොපි යාවත්තො අත්තනො කථං ගාභාපෙතුං නාසක්ඛි. අන්ධබාලො පන රාජා “ගච්ඡට්ඨං වොරපපාතෙ බිපට්ඨා”ති ආණාපෙත්තො අට්ඨමං ගාට්මාහ –

113. “සබ්බොව ලොකො එකතො, ඉත්ථි ච අයමෙකිකා;
තෙනාහං පටිපජ්ජිස්සං, ගච්ඡට්ඨ පක්ඛිපට්ඨෙව ත”න්ති.

තත්ථ තෙනාහන්ති යෙන කාරණෙන සබ්බො ලොකො එකතො කුමාරස්සෙව පක්ඛො හුත්වා යීතො, අයඤ්ච ඉත්ථි එකිකාව, තෙන කාරණෙන අහං ඉමිස්සා වචනං පටිපජ්ජිස්සං, ගච්ඡට්ඨ තං පබ්බතං ආරොපෙත්වා පපාතෙ බිපට්ඨාති.

එවං චුත්තෙ සොළසසහස්සාසු රාජඉත්ථිසු එකාපි සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාසක්ඛි, සකලනගරවාසිනො බාහා පග්ගෙහි කන්දිත්වා කෙසෙ විකිරයමානා විලපිංසු. රාජා “ඉමෙ ඉමස්ස පපාතෙ බිපතං පටිබාහෙය්‍ය”න්ති සපරිවාරො ගන්ත්වා මහාජනස්ස පරිදෙවන්තස්සෙව නං උද්ධංපාදං අවංසිරං කත්වා ගාභාපෙත්වා පපාතෙ බිපාපෙසි. අට්ඨස්ස මෙත්තානුභාවෙන පබ්බතෙ අධිවත්ථා දෙවතා “මා භාගි මහාපදුමා”ති තං සමස්සාසෙත්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා හදයෙ යපෙත්වා දිබ්බසම්චස්සං ඵරාපෙත්වා ඔතරිත්වා පබ්බතපාදෙ පතිට්ඨිතනාගරාජස්ස එණගබ්බෙ යපෙසි. නාගරාජා බොධිසත්තං නාගහවනං තෙත්වා අත්තනො යසං මජ්ඣෙහි හින්දිත්වා අදාසි. සො තත්ථ එකසංවච්ඡරං වසිත්වා “මනුස්සපටං ගමිස්සාමි”ති වත්වා “කතරං යාන”න්ති චුත්තෙ “හිමවත්තං ගන්ත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. නාගරාජා “සාධු”ති තං ගහෙත්වා මනුස්සපටෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. සොපි හිමවත්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමාරාහිඤ්ඤං නිබ්බත්තෙත්වා වනමුලඵලාභාරො තත්ථ පටිවසති.

අට්ඨෙකො බාරාණසිවාසි වනවරකො තං යානං පත්තො මහාසත්තං සඤ්ජානිත්වා “නනු ත්වං දෙව, මහාපදුමකුමාරො”ති වත්වා “ආම, සම්මා”ති චුත්තෙ තං වන්දිත්වා කතිපාහං තත්ථ වසිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි “දෙව, පුත්තො තෙ හිමවත්තපදෙසෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පණ්ණසාලායං වසති, අහං තස්ස සන්තිකෙ වසිත්වා ආගතො”ති. “පච්චක්ඛතො තෙ දිට්ඨො”ති? “ආම දෙවා”ති. රාජා මහාබලකායපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා වනපරියන්තෙ බත්ඨාවාරං බත්ඨිත්වා අමච්චගණපරිවුතො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා කඤ්චනරූපසදිසං පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්නං මහාසත්තං දිස්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අමච්චාපි වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසීදිංසු. බොධිසත්තොපි රාජානං පටිපුච්ඡිත්වා පටිසන්ථාරමකාසි. අට්ඨං නං රාජා “තාත, මයා ත්වං ගම්භිරෙ පපාතෙ බිපාපිතො, කථං සජීවිතොසි”ති පුච්ඡන්තො නවමං ගාට්මාහ –

114. “අනෙකතාලෙ නරකෙ, ගම්හිරෙ ව සුදුත්තරෙ;
පානිතො ගිරිදුග්ගස්මිං, කෙන ත්වං තත්ථ නාමරි”ති.

තත්ථ අනෙකතාලෙති අනෙකතාලප්පමාණෙ. නාමරිති න අමරි.

තතොපරං –

115. “නාගො ජාතඵණො තත්ථ, ටාමවා ගිරිසානුජො;
පච්චග්ගති මං භොගෙහි, තෙනාහං තත්ථ නාමරිං.

116. “එහි තං පටිනෙස්සාමි, රාජපුත්ත සකං සරං;
රජ්ජං කාරෙහි භද්දන්තෙ, කිං අරඤ්ඤෙ කරිස්සසි.

117. “යථා ගිලිත්වා බළිසං, උද්ධරෙය්‍ය සලොහිතං;
උද්ධරිත්වා සුඛි අස්ස, එවං පස්සාමි අත්තනං.

118. “කිං නු ත්වං බළිසං බුසි, කිං ත්වං බුසි සලොහිතං;
කිං නු ත්වං උබ්භතං බුසි, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො.

119. “කාමාහං බළිසං බුමි, භත්ථිඅස්සං සලොහිතං;
චත්තාහං උබ්භතං බුමි, එවං ජානාහි බත්තියා”ති. –

ඉමාසු පඤ්චසු එකන්තරිකා තිස්සො ගාථා බොධිසත්තස්ස, ද්වෙ රඤ්ඤො.

තත්ථ පච්චග්ගති මන්ති පබ්බතපත්තකාලෙ දෙවතාය පරිග්ගහෙන්වා දිබ්බසම්ඵස්සෙන සමස්සාසෙන්වා උපනීතං මං පටිග්ගණ්හි, ගහෙන්වා ව පන නාගභවනං ආනෙන්වා මහන්තං යසං දත්වා “මනුස්සපථං මං නෙහි”ති චුත්තො මං මනුස්සපථං ආනෙසි. අහං ඉධගන්ත්වා පබ්බජිතො, ඉති තෙන දෙවතාය ව නාගරාජස්ස ව ආනුභාවෙන අහං තත්ථ නාමරිත්ති සබ්බං ආරොවෙසි.

එහිති රාජා තස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා “තාත, අහං බාලභාවෙන ඉත්ථියා වචනං ගහෙන්වා එවං සීලාවාරසම්පන්නෙ තයි අපරජ්ඣං, බමාහි මෙ දොස”න්ති පාදෙසු නිපතිත්වා “උට්ඨෙහි, මහාරාජ, බමාම තෙ දොසං, ඉතො පරං පුත මා එවං අනිසම්මකාරී භවෙය්‍යාසි”ති චුත්තෙ “තාත, ත්වං අත්තනො කුලසත්තකං සෙතච්ඡත්තං උස්සාපෙන්වා රජ්ජං අනුසාසන්තො මය්හං බමසි නාමා”ති එවමාහ.

උද්ධරිත්වාති භද්දවක්කාදීති අසම්පන්නමෙව තං උද්ධරිත්වා සුඛි අස්ස. එවං පස්සාමි අත්තනන්ති අත්තනං මහාරාජ, එවං අභමිපි පුත සොත්ථිභාවප්පත්තං ගිලිතබළිසං පුරිසමිව අත්තනං පස්සාමිති. “කිං නු ත්ව”න්ති ඉදං රාජා තමත්ථං චිත්ථාරතො සොතුං පුච්ඡති. කාමාහන්ති පඤ්ච කාමගුණෙ අහං. භත්ථිඅස්සං සලොහිතන්ති එවං භත්ථිඅස්සරථවාහනං සත්තරතනාදිච්චං “සලොහිත”න්ති බුමි. චත්තාහන්ති චත්තං අහං, යදා තං සබ්බමිපි චත්තං හොති පරිච්චත්තං, තං දානාහං “උබ්භත”න්ති බුමි.

“ඉති බො, මහාරාජ, මය්හං රජ්ජෙන කිච්චං නත්ථි, ත්වං පන දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්වා අගතිගමනං පහාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි”ති මහාසත්තො පිතු ඔවාදං අදාසි. සො රාජා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා නගරං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ අමච්චෙ පුච්ඡි. “අහං කං නිස්සාය එවරුපෙන ආචාරගුණසම්පන්නෙන පුත්තෙන වියොගං පත්තො”ති? “අග්ගමහෙසිං, දෙවා”ති. රාජා තං උද්ධංපාදං ගාභාපෙන්වා වොරපපාතෙ බිපාපෙන්වා නගරං පවිසිත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපෙසා මං අක්කොසිත්වා මහාවිනාසං පත්තා”ති චත්ථා –

120. “විඤ්චමාණවිකා මාතා, දෙවදත්තො ව මෙ පිතා;
ආනන්දො පණ්ඩිතො නාගො, සාරිපුත්තො ව දෙවතා;
රාජපුත්තො අහං ආසිං, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති. –

ඔසානගාථාය ජාතකං සමොධානෙසි.

[473] 10. මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා නවමා. මහාපද්ධමජාතකවණ්ණනා නවමා.

කානි කම්මානීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො අත්ථවරකං අමච්චං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කිර රඤ්ඤො බහුපකාරො අහොසි. අථස්ස රාජා අතිරෙකසම්මානං කාරෙසි. අවසෙසා නං අසභමානා “දෙව, අසුකො

නාම අමච්චො තුම්භාකං අනන්තකාරකො”ති පරිභින්නිංසු. රාජා තං පරිග්ගණ්හන්තො කිඤ්ච දොසං අදිස්වා “අහං ඉමස්ස කිඤ්ච දොසං න පස්සාමි, කථං නු බො සක්කා මයා ඉමස්ස මිත්තභාවං වා අමිත්තභාවං වා ජානිතු”න්ති වින්තෙන්වා “ඉමං පඤ්ඤං යංපෙත්වා තථාගතං අඤ්ඤො ජානිතුං න සක්ඛිස්සති, ගන්ත්වා පුච්ඡිස්සාමි”ති භුත්තපාතරාසො සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා “භත්තෙ, කථං නු බො සක්කා පුරිසෙන අත්තනො මිත්තභාවං වා අමිත්තභාවං වා ජානිතු”න්ති පුච්ඡි. අථ නං සත්ථා “පුබ්බෙපි මහාරාජ, පණ්ඩිතා ඉමං පඤ්ඤං වින්තෙන්වා පණ්ඩිතෙ පුච්ඡන්වා තෙහි කථිතවසෙන ඤාත්වා අමිත්තෙ වජ්ජෙන්වා මිත්තෙ සෙවිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. තදා බාරාණසිරඤ්ඤො එකං අත්ථවරකං අමච්චං සෙසා පරිභින්නිංසු. රාජා තස්ස දොසං අපස්සන්තො “කථං නු බො සක්කා මිත්තං වා අමිත්තං වා ඤාතු”න්ති මහාසත්තං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

121. “කානි කම්මානි කුබ්බානං, කථං විඤ්ඤා පරක්කමෙ;
අමිත්තං ජානෙය්‍ය මෙධාවී, දිස්වා සුත්වා ව පණ්ඩිතො”ති.

තස්සත්ථො – කානි කම්මානි කරොන්තං මෙධාවී පණ්ඩිතො පුරිසො වක්ඛුනා දිස්වා වා සොතෙන සුත්වා වා “අයං මය්‍හං අමිත්තො”ති ජානෙය්‍ය, තස්ස ජානනත්ථාය කථං විඤ්ඤා පරක්කමෙය්‍යාති.

අථස්ස අමිත්තලක්ඛණං කථෙන්නො ආහ –

122. “න නං උම්භයතෙ දිස්වා, න ච නං පටිනන්දති;
වක්ඛුනි වස්ස න දදාති, පටිලොමඤ්ච වත්තති.

123. “අමිත්තෙ තස්ස භජති, මිත්තෙ තස්ස න සෙවති;
වණ්ණකාමෙ නිවාරෙති, අක්කොසන්තෙ පසංසති.

124. “ගුය්‍හඤ්ච තස්ස නක්ඛාති, තස්ස ගුය්‍හං න ගුහති;
කම්මං තස්ස න වණ්ණෙති, පඤ්ඤස්ස නප්පසංසති.

125. “අභවෙ නන්දති තස්ස, භවෙ තස්ස න නන්දති;
අච්ඡෙරං භොජනං ලද්ධා, තස්ස නුප්පජ්ජතෙ සති;
තතො නං නානුකම්පති, අහො සොපි ලභෙය්‍යිතො.

126. “ඉච්චෙතෙ සොළසාකාරා, අමිත්තස්මිං පතිට්ඨිතා;
යෙහි අමිත්තං ජානෙය්‍ය, දිස්වා සුත්වා ව පණ්ඩිතො”ති.

මහාසත්තො ඉමා පඤ්ච ගාථා වත්වාන පුන –

127. “කානි කම්මානි කුබ්බානං, කථං විඤ්ඤා පරක්කමෙ;
මිත්තං ජානෙය්‍ය මෙධාවී, දිස්වා සුත්වා ව පණ්ඩිතො”ති. –

ඉමාය ගාථාය මිත්තලක්ඛණං පුට්ඨො සෙසගාථා අහාසි –

128. “පචුන්ථං තස්ස සරති, ආගතං අභිනන්දති;
තතො කෙලායිතො භොති, වාචාය පටිනන්දති.

129. “මිත්තෙ තස්සෙව භජති, අමිත්තෙ තස්ස න සෙවති;
අක්කොසන්තෙ නිවාරෙති, වණ්ණකාමෙ පසංසති.

130. “ගුය්‍හඤ්ච තස්ස අක්ඛාති, තස්ස ගුය්‍හඤ්ච ගුහති;
කම්මඤ්ච තස්ස වණ්ණෙති, පඤ්ඤං තස්ස පසංසති.

131. “භවෙ ච නන්දති තස්ස, අභවෙ තස්ස න නන්දති;
අච්ඡෙරං භොජනං ලද්ධා, තස්ස උප්පජ්ජතෙ සති;
තතො නං අනුකම්පති, අහො සොපි ලභෙය්‍යිතො.

132. “ඉච්චෙතෙ සොළසාකාරා, මිත්තස්මිං සුප්පතිට්ඨිතා;
යෙහි මිත්තඤ්ච ජානෙය්‍ය, දිස්වා සුත්වා ව පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ න නං උම්භයතෙ දිස්වාති තං මිත්තං මිත්තපතිරූපකො දිස්වා සිතං න කරොති, පහට්ඨාකාරං න දස්සෙති. න ච නං පටිනන්දතීති තස්ස කථං පරිග්ගණ්හන්තො න පටිනන්දති න තුස්සති. වක්ඛුනි වස්ස න දදාතීති ඔලොකෙන්තං න ඔලොකෙති. පටිලොමඤ්චාති තස්ස කථං පටිප්ථරති පටිසත්තු භොති. වණ්ණකාමෙති තස්ස වණ්ණං භණන්තෙ. නක්ඛාතීති අත්තනො ගුය්‍හං තස්ස න ආචික්ඛති. කම්මං තස්සාති තෙන කතකම්මං න වණ්ණෙයති. පඤ්ඤස්සාති අස්ස පඤ්ඤං නප්පසංසති, ඤාණසම්පදං න පසංසති. අභවෙති අවධිසීයං. තස්ස නුප්පජ්ජතෙ සතීති තස්ස මිත්තපතිරූපකස්ස

“මම මිත්තස්සපි ඉතො දස්සාමි” ති සති න උප්පජ්ජති. නානුකම්පනීති මුදුවිත්තෙන න විත්තෙති. ලභෙය්‍යිතොති ලභෙය්‍යා ඉතො. ආකාරාති කාරණාති. පචුත්ථන්ති විදෙසගතං . කෙලාසිතොති කෙලායති මමායති පත්ථෙති පිහෙති ඉච්ඡතීති අත්ථො. වාචායාති මධුරචචනෙන තං සමුදාවරන්තො පටිනන්දති තුස්සති. සෙසං චුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බං. රාජා මහාසත්තස්ස කථාය අත්තමනො හුත්වා තස්ස මහන්තං යසං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං, මහාරාජ, පුබ්බෙපෙස පඤ්භො සමුට්ඨහි, පණ්ඩිතාව නං කථස්සිංසු, ඉමෙහි ද්වත්තිංසාය ආකාරෙහි මිත්තාමිත්තො ජානිතබ්බො” ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි” ති.

මිත්තාමිත්තජාතකවණ්ණනා දසමා.

ජාතකුද්දානං –

කුණාලං හද්දසාලඤ්ච, සමුද්දවාණිජ පණ්ඩිතං;
ජනසන්ධං මහාකණ්ඨං, කොසියං සිරිමත්තකං.

පදුමං මිත්තාමිත්තඤ්ච, ඉච්චෙනෙ දස ජාතකෙ;
සඬගායිංසු මහාථෙරා, ද්වාදසමිහි නිපාතකෙ.

ද්වාදසකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. තෙරසකනිපාතො

[474] 1. අම්බජාතකවණ්ණනා

අභාසි මෙ අම්බජලානි පුබ්බෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨං. දෙවදත්තො හි “අභං බුද්ධො භවිස්සාමි, මය්හං සමණො ගොතමො නෙව ආවරියො න උපජ්ඣායො”ති ආවරියං පච්චක්ඛාය ඝානපරිභින්නො සඨිසං භිත්තිත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ආගච්ඡන්තො ඛණිජෙතවනෙ පට්ඨායා විවරෙ දින්නෙ අවිචිං පාඨිසි. තදා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො ආවරියං පච්චක්ඛාය මහාවිනාසං පත්තො, අවිචිමහානිරයෙ නිබ්බත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙයි දෙවදත්තො ආවරියං පච්චක්ඛාය මහාවිනාසං පත්තොයෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස පුරොහිතකුලං අභිවාතරොගෙන විනස්සි. එකොව පුත්තො භිත්තිං භිත්තිත්වා පලාතො. සො තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්සාවරියස්ස සන්නිකෙ තයො වෙදෙ ව අවසෙසසිජ්ජානි ව උග්ගහෙත්වා ආවරියං වන්දිත්වා නික්ඛන්තො “දෙසවාරිත්තං ජානිස්සාමි”ති වරන්තො එකං පච්චන්තනගරං පාපුණි. තං නිස්සාය මහාවණ්ඩාලගාමකො අභොසි. තදා බොධිසත්තො තස්මිං ගාමෙ පටිවසති, පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො අකාලෙ ඵලං ගණ්භාපනමන්තං ජානාති. සො පාතොව වුට්ඨාය කාජං ආදාය තතො ගාමා නික්ඛිමිත්වා අරඤ්ඤෙ එකං අම්බරුක්ඛං උපසඬකමිත්වා සත්තපදමත්ථකෙ යීතො තං මන්තං පරිවත්තෙත්වා අම්බරුක්ඛං එකෙන උදකපසතෙන පහරති. රුක්ඛතො තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පුරාණපණ්ණානි පතන්ති, නවානි උට්ඨහන්ති, පුජ්ථානි පුජ්ථිත්වා පතන්ති, අම්බජලානි උට්ඨාය මුහුත්තෙනෙව පච්චිත්වා මධුරානි ඔජවන්තානි දිබ්බරසසදිසානි හුත්වා රුක්ඛතො පතන්ති. මහාසත්තො තානි උච්චිනිත්වා යාවදත්ථං බාදිත්වා කාජං පුරාපෙත්වා ගෙහං ගන්ත්වා තානි වික්කිණිත්වා පුත්තදාරං පොසෙසි.

සො බ්‍රාහ්මණකුමාරො මහාසත්තං අකාලෙ අම්බපක්කානි ආහරිත්වා වික්කිණන්තං දිස්වා “නිස්සංසයෙන තෙහි මන්තබලෙන උජ්ජන්තෙහි භවිතබ්බං, ඉමං පුරිසං නිස්සාය ඉදං අනග්ගමන්තං ලභිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා මහාසත්තස්ස අම්බානි ආහරණනියාමං පරිගණ්භන්තො තථතො ඤත්වා තස්මිං අරඤ්ඤතො අනාගතෙයෙව තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා අජානන්තො විය හුත්වා තස්ස හරියං “කුභිං අයොයා, ආවරියො”ති පුච්ඡිත්වා “අරඤ්ඤං ගතො”ති වුත්තෙ තං ආගතං ආගමයමානොව යත්වා ආගච්ඡන්තං දිස්වා භත්ථතො පච්ඡිං ගහෙත්වා ආහරිත්වා ගෙහෙ යපෙසි. මහාසත්තො තං ඔලොකෙත්වා හරියං ආහ – “භද්දෙ, අයං මාණවො මන්තත්ථාය ආගතො, තස්ස භත්ථෙ මන්තො තස්සති, අසප්පුරිසො එසො”ති. මාණවොපි “අභං ඉමං මන්තං ආවරියස්ස උපකාරකො හුත්වා ලභිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තතො පට්ඨාය තස්ස ගෙහෙ සබ්බකිච්චානි කරොති. දාරුනි ආහරති, වීභිං කොට්ටෙති, භත්තං පච්චි, දන්තකට්ඨමුඛධොවනාදීනි දෙති, පාදං ධොවති.

එකදිවසං මහාසත්තෙන “තාත මාණව, මඤ්චපාදානං මෙ උපධානං දෙහි”ති වුත්තෙ අඤ්ඤං අපස්සිත්වා සබ්බරත්තිං උරුමිහි යපෙත්වා නිසිදි. අපරභාගෙ මහාසත්තස්ස හරියා පුත්තං විජායි. තස්සා පසුතිකාලෙ පරිකම්මං සබ්බමකාසි. සා එකදිවසං මහාසත්තං ආහ “සාමි, අයං මාණවො ජානිස්මිපන්නො හුත්වා මන්තත්ථාය අම්භාකං වෙය්‍යාවච්චං කරොති, එතස්ස භත්ථෙ මන්තො තිට්ඨතු වා මා වා, දෙව තස්ස මන්ත”න්ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා තස්ස මන්තං දත්වා එවමාහ – “තාත, අනග්ගොයං මන්තො, තව ඉමං නිස්සාය මහාලාභසක්කාරො භවිස්සති, රඤ්ඤා වා රාජමහාමත්තෙන වා ‘කො තෙ ආවරියො’ති පුට්ඨකාලෙ මා මං නිගුහිත්ථො, සචෙ හි ‘වණ්ඩාලස්ස මෙ සන්නිකා මන්තො ගහිතො’ති ලජ්ජන්තො ‘බ්‍රාහ්මණමහාසාලො මෙ ආවරියො’ති කට්ඨස්සයි, ඉමස්ස මන්තස්ස ඵලං න ලභිස්සයි”ති. සො “කිං කාරණං තං නිගුහිස්සාමි, කෙනචි පුට්ඨකාලෙ කුම්භෙයෙව කට්ඨස්සාමි”ති වත්වා තං වන්දිත්වා වණ්ඩාලගාමතො නික්ඛමිත්වා මන්තං වීමංසිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා අම්බානි වික්කිණිත්වා බහුං ධනං ලභි.

අපේකදිවසං උය්‍යානපාලො තස්ස භත්ථතො අම්බං කිණිත්වා රඤ්ඤො අදාසි. රාජා තං පරිභුඤ්ජිත්වා “කුතො සම්ම, තයා එවරුපං අම්බං ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. දෙව, එකො මාණවො අකාලඅම්බජලානි ආනෙත්වා වික්කිණානි, තතො මෙ ගහිතන්ති. තෙන හි “ඉතො පට්ඨාය ඉධෙව අම්බානි ආහරතු”ති නං වදෙහිති. සො තථා අකාසි. මාණවොපි තතො පට්ඨාය අම්බානි රාජකුලං හරති. අථ රඤ්ඤො “උපට්ඨහ ම”න්ති වුත්තෙ රාජානං උපට්ඨහන්තො බහුං ධනං ලභිත්වා අනුක්කමෙන විස්සාසිකො ජාතො. අථ තං එකදිවසං රාජා පුච්ඡි “මාණව, කුතො අකාලෙ එවං වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නානි අම්බානි ලභයි, කිං තෙ නාගො වා සුපණ්ණො වා දෙවො වා කොචි දෙති, උදාහු මන්තබලං එත”න්ති? “න මෙ මහාරාජ, කොචි දෙති, අනග්ගො පන මෙ මන්තො අත්ථි, තස්සෙව බල”න්ති. “තෙන හි මයම්පි තෙ එකදිවසං මන්තබලං දට්ඨුකාමා”ති. “සාධු, දෙව, දස්සෙස්සාමි”ති. රාජා පුත්තදිවසෙ තෙන සද්ධිං උය්‍යානං ගන්ත්වා “දස්සෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති අම්බරුක්ඛං උපගන්ත්වා සත්තපදමත්ථකෙ යීතො මන්තං පරිවත්තෙත්වා රුක්ඛං උදකෙන පහරි. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව අම්බරුක්ඛො හෙට්ඨා වුත්තනියාමෙනෙව ඵලං ගහෙත්වා මහාමෙසො විය අම්බවස්සං වස්සි. මහාජනො සාධුකාරං අදාසි, වෙලුක්ඛෙපා පච්චන්තිංසු.

රාජා අම්බජලානි බාදිත්වා තස්ස බහුං ධනං දත්වා “මාණවක, එවරුපො තෙ අවිජරියමන්තො කස්ස සන්නිකෙ ගහිතො”ති පුච්ඡි. මාණවො “සවාහං ‘වණ්ඩාලස්ස සන්නිකෙ’ති වක්ඛාමි, ලජ්ජිතබ්බකං භවිස්සති, මඤ්ච

ගරහිස්සන්ති, මන්නො බො පන මෙ පගුණො, ඉදානි න නස්සිස්සති, දිසාපාමොක්ඛං ආවරියං අපදිසාමි”ති වින්තෙත්වා මුසාවාදං කත්වා “තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස සන්නිකෙ ගහිතො මෙ”ති වදන්තො ආවරියං පච්චක්ඛාසි. තඨිකණ්ඨකෙට්ඨෙව මන්නො අන්තරධායි. රාජා සොමනස්සජාතො තං ආදාය නගරං පටිසිත්වා පුනදිවසෙ “අම්බානි බාදිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගත්ත්වා මඬගලසිලාපට්ටෙ නිසිදිත්වා මාණව, අම්බානි ආහරාති ආහ. සො “සාධු”ති අම්බං උපගන්ත්වා සත්තපදමත්ථකෙ යිතො “මන්නං පරිවත්තෙස්සාමි”ති මන්නෙ අනුපට්ඨහන්තෙ අන්තරහිතභාවං ඤත්වා ලජ්ජිතො අට්ඨාසි. රාජා “අයං පුබ්බෙ පරිසමජ්ඣෙයෙව අම්බානි ආහරිත්වා අම්බාකං දෙනි, සනමෙසවස්සං විය අම්බවස්සං වස්සාපෙනි, ඉදානි ඵද්ධො විය යිතො, කිං නු බො කාරණ”න්ති වින්තෙත්වා තං පුච්ඡන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

1. “අභාසි මෙ අම්බඵලානි පුබ්බෙ, අණුනි ථුලානි ච බ්‍රහ්මවාරි;
තෙහෙව මන්නෙහි න දානි තුය්හං, දුමජ්ඵලා පාතුහවන්ති බ්‍රහ්මෙ”ති.

තත්ථ අභාසිති ආහරි. දුමජ්ඵලානි රුක්ඛඵලානි.

තං සුත්වා මාණවො “සචෙ ‘අජ්ජ අම්බඵලං න ගණ්හාමි’ති වක්ඛාමි, රාජා මෙ කුජ්ඣිස්සති, මුසාවාදෙන නං වඤ්චෙස්සාමි”ති දුතියං ගාථමාහ –

2. “නක්ඛත්තයොගං පටිමානායාමි, බණං මුහුත්තඤ්ච මන්නෙ න පස්සං;
නක්ඛත්තයොගඤ්ච බණඤ්ච ලද්ධා, අද්ධා හරිස්සම්බඵලං පහුත”න්ති.

තත්ථ අද්ධාහරිස්සම්බඵලන්ති අද්ධා අම්බඵලං ආහරිස්සාමි.

රාජා “අයං අඤ්ඤදා නක්ඛත්තයොගං න වදති, කිං නු බො ඵත”න්ති පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

3. “නක්ඛත්තයොගං න පුරෙ අභාණි, බණං මුහුත්තං න පුරෙ අසංසි;
සයං හරි අම්බඵලං පහුතං, චණ්ණෙන ගන්ධෙන රසෙනුපෙනං.
4. “මන්නාහිජ්ජපෙන පුරෙ හි තුය්හං, දුමජ්ඵලා පාතුහවන්ති බ්‍රහ්මෙ;
ස්වාජ්ජ න පාරෙසි ජජ්ජමපි මන්නං, අයං සො කො නාම තච්ජ්ජ ධම්මො”ති.

තත්ථ න පාරෙසිති න සක්කොසි. ජජ්ජමපිති ජජ්ජන්තොපි පරිවත්තෙන්තොපි. අයං සොති අයමෙව සො තච සභාවො අජ්ජ කො නාම ජාතොති.

තං සුත්වා මාණවො “න සක්කා රාජානං මුසාවාදෙන වඤ්චෙතුං, සචෙපි මෙ සභාවෙ කට්ඨෙන ආණං කරෙය්‍ය, කරොතු, සභාවමෙව කට්ඨෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

5. “චණ්ඩාලපුත්තො මම සම්පදාසි, ධම්මෙන මන්නෙ පකතිඤ්ච සංසි;
මා වස්සු මෙ පුච්ඡිතො නාමගොත්තං, ගුය්හිත්ථො අත්ථං විජහෙය්‍ය මන්නො.
6. “සොහං ජනිත්දෙන ජනම්හි පුට්ඨො, මක්ඛාහිභුතො අලිකං අභාණිං;
‘මන්නා ඉමෙ බ්‍රාහ්මණස්සා’ති මිච්ඡා, පහිනමන්තො කපණො රුදාමි”ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති සමෙන කාරණෙන අජ්ජට්ඨිජාදෙන්වාච අදාසි. පකතිඤ්ච සංසිති “මා මෙ පුච්ඡිතො නාමගොත්තං ගුය්හිත්ථො, සචෙ ගුහසි, මන්නා තෙ නස්සිස්සන්ති”ති තෙසං නස්සනපකතිඤ්ච මය්හං සංසි. බ්‍රාහ්මණස්සාති මිච්ඡාති “බ්‍රාහ්මණස්ස සන්නිකෙ මයා ඉමෙ මන්නා ගහිතා”ති මිච්ඡාය අභාණිං, තෙන මෙ තෙ මන්නා නට්ඨා, ස්වාහං පහිනමන්තො ඉදානි කපණො රුදාමිති.

තං සුත්වා රාජා “අයං පාපධම්මො ඵවරුපං රතනමන්නං න ඔලොකෙසි, ඵවරුපස්මිඤ්ඤි උත්තමරතනමන්නෙ ලද්ධො ජාති කිං කරිස්සති”ති කුජ්ඣිත්වා තස්ස ගරහන්තො –

7. “ඵරණ්ඩා පුච්ඡන්දා වා, අථ වා පාලිහද්දකා;
මධුං මධුන්ථිකො වින්දෙ, සො හි තස්ස දුමුත්තමො.
8. “බත්තියා බ්‍රාහ්මණා චෙස්සා, සුද්දා චණ්ඩාලපුක්කුසා;
යම්භා ධම්මං විජානෙය්‍ය, සො හි තස්ස නරුත්තමො.
9. “ඉමස්ස දණ්ඩඤ්ච වධඤ්ච දත්වා, ගලෙ ගහෙන්වා බලයාථ ජම්මං;
යො උත්තමත්ථං කසිරෙන ලද්ධං, මානාතිමානෙන විනාසයිත්ථා”ති. –

ඉමා ගාථා ආහ.

තත්ප් මධුන්ථිකොති මධුන්ථිකො පුරිසො අරඤ්ඤෙ මධුං ඔලොකෙන්තො එතෙසං රුක්ඛානං යතො මධුං ලහති, සොච දුමො තස්ස දුමුත්තමො නාම. තථෙව ඛත්තියාදිසු යම්හා පුරිසා ධම්මං කාරණං යුත්තං අත්ථං විජානෙය්‍ය, සොච තස්ස උත්තමො නරො නාම. ඉමස්ස දණ්ඩඤ්ඤාති ඉමස්ස පාපධම්මස්ස සබ්බස්සභරණදණ්ඩඤ්ඤා වෙච්ඡෙසිකාදිහි පිට්ඨිවම්මං උප්පාටෙන්වා වධඤ්ඤා දත්වා ඉමං ජම්මං ගලෙ ගහෙන්වා බලයාථ, බලිකාරත්තං පාපෙන්වා නිද්ධමථ නික්කඩ්ඪථ, කිං ඉමිනා ඉධ වසන්තෙනාති.

රාජපුරිසා තථා කත්වා “තවාචරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං ආරාධෙන්වාච සවෙ පුන මන්තෙ ලහිස්සසි, ඉධ ආගච්ඡෙය්‍යාසි, නො වෙ, ඉමං දිසං මා ඔලොකෙය්‍යාසි”ති තං නිබ්බිසයමකංසු. සො අනාථො හුත්වා “යපෙන්වා ආචරියං න මෙ අඤ්ඤං පටිසරණං අත්ථි, තස්සෙව සන්තිකං ගන්ත්වා තං ආරාධෙන්වා පුන මන්තං යාවස්සාමි”ති රොදන්තො තං ගාමං අගමාසි. අථ නං ආගච්ඡන්තං දිස්වා මහාසත්තො හරියං ආමන්තෙන්වා “හද්දෙ, පස්ස තං පාපධම්මං පරිහීනමන්තං පුන ආගච්ඡන්ත”න්ති ආහ. සො මහාසත්තං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො “කිංකාරණා ආගතොසි”ති පුට්ඨො “ආචරිය, මුසාවාදං කත්වා ආචරියං පච්චක්ඛිත්වා මහාවිනාසං පත්තොමිහි”ති වත්වා අච්චයං දස්සෙන්වා පුන මන්තෙ යාවන්තො –

10. “යථා සමං මඤ්ඤාමානො පතෙය්‍ය, සොබ්බං ගුහං නරකං පුත්තිපාදං;
රජ්ජුති වා අක්කමෙ කණ්ඨසප්පං, අන්ධො යථා ජොතිමධිට්ඨිගෙය්‍ය;
එවම්පි මං තං බලිතං සපඤ්ඤා, පහීනමන්තස්ස පුනප්පදාහි”ති. – ගාථමාහ;

තත්ප් යථා සමන්ති යථා පුරිසො ඉදං සමං යානන්ති මඤ්ඤාමානො සොබ්බං වා ගුහං වා භූමියා එලිතට්ඨානසඬ්ඛානං නරකං වා පුත්තිපාදං වා පතෙය්‍ය. පුත්තිපාදොති හිමවන්තපදෙසෙ මහාරුක්ඛෙ සුස්සිත්වා මතෙ තස්ස මූලෙසු පුත්තිකෙසු ජාතෙසු තස්මිං යානෙ මහාආවාටො හොති, තස්ස නාමං. ජොතිමධිට්ඨිගෙය්‍යාති අග්ගිං අක්කමෙය්‍ය. එවම්පිති එවං අහම්පි පඤ්ඤාවක්ඛුනො අභාවා අන්ධො තුම්භාකං විසෙසං අජානන්තො තුම්භෙසු බලිතො, තං මං බලිතං විදිත්වා සපඤ්ඤා ඤාණසම්පන්න පහීනමන්තස්ස මම පුනපි දෙථාති.

අථ නං ආචරියො “තාත, කිං කට්ඨෙ, අන්ධො හි සඤ්ඤාය දින්නාය සොබ්බාදිති පරිහරති, මයා පයමමෙව තච කථිතං, ඉදානි කිමත්ථං මම සන්තිකං ආගතොසි”ති වත්වා –

11. “ධම්මෙන මන්තං තච සම්පදාසිං, තුවම්පි ධම්මෙන පටිග්ගහෙසි;
පකතිම්පි තෙ අත්තමනො අසංසිං, ධම්මෙ යිතං තං න ජහෙය්‍ය මන්තො.
12. “යො බාල-මන්තං කසිරෙන ලද්ධං, යං දුල්ලහං අජ්ජ මනුස්සලොකෙ;
කිඤ්ඤාපි ලද්ධා ජීවිතුං අප්පපඤ්ඤො, විනාසයි අලිකං භාසමානො.
13. “බාලස්ස මුල්ලස්ස අකතඤ්ඤානො ව, මුසා භණන්තස්ස අසඤ්ඤාතස්ස;
මන්තෙ මයං තාදිසකෙ න දෙම, කුතො මන්තා ගච්ඡ න මය්හං රුච්චසි”ති. –

ඉමා ගාථා ආහ.

තත්ප් ධම්මෙනාති අහම්පි තච ආචරියභාගං හිරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා අග්ගහෙන්වා ධම්මෙනෙව මන්තං සම්පදාසිං, ත්වම්පි කිඤ්ඤි අදත්වා ධම්මෙන සමෙනෙව පටිග්ගහෙසි. ධම්මෙ යිතන්ති ආචරියපූජකධම්මෙ යිතං. තාදිසකෙති තථාථෙප අකාලඵලගණ්ඨාපකෙ මන්තෙ න දෙම, ගච්ඡ න මෙ රුච්චසිති.

සො එවං ආචරියෙන උයොසීතො “කිං මය්හං ජීවිතෙනා”ති අරඤ්ඤං පච්චිත්වා අනාථමරණං මරි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො ආචරියං පච්චක්ඛාය මහාවිනාසං පත්තො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා අකතඤ්ඤා මාණවො දෙවදත්තො අහොසි, රාජා ආනන්දො, වණ්ඩාලපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[475] 2. එන්දනජාතකවණ්ණනා අම්බජාතකවණ්ණනා පයමා.

කුයාරිහත්ථො පුරිසොති ඉදං සත්ථා රොහිණිනදිතිරෙ විහරන්තො ඤාතකානං කලහං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු පන කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආචි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා ඤාතකෙ ආමන්තෙන්වා – මහාරාජා, අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බහිනගරෙ වඩ්ඪකිගාමො අහොසි. තත්‍රෙකො බ්‍රාහ්මණවඩ්ඪකී අරඤ්ඤානො දාරුති ආහරිත්වා රථං කත්වා ජීවිකං කප්පෙසි. තදා හිමවන්තපදෙසෙ මහාඑන්දනරුක්ඛො අහොසි . එකො කාළසිහො ගොවරං පරියෙසිත්වා ආගන්ත්වා තස්ස මූලෙ නිපජ්ජි. අථස්ස එකදිවසං වාතෙ පහරන්තෙ එකො සුක්ඛදණ්ඩකො පතිත්වා ඛන්ධෙ අවත්ථාසි. සො ථොකං ඛන්ධෙන රුජන්තෙන හීතතසිතො උට්ඨාය පක්ඛන්දිත්වා පුන නිවත්තො ආගතමග්ගං ඔලොකෙන්තො කිඤ්ඤි අදිස්වා “අඤ්ඤො මං සිහො වා බාග්ගො වා අනුබන්ධන්තො නත්ථි, ඉමස්මිං පන රුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතා මං එත්ථ නිපජ්ජන්තං න සහති මඤ්ඤා, හොතු ජානිස්සාමි”ති

අටියානෙ කොපං බන්ධිත්වා රුක්ඛං පහරිත්වා “නෙව තව රුක්ඛස්ස පත්තං බාදාමි, න සාබං හඤ්ජාමි, ඉධ අඤ්ඤෙ මිගෙ වසන්තෙ සහසි, මං න සහසි, කො මය්හං දොසො අත්ථි, කතිපාහං ආගමෙහි, සමුලං තෙ රුක්ඛං උප්පාටෙන්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡෙදාපෙස්සාමි”ති රුක්ඛදෙවනං තජ්ජෙන්වා එකං පුරිසං උපධාරෙන්තො විවරි. තදා සො බ්‍රාහ්මණවඩ්ඪකී ද්වෙ තයො මනුස්සෙ ආදාය රථදාරුනං අත්ථාය යානකෙන තං පදෙසං ගන්ත්වා එකස්මිං යානෙ යානකං යපෙන්වා වාසිඵරසුහත්ථො රුක්ඛෙ උපධාරෙන්තො එන්දනස්මිපං අගමාසි. කාළසීහො තං දිස්වා “අජ්ජ, මයා පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං දට්ඨං වට්ටති”ති ගන්ත්වා රුක්ඛමුලෙ අටියාසි. වඩ්ඪකී ව ඉතො විතො ඔලොකෙන්වා එන්දනස්මිපෙන පායාසි. සො “යාව එසො නාතික්කමති, තාවදෙවස්ස කට්ඨස්සාමි”ති වින්තෙන්වා පයමං ගාථමාහ –

14. “කුයාරිහත්ථො පුරිසො, වනමොගය්හ නිට්ඨසි;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං දාරුං ඡෙතුමිච්ඡසි”ති.

තත්ථ පුරිසොති ත්වං කුයාරිහත්ථො එකො පුරිසො ඉමං වනං ඔගය්හ නිට්ඨසිති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “අච්ඡරියං වත හො, න වත මෙ ඉතො පුබ්බෙ මිගො මනුස්සවාචං භාසන්තො දිට්ඨපුබ්බො, එස රථානුච්ඡවිකං දාරුං ජාතිස්සති, පුච්ඡස්සාමි න”න්ති වින්තෙන්වා දුතියං ගාථමාහ –

15. “ඉස්සො වනානි වරසි, සමානි විසමානි ව;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කිං දාරුං නෙමියා දළ්භ”න්ති.

තත්ථ ඉස්සොති ත්වම්පි එකො කාළසීහො වනානි වරසි, ත්වං රථානුච්ඡවිකං දාරුං ජාතිස්සසිති.

තං සුත්වා කාළසීහො “ඉදානි මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ණස්සති”ති වින්තෙන්වා තතියං ගාථමාහ –

16. “නෙව සාලො න බදිරො, නාස්සකණ්ණො කුතො ධවො;
රුක්ඛො ව එන්දනො නාම, තං දාරුං නෙමියා දළ්භ”න්ති.

සො තං සුත්වා සොමනස්සජාතො “සුදිවසෙන වතම්හි අජ්ජ අරඤ්ඤං පටිට්ඨො, තිරච්ඡානගතො මෙ රථානුච්ඡවිකං දාරුං ආචික්ඛති, අහො සාධු”ති පුච්ඡන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

17. “කිදිසානිස්ස පත්තානි, බන්ධො වා පන කිදිසො;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, යථා ජානෙමු එන්දන”න්ති.

අථස්ස සො ආචික්ඛන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

18. “යස්ස සාබා පලම්බන්ති, නමන්ති න ව හඤ්ජරෙ;
සො රුක්ඛො එන්දනො නාම, යස්ස මුලෙ අහං යිතො.
19. “අරානං වක්කනාහීනං, ඊසානෙමිරථස්ස ව;
සබ්බස්ස තෙ කම්මනියො, අයං භෙස්සති එන්දනො”ති.

තත්ථ “අරාන”න්ති ඉදං සො “කදාවෙස ඉමං රුක්ඛං න ගණ්භෙය්‍යා, ගුණමිපිස්ස කට්ඨස්සාමි”ති වින්තෙන්වා එවමාහ. තත්ථ ඊසානෙමිරථස්ස වානි ඊසාය ව නෙමියා ව සෙසස්ස ව රථස්ස සබ්බස්ස තෙ එස කම්මනියො කම්මක්ඛමො භවිස්සතිති.

සො එවං ආචික්ඛිත්වා තුට්ඨමානසො එකමන්තෙ විවරි, වඩ්ඪකීපි රුක්ඛං ඡින්දිතුං ආරභි. රුක්ඛදෙවතා වින්තෙසි “මයා එතස්ස උපරි න කිඤ්චි පාතිතං, අයං අටියානෙ ආසාතං බන්ධිත්වා මම විමානං නාසෙති, අහඤ්ච විනස්සිස්සාමි, එකෙනුපායෙන ඉමඤ්ච ඉස්සං විනාසෙස්සාමි”ති. සා වතකම්මිකපුරිසො විය හුත්වා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා පුච්ඡ “හො පුරිස මනාපො තෙ රුක්ඛො ලද්ධො, ඉමං ඡින්දිත්වා කිං කරිස්සසි”ති? “රථනෙමිං කරිස්සාමි”ති. “ඉමිනා රුක්ඛෙන රථො භවිස්සති”ති කෙන තෙ අක්ඛාතන්ති. “එකෙන කාළසීහෙනා”ති. “සාධු සුට්ඨ තෙන අක්ඛාතං, ඉමිනා රුක්ඛෙන රථො සුන්දරො භවිස්සති, කාළසීහස්ස ගලවම්මං උප්පාටෙන්වා චතුරඩ්ඳුලමත්තෙ යානෙ අයපට්ටෙන විය නෙමිමණ්ඩලෙ පරික්ඛිත්තෙ නෙමි ව ටීරා භවිස්සති, බහුඤ්ච ධනං ලභිස්සසි”ති. “කාළසීහවම්මං කුතො ලච්ඡාමි”ති? “ත්වං බාලකොසි, අයං තව රුක්ඛො වනෙ යිතො න පලායති, ත්වං යෙන තෙ රුක්ඛො අක්ඛාතො, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ‘සාමි තයා දස්සිතරුක්ඛං කතරටියානෙ ඡින්දාමි’ති වඤ්චෙන්වා ආනෙහි, අථ නං නිරාසඩ්ඪකං ‘ඉධ ව එත්ථ ව ඡින්දා’ති මුබ්බුණ්ඩං පසාරෙන්වා ආචික්ඛන්තං තිබ්බෙන මහාඵරසුනා කොට්ටෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා වම්මං ආදාය වරමංසං බාදිත්වා රුක්ඛං ඡින්දා”ති වෙරං අජ්ජෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ඉමා ගාථා අභ –

20. “ඉති එන්දනරුක්ඛොපි, තාවදෙ අජ්ඣඛාසථ;
මය්හම්පි වචනං අත්ථි, භාරද්වාජ සුඤ්ඤාහි මෙ.
21. “ඉස්සස්ස උපක්ඛන්ධම්භා, උක්කච්ච වතුරඩ්ඳුලං;

තෙන නෙමිං පසාරෙසි, එවං දළ්හතරං සියා.

22. “ඉති එන්දනරුක්කොපි, වෙරං අප්පෙසි තාවදෙ; ජාතානඤ්ච අජාතානං, ඉස්සානං දුක්ඛමාවතී”ති.

තත්ථ භාරද්වාජාති තං ගොත්තෙන ආලපති. උපක්කන්ධම්භාති ඛන්ධතො. උක්කච්චාති උක්කන්තිත්වා.

වඩ්ඪකී රුක්ඛදෙවතාය වචනං සුත්වා “අහො අප්ප මය්හං මඬගලදිවසො”ති කාළසිහං සාතෙත්වා රුක්ඛං ඡෙත්වා පක්කාමි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

23. “ඉච්චෙවං එන්දනො ඉස්සං, ඉස්සො ච පන එන්දනං; අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදෙන, අඤ්ඤමඤ්ඤමසාතය්සං.

24. “එවමෙව මනුස්සානං, විවාදො යත්ථ ජායති; මයුරනච්චං නච්චන්ති, යථා තෙ ඉස්සඑන්දනා.

25. “තං වො වදාමි හද්දං වො, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා; සම්මොදථ මා විවදථ, මා භොථ ඉස්සඑන්දනා.

26. “සාමග්ගිමෙව සික්ඛෙථ, බුද්ධෙහෙනං පසංසිතං; සාමග්ගිරතො ධම්මට්ඨො, යොගක්ඛෙමා න ධංසති”ති.

තත්ථ අසාතය්සන්ති සාතාපෙසුං. මයුරනච්චං නච්චන්ති මහාරාජා යත්ථ හි මනුස්සානං විවාදො භොති, තත්ථ යථා නාම මයුරා නච්චන්තා පටිච්ඡාදෙනඛිං රහස්සඬ්ඨං පාකටං කරොන්ති, එවං මනුස්සා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස රන්ධං පකාසෙන්නා මයුරනච්චං නච්චන්ති නාම. යථා තෙ ඉස්සඑන්දනා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස රන්ධං පකාසෙන්නා නච්චිංසු නාම. තං වොති තෙන කාරණෙන තුම්භෙ වදාමි. හද්දං වොති හද්දං තුම්භාකං භොතු. යාවන්තෙත්ථාති යාවන්තො එත්ථ ඉස්සඑන්දනසද්දිසා මා අනුචත්ථ. සාමග්ගිමෙව සික්ඛෙත්ථාති සමග්ගභාවමෙව තුම්භෙ සික්ඛථ, ඉදං පඤ්ඤාචුද්ධෙහි පණ්ඩිතෙහි පසංසිතං. ධම්මට්ඨොති සුවර්තධම්මෙ යීතො. යොගක්ඛෙමා න ධංසති යොගෙහි ඛෙමා නිබ්බානා න පරිභායති නිබ්බානෙන දෙසනාකුටං ගණ්හි. සත්ථාජාතො ධම්මකථං සුත්වා සමග්ගා ජාතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා තං කාරණං විදිත්වා තස්මිං ව්‍යාසණ්ඨෙ නිචුත්ථදෙවතා අභමෙව අහොසි”න්ති.

[476] 3. ජවනහංසජාතකවණ්ණනා එන්දනජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ඉධෙව හංස නිප්පාති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො දළ්භධම්මධනුග්ගහසුත්තන්තදෙසනං (සං. නි. 2.228) ආරබ්භ කට්ඨෙ. භගවතා හි –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, වත්තාරො දළ්භධම්මා ධනුග්ගහා සුසික්ඛිතා කතහත්ථා කතුපාසනා චතුද්දිසා යීතා අස්සු, අථ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍ය ‘අහං ඉමෙසං චතුන්තං දළ්භධම්මානං ධනුග්ගහානං සුසික්ඛිතානං කතහත්ථානං කතුපාසනානං චතුද්දිසා කණ්ඨෙ ඛිත්තෙ අපතිට්ඨිතෙ පථවියං ගහෙත්වා ආහරිස්සාමි’ති. “තං කිං මඤ්ඤථ, භික්ඛවෙ, ‘ජවනො පුරිසො පරමෙන ජවෙන සමන්තාගතො’ති අලං වචනායා”ති? “එවං හන්තෙ”ති. යථා ච, භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ච වන්දිමසුරියානං ජවො, තතො සිසතරො. යථා ච, භික්ඛවෙ, තස්ස පුරිසස්ස ජවො, යථා ච වන්දිමසුරියානං ජවො, යථා ච යා දෙවතා වන්දිමසුරියානං පුරතො ධාවන්ති, තාසං දෙවතානං ජවො, තතො සිසතරං ආයුසඬ්ඨාරා බියන්ති, තස්මාතිහ, භික්ඛවෙ, එවං සික්ඛිතඛිං ‘අප්පමන්තා විහරිස්සාමා’ති. එවඤ්ඤි වො, භික්ඛවෙ, සික්ඛිතඛිං”න්ති –

ඉමස්ස සුත්තස්ස කථිතදිවසතො දුතියදිවසෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, සත්ථා අත්තනො බුද්ධවිසයෙ යත්වා ඉමෙසං සත්තානං ආයුසඬ්ඨාරෙ ඉත්තරෙ දුබ්බලෙ කත්වා පරිදිපෙන්නො පුපුඡ්ජනහික්ඛු අතිවිය සන්තාසං පාපෙසි, අහො බුද්ධලං නාමා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, ස්වාහං ඉදාති සබ්බඤ්ඤානං පත්තො ආයුසඬ්ඨාරානං ඉත්තරභාවං දස්සෙත්වා හික්ඛු සංවෙඡෙත්වා ධම්මං දෙසෙමි, මයා හි පුබ්බෙ අහෙතුකහංසයොනියං නිබ්බත්තෙනපි ආයුසඬ්ඨාරානං ඉත්තරභාවං දස්සෙත්වා බාරාණසිරාජානං ආදිං කත්වා සකලරාජපරිසං සංවෙඡෙත්වා ධම්මො දෙසිතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ජවනහංසයොනියං නිබ්බත්තිත්වා නචුතිහංසසහස්සපරිචුතො චිත්තකුටෙ පටිවසති. සො එකදිවසං ජම්බුදීපතලෙ එකස්මිං සරෙ සපරිවාරො සයංජාතසාලිං බාදිත්වා ආකාසෙ සුවණ්ණකිලඤ්ජං පත්ථරන්තො විය මහන්තෙන පරිවාරෙන බාරාණසිනගරස්ස මත්ථකෙන මන්දමන්දාය විලාසගතියා චිත්තකුටං ගච්ඡති. අථ නං බාරාණසිරාජා දිස්වා “ඉමිනාපි මාදිසෙන රඤ්ඤා

හවිතබ්බ”න්ති අමච්චානං වත්ථා තස්මිං සිනෙහං උප්පාදෙන්වා මාලාගන්ධවිලෙපනං ගහෙන්වා මහාසත්තං ඔලොකෙන්වා සබ්බතුරියානි පග්ගන්භාපෙසි. මහාසත්තො අත්තනො සක්කාරං කරොන්තං දිස්වා භංසෙ පුච්ඡි “රාජා , මම එවරුපං සක්කාරං කරොන්තො කිං පච්චාසිසති” ති? “තුම්හෙහි සද්ධිං මිත්තභාවං දෙවා” ති. “තෙන හි රඤ්ඤො අම්හෙහි සද්ධිං මිත්තභාවො භොතු” ති රඤ්ඤො සද්ධිං මිත්තභාවං කත්වා පක්කාමි. අපේකදිවසං රඤ්ඤො උයානං ගතකාලෙ අනොතත්තදහං ගන්ත්වා එකෙන පක්ඛෙන උදකං, එකෙන වන්දනවුණ්ණං ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං තෙන උදකෙන න්භාපෙන්වා වන්දනවුණ්ණෙන ඔකිරිත්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව සපරිවාරො චිත්තකුටං අගමාසි. තතො පටියාය රාජා මහාසත්තං දට්ඨුකාමො හුන්වා “සභායො මෙ අප්ප ආගමිස්සති, සභායො මෙ අප්ප ආගමිස්සති” ති ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො අව්ඡති.

තදා මහාසත්තස්ස කනිට්ඨා ද්වෙ භංසපොතකා “සුරියෙන සද්ධිං ජවිස්සාමා” ති මන්තෙන්වා මහාසත්තස්ස ආරොවෙසුං “මයං සුරියෙන සද්ධිං ජවිස්සාමා” ති. “තාතා, සුරියජවො නාම සීසො, සුරියෙන සද්ධිං ජවිතුං න සක්ඛිස්සප්, අත්තරාව විනස්සිස්සප්, මා ගමිත්වා” ති. තෙ දුතියමිපි තතියමිපි යාචිංසු, බොධිසත්තොපි තෙ යාවතතියං වාරෙසියෙව. තෙ මානපද්ධා අත්තනො බලං අජානන්තා මහාසත්තස්ස අනාවක්ඛිත්වා ව “සුරියෙන සද්ධිං ජවිස්සාමා” ති සුරියෙ අනුග්ගතෙයෙව ගන්ත්වා යුගන්ධරමත්ථකෙ නිසීදිංසු. මහාසත්තො තෙ අදිස්වා “කභං නු බො ගතා” ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුන්වා වින්තෙසි “තෙ සුරියෙන සද්ධිං ජවිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, අත්තරාව විනස්සිස්සන්ති, ජීවිතං තෙසං දස්සාමි” ති. සොපි ගන්ත්වා යුගන්ධරමත්ථකෙයෙව නිසීදි. අප් උග්ගතෙ සුරියමණ්ඩලෙ භංසපොතකා උප්පතිත්වා සුරියෙන සද්ධිං පක්ඛන්දිංසු, මහාසත්තොපි තෙහි සද්ධිං පක්ඛන්දි. කනිට්ඨභානිකො යාව පුබ්බණ්භසමයා ජවිත්වා කිලමි, පක්ඛසන්ධිසු අග්ගිඋට්ඨානකාලො විය අහොසි. සො බොධිසත්තස්ස සඤ්ඤං අදාසි “භානික, න සක්කොමි” ති. අප් නං මහාසත්තො “මා භායි, ජීවිතං තෙ දස්සාමි” ති පක්ඛපඤ්ජරෙන පරික්ඛිපිත්වා අස්සාසෙන්වා චිත්තකුටපබ්බතං තෙන්වා භංසානං මජ්ඣෙ යපෙන්වා පුන පක්ඛන්දිත්වා සුරියං පත්වා ඉතරෙන සද්ධිං පායාසි. සොපි යාව උපකට්ඨමජ්ඣන්තිකා සුරියෙන සද්ධිං ජවිත්වා කිලමි, පක්ඛසන්ධිසු අග්ගිඋට්ඨානකාලො විය අහොසි. තදා බොධිසත්තස්ස සඤ්ඤං අදාසි “භානික, න සක්කොමි” ති. තමිපි මහාසත්තො තපේව සමස්සාසෙන්වා පක්ඛපඤ්ජරෙනාදාය චිත්තකුටමෙව අගමාසි. තස්මිං බණෙ සුරියො නභමජ්ඣං පාපුණි.

අප් මහාසත්තො “මම අප්ප සරිරබලං වීමංසිස්සාමි” ති වින්තෙන්වා එකවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා යුගන්ධරමත්ථකෙ නිසීදිත්වා තතො උප්පතිත්වා එකවෙගෙන සුරියං පාපුණිත්වා කාලෙන පුරතො, කාලෙන පච්ඡතො ජවිත්වා වින්තෙසි “මය්හං සුරියෙන සද්ධිං ජවනං නාම නිරත්ථකං අයොනිසොමනසිකාරසම්භුතං, කිං මෙ ඉම්නා, බාරාණසිං ගන්ත්වා මම සභායකස්ස රඤ්ඤො අත්ථයුත්තං ධම්මයුත්තං කප්පං කපේස්සාමි” ති. සො නිවත්තිත්වා සුරියෙ නභමජ්ඣං අනතික්කන්තෙයෙව සකලවක්කවාළගබ්භං අත්තන්තෙන අනුසංයායිත්වා වෙගං පරිභාපෙන්තො සකලජම්බුදිපං අත්තන්තෙන අනුසංයායිත්වා බාරාණසිං පාපුණි. ද්වාදසයොජනිකං සකලනගරං භංසච්ඡන්තං විය අහොසි, ඡිද්දං නාම න පඤ්ඤායි, අනුක්කමෙන වෙගෙ පරිභායන්තෙ ආකාසෙ ඡිද්දානි පඤ්ඤායිංසු. මහාසත්තො වෙගං පරිභාපෙන්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා සිහපඤ්ජරස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ අට්ඨාසි. රාජා “ආගතො මෙ සභායො” ති සොමනස්සප්පත්තො තස්ස නිසීදනත්ථාය කඤ්චනපීඨං පඤ්ඤපෙන්වා “සම්ම, පච්ඡ, ඉධ නිසීදා” ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ -

27. “ඉධෙව භංස නිපත, පියං මෙ තව දස්සනං;
ඉස්සරොසි අනුප්පත්තො, යම්ධන්ථි පච්චෙදායා” ති.

තත්ථ “ඉධා” ති කඤ්චනපීඨං සන්ධායාහ. නිපතානි නිසීද. ඉස්සරොසිති ත්වං ඉමස්ස යානස්ස ඉස්සරො සාමි හුන්වා ආගතොසිති වදති. යම්ධන්ථි පච්චෙදායානි යං ඉමස්මිං නිවෙසනෙ අත්ථි, තං අපරිසඬ්ඤානො අම්භාකං කපේහිති.

මහාසත්තො කඤ්චනපීඨෙ නිසීදි. රාජා සතපාකසහස්සපාකෙහි තෙලෙහි තස්ස පක්ඛන්තරානි මක්ඛෙන්වා කඤ්චනතට්ඨකෙ මධුලාපෙ ව මධුරොදකඤ්ච සක්ඛරොදකඤ්ච දාපෙන්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “සම්ම, ත්වං එකකොව ආගතොසි, කුහිං අගමිත්වා” ති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං විත්ථාරෙන කපේසි. අප් නං රාජා ආහ “සම්ම, මමපි සුරියෙන සද්ධිං ජවිතවෙගං දස්සෙහි” ති. මහාරාජ, න සක්කා සො වෙගො දස්සෙතුන්ති. තෙන හි මෙ සරික්ඛකමත්තං දස්සෙහිති. සාධු, මහාරාජ, සරික්ඛකමත්තං දස්සෙස්සාමි, අක්ඛණ්ණවෙධි ධනුග්ගහෙ සන්තිපාතෙහිති. රාජා සන්තිපාතෙසි. මහාසත්තො වත්තාරො ධනුග්ගහෙ ගහෙන්වා නිවෙසනා ඔරුය්හ රාජඬ්ගණෙ සිලාථම්භං නිඛණාපෙන්වා අත්තනො ගිවායං සණ්ටං බන්ධාපෙන්වා සිලාථම්භමත්ථකෙ නිසීදිත්වා වත්තාරො ධනුග්ගහෙ ථම්භං නිස්සාය වතුද්දිසාහිමුඛෙ යපෙන්වා “මහාරාජ, ඉමෙ වත්තාරො ජනා එකප්පභාරරෙනෙව වතුද්දිසාහිමුඛා වත්තාරි කණ්ඩානි බිපන්තු, තානි අහං පථං අප්පත්තානෙව ආහරිත්වා එතෙසං පාදමුලෙ පාතෙස්සාමි. මම කණ්ඩගහණත්ථාය ගතභාවං සණ්ටසද්දසඤ්ඤාය ජානෙය්‍යාසි, මං පන න පස්සිස්සසි” ති වත්වා තෙහි එකප්පභාරරෙනෙව බිත්තකණ්ඩානි ආහරිත්වා තෙසං පාදමුලෙ පාතෙන්වා සිලාථම්භමත්ථකෙ නිසින්තමෙව අත්තානං දස්සෙන්වා “දිට්ඨො තෙ, මහාරාජ, මය්හං වෙගො” ති වත්වා “මහාරාජ, අයං වෙගො මය්හං තෙව උත්තමො, මජ්ඣිමො, පරිත්තො ලාමකවෙගො එස, එවං සීසො, මහාරාජ, අම්භාකං වෙගො” ති ආහ.

අප් නං රාජා පුච්ඡි “සම්ම, අත්ථි පන තුම්භාකං වෙගතො අඤ්ඤො සීසතරො වෙගො” ති? “ආම, මහාරාජ, අම්භාකං උත්තමවෙගතොපි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන ඉමෙසං සත්තානං ආයුසඬ්ඛාරා සීසතරං බියන්ති භිජ්ජන්ති, බයං ගච්ඡන්ති” ති බණ්කනිරොධවසෙන රුපධම්මානං නිරොධං දස්සෙති, තතො නාමධම්මානං.

රාජා මහාසත්තස්ස කථං සුත්වා මරණභයහීතො සතිං පච්චුපට්ඨාපෙනුං අසක්කොන්තො භූමියං පති, මහාජනො උත්තාසං පත්තො අහොසි. රඤ්ඤො මුඛං උදකෙන සිඤ්චිත්වා සතිං ලභාපෙසි. අථ නං මහාසත්තො “මහාරාජ, මා භායි, මරණස්සතිං භාවෙහි, ධම්මං චරාහි, දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොහි, අප්පමත්තො හොහි, දෙවා”ති ඔවදි. අථ රාජා “සාමි, මයං කුම්භාදිසෙන ඤාණබලසම්පන්නෙන ආචරියෙන චිතා වසිතුං න සක්ඛිස්සාම, චිත්තකූටං අගන්ත්වා මය්හං ධම්මං දෙසෙන්තො මය්හං ඔවාදාවරියො හුත්වා ඉධෙව වසාහි”ති යාවන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

28. “සවනෙන එකස්ස පියා භවන්ති, දිස්වා පනෙකස්ස වියෙති ඡන්දො;
දිස්වා ච සුත්වා ච පියා භවන්ති, කච්චිත්තු මෙ පියසි දස්සනෙන.
29. “සවනෙන පියො මෙසි, හියොවා වාගම්ම දස්සනං;
එවං පියදස්සනො මෙ, වස හංස මමන්තිකෙ”ති.

තාසං අත්ථො – සම්ම හංසරාජ සවනෙන එකස්ස එකච්චෙ පියා හොන්ති, “එවං ගුණො නාමා”ති සුත්වා සවනෙන පියායති, එකස්ස පන එකච්චෙ දිස්වා ඡන්දො විගච්ඡති, පෙමං අන්තරධායති, බාදිතුං ආගතා යක්ඛා විය උපට්ඨන්ති, එකස්ස එකච්චෙ දිස්වා ච සුත්වා වාති උභයථාපි පියා හොන්ති, තෙන තං පුච්ඡාමි. කච්චිත්තු මෙ පියසි දස්සනෙනාති කච්චි තු ත්වං මං පියායසි, මය්හං පන ත්වං සවනෙන පියොව, දස්සනං පනාගම්ම අතිපියොව. එවං මම පියදස්සනො සමානො චිත්තකූටං අගන්ත්වා ඉධ මම සන්තිකෙ වසාති.

බොධිසත්තො ආහ –

30. “වසෙය්‍යාම තවාගාරෙ, නිව්චං සක්කතපුජිතා;
මත්තො ච එකදා වජ්ජෙ, හංසරාජං පවන්තු මෙ”ති.

තත්ථ මත්තො ච එකදාති මහාරාජ, මයං තව සරෙ නිව්චං පුජිතා වසෙය්‍යාම, ත්වං පන කදාවි සුරාමදමත්තො මංසබ්බාදනත්ථං “හංසරාජං පවන්තු මෙ”ති වදෙය්‍යාසි, අථ එවං තව අනුජීවිතො මං මාරෙත්වා පචෙය්‍යුං, තදාහං කිං කරිස්සාමිති.

අථස්ස රාජා “තෙන හි මජ්ජිමෙව න පිටිස්සාමි”ති පටිඤ්ඤං දාතුං ඉමං ගාථමාහ –

31. “ධිරත්ථු තං මජ්ජපානං, යං මෙ පියතරං තයා;
න වාපි මජ්ජං පිස්සාමි, යාව මෙ වච්ඡසි සරෙ”ති.

තතො පරං බොධිසත්තො ඡ ගාථා ආහ –

32. “සුච්ඡානං සිඛිගාලානං, සකුණානඤ්ච වස්සිතං;
මනුස්සවස්සිතං රාජ, දුඛිච්ඡානතරං තතො.
33. “අපි වෙ මඤ්ඤති පොසො, ඤාති මිත්තො සබ්බාති වා;
යො පුබ්බෙ සුමනො හුත්වා, පච්ඡා සම්පජ්ජතෙ දිසො.
34. “යස්මිං මනො නිව්සති, අවිදුරෙ සභාපි සො;
සන්තිකෙපි හි සො දුරෙ, යස්මිං නාවිසතෙ මනො.
35. “අන්තොපි සො හොති පසන්නචිත්තො, පාරං සමුද්දස්ස පසන්නචිත්තො;
අන්තොපි සො හොති පදුට්ඨචිත්තො, පාරං සමුද්දස්ස පදුට්ඨචිත්තො.
36. “සංවසන්නා විවසන්ති, යෙ දිසා තෙ රටෙසහ;
ආරා සන්තො සංවසන්ති, මනසා රට්ඨවඩ්ඪන.
37. “අතිවිරං නිවාසෙන, පියො භවති අප්පියො;
ආමන්ත බො තං ගච්ඡාම, පුරා තෙ හොම අප්පියා”ති.

තත්ථ වස්සිතන්ති මහාරාජ, තිරච්ඡානගතා උපුහදයා, තෙන තෙසං වස්සිතං සුච්ඡානං, මනුස්සා පන කක්ඛලා, තස්මා තෙසං වචනං දුඛිච්ඡානතරන්ති අත්ථො. යො පුබ්බෙති යො පුග්ගලො පඨමමෙව අත්තමනො හුත්වා “ත්වං මය්හං ඤාතකො මිත්තො පාණසමො සබ්බා”ති අපි එවං මඤ්ඤති, ස්වෙව පච්ඡා දිසො වෙරි සම්පජ්ජති, එවං දුඛිච්ඡානං නාම මනුස්සභද්‍යන්ති. නිව්සතීති මහාරාජ, යස්මිං පුග්ගලෙ පෙමවසෙන මනො නිව්සති, සො දුරෙ වසන්තොපි අවිදුරෙ සභාපි වසතියෙව නාම. යස්මිං පන පුග්ගලෙ මනො න නිව්සති අපෙති, සො සන්තිකෙ වසන්තොපි දුරෙයෙව.

අන්තොපි සො හොතීති මහාරාජ, යො සභායො පසන්නචිත්තො, සො චිත්තෙන අල්ලිනත්තා පාරං සමුද්දස්ස වසන්තොපි අන්තොයෙව හොති. යො පන පදුට්ඨචිත්තො, සො චිත්තෙන අනල්ලිනත්තා අන්තො වසන්තොපි පාරං සමුද්දස්ස නාම. යෙ දිසා තෙති යෙ වෙරිනො පච්චත්ථිකා, තෙ එකතො වසන්තාපි දුරෙ වසන්තියෙව නාම. සන්තො

පන පණ්ඩිතා ආරා ධීතාපි මෙත්තාභාවිතෙන මනසා ආවජ්ජේන්තා සංවසන්තියෙව. පුරා තෙ භොමාති යාව තව අප්පියා න භොම, තාවදෙව තං ආමන්තෙත්වා ගච්ඡාමාති වදති.

අථ නං රාජා ආහ –

38. “එවං වෙ යාවමානානං, අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣයි;
පරිවාරකානං සතං, වචනං න කරොසි නො;
එවං තං අභියාචාම, පුන කයිරාසි පරියාය”න්ති.

තත්ථ එවං චෙති සචෙ භංසරාජ, එවං අඤ්ජලිං පග්ගස්භ යාවමානානං අමිභාකං ඉමං අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣයි, තව පරිවාරකානං සමානානං වචනං න කරොසි, අථ නං එවං යාචාම. පුන කයිරාසි පරියායන්ති කාලෙන කාලං ඉධ ආගමනාය වාරං කරෙය්‍යාසිති අත්ථො.

තතො බොධිසත්තො ආහ –

39. “එවං වෙ නො විහරතං, අන්තරායො න භෙස්සති;
තුස්භං වාපි මහාරාජ, මය්හඤ්ච රට්ඨවඩ්ඨන;
අප්පෙව නාම පස්සෙමු, අභොරත්තානමච්චියෙ”න්ති.

තත්ථ එවං වෙ නොති මහාරාජ, මා වින්තයිත්ථ, සචෙ අමිභාකමිපි එවං විහරත්තානං ජීවිතන්තරායො න භවිස්සති, අප්පෙව නාම උභො අඤ්ඤමඤ්ඤං පස්සිස්සාම, අපිච ත්ථං මයා දින්නං ඔවාදමෙව මම යානෙ යපෙත්වා එවං ඉත්තරජීවිතෙ ලොකසන්නිවාසෙ අප්පමත්තො හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්තො දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි, එවඤ්චි මෙ ඔවාදං කරොන්තො මං පස්සිස්සතියෙවාති. එවං මහාසත්තො රාජානං ඔවදිත්වා විත්තකුටපබ්බතමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තෙනපි මයා ආයුසඬ්ඛාරානං දුබ්බලභාවං දස්සෙත්වා ධම්මො දෙසිතො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, කනිට්ඨො මොග්ගල්ලානො, මජ්ඣිමො සාරිපුත්තො, සෙසභංසගණො බුද්ධපරිසා, ජවනභංසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[477] 4. චූළනාරදජාතකවණ්ණනා ජවනභංසජාතකවණ්ණනා තතියා.

න තෙ කට්ඨානි භින්නානීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ථුල්ලකුමාරිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථීවාසිනො කිරෙකස්ස කුලස්ස පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකා ධීතා අහොසි සොභග්ගජ්ජත්තා, න ච නං කොචී වාරෙසි. අථස්සා මාතා වින්තෙසි “මම ධීතා වයජ්ජත්තා, න ච නං කොචී වාරෙති, ආමිසෙන මච්ඡං විය එතාය එකං සාකියභික්ඛුං පලොභෙත්වා උප්පබ්බාපෙත්වා තං නිස්සාය ජීවිස්සාමි”ති. තදා ච සාවත්ථීවාසී එකො කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නකාලතො පටියාය සික්ඛාකාමනං පභාය ආලසියො සරීරමණ්ඩනමනුයුත්තො විභාසි. මහාඋපාසිකා ගෙහෙ යාගුබාදනීයභොජනීයානි සම්පාදෙත්වා ද්වාරෙ යත්වා අන්තරවිටීයා ගච්ඡන්තෙසු භික්ඛුසු එකං භික්ඛුං රසභණ්භාය බන්ධිත්වා ගහෙතුං සක්කුණෙය්‍යාරූපං උපධාරෙන්නී තෙපිටකආභිධම්මිකවිනයධරානං මහන්තෙන පරිවාරෙන ගච්ඡන්තානං අන්තරෙ කඤ්චි ගස්භුපගං අදිස්වා තෙසං පච්ඡතො ගච්ඡන්තානං මධුරධම්මකථිකානං අව්ඡින්නවලාභකසදිසානං පිණ්ඩපාතිකානම්පි අන්තරෙ කඤ්චි අදිස්වාච එකං යාව බචි අපඬ්ඨගා අක්ඛීනී අඤ්ජෙත්වා කෙසෙ ඔසණ්භෙත්වා දුකුලන්තරවාසකං නිවාසෙත්වා සචිතමච්ඨං වීචරං පාරුපිත්වා මණ්ඩණ්ණපත්තං ආදාය මනොරමං ඡත්තං ධාරයමානං විස්සට්ඨිත්ථියං කායද්ද්භිබ්බුලං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “ඉමං සක්කා ගණ්භිතු”න්ති ගන්ත්වා වන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා “එථ , භන්තෙ”ති සරං ආනෙත්වා නිසිදාපෙත්වා යාගුආදීහි පරිවිසිත්වා කතභත්තකිච්චං තං භික්ඛුං “භන්තෙ, ඉතො පටියාය ඉධෙවාගච්ඡෙය්‍යාථා”ති ආහ. සොපි තතො පටියාය තත්ථෙව ගන්ත්වා අපරභාගෙ විස්සාසිකො අහොසි.

අට්ඨකදිවසං මහාඋපාසිකා තස්ස සචනපට්ඨෙ යත්වා “ඉමස්මිං ගෙහෙ උපභොගපරිභොගමත්තා අත්ථී, තථාරූපො පන මෙ පුත්තො වා ජාමාතා වා ගෙහං විචාරිතුං සමත්ථො නත්ථී”ති ආහ. සො තස්සා වචනං සුත්වා “කිමත්ථං නු බො කට්ඨෙති”ති ථොකං හදයෙ විද්ධො විය අහොසි. සා ධීතරං ආහ “ඉමං පලොභෙත්වා තව වසෙ වත්තාපෙහි”ති. සා තතො පටියාය මණ්ඩිතපසාධිතා ඉත්ථිකුත්තවිලාසෙහි තං පලොභෙසි. ථුල්ලකුමාරිකානි න ච ථුලසරීරා දට්ඨබ්බා, ථුලා වා හොතු කිසා වා, පඤ්චකාමගුණිකරාගෙන පන ථුලතාය “ථුල්ලකුමාරිකා”ති වුවිච්ඡි. සො දහරො කිලෙසවසිකො හුත්වා “න දානාහං බුද්ධසාසනෙ පතිට්ඨාතුං සක්ඛිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “විහාරං ගන්ත්වා පත්තවීචරං නිය්‍යාදෙත්වා අසුකට්ඨානං නාම ගම්ස්සාමි, තත්‍ර මෙ වත්ථානි පෙසෙථා”ති වත්වා විහාරං ගන්ත්වා පත්තවීචරං නිය්‍යාදෙත්වා “උක්කණ්ඨිතොස්මි”ති ආවරියුපජ්ඣායෙ ආහ. තෙ තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා “අයං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති ආරොචෙසුං. සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති වත්වා “ථුල්ලකුමාරිකාය, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු

පුබ්බෙපෙසා තව අරඤ්ඤෙ වසන්තස්ස බ්‍රහ්මවරියන්තරායං කත්වා මහන්තං අනත්ථමකාසී, පුන ත්වං එතමෙව නිස්සාය කස්මා උක්කණ්ඨිතොසී”ති වත්වා භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ මහාභොගෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා උග්ගහිතසිප්පො කුටුම්භං සණ්ඨපෙසී, අප්පස්ස හරියා එකං පුත්තං විජායිත්වා කාලමකාසී. සො “යථෙව මෙ පියහරියාය, එවං මයිපි මරණං ආගමිස්සති, කිං මෙ සරාවාසෙන, පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා කාමෙ පහාය පුත්තං ආදාය භිමවන්තං පවිසිත්වා තෙන සද්ධිං ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්වා වනමූලඵලාභාරො අරඤ්ඤෙ විහාසී. තදා පච්චන්තවාසිනො වොරා ජනපදං පවිසිත්වා ගාමං පහරිත්වා කරමරෙ ගහෙන්වා භණ්ඩිකං උක්ඛිපාපෙන්වා පුන පච්චන්තං පාපයිංසු. තෙසං අන්තරෙ එකා අභිරූපා කුමාරිකා කෙරාටිකපඤ්ඤාය සමන්තාගතා වින්තෙසි “ඉමෙ අමිහෙ ගහෙන්වා දාසිභොගෙන පරිභුඤ්ජිස්සන්ති, එකෙන උපායෙන පලායිතුං වට්ටති”ති. සා “සාමි, සරිරකිච්චං කාතුකාමාමිහි, ථොකං පටික්කමිත්වා තිට්ඨා”ති වත්වා වොරෙ වඤ්චෙන්වා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසන්ති බොධිසත්තස්ස පුත්තං අස්සමෙ යපෙන්වා ඵලාඵලත්ථාය ගතකාලෙ පුබ්බණ්ඩහමයෙ තං අස්සමං පාපුණිත්වා තං තාපසකුමාරං කාමරනියා පලොභෙන්වා සීලමස්ස භින්දිත්වා අත්තනො වසෙ වන්තෙන්වා “කිං තෙ අරඤ්ඤවාසෙන, එහි ගාමං ගන්ත්වා වසිස්සාම, තත්‍ර හි රූපාදයො කාමගුණා සුලභා”ති ආහ. සොපි “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “පිතා තාව මෙ අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ආහරිතුං ගතො, තං දිස්වා උභොපි එකතොව ගමිස්සාමා”ති ආහ.

සා වින්තෙසි – “අයං තරුණදාරකො න කිඤ්ච ජානාති, පිතරා පනස්ස මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතෙන භවිතබ්බං, සො ආගන්ත්වා ‘ඉධ කිං කරොසී’ති මං පොථෙත්වා පාදෙ ගහෙන්වා කඩ්ඞෙත්වා අරඤ්ඤෙ බිපිස්සති, තස්මිං අනාගතෙයෙව පලායිස්සාමි”ති. අථ තං “අහං පුරතො ගච්ඡාමි, ත්වං පච්ඡා ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති වත්වා මග්ගසඤ්ඤං ආචික්ඛිත්වා පක්කාමි. සො තස්සා ගතකාලතො පට්ඨාය උප්පන්තදොමනස්සො යථා පුරෙ කිඤ්චි වත්තං අකත්වා සසීසං පාරුපිත්වා අන්තොපණ්ණසාලාය පජ්ඣායන්තො නිපජ්ජී. මහාසත්තො ඵලාඵලං ආදාය ආගන්ත්වා තස්සා පදවලඤ්ජං දිස්වා “අයං මාතුගාමස්ස පදවලඤ්ජො, ‘පුත්තස්ස මම සීලං භින්තං භවිස්සති’ති වින්තෙන්තො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා ඵලාඵලං ඔතාරෙන්වා පුත්තං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

40. “න තෙ කට්ඨානි භින්තානි, න තෙ උදකමාහතං;
අග්ගිපි තෙ න භාපිතො, කිං නු මන්දොව ඤායසී”ති.

තත්ථ අග්ගිපි තෙ න භාපිතොති අග්ගිපි තෙ න ජාලිතො. මන්දොවාති නිප්පඤ්ඤො අත්ඨබ්බාලො විය.

සො පිතු කථං සුත්වා උට්ඨාය පිතරං වන්දිත්වා ගාරවෙනෙව අරඤ්ඤවාසෙ අනුස්සාහං පවෙදෙන්තො ගාථාද්වයමාහ –

41. “න උස්සහෙ වනෙ වත්ථුං, කස්සපාමන්තයාමි තං;
ඤ්ඤො වාසො අරඤ්ඤමිහි, රට්ඨං ඉච්ඡාමි ගන්තවෙ.

42. “යථා අහං ඉතො ගන්ත්වා, යස්මිං ජනපදෙ වසං;
ආචාරං බ්‍රහ්මෙ සික්ඛෙය්‍යං, තං ධම්මං අනුසාස ම”න්ති.

තත්ථ කස්සපාමන්තයාමි තන්ති කස්සප ආමන්තයාමි තං. ගන්තවෙති ගන්තුං. ආචාරන්ති යස්මිං ජනපදෙ වසාමි, තත්ථ වසන්තො යථා ආචාරං ජනපදචාරිත්තං සික්ඛෙය්‍යං ජානෙය්‍යං, තං ධම්මං අනුසාස ඔචදාහිති වදති.

මහාසත්තො “සාධු, තාත, දෙසචාරිත්තං තෙ කථෙස්සාමි”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ –

43. “සවෙ අරඤ්ඤං භිත්වාන, වනමූලඵලානි ව;
රට්ඨෙ රොවයසෙ වාසං, තං ධම්මං නිසාමෙහි මෙ.

44. “විසං මා පටිසෙවිත්ථො, පපාතං පරිවජ්ජය;
පඬිකෙ ව මා විසිදිත්ථො, යත්තො වාසිවිසෙ වරෙ”ති.

තත්ථ ධම්මන්ති සවෙ රට්ඨවාසං රොවෙසි, තෙන හි ත්වං ජනපදචාරිත්තං ධම්මං නිසාමෙහි. යත්තො වාසිවිසෙති ආසිවිසස්ස සන්තිකෙ යත්තො පටියත්තො වරෙය්‍යාසි, සක්කොන්තො ආසිවිසං පරිවජ්ජෙය්‍යාසිති අත්ථො.

තාපසකුමාරො සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස අත්ථං අජානන්තො පුච්ඡී –

45. “කිං නු විසං පපාතො වා, පඬිකො වා බ්‍රහ්මචාරිනං;
කං ත්වං ආසිවිසං බුසි, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

ඉතරොපිස්ස බ්‍යාකාසී –

46. “ආසවො තාත ලොකස්මිං, සුරා නාම පවුච්චති;
මනුස්සේඤ්ඤා සුරභී වග්ගු, සාදු බුද්දරසුපමො;
විසං තදාහු අරියා සෙ, බ්‍රහ්මවරියස්ස නාරද.
47. “ඉත්ථියො තාත ලොකස්මිං, පමත්තං පමට්ඨන්ති තා;
හරන්ති යුවිනො විත්තං, තුලං භට්ඨංව මාලුතො;
පපාතො ඵසො අක්ඛාතො, බ්‍රහ්මවරියස්ස නාරද.
48. “ලාභො සිලොකො සක්කාරො, පුජා පරකුලෙසු ව;
පඬකො ඵසො ව අක්ඛාතො, බ්‍රහ්මවරියස්ස නාරද.
49. “සසත්ථා තාත රාජානො, ආවසන්ති මහිං ඉමං;
තෙ තාදිසෙ මනුස්සින්දෙ, මහත්තෙ තාත නාරද.
50. “ඉස්සරානං අධිපතීනං, න තෙසං පාදතො වරෙ;
ආසිච්ඡොති අක්ඛාතො, බ්‍රහ්මවරියස්ස නාරද.
51. “භත්තත්ථො භත්තකාලෙ ව, යං ගෙහමුපසඬකමෙ;
යදෙන්ථ කුසලං ජඤ්ඤා, තත්ථ සාසෙසනං වරෙ.
52. “පට්ඨිත්ථා පරකුලං, පානත්ථං භොජනාය වා;
මිතං බාදෙ මිතං භුඤ්ජෙ, න ව රූපෙ මනං කරෙ.
53. “ගොට්ඨං මජ්ජං කිරාටඤ්ච, සභා නිකිරණානි ව;
ආරකා පරිචජ්ජෙහි, යානිව විසමං පට්ඨන්ති.

තත්ථ ආසවොති පුජ්ථාසවාදි. විසං තදාහුති තං ආසවසඬකං සුරං අරියා “බ්‍රහ්මවරියස්ස විස”න්ති වදන්ති. පමත්තන්ති මුට්ඨස්සති. තුලං භට්ඨංවාති රුක්ඛා භස්සිත්ථා පතිතතුලං විය. අක්ඛාතොති බුද්ධාදීහි කථිතො. සිලොකොති කිත්තිවණ්ණො. සක්කාරොති අඤ්ජලිකම්මාදි. පුජාති ගන්ධමාලාදීහි පුජා. පඬකොති එස ඔසිදාපනට්ඨෙන “පඬකො”ති අක්ඛාතො. මහත්තෙති මහත්තභාවජ්ජන්තෙ. න තෙසං පාදතො වරෙති තෙසං සන්තිකෙ න වරෙ, රාජකුලපකො න භවෙය්‍යාසීති අත්ථො. රාජානො හි ආසිච්ඡා විය මුහුත්තෙනෙව කුජ්ඣිත්ථා අනායබ්‍යසනං පාපෙන්ති. අපිව අන්තෙපුරජ්ජවෙසනෙ වුත්තාදීනවවසෙනපෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භත්තත්ථොති භත්තෙන අත්ථිකො හුත්ථා. යදෙන්ථ කුසලන්ති යං තෙසු උපසඬකමිතබ්බෙසු ගෙහෙසු කුසලං අනවජ්ජං පඤ්චඅගොවරරහිතං ජානෙය්‍යාසි, තත්ථ සාසෙසනං වරෙය්‍යාසීති අත්ථො. න ව රූපෙ මනං කරෙති පරකුලෙ මත්තඤ්ඤා හුත්ථා භොජනං භුඤ්ජන්තොපි තත්ථ ඉත්ථීරූපෙ මනං මා කරෙය්‍යාසි, මා වක්ඛුං උම්මිලෙන්ථා ඉත්ථීරූපෙ නිමිත්තං ගණ්හෙය්‍යාසීති වදති. ගොට්ඨං මජ්ජං කිරාටන්ති අයං පොත්ථකෙසු පාඨො, අට්ඨකථායං පන “ගොට්ඨං මජ්ජං කිරාසඤ්චා”ති වත්ථා “ගොට්ඨන්ති ගුන්තං ධීතට්ඨානං. මජ්ජන්ති පානාගාරං. කිරාසන්ති ධුත්තකෙරාටිකජන”න්ති වුත්තං. සභා නිකිරණානි වාති සභායො ව හිරඤ්ඤසුවණ්ණානං නිකිරණට්ඨානානි ව. ආරකාති එතානි සබ්බානි දුරතො පරිචජ්ජෙය්‍යාසි. යානිවාති සජ්ජිතෙලයානෙන ගච්ජන්තො විසමං මග්ගං විය.

මාණවො පිතු කට්ඨන්තස්සෙව සතිං පටිලභිත්ථා “තාත, අලං මෙ මනුස්සපට්ඨන්තා”ති ආහ. අට්ඨස්ස පිතා මෙත්තාදිභාවනං ආචික්ඛි. සො තස්සොවාදෙ යත්ථා න විරස්සෙව කුමානාහිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙසි. උභොපි පිතාපුත්තා අපරිහීනජ්ඣානා කාලං කත්ථා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සා කුමාරිකා අයං කුමාරිකා අහොසි, තාපසකුමාරො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු, පිතා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[478] 5. දුතජාතකවණ්ණනා වුළුනාරදජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

දුතෙ තෙ බ්‍රහ්මෙ පාහෙසින්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අත්තනො පඤ්ඤාපසංසනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “පස්සථ, ආවුසො, දසබලස්ස උපායකොසල්ලං, නන්දස්ස සකායපුත්තස්ස අච්ඡරාගණං දස්සෙන්ථා අරහත්තං අදාසි, වුළුපන්ථකස්ස පිලොතිකං දත්ථා සභ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසි, කම්මාරපුත්තස්ස පදුමං දස්සෙන්ථා අරහත්තං අදාසි, එවං නානාඋපායෙහි සත්තෙ විනෙති”ති . සත්ථා ආගන්ත්ථා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුට්ඨිත්ථා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව ‘ඉමිනා ඉදං හොති’ති උපායකුසලො, පුබ්බෙසි උපායකුසලොයෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ ජනපදො අහිරඤ්ඤො අහොසි. සො හි ජනපදං පිළෙන්ථා ධනමෙව සංකඩ්ඪී. තදා බොධිසත්තො කාසිගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්ථා වයජ්ජන්තො තක්කසිලං ගන්ත්ථා “පච්ඡා ධම්මෙන භික්ඛං වරිත්ථා ආවරියධනං ආහරිස්සාමි”ති වත්ථා සිජ්ජං පට්ඨපෙන්ථා නිට්ඨිතසිජ්ජො අනුයොගං.

දත්වා “ආවරිය, තුම්භාකං ධනං ආහරිස්සාමි” නි ආපුච්ඡන්වා නික්ඛම්ම ජනපදෙ වරන්තො ධම්මෙන සමෙන පරියෙසින්වා සත්ත නික්ඛෙ ලභින්වා “ආවරියස්ස දස්සාමි” නි ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ ගඬගං ඔතරිතුං නාවං අභිරුහි. තස්ස තත්ථ නාවාය විපරිවත්තමානාය තං සුවණ්ණං උදකෙ පති. සො චින්තෙසි “දුල්ලභං හිරඤ්ඤං, ජනපදෙ පුන ආවරියධනෙ පරියෙසියමානෙ පපඤ්චො භවිස්සති, යංනුනාහං ගඬගාතීරෙයෙව නිරාහාරො නිසීදෙය්‍යං, තස්ස මෙ නිසින්තභාවං අනුපුබ්බෙන රාජා ජානිස්සති, තතො අමච්චෙ පෙසෙස්සති, අහං තෙහි සද්ධිං න මන්තෙස්සාමි, තතො රාජා සයං ආගමිස්සති, ඉමිනා උපායෙන තස්ස සන්තිකෙ ආවරියධනං ලභිස්සාමි” නි. සො ගඬගාතීරෙ උත්තරිසාටකං පාරුපින්වා යඤ්ඤසුත්තං බහි යපෙන්වා රජතපට්ටවණ්ණෙ වාලුකතලෙ සුවණ්ණපට්ඨා විය නිසීදි. තං නිරාහාරං නිසින්තං දිස්වා මහාජනො “කස්මා නිසින්තොසි” නි පුච්ඡි, කස්සචි න කට්ඨෙ. පුනදිවසෙ ද්වාරගාමවාසින්තො තස්ස තත්ථ නිසින්තභාවං සුත්වා ආගන්ත්වා පුච්ඡංසු, තෙසමපි න කට්ඨෙ. තෙ තස්ස කිලමථං දිස්වා පරිදෙවන්තා පක්කමිංසු. තතියදිවසෙ නගරවාසින්තො ආගමිංසු, චතුත්ථදිවසෙ නගරතො ඉස්සරජනා, පඤ්චමදිවසෙ රාජපුරිසා. ඡට්ඨදිවසෙ රාජා අමච්චෙ පෙසෙසි, තෙහිපි සද්ධිං න කට්ඨෙ. සත්තමදිවසෙ රාජා භයට්ටිතො හුත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

54. “දුතෙ තෙ බ්‍රහ්මෙ පාහෙසිං, ගඬගාතීරස්මි ඤායතො;
තෙසං පුට්ඨො න බ්‍යාකාසි, දුක්ඛං ගුය්‍හමතං නු තෙ” නි.

තත්ථ දුක්ඛං ගුය්‍හමතං නු තෙති කිං නු බො, බ්‍රාහ්මණ, යං තච දුක්ඛං උප්පන්නං, තං තෙ ගුය්‍හමෙව මතං, න අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛිතබ්බන්ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “මහාරාජ, දුක්ඛං නාම හරිතුං සමත්ථස්සෙව ආචික්ඛිතබ්බං, න අඤ්ඤස්සා” නි වත්වා සත්ත ගාථා අභාසි –

55. “සවෙ තෙ දුක්ඛමුප්පජ්ජෙ, කාසිනං රට්ඨවඩ්ඨන;
මා බො නං තස්ස අක්ඛාහි, යො තං දුක්ඛා න මොවයෙ.

56. “යො තස්ස දුක්ඛජාතස්ස, එකඬගමපි භාගසො;
විජ්ජමොවෙය්‍ය ධම්මෙන, කාමං තස්ස පවෙදය.

57. “සුච්ඡානං සිඬගාලානං, සකුණානඤ්ච වස්සිතං;
මනුස්සවස්සිතං රාජ, දුබ්බිජානතරං තතො.

58. “අපි වෙ මඤ්ඤති පොසො, ඤාති මිත්තො සබාති වා;
යො පුබ්බෙ සුමනො හුත්වා, පච්ඡා සම්පජ්ජතෙ දිසො.

59. “යො අත්තනො දුක්ඛමනානුපුට්ඨො, පවෙදයෙ ජන්තු අකාලරූපෙ;
ආනන්දිනො තස්ස භවන්ති මිත්තා, හිතෙසිනො තස්ස දුබ්බි භවන්ති.

60. “කාලඤ්ච ඤත්වාන තථාච්ඤස්ස, මෙධාවිනං එකමනං විදිත්වා;
අක්ඛෙය්‍ය තිබ්බානි පරස්ස ධිරො, සණ්ඨං ගිරං අත්ථවතිං පමුඤ්චෙ.

61. “සවෙ ව ජඤ්ඤා අවිසය්‍හමත්තනො, න තෙ හි මය්‍හං සුඛාගමාය;
එකොව තිබ්බානි සහෙය්‍ය ධිරො, සච්චං හිරොත්තප්පමපෙක්ඛමානො” නි.

තත්ථ උප්පජ්ජෙති සවෙ තච උප්පජ්ජෙය්‍ය. මා අක්ඛාහිති මා කට්ඨෙ. දුබ්බිජානතරං තතොති තතො නිරව්ඡානගතවස්සිතතොපි දුබ්බිජානතරං, තස්මා තථතො අජානිත්වා හරිතුං අසමත්ථස්ස අත්තනො දුක්ඛං න කට්ඨෙතබ්බමෙවාති. අපි වෙති ගාථා වුත්තත්ථාව. අනානුපුට්ඨොති පුනජ්ජුනං පුට්ඨො. පවෙදයෙති කට්ඨෙ. අකාලරූපෙති අකාලෙ. කාලන්ති අත්තනො ගුය්‍හස්ස කථනකාලං. තථාච්ඤස්සාති පණ්ඩිතපුරිසං අත්තනා සද්ධිං එකමනං විදිත්වා තථාච්ඤස්ස ආචික්ඛෙය්‍ය. තිබ්බානිති දුක්ඛානි.

සවෙති යදි අත්තනො දුක්ඛං අවිසය්‍හං අත්තනො වා පරෙසං වා පුරිසකාරෙන අතෙකිච්ඡං ජානෙය්‍ය. තෙ භීති තෙ එව ලොකපවෙණ්කා, අට්ඨලොකධම්මානි අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – අථ අයං ලොකපවෙණ්ක න මය්‍හං එව සුඛාගමාය උප්පන්නා, අට්ඨති ලොකධම්මෙහි පරිමුත්තො නාම නත්ථී, එවං සන්තෙ සුඛමෙව පත්ථෙන්නෙන පරස්ස දුක්ඛාරොපනං නාම න යුත්තං, නෙතං හිරොත්තප්පමපන්නෙන කත්තබ්බං, අත්ථී ව මෙ හිරි ඔත්තප්පන්ති සච්චං සංවිජ්ජමානං අත්තනි හිරොත්තප්පං අපෙක්ඛමානොව අඤ්ඤස්ස අනාරොවෙත්වා එකොව තිබ්බානි සහෙය්‍ය ධිරොති.

එවං මහාසත්තො සත්තහි ගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා අත්තනො ආවරියධනස්ස පරියෙසිතභාවං දස්සෙන්නො චතස්සො ගාථා අභාසි –

62. “අහං රට්ඨෙ විවරන්තො, නිගමෙ රාජධානියො;
හික්ඛමානො මහාරාජ, ආවරියස්ස ධනත්ථීකො.

63. “ගහපති රාජපුරිසෙ, මහාසාලෙ ව බ්‍රාහ්මණ;

අලත්ථං සත්ත නික්ඛානි, සුවණ්ණස්ස ජනාධිප;
තෙ මෙ නට්ඨා මහාරාජ, තස්මා සොවාමහං භූසං.

64. “පුරිසා තෙ මහාරාජ, මනසානුවිචිත්තිතා;
නාලං දුක්ඛා පමොවෙතුං, තස්මා තෙසං න ඛ්‍යාහරිං.

65. “ත්වඤ්ච ඛො මෙ මහාරාජ, මනසානුවිචිත්තිතො;
අලං දුක්ඛා පමොවෙතුං, තස්මා තුය්හං පවෙදයි”න්ති.

තත්ථ භික්ඛමානොති එතෙ ගහපතිආදයො යාවමානො. තෙ මෙති තෙ සත්ත නික්ඛා මම ගඬිගං තරන්තස්ස නට්ඨා, ගඬිගායං පතිතා. පුරිසා තෙති මහාරාජ, තව දුතපුරිසා. අනුවිචිත්තිතාති “නාලං ඉමෙ මං දුක්ඛා මොවෙතු”න්ති මයා ඤාතා. තස්මාති තෙන කාරණෙන තෙසං අත්තනො දුක්ඛං නාවික්ඛිං. පවෙදයින්ති කපෙසිං.

රාජා තස්ස ධම්මකථං සුත්වා “මා චිත්තයි, බ්‍රාහ්මණ, අහං තෙ ආචරියධනං දස්සාමි”ති ද්විගුණධනමදාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ඔසානගාථමාහ —

66. “තස්සාදාසි පසන්නත්තො, කාසිනං රට්ඨවඬ්ඨනො;
ජාතරූපමයෙ නික්ඛෙ, සුවණ්ණස්ස චතුද්දසා”ති.

තත්ථ ජාතරූපමයෙති තෙ සුවණ්ණස්ස චතුද්දස නික්ඛෙ ජාතරූපමයෙයෙව අදාසි, න යස්ස වා තස්ස වා සුවණ්ණස්සාති අත්ථො.

මහාසත්තො රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා ආචරියස්ස ධනං දත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා රාජාපි තස්සොවාදෙ ධීතො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා උභොපි යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො උපායකුසලොයෙවා”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, ආචරියො සාරිපුත්තො, බ්‍රාහ්මණමාණවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[479] 6. කාලිඬ්ගබොධිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.^{දුතජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.}

රාජා කාලිඬ්ගො චක්කවත්තීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරෙරන කතං මහාබොධිපූජං ආරබ්භ කපෙසි. වෙනෙයාසඬ්ගහත්ථාය හි තථාගතෙ ජනපදවාටිකං පක්කන්තෙ සාවත්ථිවාසිනො ගන්ධමාලාදිහත්ථා ජෙතවනං ගන්ත්වා අඤ්ඤං පූජනීයට්ඨානං අලභිත්වා ගන්ධකුට්ඨිවාරෙ පාතෙත්වා ගවිජන්ති, තෙ උළාරපාමොජ්ජා න හොන්ති. තං කාරණං ඤාත්වා අනාථපිණ්ඩිකො තථාගතස්ස ජෙතවනං ආගතකාලෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, අයං විහාරො තථාගතෙ වාරිකං පක්කන්තෙ නිපච්චයො හොති, මනුස්සානං ගන්ධමාලාදීහි පූජනීයට්ඨානං න හොති, සාධු, හන්තෙ, තථාගතස්ස ඉමමත්ථං ආරොචෙත්වා එකස්ස පූජනීයට්ඨානස්ස සක්කුණෙයාභාවං ජානාථා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා තථාගතං පුච්ඡී “කති නු ඛො, හන්තෙ, චෙතියානී”ති? “නිණි ආනන්දා”ති. “කතමානි, හන්තෙ, තිණි”ති? “සාරිරිකං පාරිභොගිකං උද්දිස්සක”න්ති. “සක්කා පන, හන්තෙ, තුම්හෙසු ධරන්තෙසුයෙව චෙතියං කාතු”න්ති. “ආනන්ද, සාරිරිකං න සක්කා කාතුං. තඤ්චි බුද්ධානං පරිනිබ්බානකාලෙ හොති, උද්දිස්සකං අවත්ථුකං මමායනමත්තමෙව හොති, බුද්ධෙහි පරිභුත්තො මහාබොධිරුක්ඛො බුද්ධෙසු ධරන්තෙසුපි චෙතියමෙවා”ති. “හන්තෙ, තුම්හෙසු පක්කන්තෙසු ජෙතවනවිහාරො අප්පට්ඨරණො හොති, මහාජනො පූජනීයට්ඨානං න ලභති, මහාබොධිතො ඛිජං ආහරිත්වා ජෙතවනද්වාරෙ රොපෙස්සාමි, හන්තෙ”ති. “සාධු, ආනන්ද, රොපෙහි, එවං සත්තෙ ජෙතවනෙ මම නිබද්ධවාසො විය හවිස්සති”ති.

ථෙරො කොසලනරින්දස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස විසාඛාදීනඤ්ච ආරොචෙත්වා ජෙතවනද්වාරෙ බොධිරොපනට්ඨානෙ ආවාටං බණාපෙත්වා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආහ — “හන්තෙ, අහං ජෙතවනද්වාරෙ බොධිං රොපෙස්සාමි, මහාබොධිතො මෙ බොධිපක්කං ආහරථා”ති. ථෙරො “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා ආකාසෙන බොධිමණ්ඩං ගන්ත්වා වණ්චා පරිගලන්තං පක්කං භූමීං අසම්පත්තමෙව විවරෙන සම්පට්චින්නවා ගහෙත්වා ආනන්දත්ථෙරස්ස අදාසි. ආනන්දත්ථෙරො “අජ්ජ බොධිං රොපෙස්සාමි”ති කොසලරාජාදීනං ආරොචෙසි. රාජා සායන්භසමයෙ මහන්තෙන පරිවාරෙන සබ්බුපකරණානි ගාභාපෙත්වා ආගමී, තථා අනාථපිණ්ඩිකො විසාඛා ව අඤ්ඤො ව සද්ධො ජනො. ථෙරො මහාබොධිරොපනට්ඨානෙ මහන්තං සුවණ්ණකථාහං යපෙත්වා හෙට්ඨා ඡිද්දං කාරෙත්වා ගන්ධකලලස්ස පුරෙත්වා “ඉදං බොධිපක්කං රොපෙහි, මහාරාජා”ති රඤ්ඤො අදාසි. සො චිත්තෙසි “රජ්ජං නාම න සබ්බකාලං අමිහාකං හත්ථෙ තිට්ඨති, ඉදං මයා අනාථපිණ්ඩිකෙන රොපාපෙතුං වට්ටති”ති. සො තං බොධිපක්කං මහාසෙට්ඨස්ස හත්ථෙ යපෙසි. අනාථපිණ්ඩිකො ගන්ධකලලං වියුහිත්වා තත්ථ පාතෙසි. තස්මිං තස්ස හත්ථතො මුත්තමත්තෙයෙව සබ්බෙසං පස්සන්තානඤ්ඤෙව නඬ්ගලසීසප්පමාණො බොධිබන්ධො පණ්ණාසහත්ථුබ්බෙබො උට්ඨති, චතුසු දිසාසු උද්ධඤ්චාති පඤ්ච මහාසාඛා පණ්ණාසහත්ථාව නික්ඛමීංසු. ඉති සො තඬ්ගණඤ්ඤෙව වනප්පතිජෙට්ඨකො හුත්වා අට්ඨාසි. රාජා අට්ඨාරසමත්තෙ සුවණ්ණරජතසංගෙ ගන්ධොදකෙන

පුරෝගාමී නිලප්පලහත්පකාදිපටිමණ්ඩන මහාබෝධි පරික්ෂිතවා පුණ්ණසංවේ පටිපාටියා යපෙසි, සත්තරතනමයං වෙදිකං කාරෙසි, සුවණ්ණමිස්සකං වාලුකං ඔකිරි, පාකාරපරික්ඛෙපං කාරෙසි, සත්තරතනමයං ද්වාරකොට්ඨකං කාරෙසි, සක්කාරො මහා අහොසි.

ථෙරො තථාගතං උපසඬකමිත්වා “හන්තෙ, තුම්හෙහි මහාබෝධිමුලෙ සමාපන්නසමාපත්තිං මයා රොපිතබෝධිමුලෙ නිසිදිත්වා මහාජනස්ස භික්ඛාය සමාපජ්ජමා”ති ආහ. “ආනන්ද, කිං කථෙසි, මයි මහාබෝධිමුලෙ සමාපන්නසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්නෙ අඤ්ඤො පදෙසො ධාරොතුං න සක්කොති”ති. “හන්තෙ, මහාජනස්ස භික්ඛාය ඉමස්ස භූමිප්පදෙසස්ස ධුවනියාමෙන සමාපත්තිසුබ්බෙන තං බෝධිමුලං පරිභුඤ්ජමා”ති. සත්ථා එකරත්තිං සමාපත්තිසුබ්බෙන පරිභුඤ්ජී. ථෙරො කොසලරාජාදීනං කථෙත්වා බෝධිමහං නාම කාරෙසි. සොපි බො බෝධිරුක්ඛො ආනන්දත්ථෙරෙන රොපිතත්තා ආනන්දබෝධියෙවාති පඤ්ඤායිත්ථ. තදා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො ආයස්මා ආනන්දො ධරන්තෙයෙව තථාගතෙ බෝධිං රොපෙත්වා මහාපුජං කාරෙසි, අහො මහාගුණො ථෙරො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දො සපරිවාරෙසු චතුසු මහාදීපෙසු මනුස්සෙ ගහෙත්වා බහුගන්ධමාලාදීනි ආහරිත්වා මහාබෝධිමණ්ඩෙ බෝධිමහං කාරෙසියෙවා”ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කලිඬගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කාලිඬගො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස මහාකාලිඬගො, වුළුකාලිඬගොති ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං. නෙමිත්තකා “ජෙට්ඨපුත්තො පිතු අව්චයෙන රජ්ජං කාරෙස්සති, කනිට්ඨො පන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භික්ඛාය චරිස්සති, පුත්තො පනස්ස චක්කවත්ති භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. අපරභාගෙ ජෙට්ඨපුත්තො පිතු අව්චයෙන රාජා අහොසි, කනිට්ඨො පන උපරාජා. සො “පුත්තො කිරි මෙ චක්කවත්ති භවිස්සති”ති පුත්තං නිස්සාය මානං අකාසි. රාජා අසහන්තො “වුළුකාලිඬගං ගණ්හා”ති එකං අත්ථවරකං ආණාපෙසි. සො ගන්ත්වා “කුමාර, රාජා තං ගණ්හාපෙතුකාමො, තව ජීවිතං රක්ඛාහී”ති ආහ. සො අත්තනො ලඤ්ජනමුද්දිකඤ්ච සුබ්බමකම්බලඤ්ච බග්ගඤ්චාති ඉමානි තීණි අත්ථවරකාමච්චස්ස දස්සෙත්වා “ඉමාය සඤ්ඤාය මම පුත්තස්ස රජ්ජං දදෙය්‍යාමා”ති චත්ථා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා රමණියෙ භූමිභාගෙ අස්සමං කත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා නදිතීරෙ වාසං කප්පෙසි.

මද්දරට්ඨෙපි සාගලනගරෙ මද්දරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී ධිතරං විජායි. තං නෙමිත්තකා “අයං භික්ඛං චරිත්වා ජීවිකං කප්පෙස්සති, පුත්තො පනස්සා චක්කවත්ති භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. සකලජම්බුදීපෙ රාජානො තං පචත්තිං සුත්වා එකජ්ජභාරෙනෙව ආගන්ත්වා සාගලනගරං රුන්ධංසු. මද්දරාජා වින්තෙසි “සවාහං ඉමං එකස්ස දස්සාමි, සෙසරාජානො කුජ්ඣස්සන්ති, මම ධිතරං රක්ඛිස්සාමි”ති ධිතරඤ්ච භරියඤ්ච ගහෙත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා වුළුකාලිඬගකුමාරස්ස අස්සමපදනො උපරිභාගෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය ජීවිකං කප්පෙන්නො තත්ථ පටිවසති. මානාපිතරො “ධිතරං රක්ඛිස්සාමා”ති තං අස්සමපදෙ කත්වා එලාඵලත්ථාය ගච්ඡන්ති. සා තෙසං ගතකාලෙ නානාපුජ්ථානි ගහෙත්වා පුජ්ථවුම්බටකං කත්වා ගඬගානීරෙ යපිතසොපානපන්ති විය ජානො එකො සුපුජ්ථිතො අම්බරුක්ඛො අත්ථී, තං අභිරුහිත්වා කිලිත්වා පුජ්ථවුම්බටකං උදකෙ බිසි. තං එකදිවසං ගඬගායං න්භායන්තස්ස වුළුකාලිඬගකුමාරස්ස සීසෙ ලග්ගි. සො තං ඔලොකෙත්වා “ඉදං එකාය ඉත්ථියා කතං, නො ව බො මහල්ලිකාය, තරුණකුමාරිකාය කතකම්මං, විමංසිස්සාමි තාව න”න්ති කිලෙසවසෙන උපරිගඬගං ගන්ත්වා තස්සා අම්බරුක්ඛෙ නිසිදිත්වා මධුරෙන සරෙන ගායන්තියා සද්දං සුත්වා රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා තං දිස්වා “හද්දෙ, කා නාම ත්ව”න්ති ආහ. “මනුස්සිත්ථිහමස්මි සාමි”ති. “තෙන හි ඔතරාහී”ති. “න සක්කා සාමි, අහං බත්තියා”ති. “හද්දෙ, අහමිපි බත්තියොයෙව, ඔතරාහී”ති. සාමි, න චචනමත්තෙනෙව බත්තියො හොති, යදිසි බත්තියො, බත්තියමායං කථෙහී”ති. තෙ උහොපි අඤ්ඤමඤ්ඤං බත්තියමායං කථයිංසු. රාජධිතා ඔතරි.

තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අජ්ඣාචාරං චරිංසු. සා මානාපිතුසු ආගතෙසු තස්ස කාලිඬගරාජපුත්තභාවඤ්චෙව අරඤ්ඤං පටිට්ඨකාරණඤ්ච විත්ථාරෙන තෙසං කථෙසි. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තං තස්ස අදංසු. තෙසං පියසංවාසෙන වසන්තානං රාජධිතා ගබ්හං ලභිත්වා දසමාසච්චයෙන ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි, “කාලිඬගො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පන්නො පිතු වෙව අයාකස්ස ව සන්නිකෙ සබ්බසිප්පානං නිප්පත්තිං පාපුණි. අථස්ස පිතා නක්ඛන්තයොගවසෙන භාතු මතභාවං ඤත්වා “තාත, මා ත්වං අරඤ්ඤෙ වස, පෙත්තෙයො තෙ මහාකාලිඬගො කාලකතො, ත්වං දන්තපුරනගරං ගන්ත්වා කුලසන්නකං සකලරජ්ජං ගණ්හාහී”ති චත්ථා අත්තනා ආතීතං මුද්දිකඤ්ච කම්බලඤ්ච බග්ගඤ්ච දත්වා “තාත, දන්තපුරනගරෙ අසුකච්චියං අම්භාකං අත්ථවරකො අමච්චො අත්ථී, තස්ස ගෙහෙ සයනමජ්ඣෙ ඔතරිත්වා ඉමානි තීණි රතනානි තස්ස දස්සෙත්වා මම පුත්තභාවං ආචික්ඛං, සො තං රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සති”ති උයොපෙසි. සො මානාපිතරො ව අයාකායයිකෙ ව චන්දිත්වා පුඤ්ඤමහිද්ධියා ආකාසෙන ගන්ත්වා අමච්චස්ස සයනපිටියෙයෙව ඔතරිත්වා “කොසි ත්ව”න්ති පුට්ඨො “වුළුකාලිඬගස්ස පුත්තොමිහී”ති ආචික්ඛිත්වා තානි රතනානි දස්සෙසි. අමච්චො රාජපරිසාය ආරොවෙසි. අමච්චා නගරං අලඬකාරාපෙත්වා තස්ස සෙතච්ඡන්තං උස්සාපයිංසු.

අථස්ස කාලිඬගහාරද්වාජො නාම පුරොහිතො තස්ස දස චක්කවත්තිචත්තානි ආචික්ඛි. සො තං චත්තං පුරෙසි. අථස්ස පන්නරසඋපොසථදිවසෙ චක්කදහනො චක්කරතනං, උපොසථකුලනො හත්ථීරතනං, වලාහකකුලනො අස්සරතනං, වෙසුල්ලපබ්බතනො මණ්ණරතනං ආගමි, ඉත්ථීරතනගහපතිරතනපරිණායකරතනානි පාතුභවන්ති. සො

සකලවක්කවාළගබ්බෙ රජ්ජං ගණ්හිත්වා එකදිවසඤ්ච ඡත්තිංසයොජනාය පරිසාය පරිවුතො සබ්බසෙනං කෙලාසකුට්ඨිභාගං හත්ථිං ආරුය්හ මහත්තෙන සිරිවිලාසෙන මාතාපිතුනං සන්තිකං පායාසි. අප්පස්ස සබ්බබුද්ධානං ජයපල්ලඛකස්ස පට්ඨිනාහිභුතස්ස මහාබොධිමණ්ඩස්ස උපරිභාගෙ නාගො ගන්තුං නාසක්ඛි. රාජා පුනප්පුනං වොදෙසි, සො නාසක්ඛියෙව. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා පයමං ගාථමාහ –

67. “රාජා කාලිඨගො චක්කවත්ති, ධම්මෙන පට්ඨිමනුසාසං;
අගමා බොධිසම්මං, නාගෙන මහානුභාවෙනා”ති.

අප් රඤ්ඤො පුරොහිතො රඤ්ඤො සද්ධිං ගච්ඡන්තො “ආකාසෙ ආවරණං නාම නත්ථි, කිං නු බො රාජා හත්ථිං පෙසෙතුං න සක්කොති, විමංසිස්සාමි”ති ආකාසතො ඔරුය්හ සබ්බබුද්ධානංයෙව ජයපල්ලඛකං පට්ඨිනාහිමණ්ඩලභුතං භූමිභාගං පස්සි. තදා කිර තත්ථ අට්ඨරාජකරීසමත්තෙ යානෙ කෙසමස්සුමත්තම්පි තිණං නාම නත්ථි, රජතපට්ටචණ්ණවාලුකා විජ්ජකිණ්ණා භොන්ති, සමන්තා තිණලතාවනජ්ජතියො බොධිමණ්ඩං පදක්ඛිණං කත්වා ආවට්ටෙන්වා බොධිමණ්ඩාහිමුඛාව අට්ඨංසු. බ්‍රාහ්මණො තං භූමිභාගං ඔලොකෙන්වා “ඉදඤ්ඨි සබ්බබුද්ධානං සබ්බකිලෙසවිද්ධංසනට්ඨානං, ඉමස්ස උපරිභාගෙ සක්කාදීහිපි න සක්කා ගන්තු”න්ති වින්තෙන්වා කාලිඨගරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා බොධිමණ්ඩස්ස වණ්ණං කටෙන්වා රාජානං “ඔතරා”ති ආහ. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ඉමා ගාථා ආහ –

68. “කාලිඨගො භාරද්වාජො ව, රාජානං කාලිඨගං සමණකොලඤ්ඤං;
චක්කං චත්තයතො පරිග්ගහෙන්වා, පඤ්ජලී ඉදමවොව.

69. “පච්චොරොහ මහාරාජ, භූමිභාගො යථා සමණුග්ගතො;
ඉධ අනධිවරා බුද්ධා, අභිසම්බුද්ධා විරොචන්ති.

70. “පදක්ඛිණතො ආවට්ටා, තිණලතා අස්මිං භූමිභාගස්මිං;
පට්ඨියා නාහියං මණ්ඩො, ඉති නො සුතං මන්තෙ මහාරාජ.

71. “සාගරපරියන්තාය, මෙදිනියා සබ්බභුතධරණියා;
පට්ඨියා අයං මණ්ඩො, ඔරොහිත්වා නමො කරොහි.

72. “යෙ තෙ භවන්ති නාගා ව, අභිජාතා ව කුඤ්ජරා;
එත්තාවතා පදෙසං තෙ, නාගා තෙව මුපයන්ති.

73. “අභිජාතො නාගො කාමං, පෙසෙහි කුඤ්ජරං දන්තිං;
එත්තාවතා පදෙසො, සක්කා නාගෙන මුපගන්තුං.

74. “තං සුත්වා රාජා කාලිඨගො, වෙයාඤ්ජනිකවචො නිසාමෙන්වා;
සම්පෙසෙසි නාගං ඤස්සාම, මයං යථිමස්සිදං වචනං.

75. “සම්පෙසිතො ව රඤ්ඤො, නාගො කොඤ්චොව අභිනදිත්වාන;
පටිසක්කිත්වා නිසීදි, ගරුංව භාරං අසහමානො”ති.

තත්ථ සමණකොලඤ්ඤන්ති තාපසානං පුත්තං. චක්කං චත්තයතොති චක්කං චත්තයමානං, චක්කවත්තින්ති අත්ථො. පරිග්ගහෙන්වාති භූමිභාගං විමංසිත්වා. සමණුග්ගතොති සබ්බබුද්ධෙහි වණ්ණෙනො. අනධිවරාති අතුල්‍යා අප්පමෙය්‍යා. විරොචන්තිති විහතසබ්බකිලෙසන්ධකාරා තරුණසුරියා විය ඉධ නිසින්තා විරොචන්ති. තිණලතාති තිණාති ව ලතායො ව. මණ්ඩොති වතුනහුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්බලාය පට්ඨියා මණ්ඩො සාරො නාහිභුතො අවලට්ඨානං, කප්පෙ සණ්ඨහන්තෙ පයමං සණ්ඨහති, විනස්සන්තෙ පච්ඡා විනස්සති. ඉති නො සුතන්ති එවං අම්භෙහි ලක්ඛණමන්තවසෙන සුතං. ඔරොහිත්වාති ආකාසතො ඔතරිත්වා ඉමස්ස සබ්බබුද්ධානං කිලෙසවිද්ධංසනට්ඨානස්ස නමො කරොහි, පුජාසක්කාරං කරොහි.

යෙ තෙති යෙ චක්කවත්තිරඤ්ඤො හත්ථීරතනසඬ්ඛාතා උපොසඨකුලෙ නිබ්බත්තනාගා. එත්තාවතාති සබ්බෙපි තෙ එත්තකං පදෙසං තෙව උපයන්ති, කොට්ටියමානාපි න උපගච්ඡන්තියෙව. අභිජාතොති ගොවරියාදීනි අට්ඨ හත්ථිකුලානි අභිභවිත්වා අතික්කම්භිත්වා උපොසඨකුලෙ ජාතො. කුඤ්ජරන්ති උත්තමං. එත්තාවතාති එත්තකො පදෙසො සක්කා එතෙන නාගෙන උපගන්තුං, ඉතො උත්තරි න සක්කා, අභිකඬ්ඛන්තො වජීරඬ්ඛකුසෙන සඤ්ඤං දත්වා පෙසෙහිති. වෙයාඤ්ජනිකවචො නිසාමෙන්වාති හික්ඛවෙ, සො රාජා තස්ස ලක්ඛණපාඨකස්ස වෙයාඤ්ජනිකස්ස කාලිඨගභාරද්වාජස්ස වචො නිසාමෙන්වා උපධාරෙන්වා “ඤස්සාම මයං යථා ඉමස්ස වචනං යදි වා සච්චං යදි වා අලික”න්ති විමංසන්තො නාගං පෙසෙසිති අත්ථො. කොඤ්චොව අභිනදිත්වානාති හික්ඛවෙ, සො නාගො තෙන රඤ්ඤො වජීරඬ්ඛකුසෙන වොදෙන්වා පෙසිතො කොඤ්චසකුණො විය නදිත්වා පටිසක්කිත්වා සොණ්ඩං උක්ඛිපිත්වා ගීවං උන්නාමෙන්වා ගරුං භාරං වහිතුං අසක්කොන්තො විය ආකාසෙයෙව නිසීදි.

සො තෙන පුනප්පුනං විජ්ඣියමානො වෙදනං සහිතුං අසක්කොන්තො කාලමකාසි. රාජා පනස්ස මතභාවං අජානන්තො පිටියෙ නිසින්තොව අභොසි. කාලිඨගභාරද්වාජො “මහාරාජ, තව නාගො නිරුද්ධො, අඤ්ඤං හත්ථිං

සඬකමා”ති ආහ. තමන්ට පකාසෙන්නො සත්ථා දසමං ගාථමාහ –

76. “කාලිඬගහාරද්වාපො , නාගං ඛිණායුකං විදිත්වාන;
රාජානං කාලිඬගං, තරමානො අජ්ඣාසාසිත්ථ;
අඤ්ඤං සඬකම නාගං, නාගො ඛිණායුකො මහාරාජා”ති.

තත්ථ නාගො ඛිණායුකොති නාගො තෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තො, යං කිඤ්චි කරොන්නෙන න සක්කා පිටියෙ නිසින්නෙන බොධිමණ්ඩමත්ථකෙන ගත්තුං. අඤ්ඤං නාගං සඬකමාති රඤ්ඤො පුඤ්ඤද්ධිබලෙන අඤ්ඤො නාගො උපොසථකුලතො ආගන්ත්වා පිටියි උපනාමෙසි.

රාජා තස්ස පිටියං නිසිදි. තස්මිං බණෙ මහත්ථි භූමියං පති. තමන්ට පකාසෙන්නො සත්ථා ඉතරං ගාථමාහ –

77. “තං සුත්වා කාලිඬගො, තරමානො සඬකමී නාගං;
සඬකන්නෙව රඤ්ඤො නාගො, තත්ථෙව පති භුමා;
වෙයාඤ්ජනිකවො, යථා තථා අහු නාගො”ති.

අථ රාජා ආකාසතො ඔරුස්භ බොධිමණ්ඩං ඔලොකෙත්වා පාටිභාරියං දිස්වා භාරද්වාජස්ස ථුතිං කරොන්නො ආහ –

78. “කාලිඬගො රාජා කාලිඬගං, බ්‍රාහ්මණං එතදවොච;
ත්වමෙව අසි සම්බුද්ධො, සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවී”ති.

බ්‍රාහ්මණො තං අනධිවාසෙන්නො අත්තානං නිවට්ඨානෙ යපෙත්වා බුද්ධෙයෙව උක්ඛිපිත්වා වණ්ණෙසි. තමන්ට පකාසෙන්නො සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසි –

79. “තං අනධිවාසෙන්නො කාලිඬග, බ්‍රාහ්මණො ඉදමවොච;
වෙයාඤ්ජනිකා හි මයං, බුද්ධා සබ්බඤ්ඤානො මහාරාජ.
80. “සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු ව, බුද්ධා න ලක්ඛණෙන ජානන්ති;
ආගමබලසා හි මයං, බුද්ධා සබ්බං පජානන්ති”ති.

තත්ථ වෙයාඤ්ජනිකාති මහාරාජ, මයං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා බ්‍රාහ්මණසමත්ථා සුතබුද්ධා නාම, බුද්ධා පන සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු. බුද්ධා හි අනිතාදිභෙදං සබ්බං ජානන්ති වෙව පස්සන්ති ව, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන තෙ සබ්බං ජානන්ති, න ලක්ඛණෙන. මයං පන ආගමබලසා අත්තනො සිජ්ජබලෙනෙව ජානාම, තඤ්ච එකදෙසමෙව, බුද්ධා පන සබ්බං පජානන්තිති.

රාජා බුද්ධගුණෙ සුත්වා සොමනස්සජ්ජත්තො හුත්වා සකලවක්කවාළවාසිකෙහි බහුගන්ධමාලං ආහරාපෙත්වා මහාබොධිමණ්ඩෙ සත්තාහං වසිත්වා මහාබොධිපූජං කාරෙසි. තමන්ට පකාසෙන්නො සත්ථා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

81. “මහයිත්වා සම්බොධිං, නානාතුරියෙහි වජ්ජමානෙහි;
මාලාවිලෙපනං අභිහරිත්වා, අථ රාජා මනුපායාසි.
82. “සට්ඨි වාහසභස්සානි, පුජ්ථානං සන්නිපාතයි;
පුජෙසි රාජා කාලිඬගො, බොධිමණ්ඩමනුත්තර”න්ති.

තත්ථ මනුපායාසිති මාතාපිතුනං සන්නිකං අගමාසි. සො මහාබොධිමණ්ඩෙ අට්ඨාරසහත්ථං සුවණ්ණත්ථමිහං උස්සාපෙසි. තස්ස සත්තරතනමයා වෙදිකා කාරෙසි, රතනමිස්සකං වාලුකං ඔකිරාපෙත්වා පාකාරපරික්ඛිත්තං කාරෙසි, සත්තරතනමයං ද්වාරකොට්ඨකං කාරෙසි, දෙවසිකං පුජ්ථානං සට්ඨිවාහසභස්සානි සන්නිපාතයි, එවං බොධිමණ්ඩං පුජෙසි. පාළියං පන “සට්ඨි වාහසභස්සානි පුජ්ථාන”න්ති එත්තකමෙව ආගතං.

එවං මහාබොධිපූජං කත්වා මාතාපිතරො අයාසකායාකෙ ව ආදාය දන්තපුරමෙව ආනෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දො බොධිපූජං කාරෙසියෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාණවකකාලිඬගො ආනන්දො අහොසි, කාලිඬගහාරද්වාපො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අකිත්තිං දිස්වා සම්මන්ත්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සාවත්ථිවාසිං දානපතිං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස මහාදානං දත්වා පරියොසානදිවසෙ අරියසඬ්ඨස්ස සබ්බපරික්ඛාරෙ අදාසි. අට්ඨස්ස සත්ථා පරිසමප්ඤ්ඤයෙව අනුමොදනං කරොන්තො “උපාසක, මහා තෙ පරිච්චාගො, අහො දුක්කරං තයා කතං, අයඤ්ඤි දානවංසො නාම පොරාණකපණ්ඩිතානං වංසො, දානං නාම ගිහිනාපි පබ්බජිතෙනාපි දානබ්බමෙව. පොරාණකපණ්ඩිතා පන පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ වසන්තාපි අලොභකං විදුපනං උදකමන්තසිත්තං කාරපණ්ණං බාදමානාපි සම්පත්තයාවකානං යාවදන්ථං දත්වා සයං පීතිසුඛෙන යාපයිංසු”ති වත්වා “හත්තෙ, ඉදං තාව සබ්බපරික්ඛාරදානං මහාජනස්ස පාකටං, තුම්හෙහි චුත්තං අපාකටං, තං නො කට්ඨං”ති තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස කුලෙ නිබ්බන්ති, “අකිත්ති”තිස්ස නාමං කරිංසු. තස්ස පදයා ගමනකාලෙ හගිනීපි ජායි, “යසවතී”තිස්සා නාමං කරිංසු. මහාසත්තො සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්ඨිත්වා පච්චාගමි. අට්ඨස්ස මාතෘපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං පෙනකිච්චානි කාරෙත්වා ධනවිලොකනං කරොන්තො “අසුකො නාම එත්තකං ධනං සණ්ඨපෙත්වා අතීතො, අසුකො එත්තක”න්ති වචනං සුත්වා සංවිග්ගමානසො හුත්වා “ඉදං ධනමෙව පඤ්ඤායති, න ධනස්ස සංභාරකා, සබ්බෙ ඉමං ධනං පහායෙව ගතා, අහං පන තං ආදාය ගමිස්සාමි”ති හගිනිං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං ඉමං ධනං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ . “තුම්හාකං පන කො අජ්ඣාසයො”ති? “පබ්බජිතුකාමොමිහි”ති. “භාතික, අහං තුම්හෙහි ඡඩ්ඪිතං බෙළං න සිරසා සම්පට්ඨිමාමි, න මෙ ඉමිනා අත්ථො, අහමිපි පබ්බජිස්සාමි”ති. සො රාජානං ආපුච්ඡිත්වා හෙරිං වරාපෙසි “ධනෙන අත්ථිකා අකිත්තිපණ්ඩිතස්ස ගෙහං ආගච්ඡන්තු”ති.

සො සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා ධනෙ අබියමානෙ වින්තෙසි “ඉමෙ සඬ්ඛාරා බියන්ති, කිං මෙ ධනකිළාය, අත්ථිකා තං ගණ්ඨිස්සන්ති”ති නිවෙසනද්වාරං විවරිත්වා “දින්තඤ්ඤෙව හරන්තු”ති සහිරඤ්ඤසුචණ්ණං ගෙහං පහාය ඤාතිමණ්ඩලස්ස පරිදෙවන්තස්ස හගිනිං ගහෙත්වා බාරාණසිතො නික්ඛමි. යෙන ද්වාරෙන නික්ඛමි, තං අකිත්තිද්වාරං නාම ජාතං, යෙන තිත්ථෙන නදිං ඔතිණ්ණො, තමිපි අකිත්තිතිත්ථං නාම ජාතං. සො ද්වෙ තිණ්ණො ජනානි ගන්ත්වා රමණීයෙ යානෙ පණ්ණසාලං කත්වා හගිනියා සද්ධිං පබ්බජී. තස්ස පබ්බජිතකාලතො පටියාය බහුගාමනිගමරාජධානිවාසිතො පබ්බජීංසු. මහාපරිවාරො අහොසි, මහාලාභසක්කාරො නිබ්බන්ති, බුද්ධප්පාදකාලො විය පවත්ති. අට් මහාසත්තො “අයං ලාභසක්කාරො මහා, පරිවාරොපි මහන්තො, මයා එකකෙනෙව විහරිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා අවෙලාය අත්තමසො හගිනිමිපි අජානාපෙත්වා එකකොව නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන දම්මලට්ඨං පත්වා කාවීරපට්ටනසම්පෙ උය්‍යානෙ විහරන්තො ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙසි. තත්‍රාපිස්ස මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී. සො තං පීගුච්ඡිත්වා ඡඩ්ඪිතො ආකාසෙන ගන්ත්වා නාගදීපසම්පෙ කාරදීපෙ ඔතරි. තදා කාරදීපො අහිදීපො නාම අහොසි. සො තත්ථ මහන්තං කාරරුක්ඛං උපනිස්සාය පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. තත්ථ තස්ස වසනභාවං න කොචි ජානාති. අට්ඨස්ස හගිනී භාතරං ගවෙසමානා අනුපුබ්බෙන දම්මලට්ඨං පත්වා තං අදිස්වා තෙන වසිතට්ඨානෙයෙව වසි, ඤානං පන නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි.

මහාසත්තො අප්පිච්ඡතාය කත්ථවි අගන්ත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස ඵලකාලෙ ඵලානි බාදති, පත්තකාලෙ පත්තානි උදකසිත්තානි බාදති. තස්ස සීලතෙජෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කො නු බො මං යානා වාවතුකාමො”ති ආවජ්ජෙත්තො අකිත්තිපණ්ඩිතං දිස්වා “කිමත්ථං එස තාපසො සීලානි රක්ඛති, සක්කත්තං නු බො පත්ථෙති, උදාහු අඤ්ඤං, වීම්භිස්සාමි නං. අයඤ්ඤි දුක්ඛෙන ජීවිකං කප්පෙසි, උදකසිත්තානි කාරපණ්ණානි බාදති, සවෙ සක්කත්තං පත්ථෙති, අත්තතො සිත්තපත්තානි මය්හං දස්සති, නො වෙ, න දස්සති”ති බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තො කාරපණ්ණානි සෙදෙත්වා ඔතාරෙත්වා “සීතලභූතානි බාදිස්සාමි”ති පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදි. අට්ඨස්ස පුරතො සක්කො භික්ඛාය අටියාසි. මහාසත්තො තං දිස්වා සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා “ලාභා වත මෙ, යොහං යාවකං පස්සාමි, අජ්ජ මෙ මනොරථං මත්ථකං පාපෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පක්කභාජනෙනෙව ආදාය ගන්ත්වා “ඉදං මෙ දානං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පච්චයො හොතු”ති අත්තතො අසෙසෙත්වා තස්ස භාජනෙ පක්ඛිපි. බ්‍රාහ්මණො තං ගහෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා අත්තරධාසි. මහාසත්තොපි තස්ස දත්වා පුන අපවිත්වා පීතිසුඛෙනෙව විනිනාමෙත්වා පුනදිවසෙ පවිත්වා තත්ථෙව පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදි.

සක්කො පුන බ්‍රාහ්මණවෙසෙන අගමාසි. පුනපිස්ස දත්වා මහාසත්තො තථෙව විනිනාමෙසි. තතියදිවසෙපි තථෙව දත්වා “අහො මෙ ලාභා වත, කාරපණ්ණානි නිස්සාය මහන්තං පුඤ්ඤං පසුත”න්ති සොමනස්සප්පත්තො තයො දිවසෙ අනාභාරතාය දුබ්බලොපි සමානො මජ්ඣන්තිකසමයෙ පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා දානං ආවජ්ජෙත්තො පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදි. සක්කොපි වින්තෙසි “අයං බ්‍රාහ්මණො තයො දිවසෙ නිරාභාරො හුත්වා එවං දුබ්බලොපි දානං දෙත්තො තුට්ඨවිත්තොව දෙති, විත්තස්ස අඤ්ඤාථත්තමිපි නත්ථි, අහං ඉමං ‘ඉදං නාම පත්ථෙත්වා දෙති’ති න ජානාමි, පුච්ඡිත්වා අජ්ඣාසයමස්ස සුත්වා දානකාරණං ජානිස්සාමි”ති. සො මජ්ඣන්තිකෙ විනිවත්තෙ මහන්තෙන සිරිසොහග්ගෙන ගගනතලෙ තරුණසූරියො විය ජලමානො ආගන්ත්වා මහාසත්තස්ස පුරතොව යත්වා “අමිහො තාපස, එවං උණ්භවානෙ පහරන්තෙ එවරුපෙ ලොණජලපරික්ඛිත්තෙ අරඤ්ඤෙ කිමත්ථං තපොකම්මං කරොසි”ති පුච්ඡී. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා පඨමං ගාථමාහ –

තත්ථ කිං පත්ථයන්ති කිං මනුස්සසම්පත්තිං පත්ථෙන්නො, උදාහු සක්කසම්පත්තිආදීනං අඤ්ඤාතරන්ති.

මහාසත්තො තං සුත්වා සක්කභාවඤ්චස්ස ඤත්වා “නාහං එතා සම්පත්තියො පත්ථෙමි, සබ්බඤ්ඤාතං පන පත්ථෙන්නො තපොකම්මං කරොමි”ති පකාසෙතුං දුතියං ගාථමාහ –

84. “දුක්ඛො පුනබ්බවො සක්ක, සරිරස්ස ච හෙදනං;
සම්මොහමරණං දුක්ඛං, තස්මා සම්මාමි වාසවා”ති.

තත්ථ තස්මාති යස්මා පුනස්පුනං ජාති ඛන්ධානං හෙදනං සම්මොහමරණඤ්ච දුක්ඛං, තස්මා යත්ථෙතාති නත්ථි, තං නිබ්බානං පත්ථෙන්නො ඉධ සම්මාමිති එවං අත්තනො නිබ්බානප්ඤ්ඤාසයනං දීපෙති.

තං සුත්වා සක්කො කුට්ඨමානසො “සබ්බභවෙසු කිරායං උක්කණ්ඨිතො නිබ්බානත්ථාය අරඤ්ඤෙ විහරති, වරමස්ස දස්සාමි”ති වරෙන නිමන්තෙන්නො තතියං ගාථමාහ –

85. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි”ති.

තත්ථ යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසිති යං මනසා ඉච්ඡසි, තං දම්මි, වරං ගණ්භාහිති.

මහාසත්තො වරං ගණ්භන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

86. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සරං;
යෙන පුත්තෙ ච දාරෙ ච, ධනධඤ්ඤං පියානි ච;
ලද්ධා නරා න තප්පන්ති, සො ලොභො න මයි වසෙ”ති.

තත්ථ වරඤ්චෙ මෙ අදොති සවෙ වරං මය්හං දෙසි. පියානි වාති අඤ්ඤාති ච යාති පියභණ්ඩාති. න තප්පන්තිති පුනස්පුනං පුත්තාදයො පත්ථෙන්නියෙව, න තිත්තිං උපගච්ඡන්ති. න මයි වසෙති මයි මා වසතු මා උප්පජ්ජතු.

අථස්ස සක්කො තුස්සිත්වා උත්තරිමිපි වරං දෙන්නො මහාසත්තො ච වරං ගණ්භන්තො ඉමා ගාථා අභාසිංසු –

87. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.
88. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සරං;
බ්බත්තං චත්ථුං භිරඤ්ඤඤ්ච, ගවාස්සං දාසපොරිසං;
යෙන ජාතෙන ජීයන්ති, සො දොසො න මයි වසෙ.
89. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.
90. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සරං;
බාලං න පස්සෙ න සුඤ්ඤ, න ච බාලෙන සංවසෙ;
බාලෙනල්ලාපසල්ලාපං, න කරෙ න ච රොචයෙ.
91. “කිං නු තෙ අකරං බාලො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප බාලස්ස, දස්සනං නාභිකඬ්ඛසි.
92. “අනායං නයති දුම්මෙධො, අධුරායං නියුඤ්ජති;
දුන්නයො සෙය්‍යාසො භොති, සම්මා චුන්නො පකුප්පති;
විනයං සො න ජානාති, සාධු තස්ස අදස්සනං.
93. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දම්මි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.
94. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභුතානම්ස්සරං;
ධිරං පස්සෙ සුඤ්ඤ ධිරං, ධිරෙන සහ සංවසෙ;
ධිරෙනල්ලාපසල්ලාපං, තං කරෙ තඤ්ච රොචයෙ.
95. “කිං නු තෙ අකරං ධිරො, වද කස්සප කාරණං;
කෙන කස්සප ධිරස්ස, දස්සනං අභිකඬ්ඛසි.
96. “නායං නයති මෙධාවි, අධුරායං න යුඤ්ජති;
සුන්නයො සෙය්‍යාසො භොති, සම්මා චුන්නො න කුප්පති;
විනයං සො පජානාති, සාධු තෙන සමාගමො.

97. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දමිමි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.
98. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙය්‍යං, සීලවන්තො ව යාවකා.
99. “දදතො මෙ න බියෙථ, දත්වා නානුතපෙය්‍යහං;
දදං චිත්තං පසාදෙය්‍යං, එතං සක්ක වරං වරෙ.
100. “එතස්මිං තෙ සුලපිතෙ, පතිරූපෙ සුභාසිතෙ;
වරං කස්සප තෙ දමිමි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.
101. “වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානම්ස්සර;
න මං පුන උපෙය්‍යාසි, එතං සක්ක වරං වරෙ.
102. “ඛුහි වතවරියාහි, නරා ව අථ නාරියො;
දස්සනං අභිකඬ්ඛන්ති, කිං නු මෙ දස්සනෙ භයං.
103. “තං තාදිසං දෙවචණ්ණං, සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිතං;
දිස්වා තපො පමජ්ජෙය්‍යං, එතං තෙ දස්සනෙ භයං”න්ති.

තත්ථ යෙන ජාතෙනාති යෙන චිත්තෙන ජාතෙන කුද්ධා සත්තා පාණවධාදීනං කතත්තා රාජදණ්ඩවසෙන විසබ්දනාදීහි වා අත්තනො මරණවසෙන එතාති ඛෙත්තාදීහි ජීයන්ති, සො දොසො මයි න වසෙය්‍යාති යාවති. න සුඤ්ඤාති අසුකට්ඨානෙ නාම වසතීතිපි ඉමෙහි කාරණෙහි න සුඤ්ඤායං. කිං නු තෙ අකරන්ති කිං නු තව බාලෙන මාතා මාරිතා, උදාහු තව පිතා, අඤ්ඤං වා පන තෙ කිං නාම අනත්ථං බාලො අකරං.

අනයං නයතීති අකාරණං “කාරණ”න්ති ගණ්හාති, පාණාතිපාතාදීහි කත්වා ජීවිකං කප්පෙස්සාමිති එවරූපාති අනත්ථකම්මානි චිත්තෙති. අධුරායන්ති සද්ධාධුරසීලධුරපඤ්ඤාධුරෙසු අයොජෙත්වා අයොගෙ නියුඤ්ජති. දුන්නයො සෙය්‍යසො හොතීති දුන්නයොව තස්ස සෙය්‍යො හොති. පඤ්ච දුස්සීලකම්මානි සමාදාය වත්තනමෙව සෙය්‍යාති ගණ්හාති, භිතපට්ඨත්තියා වා දුන්නයො හොති නෙතුං අසක්කුණෙය්‍යො. සම්මා චුත්තොති හෙතුනා කාරණෙන චුත්තො කුප්පති. විනයන්ති “එවං අභික්කම්මිතබ්බ”න්තිආදිකං ආචාරවිනයං න ජානාති, ඔවාදඤ්ච න සම්පට්ඨිති. සාධු තස්සාති එතෙහි කාරණෙහි තස්ස අදස්සනමෙව සාධු.

සුරියුග්ගමනං පතීති සුරියුග්ගමනවෙලාය. දිබ්බා භක්ඛාති දිබ්බභොජනං යාවකාති තස්ස දිබ්බභොජනස්ස පටිග්ගාහකා. වතවරියාහිති දානසීලඋපොසථකම්මෙහි. දස්සනං අභිකඬ්ඛන්තිති දස්සනං මම අභිකඬ්ඛන්ති. තං තාදිසන්ති එවරූපං දිබ්බාලඬ්ඛාරවිභූසිතං. පමජ්ජෙය්‍යන්ති පමාදං ආපජ්ජෙය්‍යං. තව සිරිසම්පත්තිං පත්ථෙය්‍යං, එවං නිබ්බානත්ථාය පවත්තිතෙ තපොකම්මෙ සක්කට්ඨානං පත්ථෙත්තො පමත්තො නාම භවෙය්‍යං, එතං තව දස්සනෙ මය්හං භයන්ති.

සක්කො “සාධු, භන්තෙ, ඉතො පට්ඨාය න තෙ සන්තිකං ආගමිස්සාමා”ති තං වන්දිත්වා බමාපෙත්වා පක්කාමි. මහාසත්තො යාවජීවං තත්ථෙව වසන්තො බ්‍රහ්මචිතාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, අකිත්තිපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[481] 8. තක්කාරියජාතකවණ්ණනා අකිත්තිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අහමෙව දුබ්භාසිතං භාසි බාලොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිඤ්ඤි අන්තොවස්සෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා ගණං පහාය විචිත්තවාසං වසිතුකාමා සත්ථාරං ආපුච්ඡන්වා කොකාලිකරට්ඨෙ කොකාලිකස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං එවමාහංසු “ආචුසො කොකාලික, තං නිස්සාය අම්භාකං, අම්භෙ ව නිස්සාය තව එසුචිභාරො භවිස්සති, ඉමං තෙමාසං ඉධ වසෙය්‍යාමා”ති. “කො පනාචුසො, මං නිස්සාය තුම්භාකං එසුචිභාරො”ති. සවෙ ත්වං ආචුසො “ද්වෙ අග්ගසාවකා ඉධ විහරන්ති”ති කස්සචි නාරොවෙය්‍යාසි, මයං සුඛං විහරෙය්‍යාම, අයං තං නිස්සාය අම්භාකං එසුචිභාරොති. “අථ තුම්භෙ නිස්සාය මය්හං කො එසුචිභාරො”ති? “මයං තුය්හං අන්තොතෙමාසං ධම්මං වාවෙස්සාම, ධම්මකථං කථෙස්සාම, එස තුය්හං අම්භෙ නිස්සාය එසුචිභාරො”ති. “වසථාචුසො, යථාජ්ඣාසයෙනා”ති. සො තෙසං පතිරූපං සෙනාසනං අදාසි. තෙ ඵලසමාපත්තිසුඛෙන සුඛං වසිංසු. කොචි නෙසං තත්ථ වසනභාවං න ජානාති.

තෙ වුත්ථවස්සා පවාරත්වා “ආවුසො, තං නිස්සාය සුඛං වුත්ථාමිහ, සත්ථාරං වන්දිතුං ගච්ඡාමා”ති තං ආපුච්ඡිංසු. සො “සාධු”ති සමිපවිජිත්වා තෙ ආදාය ධුරගාමෙ පිණ්ඩාය වරි. ථෙරා කතහත්තකිව්වා ගාමනො නික්ඛමිංසු. කොකාලිකො තෙ උයොපෙත්වා නිවත්තිත්වා මනුස්සානං ආරොවෙසි “උපාසකා, තුමිහෙ නිරච්ඡානසද්දිසා, ද්වෙ අග්ගසාවකෙ තෙමාසං ධුරවිහාරෙ වසන්තෙ න ජාතිත්ථ, ඉදානි තෙ ගතා”ති. මනුස්සා “කස්මා පන, හන්තෙ, අමිහාකං නාරොච්ඡත්ථා”ති වත්ථා ඛහුං සප්පිතෙලාදිහෙසප්පඤ්චෙව වත්ථවිජාදනඤ්ච ගහෙත්වා ථෙරෙ උපසඩ්ධකමිත්වා වන්දිත්වා “බමථ නො, හන්තෙ, මයං තුමිහාකං අග්ගසාවකභාවං න ජානාම, අප්ප නො කොකාලිකභදන්තස්ස වචනෙන ඤාතා, අමිහාකං අනුකම්පාය ඉමානි හෙසප්පවත්ථවිජාදනානි ගණ්හවා”ති ආහංසු.

කොකාලිකො “ථෙරා අප්පිවිජා සන්තුට්ඨා, ඉමානි වත්ථානි අත්තනා අග්ගහෙත්වා මය්හං දස්සන්ති”ති වින්තෙත්වා උපාසකෙහි සද්ධිංයෙව ථෙරානං සන්තිකං ගතො. ථෙරා භික්ඛුපරිපාවිතත්තා තතො කිඤ්චි නෙව අත්තනා ගණ්හිංසු, න කොකාලිකස්ස දාපෙසුං. උපාසකා “හන්තෙ, ඉදානි අගණ්හන්තා පුන අමිහාකං අනුකම්පාය ඉධ ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති යාචිංසු. ථෙරා අනධිවාසෙත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමිංසු. කොකාලිකො “ඉමෙ ථෙරා අත්තනා අගණ්හන්තා මය්හං න දාපෙසු”න්ති ආසානං බන්ධි. ථෙරාපි සත්ථු සන්තිකෙ ථොකං වසිත්වා අත්තනො පරිවාරෙ පඤ්චභික්ඛුසතෙ ව ආදාය භික්ඛුසහස්සෙන සද්ධිං වාරිකං වරමානා කොකාලිකරට්ඨං පත්තා. තෙ උපාසකා පච්චුග්ගමනං කත්වා ථෙරෙ ආදාය තමෙව විහාරං නෙත්වා දෙවසිකං මහාසක්කාරං කරිංසු. පහුතං හෙසප්පවත්ථවිජාදනං උප්පජ්ජි, ථෙරෙහි සද්ධිං ආගතභික්ඛු විවරානි විවාරන්තා සද්ධිං ආගතානං භික්ඛුනඤ්ඤෙව දෙන්ති, කොකාලිකස්ස න දෙන්ති, ථෙරාපි තස්ස න දාපෙන්ති. කොකාලිකො විවරං අලභිත්වා “පාපිච්ඡා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා, පුබ්බෙ දියමානං ලාභං අග්ගහෙත්වා ඉදානි ගණ්හන්ති, පුරෙතුං න සක්කා, අඤ්ඤෙ න ඔලොකෙන්ති”ති ථෙරෙ අක්කොසනි පරිභාසති. ථෙරා “අයං අමිහෙ නිස්සාය අකුසලං පසවති”ති සපරිවාරා නික්ඛමිත්වා “අඤ්ඤං, හන්තෙ, කතිපාභං වසථා”ති මනුස්සෙහි යාවියමානාපි නිවත්තිතුං න ඉච්ඡිංසු.

අථෙකො දහරො භික්ඛු ආහ – “උපාසකා, කථං ථෙරා වසිස්සන්ති, තුමිහාකං කුලුපකො ථෙරො ඉධ ඉමෙසං වාසං න සහති”ති. තෙ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, තුමිහෙ කිර ථෙරානං ඉධ වාසං න සහථ, ගච්ඡථ නෙ බමාපෙත්වා නිවත්තෙථ, සවෙ න නිවත්තෙථ, පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ වසථා”ති ආහංසු. සො උපාසකානං භයෙන ගන්ත්වා ථෙරෙ යාචි. ථෙරා “ගච්ඡාවුසො, න මයං නිවත්තාමා”ති පක්කමිංසු. සො ථෙරෙ නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො විහාරමෙව පව්වාගතො. අථ නං උපාසකා පුච්ඡිංසු “නිවත්තිතා තෙ, හන්තෙ, ථෙරා”ති. “නිවත්තෙතුං නාසක්ඛිං ආවුසො”ති. අථ නං “ඉමස්මිං පාපධම්මෙ වසන්තෙ ඉධ පෙසලා භික්ඛු න වසිස්සන්ති, නික්කඩ්ඨාම න”න්ති වින්තෙත්වා “හන්තෙ, මා ත්වං ඉධ වසි, අමිහෙ නිස්සාය තුය්හං කිඤ්චි නත්ථි”ති ආහංසු. සො තෙහි නික්කඩ්ඨිතො පත්තවිවරමාදාය ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධකමිත්වා “පාපිච්ඡා, හන්තෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා, පාපිකානං ඉච්ඡානං වසං ගතා”ති ආහ. අථ නං සත්ථා “මා හෙවං කොකාලික, අවච, මා හෙවං කොකාලික අවච, පසාදෙහි කොකාලික, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙසු චිත්තං, තෙ පෙසලා භික්ඛු”ති වාරෙති. වාරිතොපි කොකාලිකො “තුමිහෙ, හන්තෙ, තුමිහාකං අග්ගසාවකානං සද්දහථ, අහං පච්චික්ඛතො අද්දසං, පාපිච්ඡා එතෙ පට්චිජන්තකම්මන්තා දුස්සිලා”ති වත්ථා යාවතතියං සත්ථාරා වාරිතොපි තථෙව වත්ථා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. තස්ස පක්කන්තමත්තස්සෙව සකලසරීරෙ සාසපමත්තා පිළකා උට්ඨහිත්වා අනුපුබ්බෙන වඩ්ඪිත්වා බෙඵචපක්කමන්තා හුත්වා භිජ්ජිත්වා පුබ්බලොභිතානි පග්ගරිංසු. සො නිත්ථුනන්තො වෙදනාප්පත්තො ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ නිපජ්ජි. “කොකාලිකෙන ද්වෙ අග්ගසාවකා අක්කුට්ඨා”ති යාව බ්‍රහ්මලොකා එකකොලාහලං අහොසි.

අථස්ස උපජ්ඣායො තුරු නාම බ්‍රහ්මා තං කාරණං ඤත්වා “ථෙරෙ බමාපෙස්සාමි”ති ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා “කොකාලික, ඵරුසං තෙ කම්මං කතං, අග්ගසාවකෙ පසාදෙහි”ති ආහ. “කො පන ත්වං ආවුසො”ති? “තුරු බ්‍රහ්මා නාමාහ”න්ති. “නනු ත්වං, ආවුසො, හගවතා අනාගාමීති බ්‍යාකනො, අනාගාමී ව අනාවත්තිධම්මො අස්මා ලොකානි වුත්තං, ත්වං සඩ්ධකාරට්ඨානෙ යක්ඛො භවිස්සසි”ති මහාබ්‍රහ්මං අපසාදෙසි. සො තං අත්තනො වචනං ගාභාපෙතුං අසක්කොන්තො “තච වාචාය ත්වඤ්ඤෙව පඤ්ඤායිස්සසි”ති වත්ථා සුද්ධාවාසමෙව ගතො. කොකාලිකොපි කාලං කත්වා පදුමනිරයෙ උප්පජ්ජි. තස්ස තත්ථ නිබ්බන්තභාවං ඤත්වා සහමිපතිබ්‍රහ්මා තථාගතස්ස ආරොවෙසි, සත්ථා භික්ඛුනං ආරොවෙසි. භික්ඛු තස්ස අගුණං කථෙන්නා ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, කොකාලිකො කිර සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ අක්කොසිත්වා අත්තනො මුඛං නිස්සාය පදුමනිරයෙ උප්පන්නො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව කොකාලිකො වචනෙන හතො අත්තනො මුඛං නිස්සාය දුක්ඛං අනුභොති, පුබ්බෙපි එස අත්තනො මුඛං නිස්සාය දුක්ඛං අනුභොසියෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස පුරොහිතො පිඨගලො නික්ඛන්තදායො අහොසි. තස්ස බ්‍රාහ්මණී අඤ්ඤෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං අතිවරි, සොපි තාදිසොව. පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණීං පුනප්පුනං වාරෙන්තොපි වාරෙතුං අසක්කොන්තො වින්තෙසි “ඉමං මම වෙරිං සහත්ථා මාරෙතුං න සක්කා, උපායෙන නං මාරෙස්සාමි”ති. සො රාජානං උපසඩ්ධකමිත්වා ආහ “මහාරාජ, තච නගරං සකලජම්බුදීපෙ අග්ගනගරං, ත්වං අග්ගරාජා, එවං අග්ගරඤ්ඤො නාම තච දක්ඛිණද්වාරං දුයුත්තං අවමඬගල”න්ති. “ආවරිය, ඉදානි කිං කාතබ්බ”න්ති? “මඬගලං කත්වා යොජෙතබ්බ”න්ති. “කිං ලද්ධං වට්ටති”ති. “පුරාණද්වාරං භාරෙත්වා මඬගලයුත්තානි දාරුනි ගහෙත්වා නගරපරිග්ගාහකානං භූතානං බලිං දත්වා මඬගලනක්ඛන්තෙන පතිට්ඨාපෙතුං වට්ටති”ති. “තෙන හි එවං කරොථා”ති.

තදා බොධිසත්තො තක්කාරියො නාම මාණවො භුත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හාති. පුරොහිතො පුරාණද්වාරං භාරත්වා නවං නිට්ඨාපෙත්වා රාජානං ආහ – “නිට්ඨිතං, දෙව, ද්වාරං, ස්වෙ හද්දකං තක්ඛත්තං, තං අනතික්කමිත්වා බලිං කත්වා ද්වාරං පතිට්ඨාපෙතුං වට්ටති”ති. “ආවරිය, බලිකම්මත්ථාය කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “දෙව, මහෙසක්ඛං ද්වාරං මහෙසක්ඛාහි දෙවතාහි පරිග්ගහිතං, එකං පිඩගලං නික්ඛන්තදායං උභතොවිසුද්ධං බ්‍රාහ්මණං මාරත්වා තස්ස මංසලොහිතෙන බලිං කත්වා සරිරං හෙට්ඨා බිපිත්වා ද්වාරං පතිට්ඨාපෙතබ්බං, එවං තුම්භාකඤ්ච නගරස්ස ව වුඩ්ඪි හවිස්සති”ති. “සාධු ආවරිය, එවරුපං බ්‍රාහ්මණං මාරත්වා ද්වාරං පතිට්ඨාපෙහි”ති.

සො තුට්ඨමානසො “ස්වෙ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමි”ති උස්සාහජානො අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා මුඛං රක්ඛිතුං අසක්කොන්තො තුරිතතුරිතො හරියං ආහ – “පාපෙ චණ්ඩාලි ඉතො පට්ඨාය කෙන සද්ධිං අභිරම්භස්ස, ස්වෙ තෙ ජාරං මාරත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. “නිරපරාධං කිංකාරණා මාරස්සසි”ති? රාජා “කළාරපිඩගලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මංසලොහිතෙන බලිකම්මං කත්වා නගරද්වාරං පතිට්ඨාපෙහි”ති ආහ, “ජාරො ව තෙ කළාරපිඩගලො, තං මාරත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති. සා ජාරස්ස සන්තිකං සාසනං පාහෙසි “රාජා කිර කළාරපිඩගලං බ්‍රාහ්මණං මාරත්වා බලිං කාතුකාමො, සවෙ ජීවිතුකාමො, අඤ්ඤෙපි තයා සදිසෙ බ්‍රාහ්මණෙ ගහෙත්වා කාලස්සෙව පලායස්සු”ති. සො තථා අකාසි. තං නගරෙ පාකටං අහොසි, සකලනගරතො සබ්බෙ කළාරපිඩගලා පලායිංසු.

පුරොහිතො පච්චාමිත්තස්ස පලාතභාවං අජානිත්වා පාතොව රාජානං උපසඩ්ධකමිත්වා “දෙව, අසුකට්ඨානෙ කළාරපිඩගලො බ්‍රාහ්මණො අත්ථී, තං ගණ්හාපෙපා”ති ආහ. රාජා අමච්චෙ පෙසෙසි. තෙ තං අපස්සන්තා ආගන්ත්වා “පලාතො කිරා”ති ආරොචෙසුං. “අඤ්ඤත්ථ උපධාරෙපා”ති සකලනගරං උපධාරෙත්තාපි න පස්සිංසු. තතො “අඤ්ඤං උපධාරෙපා”ති චුත්තෙ “දෙව, යපෙත්වා පුරොහිතං අඤ්ඤො එවරුපො තත්ථී”ති වදිංසු. පුරොහිතං න සක්කා මාරතුන්ති. “දෙව, කිං කට්ඨං, පුරොහිතස්ස කාරණා අප්ප ද්වාරෙ අප්පතිට්ඨාපිතෙ නගරං අගුත්තං හවිස්සති, ආවරියො කට්ඨන්තො “අප්ප නක්ඛත්තං අතික්කමිත්වා ඉතො සංවච්ඡරව්වයෙන නක්ඛත්තං ලහිස්සති”ති කට්ඨෙ, සංවච්ඡරං නගරෙ අද්වාරකෙ පච්චන්ථිකානං ඔකාසො හවිස්සති, ඉමං මාරත්වා අඤ්ඤෙන බ්‍රාහ්මණෙන බලිකම්මං කාරත්වා ද්වාරං පතිට්ඨාපෙස්සාමා”ති. “අත්ථී පන අඤ්ඤො ආවරියසදිසො පණ්ඩිතො බ්‍රාහ්මණො”ති? “අත්ථී දෙව, තස්ස අන්තෙවාසි තක්කාරියමාණවො නාම, තස්ස පුරොහිතට්ඨානං දත්වා මඩගලං කරොපා”ති.

රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා සම්මානං කාරත්වා පුරොහිතට්ඨානං දත්වා තථා කාතුං ආණාපෙසි. සො මහත්තෙන පරිවාරෙන නගරද්වාරං අගමාසි. පුරොහිතං රාජානුභාවෙන බන්ධිත්වා ආනයිංසු. මහාසත්තො ද්වාරට්ඨපතට්ඨානෙ ආවාටං ඛණාපෙත්වා සාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා ආවරියෙන සද්ධිං අන්තොසාණියං අට්ඨාසි. ආවරියො ආවාටං ඔලොකෙත්වා අත්තනො පතිට්ඨං අලහන්තො “අත්ථො තාව මෙ නිප්ථාදිතො අහොසි, බාලත්තා පන මුඛං රක්ඛිතුං අසක්කොන්තො වෙගෙන පාපිත්ථියා කට්ඨෙ, අත්තනාව අත්තනො වධො ආහතො”ති මහාසත්තං ආලපන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

104. “අහමෙව දුබ්භාසිතං භාසි බාලො, හෙකොවරඤ්ඤෙ අභිමච්ඡායමානො;
තක්කාරියෙ සොබ්හම්මං පතාමි, න කිරෙව සාධු අතිවෙලභාණි”ති.

තත්ථ දුබ්භාසිතං භාසිති දුබ්භාසිතං භාසිං. හෙකොවාති යථා අරඤ්ඤෙ මණ්ඩුකො වස්සන්තො අත්තනො බාදකං අභිං අච්ඡායමානො දුබ්භාසිතං භාසති නාම, එවං අහමෙව දුබ්භාසිතං භාසිං. තක්කාරියෙති තස්ස නාමං, තක්කාරියාති ඉත්ථිලිඞගං නාමං, තෙනෙව තං ආලපන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා මහාසත්තො දුකියං ගාථමාහ –

105. “පප්පොති මච්චො අතිවෙලභාණි, බන්ධං වධං සොකපරිද්දවඤ්ඤා;
අත්තානමෙව ගරභාසි එත්ථ, ආවෙර යං තං නිඛණන්ති සොබ්හෙ”ති.

තත්ථ අතිවෙලභාණිති වෙලාතික්කන්තං පමාණාතික්කන්තං කත්වා කථනං නාම න සාධු, අතිවෙලභාණි පුරිසො න සාධුති අත්ථො. සොකපරිද්දවඤ්ඤාති ආවරිය, එවමෙව අතිවෙලභාණි පුරිසො වධං බන්ධඤ්ඤා සොකඤ්ඤා මහත්තෙන සද්දෙන පරිදෙවඤ්ඤා පප්පොති. ගරභාසිති පරං අගරහිත්වා අත්තානංයෙව ගරභෙය්‍යාසි. එත්ථාති එතස්මිං කාරණෙ. ආවෙර යං තන්ති ආවරිය, යෙන කාරණෙන තං නිඛණන්ති සොබ්හෙ, තං තයාව කතං, තස්මා අත්තානමෙව ගරභෙය්‍යාසිති වදති.

එවඤ්ඤා පන වත්වා “ආවරිය, වාවං අරක්ඛිත්වා න කෙවලං ත්වමෙව දුක්ඛප්පත්තො, අඤ්ඤොපි දුක්ඛප්පත්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙසි.

පුබ්බෙ කිර බාරාණසියං කාළී නාම ගණිකා අහොසි, තස්සා තුණ්ඩිලො නාම භාතා. කාළී එකදිවසං සහස්සං ගණ්හාති. තුණ්ඩිලො පන ඉත්ථිඤ්ඤානො සුරාඤ්ඤානො අක්ඛඤ්ඤානො අහොසි. සා තස්ස ධනං දෙනි, සො ලද්ධං ලද්ධං විනාසෙති. සා තං වාරෙන්නිපි වාරෙතුං නාසක්ඛි. සො එකදිවසං ජුතපරාජිතො නිවත්ථවත්ථාති දත්වා

කටසාරකඛණ්ඩං නිවාසෙත්වා තස්සා ගෙහං ආගමි . තාය ච දාසියො ආණන්තා භොන්ති “තුණ්ඩිලස්ස ආගතකාලෙ කිඤ්චි අදත්වා ගීවායං නං ගහෙත්වා නිහරෙය්‍යාපා”ති. තා තපා කරිංසු. සො ද්වාරමුලෙ රොදන්තො අට්ඨාසි.

අපේකො සෙට්ඨිපුත්තො නිව්වකාලං කාළියා සහස්සං ආහරාපෙන්තො දිස්වා “කස්මා තුණ්ඩිල රොදසි”ති පුච්ඡි. “සාමි, පුත්තපරාජිතො මම භගිනියා සන්තිකං ආගතොමිහි, තං මං දාසියො ගීවායං ගහෙත්වා නිහරිංසු”ති. “තෙන හි තිට්ඨ, භගිනියා තෙ කපේසසාමි”ති සො ගන්ත්වා “භාතා තෙ කටසාරකඛණ්ඩං නිවාසෙත්වා ද්වාරමුලෙ යිතො, වත්ථානිස්ස කිමත්ථං න දෙසි”ති ආහ. “අහං තාව න දෙමි, සචෙ පන තෙ සිනෙහො අත්ථි, ත්වං දෙහි”ති. තස්මිං පන ගණිකාය සරෙ ඉදංචාරිත්තං – ආහතසහස්සතො පඤ්චසතානි ගණිකාය භොන්ති, පඤ්චසතානි වත්ථගන්ධමාලමුලානි භොන්ති. ආගතපුරිසා තස්මිං සරෙ ලද්ධවත්ථානි නිවාසෙත්වා රත්තිං චසිත්වා පුත්තදිවසෙ ගච්ඡන්තා ආහතවත්ථානෙව නිවාසෙත්වා ගච්ඡන්ති. තස්මා සො සෙට්ඨිපුත්තො තාය දින්නවත්ථානි නිවාසෙත්වා අත්තනො සාටකෙ තුණ්ඩිලස්ස දාපෙසි. සො නිවාසෙත්වා තදන්තො ගජ්ජන්තො ගන්ත්වා සුරාගෙහං පාවිසි. කාළීපි දාසියො ආණාපෙසි “ස්චෙ එතස්ස ගමනකාලෙ වත්ථානි අච්ඡින්නදෙය්‍යාපා”ති. තා තස්ස නික්ඛමනකාලෙ ඉතො විතො ච උපධාවිත්වා විලුම්පමානා සාටකෙ ගහෙත්වා “ඉදානි යාහි කුමාරා”ති නග්ගං කත්වා විස්සජ්ජෙසු. සො නග්ගොව නික්ඛමි. ජනො පරිභාසං කරොති. සො ලජ්ජිත්වා “මයාවෙනං කතං, අහමෙව අත්තනො මුඛං රක්ඛිතුං නාසක්ඛි”න්ති පරිදෙවි. ඉදං තාව දස්සෙතුං තතියං ගාථමාහ –

106. “කිමෙවහං තුණ්ඩිලමනුපුච්ඡිං, කරෙය්‍යා සං භාතරං කාළිකායං;
නග්ගොවහං වත්ථසුගඤ්ච ජිතො, අයමිපි අත්ථො ඛහුතාදිසොවා”ති.

තත්ථ ඛහුතාදිසොවානි සෙට්ඨිපුත්තො හි අත්තනා කතෙන දුක්ඛං පත්තො, ත්වමිපි තස්මා අයමිපි තුය්හං දුක්ඛජ්ජන්ති අත්ථො. ඛහුති කාරණෙහි තාදිසොව.

අපරොපි බාරාණසියං අප්පාලානං පමාදෙන ගොවරභූමියං ද්විසු මෙණ්ඩෙසු යුජ්ඣන්තෙසු එකො කුලිඬිගසකුණො “ඉමෙ දානි භින්නෙහි සීසෙහි මරිස්සන්ති, වාරෙස්සාමි තෙති මාතුලා මා යුජ්ඣාපා”ති වාරෙත්වා තෙසං කථං අග්ගහෙත්වා යුජ්ඣන්තානඤ්ඤෙව පිට්ඨියමිපි සීසෙපි නිසිදිත්වා යාවිත්වා වාරෙතුං අසක්කොන්තො “තෙන හි මං මාරෙත්වා යුජ්ඣාපා”ති උභින්නමිපි සීසන්තරං පාවිසි. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං යුජ්ඣංසුයෙව. සො සණ්ඨකරණියං පිසිතො විය අත්තනා කතෙනෙව විනාසං පත්තො. ඉදමිපි අපරං කාරණං දස්සෙතුං චතුත්ථං ගාථමාහ –

107. “යො යුජ්ඣමානානමයුජ්ඣමානො, මෙණ්ඩන්තරං අච්චුපතී කුලිඬිගො;
සො පිංසිතො මෙණ්ඩසිරෙහි තත්ථ, අයමිපි අත්ථො ඛහුතාදිසොවා”ති.

තත්ථ මෙණ්ඩන්තරන්ති මෙණ්ඩානං අන්තරං. අච්චුපතීති අතිගන්ත්වා උජ්ජති, ආකාසෙ සිසානං වෙමජ්ඣෙ අට්ඨාසිති අත්ථො. පිංසිතොති පිළිතො.

අපරෙපි බාරාණසිවාසිතො ගොපාලකා ඵලිතං තාලරුක්ඛං දිස්වා එකං තාලඵලත්ථාය රුක්ඛං ආරොපෙසු. තස්මිං ඵලානි පානෙන්තෙ එකො කණ්ඨසජ්ජො වම්මිකා නික්ඛමිත්වා තාලරුක්ඛං ආරුහි. හෙට්ඨා පතිට්ඨිතා දණ්ඩෙහි පහරන්තා නිවාරෙතුං නාසක්ඛිංසු. තෙ “සජ්ජො තාලං අභිරුහති”ති ඉතරස්ස ආචික්ඛිංසු. සො හීතො මහාවිරවං විරවි. හෙට්ඨා යිතා එකං ටීරසාටකං චතුසු කණ්ණෙසු ගහෙත්වා “ඉමස්මිං සාටකෙ පතා”ති ආහංසු. සො පතන්තො චතුන්නමිපි අත්තරෙ සාටකමජ්ඣෙ පති. තස්ස පන පාතනෙවෙගෙන තෙ සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං සීසෙහි පහරිත්වා භින්නෙහි සීසෙහි ජීවිතක්ඛයං පත්තා. ඉදමිපි කාරණං දස්සෙන්නො පඤ්චමං ගාථමාහ –

108. “චතුරො ජනා පොත්ථකමග්ගහෙසුං, එකඤ්ච පොසං අනුරක්ඛමානා;
සබ්බෙව තෙ භින්නසිරා සයිංසු, අයමිපි අත්ථො ඛහුතාදිසොවා”ති.

තත්ථ පොත්ථකන්ති සාණසාටකං. සබ්බෙව තෙති තෙපි වත්තාරො ජනා අත්තනා කතෙනෙව භින්නසිරා සයිංසු.

අපරෙපි බාරාණසිවාසිතො ඵලකචොරා රත්තිං එකං අජං ටෙන්නෙත්වා “දිවා අරඤ්ඤෙ බාදිස්සාමා”ති තස්සා අචස්සන්ත්ථාය මුඛං බන්ධිත්වා වෙළුම්බෙ යපෙසු. පුත්තදිවසෙ තං බාදිතුං ගච්ඡන්තා ආවුඛං පමුස්සිත්වා අගමංසු. තෙ “අජං මාරෙත්වා මංසං පචිත්වා බාදිස්සාම, ආහරථාවුධ”න්ති එකස්සපි භත්ථෙ ආවුඛං අදිස්වා “විනා ආවුඛොන එතං මාරෙත්වාපි මංසං ගහෙතුං න සක්කා, විස්සජ්ජෙථ නං, පුඤ්ඤමස්ස අත්ථි”ති විස්සජ්ජෙසු. තදා එකො නළකාරො වෙළුම්බෙ ගහෙත්වා “පුත්තපි ආගන්ත්වා ගහෙස්සාමි”ති නළකාරසත්ථං වෙළුම්බන්තරෙ යපෙත්වා පක්කාමි. අජා “මුත්තාමිති”ති තුස්සිත්වා වෙළුම්බෙ කිළමානා පච්ඡිමපාදෙහි පහරිත්වා තං සත්ථං පාතෙසි. චොරා සත්ථසද්දං සුත්වා උපධාරෙත්වා තං දිස්වා තුට්ඨමානසා අජං මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු. ඉති “සාපි අජා අත්තනා කතෙනෙව මතා”ති දස්සෙතුං ඡට්ඨං ගාථමාහ –

109. “අජා යථා වෙළුම්බස්මිං බද්ධා, අචක්ඛිපන්ති අසිමජ්ඣගච්ඡි;
තෙනෙව තස්සා ගලකාවකන්තං, අයමිපි අත්ථො ඛහුතාදිසොවා”ති.

තත්ප අවක්ඛිපන්නිති කිලමානා පච්ඡිමපාදෙ ඛිපන්නි.

එවඤ්ච පන වත්වා “අත්තනො වචනං රක්ඛිත්වා මිත්භාණිනො නාම මරණදුක්ඛා මුච්චන්ති”ති දස්සෙත්වා කින්නරවත්ථුං ආහරි.

බාරාණසිවාසී කිරෙකො ලුද්දකො හිමවන්නං ගන්ත්වා එකෙනුපායෙන ජයම්පතිකෙ ද්වෙ කින්නරෙ ගහෙත්වා ආනෙත්වා රඤ්ඤො අදාසි. රාජා අදිට්ඨපුබ්බෙ කින්නරෙ දිස්වා තුස්සිත්වා “ලුද්ද, ඉමෙසං කො ගුණො”ති පුච්ඡි. “දෙව, එතෙ මධුරෙන සද්දෙන ගායන්ති, මනුඤ්ඤං නච්චන්ති, මනුස්සා එවං ගායිතුඤ්ච නච්චිතුඤ්ච න ජානන්ති”ති. රාජා ලුද්දස්ස ඛණ්ඩං ධනං දත්වා කින්නරෙ “ගායං නච්චං”ති ආහ. කින්නරා “සචෙ මයං ගායන්තා බ්‍යාඤ්ජනං පරිපුණ්ණං කාතුං න සක්ඛිස්සාම, දුග්ගීහං හොති, අම්හෙ ගරහිස්සන්ති වධිස්සන්ති, ඛණ්ඩං කට්ඨන්තානඤ්ච පන මුසාවාදොපි හොති”ති මුසාවාදභයෙන රඤ්ඤො පුනථපුනං වුත්තාපි න ගායිංසු න නච්චිංසු. රාජා කුප්ඤ්ඤිත්වා “ඉමෙ මාරෙත්වා මංසං පචිත්වා ආහරං”ති ආණාපෙන්නො සත්තමං ගාථමාහ –

110. “ඉමෙ න දෙවා න ගන්ධබ්බපුත්තා, මීගා ඉමෙ අත්ථවසං ගතා මෙ;
එකඤ්ච නං සායමාසෙ පචන්තු, එකං පුනථපාතරාසෙ පචන්තු”ති.

තත්ප මීගා ඉමෙති ඉමෙ සචෙ දෙවා ගන්ධබ්බා වා භවෙය්‍යං, නච්චෙය්‍යඤ්චෙව ගායෙය්‍යඤ්ච, ඉමෙ පන මීගා තිරච්ඡානගතා. අත්ථවසං ගතා මෙති අත්ථං පච්චාසිස්සන්තෙන ලුද්දෙන ආනිත්තා අත්ථවසෙන මම භත්ථං ගතා. එකෙසු එකං සායමාසෙ, එකං පාතරාසෙ පචන්තුති.

කින්නරි චිත්තෙසි “රාජා කුද්ධො නිස්සංසයං මාරෙස්සති, ඉදානි කට්ඨං කාලො”ති අට්ඨමං ගාථමාහ –

111. “සතං සහස්සානි දුභාසිතානි, කලමිපි නාග්ගන්ති සුභාසිතස්ස;
දුබ්භාසිතං සඬකමානො කිලෙසො, තස්මා තුණ්හි කිම්පුරිසා න බාලයා”ති.

තත්ප සඬකමානො කිලෙසොති කදාචි අභං භාසමානො දුබ්භාසිතං භාසෙය්‍යං, එවං දුබ්භාසිතං සඬකමානො කිලිස්සති කිලමති. තස්මාති තෙන කාරණෙන තුම්භාකං න ගායිං, න බාලභාවෙනාති.

රාජා කින්නරියා තුස්සිත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

112. “යා මෙසා බ්‍යාභාසි පමුඤ්චට්ඨං, ගිරිඤ්ච නං හිමවන්නං නයන්තු;
ඉමඤ්ච බො දෙන්තු මහානසාය, පාතොව නං පාතරාසෙ පචන්තු”ති.

තත්ප යා මෙසාති යා මෙ එසා. දෙන්තුති මහානසත්ථාය දෙන්තු.

කින්නරො රඤ්ඤො වචනං සුත්වා “අයං මං අකට්ඨන්තං අවස්සං මාරෙස්සති, ඉදානි කට්ඨං වට්ඨති”ති ඉතරං ගාථමාහ –

113. “පඨ්ජුන්නනාථා පසචො, පසුනාථා අයං පජා;
ත්ථං නාටොසි මහාරාජ, නාටොභං හරියාය මෙ;
ද්වින්නමඤ්ඤතරං ඤත්වා, මුත්තො ගච්ඡෙය්‍ය පබ්බත”න්ති.

තත්ප පඨ්ජුන්නනාථා පසචොති තිණභක්ඛා පසචො මෙසනාථා නාම. පසුනාථා අයං පජාති අයං පන මනුස්සපජා පඤ්චගොරසෙන උපථිවන්ති පසුනාථා පසුපතිට්ඨා. ත්ථං නාටොසිති ත්ථං මම පතිට්ඨා අසි. නාටොභන්ති මම හරියාය අභං නාටො, අභමස්සා පතිට්ඨා. ද්වින්නමඤ්ඤතරං ඤත්වා, මුත්තො ගච්ඡෙය්‍ය පබ්බතන්ති අම්භාකං ද්වින්නං අත්තරෙ එකො එකං මතං ඤත්වා සයං මරණෙන මුත්තො හිමවන්නං ගච්ඡෙය්‍ය, ථිවමානා පන මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං න ජහාම, තස්මා සචෙපි ඉමං හිමවන්නං පෙසෙතුකාමො, මං පඨමං මාරෙත්වා පච්ඡා පෙසෙහීති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මහාරාජ, න මයං තච වචනං අකාතුකාමතාය තුණ්හි අහුම්හ, මයං කථාය පන දොසං දිස්වා න කට්ඨම්හා”ති දිපෙන්නො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

114. “න වෙ නින්දා සුපරිවජ්ජයෙට්ඨ, නානා ජනා සෙවිතබ්බා ජනින්දා;
යෙනෙව එකො ලභතෙ පසංසං, තෙනෙව අඤ්ඤො ලභතෙ නින්දිතාරං.

115. “සබ්බො ලොකො පරිචිත්තො අතිචිත්තො, සබ්බො ලොකො චිත්තවා සම්භි චිත්තෙ;
පච්චෙකචිත්තා පුටු සබ්බසත්තා, කස්සිධ චිත්තස්ස වසෙන වත්තෙ”ති.

තත්ප සුපරිවජ්ජයෙට්ඨාති මහාරාජ, නින්දා නාම සුබ්බෙත පරිවජ්ජෙතුං න සක්කා. නානා ජනාති නානාජන්දා ජනා. යෙනෙවාති යෙන සිලාදිගුණෙන එකො පසංසං ලභති, තෙනෙව අඤ්ඤො නින්දිතාරං ලභති. අම්භාකඤ්ඤි

කින්නරානං අන්තරෙ කථනෙන පසංසං ලභති, මනුස්සානං අන්තරෙ නින්දං, ඉති නින්දා නාම දුෂ්පරිවජ්ජියා, ස්වාහං කථං තව සන්තිකා පසංසං ලභිස්සාමිති.

සබ්බො ලොකො පරිචිත්තොති මහාරාජ, අසප්පුරිසො නාම පාණානිපානාදිවිත්තෙන, සප්පුරිසො පාණානිපානා වෙරමණි ආදිචිත්තෙන අභිචිත්තොති, එවං සබ්බො ලොකො පරිචිත්තො අභිචිත්තොති අත්ථො. චිත්තවා සම්භි චිත්තෙති සබ්බො පන ලොකො අත්තනො භීනෙන වා පණිනෙන වා චිත්තෙන චිත්තවා නාම. පච්චෙකචිත්තාති පාටියෙක්කචිත්තා පුට්ඨපභෙදා සබ්බෙ සත්තා. තෙසු කස්සෙකස්ස තව වා අඤ්ඤස්ස වා චිත්තෙන කින්තරී වා මාදිසො වා අඤ්ඤො වා වත්තෙයා, තස්මා “අයං මම චිත්තවසෙන න වත්තති”ති, මා මය්හං කුප්ඤ්ඤි. සබ්බසත්තා භි අත්තනො චිත්තවසෙන ගච්ඡන්ති, දෙවාති. කම්පුරිසො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි.

රාජා “සභාවමෙව කථෙති පණ්ඩිතො කින්තරො”ති සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා ඔසානගාථමාහ —

116. “තුණ්හි අහු කම්පුරිසො සහරියො, යො දානි බ්‍යාභාසි භයස්ස භීතො;
සො දානි මුත්තො සුඛිතො අරොගො, වාචාකිරෙවත්ථවතී නරාන”න්ති.

තත්ථ වාචාකිරෙවත්ථවතී නරානන්ති වාචාගිරා එව ඉමෙසං සත්තානං අත්ථවතී භිතාවහා භොතිති අත්ථො.

රාජා කින්තරෙ සුවණ්ණපඤ්ජරෙ නිසිදාපෙත්වා තමෙව ලුද්දං පක්කොසාපෙත්වා “ගච්ඡ භණෙ, ගහිතට්ඨානෙයෙව විස්සජ්ජෙහි”ති විස්සජ්ජාපෙසි. මහාසත්තොපි “ආවරිය, එවං කින්තරා වාචං රක්ඛිත්වා පත්තකාලෙ කට්තෙන සුභාසිතෙනෙව මුත්තා, ත්වං පන දුක්කට්තෙන මහාදුක්ඛං පත්තො”ති ඉදං උදාහරණං දස්සෙත්වා “ආවරිය, මා භායි, ජීවිතං තෙ අහං දස්සාමි”ති අස්සාසෙසි, “අපිච ඛො පන තුම්භෙ මං රක්ඛෙය්‍යාමා”තිවුත්තෙ “න තාව නක්ඛන්තයොගො ලබ්භති”ති දිවසං චිතිනාමෙත්වා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ මතං එළකං ආහරාපෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, යත්ථ කත්ථවි ගන්ත්වා ජීවාහි”ති කඤ්චි අජානාපෙත්වා උයොසෙත්වා එළකමංසෙන බලිං කත්වා ද්වාරං පතිට්ඨාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුඛ්බෙපි කොකාලිකො වාචාය භතොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කළාරපිඨගලො කොකාලිකො අභොසි, තක්කාරියපණ්ඩිතො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[482] 9. රුරුමිගරාජජාතකවණ්ණනා නක්කාරියජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

තස්ස ගාමවරං දම්මීති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර භික්ඛුහි “බහුපකාරො තෙ ආවුසො, දෙවදත්තසත්ථා, ත්වං තථාගතං නිස්සාය පබ්බජ්ජං ලභි, තිණ්ණ පිටකානි උග්ගණ්හි, ලාභසක්කාරං පාපුණ්”ති වුත්තො “ආවුසො, සත්ථාරා මම තිණ්ණගමන්තොපි උපකාරො න කතො, අහං සයමෙව පබ්බජිං, සයං තිණ්ණ පිටකානි උග්ගණ්හි, සයං ලාභසක්කාරං පාපුණ්”න්ති කථෙසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු “අකතඤ්ඤා ආවුසො, දෙවදත්තො අකතවෙදී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අකතඤ්ඤා, පුඛ්බෙපි අකතඤ්ඤෙයව, පුඛ්බෙපෙස මයා ජීවිතෙ දින්නෙපි මම ගුණමත්තං න ජානාති”ති වත්වා අතිතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො අසිතිකොට්ඨිභවො සෙට්ඨි පුත්තං ලභිත්වා “මහාධනකො”තිස්ස, නාමං කත්වා “සිප්පං උග්ගණ්හන්තො මම පුත්තො කිලම්ස්සති”ති න කිඤ්චි සිප්පං උග්ගණ්හාපෙසි. සො ගීතනවිච්චාදිතබාදනභොජනතො උද්ධං න කිඤ්චි අඤ්ඤාසි. තං වයප්පත්තං පතිරුපෙන දාරෙන සංයොපෙත්වා මාතෘපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං අවිච්චයෙන ඉත්ථිඤ්ඤාසුරාඤ්ඤාදිහි පරිවුතො නානාබ්‍යසනමුඛෙහි ඉණං ආදාය තං දාතුං අසක්කොන්තො ඉණායිකෙහි වොදියමානො චිත්තෙසි “කිං මය්හං ජීවිතෙන, එකෙනම්භි අත්තභාවෙන අඤ්ඤො විය ජාතො, මතං මෙ සෙයොයා”ති. සො ඉණායිකෙ ආහ — “තුම්භාකං ඉණපණ්ණානි ගහෙත්වා ආගච්ඡථ, ගඬිගාතීරෙ මෙ නිදහිතං කුලසන්තකං ධනං අත්ථී, තං වො දස්සාමි”ති. තෙ තෙන සද්ධිං අගමංසු. සො “ඉධ ධන”න්ති නිධිට්ඨානං ආචික්ඛන්තො විය “ගඬිගායං පතිත්වා මරිස්සාමි”ති පලායිත්වා ගඬිගායං පති. සො වණ්ඩසොතෙන වුස්භන්තො කාරුඤ්ඤරවං විරවී.

තදා මහාසත්තො රුරුමිගයොනියං නිබ්බන්තිත්වා පරිවාරං ඡඩ්ඛෙත්වා එකකොව ගඬිගානිවත්තෙන රමණීයෙ සාලම්ස්සකෙ සුපුප්ඵිතඅම්බවනෙ වසති උපොසථං උපවුත්ථාය. තස්ස සරිරච්ඡවි සුමජ්ජිතකඤ්චනපට්ටවණ්ණා අභොසි, හත්ථපාදා ලාබාරසපරිකම්මකතා විය, නඬිගුට්ඨං වාමරිතඬිගුට්ඨං විය, සිඬිගානි රජතදාමසදිසානි, අක්ඛිති සුමජ්ජිතමණිගුලිකා විය, මුඛං ඔදහිත්වා යපිතරත්තකම්මලගෙණ්ඩුකං විය. එවරුපං තස්ස රූපං අභොසි. සො අඬ්ඨරත්තසමයෙ තස්ස කාරුඤ්ඤසද්දං සුත්වා “මනුස්සසද්දො සුයති, මා මයි ධරන්තෙ මරතු, ජීවිතමස්ස දස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා සයනගුම්බා උට්ඨාය නදීතිරං ගන්ත්වා “අම්භො පුරිස, මා භායි, ජීවිතං තෙ දස්සාමි”ති අස්සාසෙත්වා සොතං ඡන්දන්තො ගන්ත්වා තං පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා තීරං පාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා එලාඵලානි දත්වා ද්විහතිභවිචයෙන “භො පුරිස, අහං තං ඉතො අරඤ්ඤතො නිහරිත්වා බාරාණසිමග්ගෙ යපෙස්සාමි, ත්වං

සොත්ථිනා ගම්පසයි, අපිව බො පන ත්වං ‘අසුකට්ඨානෙ නාම කඤ්චනමිගො වසති’ති ධනකාරණා මං රඤ්ඤො වෙව රාජමහාමත්තස්ස ව මා ආචික්ඛාමි”ති ආහ. සො “සාධු සාමි”ති සම්පට්ඨි.

මහාසත්තො තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා තං අත්තනො පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා බාරාණසිමග්ගෙ ඔතාරෙත්වා නිවත්ති. තස්ස බාරාණසිපට්ඨිසනදිවසෙයෙව බෙමා නාම රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී පට්ඨසකාලෙ සුපිනත්තෙ සුවණ්ණවණ්ණං මිගං අත්තනො ධම්මං දෙසෙන්නං දිස්වා චිත්තෙසි “සවෙ ඵ්වරුපො මිගො න භවෙය්‍ය, නාහං සුපිනෙ පස්සෙය්‍යං, අද්ධා භවිස්සති, රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමි”ති. සා රාජානං උපසඬකමිත්වා “මහාරාජ, අහං සුවණ්ණවණ්ණං මිගං පස්සිතුං ඉච්ඡාමි, සුවණ්ණවණ්ණමිගස්ස ධම්මං සොතුකාමාමිහි, ලභිස්සාමි වෙ, ජීවෙය්‍යං, නො වෙ, නත්ථි මෙ ජීවිත”න්ති ආහ. රාජා තං අස්සාසෙත්වා “සවෙ මනුස්සලොකෙ අත්ථි, ලභිස්සසී”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා “සුවණ්ණවණ්ණා මිගා නාම භොන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙව, භොන්ති”ති සුත්වා අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධෙ සුවණ්ණවඬකොටකෙ සහස්සපට්ඨිකං යපෙත්වා යො සුවණ්ණවණ්ණං මිගං ආචික්ඛිස්සති, තස්ස සද්ධිං සහස්සපට්ඨිකසුවණ්ණවඬකොටකෙන තඤ්ච හත්ථිං තතො ව උත්තරි දාතුකාමො හුත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ගාථං ලිබාපෙත්වා එකං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “එහි තාත, මම වචනෙන ඉමං ගාථං නගරවාසීනං කට්ඨෙ”ති ඉමස්මිං ජාතකෙ පඨමං ගාථමාහ –

117. “තස්ස ගාමවරං දමිමි, නාරියො ව අලඬකතා;
යො මෙ තං මිගමක්ඛාති, මිගානං මිගමුත්තම”න්ති.

අමච්චො සුවණ්ණපට්ටං ගහෙත්වා සකලනගරෙ වාචාපෙසි. අථ සො සෙට්ඨිපුත්තො බාරාණසිං පට්ඨසත්තොව තං කථං සුත්වා අමච්චස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අහං රඤ්ඤො ඵ්වරුපං මිගං ආචික්ඛිස්සාමි, මං රඤ්ඤො දස්සෙහි”ති ආහ. අමච්චො හත්ථික්ඛන්ධතො ඔතරිත්වා තං රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා “අයං කිර, දෙව, තං මිගං ආචික්ඛිස්සති”ති දස්සෙසි. රාජා “සච්චං අමිහො පුරිසා”ති පුච්ඡි. සො “සච්චං මහාරාජ, ත්වං එතං යසං මය්‍හං දෙහි”ති වදන්තො දුතියං ගාථමාහ –

118. “මය්‍හං ගාමවරං දෙහි, නාරියො ව අලඬකතා;
අහං තෙ මිගමක්ඛිස්සං, මිගානං මිගමුත්තම”න්ති.

තං සුත්වා රාජා තස්ස මිත්තදුඛිස්ස තුස්සිත්වා “අබ්භො කුහිං සො මිගො වසති”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාම දෙවා”ති චුත්තෙ තමෙව මග්ගදෙසකං කත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තං යානං අගමාසි. අථ නං සො මිත්තදුඛිහි “සෙනං, දෙව, සන්තිසීදාපෙහි”ති වත්වා සන්තිසින්නාය සෙනාය එසො, දෙව, සුවණ්ණමිගො එතස්මිං වනෙ වසති”ති හත්ථං පසාරෙත්වා ආචික්ඛන්තො තතියං ගාථමාහ –

119. “එතස්මිං වනසණ්ඩස්මිං, අමිබා සාලා ව පුජ්ථිතා;
ඉන්දගොපකසඤ්ජන්තා, එත්ථෙසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති.

තත්ථ ඉන්දගොපකසඤ්ජන්තාහි එතස්ස වනසණ්ඩස්ස භූමි ඉන්දගොපකවණ්ණාය රත්තාය සුඛසම්ඵස්සාය තිණජාතියා සඤ්ජන්තා, සසකුච්ඡි විය මුදුකා, එත්ථ එතස්මිං රමණියෙ වනසණ්ඩෙ එසො තිට්ඨතිති දස්සෙති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා අමච්චෙ ආණාපෙසි “තස්ස මිගස්ස පලායිතුං අදත්වා ඛිජ්ජං ආවුඬහන්ට්ඨෙහි පුරිසෙහි සද්ධිං වනසණ්ඩං පරිවාරෙථා”ති. තෙ තථා කත්වා උන්නදිංසු. රාජා කතිපයෙහි ජනෙහි සද්ධිං එකමන්තං අට්ඨාසි, සොපිස්ස අවිදුරෙ අට්ඨාසි. මහාසත්තො තං සද්දං සුත්වා චිත්තෙසි “මහන්තො ඛලකායසද්දො, තමිහා මෙ පුරිසා භයෙන උජ්ජන්තෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො උට්ඨාය සකලපරිසං ඔලොකෙත්වා රඤ්ඤො ධීතට්ඨානං දිස්වා “රඤ්ඤො ධීතට්ඨානෙයෙව මෙ සොත්ථි භවිස්සති, එත්ථෙව මයා ගන්තුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා රාජාහිමුබො පායාසි. රාජා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “නාගබලො මිගො අවත්ථරන්තො විය ආගච්ඡෙය්‍ය, සරං සන්නය්‍හිත්වා ඉමං මිගං සන්නාසෙත්වා සවෙ පලායති, විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා ගණ්භිස්සාමි”ති ධනුං ආරොපෙත්වා බොධිසත්තාහිමුබො අහොසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

120. “ධනුං අද්වෙජ්ඣං කත්වාන, උසුං සන්නය්‍හපාගමි;
මිගො ව දිස්වා රාජානං, දුරතො අජ්ඣාභාසථ.

121. “ආගමෙහි මහාරාජ, මා මං විජ්ඣි රටෙසහ;
කො නු තෙ ඉදමක්ඛාසි, එත්ථෙසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති.

තත්ථ අද්වෙජ්ඣං කත්වානාහි ජියාය ව සරෙන ව සද්ධිං එකමෙව කත්වා. සන්නය්‍හාහි සන්නය්‍හිත්වා. ආගමෙහිති “තිට්ඨ, මහාරාජ, මා මං විජ්ඣි, ජීවග්ගහමෙව ගණ්භාහි”ති මධුරාය මනුස්සවාචාය අභාසි.

රාජා තස්ස මධුරකථාය බන්ධිත්වා ධනුං ඔතාරෙත්වා ගාරවෙන අට්ඨාසි. මහාසත්තොපි රාජානං උපසඬකමිත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. මහාපනොපි සබ්බාද්ධානි ඡඩ්ඛෙත්වා ආගන්ත්වා රාජානං පරිවාරෙසි. තස්මිං බණ මහාසත්තො සුවණ්ණකිඬකිණිකං වාලෙන්තො විය මධුරෙන සරෙන රාජානං පුච්ඡි “කො නු තෙ

ඉදමක්බාසි, එත්ථෙසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති? තස්මිං ඛණෙ පාපපුරිසො ථොකං පටික්කමිත්වා සොතපථෙව අට්ඨාසි.
රාජා “ඉමිනා මෙ දස්සිතො”ති කථෙත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

122. “එස පාපවරො පොසො, සම්ම තිට්ඨති ආරකා;
සොයං මෙ ඉදමක්බාසි, එත්ථෙසො තිට්ඨතෙ මිගො”ති.

තත්ථ පාපවරොති විස්සට්ඨාචාරො.

තං සුත්වා මහාසත්තො තං මිත්තදුබ්භිං ගරහිත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං සල්ලපන්නො සත්තමං ගාථමාහ —

123. “සච්චං කිරෙව මාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ලචිතං සෙයොයා, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො”ති.

තත්ථ නිජ්ලචිතන්ති උත්තාරිතං. එකච්චියොති එකච්චො පන මිත්තදුබ්භි පාපපුරිගලො උදකෙ පතන්නොපි උත්තාරිතො න ත්වෙව සෙයොයා. කට්ඨඤ්ඤි නානප්පකාරෙන උපකාරාය සංවත්තති, මිත්තදුබ්භි පන පාපපුරිගලො විනාසාය, තස්මා තතො කට්ඨමෙව වරතරන්ති පොරාණකපණ්ඩිතා කට්ඨිංසු, මයා පන තෙසං වචනං න කතන්ති.

තං සුත්වා රාජා ඉතරං ගාථමාහ —

124. “කිං නු රුරු ගරහසි මිගානං, කිං පක්ඛිනං කිං පන මානුසානං;
භයං හි මං වින්දතිනප්පරුපං, සුත්වාන තං මානුසිං භාසමාන”න්ති.

තත්ථ මිගානන්ති මිගානමඤ්ඤතරං ගරහසි, උදාහු පක්ඛිනං, මානුසානන්ති පුච්ඡි. භයඤ්ඤි මං වින්දතිති භයං මං පටිලභති, අහං අත්තති අනිස්සරො භයසන්නකො විය හොමි. අනප්පරුපන්ති මහන්තං.

තතො මහාසත්තො “මහාරාජ, න මිගං, න පක්ඛිං ගරහාමි, මනුස්සං පන ගරහාමි”ති දස්සෙන්නො නවමං ගාථමාහ —

125. “යමුද්ධරිං වාහනෙ වුය්භමානං, මහොදකෙ සලිලෙ සීසසොතෙ;
තතොනිදානං භයමාගතං මම, දුක්ඛො භවෙ රාජ අසබ්භි සඬගමො”ති.

තත්ථ වාහනෙති පතිතපතිතෙ වහිතුං සමත්ථෙ ගඬිගාවහෙ. මහොදකෙ සලිලෙති මහාඋදකෙ මහාසලිලෙති අත්ථො. උභයෙනාපි ගඬිගාවහස්සෙව බහුඋදකතං දස්සෙති. තතොනිදානන්ති මහාරාජ, යො මය්භං තයා දස්සිතො පුරිසො, එසො මයා ගඬිගාය වුය්භමානො අඬ්ඬරත්තසමයෙ කාරුඤ්ඤරවං විරවන්නො උද්ධරිතො, තතොනිදානං මෙ ඉදමජ්ජ භයං ආගතං, අසප්පුරිසෙහි සමාගමො නාම දුක්ඛො, මහාරාජාති.

තං සුත්වා රාජා තස්ස කුජ්ඣිත්වා “එවං බහුපකාරස්ස නාම ගුණං න ජානාති, විජ්ඣිත්වා නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති දසමං ගාථමාහ —

126. “සොහං වතුප්පත්තමිමං විභඩ්ගමං, තනුවිජ්ඣං හදයෙ ඔස්සජාමි;
භනාමි තං මිත්තදුබ්භිං අකිච්චකාරිං, යො තාදිසං කම්මකතං න ජානෙ”ති.

තත්ථ වතුප්පත්තන්ති වතුහි වාජපත්තෙහි සමන්නාගතං. විභඩ්ගමන්ති ආකාසගාමිං. තනුවිජ්ඣන්ති සරිරජින්නං. ඔස්සජාමිති එතස්ස හදයෙ විස්සජ්ජෙමි.

තතො මහාසත්තො “මා එස මං නිස්සාය නස්සතු”ති වින්තෙත්වා එකාදසමං ගාථමාහ —

127. “ධිරස්ස බාලස්ස භවෙ ජනිත්ද, සන්නො වධං නප්පසංසන්ති ජාතු;
කාමං සරං ගච්ඡතු පාපධම්මො, යඤ්චස්ස භට්ඨං තදෙනස්ස දෙහි;
අභඤ්ච තෙ කාමකරො භවාමි”ති.

තත්ථ කාමන්ති කාමෙන යථාරුචියා අත්තනො සරං ගච්ඡතු. යඤ්චස්ස භට්ඨං තදෙනස්ස දෙහිති යඤ්ච තස්ස “ඉදං නාම තෙ දස්සාමි”ති තයා කථිතං, තං තස්ස දෙහි. කාමකරොති ඉච්ඡාකරො, යං ඉච්ඡසි, තං කරොහි, මංසං වා මෙ බාද, කිළාමිගං වා කරොහි, සබ්බත්ථ තෙ අනුකූලවත්ති භවිස්සාමිති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා තුට්ඨමානසො මහාසත්තස්ස ථුතිං කරොන්නො අනන්තරං ගාථමාහ —

128. “අද්ධා රුරු අඤ්ඤතරො සතං සො, යො දුබ්භතො මානුසස්ස න දුබ්භි;
කාමං සරං ගච්ඡතු පාපධම්මො, යඤ්චස්ස භට්ඨං තදෙනස්ස දම්මි;
අභඤ්ච තෙ කාමචාරං දදාමි”ති.

තත්ථ සතං සොති අද්ධා ත්වං සතං පණ්ඩිතානං අඤ්ඤතරො. කාමචාරන්ති අහං තව ධම්මකථාය පසිදිත්වා තුය්හං කාමචාරං අභයං දදාමි, ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙ නිබ්භයා යථාරුචියා විහරථාති මහාසත්තස්ස වරං අදාසි.

අථ නං මහාසත්තො “මහාරාජ, මනුස්සා නාම අඤ්ඤං මුඛෙන භාසන්ති, අඤ්ඤං කායෙන කරොන්ති”ති පරිගණන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

129. “සුච්ඡානං සිඬ්ගාලානං, සකුණානඤ්ච වස්සිතං;
මනුස්සවස්සිතං රාජ, දුබ්බිජානතරං තතො.

130. “අපි වෙ මඤ්ඤති පොසො, ඤාති මිත්තො සබාති වා;
යො පුබ්බෙ සුමනො හුත්වා, පච්ඡා සම්පජ්ජතෙ දිසො”ති.

තං සුත්වා රාජා “මගරාජ, මා මං ඵලං මඤ්ඤි, අහඤ්ඤි රජ්ජං ජහන්තොපි න තුය්හං දින්නවරං ජහිස්සං, සද්දහථ, මය්හ”න්ති වරං අදාසි. මහාසත්තො තස්ස සන්නිකෙ වරං ගණන්තො අත්තානං ආදිං කත්වා සබ්බසත්තානං අභයදානං වරං ගණ්ඨි. රාජාපි තං වරං දත්වා බොධිසත්තං නගරං නෙත්වා මහාසත්තඤ්ච නගරඤ්ච අලඬ්ඤාකාරාපෙන්වා දෙවියා ධම්මං දෙසාපෙසි. මහාසත්තො දෙවිං ආදිං කත්වා රඤ්ඤො ව රාජපරිසාය ව මධුරාය මනුස්සභාසාය ධම්මං දෙසෙත්වා රාජානං දසහි රාජධම්මෙහි ඔවදිත්වා මහාජනං අනුසාසිත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මීගගණපරිවුතො වාසං කප්පෙසි. රාජා “සබ්බෙසං සත්තානං අභයං දමිමි”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි. තතො පට්ඨාය මීගපක්ඛිනං කොචි හත්ථං පසාරෙතුං සමත්ථො නාම නාභොසි. මීගගණො මනුස්සානං සස්සානි බාදති, කොචි වාරෙතුං න සක්කොති. මහාජනො රාජධිගණං ගන්ත්වා උපක්කොසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

131. “සමාගතා ජානපදා, නෙගමා ව සමාගතා;
මීගා සස්සානි බාදන්ති, තං දෙවො පටිසෙධතු”ති.

තත්ථ තං දෙවොති තං මීගගණං දෙවො පටිසෙධතුති.

තං සුත්වා රාජා ගාථාද්වයමාහ –

132. “කාමං ජනපදො මාසි, රට්ඨඤ්චාපි විනස්සතු;
න ත්වෙවාහං රුරුං දුබ්බෙ, දත්වා අභයදක්ඛිණං.

133. “මා මෙ ජනපදො ආසි, රට්ඨඤ්චාපි විනස්සතු;
න ත්වෙවාහං මීගරාජස්ස, වරං දත්වා මුසා හණෙ”ති.

තත්ථ මාසිති කාමං මය්හං ජනපදො මා හොතු. රුරුන්ති න ත්වෙව අහං සුවණ්ණවණ්ණස්ස රුරුමීගරාජස්ස අභයදක්ඛිණං දත්වා දුබ්භිස්සාමිති.

මහාජනො රඤ්ඤො වචනං සුත්වා කිඤ්චි වත්තුං අවිසහන්තො පටික්කමි. සා කථා විත්ථාරිකා අහොසි. තං සුත්වා මහාසත්තො මීගගණං සන්නිපාතාපෙන්වා “ඉතො පට්ඨාය මනුස්සානං සස්සානි මා බාදථා”ති ඔවදිත්වා “අත්තනො ඛෙත්තෙසු පණ්ණසඤ්ඤං ඛන්ධන්තු”ති මනුස්සානං සොසාපෙසි. තෙ තථා ඛන්ධංසු, තාය සඤ්ඤාය මීගා යාවජ්ජතනා සස්සානි න බාදන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො අකතඤ්ඤායෙවා”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සෙට්ඨිපුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, රාජා ආනන්දො, රුරුමීගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[483] 10. සරහමිගජාතකවණ්ණනා රුරුමීගරාජජාතකවණ්ණනා නවමා.

ආසිසෙථෙව පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අත්තනා සංඛිත්තෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤස්ස ධම්මසෙනාපතිනො විත්ථාරෙන බ්‍යාකරණං ආරබ්භ කථෙසි. කදා පන සත්ථා ථෙරං සංඛිත්තෙන පඤ්ඤං පුච්ඡිති? දෙවොරොහනෙ. තත්‍රායං සබ්බෙපතො අනුපුබ්බිකථා. රාජගහසෙට්ඨිනො හි සන්නකෙ වන්දනපත්තෙ ආයස්මතා පිණ්ඩොලභාරද්වාජෙන ඉද්ධියා ගහිතෙ සත්ථා හික්ඛුනං ඉද්ධිපාටිභාරියකරණං පටික්ඛිපි. තදා තිත්ථියා “පටික්ඛිත්තං සමණෙන ගොතමෙන ඉද්ධිපාටිභාරියකරණං, ඉදානි සයම්පි න කරිස්සති”ති වින්තෙත්වා මඩ්ඤ්ඤානෙහි අත්තනො සාවකෙහි “කිං, හන්තෙ, ඉද්ධියා පත්තං න ගණ්ඨථා”ති වුච්චමානා “නෙතං ආවුසො, අම්භාකං දුක්කරං, ජවස්ස පන දාරුපත්තස්සත්ථාය අත්තනො සණ්ඨසුමුගුණං කො ගිහිනං පකාසෙස්සතිති න ගණ්ඨිමිහ, සමණා පන සකාපුත්තියා ලොලතාය ඉද්ධිං දස්සෙත්වා ගණ්ඨංසු. මා ‘අම්භාකං ඉද්ධිකරණං භාරො’ති වින්තයිත්ථ, මයඤ්ඤි තිට්ඨන්තු සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා, ආකඩ්ඛමානා පන සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං ඉද්ධිං දස්සෙස්සාම, සවෙ හි සමණො ගොතමො එකං පාටිභාරියං කරිස්සති, මයං ද්විගුණං කරිස්සාමා”ති කථයිංසු.

තං සුත්වා භික්ඛු භගවතො ආරොවෙසුං “භන්තෙ, තිත්ථියා කිර පාටිභාරියං කරිස්සන්ති”ති. සත්ථා “භික්ඛවෙ, කරොන්තු, අභම්පි කරිස්සාමි”ති ආහ. තං සුත්වා බිම්බිසාරො ආගන්ත්වා භගවන්තං පුච්ඡී “භන්තෙ, පාටිභාරියං කිර කරිස්සාමි”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “නනු, භන්තෙ, සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්ත”න්ති. “මහාරාජ, තං මයා සාවකානං පඤ්ඤන්තං, බුද්ධානං පන සික්ඛාපදං නාම නත්ථි. “යථා හි, මහාරාජ, තව උය්‍යානෙ පුප්ඵළං අඤ්ඤෙසං වාරිතං, න තව, එවංසම්පදෙදිං දට්ඨබ්බ”න්ති. “කත්ථ පන, භන්තෙ, පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති? “සාවත්ථිනගරද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ”ති. “අම්භෙහි තත්ථ කිං කත්තබ්බ”න්ති? “නත්ථි කිඤ්චි මහාරාජා”ති. පුනදිවසෙ සත්ථා කතභත්තකිව්වො වාරිකං පක්කාමි. මනුස්සා “කුභිං, භන්තෙ, සත්ථා ගච්ඡති”ති පුච්ඡන්ති. “සාවත්ථිනගරද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ තිත්ථියමද්දනං යමකපාටිභාරියං කාතු”න්ති තෙසං භික්ඛු කථයන්ති. මහාජනො “අච්ඡරියරූපං කිර පාටිභාරියං භවිස්සති, පස්සිස්සාම න”න්ති සරද්වාරානි ඡඩ්ඛෙන්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව අගමාසි.

අඤ්ඤතිත්ථියා “මයම්පි සමණස්ස ගොතමස්ස පාටිභාරියකරණට්ඨානෙ පාටිභාරියං කරිස්සාමා”ති උපට්ඨාකෙහි සද්ධිං සත්ථාරමෙව අනුබන්ධිංසු. සත්ථා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා රඤ්ඤා “පාටිභාරියං කිර, භන්තෙ, කරිස්සාමි”ති පුච්ඡිතො “කරිස්සාමි”ති වත්ථා “කදා, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ආසාළ්හිපුණ්ණමාසිය”න්ති ආහ. “මණ්ඩපං කරොමි භන්තෙ”ති? “අලං මහාරාජ, මම පාටිභාරියකරණට්ඨානෙ සක්කො දෙවරාජා ද්වාදසයොජනිකං රතනමණ්ඩපං කරිස්සති”ති. “එතං කාරණං නගරෙ උග්ගොසාපෙමි, භන්තෙ”ති? “උග්ගොසාපෙහි මහාරාජා”ති. රාජා ධම්මසොසකං අලඬකතභත්ථිපිට්ඨිං ආරොපෙන්වා “භගවා කිර සාවත්ථිනගරද්වාරෙ කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ තිත්ථියමද්දනං පාටිභාරියං කරිස්සති ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ”ති යාව ඡට්ඨදිවසා දෙවසිකං සොසනං කාරෙසි. තිත්ථියා “කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ කිර කරිස්සති”ති සාමිකානං ධනං දත්වා සාවත්ථිසාමන්තෙ අම්බරුක්ඛෙ ඡින්දාපයිංසු. ධම්මසොසකො පුණ්ණමිදිවසෙ පාතොව “අප්ප්, භගවතො පාටිභාරියං භවිස්සති”ති උග්ගොසෙසි. දෙවතානුභාවෙන සකලජම්බුදිපෙ ද්වාරෙ යත්ථා උග්ගොසිතං විය අහොසි. යෙ යෙ ගන්තුං චිත්තං උප්පාදෙන්ති, තෙ තෙ සාවත්ථිං පත්තමෙව අත්තානං පස්සිංසු, ද්වාදසයොජනිකා පරිසා අහොසි.

සත්ථා පාතොව සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පටිසිතුං නික්ඛමි. කණ්ඩො නාම උය්‍යානපාලො පිණ්ඩිපක්කමෙව කුම්භපමාණං මහන්තං අම්බපක්කං රඤ්ඤො භරන්තො සත්ථාරං නගරද්වාරෙ දිස්වා “ඉදං තථාගතස්සෙව අනුච්ඡවික”න්ති අදාසි. සත්ථා පටිග්ගහෙන්වා තත්ථෙව එකමන්තං නිසින්තො පරිභුඤ්ජිත්වා “ආනන්ද, ඉමං අම්බට්ඨිං උය්‍යානපාලකස්ස ඉමස්මිං යානෙ රොපනත්ථාය දෙහි, එස කණ්ඩම්බො නාම භවිස්සති”ති ආහ. ථෙරො තථා අකාසි. උය්‍යානපාලො පංසුං වියුහිත්වා රොපෙසි. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව අට්ඨිං භින්දිත්වා මූලානි ඔතරිංසු, නඬ්ඬලසිසපමාණො රත්තඬ්ඬරො උට්ඨහි, මහාජනස්ස ඔලොකෙන්තස්සෙව පණ්ණාසභත්ථකඛන්ධො පණ්ණාසභත්ථසාබො උබ්බෙධතො ව භත්ථසනිකො අම්බරුක්ඛො සම්පජ්ජී, තාවදෙවස්ස පුප්ඵානි ව ඵලානි ව උට්ඨහිංසු. සො මධුකරපරිවුතො සුවණ්ණවණ්ණඵලහරිතො නහං පුරෙත්වා අට්ඨාසි, වාතප්පහරණකාලෙ මධුරපක්කානි පතිංසු. පච්ඡා ආගච්ඡන්තා භික්ඛු පරිභුඤ්ජිත්වා ආගමිංසු.

සායන්භසමයෙ සක්කො දෙවරාජා ආවජ්ජෙන්තො “සත්ථු රතනමණ්ඩපකරණං අම්භාකං භාරො”ති ඤත්වා විස්සකම්මදෙවපුත්තං පෙසෙත්වා ද්වාදසයොජනිකං නිලුප්පලසඤ්ජන්තං සත්තරතනමණ්ඩපං කාරෙසි. එවං දසසභස්සවක්කවාළදෙවතා සන්තිපතිංසු. සත්ථා තිත්ථියමද්දනං අසාධාරණං සාවකෙහි යමකපාටිභාරියං කත්වා බහුජනස්ස පසන්නභාවං ඤත්වා ඔරුග්ග බුද්ධාසනෙ නිසින්තො ධම්මං දෙසෙසි. විසති පාණකොට්ඨො අමතපානං පිචිංසු. තතො “පුරිමබුද්ධා පන පාටිභාරියං කත්වා කත්ථ ගච්ඡන්ති”ති ආවජ්ජෙන්තො “තාවතිංසභවන”න්ති ඤත්වා බුද්ධාසනා උට්ඨාය දක්ඛිණපාදං යුගන්ධරමුද්ධති යංපෙත්වා වාමපාදෙන සිනෙරුමත්ථකං අක්කමිත්වා පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං වස්සං උපගන්ත්වා අන්තොතෙමාසං දෙවතානං අභිධම්මපිටකං කථෙසි. පරිසා සත්ථු ගතට්ඨානං අජානන්ති “දිස්වා ව ගමිස්සාමා”ති තත්ථෙව තෙමාසං වසි. උපකට්ඨාය පවාරණාය මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ගන්ත්වා භගවතො ආරොවෙසි. අථ නං සත්ථා පුච්ඡී “කහං පන එතරහි සාරිපුත්තො”ති? “එසො, භන්තෙ, පාටිභාරියෙ පසිදිත්වා පබ්බජිතෙහි පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං සඬ්ඝස්සනගරද්වාරෙ වසී”ති. “මොග්ගල්ලාන, අහං ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ සඬ්ඝස්සනගරද්වාරෙ ඔතරිස්සාමි, තථාගතං දට්ඨුකාමා සඬ්ඝස්සනගරෙ එකතො සන්තිපන්නතු”ති. ථෙරො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ආගන්ත්වා පරිසාය ආරොවෙන්වා සකලපරිසං සාවත්ථිතො තිංසයොජනං සඬ්ඝස්සනගරං එකමුහුත්තෙනෙව පාපෙසි.

සත්ථා චුත්ථවස්සො පවාරෙන්වා “මහාරාජ, මනුස්සලොකං ගමිස්සාමි”ති සක්කස්ස ආරොවෙසි. සක්කො විස්සකම්මං ආමන්තෙන්වා “දසබලස්ස මනුස්සලොකගමනත්ථාය තිණි සොපානානි කරොහි”ති ආහ. සො සිනෙරුමත්ථකෙ සොපානසිසං සඬ්ඝස්සනගරද්වාරෙ ධුරසොපානං කත්වා මජ්ඣෙ මණ්ඩමයං, එකස්මිං පස්සෙ රජතමයං, එකස්මිං පස්සෙ සුවණ්ණමයන්ති තිණි සොපානානි මාපෙසි, සත්තරතනමයා වෙදිකාපරික්ඛෙපා. සත්ථා ලොකවිචරණං පාටිභාරියං කත්වා මජ්ඣෙ මණ්ඩමයෙන සොපානෙන ඔතරි. සක්කො පත්තචීවරං අග්ගහෙසි, සුයාමො වාලබ්ජනිං, සභම්පති මහාබුග්ගමා ඡත්තං ධාරෙසි, දසසභස්සවක්කවාළදෙවතා දිබ්බගන්ධමාලාදිහි පුප්ඵංසු. සත්ථාරං ධුරසොපානෙ පතිට්ඨිතං පයමමෙව සාරිපුත්තත්ථෙරො වන්දි, පච්ඡා සෙසපරිසා. තස්මිං සමාගමෙ සත්ථා චින්තෙසි “මොග්ගල්ලානො “ඉද්ධිමා”ති පාකටො, උපාලි ‘විනයධරො’ති. සාරිපුත්තස්ස පන මහාපඤ්ඤගුණො අපාකටො, යංපෙත්වා මං අඤ්ඤො එතෙන සදිසො සමපඤ්ඤො නාම නත්ථි, පඤ්ඤාගුණමස්ස පාකටං කරිස්සාමි”ති පයමං තාව පුප්ඵජ්ජනානං විසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී, තං පුප්ඵජ්ජනාව කථයිංසු තතො සොනාපන්නානං විසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී, තම්පි සොනාපන්නාව කථයිංසු, පුප්ඵජ්ජනා න ජානිංසු. එවං සකදාගාමිවිසයෙ අනාගාමිවිසයෙ බිණ්ණසව්විසයෙ

මහාසාවකවිසයෙ ව පඤ්ඤා පුච්ඡි, තම්පි හෙට්ඨිමා හෙට්ඨිමා න ජානිංසු, උපරිමා උපරිමාව කථංසිංසු.
අග්ගසාවකවිසයෙ පුට්ඨපඤ්ඤාමිපි අග්ගසාවකාව කථංසිංසු, අඤ්ඤා න ජානිංසු. තතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස විසයෙ
පඤ්ඤා පුච්ඡි, තං ථෙරොව කථෙසි, අඤ්ඤා න ජානිංසු.

මනුස්සා “කො නාම එස ථෙරො සත්ථාරා සද්ධිං කථෙසි”ති පුච්ඡන්වා “ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තත්ථෙරො
නාමා”ති සුත්වා “අහො මහාපඤ්ඤො”ති වදිංසු. තතො පටියාය දෙවමනුස්සානං අන්තරෙ ථෙරස්ස
මහාපඤ්ඤාගුණො පාකටො ජාතො. අට්ඨං සත්ථා –

“යෙ ව සඤ්ඤාධම්මාසෙ, යෙ ව සෙඛා පුට්ඨං ඉධ;
තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං, පුට්ඨො පබ්බති මාරිසා”ති. (සු. නි. 1044; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡා 63; නෙත්ති.
14) –

බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤා පුච්ඡන්වා “ඉමස්ස නු ඛො සාරිපුත්ත, සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස කථං විත්ථාරෙන අත්ථො
දට්ඨංඛිමො”ති ආහ. ථෙරො පඤ්ඤා ඔලොකෙන්වා “සත්ථා මං සෙඛාසෙඛානං භික්ඛූනං ආගමනපටිපදං පුච්ඡති”ති
පඤ්ඤා නික්කඩ්ඛො හුත්වා “ආගමනපටිපදා නාම ඛන්ධාදිවසෙන බහුභි මුඛෙහි සක්කා කථෙතුං, කතං නු ඛො
කථෙන්නො සත්ථු අප්පකාසයං ගණ්හිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති අප්පකාසයෙ කඩ්ඛි. සත්ථා “සාරිපුත්තො පඤ්ඤා
නික්කඩ්ඛො, අප්පකාසයෙ පන මෙ කඩ්ඛති, මයා නයෙ අදින්තො කථෙතුං න සක්ඛිස්සති, නයමස්ස දස්සාමි”ති නයං
දදන්තො “භූතමිදං සාරිපුත්ත සමනුපස්සා”ති ආහ. එවං කිරස්ස අහොසි “සාරිපුත්තො මම අප්පකාසයං ගහෙන්වා
කථෙන්නො ඛන්ධවසෙන කථෙස්සති”ති. ථෙරස්ස සහ නයදානෙන සො පඤ්ඤො නයසතෙන නයසහස්සෙන
උපටියාසි. සො සත්ථාරා දින්නනයෙ යත්වා බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤා කථෙසි.

සත්ථා ද්වාදසයොජනිකාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙසි. තිංස පාණකොටියො අමතපානං පිටිංසු. සත්ථා පරිසං
උයොයාජෙත්වා වාරිකං වරන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරින්වා
පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො භික්ඛූහි වත්තෙ දස්සිතෙ ගන්ධකුටිං පාවිසි. සායන්හසමයෙ භික්ඛූ ථෙරස්ස ගුණකථං
කථෙන්නා ධම්මසභායං නිසිදිංසු “මහාපඤ්ඤො, ආවුසො, සාරිපුත්තො පුට්ඨපඤ්ඤො ජවනපඤ්ඤො තික්ඛපඤ්ඤො
නිබ්බේධකපඤ්ඤො දසබලෙන සංඛිත්තෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤං විත්ථාරෙන කථෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ,
භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි එස
සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථං කථෙසියොවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සරහම්මයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අරඤ්ඤ
වසති. රාජා මිගචිත්තකො අහොසි ථාමසම්පන්නො, අඤ්ඤං මනුස්සං “මනුස්සො”තිපි න ගණෙති. සො එකදිවසං
මිගවං ගන්ත්වා අමච්චෙ ආහ – “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තෙන සො දණ්ඩො දාතඛිමො”ති. තෙ විත්තයිංසු
“කදාචි වෙමජ්ඣෙ ධීතම්මං විජ්ඣන්ති, කදාචි උට්ඨිතං, කදාචි පලායන්තම්පි, අජ්ජ පන යෙන කෙනචි උපායෙන
රඤ්ඤො ධීතට්ඨානඤ්ඤෙව ආරොපෙස්සාමා”ති. විත්තෙන්වා ව පන කතිකං කත්වා රඤ්ඤො ධුරමග්ගං අදංසු. තෙ
මහන්තං ගුම්මං පරික්ඛිපින්වා මුග්ගරාදිහි භූමිං පොටයිංසු. පයමමෙව සරහම්මො උට්ඨාය තික්ඛන්තුං ගුඛ්භං
අනුපරිගන්ත්වා පලායනොකාසං ඔලොකෙන්තො සෙසදිසාසු මනුස්සෙ බාහාය බාහං ධනුනා ධනුං ආභවිව නිරන්තරෙ
ධීතෙ දිස්වා රඤ්ඤො ධීතට්ඨානෙයෙව ඔකාසං අද්දස. සො උම්මිලිතෙසු අක්ඛිසු වාලුකං බිපමානො විය රාජානං
අභිමුඛො අගමාසි. රාජා තං ලහුසම්පන්නං දිස්වා සරං උක්ඛිපින්වා විජ්ඣා. සරහම්මො නාම සරං වඤ්චෙතුං ඡෙකා
හොන්ති, සරෙ අභිමුඛං ආගච්ඡන්තෙ වෙගං භාපෙන්වා තිට්ඨන්ති, පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තෙ වෙගෙන පුරතො ජවන්ති,
උපරිභාගෙනාගච්ඡන්තෙ පිට්ඨිං නාමෙන්ති, පස්සෙනාගච්ඡන්තෙ ථොකං අපගච්ඡන්ති, කුච්ඡිං සන්ධායාගච්ඡන්තෙ
පරිවත්තිත්වා පනන්ති, සරෙ අතික්කන්තෙ වාතච්ඡින්නවලාහකවෙගෙන පලායන්ති.

සොපි රාජා තස්මිං පරිවත්තිත්වා පතිතෙ “සරහම්මො මෙ විද්ධො”ති නාදං මුඤ්චි. සරහො උට්ඨාය වාතවෙගෙන
පලායි. බලමණ්ඩලං භිජ්ජිත්වා උභොසු පස්සෙසු ධීතඅමච්චා සරහං පලායමානං දිස්වා එකතො හුත්වා පුච්ඡිංසු “මිගො
කස්ස ධීතට්ඨානං අභිරුහී”ති? “රඤ්ඤො ධීතට්ඨාන”න්ති. “රාජා ‘විද්ධො මෙ’ති වදති, කොතෙන විද්ධො,
නිබ්බරජ්ඣො හො අම්භාකං රාජා, භූමිතෙන විද්ධා”ති තෙ නානාජපකාරෙන රඤ්ඤා සද්ධිං කෙළිං කරිංසු. රාජා
විත්තෙසි “ඉමෙ මං පරිහසන්ති, න මම පමාණං ජානන්ති”ති ගාළුහං නිවාසෙන්වා පත්තිකොව බග්ගං ආදාය “සරහං
ගණ්හිස්සාමි”ති වෙගෙන පක්ඛන්දි. අට්ඨං දිස්වා තිණි යොජනානි අනුබන්ධි. සරහො අරඤ්ඤං පාවිසි, රාජාපි පාවිසි.
තත්ථ සරහම්මස්ස ගමනමග්ගෙ සට්ඨිහත්ථමත්තො මහාසුතිපාදනරකාචාටො අත්ථි, සො තිංසහත්ථමත්තං උදකෙන
පුණ්ණො තිණෙහි ව පටිච්ඡන්තො. සරහො උදකගන්ධං සායින්වා ආවාටභාවං ඤත්වා ථොකං ඔසක්කිත්වා ගතො.
රාජා පන උජුකමෙව ගච්ඡන්තො තස්මිං පති.

සරහො තස්ස පදසද්දං අසුණන්තො නිවත්තිත්වා තං අපස්සන්තො “නරකාචාටෙ පතිතො හවිස්සති”ති ඤත්වා
ආගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො තං ගම්භිරඋදකෙ අපතිට්ඨං කිලමන්තං දිස්වා තෙන කතං අපරාධං හදයෙ අකත්වා
සඤ්ජාතකාරුඤ්ඤො “මා මයි පස්සන්තෙව රාජා නස්සතු, ඉමම්භා දුක්ඛා නං මොවෙස්සාමි”ති ආවාටනීරෙ ධීතො
“මා භායි, මහාරාජ, මහන්තා දුක්ඛා තං මොවෙස්සාමි”ති වත්වා අන්තතො පියපුත්තං උද්ධරිතුං උස්සාහං කරොන්නො
විය තස්සුද්ධරණත්ථාය සිලාය යොග්ගං කත්වා “විජ්ඣස්සාමි”ති ආගතං රාජානං සට්ඨිහත්ථා නරකා උද්ධරිත්වා

අස්සාසෙත්වා පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා අරඤ්ඤා නිහරිත්වා සෙනාය අවිදුරෙ ඔතාරෙත්වා ඔවාදමස්ස දත්වා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. රාජා මහාසත්තං චිනා වසිතුං අසක්කොත්තො ආහ “සාමි සරහමීගරාජ, මයා සද්ධිං බාරාණසිං එහි, ද්වාදසයොජනිකාය තෙ බාරාණසියං රජ්ජං දමිමි, තං කාරෙහි”ති. “මහාරාජ, මයං තිරච්ඡානගතා, න මෙ රජ්ජෙනත්ථො, සචෙ තෙ මයි සිනෙහො අත්ථි, මයා දිත්තානි සිලානි රක්ඛන්තො රට්ඨවාසිනොපි සිලං රක්ඛාපෙහි”ති තං ඔවදිත්වා අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සො අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තස්ස ගුණං සරන්තොව සෙනං පාපුණිත්වා සෙනඬගපරිවුතො නගරං ගන්ත්වා “ඉතො පට්ඨාය සකලනගරවාසිනො පඤ්ච සිලානි රක්ඛන්තු”ති ධම්මභෙරිං වරාපෙසි. මහාසත්තෙන පන අත්තනො කතගුණං කස්සචි අකථෙත්වා සායන්තො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා අලඬකතසයනෙ සයින්වා පච්චුසකාලෙ මහාසත්තස්ස ගුණං සරිත්වා උට්ඨාය සයනපිට්ඨෙ පල්ලඬකෙන නිසිදිත්වා පිතිපුණ්ණෙන හදයෙන ඡහි ගාථාහි උදානෙසි –

134. “ආසිසෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.
135. “ආසිසෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.
136. “වායමෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.
137. “වායමෙථෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුඛිහතං.
138. “දුක්ඛුපතීනොපි නරො සපඤ්ඤො, ආසං න ඡිත්තෙය්‍ය සුඛාගමාය;
බහු හි එස්සා අහිතා හිතා ව, අචිතක්කිතා මච්චුමුපබ්බජන්ති.
139. “අචිත්තිතම්පි භවති, චිත්තිතම්පි චිතස්සති;
න හි චිත්තාමයා භොගා, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා”ති.

තත්ථ ආසිසෙථෙව පුරිසොති ආසච්ඡෙදකකම්මං අකත්වා අත්තනො කම්මෙසු ආසං කරොථෙව න උක්කණ්ඨෙය්‍ය. යථා ඉච්ඡන්ති අහඤ්ඤි සට්ඨිහත්ථා නරකා උට්ඨානං ඉච්ඡිං, සොමහි තථෙව ජාතො, තතො උට්ඨිතොයෙවාති දිපෙති. අහිතා හිතා වාති දුක්ඛචස්සා ව සුඛචස්සා ව, “මරණචස්සා ජීවිතචස්සා වා”තිපි අත්ථො, සත්තානඤ්ඤි මරණචස්සො අහිතො ජීවිතචස්සො හිතො, තෙසං අචිතක්කිතො අචිත්තිතොපි මරණචස්සො ආගච්ඡතිති දස්සෙති. අචිත්ති තම්පිති මයා “ආවාටෙ පතිස්සාමි”ති න චිත්තිතං, “සරහං මාරෙස්සාමි”ති චිත්තිතං, ඉදානි පන මෙ චිත්තිතං නට්ඨං, අචිත්තිතමෙව ජාතං. භොගාති යසපරිවාරා. එතෙ චිත්තාමයා න භොග්ති, තස්මා ඤාණවතා චිරියමෙව කාතබ්බං. චිරියවතො හි අචිත්තිතම්පි භොගියෙව.

තස්සෙවං උදානං උදානෙන්තස්සෙව අරුණං උට්ඨති. පුරොහිතො ව පාතොව සුඛසෙය්‍යපුච්ඡන්ත්ථං ආගන්ත්වා රාජද්වාරෙ ධීතො තස්ස උදානගීතසද්දං සුත්වා චිත්තෙසි “රාජා හියෙය්‍යා මිගවං අගමාසි, තත්ථ සරහමීගං විරද්ධො භවිස්සති, තතො අමච්චෙහි අවහසියමානො ‘මාරෙත්වා නං ආහරිස්සාමි’ති ඛත්තියමානෙන තං අනුබන්ධන්තො සට්ඨිහත්ථෙ නරකෙ පතීතො භවිස්සති, දයාලුනා සරහරාජෙන රඤ්ඤො දොසං අචිත්තෙන්වා රාජා උද්ධරිතො භවිස්සති, තෙන මඤ්ඤෙ උදානං උදානෙති”ති. එවං බ්‍රාහ්මණස්ස රඤ්ඤො පරිපුණ්ණඛ්‍යාඤ්ජනං උදානං සුත්වා සුමජ්ජිතෙ ආදාසෙ මුඛං ඔලොකෙන්තස්ස ඡායා විය රඤ්ඤා ව සරහෙන ව කතකාරණං පාකටං අභොසි. සො නඛග්ගෙන ද්වාරං ආකොටෙසි. රාජා “කො එසො”ති පුච්ඡි. “අහං දෙව පුරොහිතො”ති. අථස්ස ද්වාරං විවරිත්වා “ඉතො එභාවරියා”ති ආහ. සො පවිසිත්වා රාජානං ඡයාපෙත්වා එකමන්තං ධීතො “අහං, මහාරාජ, තයා අරඤ්ඤෙ කතකාරණං ජානාමි, ත්වං එකං සරහමීගං අනුබන්ධන්තො නරකෙ පතීතො, අථ නං සො සරහො සිලාය යොග්ගං කත්වා නරකතො උද්ධරි, සො ත්වං තස්ස ගුණං අනුස්සරිත්වා උදානං උදානෙසි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

140. “සරහං ගිරිදුග්ගස්මිං, යං ත්වං අනුසරි පුරෙ;
අලිතචිත්තස්ස තුවං, චික්කන්තමනුජීවසි.
141. “යො තං විදුග්ගා නරකා සමුද්ධරි, සිලාය යොග්ගං සරහො කරිත්වා;
දුක්ඛුපතීනං මච්චුමුඛා පමොවයි, අලිතචිත්තං ත මිගං වදෙසි”ති.

තත්ථ අනුසරිති අනුබන්ධි. චික්කන්තන්ති උද්ධරණත්ථාය කතපරක්කමං. අනුජීවසිති උපජීවසි, තස්සානුභාවෙන තයා ජීවිතං ලද්ධන්ති අත්ථො. සමුද්ධරිති උද්ධරි. ත මිගං වදෙසිති තං සුවණ්ණසරහමීගං ඉධ සිරිසයනෙ නිසිත්තො වණ්ණෙසි.

තං සුත්වා රාජා “අයං මයා සද්ධිං න මිගවං ගතො, සබ්බං පවත්තිං ජානාති, කථං නු ඛො ජානාති, පුච්ඡස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා නවමං ගාථමාහ –

142. “කිං ත්වං නු තත්ථෙව තදා අහොසි, උදාහු තෙ කොචි නං එතදක්ඛා;
විචට්ඨප්ඤ්ඤා නුසි සබ්බදස්සි, ඤාණං නු තෙ බ්‍රාහ්මණ භිංසරුප”න්ති.

තත්ථ භිංසරුපන්ති කිං නු තෙ ඤාණං බලවජාතිකං, තෙනෙනං ජානාසිති.

බ්‍රාහ්මණො “නාහං සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො, බ්‍රාහ්මණං අමක්ඛන්තො තයා කප්පිතගාථානං පන මය්හං අත්ථො උපට්ඨාති”ති දීපෙන්තො දස්මං ගාථමාහ —

143. “න වෙචහං තත්ථ තදා අහොසිං, න වාපි මෙ කොචි නං එතදක්ඛා;
ගාථාපදානඤ්ච සුභාසිතානං, අත්ථං තදානෙන්ති ජනින්ද ධීරා”ති.

තත්ථ සුභාසිතානන්ති බ්‍රාහ්මණං අමක්ඛන්තො සුට්ඨු භාසිතානං. අත්ථං තදානෙන්ති යො තෙසං අත්ථො, තං ආනෙන්ති උපධාරෙන්ති.

රාජා තස්ස තුස්සිත්වා බහුං ධනං අදාසි. තතො පට්ඨාය දානාදිපුඤ්ඤාභිරතො අහොසි, මනුස්සාපි පුඤ්ඤාභිරතා හුත්වා මතමතා සග්ගමෙව පුරයිංසු. අපේකදිවසං රාජා “ලක්ඛං විජ්ඣාසි”ති පුරොහිතමාදාය උය්‍යානං ගතො. තදා සක්කො දෙවරාජා බහු නවෙ දෙවෙ ව දෙවකඤ්ඤායො ව දිස්වා “කිං නු බො කාරණං”න්ති ආවජ්ජෙන්තො සරහම්භෙන නරකා උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො සිලෙසු පතිට්ඨාපිතභාවං ඤත්වා “රඤ්ඤො ආනුභාවෙන මහාජනො පුඤ්ඤාති කරොති, තෙන දෙවලොකො පරිපුරති, ඉදානි බො පන රාජා ලක්ඛං විජ්ඣාතුං උය්‍යානං ගතො, තං විමංසිත්වා සිහනාදං නදාපෙන්වා සරහම්භස්ස ගුණං කථාපෙන්වා අත්තනො ව සක්කභාවං ජානාපෙන්වා ආකාසෙ ධීනො ධම්මං දෙසෙන්වා මෙන්තාය වෙච පඤ්චන්තං සීලානඤ්ච ගුණං කථෙන්වා ආගම්ස්සාමි”ති වින්තෙන්වා උය්‍යානං අගමාසි. රාජාපි “ලක්ඛං විජ්ඣාසි”ති ධනුං ආරොපෙන්වා සරං සන්නය්හි. තස්මිං බණෙ සක්කො රඤ්ඤො ව ලක්ඛස්ස ව අත්තරෙ අත්තනො ආනුභාවෙන සරහං දස්සෙසි. රාජා තං දිස්වා සරං න මුඤ්චි. අප්පං සක්කො පුරොහිතස්ස සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා ගාථං අභාසි —

144. “ආදාය පත්තිං පරවිරියසාතිං, වාපෙ සරං කිං විචිකිච්ඡෙසෙ තුවං;
නුන්නො සරො සරහං හන්තු ඛිජ්ජං, අත්තඤ්ඤි එතං වරපඤ්ඤ රඤ්ඤො”ති.

තත්ථ පත්තින්ති වාජපත්තෙහි සමන්තාගතං. පරවිරියසාතින්ති පරෙසං විරියසාතකං. වාපෙ සරන්ති එතං පත්තසහිතං සරං වාපෙ ආදාය සන්නය්හිත්වා ඉදානි ත්වං කිං විචිකිච්ඡසි. හන්තුති තයා විස්සට්ඨො හුත්වා එස සරො ඛිජ්ජං ඉමං සරහං හන්තු. අත්තඤ්ඤි එතන්ති වරපඤ්ඤ, මහාරාජ, සරහො නාම රඤ්ඤො ආභාරො භක්ඛොති අත්ථො.

තතො රාජා ගාථමාහ —

145. “අද්ධා පජානාමි අහම්පි එතං, අත්තං මිගො බ්‍රාහ්මණ ඛත්තියස්ස;
පුබ්බෙ කතඤ්ච අපවායමානො, තස්මා මිගං සරහං නො හනාමි”ති.

තත්ථ පුබ්බෙ කතඤ්චාති බ්‍රාහ්මණ, අහමෙනං එකංසෙන ජානාමි යථා මිගො ඛත්තියස්ස අත්තං, පුබ්බෙ පන ඉමිනා මය්හං කතගුණං පුජෙමි, තස්මා තං න හනාමිති.

තතො සක්කො ගාථාද්වයමාහ —

146. “නෙසො මිගො මහාරාජ, අසුරෙසො දිසම්පති;
එතං හන්ත්වා මනුස්සින්ද, භවස්සු අමරාධිපො.

147. “සවෙ ව රාජා විචිකිච්ඡෙසෙ තුවං, හන්තුං මිගං සරහං සභායකං;
සපුත්තදාරො නරවිරසෙට්ඨ, ගන්තා තුවං වෙතරණිං යමස්සා”ති.

තත්ථ අසුරෙසොති අසුරො එසො, අසුරජෙට්ඨකො සක්කො එසොති අධිජ්ජායෙන වදති. අමරාධිපොති ත්වං එතං සක්කං මාරෙන්වා සයං සක්කො දෙවරාජා භොගීති වදති. වෙතරණිං යමස්සාති “සවෙ එතං ‘සභායො මෙ’ති වින්තෙන්වා න මාරස්සසි, සපුත්තදාරො යමස්ස වෙතරණිනිරයං ගතො භවිස්සසි”ති නං තාසෙසි.

තතො රාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

148. “කාමං අහං ජානපදා ව සබ්බෙ, පුත්තා ව දාරා ව සභායසඬ්ඨා;
ගච්ඡෙමු තං වෙතරණිං යමස්ස, න ත්වෙව හඤ්ඤො මම පාණදො යො.

149. “අයං මිගො කිච්ඡගතස්ස මය්හං, එකස්ස කත්තා විචනස්මි සොරෙ;
තං තාදිසං පුබ්බකිච්චං සරන්තො, ජානං මහාබ්‍රහ්මෙ කථං හනෙය්‍යා”න්ති.

තත්ථ මම පාණදො යොති බ්‍රාහ්මණ, යො මම පාණදො යෙන මෙ පියං ජීවිතං දින්නං, නරකං පවිසන්නෙන මයා සො න ත්වෙව හඤ්ඤො න හනිතබ්බො, අවජ්ඣො එසොති වදති. එකස්ස කත්තා විවතස්මි සොරෙති දාරුණෙ අරඤ්ඤෙ පවිට්ඨස්ස සතො එකස්ස අසභායකස්ස මම කත්තා කාරකො ජීවිතස්ස දායකො, ස්වාහං තං ඉමිනා කතං තාදිසං පුබ්බකිච්චං සරන්නොයෙව තං ගුණං ජානන්නොයෙව කථං හනෙය්‍යං.

අථ සක්කො පුරොහිතස්ස සරිරතො අපගන්ත්වා සක්කත්තභාවං මාපෙත්වා ආකාසෙ යත්වා රඤ්ඤො ගුණං පකාසෙන්නො ගාථාද්වයමාහ —

150. “මිත්තාහිරාධි චිරමෙව ජීව, රජ්ජං ඉමං ධම්මගුණෙ පසාස;
නාරිගණෙහි පරිවාරියන්නො, මොදස්සු රට්ඨෙ තිදිවෙව වාසවො.

151. “අක්කොධනො නිච්චපසන්නචිත්තො, සබ්බාතිථි යාවයොගො භවිත්වා;
දත්වා ච භුත්වා ච යථානුභාවං, අනින්දිතො සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති.

තත්ථ මිත්තාහිරාධිති මිත්තෙ ආරාධෙන්නො තොසෙන්නො තෙසු අදුබ්බමානො. සබ්බාතිථිති සබ්බෙ ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණෙ අතිථි පාහුනකෙයෙව කත්වා පරිහරන්නො යාවිතබ්බයුත්තකො භුත්වා. අනින්දිතොති දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරණෙන පමුදිතො දෙවලොකෙන අභිනන්දිතො භුත්වා සග්ගට්ඨානං උපෙහිති.

එවං චත්වා සක්කො “අහං මහාරාජං තං පරිග්ගණ්හිතුං ආගතො, ත්වං අත්තානං පරිග්ගණ්හිතුං නාදාසි, අප්පමන්නො භොහි”ති තං ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි සාරිපුත්තො සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස චිත්ථාරෙන අත්ථං ජානාතියෙවා”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා රාජා ආනන්දො අභොසි, පුරොහිතො සාරිපුත්තො, සරහමිගො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

සරහමිගජාතකවණ්ණනා දසමා.

ජාතකුද්දානං —

අම්බ එන්දන ජවන, නාරද දුත කලිඬිගා;
අකිත්ති තක්කාරියං රුරු, සරහං දස තෙරසෙ.

තෙරසකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. පකිණිකකතිපාතො

[484] 1. සාලිකෙදාරජාතකවණ්ණනා

සම්පන්නං සාලිකෙදාරන්නි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි.
පච්චුප්පන්නවත්ථු සාමජාතකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) ආචි භවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා
“සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු ගිහී පොසෙසී”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හත්තෙ”ති චුත්තෙ “කිං තෙ හොන්ති”ති වත්වා
“මාතාපිතරො මෙ, හත්තෙ”ති චුත්තෙ “සාධු භික්ඛු, පොරාණකපණ්ඩිතා තිරච්ඡානා හුත්වා සුවයොනියං
නිබ්බත්තිත්වාපි ජිණ්ණෙ මාතාපිතරො කුලාවකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන ගොවරං ආහරිත්වා
පොසෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ මගධරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා නගරතො පුබ්බුත්තරදිසාය සාලිද්දියො නාම
බ්‍රාහ්මණගාමො අහොසි. තස්ස පුබ්බුත්තරදිසාය මගධබෙත්තං අත්ථී, තත්ථ කොසියගොත්තො නාම සාලිද්දියවාසී
බ්‍රාහ්මණො සහස්සකරීසමත්තං බෙත්තං ගහෙත්වා සාලිං වපාපෙසි. උට්ඨිතෙ ව පන සස්සෙ වතිං ථීරං කාරෙත්වා
කස්සචි පණ්ණාසකරීසමත්තං, කස්සචි සට්ඨිකරීසමත්තන්ති එවං පඤ්චසතකරීසමත්තං බෙත්තං අත්තනො
පුරිසානංයෙව ආරක්ඛණත්ථාය දත්වා සෙසං පඤ්චසතකරීසමත්තං බෙත්තං හතිං කත්වා එකස්ස හතකස්ස අදාසි. සො
තත්ථ කුටිං කත්වා රත්තිත්දිවං වසති. බෙත්තස්ස පන පුබ්බුත්තරදිසාහාගෙ එකස්මිං සානුපබ්බතෙ මහන්තං
සිම්බලිවනං අත්ථී, තත්ථ අනෙකානි සුවසතානි වසන්ති. තදා බොධිසත්තො තස්මිං සුවසධිසෙ සුවරඤ්ඤො පුත්තො
හුත්වා නිබ්බත්ති. සො වයස්පත්තො අභිරුපො ථාමසම්පන්නො සකටනාභිපමාණසරීරො අහොසි. අට්ඨස්ස පිතා
මහල්ලකකාලෙ “අහං ඉදානි දුරං ගන්තුං න සක්කොමි, ත්ථං ඉමං ගණං පරිහරා”ති ගණං නියායාදෙසි. සො
පුනදිවසතො පටියාය මාතාපිතූනං ගොවරත්ථාය ගන්තුං නාදාසි, සුවගණං පරිහරන්නො හිමවත්තං ගන්ත්වා
සයංජාතසාලිවනෙ යාවදත්ථං සාලිං බාදිත්වා ආගමනකාලෙ මාතාපිතූනං පහොනකං ගොවරං ආහරිත්වා මාතාපිතරො
පොසෙසි.

අට්ඨස්ස එකදිවසං සුවා ආරොවෙසුං “පුබ්බෙ ඉමස්මිං කාලෙ මගධබෙත්තෙ සාලි පච්චති, ඉදානි කිං නු බො
ජාත”න්ති? “තෙන හි ජානාමා”ති ද්වෙ සුවෙ පච්ඡිණ්සු. තෙ ගන්ත්වා මගධබෙත්තෙ ඔතරන්නා තස්ස හතියා
රක්ඛණපුරිසස්ස බෙත්තෙ ඔතරිත්වා සාලිං බාදිත්වා එකං සාලිසීසං ආදාය සිම්බලිවනං ගන්ත්වා සාලිසීසං
මහාසත්තස්ස පාදමුලෙ යපෙත්වා “තත්ථ එවරුපො සාලි”ති වදිංසු. සො පුනදිවසෙ සුවගණපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා
තස්මිං හතකස්ස බෙත්තෙ ඔතරි. සො පන පුරිසො සුවෙ සාලිං බාදන්තෙ දිස්වා ඉතො චිතො ව ධාවිත්වා වාරෙන්නොපි
වාරතුං න සක්කොති. සෙසා සුවා යාවදත්ථං සාලිං බාදිත්වා තුච්ඡමුඛව ගච්ඡන්ති. සුවරාජා පන බහුති සාලිසීසානි
එකතො කත්වා තෙහි පරිවුතො හුත්වා ආහරිත්වා මාතාපිතූනං දෙති. සුවා පුනදිවසතො පටියාය තත්ථෙව සාලිං
බාදිංසු. අට්ඨ සො පුරිසො “සච්චෙ ඉමෙ අඤ්ඤං කතිපාහං එවං බාදිස්සන්ති, කිඤ්චි න භවිස්සති, බ්‍රාහ්මණො සාලිං
අග්ඝාපෙත්වා මය්හං ඉණං කරිස්සති, ගන්ත්වා තස්ස ආරොවෙස්සාමි”ති සාලිමුට්ඨිනා සද්ධිං තථාරූපං පණ්ණාකාරං
ගහෙත්වා සාලිද්දියගාමං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං පස්සිත්වා වන්දිත්වා පණ්ණාකාරං දත්වා එකමත්තං ධීතො “කිං, හො
පුරිස, සම්පන්නං සාලිබෙත්ත”න්ති පුට්ඨො “ආම, බ්‍රාහ්මණ, සම්පන්න”න්ති වත්වා ද්වෙ ගාමා අහාසි –

1. “සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙමි තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරෙතුමුස්සහෙ.
2. “එකො ව තත්ථ සකුණො, යො නෙසං සබ්බසුන්දරො;
භුත්වා සාලිං යථාකාමං, තුණ්ඩෙනාදාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ සම්පන්නන්ති පරිපුණ්ණං අවෙකල්ලං. සාලිකෙදාරන්නි සාලිබෙත්තං. සබ්බසුන්දරොති සබ්බෙහි
කොට්ඨාසෙහි සුන්දරො රත්තතුණ්ඩො ජිඤ්ජුකසන්නිභඅක්ඛි රත්තපාදො තිහි රත්තරාජිහි පරික්ඛිත්තගිවො
මහාමයුරපමාණො සො යාවදත්ථං සාලිං බාදිත්වා අඤ්ඤං තුණ්ඩෙන ගහෙත්වා ගච්ඡතිති.

බ්‍රාහ්මණො තස්ස කථං සුත්වා සුවරාජෙ සිනෙහං උප්පාදෙත්වා බෙත්තපාලං පුච්ඡි “අම්හො පුරිස, පාසං
ඔඩ්ඛෙතුං ජානාමි”ති? “ආම, ජානාමි”ති. අට්ඨ නං ගාමාය අජ්ඣාහාසි –

3. “ඔඩ්ඛෙත්තු වාලපාසානි, යථා බජ්ඣෙට්ඨ සො දිජො;
ජීවඤ්ච නං ගහෙත්වාන, ආනායෙහි මමන්තිකෙ”ති.

තත්ථ ඔඩ්ඛෙත්තුති ඔඩ්ඛයන්තු. වාලපාසානීති අස්සවාලාදිරජ්ජුමයපාසානි. ජීවඤ්ච නන්ති ජීවත්තං එව නං.
ආනායෙහිති ආනෙහි.

තං සුත්වා බෙත්තපාලො සාලිං අග්ඝාපෙත්වා ඉණස්ස අකතභාවෙන තුට්ඨො ගන්ත්වා අස්සවාලෙ වට්ටෙත්වා
“අජ්ජ ඉමස්මිං යානෙ ඔතරිස්සති”ති සුවරඤ්ඤො ඔතරණවිධානං සල්ලක්ඛෙත්වා පුනදිවසෙ පාතොව වාටිපමාණං
පඤ්ජරං කත්වා පාසඤ්ච ඔඩ්ඛෙත්වා සුවානං ආගමනං ඔලොකෙන්නො කුටියං නිසීදි. සුවරාජාපි සුවගණපරිවුතො
ආගන්ත්වා අලොලුප්පවාරතාය හියොයා බාදිතට්ඨානෙ ඔඩ්ඛිතපාසෙ පාදං පවෙසන්නොව ඔතරි. සො අත්තනො

බද්ධභාවං ඤාත්වා චිත්තෙහි “සවාහං ඉදානෙව බද්ධරවං රචිස්සාමි, ඤාතකාමෙ භයතප්පිතා ගොවරං අග්ගහෙත්වාච පලායිස්සන්ති, යාව එතෙසං ගොවරග්ගහණං, තාව අධිවාසෙස්සාමි”ති. සො තෙසං සුභිතභාවං ඤාත්වා මරණභයතප්පිතො හුත්වා තික්ඛත්තුං බද්ධරවං රචි. අථ සබ්බෙ තෙ සුවා පලායිංසු. සුවරාජා “එත්තකෙසු මෙ ඤාතකෙසු නිචන්තිත්වා ඔලොකෙන්තො එකොපි නත්ථි, කිං නු බො මයා පාපං කත”න්ති විලපන්තො ගාථමාහ –

4. “එතෙ භුත්වා පිචිත්වා ච, පක්කමන්ති විහඬිගමා;
එකො බද්ධොස්මි පාසෙන, කිං පාපං පකතං මයා”ති.

බෙත්තපාලො සුවරාජස්ස බද්ධරවං සුවානඤ්ච ආකාසෙ පක්ඛන්දනසද්දං හුත්වා “කිං නු බො”ති කුටියා ඔරුය්හ පාසාටියානං ගන්ත්වා සුවරාජානං දිස්වා “යස්සෙව මෙ පාසො ඔඬ්ඪිතො, ස්වෙව බද්ධො”ති කුටියමානසො සුවරාජානං පාසතො මොචෙත්වා ද්වෙ පාදෙ එකතො බන්ධිත්වා දළ්භං ආදාය සාලිද්දියගාමං ගන්ත්වා සුවරාජං බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි. බ්‍රාහ්මණො බලවසිනෙහෙන මහාසත්තං උභොති හත්ථෙහි දළ්භං ගහෙත්වා අඬිකෙ නිසීදාපෙත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

5. “උදරං නුන අඤ්ඤෙසං, සුව අච්චොදරං තච;
භුත්වා සාලිං යථාකාමං, තුණ්ඛෙනාදාය ගච්ඡසි.
6. “කොට්ඨං නු තත්ථ පුරෙසි, සුව චෙරං නු තෙ මයා;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කුහිං සාලිං නිදාහසි”ති.

තත්ථ උදරං නුනාති අඤ්ඤෙසං උදරං උදරමෙව මඤ්ඤෙ, තච උදරං පන අතිඋදරං. තත්ථාති තස්මිං සිම්බලිවනෙ. පුරෙසිති වස්සාරත්තත්ථාය පුරෙසි. නිදාහසිති නිධානං කත්වා යපෙසි, “නිධියසි”තිපි පාඨො.

තං සුත්වා සුවරාජා මධුරාය මනුස්සභාසාය සත්තමං ගාථමාහ –

7. “න මෙ චෙරං තයා සද්ධිං, කොට්ඨො මය්හං න විජ්ජති;
ඉණං මුඤ්චාමිණං දම්මි, සම්පත්තො කොට්ඨම්බලිං;
නිධිමිපි තත්ථ නිදහාමි, එවං ජානාහි කොසියා”ති.

තත්ථ ඉණං මුඤ්චාමිණං දම්මිති තච සාලිං හරිත්වා ඉණං මුඤ්චාමි චෙව දම්මි වාති වදති. නිධිමිපිති එකං තත්ථ සිම්බලිවනෙ අනුගාමිකනිධිමිපි නිදහාමි.

අථ තං බ්‍රාහ්මණො පුච්ඡි –

8. “කීදිසං තෙ ඉණදානං, ඉණමොක්ඛො ච කීදිසො;
නිධිනිධානමක්ඛාහි, අථ පාසා පමොක්ඛසි”ති.

තත්ථ ඉණදානන්ති ඉණස්ස දානං. නිධිනිධානන්ති නිධිනො නිධානං.

එවං බ්‍රාහ්මණෙන පුට්ඨො සුවරාජා තස්ස බ්‍යාකරොන්තො වතස්සො ගාථා අභාසි –

9. “අජාතපක්ඛා තරුණා, පුත්තකා මය්හ කොසිය;
තෙ මං භතා හරිස්සන්ති, තස්මා තෙසං ඉණං දදෙ.
10. “මාතා පිතා ච මෙ වුද්ධා, ජිණ්ණකා ගතයොබ්බනා;
තෙසං තුණ්ඛෙන භාතුන, මුඤ්චෙ පුබ්බකතං ඉණං.
11. “අඤ්ඤෙපි තත්ථ සකුණා, ඛිණ්ණපක්ඛා සුදුබ්බලා;
තෙසං පුඤ්ඤත්ථිකො දම්මි, තං නිධිං ආහු පණ්ඩිතා.
12. “ඊදිසං මෙ ඉණදානං, ඉණමොක්ඛො ච ඊදිසො;
නිධිනිධානමක්ඛාමි, එවං ජානාහි කොසියා”ති.

තත්ථ භාතුනාති හරිත්වා. තං නිධන්ති තං පුඤ්ඤකම්මං පණ්ඩිතා අනුගාමිකනිධිං නාම කථෙන්නි. නිධිනිධානන්ති නිධිනො නිධානං, “නිධානනිධි”න්තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො.

බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා පසන්නචිත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි.

13. “හද්දකො වතයං පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
එකච්චෙසු මනුස්සෙසු, අයං ධම්මො න විජ්ජති.
14. “භුඤ්ජ සාලිං යථාකාමං, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
පුනාපි සුව පස්සෙමු, පියං මෙ තච දස්සන”න්ති.

තත්ප් භුඤ්ජ සාලිනිති ඉතො පටියාය නිබ්භයො හුත්වා භුඤ්ජාති කර්සසහස්සමපි තස්සෙව නියායාදෙන්තො එවමාහ. පස්සෙමුති අත්තනො රුචියා ආගතං අඤ්ඤෙසුපි දිවසෙසු තං පස්සෙයාමාති.

එවං බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තං යාවිත්වා පියපුත්තං විය මුදුවිත්තෙන ඔලොකෙන්තො පාදතො ඛන්ධනං මොවෙත්වා සතපාකතෙලෙන පාදෙ මක්ඛෙන්වා හද්දපියෙ නිසිදාපෙන්වා කඤ්චනතට්ටකෙ මධුලාපෙ බාදාපෙන්වා සක්ඛරොදකං පායෙසි. අට්ඨස්ස සුවරාජා “අප්පමත්තො හොති, බ්‍රාහ්මණා”ති වත්වා ඔවාදං දෙන්තො ආහ –

15. “භුත්තඤ්ච පිතඤ්ච තවස්සමමිති, රතී ව නො කොසිය තෙ සකාසෙ;
නික්ඛිත්තදණ්ඨෙසු දදාහි දානං, ජිණ්ණෙ ව මාතාපිතරො හරස්සු”ති.

තත්ප් තවස්සමමිති තව නිවෙසනෙ. රතීති අභිරතී.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො තුට්ඨමානසො උදානං උදානෙන්තො ගාථමාහ –

16. “ලක්ඛි වත මෙ උදපාදි අප්ප, යො අද්දසාසිං පවරං දිජානං;
සුවස්ස සුත්වාන සුභාසිතානි, කාභාමි පුඤ්ඤාති අනප්පකානි”ති.

තත්ප් ලක්ඛිති සිරිපි පුඤ්ඤමපි පඤ්ඤාපි.

මහාසත්තො බ්‍රාහ්මණෙන අත්තනො දින්නං කර්සසහස්සමත්තං පටික්ඛිපිත්වා අට්ඨකර්සමෙව ගණ්හි. බ්‍රාහ්මණො ථම්මෙහ නිබ්භිත්වා තස්ස ඛෙන්තං නියායාදෙන්වා ගන්ධමාලාදිහි පූජෙන්වා ඛමාපෙන්වා “ගච්ඡ සාමි, අස්සුමුඛෙ රොදමානෙ මාතාපිතරො අස්සාසෙහි”ති වත්වා තං උයොයාපෙසි. සො තුට්ඨමානසො සාලිසිසං ආදාය ගන්ත්වා මාතාපිතූනං පුරතො නික්ඛිපිත්වා “අම්මතාතා, උට්ඨෙථා”ති ආහ. තෙ අස්සුමුඛා රොදමානා උට්ඨහිංසු, තාවදෙව සුවගණා සන්තිපතිත්වා “කථං මුත්තොසි, දෙවා”ති පුව්ඡිංසු. සො තෙසං සබ්බං චිත්ථාරතො කට්ඨෙසි. කොසියොපි සුවරඤ්ඤො ඔවාදං සුත්වා තතො පටියාය ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානං මහාදානං පටියාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ඔසානගාථමාහ –

17. “සො කොසියො අත්තමනො උදග්ගො, අන්තඤ්ච පානඤ්චහිසඬ්ඛරිත්වා;
අන්තෙන පානෙන පසන්නචිත්තො, සන්තප්පයි සමණබ්‍රාහ්මණෙ වා”ති.

තත්ප් සන්තප්පයීති ගහිතගහිතානි භාජනානි පුරෙන්තො සන්තප්පෙසීති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං හික්ඛු මාතාපිතූනං පොසනං නාම පණ්ඨිතානං වංසො”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා සුවගණා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි, ඛෙන්තපාලො ඡන්නො, බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො, සුවරාජා පත අහමෙව අහොසිත්ති.

[485] 2. වන්දකින්තරිජාතකවණ්ණනා සාලිකෙදාරජාතකවණ්ණනා පඨමා.

උපනීයතිදං මඤ්ඤෙති ඉදං සත්ථා කපිලවත්ථුපුරං උපනිස්සාය නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො රාජනිවෙසනෙ රාහුලමාතරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ඉදං පත ජාතකං දුරෙතිදානතො පටියාය කට්ඨෙකබ්බං. සා පනෙසා නිදානකථා යාව ලට්ඨිවනෙ උරුවෙලකස්සපසිහනාදා අපණ්ණකජාතකෙ කට්ඨිතා, තතො පරං යාව කපිලවත්ථුගමනා වෙස්සන්තරජාතකෙ ආවි හවිස්සති. සත්ථා පත පිතු නිවෙසනෙ නිසිදිත්වා අන්තරහත්තසමයෙ මහාධම්මපාලජාතකං (ජා. 1.10.92 ආදයො) කට්ඨෙත්වා කතහත්තකිච්චො “රාහුලමාතු නිවෙසනෙ නිසිදිත්වා තස්සා ගුණං වණ්ණෙන්තො වන්දකින්තරිජාතකං (ජා. 1.14.18 ආදයො) කට්ඨෙස්සාමි”ති රාජානං පත්තං ගාභාපෙන්වා ද්විති අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං රාහුලමාතු නිවෙසනට්ඨානං පායාසි. තදා තස්සා සම්මුඛා වත්තාලිසසහස්සනාටකිත්ථියො වසන්ති තාසු ඛත්තියකඤ්ඤානංයෙව නවුතිඅධිකසහස්සං. සා තථාගතස්ස ආගමනං ඤාත්වා “සබ්බා කාසාවානෙව නිවාසෙන්තු”ති තාසං ආරොවාපෙසි. තා තථා කරිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. අථ තා සබ්බාපි එකප්පහාරෙතෙව විරවිංසු, මහාපරිදෙවසද්දො අහොසි. රාහුලමාතාපි පරිදෙවිත්වා සොකං විනොදෙන්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා රාජගතෙන බහුමානෙන සගාරවෙන නිසිදි. රාජා තස්සා ගුණකථං ආරහි, “හන්තෙ, මම සුණ්හා ‘තුම්හෙහි කාසාවානි නිවත්ථානි’ති සුත්වා කාසාවානෙව නිවාසෙසි, ‘මාලාදිනි පරිච්චත්තානි’ති සුත්වා මාලාදිනි පරිච්චජි, ‘භූමියං සයති’ති සුත්වා භූමියයනාච ජාතා, තුම්හාකං පබ්බජිතකාලෙ විධවා හුත්වා අඤ්ඤෙහි රාජුහි පෙසිතං පණ්ණාකාරං න ගණ්හි, එවං තුම්හෙසු අසංභීරචිත්තා එසා”ති නානප්පකාරෙහි තස්සා ගුණකථං කට්ඨෙසි. සත්ථා “අනච්ඡරියං, මහාරාජ, යං එසා ඉදානි මම පච්ඡිමෙ අත්තහාවෙ මයි සසිනෙහා අසංභීරචිත්තා අනඤ්ඤන්තොයා හවෙයා. එසා තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බත්තාපි මයි අසංභීරචිත්තා අනඤ්ඤන්තොයා අහොසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ මහාසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ කින්තරයොනියං නිබ්බත්ති, වන්දා නාමස්ස හරියා. තෙ උභොපි වන්දනාමකෙ රජතපබ්බතෙ වසිංසු. තදා බාරාණසිරාජා අමච්චානං රජ්ජං.

නියායාදෙන්වා ද්වෙ කාසායානි නිවාසෙන්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො එකකොව හිමවන්තං පාවිසි. සො මිගමංසං බාදන්තො එකං බුද්දකනදිං අනුසඤ්චරන්තො උද්ධං අභිරුහි. වන්දපබ්බතවාසිනො කින්නරා වස්සාරත්තසමයෙ අනොතරිත්වා පබ්බතෙයෙව වසන්ති, නිදාසසමයෙ ඔතරන්ති. තදා ව සො වන්දකින්නරො අත්තනො හරියාය සද්ධිං ඔතරිත්වා තෙසු තෙසු යානෙසු ගන්ධෙ විලිම්පන්තො පුප්ඵරෙණුං බාදන්තො පුප්ඵපටෙ නිවාසෙන්තො පාරුපන්තො ලතාදොලාහි කිළන්තො මධුරස්සරෙන ගායන්තො තං බුද්දකනදිං පත්වා එකස්මිං නිවත්තනට්ඨානෙ ඔතරිත්වා උදකෙ පුප්ඵානි විකිරිත්වා උදකකිළං කිළිත්වා පුප්ඵපටෙ නිවාසෙන්වා පාරුපිත්වා රජතපට්ටවණ්ණාය වාලුකාය පුප්ඵාසනං පඤ්ඤපෙත්වා එකං වෙළු දණ්ඩකං ගහෙන්වා සයනෙ නිසිදි . තතො වන්දකින්නරො වෙළුං වාදෙන්තො මධුරසද්දෙන ගායි. වන්දකින්නරි මුදුහත්ථෙ නාමෙන්වා තස්ස අවිදුරෙ ධීතා නච්චි වෙව ගායි ව. සො රාජා තෙසං සද්දං සුත්වා පදසද්දං අසාවෙන්තො සණ්ඨකං ගන්ත්වා පටිච්ඡන්තො යත්වා තෙ කින්නරෙ දිස්වා කින්නරියා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා “තං කින්නරං විජ්ඣන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ඉමාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙස්සාමි”ති යත්වා වන්දකින්නරං විජ්ඣති. සො වෙදනාප්පත්තො පරිදෙවමානො වතස්සො ගාථා අභාසි –

18. “උපනියතිදං මඤ්ඤෙ, වන්දෙ ලොහිතමද්දෙන;
අප්ප ජභාමි ජීවිතං, පාණා මෙ වන්දෙ නිරුජ්ඣන්ති.
19. “ඔසිදි මෙ දුක්ඛං හදයං, මෙ ඩය්හතෙ නිතම්මාමි;
තව වන්දියා සොවන්තියා, න නං අඤ්ඤෙහි සොකෙහි.
20. “තිණම්ච වනම්ච මිලායාමි, නදි අපරිපුණ්ණාව සුස්සාමි;
තව වන්දියා සොවන්තියා, න නං අඤ්ඤෙහි සොකෙහි.
21. “වස්සම්ච සරෙ පාදෙ, ඉමානි අස්සුනි වත්තරෙ මය්හං;
තව වන්දියා සොවන්තියා, න නං අඤ්ඤෙහි සොකෙහි”ති.

තත්ථ උපනියතීති සන්නතිවිච්ඡේදං උපනියති. ඉදන්ති ජීවිතං. පාණා මෙති හද්දෙ, වන්දෙ මම ජීවිතපාණා නිරුජ්ඣන්ති. ඔසිදි මෙති ජීවිතං මෙ ඔසිදති. නිතම්මාමිති අතිකිලමාමි. තව වන්දියාති ඉදං මම දුක්ඛං, න නං අඤ්ඤෙහි සොකෙහි, අථ බො තව වන්දියා සොවන්තියා සොකහෙතු යස්මා ත්වං මම වියොගෙන සොවිස්සසි, තස්මාති අත්ථො. තිණම්ච වනම්ච මිලායාමිති තත්තපාසාණෙ ධිත්තතිණම්ච මූලජින්නවනම්ච මිලායාමිති වදති. සරෙ පාදෙති යථා නාම පබ්බතපාදෙ පතිතවස්සං සරිත්වා අවිජින්නධාරං වත්තති.

මහාසත්තො ඉමාහි වතුහි ගාථාහි පරිදෙවිත්වා පුප්ඵසයනෙ නිපන්නොව සතිං විස්සජ්ජේත්වා පරිවත්ති. රාජා පතිට්ඨිතොව. ඉතරා මහාසත්තෙ පරිදෙවන්තෙ අත්තනො රතියා මත්තා හුත්වා තස්ස විද්ධිභාවං න ජානාති, විසඤ්ඤං පන නං පරිවත්තිත්වා නිපන්නං දිස්වා “කිං නු බො මෙ පියසාමිකස්ස දුක්ඛ”න්ති උපධාරෙන්ති පහාරමුඛතො පග්ගරන්තං ලොහිතං දිස්වා පියසාමිකෙ උප්පන්නං බලවසොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති මහාසද්දෙන පරිදෙවි. රාජා “කින්නරො මතො හවිස්සති”ති නික්ඛම්ත්වා අත්තානං දස්සෙසි. වන්දා තං දිස්වා “ඉමිනා මෙ වොරෙන පියසාමිකො විද්ධො හවිස්සති”ති කම්පමානා පලායිත්වා පබ්බතමත්ථකෙ යත්වා රාජානං පරිභාසන්ති පඤ්ච ගාථා අභාසි –

22. “පාපො බොසි රාජපුත්ත, යො මෙ ඉච්ඡිතං පතිං වරාකියා;
විජ්ඣසි වනමූලස්මිං, සොයං විද්ධො ඡමා සෙති.
23. “ඉමං මය්හං හදයසොකං, පටිමුඤ්චතු රාජපුත්ත තව මාතා;
යො මය්හං හදයසොකො, කම්පුරිසං අවෙක්ඛමානාය.
24. “ඉමං මය්හං හදයසොකං, පටිමුඤ්චතු රාජපුත්ත තව ජායා;
යො මය්හං හදයසොකො, කම්පුරිසං අවෙක්ඛමානාය.
25. “මා ව පුත්තං මා ව පතිං, අද්දක්ඛි රාජපුත්ත තව මාතා;
යො කම්පුරිසං අවධි, අදුසකං මය්හ කාමා හි.
26. “මා ව පුත්තං මා ව පතිං, අද්දක්ඛි රාජපුත්ත තව ජායා;
යො කම්පුරිසං අවධි, අදුසකං මය්හ කාමා හි”ති.

තත්ථ වරාකියාති කපණාය. පටිමුඤ්චතුති පටිලහතු ථුසතු පාපුණාතු. මය්හ කාමා හීති මය්හං කාමෙන.

රාජා නං පඤ්චහි ගාථාහි පරිභාසිත්වා පබ්බතමත්ථකෙ ධීතංයෙව අස්සාසෙන්තො ගාථමාහ –

27. “මා ත්වං වන්දෙ රොදි මා සොපි, වනතිමිරමත්තක්ඛි;
මම ත්වං හෙහිසි හරියා, රාජකුලෙ පුජිතා නාරිහි”ති.

තත්ථ වන්දෙති මහාසත්තස්ස පරිදෙවනකාලෙ නාමස්ස සුතත්තා ඵවමාහ. වනතිමිරමත්තක්ඛිති වනතිමිරපුප්ඵසමානඅක්ඛි. පුජිතා නාරිහිති සොළසන්නං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨිකා අග්ගමහෙසි හෙස්සසි.

වන්දා තස්ස වචනං සුත්වා “ත්වං කිං මං වදෙසී”ති සිහනාදං නදන්ති අනන්තරගාමාහ —

28. “අපි නුනභං මරිස්සං, නාභං රාජපුත්ත තව භෙස්සං;
යො කම්පුරිසං අවධි, අද්දසකං මය්හ කාමා හී”ති.

තත්ථ අපි නුනභන්ති අපි එකංසෙනෙව අභං මරිස්සං.

සො තස්සා වචනං සුත්වා නිච්ඡන්දරාගො හුත්වා ඉතරං ගාමමාහ —

29. “අපි හීරුකෙ අපි ජීවිතුකාමිකෙ, කම්පුරිසි ගච්ඡ හිමවන්තං;
තාලිසතගරභොජනා, අඤ්ඤෙ තං මිගා රමිස්සන්ති”ති.

තත්ථ අපි හීරුකෙති හීරුජාතිකෙ. තාලිසතගරභොජනාති ත්වං තාලිසපත්තතගරපත්තභොජනා මිගී, තස්මා අඤ්ඤෙ තං මිගා රමිස්සන්ති, න ත්වං රාජකුලාරභා, ගච්ඡාති නං අවච, වත්වා ව පන නිරපෙක්ඛො හුත්වා පක්කාමි.

සා තස්ස ගතභාවං ඤත්වා ඔරුය්හ මහාසත්තං ආලිඬගිත්වා පබ්බතමත්ථකං ආරොපෙත්වා පබ්බතතලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සීසමස්ස අත්තනො උරුරුසු කත්වා බලවපරිදෙවං පරිදෙවමානා ද්වාදස ගාථා අභාසී —

30. “තෙ පබ්බතා තා ව කන්දරා, තා ව ගිරිගුහායො තට්ඨෙව තිට්ඨන්ති;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

31. “තෙ පණ්ණසත්ථතා රමණියා, වාළමිගෙහි අනුචිණ්ණා;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

32. “තෙ පුජ්ජසත්ථතා රමණියා, වාළමිගෙහි අනුචිණ්ණා;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

33. “අච්ඡා සවන්ති ගිරිවනනදියො, කුසුමාහිකිණ්ණසොතායො;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

34. “නීලානි හිමවතො පබ්බතස්ස, කුටානි දස්සනීයානි;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

35. “පිතානි හිමවතො පබ්බතස්ස, කුටානි දස්සනීයානි;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

36. “තම්බානි හිමවතො පබ්බතස්ස, කුටානි දස්සනීයානි;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

37. “තුඩ්ගානි හිමවතො පබ්බතස්ස, කුටානි දස්සනීයානි;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

38. “සෙතානි හිමවතො පබ්බතස්ස, කුටානි දස්සනීයානි;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

39. “චිත්‍රානි හිමවතො පබ්බතස්ස, කුටානි දස්සනීයානි;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

40. “යක්ඛගණසෙවිතෙ ගන්ධමාදනෙ, ඔසධෙහි සඤ්ජන්තෙ;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං.

41. “කම්පුරිසසෙවිතෙ ගන්ධමාදනෙ, ඔසධෙහි සඤ්ජන්තෙ;
තත්ථෙව තං අපස්සන්ති, කම්පුරිස කථං අභං කස්සං”න්ති.

තත්ථ තෙ පබ්බතාති යෙසු මයං එකතොව අභිරමිමිහ, ඉමෙ තෙ පබ්බතා තා ව කන්දරා තා ව ගිරිගුහායො තට්ඨෙව ධීතා. තෙසු අභං ඉදානි තං අපස්සන්ති කථං කස්සං, කිං කරිස්සාමි, තෙසු පුජ්ජඵලපල්ලවාදියොහං තං අපස්සන්ති කථං අධිවාසෙතුං සක්ඛිස්සාමිති පරිදෙවති. පණ්ණසත්ථතාති තාලිසපත්තාදිගන්ධපණ්ණසත්ථරා. අච්ඡාති විජ්ජසන්තොදකා. නීලානීති නීලමණිමයානි. පිතානීති සොවණ්ණමයානි. තම්බානීති මනෝසලමයානි. තුඩ්ගානීති උච්චානි තිබ්බණ්ණිගානි. සෙතානීති රජතමයානි. චිත්‍රානීති සත්තරතනමිස්සකානි. යක්ඛගණසෙවිතෙති භූමිමදෙවතාහි සෙවිතෙ.

ඉති සා ද්වාදසහි ගාථාහි පරිදෙවිත්වා මහාසත්තස්ස උරෙ හත්ථං යපෙත්වා සන්තාපභාවං ඤත්වා “වන්දො ජීවතියෙව, දෙවුජ්ඣානකම්මං කත්වා ජීවිතමස්ස දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “කිං නු ඛො ලොකපාලා නාම නත්ථී, උදාහු විජ්ජවුත්ථා, අද්ද මතා , තෙ මෙ පියසාමිකං න රක්ඛන්ති”ති දෙවුජ්ඣානකම්මං අකාසී. තස්සා සොකවෙගෙන

සක්කස්ස ආසනං උණ්භං අහොසි. සක්කො ආවජ්ජෙන්නො තං කාරණං ඤාත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන වෙගෙනෙව ආගන්ත්වා කුණ්ඩිකතො උදකං ගහෙන්වා මහාසත්තං ආසිඤ්චි. තාවදෙව විසං අන්තරධායි, වණො රුහි, ඉමස්මිං යානෙ විද්ධොතිපි න පඤ්ඤායි. මහාසත්තො සුඛිතො උට්ඨායි. චන්දා පියසාමිකං අරොගං දිස්වා සොමනස්සප්පත්තා සක්කස්ස පාදෙ චන්දන්ති අනන්තරගාමාහ -

42. “චන්දෙ තෙ අයිරබ්‍රහ්මෙ, යො මෙ ඉච්ඡිතං පතිං වරාකියා;
අමතෙන අභිසිඤ්චි, සමාගතාස්මි පියතමොනා”ති.

තත්ථ අමතෙනාති උදකං “අමත”න්ති මඤ්ඤමානා එවමාහ. පියතමෙනාති පියතරෙන, අයමෙව වා පායො.

සක්කො තෙසං ඔවාදමදාසි “ඉතො පට්ඨාය චන්දපබ්බතතො ඔරුය්හ මනුස්සපථං මා ගමිත්ථ, ඉධෙව වසථා”ති. එවඤ්ච පන චත්වා තෙ ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. චන්දාපි “කිං නො සාමි ඉමිනා පරිපන්ථට්ඨානෙන, එහි චන්දපබ්බතමෙව ගච්ඡාමා”ති චත්වා ඔසානගාමාහ -

43. “විවරාම දානි ගිරිවනනදියො, කුසුමාහිකිණ්ණසොනායො;
නානාදුමවසනායො, පියංවදා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා”ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා මයි අසංභීරවිත්තා අනඤ්ඤනෙය්‍යා එවා”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙයි - “තදා රාජා දෙවදත්තො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධො, චන්දා රාහුලමානා, චන්දකින්නරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[486] 3. මහාඋක්කුසජාතකවණ්ණනා චන්දකින්නරිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

උක්කා විලාචා බන්ධන්තිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මිත්තබන්ධකඋපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො කිර සාවන්ථියං පරිඡිණ්ණස්ස කුලස්ස පුත්තො සහායං පෙසෙත්වා අඤ්ඤතරං කුලධීතරං වාරාපෙත්වා “අන්ථි පනස්ස උප්පන්තකිච්චං නිත්ථරණසමත්ථො මිත්තො වා සහායො වා”ති චුත්තෙ “නත්ථි”ති චත්වා “තෙන හි මිත්තෙ තාව බන්ධතු”ති චුත්තෙ තස්මිං ඔවාදෙ යත්වා පයමං තාව චතුහි දොවාරිකෙහි සද්ධිං මෙත්තිං අකාසි, අථානුපුබ්බෙන නගරගුත්තිකගණකමහාමත්තාදිහි සද්ධිං මෙත්තිං කත්වා සෙනාපතිනාපි උපරාජෙනාපි සද්ධිං මෙත්තිං අකාසි. තෙහි පන සද්ධිං එකතො හුත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං මෙත්තිං අකාසි. තතො අසීතියා මහාටෙරෙහි සද්ධිං ආනන්දත්ථෙරෙනපි සද්ධිං එකතො හුත්වා තථාගතෙන සද්ධිං මෙත්තිං අකාසි. අථ නං සත්ථා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙයි, රාජාපිස්ස ඉස්සරියමදාසි. සො මිත්තබන්ධකොයෙවාති පාකටො ජාතො. අථස්ස රාජා මහන්තං ගෙහං දත්වා ආවාහමඬිගලං කාරෙයි. රාජානං ආදිං කත්වා මහාජනො පණ්ණාකාරෙ පහිණි. අථස්ස හරියා රඤ්ඤා පහිතං පණ්ණාකාරං උපරාජස්ස, උපරාජෙන පහිතං පණ්ණාකාරං සෙනාපතිස්සාති එතෙන උපායෙන සකලනගරවාසීනො ආබන්ධිත්වා ගණ්හි. සත්තමෙ දිවසෙ මහාසක්කාරං කත්වා දසබලං නිමන්තෙත්වා පඤ්චසතස්ස බුද්ධච්ඡත්‍රබස්ස හික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ සත්ථාරා කථිතං අනුමොදනං සුත්වා උභොපි ජයම්පතිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

හික්ඛු ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, මිත්තබන්ධකඋපාසකො අත්තනො හරියං නිස්සාය තස්සා වචනං කත්වා සබ්බෙහි මෙත්තිං කත්වා රඤ්ඤො සන්තිකා මහන්තං සක්කාරං ලහි, තථාගතෙන පන සද්ධිං මෙත්තිං කත්වා උභොපි ජයම්පතිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව සො එතං මාතුගාමං නිස්සාය මහන්තං යසං සම්පත්තො, පුබ්බෙ තිරච්ඡාන යොනියං නිබ්බන්තොපි පනෙස එතිස්සා වචනෙන බහුහි සද්ධිං මෙත්තිං කත්වා පුත්තසොකතො මුත්තොයෙවා”ති චත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකච්චෙ පච්චන්තවාසීනො යත්ථ යත්ථ බහුං මංසං ලහන්ති, තත්ථ තත්ථ ගාමං නිවාසෙත්වා අරඤ්ඤෙ වරිත්වා මිගාදයො මාරෙත්වා මංසං ආහරිත්වා පුත්තදාරෙ පොසෙත්ති. තෙසං ගාමතො අවිදුරෙ මහාජාතස්සරො අත්ථි. තස්ස දක්ඛිණපස්සෙ එකො සෙනසකුණො, පච්ඡිමපස්සෙ එකා සෙනසකුණි, උත්තරපස්සෙ සීහො මීගරාජා, පාචිනපස්සෙ උක්කුසසකුණරාජා වසති. ජාතස්සරමජ්ඣෙ පන උන්නතට්ඨානෙ කච්ඡපො වසති. තදා සෙනො සෙතිං “හරියා මෙ හොහි”ති වදති. අථ නං සා ආහ - “අන්ථි පන තෙ කොචි මිත්තො”ති? “නත්ථි හද්දෙ”ති. අමිහාකං උප්පන්තං හයං වා දුක්ඛං වා හරණසමත්ථං මිත්තං වා සහායං වා ලද්ධුං වට්ටති, මිත්තෙ තාව ගණ්හාහිති. “කෙහි සද්ධිං මෙත්තිං කරොමි හද්දෙ”ති? පාචිනපස්සෙ වසන්තෙන උක්කුසරාජෙන, උත්තරපස්සෙ සීහෙන, ජාතස්සරමජ්ඣෙ කච්ඡපෙන සද්ධිං මෙත්තිං කරොහිති. සො තස්සා වචනං සම්පට්චිඡිත්වා තථා අකාසි. තදා තෙ උභොපි සංවාසං කප්පෙත්වා තස්මිංයෙව සරෙ එකස්මිං දීපකෙ කදම්බරුක්ඛො අත්ථි සමන්තා උදකෙන පරික්ඛිත්තො, තස්මිං කුලාවකං කත්වා පටිවසිංසු.

තෙසං අපරභාගෙ ද්වෙ සකුණුපොතකා ජායිංසු. තෙසං පක්ඛෙසු අසඤ්ජාතෙසුයෙව එකදිවසං තෙ ජානපදා දිවසං අරඤ්ඤෙ වරිත්වා කිඤ්චි අලහිත්වා “න සක්කා තුච්ඡහත්ථෙන සරං ගන්තුං, මච්ඡෙ වා කච්ඡපෙ වා ගණ්හිස්සාමා”ති සරං ඔහරිත්වා තං දීපකං ගන්ත්වා තස්ස කදම්බස්ස මූලෙ නිපජ්ජිත්වා මකසාදිහි බජ්ජමානා තෙසං

පලාපනත්ථාය අරණිං මන්ථෙත්වා අග්ගිං නිබ්බන්තෙත්වා ධූමං කරිංසු. ධූමො උග්ගන්ත්වා සකුණෙ පහරි,
සකුණපොතකා විරවිංසු. ජානපදා නං සුත්වා “අම්භො, සකුණපොතකානං සුයති සද්දො, උට්ඨෙථ උක්කා ඛන්ධථ,
ජානා සයිතුං න සක්කොම, සකුණමංසං බාදිත්වාච සයිස්සාමා”ති වත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා උක්කා ඛන්ධිංසු. සකුණිකා
තෙසං සද්දං සුත්වා “ඉමෙ අම්භාකං පොතකෙ බාදිතුකාමා, මයං එවරුපස්ස භයස්ස භරණත්ථාය මිත්තෙ ගණ්ඨිමිහ,
සාමිකං උක්කුසරාජස්ස සන්තිකං පෙසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “ගච්ඡ, සාමි, පුත්තානං නො උප්පන්තභයං
උක්කුසරාජස්ස ආරොවෙහි”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

44. “උක්කා විලාවා ඛන්ධන්ති දීපෙ, පජා මමං බාදිතුං පත්ථයන්ති;
මිත්තං සභායඤ්ච වදෙහි සෙනක, ආචික්ඛ ඤාතිබ්‍යසනං දිජාන”න්ති.

තත්ථ විලාවාති ජානපදා. දීපෙති දීපකම්භි. පජා මමන්ති මම පුත්තකෙ. සෙනකාති සෙනකසකුණං
නාමෙනාලපති. ඤාතිබ්‍යසනන්ති පුත්තානං බ්‍යසනං. දිජානන්ති අම්භාකං ඤාතිනං දිජානං ඉදං බ්‍යසනං
උක්කුසරාජස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආචික්ඛාහිති වදති.

සො වෙගෙන තස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා වස්සිත්වා අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා කතොකාසො
උපසඬකම්භිත්වා වන්දිත්වා “ක්කාරණා ආගතොසි”ති පුට්ඨො ආගතකාරණං දස්සෙන්තො දුතියං ගාථමාහ –

45. “දිජො දිජානං පවරොසි පක්ඛිම, උක්කුසරාජ සරණං නං උපෙම;
පජා මමං බාදිතුං පත්ථයන්ති, ලුද්දා විලාවා භව මෙ සුබ්‍යායා”ති.

තත්ථ දිජොති ත්වං දිජො වෙච දිජානං පවරො ව.

උක්කුසරාජා “සෙනක මා භායී”ති තං අස්සාසෙත්වා තතියං ගාථමාහ –

46. “මිත්තං සභායඤ්ච කරොන්ති පණ්ඩිතා, කාලෙ අකාලෙ සුඛමෙසමානා;
කරොමි තෙ සෙනක එතමත්ථං, අරියො හි අරියස්ස කරොති කිච්ච”න්ති.

තත්ථ කාලෙ අකාලෙති දිවා ව රත්තිඤ්ච. අරියොති ඉධ ආචාරඅරියො අධිප්පෙනො. ආචාරසම්පන්නො හි
ආචාරසම්පන්නස්ස කිච්චං කරොතෙව, කිමෙත්ථ කරණියන්ති වදති.

අථ නං පුච්ඡී “ක්කිං, සම්ම, රුක්ඛං අභිරුළ්භා විලාවා”ති? න තාව අභිරුළ්භා, උක්කායෙව ඛන්ධන්ති. තෙන හි
ත්වං සීසං ගන්ත්වා මම සභායිකං අස්සාසෙත්වා මමාගමනභාවං ආචික්ඛාහිති. සො තථා අකාසි. උක්කුසරාජාපි
ගන්ත්වා කදම්බස්ස අවිදුරෙ විලාවානං අභිරුහනං ඔලොකෙන්තො එකස්මිං රුක්ඛග්ගෙ නිසීදිත්වා එකස්ස විලාවස්ස
අභිරුහනකාලෙ තස්මිං කුලාවකස්ස අවිදුරං අභිරුළ්භෙ සරෙ නිමුජ්ජිත්වා පක්ඛෙහි ව මුඛෙන ව උදකං ආහරිත්වා
උක්කාය උපරි ආසිඤ්චි, සා නිබ්බායි. විලාවා “ඉමඤ්ච සෙනකසකුණපොතකෙ වස්ස බාදිස්සාමි”ති ඔතරිත්වා පුන
උක්කං ජාලාපෙත්වා අභිරුහිංසු. පුන සො උක්කං විජ්ඣාපෙසි. එතෙනුපායෙන බද්ධං බද්ධං විජ්ඣාපෙන්තස්සෙවස්ස
අඬ්ඬරත්තො ජාතො. සො අතිවිය කිලමි, හෙට්ඨාඋදරෙ කිලොමකං තනුතං ගතං, අක්ඛිති රත්තානි ජාතානි. තං දිස්වා
සකුණි සාමිකං ආහ – “සාමි, අතිවිය කිලන්තො උක්කුසරාජා, එතස්ස ථොකං විස්සමනත්ථාය ගන්ත්වා
කච්ඡපරාජස්ස කථෙහි”ති. සො තස්සා වචනං සුත්වා උක්කුසං උපසඬකම්භිත්වා ගාථාය අජ්ඣාභායි –

47. “යං භොති කිච්චං අනුකම්පකෙන, අරියස්ස අරියෙන කතං තයීදං;
අත්තානුරක්ඛි භව මා අඩස්හි, ලච්ඡාම පුත්තෙ තයි ජීවමානෙ”ති.

තත්ථ තයීදන්ති තයා ඉදං, අයමෙව වා පාඨො.

සො තස්ස වචනං සුත්වා සීහනාදං නදන්තො පඤ්චමං ගාථමාහ –

48. “තච්ච රක්ඛාවරණං කරොන්තො, සරීරභෙදාපි න සන්තසාමි;
කරොන්ති හෙකෙ සබ්බං සබ්බාරො, පාණං චජන්තා සතමෙස ධම්මො”ති.

ජට්ඨං පන සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා තස්ස ගුණං වණ්ණෙන්තො ආහ –

49. “සුදුක්කරං කම්මමකාසි, අණ්ඩජායං විහඬිගමො;
අත්ථාය කුරරො පුත්තෙ, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙ”ති.

තත්ථ කුරරොති උක්කුසරාජා. පුත්තෙති සෙනකස්ස පුත්තෙ රක්ඛන්තො තෙසං අත්ථාය අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙ
යාව දියඬ්ඬයාමා වායාමං කරොන්තො දුක්කරං අකාසි.

සෙනොපි උක්කුසං “ථොකං විස්සමාහි, සම්මා”ති වත්වා කච්ඡපස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං උට්ඨාපෙත්වා “ක්කිං,
සම්ම, ආගතොසි”ති වුත්තො “එවරුපං නාම භයං උප්පන්තං, උක්කුසරාජා පඨමයාමතො පට්ඨාය වායමන්තො

කිලිමි, තෙනමිහි තව සන්තිකං ආගතො”ති වත්වා සත්තමං ගාථමාහ –

50. “චුතාපි හෙකෙ ඛලිතා සකම්මුතා, මිත්තානුකම්පාය පතිට්ඨහන්ති;
පුත්තා මමට්ටා ගතිමාගතොස්මි, අත්ථං චරෙටො මම වාරිවරා”ති.

තස්සත්ථො – සාමි, එකච්චෙ හි යසතො වා ධනතො වා චුතාපි සකම්මුතා ඛලිතාපි මිත්තානං අනුකම්පාය පතිට්ඨහන්ති, මම ච පුත්තා අට්ටා ආතුරා, තෙනාහං තං ගතිං පටිසරණං කත්වා ආගතොස්මි, පුත්තානං ජීවිතදානං දදන්තො අත්ථං මෙ වරාහි වාරිවරාති.

තං සුත්වා කච්ඡපො ඉතරං ගාථමාහ –

51. “ධනෙන ධඤ්ඤෙන ච අත්තනා ච, මිත්තං සභායඤ්ච කරොන්ති පණ්ඩිතා;
කරොමි තෙ සෙනක එතමත්ථං, අරියො හි අරියස්ස කරොති කිච්ච”න්ති.

අථස්ස පුත්තො අවිදුරෙ නිපන්නො පිතු වචනං සුත්වා “මා මෙ පිතා කිලමතු, අහං පිතු කිච්චං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නවමං ගාථමාහ –

52. “අප්පොස්සුක්කො තාත තුවං නිසීද, පුත්තො පිතු වරති අත්ථවරියං;
අහං වරිස්සාමි තචෙතමත්ථං, සෙනස්ස පුත්තෙ පරිත්තායමානො”ති.

අථ නං පිතා ගාථාය අප්පකුභාසි –

53. “අද්ධා හි තාත සතමෙස ධම්මො, පුත්තො පිතු යං චරෙ අත්ථවරියං;
අප්පෙව මං දිස්වාන පට්ඨස්සායං, සෙනස්ස පුත්තා න විහෙය්‍යෙය්‍යු”න්ති.

තත්ථ සතමෙස ධම්මොති පණ්ඩිතානං එස ධම්මො. පුත්තාති සෙනස්ස පුත්තෙ විලාවා න හෙය්‍යෙය්‍යුන්ති.

එවං වත්වා මහාකච්ඡපො “සම්ම, මා භායි, ත්වං පුරතො ගච්ඡ, ඉදානාහං ආගමිස්සාමි”ති තං උය්‍යොජෙත්වා උදකෙ පතිත්වා කලලඤ්ච සෙවලඤ්ච සංකඩ්ඪිත්වා ආදාය දීපකං ගන්ත්වා අග්ගිං විජ්ඣාපෙත්වා නිපජ්ජි. විලාවා “කිං නො සෙනපොතකෙහි, ඉමං කාළකච්ඡපං පරිචන්තෙත්වා මාරෙස්සාම, අයං නො සබ්බෙසං පභොස්සති”ති වල්ලියො උද්ධරිත්වා ජියා ගහෙත්වා නිවත්ථපිලොතිකාපි මොචෙත්වා තෙසු තෙසු යානෙසු බන්ධිත්වා කච්ඡපං පරිචන්තෙතුං න සක්කොන්ති. කච්ඡපො තෙ ආකඩ්ඪන්තො ගන්ත්වා ගම්භීරට්ඨානෙ උදකෙ පති. තෙපි කච්ඡපලොභෙන සද්ධිංයෙව පතිත්වා උදකපුණ්ණාය කුච්ඡියා කිලන්තා නික්ඛමිත්වා “හො එකෙන නො උක්කුසෙන යාව අඩ්ඨරන්තා උක්කා විජ්ඣාපිතා, ඉදානි ඉමිනා කච්ඡපෙන උදකෙ පාතෙත්වා උදකං පායෙත්වා මහොදරා කතමිහ, පුත අග්ගිං කරිත්වා අරුණෙ උග්ගතෙපි ඉමෙ සෙනකපොතකෙ බාදිස්සාමා”ති අග්ගිං කාතුං ආරහිංසු. සකුණි තෙසං කථං සුත්වා “සාමි, ඉමෙ යාය කායචි වෙලාය අම්මාකං පුත්තකෙ බාදිත්වා ගමිස්සන්ති, සභායස්ස නො සීහස්ස සන්තිකං ගච්ඡාහි”ති ආහ. සො තඩ්ඨණඤ්ඤෙව සීහස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං අවෙලාය ආගතොසි”ති චුත්තෙ ආදිතො පට්ඨාය තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා එකාදසමං ගාථමාහ –

54. “පසු මනුස්සා මිගචීරසෙට්ඨ, භයට්ටිතා සෙට්ඨමුපබ්බජන්ති;
පුත්තා මමට්ටා ගතිමාගතොස්මි, ත්වං නොසි රාජා භව මෙ සුබායා”ති.

තත්ථ පසුති සබ්බතිරව්ඡානෙ ආහ. ඉදං චුත්තං හොති – “සාමි, මිගෙසු චීරියෙන සෙට්ඨ, සබ්බලොකස්මිඤ්ඤි සබ්බෙ තිරව්ඡානාපි මනුස්සාපි භයට්ටිතා හුත්වා සෙට්ඨං උපගච්ඡන්ති, මම ච පුත්තා අට්ටා ආතුරා. තස්මාහං තං ගතිං කත්වා ආගතොමිහි, ත්වං අම්මාකං රාජා සුබාය මෙ භවාහි”ති.

තං සුත්වා සීහො ගාථමාහ –

55. “කරොමි තෙ සෙනක එතමත්ථං, ආයාමි තෙ තං දිසතං වධාය;
කථඤ්ඤි විඤ්ඤු පහු සම්පජානො, න වායමෙ අත්තජනස්ස ගුත්තියා”ති.

තත්ථ තං දිසතන්ති තං දිසසමුහං, තං තච පච්චත්ථිකගණන්ති අත්ථො. පහුති අමිත්තෙ හන්තුං සමත්ථො. සම්පජානොති මිත්තස්ස හසුප්පත්තිං ජානන්තො. අත්තජනස්සාති අත්තසමස්ස අභිගසමානස්ස ජනස්ස, මිත්තස්සාති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා “ගච්ඡ ත්වං පුත්තෙ සමස්සාසෙහි”ති තං උය්‍යොජෙත්වා මණ්ඩණ්ණං උදකං මද්දමානො පායාසි. විලාවා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කුරරෙන තාව අම්මාකං උක්කා විජ්ඣාපිතා, තථා කච්ඡපෙන අම්මෙ නිවත්ථපිලොතිකානම්පි අස්සාමිකා කතා, ඉදානි පන නට්ඨමිහා, සීහො නො ජීවිතක්ඛයමෙව පාපෙස්සති”ති මරණභයතජ්ජිතා යෙන වා තෙන වා පලායිංසු. සීහො ආගන්ත්වා රුක්ඛමුලෙ න කිඤ්ච අද්දස. අථ නං කුරරො ච කච්ඡපො ච සෙනො ච උපසඬ්ඨිත්වා වන්දිංසු. සො තෙසං මිත්තානිසංසං කථෙත්වා “ඉතො පට්ඨාය මිත්තධම්මං

අභිත්ථිත්වා අප්පමත්තා හොථා”ති ඔවදිත්වා පක්කාමි, තෙපි සකඨානානි ගතා. සෙනසකුණි අත්තනො පුත්තෙ ඔලොකෙත්වා “මිත්තෙ නිස්සාය අමිහෙහි දාරකා ලද්ධා”ති සුඛනිසින්නසමයෙ සෙනෙන සද්ධිං සල්ලපන්ති මිත්තධම්මං පකාසමානා ඡ ගාථා අභාසි –

56. “මිත්තඤ්ච කයිරාථ සුභදයඤ්ච, අයිරඤ්ච කයිරාථ සුඛාගමාය;
නිවත්ථකොවොව සරෙහිහන්ත්වා, මොදාම පුත්තෙහි සමඬිගිභුතා.
57. “සකමිත්තස්ස කම්මෙන, සභායස්සාපලායිනො;
කුජන්තමුපකුජන්ති, ලොමසා හදයඬිගමං.
58. “මිත්තං සභායං අධිගම්ම පණ්ඩිතො, සො භුඤ්ජති පුත්ත පසුං ධනං වා;
අභඤ්ච පුත්තා ව පතී ව මය්හං, මිත්තානුකම්පාය සමඬිගිභුතා.
59. “රාජවතා සුරවතා ව අත්ථො, සම්පන්නසබ්බස්ස භවන්ති හෙතෙ;
සො මිත්තවා යසවා උග්ගතත්තො, අස්මිංධලොකෙ මොදති කාමකාමී.
60. “කරණියානි මිත්තානි, දලිද්දෙනාපි සෙනක;
පස්ස මිත්තානුකම්පාය, සමග්ගමිභා සඤ්ඤාතකෙ.
61. “සුරෙන ඛලවත්තෙන, යො මිත්තෙ කුරුතෙ දිජො;
එවං සො සුඛිතො හොති, යථාහං ත්වඤ්ච සෙනකා”ති.

තත්ථ මිත්තඤ්චානි යංකිඤ්චි අත්තනො මිත්තඤ්ච සුභදයඤ්ච සුභදයසභායඤ්ච සාමිකසඬිබාතං අයිරඤ්ච කරොථොව. නිවත්ථකොවොව සරෙහිහන්ත්වානි එත්ථ කොවොති කවො. යථා නාම පටිමුක්කකවොවො සරෙ අභිහනති නිවාරෙති, එවං මයම්පි මිත්තඛලෙන පච්චත්ථිකෙ අභිහන්ත්වා පුත්තෙහි සද්ධිං මොදාමානි වදති. සකමිත්තස්ස කම්මෙනානි සකස්ස මිත්තස්ස පරක්කමෙන. සභායස්සාපලායිනොති සභායස්ස අපලායිනො මිගරාජස්ස. ලොමසානි පක්ඛිනො අමිභාකං පුත්තකා මඤ්ච තඤ්ච කුජන්තං හදයඬිගමං මධුරස්සරං නිච්ඡාරෙත්වා උපකුජන්ති. සමඬිගිභුතානි එකට්ඨානෙ යිතා.

රාජවතා සුරවතා ව අත්ථොති යස්ස සීහසදිසො රාජා උක්කුසකච්ඡපසදිසා ව සුරා මිත්තා හොන්ති, තෙන රාජවතා සුරවතා ව අත්ථො සක්කා පාපුණ්තුං. භවන්ති හෙතෙති යො ව සම්පන්නසබ්බො පරිපුණ්ණමිත්තධම්මො, තස්ස එතෙ සභායා භවන්ති. උග්ගතත්තොති සිරිසොහග්ගෙන උග්ගතසභාවො. අස්මිංධලොකෙති ඉධලොකසඬිබාතෙ අස්මිං ලොකෙ මොදති. කාමකාමීති සාමිකං ආලපති. සො හි කාමෙ කාමනතො කාමකාමී නාම. සමග්ගමිභානි සමග්ගා ජාතමිභා. සඤ්ඤාතකෙති ඤාතකෙහි පුත්තෙහි සද්ධිං.

එවං සා ඡති ගාථාහි මිත්තධම්මස්ස ගුණකථං කථෙසි. තෙ සබ්බෙපි සභායකා මිත්තධම්මං අභිත්ථිත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො හරියං නිස්සාය සුඛජ්ජත්තො, පුබ්බෙපි සුඛජ්ජත්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සෙනො ව සෙනී ව ජයම්පතිකා අහෙසුං, පුත්තකච්ඡපො රාහුලො, පිතා මහාමොග්ගල්ලානො, උක්කුසො සාරිපුත්තො, සීහො පත අභමෙව අහොසි”න්ති.

[487] 4. උද්දාලකජාතකවණ්ණනා මහාඋක්කුසජාතකවණ්ණනා තතියා.

බරාජිනා ජට්ටා පඬිකදන්තානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරඛිත කථෙසි. සො හි නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වාපි වතුපච්චයත්ථාය තිවිධං කුහකවත්ථුං පුරෙසි. අථස්ස අගුණං පකාසෙන්නා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කුහනං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුහකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො. සො එකදිවසං උයානාකීළං ගතො එකං අභිරුපං ගණිකං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා තං පටිච්ච ගබ්හං පටිලභි. ගබ්හස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා තං ආහ – “සාමී, ගබ්හො මෙ පතිට්ඨිතො, ජාතකාලෙ නාමං කරොන්ති අස්ස කිං නාමං කරොමී”ති? සො “වණ්ණදාසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තත්තා න සක්කා කුලනාමං කාතු”න්ති වින්තෙත්වා “හද්දෙ, අයං වාතසාතරුක්ඛො උද්දාලො නාම, ඉධ පටිලද්ධත්තා ‘උද්දාලකො’තිස්ස නාමං කරෙය්‍යාසි”ති වත්වා අඬිගුලිමුද්දිකං අදාසි. “සවෙ යිතා හොති, ඉමාය නං පොසෙය්‍යාසි, සවෙ පුත්තො, අථ නං වයප්පත්තං මය්හං දස්සෙය්‍යාසි”ති ආහ. සා අපරභාගෙ පුත්තං විජායිත්වා “උද්දාලකො”තිස්ස නාමං අකාසි.

සො වයඡ්පත්තො මාතරං පුච්ඡි – “අම්ම, කො මෙ පිතා”ති? “පුරොහිතො තාතා”ති. “යදි එවං වෙදෙ උග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති මාතු හත්ථතො මුද්දිකඤ්ච ආවරියභාගඤ්ච ගහෙත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්ඨන්තො එකං තාපසගණං දිස්වා “ඉමෙසං සන්තිකෙ වරසිප්පං භවිස්සති, තං උග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති සිප්පලොභෙන පබ්බජිත්වා තෙසං චත්තපට්ඨත්තං කත්වා “ආවරියා මං තුම්භාකං ජානනසිප්පං සික්ඛාපෙටා”ති ආහ. තෙ අත්තනො අත්තනො ජානනනියාමෙනෙව තං සික්ඛාපෙසුං. පඤ්චන්තං තාපසසත්තං එකොපි තෙන අතිරෙකපඤ්ඤො නාභොසි, ස්වෙව තෙසං පඤ්ඤාය අග්ගො. අපස්ස තෙ සන්තිපතිත්වා ආවරියට්ඨානං අදංසු. අප්පං නෙ සො ආහ – “මාරිසා, තුම්භෙ නිච්චං වනමුලප්ලාහාරා අරඤ්ඤෙව වසප්, මනුස්සපපං කස්මා න ගච්ඡපා”ති? “මාරිස, මනුස්සා නාම මහාදානං දත්වා අනුමොදනං කාරාපෙන්නි, ධම්මිං කපං භණාපෙන්නි, පඤ්ඤං පුච්ඡන්නි, මයං තෙන භයෙන තත්ථ න ගච්ඡාමා”ති. “මාරිසා, සවෙපි චක්කචත්තිරාජා භවිස්සති, මනං ගහෙත්වා කප්පං නාම මය්හං භාරො, තුම්භෙ මා භායපා”ති චත්වා තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ සබ්බෙහි සද්ධිං ද්වාරගාමෙ හික්ඛාය වරි, මනුස්සා මහාදානං අදංසු. තාපසා පුනදිවසෙ නගරං පට්ඨංසු මනුස්සා මහාදානං අදංසු. උද්දාලකතාපසො දානානුමොදනං කරොති, මඬිගලං වදති, පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, මනුස්සා පසිදිත්වා බහුපච්චයෙ අදංසු. සකලනගරං “පණ්ඩිතො ගණසත්ථා ධම්මිකතාපසො ආගතො”ති සඬ්ඛුහි, තං රඤ්ඤොපි කප්පංසු.

රාජා “කුහිං වසති”ති පුච්ඡිත්වා “උය්‍යානෙ”ති සුත්වා “සාධු අප්ප තෙසං දස්සනාය ගම්ඤ්ඤාමි”ති ආහ. එකො පුරිසො ගන්ත්වා “රාජා කිර වො පස්සිතුං ආගච්ඡිස්සති”ති උද්දාලකස්ස කපෙසි. සොපි ඉසිගණං ආමන්තෙත්වා “මාරිසා, රාජා කිර ආගම්ඤ්ඤාමි, ඉස්සරෙ නාම එකදිවසං ආරාධෙත්වා යාවජිවං අලං භොති”ති. “කිං පන කාතබ්බං ආවරියා”ති? සො එවමාහ – “තුම්භෙසු එකච්චෙ වග්ගුලිවතං වරන්තු, එකච්චෙ උක්කුටිකප්පධානමනුසුඤ්ජන්තු, එකච්චෙ කණ්ටකාපස්සයිකා භවන්තු, එකච්චෙ පඤ්චාතපං තපන්තු, එකච්චෙ උදකොරොහනකම්මං කරොන්තු, එකච්චෙ තත්ථ තත්ථ මන්තෙ සජ්ඣායන්තු”ති. තෙ තථා කරිංසු. සයං පන අට්ඨ වා දස වා පණ්ඩිතවාදිනො ගහෙත්වා මනොරමෙ ආධාරකෙ රමණීයං පොත්ථකං යපෙත්වා අත්තෙවාසිකපරිවුතො සුපඤ්ඤන්තෙ සාපස්සයෙ ආසනෙ නිසිදි. තස්මිං බණෙ රාජා පුරොහිතං ආදාය මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තෙ මිච්ඡාතපං වරන්තෙ දිස්වා “අපායභයම්භා මුත්තා”ති පසිදිත්වා උද්දාලකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසින්තො තුට්ඨමානසො පුරොහිතෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාමමාහ –

62. “බරාජිනා ජට්ටා පඬිකදන්තා, දුම්මක්ඛරුපා යෙ මන්තං ජප්පන්ති;
කච්චින්තු තෙ මානුසකෙ පයොගෙ, ඉදං විදු පරිමුත්තා අපායා”ති.

තත්ථ බරාජිනාති සබ්බරෙහි අජිනවම්මෙහි සමන්තාගතා. පඬිකදන්තාති දන්තකට්ඨස්ස අබාදනෙන මලග්ගිනදන්තා. දුම්මක්ඛරුපාති අනඤ්ජිතක්ඛා අමණ්ඩිතරුපා ලුබ්භසාධිකාරා. මානුසකෙ පයොගෙති මනුස්සෙහි කත්තබ්බවරියෙ. ඉදං විදුති ඉදං තපවරණඤ්ච මන්තසජ්ඣායනඤ්ච ජානන්තා. අපායාති කච්චි ආවරිය, ඉමෙ චතුහි අපායෙහි මුත්තාති පුච්ඡති.

තං සුත්වා පුරොහිතො “අයං රාජා අට්ඨානෙ පසන්තො, තුණ්හි භවිතුං න වට්ටති”ති චින්තෙත්වා දුතියං ගාමමාහ –

63. “පාපානි කම්මානි කරෙප් රාජ, බහුස්සුතො වෙ න වරෙය්‍ය ධම්මං;
සභස්සවෙදොපි න තං පටිච්ච, දුක්ඛා පමුච්චෙ වරණං අපත්වා”ති.

තත්ථ බහුස්සුතො වෙති සවෙ මහාරාජ, “අහං බහුස්සුතොම්හි”ති පගුණවෙදොපි දසකුසලකම්මපට්ඨම්මං න වරෙය්‍ය, තිහි ද්වාරෙහි පාපානෙව කරෙය්‍ය, තිට්ඨන්තු තයො වෙදා, සභස්සවෙදොපි සමානො තං බාහුසච්චං පටිච්ච අට්ඨසමාපත්තිසඬ්ඛාතං වරණං අප්පත්වා අපායදුක්ඛතො න මුච්චෙය්‍යාති.

තස්ස වචනං සුත්වා උද්දාලකො චින්තෙසි “රාජා යපා වා තපා වා ඉසිගණස්ස පසිදි, අයං පන බ්‍රාහ්මණො වරන්තං ගොණං දණ්ඩෙන පහරන්තො විය වඩ්ඪිතහන්තෙ කච්චරං බිපන්තො විය කපෙසි, තෙන සද්ධිං කපෙස්සාමි”ති. සො තෙන සද්ධිං කපෙන්නො තතියං ගාමමාහ –

64. “සභස්සවෙදොපි න තං පටිච්ච, දුක්ඛා පමුච්චෙ වරණං අපත්වා;
මඤ්ඤාමි වෙදා අප්ලා භවන්ති, සසංයමං වරණඤ්ඤෙව සච්ච”න්ති.

තත්ථ අප්ලාති තච වාදෙ වෙදා ව සෙසසිප්පානි ව අප්ලානි ආපජ්ජන්ති, තානි කස්මා උග්ගණ්ඨන්ති, සිලසංයමෙන සද්ධිං වරණඤ්ඤෙව එකං සච්චං ආපජ්ජන්ති.

තතො පුරොහිතො චතුත්ථං ගාමමාහ –

65. “න භෙව වෙදා අප්ලා භවන්ති, සසංයමං වරණඤ්ඤෙව සච්චං;
කිත්තිඤ්ඤි පජ්ජොති අධිච්ච වෙදෙ, සන්තිං පුණාති වරණෙන දන්තො”ති.

තත්ථ න භෙවාති නාහං “වෙදා අඵලා”ති වදාමි, අපිව බො පන සසංයමං වරණං සච්චමෙව සභාවභූතං උත්තමං. තෙන හි සක්කා දුක්ඛා මුච්චිතුං. සන්තිං පුණාතීති සමාපත්තිසංඛ්‍යාතෙන වරණෙන දන්තො භයසන්තිකරං නිබ්බානං පාපුණාතීති.

තං සුත්වා උද්දාලකො “න සක්කා ඉමිනා සද්ධිං පටිපක්ඛවසෙන යාතුං, ‘පුත්තො තවාහ’න්ති චුත්තෙ සිනෙහං අකරොන්තො නාම නත්ථි, පුත්තභාවමස්ස කට්ඨසාමි”ති චිත්තෙන්වා පඤ්චමං ගාථමාහ –

66. “භව්වා මාතා පිතා ඛන්ධු, යෙන ජාතො සයෙව සො;
උද්දාලකො අහං භොතො, සොත්තියාකුලවංසකො”ති.

තත්ථ භව්වාති මාතා ව පිතා ව සෙසඛන්ධු ව භරිතඛිබ්බා නාම. යෙන පන ජාතො, සොයෙව සො භොති. අත්තායෙව හි අත්තනො ජායති, අහඤ්ච තයා ව උද්දාලකරුක්ඛමුලෙ ජනිතො, තයා චුත්තමෙව නාමං කතං, උද්දාලකො අහං භොති.

සො “එකංසෙන ත්වං උද්දාලකොසි”ති චුත්තෙ “ආමා”ති වත්වා “මයා තෙ මාතු සඤ්ඤාණං දින්නං, තං කුහි”න්ති චුත්තෙ “ඉදං බ්‍රාහ්මණො”ති මුද්දිකං තස්ස භත්ථෙ යපෙසි. බ්‍රාහ්මණො මුද්දිකං සඤ්ජානිත්වා නිච්ඡයෙන “ත්වං බ්‍රාහ්මණධම්මං පජානාසි”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණධම්මං පුච්ඡන්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

67. “කථං භො බ්‍රාහ්මණො භොති, කථං භවති කෙවලී;
කථඤ්ච පරිනිබ්බානං, ධම්මට්ඨො කින්නි වුවති”ති.

උද්දාලකොපි තස්ස ආචික්ඛන්තො සත්තමං ගාථමාහ –

68. “නිරංකත්වා අග්ගිමාදාය බ්‍රාහ්මණො, ආපො සිඤ්චං යජං උස්සෙති යුපං;
එවංකරො බ්‍රාහ්මණො භොති ඛෙමී, ධම්මෙ ධීතං තෙන අමාපයිංසු”ති.

තත්ථ නිරංකත්වා අග්ගිමාදායාති නිරන්තරං කත්වා අග්ගිං ගභෙන්වා පරිවරති. ආපො සිඤ්චං යජං උස්සෙති යුපන්ති අභිසෙවනකකම්මං කරොන්තො සම්මාපාසං වා වාජපෙය්‍යං වා නිරග්ගළං වා යජන්තො සුවණ්ණයුපං උස්සාපෙති. ඛෙමීති ඛෙමජ්ජන්තො. අමාපයිංසුති තෙනෙව ව කාරණෙන ධම්මෙ ධීතං කථයිංසු.

තං සුත්වා පුරොහිතො තෙන කථිතං බ්‍රාහ්මණධම්මං ගරහන්තො අට්ඨමං ගාථමාහ –

69. “න සුද්ධිං සෙවනෙනත්ථි, නාපි කෙවලී බ්‍රාහ්මණො;
න ඛන්ති නාපි සොරච්චං, නාපි සො පරිනිබ්බුතො”ති.

තත්ථ සෙවනෙනාති තෙන චුත්තෙසු බ්‍රාහ්මණධම්මෙසු එකං දස්සෙන්වා සබ්බං පටික්ඛිපති. ඉදං චුත්තං භොති – “අග්ගිපරිවරණෙන වා උදකසෙවනෙන වා පසුසාතයඤ්ඤෙන වා සුද්ධිං නාම නත්ථි, නාපි එත්තකෙන බ්‍රාහ්මණො කෙවලපරිපුණ්ණො භොති, න අධිවාසනඛන්ති, න සීලසොරච්චං, නාපි කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො නාම භොති”ති.

තතො නං උද්දාලකො “යදි එවං බ්‍රාහ්මණො න භොති, අථ කථං භොති”ති පුච්ඡන්තො නවමං ගාථමාහ –

70. “කථං සො බ්‍රාහ්මණො භොති, කථං භවති කෙවලී;
කථඤ්ච පරිනිබ්බානං, ධම්මට්ඨො කින්නි වුවති”ති.

පුරොහිතොපිස්ස කට්ඨන්තො ඉතරං ගාථමාහ –

71. “අඛෙත්තඛන්ධු අමමො නිරාසො, නිල්ලොභපාපො භවලොභඛීණො;
එවංකරො බ්‍රාහ්මණො භොති ඛෙමී, ධම්මෙ ධීතං තෙන අමාපයිංසු”ති.

තත්ථ අඛෙත්තඛන්ධුති අක්ඛෙත්තො අඛන්ධු, ඛෙත්තවත්ථුගාමනිගමපරිග්ගහෙන වෙව ඤාතිඛන්ධවගොත්තඛන්ධවමිත්තඛන්ධවසභායඛන්ධවසිජ්ජඛන්ධවපරිග්ගහෙන ව රහිතො. අමමොති සත්තසංඛ්‍යාරෙසු තණ්හාදිට්ඨිමායනරහිතො. නිරාසොති ලාභධනපුත්තජීවිතාසාය රහිතො. නිල්ලොභපාපොති පාපලොභවිසමලොභෙන රහිතො. භවලොභඛීණොති ඛීණභවරාගො.

තතො උද්දාලකො ගාථමාහ –

72. “ඛන්තියා බ්‍රාහ්මණො වෙස්සා, සුද්දා වණ්ඩාලපුක්කුසා;
සබ්බෙව සොරතා දන්තා, සබ්බෙව පරිනිබ්බුතා;
සබ්බෙසං සිතිභූතානං, අත්ථි සෙය්‍යාථ පාපියො”ති.

තත්ථ අත්ථී සෙයොයාප් පාපියොති එතෙ ඛත්තියාදයො සබ්බෙපි සොරච්චාදිහි සමන්තාගතා හොන්ති, එවං භූතානං පන තෙසං අයං සෙයොයා, අයං පාපියොති එවං භීනුක්කට්ඨතා අත්ථී, නත්ථීති පුච්ඡති.

අට්ඨස්ස “අරහත්තුප්පත්තිතො පට්ඨාය භීනුක්කට්ඨතා නාම නත්ථී”ති දස්සෙතුං බ්‍රාහ්මණො ගාථමාහ —

73. “ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා, සුද්දා වණ්ඩාලපුක්කුසා;
සබ්බෙව සොරතා දන්තා, සබ්බෙව පරිනිබ්බුතා;
සබ්බෙසං සීතිභූතානං, නත්ථී සෙයොයාප් පාපියො”ති.

අට්ඨ නං ගරහන්තො උද්දාලකො ගාථාද්වයමාහ —

74. “ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා, සුද්දා වණ්ඩාලපුක්කුසා;
සබ්බෙව සොරතා දන්තා, සබ්බෙව පරිනිබ්බුතා.
75. “සබ්බෙසං සීතිභූතානං, නත්ථී සෙයොයාප් පාපියො;
පනට්ඨං වරසි බ්‍රහ්මඤ්ඤං, සොත්තියාකුලවංසන”න්ති.

තස්සත්ථො — යදි එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතානං විසෙසො නත්ථී, එකො වණ්ණොව හොති, එවං සන්තෙ ත්ථං උභතො සුජාතභාවං නාසෙන්නො පනට්ඨං වරසි බ්‍රහ්මඤ්ඤං, වණ්ඩාලසමො හොසි, සොත්තියකුලවංසනං නාසෙසීති.

අට්ඨ නං පුරොහිතො උපමාය සඤ්ඤාපෙන්නො ගාථාද්වයමාහ —

76. “නානාරත්තෙහි වත්ථෙහි, විමානං භවති ඡාදිතං;
න තෙසං ඡායා වත්ථානං, සො රාගො අනුපජ්ජට්.
77. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යදා සුජ්ඣන්ති මාණවා;
තෙ සජාතිං පමුඤ්චන්ති, ධම්මඤ්ඤාය සුබ්බතා”ති.

තත්ථ විමානන්ති ගෙහං වා මණ්ඩපං වා. ඡායාති තෙසං වත්ථානං ඡායා සො නානාවිධො රාගො න උපෙනි, සබ්බා ඡායා එකවණ්ණොව හොන්ති. එවමෙවාති මනුස්සෙසුපි එවමෙව එකච්චෙ අඤ්ඤාණබ්‍රාහ්මණා අකාරණෙනෙව වාතුචණ්ණෙ සුද්ධිං පඤ්ඤාපෙන්නි, එසා අත්ථීති මා ගණ්හි. යදා අරියමග්ගෙන මාණවා සුජ්ඣන්ති, තදා තෙහි පටිච්ඡේදං නිබ්බානධම්මං ඡානිත්වා සුබ්බතා සීලවන්තා පණ්ඩිතපුරිසා තෙ සජාතිං මුඤ්චන්ති. නිබ්බානප්පත්තිතො පට්ඨාය හි ඡාති නාම නිරන්ථකාති.

උද්දාලකො පන පච්චාහරිතුං අසක්කොන්නො අප්පට්ඨානොව නිසීදි. අට්ඨ බ්‍රාහ්මණො රාජානං ආහ — “සබ්බෙ එතෙ, මහාරාජ, කුහතා සකලජම්බුදීපෙ කොහඤ්ඤෙනෙව නාසෙන්නි, උද්දාලකං උප්පබ්බාපේත්වා උපපුරොහිතං කරොට්, සෙසෙ උප්පබ්බාපේත්වා එලකාචුඩානි දත්වා සෙවකෙ කරොටා”ති. “සාධු, ආචරියා”ති රාජා තථා කාරෙසි. තෙ රාජානං උපට්ඨහන්තාව යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුහකොයෙවා”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා උද්දාලකො කුහකභික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[488] 5. භිසජාතකවණ්ණනා උද්දාලකජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

අස්සං ගවං රජතං ජාතරූපන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පන කුසජාතකෙ (ජා. 2.20.1 ආදයො) ආච්චි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කිං පටිච්චා”ති වත්ථා “කිලෙසං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු එවරූපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කස්මා කිලෙසං පටිච්ච උක්කණ්ඨිතොසි, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජනකසඤ්ඤං සපථං කත්වා විහරිංසු”ති වත්ථා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අසීතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, “මහාකඤ්චනකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. අට්ඨස්ස පදසා විචරණකාලෙ අපරොපි පුත්තො ජායි, “උපකඤ්චනකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. එවං පටිපාටියා සත්ත පුත්තා අහෙසුං. සබ්බකනිට්ඨා පනෙකා ධීතා, තස්සා “කඤ්චනදෙවී”ති නාමං කරිංසු. මහාකඤ්චනකුමාරො වයප්පත්තො තක්කසීලතො සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ආගච්ඡී. අට්ඨ නං මාතෘපිතරො සරාවාසෙන බන්ධිතුකාමා “අත්තනා සමානජාතියකුලතො තෙ දාරිකං ආනෙස්සාම, සරාවාසං සණ්ඨපෙහි”ති වදිංසු. “අම්මතාතා, න මය්හං සරාවාසෙනත්ථො, මය්හඤ්ඤි තයො භවා ආදිත්තා විය සප්පට්ඨයා, බන්ධනාගාරං විය පලිබුද්ධා, උක්කාරභූමී විය

ජෙගුවිෂා හුත්වා උපට්ඨහන්ති, මයා සුපිනෙනපි මෙථුනධම්මො න දිට්ඨපුබ්බො, අඤ්ඤෙ වො පුත්තා අත්ථි, තෙ සරුවාසෙන නිමන්තෙටා”ති වත්වා පුනප්පුනං යාවිතොපි සභායෙ පෙසෙත්වා තෙහි යාවිතොපි න ඉච්ඡි.

අප් නං සභායා “සම්ම, කිං පන ත්වං පත්ථෙත්තො කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡසි”ති පුච්ඡිංසු. සො තෙසං නෙක්ඛම්මජ්ඣාසයනං ආරොවෙසි. තං සුත්වා මාතෘපිතරො සෙසපුත්තෙ නිමන්තෙසුං, තෙපි න ඉච්ඡිංසු. කඤ්චනදෙව්පි න ඉච්ඡියෙව. අපරභාගෙ මාතෘපිතරො කාලමකංසු. මහාකඤ්චනපණ්ඩිතො මාතෘපිතුනං කත්තබ්බකිච්චං කත්වා අසීතිකොට්ඨනෙන කපණ්ඨකානං මහාදානං දත්වා ඡ භාතරො භගිනිං එකං දාසං එකං දාසිං එකං සභායකඤ්ච ආදාය මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා භිමවන්තං පාවිසි. තෙ තත්ථ එකං පදුමසරං නිස්සාය රමණියෙ භූමිභාගෙ අස්සමං කත්වා පබ්බජිත්වා වනමූලප්ලාභාරෙහි යාපයිංසු. තෙ අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තා එකතොව ගන්ත්වා යත්ථ එකො එලං වා පත්තං වා පස්සති, තත්ථ ඉතරෙපි පක්කොසිත්වා දිට්ඨසුනාදීනි කථෙත්තා උච්චිනන්ති, ගාමස්ස කම්මන්තට්ඨානං විය හොති. අප් ආචරියො මහාකඤ්චනතාපසො චිත්තෙසි “අම්මාකං අසීතිකොට්ඨනං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජිතානං එවං ලොලුප්පචාරවසෙන ඵලාඵලත්ථාය විචරණං නාම අප්පතිරූපං, ඉතො පට්ඨාය අභමෙව ඵලාඵලං ආහරිස්සාමි”ති. සො අස්සමං පත්වා සබ්බෙපි තෙ සායන්හසමයෙ සන්තිපාතෙත්වා තමත්ථං ආරොවෙත්වා “තුම්හෙ ඉධෙව සමණධම්මං කරොන්තා අච්ඡට්, අහං ඵලාඵලං ආහරිස්සාමි”ති ආහ. අප් නං උපකඤ්චනාදයො “මයං ආචරිය, තුම්හෙ නිස්සාය පබ්බජිතා, තුම්හෙ ඉධෙව සමණධම්මං කරොට්, භගිනීපි නො ඉධෙව හොතු, දාසීපි තස්සා සන්තිකෙ අච්ඡතු, මයං අට්ඨ ජනා වාරෙන ඵලාඵලං ආහරිස්සාම, තුම්හෙ පන තයො වාරමුත්තාව හොටා”ති වත්වා පටිඤ්ඤං ගණ්හිංසු.

තතො පට්ඨාය අට්ඨසුපි ජනෙසු එකෙකො වාරෙනෙව ඵලාඵලං ආහරති. සෙසා අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලායමෙව හොන්ති, අකාරණෙන එකතො භවිතුං න ලහන්ති. වාරජ්ජත්තො ඵලාඵලං ආහරිත්වා එකො මාළුකො අත්ථි, තත්ථ පාසාණඵලකෙ එකාදස කොට්ඨාසෙ කත්වා සණ්ඩිසඤ්ඤා කත්වා අත්තනො කොට්ඨාසං ආදාය වසනට්ඨානං පවිසති. සෙසා සණ්ඩිසඤ්ඤාය නික්ඛමිත්වා ලොලුප්පං අකත්වා ගාරවපරිභාරෙන ගන්ත්වා අත්තනො පාපුණනකොට්ඨාසං ආදාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්ති. තෙ අපරභාගෙ භිසානි ආහරිත්වා බාදන්තා තත්තතපා සොරතපා පරමාජීනිත්ථියා කසිණපරිකම්මං කරොන්තා විහරිංසු. අප් තෙසං සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කොපි ආච්ඡේත්තො තං කාරණං ඤාත්වා “කාමාධිමුත්තා නු බො ඉමෙ ඉසයො , නො”ති ආසඩ්ඛං කරොතියෙව. සො “ඉමෙ තාව ඉසයො පරිග්ගණ්හිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන මහාසත්තස්ස කොට්ඨාසං තයො දිවසෙ අත්තරධාපෙසි. සො පට්ඨෙවසෙ කොට්ඨාසං අදිස්වා “මම කොට්ඨාසං පමුට්ඨො භවිස්සති”ති චිත්තෙසි, දුතියදිවසෙ “මම දොසෙන භවිතබ්බං, පණාමනවසෙන මම කොට්ඨාසං න ය්පෙසි මඤ්ඤෙ”ති චිත්තෙසි, තතියදිවසෙ “කෙන නු බො කාරණෙන මය්හං කොට්ඨාසං න ය්පෙත්ති, සචෙ මෙ දොසො අත්ථි, බමාපෙස්සාමි”ති සායන්හසමයෙ සණ්ඩිසඤ්ඤා අදාසි.

සබ්බෙ සන්තිපතිත්වා “කෙන සණ්ඩිසඤ්ඤා දින්නා”ති ආහංසු. “මයා තාතා”ති. “කිංකාරණා ආචරියා”ති? “තාතා තතියදිවසෙ කෙන ඵලාඵලං ආහත”න්ති? තෙසු එකො උට්ඨාය “මයා ආචරියා”ති වන්දිත්වා අට්ඨාසි. කොට්ඨාසෙ කරොන්තෙන තෙ මය්හං කොට්ඨාසො කතොති. “ආම, ආචරිය, ජෙට්ඨකකොට්ඨාසො මෙ කතො”ති. “භියො කෙනාහත”න්ති? “මයා”ති අපරො උට්ඨාය වන්දිත්වා අට්ඨාසි. කොට්ඨාසං කරොන්තො මං අනුස්සරිති. “තුම්මාකං මෙ ජෙට්ඨකකොට්ඨාසො ය්පිතො”ති. “අජ්ජ කෙනාහත”න්ති. “මයා”ති අපරො උට්ඨාය වන්දිත්වා අට්ඨාසි. කොට්ඨාසං කරොන්තො මං අනුස්සරිති. “තුම්මාකං මෙ ජෙට්ඨකකොට්ඨාසො කතො”ති. “තාතා, අජ්ජ මය්හං කොට්ඨාසං අලහන්තස්ස තතියො දිවසො, පට්ඨෙවසෙ කොට්ඨාසං අදිස්වා ‘කොට්ඨාසං කරොන්තො මං පමුට්ඨො භවිස්සති’ති චිත්තෙසි, දුතියදිවසෙ “මම කොට්ඨාසො දොසො භවිස්සති”ති චිත්තෙසි, අජ්ජ පන “සචෙ මෙ දොසො අත්ථි, බමාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා සණ්ඩිසඤ්ඤාය තුම්හෙ සන්තිපාතෙසි. එතෙ භිසකොට්ඨාසෙ තුම්හෙ “කරිම්මා”ති වදට්, අහං න ලභාමි, එතෙසං ථෙතෙත්වා බාදකං ඤාතුං වට්ටති, කාමෙ පභාය පබ්බජිතානං භිසමන්තං ථෙතනං නාම අප්පතිරූපන්ති. තෙ තස්ස කථං සුත්වා “අහො සාහසිකකම්ම”න්ති සබ්බෙව උබ්බෙගප්පත්තා අහෙසුං.

තස්මිං අස්සමපදෙ වනජෙට්ඨකරුක්ඛෙ නිබ්බත්තදෙවතාපි ඔතරිත්වා ආගන්ත්වා තෙසංයෙව සන්තිකෙ නිසීදි. ආනෙඤ්ජකරණං කාරියමානො දුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ආලානං භින්දිත්වා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පට්ටියො එකො වාරණො කාලෙන කාලං ඉසිගණං වන්දති, සොපි ආගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. සප්පකිලාපනකො එකො වානරො අභිතුණ්ඩිකස්ස භත්ථතො මුච්චිත්වා පලායිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තත්ථෙව අස්සමෙ වසති. සොපි තං දිවසං ඉසිගණං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සක්කො “ඉසිගණං පරිග්ගණ්හිස්සාමි”ති තෙසං සන්තිකෙ අදිස්සමානකායො අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙව බොධිසත්තස්ස කනිට්ඨො උපකඤ්චනතාපසො උට්ඨායාසනා බොධිසත්තං වන්දිත්වා සෙසානං අපචිතිං දස්සෙත්වා “ආචරිය, අහං අඤ්ඤෙ අපට්ඨපෙත්වා අත්තනාඤ්ඤෙව සොධෙතුං ලභාමි”ති පුච්ඡි. “ආම, ලභාමි”ති. සො ඉසිගණමජ්ඣෙය්ව යත්වා “සචෙ තෙ මයා භිසානි බාදිතානි, ඵචරූපො නාම හොතු”ති සප්ථං කරොන්තො පට්ඨං ගාථාමාහ -

78. “අස්සං ගවං රජතං ජාතරූපං, භරියඤ්ච සො ඉධ ලභතං මනාපං;
පුත්තෙහි දාරෙහි සමඬ්ගි හොතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අභාසි”ති.

තත්ථ “අස්සං ගව”න්ති ඉදං “සො ‘යත්තකානි පියවත්ථුනි හොන්ති, තෙහි විජ්ජයොගෙ තත්තකානි සොකදුක්ඛානි උජ්ජජන්ති’ති වත්ථුකාමෙ ගරහන්තො අභාසි”ති වෙදිතබ්බං.

තං සුත්වා ඉසිගණො “මාරිස, මා එවං කපේථ, අතිභාරියො තෙ සපපො”ති කණ්ණෙ පිදහි. බොධිසත්තොපි නං “තාන, අතිභාරියො තෙ සපපො, න ත්වං බාදසි, තව පත්තාසනෙ නිසීදා”ති ආහ. තස්මිං පඨමං සපථං කත්වා නිසින්තෙ දුතියොපි භාතා සහසා උට්ඨාය මහාසත්තං චන්දිත්වා සපපෙන අත්තානං සොධෙන්තො දුතියං ගාථමාහ —

79. “මාලඤ්ච සො කාසිකචන්දනඤ්ච, ධාරෙතු පුත්තස්ස බහු භවන්තු;
කාමෙසු තිබ්බං කුරුතං අපෙක්ඛං, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි”ති.

තත්ථ තිබ්බන්ති චන්ද්‍රකාමකිලෙසකාමෙසු බහලං අපෙක්ඛං කරොතුති. ඉදං සො “යස්සෙනෙසු තිබ්බා අපෙක්ඛා හොන්ති, සො තෙහි විජ්ජයොගෙ මහන්තං දුක්ඛං පාපුණාති”ති දුක්ඛපටික්ඛෙපවසෙනෙව ආහ.

තස්මිං නිසින්තෙ සෙසාපි අත්තනො අත්තනො අජ්ඣාසයානුරූපෙන තං තං ගාථං අහාසිංසු —

80. “පහුතඨඤ්ඤො කසිමා යසස්සි, පුත්තෙ ගිහී ධනිමා සබ්බකාමෙ;
වයං අපස්සං සරමාවසාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

81. “සො බත්තියො හොතු පසය්හකාරී, රාජාභිරාජා බලවා යසස්සි;
ස වාතුරන්තං මහිමාවසාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

82. “සො බ්‍රාහ්මණො හොතු අචිත්තරාගො, මුහුත්තනක්ඛන්තපටෙසු යුත්තො;
පුපෙතු නං රට්ඨපති යසස්සි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

83. “අජ්ඣායකං සබ්බසමන්තවෙදං, තපස්සිනං මඤ්ඤතු සබ්බලොකො;
පුපෙත්තු නං ජානපදා සමෙච්ච, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

84. “චතුස්සදං ගාමවරං සමීද්ධං, දින්නඤ්භි සො භුඤ්ජතු වාසවෙන;
අචිත්තරාගො මරණං උපෙතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

85. “සො ගාමණී හොතු සභායමජ්ඣෙ, නච්චෙහි ගීතෙහි පමොදමානො;
සො රාජතො බාසන මාලත්ථ කිඤ්චි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

86. “යං එකරාජා පථවිං විජෙත්වා, ඉත්ථිසභස්සාන ධ්වපෙතු අග්ගං;
සිමන්තිනිනං පවරා භවාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යා අහාසි.

87. “ඉසිනඤ්භි සා සබ්බසමාගතානං, භුඤ්ජෙය්‍ය සාදුං අවිකම්පමානා;
වරාතු ලාභෙන විකත්ථමානා, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යා අහාසි.

88. “ආවාසිකො හොතු මහාවිහාරෙ, නවකම්මිකො හොතු ගජඞ්ගලායං;
ආලොකසන්ධිං දිවසං කරොතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

89. “සො බජ්ඣතු පාසසතෙහි ඡබ්භි, රම්මා වනා නිය්‍යතු රාජධානිං;
තුත්තෙහි සො හඤ්ඤතු පාවනෙහි, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි.

90. “අලක්කමාලී තිපුකණ්ණවිද්ධො, ලට්ඨිහතො සප්පමුඛං උපෙතු;
සකච්ඡබන්ධො විසිඛං වරාතු, භිසානි තෙ බ්‍රාහ්මණ යො අහාසි”ති.

තත්ථ තතියෙන වුත්තගාථාය කසිමානි සම්පන්නකසිකම්මො. පුත්තෙ ගිහී ධනිමා සබ්බකාමෙති පුත්තෙ ලහතු, ගිහී හොතු, සත්තවිධෙන රතනධනෙන ධනිමා හොතු, රූපාදිභෙදෙ සබ්බකාමෙ ලහතු. වයං අපස්සන්ති මහල්ලකකාලෙ පබ්බජ්ජානුරූපමිපි අත්තනො වයං අපස්සන්තො පඤ්චකාමගුණසමීද්ධං සරමෙව ආවසතුති. ඉදං සො “පඤ්චකාමගුණගිද්ධො කාමගුණවිජ්ජයොගෙන මහාවිනාසං පාපුණාති”ති දස්සෙතුං කපේසි.

චතුත්ථෙත වුත්තගාථාය රාජාභිරාජානි රාජුනං අත්තරෙ අභිරාජානි. ඉදං සො “ඉස්සරානං නාම ඉස්සරියෙ පරිගලිතෙ මහන්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජති”ති රජ්ජෙ දොසං දස්සෙන්තො කපේසි. පඤ්චමෙන වුත්තගාථාය අචිත්තරාගොති පුරොහිතට්ඨානතණ්භාය සතණ්හොති. ඉදං සො “පුරොහිතස්ස පුරොහිතට්ඨානෙ පරිගලිතෙ මහන්තං දොමනස්සං උප්පජ්ජති”ති දස්සෙතුං කපේසි. ඡට්ඨෙන වුත්තගාථාය තපස්සිනන්ති තපසිලසම්පන්නොති තං මඤ්ඤතු. ඉදං සො “ලාභසක්කාරාපගමෙන මහන්තං දොමනස්සං උප්පජ්ජති”ති ලාභසක්කාරගරභවසෙන කපේසි.

සභායනාපසෙන වුත්තගාථාය චතුස්සදන්ති ආකිණ්ණමනුස්සතාය මනුස්සෙහි, පහුතඨඤ්ඤතාය ධඤ්ඤෙන, සුලභදාරුතාය දාරුහි, සම්පන්නොදකතාය උදකෙනානි චතුහි උස්සන්තං, චතුස්සදසමන්තාගතන්ති අත්ථො. වාසවෙනාති වාසවෙන දින්නං විය අවලං, වාසවතො ලද්ධවරානුභාවෙන එකං රාජානං ආරාධෙන්වා තෙන දින්නන්තිපි අත්ථො. අචිත්තරාගොති කද්දමෙ සුකරො විය කාමපඨකෙ නිමුග්ගොව හුත්වා. ඉති සොපි කාමානං ආදීනවං කපෙන්තො එවමාහ.

දාසෙන වුත්තගාලාය ගාමණි ගාමපේට්ඨකො. අයම්පි කාමෙ ගරහන්තොයෙව එවමාහ. කඤ්චනදෙවියා වුත්තගාලාය යන්ති යං ඉත්ථිත්ති අත්ථො. එකරාජාති අග්ගරාජා. ඉත්ථිසහස්සානන්ති වචනමට්ඨනාය වුත්තං, සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙතුති අත්ථො. සීමන්තිනීනන්ති සීමන්තධරානං ඉත්ථිනන්ති අත්ථො. ඉති සා ඉත්ථිභාවෙ යත්වාපි දුග්ගන්ධගුප්ථරාසිං විය කාමෙ ගරහන්තියෙව එවමාහ. දාසියා වුත්තගාලාය සබ්බසමාගතානන්ති සබ්බෙසං සන්තිපතිතානං මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා අවිකම්පමානා අනොසක්කමානා සාදුරසං භුඤ්ජතුති අත්ථො. දාසීනං කිර සාමිකස්ස සන්තිකෙ නිසිදිත්වා භුඤ්ජනං නාම අප්පියං. ඉති සා අත්තනො අප්පියනාය එවමාහ. වරාතුති වරතු. ලාභෙන විකත්ථමානාති ලාභහෙතු කුහනකම්මං කරොන්ති ලාභසක්කාරං උප්පාදෙන්ති වරතුති අත්ථො. ඉමිනා සා දාසිභාවෙ ධීතාපි කිලෙසකාමවත්ථුකාමෙ ගරහති.

දෙවනාය වුත්තගාලාය ආවාසිකොති ආවාසජග්ගනකො. ගජඨගලායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. තත්ථ කිර දබ්බසම්භාරා සුලභා. ආලොකසන්ධිං දිවසන්ති එකදිවසෙනෙව වාහපානං කරොතු. සො කිර දෙවපුත්තො කස්සපබුද්ධකාලෙ ගජඨගලනගරං නිස්සාය යොජනිකෙ ජිණ්ණමහාවිභාරෙ ආවාසිකසඨසත්ථෙරො හුත්වා ජිණ්ණමහාවිභාරෙ නවකම්මං කරොන්තොයෙව මහාදුක්ඛං අනුභවි. තස්මා තදෙව දුක්ඛං ආරබ්භ එවමාහ. හත්ථිනා වුත්තගාලාය පාසසතෙහිති බහුති පාසෙහි. ජබ්බිති වතුසු පාදෙසු ගීවාය කට්ඨාගෙ වාති ජසු යානෙසු. තුක්තෙහිති ද්විකණ්ඩකාති දිසලට්ඨිති. පාවනෙහිති දසපාවනෙහි අඬිකුසෙහි වා. සො කිර අත්තනො අනුභුතදුක්ඛඤ්ඤෙව ආරබ්භ එවමාහ.

වානරෙන වුත්තගාලාය අලක්කමාලීති අභිතුණ්ඩිකෙන කණ්ඨෙ පරික්ඛිපිත්වා යපිතාය අලක්කමාලාය සමන්තාගතො. තිපුකණ්ණවිද්ධොති තිපුපිළන්ධනෙන පිළන්ධකණ්ණො. ලට්ඨිහතොති සප්පකිළං සික්ඛාපයමානො ලට්ඨියා හතො හුත්වා. එසොපි අභිතුණ්ඩිකස්ස හත්ථෙ අත්තනො අනුභුතදුක්ඛමෙව සන්ධාය එවමාහ.

එවං තෙහි තෙරසහි ජනෙහි සපථෙ කතෙ මහාසත්තො වින්තෙසි “කදාවි ඉමෙ ‘අයං අනට්ඨමෙව නට්ඨන්ති කථෙති’ති මයි ආසඬිකං කරෙය්‍යං, අහම්පි සපථං කරොමි”ති. අප් නං කරොන්තො වුද්දසමං ගාථමාහ –

91. “යො වෙ අනට්ඨංව නට්ඨන්ති වාහ, කාමෙව සො ලහනං භුඤ්ජතඤ්ච;
අගාරමජ්ඣෙ මරණං උපෙතු, යො වා භොන්තො සඬිකති කඤ්චිදෙවා”ති.

තත්ථ භොන්තොති ආලපනං. ඉදං වුත්තං භොති – භවන්තො යො අනට්ඨෙ කොට්ඨාසෙ “නට්ඨං මෙ”ති වදති, යො වා තුම්භෙසු කඤ්ච ආසඬිකති, සො පඤ්ච කාමගුණෙ ලහතු වෙව භුඤ්ජතු ව, රමණියමෙව පබ්බජ්ජං අලභිත්වා අගාරමජ්ඣෙයෙව මරතුති.

එවං ඉසිති සපථෙ කතෙ සක්කො භාගිත්වා “අහං ඉමෙ වීමංසන්තො භිසානි අන්තරධාපෙසිං. ඉමෙ ව ජඬ්ඬිතබ්බෙළුපිණ්ඩං විය කාමෙ ගරහන්තා සපථං කරොන්ති, කාමෙ ගරහකාරණං තෙ පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා දිස්සමානරූපො බොධිසත්තං වන්දිත්වා පුච්ඡන්තො අනන්තරං ගාථමාහ –

92. “යදෙසමානා විවරන්ති ලොකෙ, ඉට්ඨඤ්ච කන්තඤ්ච බහුනමෙනං;
පියං මනුඤ්ඤං විධ ජීවලොකෙ, කස්මා ඉසයො නප්පසංසන්ති කාමෙ”ති.

තත්ථ යදෙසමානාති යං වත්ථුකාමං කිලෙසකාමඤ්ච කසිගොරක්ඛාදීහි සමවිසමකම්මෙහි පරියෙසමානා සත්තා ලොකෙ විවරන්ති, එතං බහුනං දෙවමනුස්සානං ඉට්ඨඤ්ච කන්තඤ්ච පියඤ්ච මනුඤ්ඤඤ්ච, කස්මා ඉසයො නප්පසංසන්ති කාමෙති අත්ථො. “කාමෙ”ති ඉමිනා තං වත්ථුං සරූපතො දස්සෙති.

අථස්ස පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො මහාසත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

93. “කාමෙසු වෙ හඤ්ඤරෙ බජ්ඣරෙ ව, කාමෙසු දුක්ඛඤ්ච භයඤ්ච ජාතං;
කාමෙසු භූතාධිපතී පමත්තා, පාපානි කම්මානි කරොන්ති මොහා.
94. “තෙ පාපධම්මා පසවෙන්ව පාපං, කායස්ස හෙදා නිරයං වජන්ති;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, තස්මා ඉසයො නප්පසංසන්ති කාමෙ”ති.

තත්ථ කාමෙසුති කාමහෙතු, කාමෙ නිස්සාය කායදුච්චරිතාදීහි කරොන්තිති අත්ථො. හඤ්ඤරෙති දණ්ඩාදීහි හඤ්ඤන්ති. බජ්ඣරෙති රජ්ජුබන්ධනාදීහි බජ්ඣන්ති. දුක්ඛන්ති කායිකචෙතසිකං අසාතං දුක්ඛං. භයන්ති අත්තානුවාදාදිකං සබ්බමිපි භයං. භූතාධිපතීති සක්කං ආලපති. ආදීනවන්ති එවරූපං දොසං. සො පනෙස ආදීනවො දුක්ඛක්ඛන්ධාදීහි සුත්තෙහි (ම. නි. 1.163-180) දීපෙනබ්බො.

සක්කො මහාසත්තස්ස කථං සුත්වා සංවිග්ගමානසො අනන්තරං ගාථමාහ –

95. “වීමංසමානො ඉසිනො භිසානි, තීරෙ ගහෙන්වාන ථලෙ නිධෙසිං;
සුද්ධා අපාපා ඉසයො වසන්ති, එතානි තෙ බ්‍රහ්මචාරී භිසානී”ති.

තත්ථ විමංසමානෝති භන්තෙ, අහං “ඉමෙ ඉසයො කාමාධිමුක්තා වා, නො වා”ති විමංසන්තො. ඉසිනෝති තව මහෙසිනො සන්තකානි භිසානි. තීරෙ ගහෙත්වානානි තීරෙ නික්ඛිත්තානි ගහෙත්වා ථලෙ එකමන්තෙ නිධෙසිං. සුද්ධානි ඉදානි මයා තුම්භාකං සපථකිරියාය ඤාතං “ඉමෙ ඉසයො සුද්ධා අපාපා හුත්වා වසන්ති”ති.

නං සුත්වා බොධිසත්තො ගාථමාහ —

96. “න තෙ නටා නො පන කීළනෙය්‍යා, න බන්ධවා නො පන තෙ සභායා;
කිස්මිං වූපත්ථම්භ සහස්සනෙත්ත, ඉසිති ත්වං කීළසි දෙවරාජා”ති.

තත්ථ න තෙ නටා නොති දෙවරාජ, මයං තව නටා වා කීළිතබ්බසුත්තකා වා කෙච්ඡි න හොම, නාපි තව ඤාතකා, න සභායා, අථ ත්වං කිං වා උපත්ථම්භං කත්වා කිං නිස්සාය ඉසිති සද්ධිං කීළසිති අත්ථො.

අථ නං සක්කො බමාපෙන්නො වීසතිමං ගාථමාහ —

97. “ආවරියො මෙසි පිතා ව මය්හං, එසා පතිට්ඨා බලිතස්ස බ්‍රහ්මෙ;
එකාපරාධං බම භූරිපඤ්ඤ, න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති.

තත්ථ එසා පතිට්ඨාති එසා තව පාදච්ඡායා අජ්ජ මම බලිතස්ස අපරද්ධස්ස පතිට්ඨා හොතු. කොධබලාති පණ්ඩිතා නාම බන්තිබලා භවන්ති, න කොධබලාති.

අථ මහාසත්තො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො බමිත්වා සයං ඉසිගණං බමාපෙන්නො ඉතරං ගාථමාහ —

98. “සුවාසිනං ඉසිනං එකරත්තං, යං වාසවං භූතපතිද්දසාම;
සබ්බෙව හොන්නො සුමනා භවන්තු, යං බ්‍රාහ්මණො පච්චුපාදී භිසානී”ති.

තත්ථ සුවාසිනං ඉසිනං එකරත්තන්ති ආයස්මන්තානං ඉසිනං එකරත්තමිපි ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ වසිතං සුචසිතමෙව. කිංකාරණා? යං වාසවං භූතපතිං අද්දසාම, සවෙ හි මයං නගරෙ අවසිම්භ, ඉමං න අද්දසාම. හොන්නොති භවන්තො සබ්බෙව සුමනා භවන්තු, තුස්සන්තු, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො බමන්තු. කිංකාරණා? යං බ්‍රාහ්මණො පච්චුපාදී භිසානි, යස්මා තුම්භාකං ආවරියො භිසානි පටිලභිති.

සක්කො ඉසිගණං වන්දිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. ඉසිගණොපි ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං භික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතා සපථං කත්වා කිලෙසෙ පජහිංසු”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහි. ජාතකං සමොධානෙන්තො පුන සත්ථා තිස්සො ගාථා අභාසි —

99. “අහඤ්ච සාරිපුත්තො ව, මොග්ගල්ලානො ව කස්සපො;
අනුරුද්ධො පුණ්ණො ආනන්දො, තදාසුං සත්ත භාතරො.

100. “භගිනි උප්පලවණ්ණො ව, දාසි බුජ්ජුත්තරා තදා;
චිත්තො ගහපති දාසො, යක්ඛො සාතාගිරො තදා.

101. “පාලිලෙය්‍යො තදා නාගො, මධුදො සෙට්ඨවානරො;
කාළදාසි තදා සක්කො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

[489] 6. සුරුවිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා. භිසජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

මහෙසි සුරුවිනො හරියාති ඉදං සත්ථා සාවත්ථිං උපනිස්සාය මිගාරමාතුපාසාදෙ විහරන්තො විසාබාය මහාඋපාසිකාය උද්ධෙ අට්ඨ වරෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා හි එකදිවසං ජෙතවනෙ ධම්මකථං සුත්වා භගවන්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන ස්වාතනාය නිමන්තෙන්වා පක්කාමි. තස්සා පන රත්තියා අච්චයෙන වාතුද්දීපිකො මහාමෙසො පාවස්සි . භගවා භික්ඛු ආමන්තෙන්වා “යථා, භික්ඛවෙ, ජෙතවනෙ වස්සති, එවං වතුසු දීපෙසු වස්සති, ඔවස්සාපෙථ, භික්ඛවෙ, කායං, අයං පච්ඡිමකො වාතුද්දීපිකො මහාමෙසො”ති වත්වා ඔවස්සාපිතකායෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ඉද්ධිබලෙන ජෙතවනෙ අන්තර්ගිතො විසාබාය කොට්ඨකෙ පාතුරහොසි. උපාසිකා “අච්ඡරියං වත හො, අබ්භූතං වත හො, තථාගතස්ස මහිද්ධිකතා මහානුභාවතා, යත්‍ර හි නාම ජාණුකමන්තෙසුපි ඔසෙසු වත්තමානෙසු කට්ඨමන්තෙසුපි ඔසෙසු වත්තමානෙසු න හි නාම එකභික්ඛුස්සපි පාදා වා විචරානි වා අල්ලානි භවිස්සන්ති”ති හට්ඨා උදග්ගා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං පරිවිසිත්වා කතභත්තකිච්චං භගවන්තං එතදවොච “අට්ඨාහං, භන්තෙ, භගවන්තං වරානි යාවාමි”ති. “අතික්කන්තවරා බො, විසාබෙ, තථාගතා”ති. “යානි ව, භන්තෙ, කස්සියානි යානි ව අනවජ්ජානී”ති. “වදෙහි විසාබෙ”ති. “ඉච්ඡාමහං, භන්තෙ, භික්ඛුසඬ්ඝස්ස යාවජ්චං වස්සිකසාට්ඨකං දාතුං, ආගන්තුකභත්තං දාතුං, ගමිකභත්තං

දාතූ, ගිලානහත්තං දාතූ, ගිලානුපට්ඨාකහත්තං දාතූ, ගිලානභෙසජ්ජං දාතූ, ධුවයාගුං දාතූ, භික්ඛුනිසංඝස්ස යාවජීවං උදකසාට්ඨං දාතු”න්ති.

සත්ථා “කං පන ත්වං, විසාබ්බෙ, අත්ථවසං සම්පස්සමානා තථාගතං අට්ඨ වරානි යාවසී”ති පුච්ඡිත්වා තාය වරානිසංසෙ කථිතෙ “සාධු සාධු, විසාබ්බෙ, සාධු බො ත්වං, විසාබ්බෙ, ඉමං ආනිසංසං සම්පස්සමානා තථාගතං අට්ඨ වරානි යාවසී”ති වත්වා “අනුජානාමි තෙ, විසාබ්බෙ, අට්ඨ වරානි”ති අට්ඨ වරෙ දත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. අපේකදිවසං සත්ථරි පුබ්බාරාමෙ විහරන්තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, විසාබ්බා මහාඋපාසිකා මාතුගාමත්තභාවෙ යත්වාපි දසබ්ලස්ස සන්තිකෙ අට්ඨ වරෙ ලභි, අහො මහාගුණා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, විසාබ්බා ඉදානෙව මම සන්තිකා වරෙ ලභති, පුබ්බෙපෙසා ලභියෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ මිටීලායං සුරුචි නාම රාජා රජ්ජං කාරෙන්තො පුත්තං පටිලභිත්වා තස්ස “සුරුචිකුමාරො”ත්වෙව නාමං අකාසි. සො වයප්පත්තො “තක්කසිලායං සිප්පං උග්ගණ්භිත්සාමි”ති ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ සාලායං නිසීදි. බාරාණසිරස්සේදොපි පුත්තො භ්‍රමදත්තකුමාරො නාම තවෙව ගන්ත්වා සුරුචිකුමාරස්ස නිසින්නඵලකෙයෙව නිසීදි. තෙ අස්සේදොපි පුච්ඡිත්වා විස්සාසිකා හුත්වා එකතොව ආවරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආවරියභාගං දත්වා සිප්පං පට්ඨපෙත්වා න විරස්සෙව නිට්ඨිතසිප්පා ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා ථොකං මග්ගං එකතොව ගන්ත්වා ද්වෙධාපථෙ ධීතා අස්සේදොපි ආලිඬගිත්වා මිත්තධම්මානුරක්ඛණත්ථං කතිකං කරිංසු “සවෙ මම පුත්තො ජායති, තව ධීතා, තව පුත්තො, මම ධීතා, තෙසං ආවාහවිවාහං කරිස්සාමා”ති. තෙසු රජ්ජං කාරෙන්තෙසු සුරුචිමහාරාජස්ස පුත්තො ජායි, “සුරුචිකුමාරො”ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. භ්‍රමදත්තස්ස ධීතා ජායි, “සුමෙධා”තිස්සා නාමං කරිංසු.

සුරුචිකුමාරො වයප්පත්තො තක්කසිලායං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්භිත්වා ආගච්ඡි. අථ නං පිතා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චතුකාමො හුත්වා “සභායස්ස කිර මෙ බාරාණසිරස්සේදො ධීතා අත්ථී, තමෙවස්ස අග්ගමහෙසිං කරිස්සාමි”ති තස්සා අත්ථාය බහුං පණ්ණාකාරං දත්වා අමච්චෙව පෙසෙසි. තෙසං අනාගතකාලෙයෙව බාරාණසිරාජා දෙවිං පුච්ඡි “හද්දෙ, මාතුගාමස්ස නාම කිං අතිරෙකදුක්ඛං”න්ති? “සපත්තිරොසදුක්ඛං දෙවා”ති. “තෙන හි, හද්දෙ, අමිහාකං එකං ධීතරං සුමෙධාදෙවිං තම්හා දුක්ඛා මොවෙත්වා යො එතං එකිකමෙව ගණ්භිත්සාමි, තස්ස දස්සාමා”ති ආහ. සො තෙහි අමච්චෙව ආගන්ත්වා තස්සා නාමෙ ගහිතෙ “තාතා, කාමං මයා පුබ්බෙ මය්හං සභායස්ස පටිඤ්ඤා කතා, ඉමං පන මයං ඉත්ථීසටාය අත්තරෙ න බිච්ඡුකාමා, යො එතං එකිකමෙව ගණ්භාති, තස්ස දාතුකාමම්හා”ති ආහ. තෙ රස්සේදො සන්තිකං පහිණිංසු. රාජා පන “අමිහාකං රජ්ජං මහත්තං, සත්තයොජනිකං මිටීලනගරං, තිණි යොජනසතානි රට්ඨපරිච්ඡෙදො, හෙට්ඨිමන්තෙන සොළස ඉත්ථීසභස්සානි ලද්ධං වට්ටති”ති වත්වා න රොවෙසි.

සුරුචිකුමාරො පන සුමෙධාය රුපසම්පදං සුත්වා සවනසංසග්ගෙන බජ්ඣත්වා “අහං තං එකිකමෙව ගණ්භිත්සාමි, න මය්හං ඉත්ථීසටාය අත්ථො, තමෙව ආනෙන්නු”ති මාතාපිතුනං පෙසෙසි. තෙ තස්ස මනං අභින්නිත්වා බහුං ධනං පෙසෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන තං ආනෙත්වා කුමාරස්ස අග්ගමහෙසිං කත්වා එකතොව අභිසිඤ්චිංසු. සො සුරුචිමහාරාජා නාම හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො තාය සද්ධිං පියසංවාසං වසී. සා පන දස වස්සසභස්සානි තස්ස ගෙහෙ වසන්ති නෙව පුත්තං, න ධීතරං ලභි. අථ නාගරා සන්තිපතිත්වා රාජධිගණෙ උපක්කොසිත්වා “කිමෙත”න්ති චුත්තෙ “රස්සේදො දොසො නත්ථී, වංසානුපාලකො පන වො පුත්තො න විජ්ජති, කුම්භාකං එකාව දෙවි, රාජකුලෙ ව නාම හෙට්ඨිමන්තෙන සොළසහි ඉත්ථීසභස්සෙහි භවිතබ්බං, ඉත්ථීසටං ගණ්භ, දෙව, අද්ධා තාසු පුඤ්ඤවති පුත්තං ලභිස්සති”ති වත්වා “තාතා, කිං කථෙථ, ‘අහං අස්සේදො න ගණ්භිත්සාමි’ති පටිඤ්ඤං දත්වා මයා එසා ආනිතා, න සක්කා මුසාවාදං කාතුං, න මය්හං ඉත්ථීසටාය අත්ථො”ති රස්සේදො පටික්ඛිත්තා පක්කමිංසු.

සුමෙධා තං කථං සුත්වා “රාජා තාව සච්චවාදිතාය අස්සේදො ඉත්ථීයො න ආනෙසි, අහමෙව පනස්ස ආනෙස්සාමි”ති රස්සේදො මාතුසමහරියට්ඨානෙ යත්වා අත්තනො රුටියාව බත්තියකස්සේදානං සහස්සං, අමච්චකස්සේදානං සහස්සං, ගහපතිකස්සේදානං සහස්සං, සබ්බසමයනාටකිත්ථීනං සහස්සන්ති වත්තාරි ඉත්ථීසභස්සානි ආනෙසි. තාපි දස වස්සසභස්සානි රාජකුලෙ වසිත්වා නෙව පුත්තං, න ධීතරං ලභිංසු. එතෙනෙවුපායෙන අපරානිපි තික්ඛන්තුං වත්තාරි වත්තාරි සහස්සානි ආනෙසි. තාපි නෙව පුත්තං, න ධීතරං ලභිංසු. එත්තාවතා සොළස ඉත්ථීසභස්සානි අහෙසුං. වත්තාරිස වස්සසභස්සානි අතික්කමිංසු, තානි තාය එකිකාය චුත්ථෙහි දසහි සහස්සෙහි සද්ධිං පඤ්ඤාස වස්සසභස්සානි භොන්ති. අථ නාගරා සන්තිපතිත්වා පුන උපක්කොසිත්වා “කිමෙත”න්ති චුත්තෙ “දෙව, කුම්භාකං ඉත්ථීයො පුත්තං පත්ථෙතුං ආණාපෙථා”ති වදිංසු. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා “කුම්භෙ පුත්තං පත්ථෙථා”ති ආහ. තා තතො පට්ඨාය පුත්තං පත්ථයමානා නානාදෙවතා නමස්සන්ති, නානාවතානි වරන්ති, පුත්තො නුප්පජ්ජතෙව. අථ රාජා සුමෙධං ආහ “හද්දෙ, ත්වම්පි පුත්තං පත්ථෙහි”ති. සා “සාධු”ති පන්තරසඋපොසථදිවසෙ අට්ඨඬගසමන්තාගතං උපොසථං සමාදාය සිරිගබ්බෙ සීලානි ආවජ්ජමානා කප්පියමස්සේදො නිසීදි. සෙසා අප්චතගොවතා හුත්වා පුත්තං අලභිත්වා උයානං අගමංසු.

සුමෙධාය සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. තදා සක්කො ආවජ්ජෙන්තො “සුමෙධා පුත්තං පත්ථෙහි, පුත්තමස්සා දස්සාමි, න බො පන සක්කා යං වා තං වා දාතුං, අනුච්ඡවිකමස්සා පුත්තං උපධාරෙස්සාමි”ති උපධාරෙන්තො නළකාරදෙවපුත්තං පස්සි. සො හි පුඤ්ඤසම්පන්නො සත්තො පුරිමත්තභාවෙ බාරාණසියං වසන්තො වජ්ජකාලෙ බෙත්තං ගච්ඡන්තො එකං පච්චෙකඤ්ඤං දිස්වා දාසකම්මකරෙ “වපථා”ති පහිණි. සයං නිවත්තිත්වා

පව්වෙකබුද්ධං ගෙහං නෙත්වා භොජෙත්වා පුන ගඬිගාතීරං ආනෙත්වා පුත්තෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා උදුම්බරහිත්තිපාදං නළභිත්තිකං පණ්ණසාලං කත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා වඩ්ඛමං කත්වා පව්වෙකබුද්ධං තත්ථෙව තෙමාසං වසාපෙත්වා චුත්ථවස්සං ද්වෙ පිතාපුත්තා තිච්චරෙන අවිජාදෙත්වා උය්‍යාජෙසුං. එතෙනෙව නියාමෙන සත්තට්ඨ පව්වෙකබුද්ධෙ තාය පණ්ණසාලාය වසාපෙත්වා තිච්චරානි අදංසු. “ද්වෙ පිතාපුත්තා නළකාරා හුත්වා ගඬිගාතීරෙ වෙළං උපධාරෙත්තා පව්වෙකබුද්ධං දිස්වා එවමකංසු”තිපි වදන්තියෙව.

තෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවතෙ නිබ්බත්තිත්වා ඡසු කාමාවචරසග්ගෙසු අනුලොමපට්ලොමෙන මහන්තං දෙවස්සරියං අනුභවත්තා විවරන්ති. තෙ තතො වචිත්වා උපරිදෙවලොකෙ නිබ්බත්තිතුකාමා භොන්ති. සක්කො තථා ගතභාවං ඤත්වා තෙසු එකස්ස විමානද්වාරං ගන්ත්වා තං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා ධීතං ආහ – “මාරිස, තයා මනුස්සලොකං ගත්තුං වට්ටති”ති. “මහාරාජ, මනුස්සලොකො නාම ජෙගුච්ඡො පටිකුලො, තත්ථ ධීතා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකං පත්ථෙත්ති, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරස්සාමි”ති. “මාරිස, දෙවලොකෙ පරිභුඤ්ජිතබ්බසම්පත්තිං මනුස්සලොකෙ පරිභුඤ්ජිස්සසි, පඤ්චවිසතියොජනුබ්බෙධෙ නවයොජනආයාමෙ අට්ඨයොජනචිත්ථාරෙ රතනපාසාදෙ වස්සස්සි, අධිවාසෙහි”ති. සො අධිවාසෙසි. සක්කො තස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ඉසිවෙසෙන රාජ්‍යයානං ගන්ත්වා තාසං ඉත්ථීතං උපරි ආකාසෙ වඩ්ඛමන්තො අත්තානං දස්සෙත්වා “කස්සාහං පුත්තවරං දම්මි, කා පුත්තවරං ගණ්භිස්සති”ති ආහ. “හත්තෙ, මය්හං දෙහි, මය්හං දෙහි”ති සොළස ඉත්ථිසහස්සානි හත්ථෙ උක්ඛිපිංසු. තතො සක්කො ආහ – “අහං සීලවතීතං පුත්තං දම්මි, තුම්භාකං කිං සීලං, කො ආචාරො”ති. තා උක්ඛිත්තහත්ථෙ සමඤ්ජිත්වා “සවෙ සීලවතියා දාතුකාමො, සුමේධාය සන්තිකං ගවිජාහි”ති වදිංසු. සො ආකාසෙනෙව ගන්ත්වා තස්සා වාසාගාරෙ සීහපඤ්ජරෙ අට්ඨාසි.

අට්ඨස්සා තා ඉත්ථියො ආරොවෙසුං “එථ, දෙවි, සක්කො දෙවරාජා ‘තුම්භාකං පුත්තවරං දස්සාමි’ති ආකාසෙනාගන්ත්වා සීහපඤ්ජරෙ ධීතො”ති. සා ගරුපරිහාරෙනාගන්ත්වා සීහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙත්වා “සච්චං කිර, හත්තෙ, තුම්භෙ සීලවතියා පුත්තවරං දෙථ”ති ආහ. “ආම දෙවි”ති. “තෙන හි මය්හං දෙථ”ති. “කිං පන තෙ සීලං, කට්ඨෙහි, සවෙ මෙ රුච්චති, දස්සාමි තෙ පුත්තවර”න්ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා “තෙන හි සුඤ්ඤානි”ති වත්වා අත්තනො සීලගුණං කට්ඨෙත්ති පන්නරස ගාථා අභාසි –

102. “මහෙසි සුරුචිනො හරියා, ආනිකා පඨමං අහං;
දස වස්සසහස්සානි, යං මං සුරුචිමානයි.
103. “සාහං බ්‍රාහ්මණ රාජානං, වෙදෙහං මිට්ඨිග්ගහං;
නාභිජානාමි කායෙන, වාචාය උද වෙනසා;
සුරුචිං අතිමඤ්ඤිත්ථ, ආචි වා යදි වා රහො.
104. “එතෙන සච්චවජ්ජෙන, පුත්තො උප්පජ්ජතං ඉසෙ;
මුසා මෙ හණ්මානාය, මුද්ධා ඵලතු සත්තධා.
105. “හත්තු මම සස්සු මාතා, පිතා වාපි ව සස්සුරො;
තෙ මං බ්‍රහ්මෙ විනෙතාරො, යාව අට්ඨංසු ජීවිතං.
106. “සාහං අභිංසාරතිනී, කාමසා ධම්මචාරිනී;
සක්කච්චං තෙ උපට්ඨාසිං, රත්තින්දිවමන්දිතා.
107. “එතෙන සච්චවජ්ජෙන, පුත්තො උප්පජ්ජතං ඉසෙ;
මුසා මෙ හණ්මානාය, මුද්ධා ඵලතු සත්තධා.
108. “සොළසිත්ථිසහස්සානි, සහහරියානි බ්‍රාහ්මණ;
තාසු ඉස්සා වා කොධො වා, නාහු මය්හං කුදාවනං.
109. “හිතෙන තාසං නන්දාමි, න ව මෙ කාචි අප්පියා;
අත්තානංවානුකම්පාමි, සදා සබ්බා සපත්තියො.
110. “එතෙන සච්චවජ්ජෙන, පුත්තො උප්පජ්ජතං ඉසෙ;
මුසා මෙ හණ්මානාය, මුද්ධා ඵලතු සත්තධා.
111. “දාසෙ කම්මකරෙ පෙස්සෙ, යෙ වඤ්ඤෙ අනුජීවිනො;
පෙසෙමි සහධම්මෙන, සදා පමුදිතින්ද්‍රියා.
112. “එතෙන සච්චවජ්ජෙන, පුත්තො උප්පජ්ජතං ඉසෙ;
මුසා මෙ හණ්මානාය, මුද්ධා ඵලතු සත්තධා.
113. “සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි, අඤ්ඤෙ වාපි වනිබ්බකෙ;
තප්පෙමි අන්තපානෙන, සදා පයතපාණිනී.
114. “එතෙන සච්චවජ්ජෙන, පුත්තො උප්පජ්ජතං ඉසෙ;
මුසා මෙ හණ්මානාය, මුද්ධා ඵලතු සත්තධා.

115. “වාතුද්දසිං පඤ්චද්දසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී;
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨංභිගසුසමාගතං;
උපොසථං උපවසාමි, සදා සීලෙසු සංවුතා.

116. “එතෙන සච්චවජ්ජෙන, පුත්තො උප්පජ්ජතං ඉසෙ;
මුසා මෙ භණ්ණානාය, මුද්ධා ඵලතු සත්තධා”ති.

තත්ථ මහෙසීති අග්ගමහෙසී. සුරුවිනොති සුරුවිරඤ්ඤො. පයමන්ති සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං සබ්බපයමං. යං මන්ති යස්මිං කාලෙ මං සුරුවි ආනයි, තතො පටියාය අහං දස වස්සසහස්සානි ඵකිකාව ඉමස්මිං ගෙහෙ වසිං. අතිමඤ්ඤිත්ථාති මුහුත්තමිපි සම්මුඛා වා පරම්මුඛා වා අතිමඤ්ඤිත්ති ඉදං අතික්කමිත්වා මඤ්ඤානං න ජානාමි න සරාමි. ඉසෙති තං ආලපති.

තෙ මන්ති සසුරො ව සස්සු වාති තෙ උභොපි මං විනෙතාරො, තෙහි විනිතා අමිහි, තෙ මෙ යාව ජීවිංසු, තාව ඔවාදමදංසු. අභිංසාරනීතීති අභිංසාසඤ්ඤානාය රතියා සමන්තාගතා. මයා හි කුන්ථකිපිල්ලිකොපි න භිංසිතපුබ්බො. කාමසාති ඵකන්තෙනෙව. ධම්මවාරිනීති දසකුසලකම්මපටෙසු පුරෙමි. උපටියාසින්නි පාදපරිකම්මාදීනි කිච්චානි කරොන්ති උපට්ඨන්ති.

සහභරියානීති මයා සහ ඵකසාමිකස්ස භරියභුතානි. නාහුති කිලෙසං නිස්සාය ඉස්සාධම්මො වා කොධධම්මො වා මය්හං න භුතපුබ්බො. භිතෙනාති යං තාසං හිතං, තෙනෙව නන්දාමි, උරෙ චුත්ථධිතරො විය තා දිස්වා තුස්සාමි. කාචීති තාසු ඵකාපි මය්හං අප්පියා නාම නත්ථි, සබ්බාපි පියකායෙව. අනුකම්පාමිති මුදුවිත්තෙන සබ්බා සොළසසහස්සාපි තා අත්තානං විය අනුකම්පාමි.

සහධම්මෙනාති නයෙන කාරණෙන යො යං කාතුං සක්කොති, තං තස්මිං කම්මෙ පයොපෙමිති අත්ථො. පමුදිතින්ද්‍රියාති පෙසෙන්නි ව නිච්චං පමුදිතින්ද්‍රියාව හුත්වා පෙසෙමි, “අරෙ දුට්ඨ දාස ඉදං නාම කරොහි”ති ඵචං කුප්ඤ්ඤිත්වා න මෙ කොචි කත්ථවි පෙසිතපුබ්බො. පයතපාණිනීති ධොතහත්ථා පසාරිතහත්ථා ව හුත්වා. පාටිභාරියපක්ඛඤ්චාති අට්ඨමීවාතුද්දසිපන්තරසීනං පච්චුග්ගමනානුග්ගමනවසෙන වත්තාරො දිවසා. සදාහි නිච්චකාලං පඤ්චසු සීලෙසු සංවුතා, තෙහි පිහිතගොපිතත්තභාවා ව හොමිති.

ඵචං තස්සා ගාථාය සතෙතපි සහස්සෙනපි වණ්ණියමානානං ගුණානං පමාණං නාම නත්ථි, තාය පන්තරසහි ගාථාහි අත්තනො ගුණානං වණ්ණිකකාලෙයෙව සක්කො අත්තනො බහුකරණියතාය තස්සා කථං අවිච්ඡින්නිත්වා “පහුතා අබ්භුතායෙව තෙ ගුණා”ති තං පසංසන්නො ගාථාද්වයමාහ –

117. “සබ්බෙව තෙ ධම්මගුණා, රාජපුත්ති යසස්සිනි;
සංවිජ්ජන්ති තයි හද්දෙ, යෙ ත්ථං කිත්තෙසි අත්තනි.

118. “ඛන්තියො ජාතිසම්පන්නො, අභිජාතො යසස්සිමා;
ධම්මරාජා විදෙහානං, පුත්තො උප්පජ්ජතෙ තවා”ති.

තත්ථ ධම්මගුණාති සභාවගුණා භූතගුණා. සංවිජ්ජන්තීති යෙ තයා චුත්තා, තෙ සබ්බෙව තයි උපලබ්භන්ති. අභිජාතොති අතිජාතො සුද්ධජාතො. යසස්සිමාති යසසම්පන්නෙන පරිවාරසම්පන්නෙන සමන්තාගතො. උප්පජ්ජතෙති ඵවරූපො පුත්තො තව උප්පජ්ජස්සති, මා වින්තයිති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා සොමනස්සජාතා තං පුච්ඡන්ති ද්වෙ ගාථා අභාසි –

119. “දුම්මී රජොපල්ලධරො, අසෙ වෙහායසං ධීතො;
මනුඤ්ඤං භාසසෙ වාචං, යං මය්හං හදයඤ්ඤමං.

120. “දෙවනානුසි සග්ගමිහා, ඉසි වාසි මහිද්ධිකො;
කො වාසි ත්ථං අනුප්පත්තො, අත්තානං මෙ පවෙදයා”ති.

තත්ථ දුම්මීති අනඤ්ඤිතාමණ්ඩිතො සක්කො ආගච්ඡන්නො රමණීයෙන තාපසවෙසෙන ආගතො, පබ්බජිතවෙසෙන ආගතත්තා පන සා ඵවමාහ. අසෙති අප්පටිසෙ යානෙ. යං මය්හන්ති යං ඵතං මනුඤ්ඤං වාචං මය්හං භාසසි, තං භාසමානො ත්ථං දෙවනානුසි සග්ගමිහා ඉධාගතො. ඉසි වාසි මහිද්ධිකොති යක්ඛාදීසු කො වා ත්ථං අසි ඉධානුප්පත්තො, අත්තානං මෙ පවෙදය, යථාභූතං කටෙහිති වදති.

සක්කො තස්සා කටෙන්නො ඡ ගාථා අභාසි –

121. “යං දෙවසඬ්ඨා වන්දන්ති, සුධම්මායං සමාගතා;
සොහං සක්කො සහස්සක්ඛො, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ.

122. “ඉන්ථියො ජීවලොකස්මිං, යා හොති සමචාරිනී;
මෙධාවිනී සීලවතී, සස්සුදෙවා පතිබ්බතා.
123. “තාදිසාය සුමෙධාය, සුවිකම්මාය නාරියා;
දෙවා දස්සනමායන්ති, මානුසියා අමානුසා.
124. “ත්වඤ්ච භද්දෙ සුවිණ්ණෙන, පුබ්බෙ සුවරිතෙන ව;
ඉධ රාජකුලෙ ජාතා, සබ්බකාමසමිද්ධතී.
125. “අයඤ්ච තෙ රාජපුත්ති, උභයත්ථ කට්ඨගහො;
දෙවලොකුපපත්ති ව, කිත්ති ව ඉධ ජීවිතෙ.
126. “චිරං සුමෙධෙ සුබ්බතී, ධම්මමත්තති පාලය;
එසාහං තිදිවං යාමී, පියං මෙ තව දස්සන”න්ති.

තත්ථ සහස්සක්ඛොති අත්ථසහස්සස්ස තංමුහුත්තං දස්සනවසෙන සහස්සක්ඛො. ඉන්ථියොති ඉන්ථී. සමචාරිනීති නීති ද්වාරෙහි සමචරියාය සමන්තාගතා. තාදිසායාති තථාරූපාය. සුමෙධායාති සුපඤ්ඤාය. උභයත්ථ කට්ඨගහොති අයං තව ඉමස්මිඤ්ච අත්තභාවෙ අනාගතෙ ව ජයග්ගාහො. තෙසු අනාගතෙ දෙවලොකුප්පත්ති ව ඉධ ජීවිතෙ පවත්තමානෙ කිත්ති වාති අයං උභයත්ථ කට්ඨගහො නාම. ධම්මන්ති එවං සභාවගුණං චිරං අත්තති පාලය. එසාහන්ති එසො අහං. පියං මෙති මය්හං තව දස්සනං පියං.

දෙවලොකෙ පන මෙ කිව්වකරණියං අත්ථී, තස්මා ගච්ඡාමි, ත්වං අප්පමත්තා හොහීති තස්සා ඔවාදං දත්වා පක්කාමි. නළකාරදෙවපුත්තො පන පච්චුසකාලෙ වචිත්වා තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී, රාජා ගබ්භස්ස පරිහාරං අදාසී. සා දසමාසව්වයෙන පුත්තං විජායී, “මහාපනාදො”තිස්ස නාමං කරිංසු. උභයරට්ඨවාසිනො “සාමිපුත්තස්ස නො බිරමුල”න්ති එකෙකං කභාපණං රාජධිගණෙ බිපිංසු, මහාධනරාසි අහොසී. රඤ්ඤො පටික්ඛිත්තාපි “සාමිපුත්තස්ස නො වඩ්ඪිතකාලෙ පරිබ්බයො භවිස්සති”ති අග්ගහෙත්වා ව පක්කමිංසු. කුමාරො පන මහාපරිවාරෙන වඩ්ඪිත්වා වයප්පත්තො සොළසවස්සකාලෙයෙව සබ්බස්ප්පෙසු නිප්පත්තිං පාපුණි. රාජා පුත්තස්ස වයං ඔලොකෙන්වා දෙවිං ආහ – “භද්දෙ, පුත්තස්ස මෙ රජ්ජාහිසෙකකාලො, රමණියමස්ස පාසාදං කාරෙන්වා අභිසෙකං කරිස්සාමි”ති. සා “සාධු දෙවා”ති සම්පට්ඨි. රාජා වත්ථුච්ඡ්ඡාචරියෙ පක්කොසාපෙන්වා “තාතා, වඩ්ඪකිං ගහෙන්වා අම්භාකං නිවෙසනතො අවිදුරෙ පුත්තස්ස මෙ පාසාදං මාපෙථ, රජ්ජෙන නං අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති ආහ. තෙ “සාධු, දෙවා”ති භූමිප්පදෙසං වීමංසන්ති.

තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසී. සො තං කාරණං ඤත්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙන්වා “ගච්ඡ, තාත, මහාපනාදකුමාරස්ස ආයාමෙන නවයොජනිකං, චිත්ථාරතො අට්ඨයොජනිකං, උබ්බෙධෙන පඤ්චවිසතියොජනිකං, රතනපාසාදං මාපෙති”ති පෙසෙසී. සො වඩ්ඪකීවෙසෙන වඩ්ඪකීනං සන්තිකං ගන්ත්වා “තුම්හෙ පාතරාසං භුඤ්ඡිත්වා එථා”ති තෙ පෙසෙන්වා දණ්ඩකෙන භූමිං පහරි, තාවදෙව චුත්තප්පකාරො සත්තභූමිකො පාසාදො උට්ඨති. මහාපනාදස්ස පාසාදමඬිගලං, ඡත්තමඬිගලං, ආවාහමඬිගලන්ති තිණි මඬිගලානි එකතොව අහෙසුං. මඬිගලට්ඨානෙ උභයරට්ඨවාසිනො සන්තිපතිත්වා මඬිගලච්ඡෙතො සත්ත වස්සානි චිතිනාමෙසුං. නෙව තෙ රාජා උය්‍යාපෙසී, තෙසං වත්ථාලඬිකාරබාදනියොජනියාදි සබ්බං රාජකුලසන්තකමෙව අහොසී. තෙ සත්තසංවච්ඡරව්වයෙන උපක්කොසිත්වා සුරුච්ඡිමභාරාපෙන “කිමෙත”න්ති පුට්ඨා “මහාරාජ, අම්භාකං මඬිගලං භුඤ්ඡන්තානං සත්ත වස්සානි ගතානි, කදා මඬිගලස්ස ඔසානං භවිස්සති”ති ආහංසු. තතො රාජා “තාතා, පුත්තෙන මෙ එත්තකං කාලං න භසිතපුබ්බං, යදා සො භසිස්සති, තදා ගම්ඤ්ඤාමි”ති ආහ. අථ මහාජනො හෙරිං වරාපෙන්වා නටෙ සන්තිපාතෙසී. ඡ නටසහස්සානි සන්තිපතිත්වා සත්ත කොට්ඨාසා හුත්වා නච්චන්තා රාජානං හසාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තස්ස කිර දිසරත්තං දිබ්බතාටකානං දිට්ඨන්තා තෙසං නච්චං අමනුඤ්ඤං අහොසී.

තදා හණ්ඩුකණ්ඩො ව පණ්ඩුකණ්ඩො වානි ද්වෙ නාටකපෙට්ඨකා “මයං රාජානං හසාපෙස්සාමා”ති රාජධිගණං පටිසිංසු. තෙසු හණ්ඩුකණ්ඩො තාව රාජද්වාරෙ මහන්තං අතුලං නාම අමිබං මාපෙන්වා සුත්තගුලං බිපිත්වා තස්ස සාබාය ලග්ගාපෙන්වා සුත්තෙන අතුලමිබං අභිරුහී. අතුලමිබොති කිර වෙස්සවණස්ස අමිබො. අථ තමපි වෙස්සවණස්ස දාසා ගහෙන්වා අධිගපව්වඬිගානි ඡිත්තීන්වා පාතෙසුං, සෙසනාටකා තානි සමොධානෙන්වා උදකෙන අභිසිඤ්චිංසු. සො පුප්ඵපටං නිවාසෙන්වා ව පාරුපිත්වා ව නච්චන්තොව උට්ඨති. මහාපනාදො තමපි දිස්වා නෙව හසී. පණ්ඩුකණ්ඩො නටො රාජධිගණෙ දාරුචිතකං කාරෙන්වා අත්තනො පරිසාය සද්ධිං අග්ගිං පාටිසී. තස්මිං නිබ්බුතෙ චිතකං උදකෙන අභිසිඤ්චිංසු. සො සපරිසො පුප්ඵපටං නිවාසෙන්වා ව පාරුපිත්වා ව නච්චන්තොව උට්ඨති. තමපි දිස්වා රාජා නෙව හසී. ඉති තං හසාපෙතුං අසක්කොන්තා මනුස්සා උපද්දුතා අහෙසුං.

සක්කො තං කාරණං ඤත්වා “ගච්ඡ, තාත, මහාපනාදං හසාපෙන්වා එහි”ති දෙවනටං පෙසෙසී. සො ආගන්ත්වා රාජධිගණෙ ආකාසෙ ධන්වා උපඬ්ඪිඅධිගං නාම දස්සෙසී, එකොව හත්ථො, එකොව පාදො, එකං අක්ඛි, එකා දාඨා නච්චති වලති එන්දති, සෙසං නිව්වලමහොසී. තං දිස්වා මහාපනාදො ථොකං හසිතං අකාසී. මහාජනො පන හසන්තො හසන්තො හසං සන්ධාරෙතුං සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො අධිගානි විස්සප්පෙන්වා රාජධිගණෙයෙව පති, තස්මිං කාලෙ මඬිගලං නිට්ඨිතං. සෙසමෙන්ථ “පනාදො නාම සො රාජා, යස්ස යුපො සුවණ්ණයො”ති

මහාපනාදානකෙන වණ්ණෙනබ්බං. රාජා මහාපනාදො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවලොකමෙව ගතො.

සත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, විසාබා පුබ්බෙපි මම සන්තිකා වරං ලභියෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහාපනාදො හද්දජි අහොසි, සුමෙධාදෙවී විසාබා, විස්සකම්මො ආනන්දො, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[490] 7. පඤ්චුපොසප්පාතකවණ්ණනා සුරුච්ඡාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

අප්පොසස්සුක්කො දානි තුවං කපොතානි ඉදං සත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපොසථිකෙ පඤ්චසතෙ උපාසකෙ ආරබ්භ කපෙසි. තදා හි සත්වා ධම්මසභායං වතුපරිසමජ්ඣෙ අලඬකතබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා මුදුවිත්තෙන පරිසං ඔලොකෙන්වා “අජ්ජ උපාසකානං කථං පටිච්ච දෙසනා සමුවිධිස්සති”ති ඤත්වා උපාසකෙ ආමන්තෙන්වා “උපොසථිකත්ථ උපාසකා”ති ප්‍රචිණිත්වා “ආම , හන්තෙ”ති වුත්තෙ “සාධු වො කතං, උපොසථො නාමෙස පොරාණකපණ්ඩිතානං වංසො, පොරාණකපණ්ඩිතා හි රාගාදිකිලෙසනිග්ගහත්ථං උපොසථවාසං වසිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨාදීනං තිණ්ණං රට්ඨානං අන්තරෙ අට්ඨි අහොසි. බොධිසත්තො මගධරට්ඨෙ ච්ඡාත්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙ පභාය නික්ඛමිත්වා තං අට්ඨං පටිසිත්වා අස්සමං කත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වාසං කප්පෙසි. තස්ස පන අස්සමස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං වෙළුගහනෙ අත්තනො හරියාය සද්ධිං කපොතසකුණො වසති, එකස්මිං වම්මිකෙ අහි, එකස්මිං වනගුම්බෙ සිඬිගාලො, එකස්මිං වනගුම්බෙ අච්ඡො. තෙ වත්තාරොපි කාලෙන කාලං ඉසිං උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤන්ති.

අපේකදිවසං කපොතො හරියාය සද්ධිං කුලාවකා නික්ඛමිත්වා ගොවරාය පක්කාමි. තස්ස පච්ඡතො ගච්ඡන්ති. කපොතිං එකො සෙනො ගහෙන්වා පලාසි. තස්සා විරවසද්දං සුත්වා කපොතො නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො තං තෙන හරියමානං පස්සි. සෙනොපි නං විරවන්තිංයෙව මාරෙන්වා බාදි. කපොතො තාය වියොගෙන රාගපරිළාභෙන පරිඬය්භමානො චිත්තෙසි “අයං රාගො මං අතිවිය කිලමෙති, න ඉදානි ඉමං අනිග්ගහෙන්වා ගොවරාය පක්කමිස්සාමි”ති. සො ගොවරපථං පච්ඡන්දිත්වා තාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා රාගනිග්ගහාය උපොසථං සමාදියිත්වා එකමන්තං නිපජ්ජි.

සප්පොපි “ගොවරං පරියෙසිස්සාමි”ති වසනට්ඨානා නික්ඛමිත්වා පච්චන්තගාමෙ ගාවීනං විවරණට්ඨානෙ ගොවරං පරියෙසති. තදා ගාමභොජකස්ස සබ්බසෙනො මඩ්ගලඋසභො ගොවරං ගහෙන්වා එකස්මිං වම්මිකපාදෙ ඡණ්ණනා පතිට්ඨාය සිඬිගෙහි මත්තිකං ගණ්හන්තො කීළති, සප්පො ගාවීනං පදසද්දෙන භීතො තං වම්මිකං පටිසිතුං පක්කන්තො. අථ නං උසභො පාදෙන අක්කමි. සො තං කුජ්ඣත්වා ඩංසි, උසභො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. ගාමවාසිනො “උසභො කිරි මතො”ති සුත්වා සබ්බෙ එකතො ආගන්ත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා තං ගන්ධමාලාදීහි පුපෙත්වා ආවාටෙ නිබණ්ණිත්වා පක්කමිංසු. සප්පො තෙසං ගතකාලෙ නික්ඛමිත්වා “අහං කොධං නිස්සාය ඉමං ජීවිතා වොරොපෙත්වා මහාපනස්ස හදයෙ සොකං පච්චෙසෙසිං, න දානි ඉමං කොධං අනිග්ගහෙන්වා ගොවරාය පක්කමිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා නිවත්තිත්වා තං අස්සමං ගන්ත්වා කොධනිග්ගහාය උපොසථං සමාදියිත්වා එකමන්තං නිපජ්ජි.

සිඬිගාලොපි ගොවරං පරියෙසන්තො එකං මතහන්ථිං දිස්වා “මහා මෙ ගොවරො ලද්ධො”ති තුවො ගන්ත්වා සොණ්ඩායං ඩංසි, ථම්හෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. තත්ථ අස්සාදං අලභිත්වා දන්තෙ ඩංසි, පාසාණෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. කුච්ඡියං ඩංසි, කුසුලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. නඩ්ගුට්ඨෙ ඩංසි, අයසලාකෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. වච්චමග්ගෙ ඩංසි, සතපුට්ඨෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. සො ලොභවසෙන බාදන්තො අන්තොකුච්ඡියං පාවිසි, තත්ථ ජාතකාලෙ මංසං බාදති, පිපාසිතකාලෙ ලොහිතං පිවති, නිපජ්ජනකාලෙ අත්තානි ව පප්ඨාසඤ්ච අවත්ථරිත්වා නිපජ්ජි. සො “ඉධෙව මෙ අන්තපානඤ්ච සයනඤ්ච නිප්ථන්තං, අඤ්ඤත්ථ කිං කරිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා තත්ථෙව අභිරතො බහි අනික්ඛමිත්වා අන්තොකුච්ඡියංයෙව වසි. අපරභාගෙ වාතාතපෙන හත්ථිකුණපෙ සුක්ඛන්තෙ කරිසමග්ගො පිහිතො, සිඬිගාලො අන්තොකුච්ඡියං නිපජ්ජමානො අප්පමංසලොහිතො පණ්ඩුසරිරො හුත්වා නික්ඛමනමග්ගං න පස්සි. අපේකදිවසං අකාලමෙසො වස්සි, කරිසමග්ගො තෙමියමානො මුදු හුත්වා විවරං දස්සෙසි. සිඬිගාලො ඡිද්දං දිස්වා “අතිවිරම්හි කිලන්තො, ඉමිනා ඡිද්දෙන පලායිස්සාමි”ති කරිසමග්ගං සිසෙන පහරි. තස්ස සම්බාධට්ඨානෙන වෙගෙන නික්ඛන්තස්ස සින්තසරිරස්ස සබ්බානි ලොමානි කරිසමග්ගෙ ලග්ගානි, තාලකන්දො විය නිල්ලොමසරිරො හුත්වා නික්ඛමි. සො “ලොභං නිස්සාය මයා ඉදං දුක්ඛං අනුභූතං, න දානි ඉමං අනිග්ගහෙන්වා ගොවරං ගණ්හිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා තං අස්සමං ගන්ත්වා ලොහනිග්ගහත්ථාය උපොසථං සමාදියිත්වා එකමන්තං නිපජ්ජි.

අච්ඡොපි අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා අත්තිව්ඡාහිභූතො මල්ලරට්ඨෙ පච්චන්තගාමං ගතො. ගාමවාසිනො “අච්ඡො කිරි ආගතො”ති ධනුදණ්ඩාදිහත්ථා නික්ඛමිත්වා තෙන පටිට්ඨං ගුම්බං පරිවාරෙසුං. සො මහාපනෙන පරිවාරිතභාවං ඤත්වා නික්ඛමිත්වා පලාසි, පලායන්තමෙව තං ධනුහි වෙව දණ්ඩාදීහි ව පොටෙසුං. සො භින්නෙන සිසෙන ලොහිතෙන ගලන්තෙන අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා “ඉදං දුක්ඛං මම අත්තිව්ඡාලොභවසෙන උප්පන්තං, න දානි

ඉමං අනිග්ගහෙත්වා ගොවරං ගණ්ඨිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා තං අස්සමං ගන්ත්වා අත්‍රිච්ඡානිග්ගහාය උපොසථං සමාදිශිත්වා එකමන්තං නිපජ්ජි.

තාපසොපි අත්තනො ජාතිං නිස්සාය මානවසිකො හුත්වා ඤානං උප්පාදෙතුං න සක්කොති. අපේකො පච්චෙකබ්බද්ධො තස්ස මානනිස්සිතභාවං ඤත්වා “අයං න ලාමකසත්තො, බුද්ධච්ඡායො එස, ඉමස්මිංයෙව හද්දකප්පෙ සබ්බඤ්ඤානං පාපුණ්ණස්සති, ඉමස්ස මානනිග්ගහං කත්වා සමාපත්තිනිබ්බත්තනාකාරං කරිස්සාමි”ති තස්මිං පණ්ණසාලාය නිසින්නෙයෙව උත්තරගිම්මවත්තනො ආගන්ත්වා තස්ස පාසාණඵලකෙ නිසිදි. සො නික්ඛමිත්වා තං අත්තනො ආසනෙ නිසින්නං දිස්වා මානනිස්සිතභාවෙන අනත්තමනො හුත්වා තං උපසඬකමිත්වා අච්ඡරං පහරිත්වා “තස්ස, වසල, කාළකණ්ණි, මුණ්ඩක, සමණක, කිමත්ථං මම නිසින්නඵලකෙ නිසින්නොසි”ති ආහ. අථ නං සො “සප්පුරිස, කස්මා මානනිස්සිතොසි, අහං පටිච්චද්ධපච්චෙකබ්බද්ධොධ්ඤාණො, ත්වං ඉමස්මිංයෙව හද්දකප්පෙ සබ්බඤ්ඤාබ්බද්ධො භවිස්සසි, බුද්ධච්ඡායොසි, පාරමිසො පුරෙත්වා ආගතො අඤ්ඤං එත්තකං නාම කාලං අතික්කමිත්වා බුද්ධො භවිස්සසි, බුද්ධත්තභාවෙ යිතො සිද්ධත්ථො නාම භවිස්සසි”ති නාමඤ්ච ගොත්තඤ්ච කුලඤ්ච අග්ගසාවකාදයො ව සබ්බෙ ආචික්ඛිත්වා “කිමත්ථං ත්වං මානනිස්සිතො හුත්වා ඵරුසො භොසි, නයිදං තච අනුච්ඡවික”න්ති ඔවාදමදාසි. සො තෙන ඵලං චුත්තොපි නෙව නං වන්දි, න ච “කදාහං බුද්ධො භවිස්සාමි”ති ආදීනි පුච්ඡි. අථ නං පච්චෙකබ්බද්ධො “තච ජාතියා මම ගුණානං මහත්තභාවං ජාන, සචෙ සක්කොසි, අහං විය ආකාසෙ විවරාහි”ති වත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා අත්තනො පාදපංසුං තස්ස ජටාමණ්ඩලෙ විකිරන්තො උත්තරගිම්මවත්තමෙව ගතො.

තාපසො තස්ස ගතකාලෙ සංවෙගප්පත්තො හුත්වා “අයං සමණො ඵලං ගරුසරිරො වාතමුඛෙ ඛිත්තතුලපිචු විය ආකාසෙ පක්ඛන්දො, අහං ජාතිමානෙන ඵලරූපස්ස පච්චෙකබ්බද්ධස්ස නෙව පාදෙ වන්දිං, න ච “කදාහං බුද්ධො භවිස්සාමි”ති පුච්ඡිං, ජාති නාමෙසා කිං කරිස්සති, ඉමස්මිං ලොකෙ සීලවරණමෙව මහත්තං, අයං බො පන මෙ මානො වඩ්ඪන්තො නිරයං උපනෙස්සති, න ඉදානි ඉමං මානං අනිග්ගහෙත්වා ඵලාඵලත්ථාය ගමිස්සාමි”ති පණ්ණසාලං පච්චිත්වා මානනිග්ගහාය උපොසථං සමාදාය කට්ඨත්ථරිකාය නිසින්නො මහාඤ්ඤාණො කුලපුත්තො මානං නිග්ගහෙත්වා කසිණං වඩ්ඪන්තො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා නික්ඛමිත්වා වඩ්ඪකමනකොටියං පාසාණඵලකෙ නිසිදි. අථ නං කපොතාදයො උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. මහාසත්තො කපොතං පුච්ඡි “ත්වං අඤ්ඤසු දිවසෙසු න ඉමාය වෙලාය ආගච්ඡසි, ගොවරං පරියෙසසි, කිං නු බො අජ්ජ උපොසථිකො ජාතොසි”ති? “ආම භන්තෙ”ති. අථ නං “කෙන කාරණෙන”ති පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

127. “අප්පොස්සුක්කො දානි තුවං කපොත, විහඬිම න තච භොජනත්ථො;
බුද්ධං පිපාසං අධිවාසයන්තො, කස්මා භවංපොසථිකො කපොතා”ති.

තත්ථ අප්පොස්සුක්කොති නිරාලයො. න තච භොජනත්ථොති කිං අජ්ජ තච භොජනෙන අත්ථො නත්ථි.

තං සුත්වා කපොතො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

128. “අහං පුරෙ ගිද්ධිගතො කපොතියා, අස්මිං පදෙසස්මිමුභො රමාම;
අථග්ගහි සාකුණ්ණිකො කපොතිං, අකාමකො තාය චිනා අභොසිං.

129. “නානාභවා විජ්ජයොගෙන තස්සා, මනොමයං වෙදන වෙදයාමි;
තස්මා අහංපොසථං පාලයාමි, රාගො මමං මා පුනරාගමාසි”ති.

තත්ථ රමාමාති ඉමස්මිං භූමිභාගෙ කාමරතියා රමාම. සාකුණ්ණිකොති සෙනසකුණො.

කපොතෙන අත්තනො උපොසථකමිමෙ වණ්ණිකෙ මහාසත්තො සප්පාදිසු එකෙකං පුච්ඡි. තෙපි යථාභූතං බ්‍යාකරිංසු –

130. “අනුජ්ජගාමී උරගා දුජ්චිහ, දායාචුධො ඝොරවිසොසි සප්ප;
බුද්ධං පිපාසං අධිවාසයන්තො, කස්මා භවංපොසථිකො නු දිස.

131. “උසභො අහු බලවා ගාමිකස්ස, වලක්කකු වණ්ණබලුපපන්තො;
සො මං අක්කමි තං කුපිතො අඩංසිං, දුක්ඛාභිකුණ්ණො මරණං උපාගා.

132. “තතො ජනා නික්ඛමිත්වාන ගාමා, කන්දිත්වා රොදිත්වා අපක්කමිංසු;
තස්මා අහංපොසථං පාලයාමි, කොධො මමං මා පුනරාගමාසි.

133. “මතාන මංසානි බහු සුසානෙ, මනුඤ්ඤරූපං තච භොජනෙ තං;
බුද්ධං පිපාසං අධිවාසයන්තො, කස්මා භවංපොසථිකො සිඬිගාල.

134. “පටිසි කුච්ඡිං මහතො ගජස්ස, කුණපෙ රතො භත්ථිමංසෙසු ගිද්ධො;
උණ්හො ව වාතො තිබ්ණො ව රස්මියො, තෙ සොසයුං තස්ස කරිසමග්ගං.

135. “කිසො ව පණ්ඩු ව අහං හදන්තෙ, න මෙ අහු නික්ඛමනාය මග්ගො;
මහා ව මෙසො සහසා පවස්සි, සො තෙමයි තස්ස කරිසමග්ගං.
136. “තතො අහං නික්ඛමිසං හදන්තෙ, චන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො;
තස්මා අහංපොසථං පාලයාමි, ලොහො මමං මා පුනරාගමාසි.
137. “වම්මිකථුපස්මිං කිපිල්ලිකානි, නිප්පොඨයන්තො තුවං පුරෙ වරාසි;
බුදං පිපාසං අධිවාසයන්තො, කස්මා භවංපොසථිකො නු අවිජ.
138. “සකං නිකෙතං අනිභිළයානො, අත්තිවජතා මල්ලගාමං අගච්ඡිං;
තතො ජනා නික්ඛමිත්වාන ගාමා, කොදණ්ඩකෙන පරිපොඨංසු මං.
139. “සො භින්තසිසො රුහිරමක්ඛිතභිගො, පච්චාගමාසිං සකං නිකෙතං;
තස්මා අහංපොසථං පාලයාමි, අත්තිවජතා මා පුනරාගමාසි”ති.

තත්ථ අනුප්පුගාමීතිආදීහි තං ආලපති. වලක්කකුති වලමානකකුටො. දුක්ඛාභිතුණ්ණොති සො උසහො දුක්ඛෙන අභිතුණ්ණො ආතුරො හුත්වා. බහුති බහුති. පච්ඡිති පාච්ඡිං. රස්මියොති සූරියරස්මියො. නික්ඛමිසන්ති නික්ඛමිං. කිපිල්ලිකානීති උපවිකායො. නිප්පොඨයන්තොති බාදමානො. අනිභිළයානොති අනිමඤ්ඤන්තො නින්දන්තො ගරහන්තො. කොදණ්ඩකෙනාති ධනුදණ්ඩකෙහි වෙව මුග්ගරෙහි ව.

එවං තෙ වත්තාරොපි අත්තතො උපොසථකම්මං වණ්ණෙත්වා උට්ඨාය මහාසත්තං වන්දිත්වා “භන්තෙ, තුම්හෙ අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමාය වෙලාය ඵලාඵලත්ථාය ගච්ඡට්, අජ්ජ අගන්ත්වා කස්මා උපොසථිකත්ථා”ති පුච්ඡන්තා ගාථමාහංසු –

140. “යං නො අපුච්ඡිත්ථ තුවං හදන්තෙ, සබ්බෙව බ්‍යාකරිමිහ යථාපජානං;
මයම්පි පුච්ඡාම තුවං හදන්තෙ, කස්මා භවංපොසථිකො නු බුහ්මෙ”ති.

සොපි නෙසං බ්‍යාකාසි –

141. “අනුපලිත්තො මම අස්සමම්හි, පච්චෙකබුද්ධො මුහුත්තං නිසිදි;
සො මං අවෙදී ගතිමාගතිඤ්ච, නාමඤ්ච ගොත්තං වරණඤ්ච සබ්බං.
142. “ඵචම්පහං න වන්දි තස්ස පාදෙ, න වාපි නං මානගතෙන පුච්ඡිං;
තස්මා අහංපොසථං පාලයාමි, මානො මමං මා පුනරාගමාසි”ති.

තත්ථ යං නොති යං අත්ථං ත්වං අම්හෙ අපුච්ඡි. යථාපජානන්ති අත්තතො පජානනනියාමෙන තං මයං බ්‍යාකරිමිහ. අනුපලිත්තොති සබ්බකිලෙසෙහි අලිත්තො. සො මං අවෙදීති සො මම ඉදානි ගන්තබ්බට්ඨානඤ්ච ගතට්ඨානඤ්ච “අනාගතෙ ත්වං ඵවංනාමො බුද්ධො භවිස්සසි ඵවංගොත්තො, ඵවරූපං තෙ සීලවරණං භවිස්සති”ති ඵවං නාමඤ්ච ගොත්තඤ්ච වරණඤ්ච සබ්බං මං අවෙදි ජානාපෙසි, කට්ඨෙහිති අත්ථො. ඵචම්පහං න වන්දිති ඵවං කට්ඨන්තස්සපි තස්ස අහං අත්තතො මානං නිස්සාය පාදෙ න වන්දිත්ති.

එවං මහාසත්තො අත්තතො උපොසථකාරණං කට්ඨන්වා තෙ ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙත්වා පණ්ණසාලං පාච්ඡි, ඉතරෙපි යථාට්ඨානානි අගමංසු. මහාසත්තො අපරිනිනිජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි, ඉතරෙ ව තස්සොවාදෙ යත්වා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං උපාසකා, උපොසථො නාමෙස පොරාණකපණ්ඩිතානං වංසො, උපවසිතබ්බො උපොසථවාසො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කපොතො අනුරුද්ධො අහොසි, අච්ඡො කස්සපො, සිඬගාලො මොග්ගල්ලානො, සප්පො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[491] 8. මහාමාරජාතකවණ්ණනා පඤ්චපොසථජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සචෙ හි ත්‍යාහං ධනහෙතු ගාහිතොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තඤ්ඤි හික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “හික්ඛු අයං නන්දිරාගො තාදිසං කිං නාම නාලොලෙස්සති, න හි සිනෙරුඋඛිබාහනකවාතො සාමන්තෙ පුරාණපණ්ණස්ස ලජ්ජති, පුබ්බෙ සත්ත වස්සසතානි අත්තොකිලෙසසමුදාවාරං වාරෙත්වා විහරන්තෙ විසුද්ධසත්තපෙස ආලොලෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පච්චන්තපදෙසෙ මොරසකුණියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. ගබ්හෙ පරිපාකගතෙ මාතා ගොවරභූමියං අණ්ඩං පාතෙත්වා පක්කාමි. අණ්ඩඤ්ච නාම මාතු අරොගභාවෙ සති අඤ්ඤස්මිං දීඝජාතිකාදිපරිපන්ථෙ ව අවිජ්ජමානෙ න තස්සති. තස්මා තං අණ්ඩං කණ්කාරමකුලං

විය සුවණ්ණවණ්ණං හුත්වා පරිණතකාලෙ අත්තනො ධම්මනාය හිජ්ජි, සුවණ්ණවණ්ණො මොරච්ඡාපො නික්ඛම්. තස්ස ද්වෙ අක්ඛිති ජිඤ්ඤාචලසදිසානි, තුණ්ඩං පවාළවණ්ණං, තිස්සො රත්තරාජියො ගීවං පරික්ඛිපිත්වා පිට්ඨිමජ්ඣෙන අගමංසු. සො වයප්පත්තො භණ්ඩසකට්මත්තසරිරො අභිරුපො අහොසි. තං සබ්බෙ නීලමොරා සන්තිපතිත්වා රාජානං කත්වා පරිවාරයිංසු.

සො එකදිවසං උදකසොණ්ඩියං පානියං පිවන්තො අත්තනො රුපසම්පත්තිං දිස්වා වින්තෙසි “අහං සබ්බමොරෙහි අතිරෙකරුපසොහො, සවාහං ඉමෙහි සද්ධිං මනුස්සපථෙ වසිස්සාමි, පරිපන්ථො මෙ උප්පජ්ජිස්සති, හිමවන්තං ගන්ත්වා එකකොව ඵාසුකට්ඨානෙ වසිස්සාමි”ති. සො රත්තිභාගෙ මොරෙසු පටිසල්ලිනෙසු කඤ්චි අජානාපෙත්වා උප්පතිත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා තිස්සො පබ්බතරාජියො අතික්කම්ම චතුත්ථාය පබ්බතරාජියා එකස්මිං අරඤ්ඤෙ පදුමසඤ්ජන්තො ජාතස්සරො අත්ථි, තස්ස අවිදුරෙ එකං පබ්බතං නිස්සාය ධීතො මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථි, තස්ස සාධාය නිලිසි. තස්ස පන පබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙ මනාපා ගුහා අත්ථි. සො තත්ථ වසිතුකාමො හුත්වා තස්සා පමුබ්බෙ පබ්බතතලෙ නිලිසි. තං පන ඨානං නෙව හෙට්ඨාභාගෙන අභිරුහිතුං, න උපරිභාගෙන ඔතරිතුං සක්කා, බිළාලදීඝජාතිකමනුස්සභයෙහි විමුත්තං. සො “ඉදං මෙ ඵාසුකට්ඨාන”න්ති තං දිවසං තත්ථෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ පබ්බතගුහානො උට්ඨාය පබ්බතමත්ථකෙ පුරත්ථාහිමුබ්බො නිසින්තො උදෙන්තං සූරියමණ්ඩලං දිස්වා අත්තනො දිවාරක්ඛාවරණත්ථාය “උදෙන්තං වක්ඛුමා එකරාජා”ති පරිත්තං කත්වා ගොවරභූමියං ඔතරිත්වා ගොවරං ගහෙත්වා සායං ආගන්ත්වා පබ්බතමත්ථකෙ පච්ඡාහිමුබ්බො නිසින්තො අත්ථඨගතං සූරියමණ්ඩලං දිස්වා අත්තනො රත්තිරක්ඛාවරණත්ථාය “අපෙතයං වක්ඛුමා එකරාජා”ති පරිත්තං කත්වා එතෙතූපායෙන වසති.

අථ නං එකදිවසං එකො ලුද්දපුත්තො අරඤ්ඤෙ විවරන්තො පබ්බතමත්ථකෙ නිසින්තං මොරං දිස්වා අත්තනො නිවෙසනං ආගන්ත්වා මරණාසන්නකාලෙ පුත්තං ආහ – “තාත, චතුත්ථාය පබ්බතරාජියා අරඤ්ඤෙ සුවණ්ණවණ්ණො මොරො අත්ථි, සවෙ රාජා පුච්ඡති, ආචික්ඛෙය්‍යාසි”ති. අථෙකස්මිං දිවසෙ බාරාණසිරඤ්ඤො බෙමා නාම අග්ගමහෙසි පච්චුසකාලෙ සුපිනං පස්සි. එවරුපො සුපිනො අහොසි – “සුවණ්ණවණ්ණො මොරො ධම්මං දෙසෙති, සා සාධුකාරං දත්වා ධම්මං සුභාති, මොරො ධම්මං දෙසෙත්වා උට්ඨාය පක්කාමි”. සා “මොරරාජා ගච්ඡති, ගණ්හථ න”න්ති වදන්තියෙව පබ්බජ්ඣං, පබ්බජ්ඣත්වා ව පන සුපිනභාවං ඤත්වා “සුපිනොති චුත්තෙ රාජා න ආදරං කරස්සති, ‘දොහළො මෙ’ති චුත්තෙ කරස්සති”ති වින්තෙත්වා දොහළුනි විය හුත්වා නිපජ්ජි. අථ නං රාජා උපසඬකම්මත්වා පුච්ඡි “හද්දෙ, කිං තෙ අඵාසුක”න්ති. “දොහළො මෙ උප්පන්තො”ති. “කිං ඉච්ඡසි හද්දෙ”ති? “සුවණ්ණවණ්ණස්ස මොරස්ස ධම්මං සොතුං දෙවා”ති. “හද්දෙ, කුතො එවරුපං මොරං ලච්ඡාමි”ති? “දෙව, සවෙ න ලභාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථි”ති. “හද්දෙ, මා වින්තයි, සවෙ කත්ථවි අත්ථි, ලභිස්සසි”ති රාජා නං අස්සාසෙත්වා ගන්ත්වා රාජාසනෙ නිසින්තො අමච්චෙ පුච්ඡි “අම්හො, දෙවි සුවණ්ණවණ්ණස්ස මොරස්ස ධම්මං සොතුකාමා, මොරා නාම සුවණ්ණවණ්ණො හොන්ති”ති? “බ්‍රාහ්මණා ජානිස්සන්ති දෙවා”ති.

රාජා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා එවමාහංසු “මහාරාජ ජලජෙසු මච්ඡකච්ඡපකක්කට්ඨකා, ථලජෙසු මීගා භංසා මොරා තිත්තිරා එතෙ තිරච්ඡානගතා ව මනුස්සා ව සුවණ්ණවණ්ණො හොන්තිති අම්භාකං ලක්ඛණමත්තෙසු ආගත”න්ති. රාජා අත්තනො චිත්තෙ ලුද්දපුත්තෙ සන්තිපානෙත්වා “සුවණ්ණවණ්ණො මොරො වො දිට්ඨපුබ්බො”ති පුච්ඡි. සෙසා “න දිට්ඨපුබ්බො”ති ආහංසු. යස්ස පන පිතරා ආචික්ඛිතං, සො ආහ – “මයාපි න දිට්ඨපුබ්බො, පිතා පන මෙ ‘අසුකට්ඨානෙ නාම සුවණ්ණවණ්ණො මොරො අත්ථි’ති කථෙසි”ති. අථ නං රාජා “සම්ම, මය්හඤ්ච දෙවියා ව ජීවිතං දින්නං භවිස්සති, ගන්ත්වා තං බන්ධිත්වා ආනෙහි”ති බහුං ධනං දත්වා උය්‍යාපෙසි. සො පුත්තදාරස්ස ධනං දත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මහාසත්තං දිස්වා පාසෙ ඔඩ්ඞිත්වා “අජ්ජ ඛජ්ඣස්සති, අජ්ජ ඛජ්ඣස්සති”ති අඛජ්ඣත්වා ව මනො, දෙවිපි පත්ථනං අලහන්ති මනා. රාජා “තං මොරං නිස්සාය පියහරියා මෙ මනා”ති කුජ්ඣත්වා කොඨවසිකො හුත්වා “හිමවන්තෙ චතුත්ථාය පබ්බතරාජියා සුවණ්ණවණ්ණො මොරො වරති, තස්ස මංසං බාදිත්වා අපරා අමරා හොන්ති”ති සුවණ්ණපට්ටෙ ලිබාපෙත්වා තං පට්ටං සාරමඤ්ඤායං යථෙත්වා කාලමකාසි.

අථ අඤ්ඤො රාජා අහොසි. සො සුවණ්ණපට්ටෙ අක්ඛරානි දිස්වා “අජරො අමරො භවිස්සාමි”ති තස්ස ගහණත්ථාය එකං ලුද්දපුත්තං පෙසෙසි. සොපි තත්ථෙව මනො. එවං ඡ රාජපරිවට්ටා ගතා, ඡ ලුද්දපුත්තා හිමවන්තෙයෙව මනා. සත්තමෙන පන රඤ්ඤා පෙසිතො සත්තමො ලුද්දො “අජ්ජ අජ්ජෙවා”ති සත්ත සංවච්ඡරානි ඛජ්ඣතුං අසක්කොන්තො වින්තෙසි “කිං නු බො ඉමස්ස මොරරාජස්ස පාදෙ පාසස්ස අසඤ්චරණකාරණ”න්ති? අථ නං පරිග්ගණහන්තො සායංපාතං පරිත්තං කරොන්තං දිස්වා “ඉමස්මිං ඨානෙ අඤ්ඤො මොරො නත්ථි, ඉම්නා බ්‍රහ්මචාරිනා භවිතබ්බං, බ්‍රහ්මචරියානුභාවෙන වෙව පරිත්තානුභාවෙන වස්ස පාදො පාසෙ න ඛජ්ඣති”ති නයතො පරිග්ගහෙත්වා පච්චන්තජනපදං ගන්ත්වා එකං මොරිං බන්ධිත්වා යථා සා අච්ඡරාය පහටාය වස්සති, පාණිමිහි පහටෙ නච්චති, එවං සික්ඛාපෙත්වා ආදාය ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පරිත්තකරණතො පුරෙතරමෙව පාසං ඔඩ්ඞිත්වා අච්ඡරං පහරිත්වා මොරිං වස්සාපෙසි. මොරො තස්සා සද්දං සුණි, තාවදෙවස්ස සත්ත වස්සසතානි සන්තිසින්නකිලෙසො එණං කරිත්වා දණ්ඩෙන පහටාසිවිසො විය උට්ඨති. සො කිලෙසාතුරො හුත්වා පරිත්තං කාතුං අසක්කුණිත්වා වෙගෙන තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා පාසෙ පාදං පවෙසෙන්නොයෙව ආකාසා ඔතරි. සත්ත වස්සසතානි අසඤ්චරණකපාසො තඬ්ඬණඤ්ඤෙව සඤ්චරිත්වා පාදං බන්ධි.

143. “සථෙ හි ක්‍රියාහං ධනහෙතු ගාහිකො, මා මං වධි ජීවගාහං ගහෙත්වා;
රක්ඛො ව මං සම්ම උපන්තිකං නෙහි, මඤ්ඤෙ ධනං ලච්ඡිනප්පරුප” න්ති.

තං සුත්වා ලුද්දුපුත්තො චිත්තෙසි – “මොරරාජා, ‘අයං මං විජ්ඣානාමනාය චුරප්පං සන්තය්භි’ති මඤ්ඤති, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති. සො අස්සාසෙත්තො දුතියං ගාථමාහ –

144. “න මෙ අයං තුය්න චධාය අප්ප, සමාහිතො වාපට්ඨරෙ චුරප්පො; පාසඤ්ච ත්ඛානං අධිපාතයිස්සං, යථාසුඤ්ඤං ගච්ඡතු මොරරාජා” ති.

තමෝ මොරරාජා ද්වේ ගාලා අහාසි —

145. “යං සත්ත වස්සානි මමානුබන්ධි, රත්තින්දිවං ධුප්පිපාසං සහන්තො; අථ කිස්ස මං පාසවසුපතිතං, පමුත්තවෙ ඉච්ඡස් බන්ධනස්මා.

146. “පාණාතිපාතා විරතො නුසථ්ප්, අභයං නු තෙ සබ්බභූතෙසු දින්නං; යං මං තුවං පාසවස්සපතීනං, පමුක්තවෙ ඉච්ඡස් ඛන්ධනස්මා”ති.

ඉතො පරං —

147. “පාණාතිපාතා විරතස්ස බ්‍රහ්මි, අභයඤ්ච යො සබ්බභූතෙසු දෙනි;
ප්‍රච්ඡාමී තං මොරරාජෙනමත්ථං, ඉතො වුතො කිං ලභතෙ සුඛං සො.

148. “පාණාතිපාතා විරතස්ස ඛුම්, අභයඤ්ච යො සබ්බභූතෙසු දෙනි;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ ඌභතෙ පසංසං, සග්ගඤ්ච සො යාති සරීරහෙදා.

149. “න සන්නි දෙවා ඉති ආහු එකෙ, ඉධෙව ජීවො විහවං උපෙනි;
තථා එලං සුක්කදුක්කවානං, දන්තුපඤ්ඤන්තඤ්ච වදන්ති දානං;
තෙසං වථො අරහතං සද්දහානො, තස්මා අහං සකුණෙ බාධයාමි” ති. —

තත් එ ඉති ආහු එකෙති එකට්ටෙ සමඟුන්මඟු එවං කටෙන්නි. තෙසං වවො අරහතං සද්දහානොති තස්ස කිර කුලපකා උච්ඡේදවාදිනො නග්ගසමඟුකා. තෙ තං පව්වෙකබොධිඤාණස්ස උපනිස්සයසම්පන්නම්පි සත්තං උච්ඡේදවාදං ගණ්හාපෙසුං. සො තෙහි සංසග්ගෙන “කුසලාකුසලං නත්ථී”ති ගහෙන්වා සකුණෙ මාරෙති. එවං මහාසාවජ්ජා එසා අසප්පරිසසෙවනා නාම. තෙයෙව අයං “අරහන්තො”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

තං සුත්වා මහාසත්තො “තස්සෙව පරලොකස්ස අත්ථිභාවං කථෙස්සාමී”ති පාසයට්ඨියං අධොසිරො ඔලම්බමානොව ඉමං ගාථමාහ –

150. “චන්දෝ ච සූරියෝ ච උභෝ සුදස්සනා, ගච්ඡන්ති ඔහාසයමන්තරික්කේ; ඉමස්ස ලොකස්ස පරස්ස වා තෙ, කථං නු තෙ ආහ මනස්සලොකෙ” ති.

තත්ප් ඉමස්සානි කිං නු තෙ ඉමස්ස ලොකස්ස සන්ති, උදාහු පරලොකස්සානි. භුමිමත්ථෙ වා එතං සාමිවචනං. කථං නු තෙති එතෙසු විමානෙසු වන්දිමසුරියදෙවපුත්තෙ කථං නු කථෙන්නි, කිං අත්ථිති කථෙන්නි, උදාහු නත්ථිති, කිං වා දෙවා, උදාහු මනුස්සානි?

ලුද්දපුත්තො ගාථමාහ –

151. “වන්දො ව සුරියො ව උභො සුදස්සනා, ගච්ඡන්ති ඔභාසයමන්තලික්ඛෙ;
පරස්ස ලොකස්ස න තෙ ඉමස්ස, දෙවානි තෙ ආහු මනුස්සලොකෙ”ති.

අප්ප නං මහාසත්තො ආහ –

152. “එත්ථෙව තෙ නිහතා භීතවාදා, අහෙනුකා යෙ න වදන්ති කම්මං;
තථා එලං සුකතදුක්කටානං, දත්තුපඤ්ඤත්තං යෙ ව වදන්ති දාන”න්ති.

තත්ප් එත්ථෙව තෙ නිහතා භීතවාදානි සචෙ වන්දිමසුරියා දෙවලොකෙ ධීතා, න මනුස්සලොකෙ, සචෙ ව තෙ දෙවා, න මනුස්සා, එත්ථෙව එත්තකෙ ඛ්‍යාකරණෙ තෙ තව කුලුපකා භීතවාදා නිහතා භොන්ති. අහෙනුකා “විසුද්ධියා වා සංකිලෙසස්ස වා හෙනුහුනං කම්මං නත්ථි”ති එවංවාදා. දත්තුපඤ්ඤත්තනි යෙ ව දානං “බාලකෙහි පඤ්ඤත්ත”න්ති වදන්ති.

සො මහාසත්තෙ කථෙන්නෙ සල්ලක්ඛෙන්වා ගාථාද්වයමාහ –

153. “අද්ධා හි සච්චං වචනං තවෙදං, කථඤ්ඤි දානං අඵලං භවෙය්‍යං;
තථා එලං සුකතදුක්කටානං, දත්තුපඤ්ඤත්තඤ්ච කථං භවෙය්‍යං.
154. “කථංකරො කින්නිකරො කිමාවරං, කිං සෙවමානො කෙන තපොගුණෙන;
අක්ඛාහි මෙ මොරරාජෙනමත්ථං, යථා අහං නො නිරයං පතෙය්‍ය”න්ති.

තත්ප් දත්තුපඤ්ඤත්තඤ්චානි දානඤ්ච දත්තුපඤ්ඤත්තං නාම කථං භවෙය්‍යානි අත්ථො. කථංකරොති කතරකම්මං කරොන්නො. කින්නිකරොති කෙන කාරණෙන කරොන්නො අහං නිරයං න ගච්ඡෙය්‍යං. ඉතරානි තස්සෙව වෙවචනානි.

තං සුත්ථා මහාසත්තො “සචාහං ඉමං පඤ්ඤං න කථෙස්සාමි, මනුස්සලොකො තුවිජො විය කතො භවිස්සති, තථෙවස්ස ධම්මිකානං සමණබ්‍රාහ්මණානං අත්ථිභාවං කථෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

155. “යෙ කෙච් අත්ථි සමණා පඨංගා, කාසායවත්ථා අනගාරියා තෙ;
පාතොව පිණ්ඩාය වරන්ති කාලෙ, විකාලවරියා විරතා හි සන්තො.
156. “තෙ තත්ප් කාලෙනුපසඬ්ඤාමිත්ථා, පුච්ඡාහි යං තෙ මනසො පියං සියා;
තෙ තෙ පච්ඤන්ති යථාපජානං, ඉමස්ස ලොකස්ස පරස්ස වත්ථ”න්ති.

තත්ප් සන්තොති සත්තපාපා පණ්ඩිතා පච්චෙකඛුද්ධා. යථාපජානන්ති තෙ තුය්හං අත්තනො පජානනනියාමෙන වක්ඛන්ති, කඬ්ඛං තෙ ඡිත්ඤ්ථා කථෙස්සන්ති. ඉමස්ස ලොකස්ස පරස්ස වත්ථන්ති ඉමිනා නාම කම්මෙන මනුස්සලොකෙ නිබ්බන්තන්ති, ඉමිනා දෙවලොකෙ, ඉමිනා නිරයාදියුනි එවං ඉමස්ස ව පරස්ස ව ලොකස්ස අත්ථං ආචික්ඛිස්සන්ති, තෙ පුච්ඡාති.

එවඤ්ච පන වත්ථා නිරයභයෙන තජ්ජෙසි. සො පන පුරිතපාරමි පච්චෙකඛොධිසත්තො සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ඔලොකෙන්වා ධීතං පරිණතපදුමං විය පරිපාකගතඤ්ඤාණො විවරති. සො තස්ස ධම්මකථං සුණන්තො ධීතපදෙනෙව ධීතො සඬ්ඛාරෙ පරිග්ගණන්තිවා තිලක්ඛණං සම්මසන්තො පච්චෙකඛොධිඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකාමි. තස්ස පටිච්චෙධො ව මහාසත්තස්ස පාසතො මොක්ඛො ව එකක්ඛණෙයෙව අභොසි. පච්චෙකඛුද්ධො සබ්බකිලෙසෙ පදාලෙන්වා භවපරියන්තෙ ධීතොව උදානං උදානන්තො ගාථමාහ –

157. “තචංව ජිණ්ණං උරගො පුරාණං, පණ්ඩුපලාසං භරිතො දුමොව;
එසජ්ජහිතො මම ලුද්දභාවො, ජහාමහං ලුද්දකභාවමජ්ජා”ති.

තස්සත්ථො – යථා ජිණ්ණං පුරාණං තචං උරගො ජහති, යථා ව භරිතො සම්පජ්ජමානනීලපත්තො දුමො කත්ථවි ධීතං පණ්ඩුපලාසං ජහති, එවං අහමිපි අජ්ජ ලුද්දභාවං දාරුණභාවං ජහිත්වා ධීතො, සො දානි එස පහිතො මම ලුද්දභාවො, සාධු වත ජහාමහං ලුද්දකභාවමජ්ජාති. ජහාමහන්ති පජ්ඣිං අහන්ති අත්ථො.

සො ඉමං උදානං උදානෙන්වා “අහං තාව සබ්බකිලෙසබන්ධනෙහි මුත්තො, නිවෙසනෙ පන මෙ බන්ධිත්වා යපිතා බහු සකුණා අත්ථි, තෙ කථං මොචෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා මහාසත්තං පුච්ඡි – “මොරරාජ, නිවෙසනෙ මෙ බහු

සකුණා බද්ධා අත්පී, තෙ කථං මොවෙස්සාමී”ති? පච්චෙකඛුද්ධතොපි සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානඤ්ඤෙව උපායපරිගහඤ්ඤාණං මහත්තතරං හොති, තෙන නං ආහ “යං වො මග්ගෙන කිලෙසෙ ඛණ්ඩෙන්වා පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පටිච්චද්ධං, තං ආරබ්භ සච්චකිරියං කරොථ, සකලජම්බුදිපෙ ඛන්ධනගතො සත්තො නාම න භවිස්සති”ති. සො බොධිසත්තෙන දින්නතයද්වාරෙ යත්වා සච්චකිරියං කරොත්තො ගාථමාහ –

158. “යෙ වාපි මෙ සකුණා අත්පී බද්ධා, සතානිනෙකානි නිවෙසනස්මිං;
තෙසම්පහං ජීවිතමජ්ජ දම්මි, මොක්ඛඤ්ඤෙව තෙ පත්තා සකං නිකෙත”න්ති.

තත්ථ මොක්ඛඤ්ඤෙව තෙ පත්තානි ස්වාහං මොක්ඛං පත්තො පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං පටිච්ච්ඤාත්වා යීතො, තෙ සත්තෙ ජීවිතදානෙන අනුකම්පාමි, එතෙන සච්චෙන. සකං නිකෙතන්ති සබ්බෙපි තෙ සත්තා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡන්තුති වදති.

අථස්ස සච්චකිරියාසමකාලමෙව සබ්බෙ ඛන්ධනා මුච්චිත්වා තුට්ඨිරවං රචන්තා සකට්ඨානමෙව අගමිංසු. තස්මිං ඛණෙ තෙසං තෙසං ගෙහෙසු බ්ලාලෙ ආදිං කත්වා සකලජම්බුදිපෙ ඛන්ධනගතො සත්තො නාම නාහොසි. පච්චෙකඛුද්ධො භත්ථං උක්ඛිපිත්වා සිසං පරාමසි. තාවදෙව ගිහිලිඬිගං අන්තරධායි, පබ්බජිතලිඬිගං පාතුරහොසි. සො සට්ඨිවස්සිකත්ථෙරො විය ආකප්පසම්පන්නො අට්ඨපරික්ඛාරධරො හුත්වා “ත්වමෙව මම පතිට්ඨා අහොසි”ති මොරරාජස්ස අඤ්ජලිං පග්ගෙහ පදක්ඛිණං කත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි. මොරරාජාපි යට්ඨිඅග්ගතො උප්පතිත්වා ගොවරං ගහෙන්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගතො. ඉදානි ලුද්දස්ස සත්ත වස්සානි පාසහත්ථස්ස වරින්වාපි මොරරාජානං නිස්සාය දුක්ඛා මුත්තභාවං පකාසෙන්තො සත්ථා ඔසානගාථමාහ –

159. “ලුද්දො වරි පාසහත්ථො අරඤ්ඤෙ, බාධෙතු මොරාධිපතිං යසස්සිං;
බන්ධිත්වා මොරාධිපතිං යසස්සිං, දුක්ඛා ස පමුච්චි යථාහං පමුත්තො”ති.

තත්ථ බාධෙතුති මාරතුං, අයමෙව වා පායො. බන්ධිත්වාති බන්ධිත්වා යීතස්ස ධම්මකථං සුත්වා පටිලද්ධසංවෙගො හුත්වාති අත්ථො. යථාහන්ති යථා අහං සයම්භුඤ්ඤාණෙන මුත්තො, එවමෙව සොපි මුත්තොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තං පාපුණි. තදා මොරරාජා අහමෙව අහොසිත්ති.

[492] 9. තච්ඡස්සකරජාතකවණ්ණනා මහාමොරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යදෙසමානා විවරිම්භානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි. මහාකොසලො කිර රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස ධිතරං දෙන්තො යිතු න්හානියමූලත්ථාය කාසිගාමං අදාසි. පසෙනදි රාජා අජාතසත්තුනා පිතරි මාරිතෙ තං ගාමං අවිජිත්දි. තෙසු තස්සත්ථාය යුජ්ඣන්තෙසු පඨමං අජාතසත්තුස්ස ජයො අහොසි. කොසලරාජා පරාජයප්පත්තො අමච්චෙ පුච්ඡී “කෙන නු බො උපායෙන අජාතසත්තුං ගණ්හෙය්‍යාමා”ති. මහාරාජ, භික්ඛු නාම මත්තකුසලා හොන්ති, වරපුරිසෙ පෙසෙන්වා විහාරෙ භික්ඛුනං කථං පරිගණ්හිතුං වට්ටති. රාජා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “එථ, තුම්හෙ විහාරං ගන්ත්වා පටිච්ඡන්තා හුත්වා භදත්තානං කථං පරිගණ්හතා”ති වරපුරිසෙ පයොජෙසි. ජෙතවනෙපි බහු රාජපුරිසා පබ්බජිතා හොන්ති. තෙසු ද්වෙ මහල්ලකත්ථෙරො විහාරපච්චන්තෙ පණ්ණසාලායං වසන්ති, එකො ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරො නාම, එකො මන්තිදත්තත්ථෙරො නාම. තෙ සබ්බරත්තිං සුපිත්වා පච්චුසකාලෙ පඤ්ඤාසිංසු.

තෙසු ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරො අග්ගිං ජාලෙන්වා ආහ “භන්තෙ, මන්තිදත්තත්ථෙරො”ති. “කිං භන්තෙ”ති. “නිද්දායථ තුම්හෙ”ති. “න නිද්දායාමි, කිං කාතබ්බ”න්ති? “භන්තෙ, ලාලකො වතායං කොසලරාජා වාට්මත්තභොජනමෙව භුඤ්ජිතුං ජානාති”ති. “අථ කිං භන්තෙ”ති. “අත්තනො කුච්ඡිමිහි පාණකමත්තෙන අජාතසත්තුනා පරාජිතො රාජා”ති. “කිත්ති පන භන්තෙ කාතුං වට්ටති”ති? “භන්තෙ, මන්තිදත්තත්ථෙරො යුද්ධං නාම සකට්ඨානවක්කබ්බුහපදුමබ්බුහවසෙන තිවිධං. තෙසු භාගිනෙය්‍යාං අජාතසත්තුං ගණ්හන්තෙන සකට්ඨානං කත්වා ගණ්හිතුං වට්ටති, අසුකස්මිං නාම පබ්බතකණ්ණෙ ද්විසු පස්සෙසු සුරපුරිසෙ යථෙත්වා පුරතො බලං දස්සෙන්වා අත්තො පට්ඨිතභාවං ඤත්වා නදිත්වා වග්ගිත්වා කුමිනෙ පට්ඨිතමච්ඡං විය අත්තොමුට්ඨියං කත්වා ව නං ගහෙතුං සක්කා”ති.

පයොජිතපුරිසා තං කථං සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා මහනියා සෙනාය ගන්ත්වා තථා කත්වා අජාතසත්තුං ගහෙන්වා සබ්බලිකබන්ධනෙන බන්ධිත්වා කතිපාහං නිමිදං කත්වා “පුන එවරුපං මා කරී”ති අස්සාසෙන්වා මොවෙන්වා ධිතරං වජිරකුමාරිං නාම තස්ස දත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන විස්සජ්ජෙසි. “කොසලරඤ්ඤො ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරස්ස සංවිධානෙන අජාතසත්තු ගහිතො”ති භික්ඛුනං අත්තරෙ කථා සමුට්ඨහි, ධම්මසභායම්පි තමෙව කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ධනුග්ගහනිස්සො යුද්ධසංවිධානෙ ඡෙකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසිනගරස්ස ද්වාරගාමවාසී එකො වඩ්ඪකී දාරුඅත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා ආවාටෙ පතීතං එකං සුකරපොතකං දිස්වා ආනෙත්වා “තච්ඡසුකරො”තිස්ස නාමං කත්වා පොසෙසි. සො තස්ස උපකාරකො අහොසි. තුණ්ඩෙන රුක්ඛේ පරිවත්තෙත්වා දෙති, දායාය වෙයෙත්වා කාළසුත්තං කඩ්ඪති, මුඛෙන ඩංසිත්වා වාසිතිබාදනමුග්ගරෙ ආහරති. සො වුඩ්ඪීප්පත්තො මහාබලො මහාසරිරො අහොසි. අථ වඩ්ඪකී තස්මිං පුත්තපෙමං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා “ඉමං ඉධ වසන්තං කොච්ඡෙව හිංසෙය්‍යා”ති අරඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. සො චිත්තෙසි “අහං ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ එකකොව වසිතුං න සක්ඛිස්සාමි, ඤාතකෙ පරියෙසිත්වා තෙහි පරිවුතො වසිස්සාමි”ති. සො වනස්පාය සුකරෙ පරියෙසන්තො බහු සුකරෙ දිස්වා තුස්සිත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි –

160. “යදෙසමානා විවරිමිහ, පබ්බතාති වනාති ව;
අත්වෙසං විවරිං ඤාති, තෙමෙ අධිගතා මයා.
161. “බහුඤ්චිදං මූලඵලං, භක්ඛො වායං අනප්පකො;
රම්මා විමා ගිරිනජ්ජො, ඵාසුවාසො භවිස්සති.
162. “ඉධෙවාහං වසිස්සාමි, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
අප්පොස්සුක්කො නිරාසඬ්ඪි, අසොකො අකුතොභයො”ති.

තත්ථ යදෙසමානාති යං ඤාතිගණං පරියෙසන්තා මයං විවරිමිහ. අත්වෙසන්ති විරං වත අත්වෙසන්තො විවරිං. තෙමෙති තෙ ඉමෙ. භක්ඛොති ස්වෙව වනමූලඵලසඬ්ඪාතො භක්ඛො. අප්පොස්සුක්කොති අනුස්සුක්කො හුත්වා.

සුකරා තස්ස වචනං සුත්වා චතුත්ථං ගාථමාහංසු –

163. “අඤ්ඤම්පි ලෙණං පරියෙස, සත්තු නො ඉධ විජ්ජති;
සො තච්ඡ සුකරෙ භන්ති, ඉධාගන්ත්වා වරං වර”න්ති.

තත්ථ තච්ඡාති තං නාමෙනාලපන්ති. වරං වරන්ති සුකරෙ භනන්තො ථූලමංසං වරං වරඤ්ඤෙව භනති.

ඉතො පරං උත්තානසම්බන්ධගාථා පාළිනයෙන වෙදිතබ්බා –

164. “කො නුම්භාකං ඉධ සත්තු, කො ඤාති සුසමාගතෙ;
දුප්පධංසෙ පධංසෙති, තං මෙ අක්ඛාථ පුච්ඡිතා.
165. “උද්ධග්ගරාජී මිගරාජා, බලී දායාචුධො මිගො;
සො තච්ඡ සුකරෙ භන්ති, ඉධාගන්ත්වා වරං වරං.
166. “න නො දායා න විජ්ජන්ති, බලං කායෙ සමොභිතං;
සබ්බෙ සමග්ගා හුත්වාන, වසං කාභාම එකකං.
167. “හදයඬ්ඪගමං කණ්ණසුඛං, වාචං භාසසි තච්ඡක;
යොපි යුද්ධෙ පලායෙය්‍යා, තම්පි පච්ඡා භනාමසෙ”ති.

තත්ථ කො නුම්භාකන්ති අහං තුම්හෙ දිස්වාච “ඉමෙ සුකරා අප්පමංසලොභිතා, භයෙන නෙසං භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙසිං, තස්මා මෙ ආචික්ඛං, කො නු අම්භාකං ඉධ සත්තු. උද්ධග්ගරාජීති උද්ධග්ගාහි සරිරාජීහි සමන්තාගතො. බාග්ගං සන්ධායෙවමාහංසු. යොපිති යො අම්භාකං අන්තරෙ එකොපි පලායිස්සති, තම්පි මයං පච්ඡා භනිස්සාමාති.

තච්ඡසුකරො සබ්බෙ සුකරෙ එකචිත්තෙ කත්වා පුච්ඡි “කාය වෙලාය බාග්ගො ආගමිස්සති”ති. අප්ප පාතොව එකං ගහෙත්වා ගතො, ස්වෙ පාතොව ආගමිස්සති. සො යුද්ධකුසලො “ඉමස්මිං යානෙ ධීතෙන සක්කා ජෙතු”න්ති භුමිසිසං පජානාති, තස්මා එකං පදෙසං සල්ලක්ඛෙත්වා රත්තිමෙව සුකරෙ ගොවරං ගාභාපෙත්වා බලවපච්චුසනො පට්ඨාය “යුද්ධං නාම සකට්ඨාභාදිවසෙන තිව්ධං හොති”ති වත්වා පදුමබ්බුහං සංවිදහති. මජ්ඣිමනිකායෙ ධාතෙ ඛිරපිවකෙ සුකරපොතකෙ යපෙසි. තෙ පරිවාරෙත්වා තෙසං මාතරො, තා පරිවාරෙත්වා වඤ්ඤා සුකරියො, තාසං අනන්තරා සුකරපොතකෙ, තෙසං අනන්තරා මකුලදායෙ තරුණසුකරෙ, තෙසං අනන්තරා මහාදායෙ, තෙසං අනන්තරා ජිණ්ණසුකරෙ, තතො තත්ථ තත්ථ දසවග්ගං විසතිවග්ගං තිංසවග්ගඤ්ච කත්වා බලගුම්බං යපෙසි. අත්තනො අත්ථාය එකං ආවාටං, බාග්ගස්ස පතනත්ථාය එකං සුප්පසණ්ඨානං පබ්බාරං කත්වා බණාපෙසි. ද්විත්තං ආවාටානං අත්තරෙ අත්තනො වසනත්ථාය පීඨකං කාරෙසි. සො ථාමසම්පන්නෙ යොධසුකරෙ ගහෙත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ සුකරෙ අස්සාසෙත්තො විවරි. තස්සෙවං කරොන්තස්සෙව සූරියො උග්ගච්ඡති.

අථ බාග්ගරාජා කුට්ඨිලස්ස අස්සමපදා නික්ඛමිත්වා පබ්බතතලෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා සුකරා “ආගතො නො භන්තෙ වෙරි”ති වදිංසු. මා භායථ, යං යං එස කරොති, තං සබ්බං සරික්ඛා හුත්වා කරොථාති. බාග්ගො සරිරං විධුනිත්වා ඔසක්කන්තො විය පස්සාවමකාසි, සුකරාපි තථෙව කරිංසු. බාග්ගො සුකරෙ ඔලොකෙත්වා මහානදං නදි, තෙපි තථෙව කරිංසු. සො තෙසං කිරියං දිස්වා චිත්තෙසි “න ඉමෙ පුබ්බසදිසා, අප්ප මය්හං පටිසත්තුනො හුත්වා

වග්ගවග්ගා යිතා, සංවිදහකො නෙසං සෙනානායකොපි අත්ථි, අප්ප මයා එතෙසං සන්තිකං ගන්තුං න වට්ටති”ති මරණහයනප්පිතො නිවත්තිත්වා කුට්ඨජිලස්ස සන්තිකං ගතො. අප් නං සො තුව්ඡහත්ථං දිස්වා නවමං ගාථමාහ –

168. “පාණාතිපාතා විරතො භු අප්ප්, අභයං භු තෙ සබ්බභූතෙසු දින්නං;
දායා භු තෙ මිගවධාය න සන්නි, යො සඨසපත්තො කපණොව ක්කායසි”ති.

තත්ථ සඨසපත්තොති යො ත්ථං සුකරසඨසපත්තො භුත්වා කිඤ්චි ගොවරං අලභිත්වා කපණො විය ක්කායසිති.

අප් බ්‍යග්ගො තිස්සො ගාථා අභාසි –

169. “න මෙ දායා න විජ්ජන්ති, බලං කායෙ සමොභිතං;
ඤාති ව දිස්වාන සාමග්ගි එකතො, තස්මා ව ක්කායාමි වනම්හි එකකො.

170. “ඉමස්සුදං යන්ති දිසොදිසං පුරෙ, භයට්ටිතා ලෙණගවෙසිනො පුට්ඨ;
තෙ දානි සඨගම්ම වසන්ති එකතො, යත්ථට්ඨිතා දුප්පසහප්ප් තෙ මයා.

171. “පරිණායකසම්පන්නා , සහිතා එකවාදිනො;
තෙ මං සමග්ගා හිංසෙය්‍යුං, තස්මා නෙසං න පත්ථයෙ”ති.

තත්ථ සාමග්ගි එකතොති සහිතා භුත්වා එකතො යිතෙ. ඉමස්සුදන්ති ඉමෙ සුදං මයා අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඔලොකිතමත්තාව පුබ්බෙ දිසොදිසං ගව්ඡන්ති. පුට්ඨති විසුං විසුං. යත්ථට්ඨිතාති යස්මිං භූමිභාගෙ යිතා. පරිණායකසම්පන්නාති සෙනානායකෙන සම්පන්නා. තස්මා නෙසං න පත්ථයෙති තෙන කාරණෙන එතෙසං න පත්ථෙමි.

තං සුත්වා කුට්ඨජිලො තස්ස උස්සාහං ජනයන්තො ගාථමාහ –

172. “එකොව ඉන්දො අසුරෙ ජිනාති, එකොව සෙනො හන්ති දිපෙ පසය්හ;
එකොව බ්‍යග්ගො මිගසඨසපත්තො, වරං වරං හන්ති බලඤ්චි තාදිස”න්ති.

තත්ථ මිගසඨසපත්තොති මිගගණපත්තො භුත්වා වරං වරං මිගං හන්ති. බලඤ්චි තාදිසන්ති තාදිසඤ්චි තස්ස බලං.

අප් බ්‍යග්ගො ගාථමාහ –

173. “න හෙව ඉන්දො න සෙනො, නපි බ්‍යග්ගො මිගාධිපො;
සමග්ගෙ සහිතෙ ඤාති, න බ්‍යග්ගෙ කුරුතෙ වසෙ”ති.

තත්ථ බ්‍යග්ගෙති බ්‍යග්ගසදිසෙ භුත්වා සරිරවිධුනනාදිති කත්වා යිතෙ වසෙ න කුරුතෙ, අත්තනො වසෙ වත්තාපෙතුං න සක්කොතිති අත්ථො.

පුන ජට්ඨො තං උස්සාහෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

174. “කුම්භිලකා සකුණකා, සඨසිනො ගණවාට්ටනො;
සම්මොදමානා එකප්ඤ්ඤං, උප්පන්නති ධයන්ති ව.

175. “තෙසඤ්ච ධයමානානං, එකෙන්ථ අපසක්කති;
තඤ්ච සෙනො නිතාලෙති, වෙයාග්ගියෙව සා ගති”ති.

තත්ථ කුම්භිලකාති එවංනාමකා බුද්දකසකුණා. උප්පන්නතිති ගොවරං වරන්තා උප්පන්නති. ධයන්ති වාති ගොවරං ගහෙන්වා ආකාසෙන ගව්ඡන්ති. එකෙන්ථ අපසක්කතිති එකො එතෙසු ඔසක්කිත්වා වා එකපස්සෙන වා විසුං ගව්ඡති. නිතාලෙතිති පහරිත්වා ගණ්භාති. වෙයාග්ගියෙව සා ගතිති බ්‍යග්ගානං එසාති වෙයාග්ගියි, සමග්ගානං ගව්ඡන්තානම්පි එසා එවරුපා ගති බ්‍යග්ගානං ගතියෙව නාම හොති. න හි සක්කා සබ්බෙහි එකතොව ගන්තුං, තස්මා යො එවං තත්ථ එකො ගව්ඡති, තං ගණ්භාති.

එවඤ්ච පන වත්වා “බ්‍යග්ගරාජ ත්ථං අත්තනො බලං න ජානාසි, මා භාසි, කෙවලං ත්ථං නදිත්වා පක්ඛන්ද, ද්වෙ එකතො ගව්ඡන්තා නාම න භවිස්සන්ති”ති උස්සාහෙසි . සො තථා අභාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

176. “උස්සාහිතො ජට්ඨෙන, ලුද්දෙනාමිසවක්ඛුනා;
දායී දායීසු පක්ඛන්ති, මඤ්ඤමානො යථා පුරෙ”ති.

තත්ප් දායීනි සයං දායාචුධො ඉතරෙසු දායාචුධෙසු පක්ඛන්දි. යථා පුරෙති යථා පුබ්බෙ මඤ්ඤති, තථෙව මඤ්ඤමානො.

සො කිර ගන්ත්වා පබ්බතතලෙ තාව අට්ඨාසි. සුකරා “පුනාගතො සාමී, වොරො”ති තච්ඡස්ස ආරොවෙසුං. සො “මා භායථා”ති තෙ අස්සාසෙන්වා උට්ඨාය ද්වින්නං ආවාටානං අන්තරෙ පීඨකාය අට්ඨාසි. බ්‍යග්ඝො වෙගං ජනෙන්වා තච්ඡසුකරං සන්ධාය පක්ඛන්දි. තච්ඡසුකරො පරිවත්තිත්වා පච්ඡාමුඛො පුරිමආවාටෙ පති. බ්‍යග්ඝො ව වෙගං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා සුප්පපබ්භාරෙ ආවාටෙ පතිත්වා පුඤ්ජකිත්තොව අට්ඨාසි. තච්ඡසුකරො වෙගෙන උට්ඨාය තස්ස අන්තරසත්ථිමිති දායං ඔතාරත්වා යාව හදයා ඵාලෙන්වා මංසං බාදිත්වා මුඛෙන ඩංසිත්වා බහිආවාටෙ පාතෙන්වා “ගණ්හම්මං දාස”න්ති ආහ. පඨමාගතා ඵකචාරමෙව තුණ්ඛොතාරණමත්තං ලභිංසු, පච්ඡා ආගතා අලභිත්වා “බ්‍යග්ඝමංසං නාම කීදිස”න්ති වදිංසු. තච්ඡසුකරො ආවාටා උත්තරිත්වා සුකරෙ ඔලොකෙන්වා “කිං නු ඛො න තුස්සථා”ති ආහ. “සාමී, එකො තාව බ්‍යග්ඝො ගහිතො, අඤ්ඤො පනෙකො දසබ්‍යග්ඝග්ග්ඝනකො අත්ථි”ති? “කො නාමෙසො”ති? “බ්‍යග්ඝෙන ආහතාහතමංසං බාදකො කුට්ඨෙවො”ති. “තෙන හි ඵථ, ගණ්හිස්සාම න”න්ති තෙහි සද්ධිං වෙගෙන පක්ඛන්දි.

ජට්ඨො “බ්‍යග්ඝො විරායති”ති තස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො බහු සුකරෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ බ්‍යග්ඝං මාරෙන්වා මම මාරණත්ථාය ආගච්ඡන්ති මඤ්ඤෙ”ති පලායිත්වා එකං උදුම්බරරුක්ඛං අභිරුහි. සුකරා “එස රුක්ඛං ආරුළුභො”ති වදිංසු. “කිං රුක්ඛ”න්ති. “උදුම්බරරුක්ඛ”න්ති. “තෙන හි මා වින්තයිත්ප්, ඉදානි නං ගණ්හිස්සාමා”ති තරුණසුකරෙ පක්කොසිත්වා රුක්ඛමූලතා පංසුං අපබ්‍යුභාපෙසි, සුකරිති මුඛපුරං උදකං ආහරාපෙසි, මහාදායසුකරෙහි සමන්තා මූලානි ඡින්දාපෙසි. එකං උජුකං ඔතිණ්ණමූලමෙව අට්ඨාසි. තතො සෙසසුකරෙ “තුම්භෙ අපෙථා”ති උස්සාරෙන්වා ජණ්ණකෙහි පතිට්ඨහිත්වා දායාය මූලං පහරි, ඵරසුනා පහටං විය ඡිජ්ඡිත්වා ගතං. රුක්ඛො පරිවත්තිත්වා පති. තං කුට්ඨෙවො පනන්තමෙව සම්පට්ඨිත්වා මංසං හක්ඛෙසුං. තං අච්ඡරියං දිස්වා රුක්ඛදෙවතා ගාථමාහ —

177. “සාධු සම්බහුලා ඤාතී, අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤජා;
සුකරෙහි සමග්ගෙහි, බ්‍යග්ඝො එකායනෙ හතො”ති.

තත්ප් එකායනෙ හතොති එකගමනස්මිංයෙව හතො.

උභින්නං පන තෙසං හතභාවං පකාසෙන්තො සත්ථා ඉතරං ගාථමාහ —

178. “බ්‍රාහ්මණඤ්චෙව බ්‍යග්ඝඤ්ච, උභො හන්ත්වාන සුකරා;
ආනන්දිතො පමුදිතා, මහානාදං පනාදිසු”න්ති.

පුන තච්ඡසුකරො තෙ පුච්ඡී “අඤ්ඤෙපි වො අමිත්තා අත්ථි”ති? සුකරා “නත්ථි, සාමී”ති වත්වා “තං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං කරිස්සාමා”ති උදකං පරියෙසන්තා ජට්ඨස්ස පානියසඬ්ඛං දිස්වා තං දක්ඛිණාවට්ටං සඬ්ඛරතනං පුරෙන්වා උදකං අභිහරිත්වා තච්ඡසුකරං උදුම්බරරුක්ඛමූලෙයෙව අභිසිඤ්චිංසු. අභිසෙකඋදකං ආසිත්තං, සුකරිමෙවස්ස අග්ගමහෙසිං කරිංසු. තතො පට්ඨාය උදුම්බරහද්දපීඨෙ නිසීදාපෙන්වා දක්ඛිණාවට්ටසඬ්ඛෙන අභිසෙකකරණං පවත්තං. තම්පි අත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ඔසානගාථමාහ —

179. “තෙ සු උදුම්බරමූලස්මිං, සුකරා සුසමාගතා;
තච්ඡකං අභිසිඤ්චිංසු, ත්වං නො රාජාසි ඉස්සරො”ති.

තත්ප් තෙ සුති තෙ සුකරා, සු-කාරො නිපාතමත්තං. උදුම්බරමූලස්මිත්ති උදුම්බරස්ස මූලෙ.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ධනුග්ගහනිස්සත්ථෙරො යුද්ධසංවිදහනෙ ඡෙකොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කුට්ඨෙවො දෙවදත්තො අහොසි, තච්ඡසුකරො ධනුග්ගහනිස්සො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තච්ඡසුකරජාතකවණ්ණනා තුවමා.
[493]F10. මහාවාණපජාතිකවණ්ණනා

වාණජා සමීතිං කත්වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සාවත්ථිවාසිනො වාණිජෙ ආරබ්භ කටෙසි. තෙ කිර වොහාරත්ථාය ගච්ඡන්තා සත්ථු මහාදානං දත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාය “හන්තෙ, සවෙ අරොගා ආගමිස්සාම, පුන තුම්භාකං පාදෙ වන්දිස්සාමා”ති වත්වා පඤ්චමත්තෙහි සකට්ඨතෙහි නික්ඛමිත්වා කන්තාරං පත්වා මග්ගං අසල්ලක්ඛෙන්වා මග්ගමූල්භා නිරුද්ධෙ නිරාහාරෙ අරඤ්ඤෙ විවරන්තා එකං නාගපරිග්ගහිතං නිග්‍රොධරුක්ඛං දිස්වා සකටානි මොවෙන්වා රුක්ඛමූලෙ නිසීදිංසු. තෙ තස්ස උදකතින්තානි විය නීලානි සිනිද්ධානි පත්තානි උදකපුණ්ණා විය ව සාධා දිස්වා වින්තයිංසු “ඉමස්මිං රුක්ඛෙ උදකං සඤ්චරන්තං විය පඤ්ඤායති, ඉමස්ස පුරිමසාධං ඡින්දාම, පානියං නො දස්සති”ති. අටෙකො රුක්ඛං අභිරුහිත්වා සාධං ඡින්දි, තතො තාලක්ඛන්ධජ්ජමාණා උදකධාරා පවත්ති. තෙ තත්ප් න්හත්වා පිටිත්වා ව දක්ඛිණසාධං ඡින්දිංසු, තතො නානග්ගරසහොජනං නික්ඛමි. තං භුඤ්ජිත්වා

පවිෂ්මසාධං ඡින්නදිංසු, තතො අලඬකතඉත්ථියො නික්ඛමිංසු. තාහි සද්ධිං අභිරමිත්වා උත්තරසාධං ඡින්නදිංසු, තතො සත්ත රතනානි නික්ඛමිංසු. තානි ගහෙන්වා පඤ්ච සකට්ඨනානි පුරෙන්වා සාවත්ථිං පච්චාගන්ත්වා ධනං ගොපෙන්වා ගන්ධමාලාදිහත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුජෙන්වා එකමන්තං නිසින්නා ධම්මකථං සුත්වා නිමන්තෙන්වා පුනදිවසෙ මහාදානං දත්වා “හන්තෙ, ඉමස්මිං දානෙ අමිහාකං ධනදායකාය රුක්ඛදෙවතාය පත්තිං දෙමා”ති පත්තිං අදංසු. සත්ථා නිට්ඨිතහත්තකිච්චො “කතරුක්ඛදෙවතාය පත්තිං දෙමා”ති පුච්ඡි. වාණිජා නිග්‍රොධරුක්ඛෙ ධනස්ස ලද්ධකාරං තථාගතස්සාරොවෙසුං. සත්ථා “තුමිහෙ තාව මත්තඤ්ඤතාය තණ්හාවසිකා අහුත්වා ධනං ලභිත්ථ, පුබ්බෙ පන අමත්තඤ්ඤතාය තණ්හාවසිකා ධනඤ්ච ජීවිතඤ්ච විජහිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසිනගරෙ තදෙව පන කන්තාරං ස්වෙව නිග්‍රොධො. වාණිජා මග්ගමුල්ලා හුත්වා තමෙව නිග්‍රොධං පස්සිංසු. තමත්ථං සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා කට්ඨන්තො ඉමා ගාථා ආහ -

180. “වාණිජා සමිතිං කත්වා, නානාරට්ඨතො ආගතා;
ධනාහරා පක්කමිංසු, එකං කත්වාන ගාමණිං.
181. “තෙ තං කන්තාරමාගමිම, අප්පහක්ඛං අනොදකං;
මහානිග්‍රොධමද්දක්ඛුං, සිතච්ඡායං මනොරමං.
182. “තෙ ව තත්ථ නිසිදිත්වා, තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායයා;
වාණිජා සමචින්තෙසුං, බාලා මොහෙන පාරුතා.
183. “අල්ලායතෙ අයං රුක්ඛො, අපි වාරිව සන්දති;
ඉඬ්ඝස්ස පුරිමං සාධං, මයං ඡින්දාම වාණිජා.
184. “සා ව ඡින්තාව පග්ගරි, අච්ඡං වාරිං අනාවිලං;
තෙ තත්ථ න්හත්වා පිචිත්වා, යාවතිච්ඡිංසු වාණිජා.
185. “දුතියං සමචින්තෙසුං, බාලා මොහෙන පාරුතා;
ඉඬ්ඝස්ස දක්ඛිණං සාධං, මයං ඡින්දාම වාණිජා.
186. “සා ව ඡින්තාව පග්ගරි, සාලිමංසොදනං බහුං;
අප්පොදවණ්ණෙ කුම්මාසෙ, සිඬ්ඟිං විදලසුපියො.
187. “තෙ තත්ථ භුත්වා බාදිත්වා, යාවතිච්ඡිංසු වාණිජා;
තතියං සමචින්තෙසුං, බාලා මොහෙන පාරුතා;
ඉඬ්ඝස්ස පවිෂ්මං සාධං, මයං ඡින්දාම වාණිජා.
188. “සා ව ඡින්තාව පග්ගරි, නාරියො සමලඬකතා;
විචිත්‍රවත්ථාහරණා, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා.
189. “අපි සු වාණිජා එකා, නාරියො පණ්ණවිසති;
සමන්තා පරිවාරිංසු, තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායයා;
තෙ තාහි පරිවාරෙන්වා, යාවතිච්ඡිංසු වාණිජා.
190. “වතුත්ථං සමචින්තෙසුං, බාලා මොහෙන පාරුතා;
ඉඬ්ඝස්ස උත්තරං සාධං, මයං ඡින්දාම වාණිජා.
191. “සා ව ඡින්තාව පග්ගරි, මුත්තා වෙඨරියා බහු;
රජතං ඡාතරුපඤ්ච, කුත්තියො පටියානි ව.
192. “කාසිකානි ව වත්ථානි, උද්දියානි ව කම්බලා;
තෙ තත්ථ භාරෙ බන්ධිත්වා, යාවතිච්ඡිංසු වාණිජා.
193. “පඤ්චමං සමචින්තෙසුං, බාලා මොහෙන පාරුතා;
ඉඬ්ඝස්ස මූලං ඡින්දාම, අපි භියොෆා ලභාමසෙ.
194. “අට්ඨධම්මි සත්ථවාහො, යාවමානො කතඤ්ජලී;
නිග්‍රොධො කිං පරජ්ඣකි, වාණිජා හද්දමත්ථු තෙ.
195. “වාරිදා පුරිමා සාධා, අන්තපානඤ්ච දක්ඛිණා;
නාරිදා පවිෂ්මා සාධා, සබ්බකාමෙ ව උත්තරා;
නිග්‍රොධො කිං පරජ්ඣකි, වාණිජා හද්දමත්ථු තෙ.
196. “යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසිදෙයා සයෙයා වා;
න තස්ස සාධං හඤ්ජෙයා, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.

197. “තෙ ව තස්සානාදියිත්වා, එකස්ස වචනං බහු;
නිසිතාහි කුයාරිහි, මූලතො නං උපක්කමු”න්ති.

තත්ථ සමිතිං කත්වාති බාරාණසියං සමාගමං කත්වා, බහු එකතො හුත්වාති අත්ථො. පක්කමිංසුති පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි බාරාණසෙය්‍යකං හණ්ඩං ආදාය පක්කමිංසු. ගාමණීන්ති එකං පඤ්ඤවන්තතරං සත්ථවාහං කත්වා. ඡායායාති ඡායාය. අල්ලායතෙති උදකහරිතො විය අල්ලො හුත්වා පඤ්ඤායති. ඡින්නාව පග්ගරිති එකො රුක්ඛාරොහනකුසලො අභිරුහිත්වා තං ඡින්නි, සා ඡින්නමත්තාව පග්ගරිති දස්සෙති. පරතොපි එසෙව නයො.

අප්පොදවණ්ණෙ කුමමාසෙති අප්පොදකපායාසසදිසෙ කුමමාසෙ. සිඬගින්නි සිඬගිවෙරාදිකං උත්තරිහඬගං. විදලසුපියොති මුග්ගසුපාදයො. වාණිජා එකාති එකෙකස්ස වාණිජස්ස යත්තකා වාණිජා, තෙසු එකෙකස්ස එකෙකාව, සත්ථවාහස්ස පන සන්නිකෙ පඤ්චවිසතිති අත්ථො. පරිවාරිංසුති පරිවාරෙසු. තාහි පන සද්ධිංයෙව නාගානුභාවෙන සාණ්ඩතානසයනාදීති පග්ගරිංසු.

කුක්කියොති හත්ථත්ථරාදයො. පටියානිවාති උණ්ණාමයපච්චත්ථරණාති. “සෙතකම්බලානී”තිපි වදන්තියෙව. උද්දියාති ව කම්බලාති උද්දියාති නාම කම්බලා අත්ථි. තෙ තත්ථ භාරෙ බන්ධිත්වාති යාවතකං ඉච්ඡිංසු, තාවතකං ගහෙත්වා පඤ්ච සකට්ඨකාති පුරෙත්වාති අත්ථො. වාණිජා හද්දමත්ථු තෙති එකෙකං වාණිජං ආලපන්නො “හද්දං තෙ අත්ථු”ති ආහ. අන්තපානඤ්චාති අන්තඤ්ච පානඤ්ච අදාසි. සබ්බකාමෙ වාති සබ්බකාමෙ ව අදාසි. මිත්තදුබ්බො හීති මිත්තානං දුබ්බනපුරිසො හි පාපකො ලාමකො නාම. අනාදියිත්වාති තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා. උපක්කමුන්ති මොහාව ඡින්නිතුං ආරහිංසු.

අථ තෙ ඡින්නත්ථාය රුක්ඛං උපගතෙ දිස්වා නාගරාජා චිත්තෙසි “අහං එතෙසං පිපාසිතානං පානීයං දාපෙසිං, තතො දිබ්බභොජනං, තතො සයනාදීති වෙව පරිවාරිකා ව නාරියො, තතො පඤ්චසතසකට්ඨරං රතනං, ඉදානි පනිමෙ “රුක්ඛං මූලතො ඡින්නිස්සාමා”ති වදන්ති, අතිවිය ලුද්ධා ඉමෙ, යපෙත්වා සත්ථවාහං අවසෙසෙ මාරෙතුං වට්ටති”ති. සො “එත්තකා සන්නද්ධයොධා නික්ඛමන්තු, එත්තකා ධනුග්ගහා, එත්තකා වම්මිනො”ති සෙනං විවාරෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ගාථමාහ –

198. “තතො නාගා නික්ඛමිංසු, සන්නද්ධා පණ්ණවිසති;
ධනුග්ගහානං තිසතා, ඡසහස්සා ව වම්මිනො”ති.

තත්ථ සන්නද්ධාති සුවණ්ණරජතාදිවම්මකවචිකා. ධනුග්ගහානං තිසතාති මෙණ්ඩවිසාණධනුග්ගහානං තිණ් සතාති. වම්මිනොති බෙටකඵලකහත්ථා ඡසහස්සා.

199. “එතෙ හනථ බන්ධථ, මා වො මුඤ්චිත්ථ ජීවිතං;
යපෙත්වා සත්ථවාහංව, සබ්බෙ හස්මං කරොථ තෙ”ති. – අයං නාගරාජෙන චුත්තගාථා;

තත්ථ මා වො මුඤ්චිත්ථ ජීවිතන්ති කස්සපි එකස්සපි ජීවිතං මා මුඤ්චිත්ථ.

නාගා තථා කත්වා අත්ථරණාදීති පඤ්චසු සකට්ඨකෙසු ආරොපෙත්වා සත්ථවාහං ගහෙත්වා සයං තානි සකටානි පාපෙන්නා බාරාණසිං ගන්ත්වා සබ්බං ධනං තස්ස ගෙහෙ පටිසාමෙත්වා තං ආපුච්ඡිත්වා අත්තතො නාගහවනමෙව ගතා. තමත්ථං විදිත්වා සත්ථා ඔවාදවසෙන ගාථාද්වයමාහ –

200. “තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමත්තතො;
ලොහස්ස න වසං ගච්ඡෙ, හනෙය්‍යාරිසකං මනං.

201. “එවමාදීනවං ඤත්වා, තණ්හා දුක්ඛස්ස සම්භවං;
චිතතණ්හො අනාදානො, සතො භික්ඛු පරිබ්බජෙ”ති.

තත්ථ තස්මාති යස්මා ලොහවසිකා මහාවිනාසං පත්තා, සත්ථවාහො උත්තමසම්පත්තිං, තස්මා. හනෙය්‍යාරිසකං මනන්ති අත්තො උප්පජ්ජමානානං නානාවිධානං ලොහසත්තුනං සත්තකං මනං, ලොහසම්පසුත්තචිත්තං හනෙය්‍යාති අත්ථො. එවමාදීනවන්ති එවං ලොහෙ ආදීනවං ජානිත්වා. තණ්හා දුක්ඛස්ස සම්භවන්ති ජානිආදිදුක්ඛස්ස තණ්හා සම්භවො, තතො එතං දුක්ඛං නිබ්බත්තති, එවං තණ්හාව දුක්ඛස්ස සම්භවං ඤත්වා චිතතණ්හො තණ්හාආදානෙන අනාදානො මග්ගෙන ආගතාය සතියා සතො හුත්වා භික්ඛු පරිබ්බජෙ ඉරියෙථ වත්තෙථාති අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හි.

ඉමඤ්ච පන ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං උපාසකා පුබ්බෙ ලොහවසිකා වාණිජා මහාවිනාසං පත්තා, තස්මා ලොහවසිකෙන න භවිතබ්බ”න්ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙන තෙ වාණිජා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. තදා නාගරාජා සාරිපුත්තො අහොසි, සත්ථවාහො පන අහමෙව අහොසින්නි.

අඛභුතො වත ලොකස්මිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපොසථිකෙ උපාසකෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා හි සත්ථා “උපාසකා පොරාණකපණ්ඩිතා අත්තනො උපොසථකම්මං නිස්සාය මනුස්සසරිරෙනෙව දෙවලොකං ගන්ත්වා විරං වසිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මිටීලායං සාධනො නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො චතුස්ස නගරද්වාරෙස්ස නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙ වාති ඡ දානසාලායො කාරන්වා සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කත්වා මහාදානං පවත්තෙසි, දෙවසිකං ඡ සතසහස්සාති වයකරණං ගච්ඡන්ති, පඤ්ච සීලාති රක්ඛති, උපොසථං උපවසති. රට්ඨවාසිනොපි තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා මහමනා දෙවනගරෙයෙව නිබ්බන්තිංසු. සුධම්මදෙවසහං පුරන්වා නිසින්තා දෙවා රඤ්ඤො සීලාදිගුණමෙව වණ්ණයන්ති. තං සුත්වා සෙසදෙවාපි රාජානං දට්ඨකාමා අහෙස්සු. සක්කො දෙවරාජා තෙසං මනං විදිත්වා ආහ – “සාධනරාජානං දට්ඨකාමත්ථා”ති. “ආම දෙවා”ති. සො මාතලිං ආණාපෙසි “ගච්ඡ ත්වං වෙජයන්තරථං යොජෙත්වා සාධනරාජානං ආනෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා රථං යොජෙත්වා විදෙහරට්ඨං අගමාසි, තදා පුණ්ණමදිවසො හොති. මාතලි මනුස්සානං සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සරද්වාරෙස්ස සුඛකථාය නිසින්තකාලෙ වන්දමණ්ඩලෙන සද්ධිං රථං පෙසෙසි. මනුස්සා “ද්වෙ වන්දා උට්ඨිතා”ති වදන්තා පුත වන්දමණ්ඩලං ඔහාය රථං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “නායං වන්දො, රථො එසො, දෙවපුත්තො පඤ්ඤායති, කස්සෙස එතං මනොමයසින්ධවයුත්තං දිබ්බරථං ආනෙති, න අඤ්ඤස්ස, අම්භාකං රඤ්ඤො භවිස්සති, රාජා හි නො ධම්මිකො ධම්මරාජා”ති සොමනස්සජාතා හුත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ ධිතා පඨමං ගාථමානංසු –

202. “අඛභුතො වත ලොකස්මිං, උජ්ජජ්ජි ලොමහංසනො;
දිබ්බො රථො පාතුරහු, වෙදෙහස්ස යසස්සිනො”ති.

තස්සත්ථො – අඛභුතො වතෙස අම්භාකං රාජා, ලොකස්මිං ලොමහංසනො උජ්ජජ්ජි, යස්ස දිබ්බො රථො පාතුරහොසි වෙදෙහස්ස යසස්සිනොති.

මාතලිපිඵ තං රථං ආනෙත්වා මනුස්සෙස්ස ගන්ධමාලාදිහි පුජෙත්තෙස්ස තික්ඛන්තුං නගරං පදක්ඛිණං කත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා රථං නිවත්තෙත්වා පච්ඡාභාගෙන සීහපඤ්ජරඋම්මාරෙ යපෙත්වා ආරොහණසජ්ජං කත්වා අට්ඨාසි. තං දිවසං රාජාපි දානසාලායො ඔලොකෙත්වා “ඉම්නා නියාමෙන දානං දෙවා”ති ආණාපෙත්වා උපොසථං සමාදිශිත්වා දිවසං චීනිනාමෙත්වා අමච්චගණපරිවුතො අලඛිකකමහාතලෙ පාවිනසීහපඤ්ජරාහිමුඛො ධම්මයුත්තං කට්ඨන්තො නිසින්තො හොති. අථ නං මාතලි රථාහිරුහනත්ථං නිමන්තෙත්වා ආදාය අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ඉමා ගාථා අභාසි –

203. “දෙවපුත්තො මහිද්ධිකො, මාතලි දෙවසාරථි;
නිමන්තයිත්ථ රාජානං, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං.

204. “එහිමං රථමාරුය්හ, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
දෙවා දස්සනකාමා තෙ, තාවතිංසා සඉන්දකා;
සරමානා හි තෙ දෙවා, සුධම්මායං සමච්ඡරෙ.

205. “තතො ච රාජා සාධනො, වෙදෙහො මිටීලග්ගහො;
සහස්සයුත්තමාරුය්හ, අගා දෙවාන සන්තිකෙ;
තං දෙවා පටිනන්දිංසු, දිස්වා රාජානමාගතං.

206. “ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අථො තෙ අදුරාගතං;
නිසීද දානි රාජීසි, දෙවරාජස්ස සන්තිකෙ.

207. “සක්කොපි පටිනන්දිත්ථ, වෙදෙහං මිටීලග්ගහං;
නිමන්තයිත්ථ කාමෙහි, ආසනෙන ච වාසවො.

208. “සාධු ඛොසි අනුජ්ජත්තො, ආවාසං වසවත්තිනං;
වස දෙවෙස්ස රාජීසි, සබ්බකාමසම්ඤ්ජි;
තාවතිංසෙස්ස දෙවෙස්ස, භුඤ්ජ කාමෙ අමානුසෙ”ති.

තත්ථ සමච්ඡරෙති අච්ඡන්ති. අගා දෙවාන සන්තිකෙති දෙවානං සන්තිකං අගමාසි. තස්මිඤ්චි රථං අහිරුහිත්වා ධිතෙ රථො ආකාසං පක්ඛන්දි, සො මහාජනස්ස ඔලොකෙත්තස්සෙව අන්තරධාසි. මාතලි රාජානං දෙවලොකං නෙසි . තං දිස්වා දෙවතා ච සක්කො ච හට්ඨකුට්ඨා පච්චුග්ගමනං කත්වා පටිසන්ථාරං කරිංසු. තමත්ථං දස්සෙතුං “තං දෙවා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ පටිනන්දිංසුති පුතජ්ජනං නන්දිංසු. ආසනෙන වාති රාජානං ආලිඛිතිත්වා “ඉධ නිසීදා”ති අත්තනො පණ්ඩුකම්බලසීලාසනෙන ච කාමෙහි ච නිමන්තෙසි, උපඩ්ඨරජ්ජං දත්වා එකාසනෙ නිසීදාපෙසිති අත්ථො.

තත්ථ සක්කෙන දෙවරක්ඛා දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං අඛිඨති යා ච අවිජරාකොටියො
වෙජයන්තපාසාදක්ඛ මජ්ඣෙ භිත්තින්වා දින්නං සම්පන්නං අනුභවන්තස්ස මනුස්සගණනාය සත්ත වස්සසතානි
අතික්කන්තානි. තෙනත්තභාවෙන දෙවලොකෙ වසනකං පුඤ්ඤං ඛිණං, අනභිරති උප්පන්නා, තස්මා සක්කෙන සද්ධිං
සල්ලපන්නො ගාමමාහ -

209. “අහං පුරෙ සග්ගගතො රමාමි, නව්වෙහි ගීතෙහි ව වාදිතෙහි;
සො දානි අප්ප න රමාමි සග්ගෙ, ආයුං නු ඛිණො මරණං නු සන්නිකෙ;
උදාහු මුල්ලොස්මි ජනිත්දසෙට්ඨා”ති.

තත්ථ ආයුං නු ඛිණොති කිං නු මම සරසෙන ජීවිතින්ද්‍රියං ඛිණං, උදාහු උපවිජෙදකකම්මවසෙන මරණං සන්නිකෙ
ජාතන්ති පුච්ඡති. ජනිත්දසෙට්ඨාති ජනිත්දානං දෙවානං සෙට්ඨ.

අථ නං සක්කො ආහ -

210. “න තායු ඛිණං මරණක්ඛෙ දුරෙ, න වාපි මුල්ලො තරවිරසෙට්ඨා;
තුය්හක්ඛෙ පුඤ්ඤානි පරිත්තකානි, යෙසං විපාකං ඉධ වෙදයිත්ථො.
211. “වස දෙවානුභාවෙන, රාජසෙට්ඨ දිසම්පති;
තාවතිංසෙසු දෙවෙසු, භුක්ඛ කාමෙ අමානුසෙ”ති.

තත්ථ “පරිත්තකානි”ති ඉදං තෙන අත්තභාවෙන දෙවලොකෙ විපාකදායකානි පුඤ්ඤානි සන්ධාය වුත්තං,
ඉතරානි පනස්ස පුඤ්ඤානි පට්ඨියං පංසු විය අප්පමාණානි. වස දෙවානුභාවෙනානි අහං තෙ අත්තනො පුඤ්ඤානි
මජ්ඣෙ භිත්තින්වා දස්සාමි, මමානුභාවෙන වසාති තං සමස්සාසෙන්නො ආහ.

අථ නං පටික්ඛිපන්නො මහාසත්තො ආහ -

212. “යථා යාවිතකං යානං, යථා යාවිතකං ධනං;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යං පරතො දානපච්චයා.
213. “න වාහමෙතම්චජාමි, යං පරතො දානපච්චයා;
සයංකතානි පුඤ්ඤානි, තං මෙ ආවෙණිකං ධනං.
214. “සොහං ගන්ත්වා මනුස්සෙසු, කාහාමි කුසලං ඛහුං;
දානෙන සමවරියාය, සංයමෙන දමෙන ව;
යං කත්වා සුඛිතො හොති, න ච පච්ජානුතප්පති”ති.

තත්ථ යං පරතො දානපච්චයාති යං පරෙන දින්නත්තා ලබ්භති, තං යාවිතකසදිසමෙව හොති. යාවිතකක්ඛි
තුට්ඨකාලෙ දෙන්නි, අතුට්ඨකාලෙ අවිජිත්තින්වා ගණ්හන්තිති වදති. සමවරියායාති කායාදීහි පාපස්ස අකරණෙන.
සංයමෙනාති සීලසංයමෙන. දමෙනාති ඉන්ද්‍රියදමනෙන. යං කත්වාති යං කරිත්වා සුඛිතො වෙව හොති න ච
පච්ජානුතප්පති, තථාරූපමෙව කම්මං කරිස්සාමිති.

අථස්ස වචනං සුත්වා සක්කො මාතලිං ආණාපෙසි “ගච්ඡ, තාත, සාධිතරාජානං මිටීලං නෙත්වා උය්‍යානෙ
ඕතාරෙහි”ති. සො තථා අකාසි. රාජා උය්‍යානෙ වඩ්ඤ්මති. අථ නං උය්‍යානපාලො දිස්වා පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා
නාරදරක්ඛො ආරොවෙසි. සො රක්ඛො ආගතභාවං සුත්වා “ත්ථං පුරතො ගන්ත්වා උය්‍යානං සප්පෙත්වා තස්ස ව
මය්හක්ඛෙ ද්වෙ ආසනානි පඤ්ඤාපෙහි”ති උය්‍යානපාලං උය්‍යාපෙසි. සො තථා අකාසි. අථ නං රාජා පුච්ඡි “කස්ස
ද්වෙ ආසනානි පඤ්ඤාපෙසි”ති? “එකං තුම්භාකං, එකං අම්භාකං රක්ඛො”ති. අථ නං රාජා “කො අක්ඛො
සත්තො මම සන්නිකෙ ආසනෙ නිසීදිස්සති”ති වත්වා එකස්මිං නිසීදිත්වා එකස්මිං පාදෙ යපෙසි. නාරදරාජා
ආගන්ත්වා තස්ස පාදෙ වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සො කිරස්ස සත්තමො පනත්තා. තදා කිර වස්සසතායුකකාලොව
හොති. මහාසත්තො පන අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන එත්තකං කාලං චිතිනාමෙසි. සො නාරදං හත්ථෙ ගහෙත්වා
උය්‍යානෙ විවරන්නො තිස්සො ගාමා අහාසි -

215. “ඉමානි තානි ඛෙත්තානි, ඉමං නික්ඛං සුකුණ්ඩලං;
ඉමා තා හරිතානුපා, ඉමා නප්පො සවන්තියො.
216. “ඉමා තා පොක්ඛරණි රම්මා, වක්කවාකපකුප්පිතා;
මන්දාලකෙහි සක්ඛන්තා, පදුමුප්පලකෙහි ව;
යස්සිමානි මමායිංසු, කිං නු තෙ දිසතං ගතා.
217. “තානිධ ඛෙත්තානි සො භුම්භාගො, තෙයෙව ආරාමවනුපවාරා;
තමෙව මය්හං ජනතං අපස්සනො, සුඤ්ඤං මෙ නාරද ඛායතෙ දිසා”ති.

තත්ප් බෙත්තානීනි භූමිභාගෙ සන්ධායාහ. ඉමං නික්ඛන්ති ඉමං තාදිසමෙව උදකනිද්ධමනං. සුක්කණ්ඩලන්ති සොහනෙන මුසලපවෙසනකුණ්ඩලෙන සමන්තාගතං. හරිතානුපාති උදකනිද්ධමනස්ස උභොසු පස්සෙසු හරිතනිණසඤ්ජන්තා අනුපභූමියො. යස්සිමානි මමායිංසුති තාත නාරද, යෙ මම උපට්ඨාකා ව ඔරොධා ව ඉමස්මිං. උයානෙ මහන්තෙන යසෙන මයා සද්ධිං විවරන්තා ඉමානි යානානි මමායිංසු පියායිංසු, කතරං නු තෙ දිසනං ගතා, කත්ප් තෙ පෙසිතා. තානිධ බෙත්තානීනි ඉමස්මිං. උයානෙ තානෙව එතානි උපරොපනකවිරුහනට්ඨානානි. තෙයෙව ආරාමවනුපවාරාති ඉමෙ තෙයෙව ආරාමවනුපවාරා, විහාරභූමියොති අත්ථො.

අප් නං නාරදො ආහ — “දෙව, තුමිභාකං දෙවලොකගතානං ඉදානි සත්ත වස්සසතානි, අහං වො සත්තමො පනත්තා, තුමිභාකං උපට්ඨාකා ව ඔරොධා ව මරණමුඛං පත්තා, ඉදං වො අත්තනො සත්තකං රජ්ජං, අනුභවට්ඨන්ති. රාජා “තාත නාරද, නාහං ඉධාගච්ඡන්තො රජ්ජන්ථාය ආගතො, පුඤ්ඤකරණන්ථායමිති ආගතො, අහං පුඤ්ඤමෙව කරිස්සාමි”ති වත්වා ගාථා ආහ —

218. “දිට්ඨා මයා විමානානි, ඕභාසෙන්නා වතුද්දිසා;
සම්මුඛා දෙවරාජස්ස, තිදසානඤ්ච සම්මුඛා.
219. “චුත්ථං මෙ භවනං දිබ්බං, භුත්තා කාමා අමානුසා;
තාවතිංසෙසු දෙවෙසු, සබ්බකාමසමිද්ධිසු.
220. “සොහං එතාදිසං හිත්වා, පුඤ්ඤායමිති ඉධාගතො;
ධම්මමෙව වරිස්සාමි, නාහං රජ්ජෙන අත්ථිකො.
221. “අදණ්ඩාවචරං මග්ගං, සම්මාසම්මුද්ධදෙසිතං;
තං මග්ගං පටිපජ්ජිස්සං, යෙන ගච්ඡන්ති සුබ්බතා”ති.

තත්ප් චුත්ථං මෙ භවනං දිබ්බන්ති වෙජයන්තං සන්ධාය ආහ. සොහං එතාදිසන්ති තාත නාරද, සොහං බුද්ධඤ්ඤාණෙන අපරිවිජිත්දනීයං එවරුපං කාමගුණසම්පන්නිං පහාය පුඤ්ඤකරණන්ථාය ඉධාගතො. අදණ්ඩාවචරන්ති අදණ්ඩෙහි නික්ඛිත්තදණ්ඩහත්ථෙහි අවචරිතබ්බං සම්මාදිට්ඨිපුරෙක්ඛාරං අට්ඨංඞිති. මග්ගං. සුබ්බතානි යෙන මග්ගෙන සුබ්බතා සබ්බඤ්ඤබුද්ධා ගච්ඡන්ති, අහමිපි අගතපුබ්බං දිසං ගන්තුං බොධිතලෙ නිසීදිත්වා තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජිස්සාමිති.

එවං බොධිසත්තො ඉමා ගාථායො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සබ්බිහිත්වා කථෙසි. නාරදො පුනපි ආහ — “රජ්ජං, දෙව, අනුසාසා”ති. “තාත, න මෙ රජ්ජෙනත්ථො, සත්ත වස්සසතානි විගතං දානං සත්තාහෙනෙව දාතුකාමමිති”ති. නාරදො “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා මහාදානං පටියාදෙසි. රාජා සත්තාහං දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙයෙව නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං වසිතබ්බයුත්තකං උපොසථකම්මං නාමා”ති දස්සෙත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපොසථිකෙසු උපාසකෙසු කෙචි සොතාපත්තිඵලෙ, කෙචි සකදාගාමිඵලෙ, කෙචි අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨංහිංසු. තදා නාරදරාජා සාරිපුත්තො අහොසි, මාතලි ආනන්දො, සක්කො අනුරුද්ධො, සාධිතරාජා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[495] 12. දසබ්‍රාහ්මණජාතකවණ්ණනා සාධිතජාතකවණ්ණනා එකාදසමා.

රාජා අවොච විධුරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අසදිසදානං ආරබ්භ කථෙසි. තං අට්ඨකනිපාතෙ ආදිත්තජාතකෙ (ජා. 1.8.69 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. රාජා කිර තං දානං දදන්තො සත්ථාරං ජෙට්ඨකං කත්වා පඤ්ච හික්ඛුසතානි විචිනිත්වා ගණ්හිත්වා මහාබිණාසවානංයෙව අදාසි. අපස්ස ගුණකථං කථෙන්නා “ආවුසො, රාජා අසදිසදානං දදන්තො විචිනිත්වා මහජ්ඵලට්ඨානෙ අදාසි”ති ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ප්, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, හික්ඛෙවෙ, යං කොසලරාජා මාදිසස්ස බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො හුත්වා විවෙයාදානං දෙති, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙපි විවෙයාදානං අදංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ යුධිට්ඨිලගොත්තො කොරබොයා නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස විධුරො නාම අමච්චො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසති. රාජා සකලජම්බුදීපං බොහෙත්වා මහාදානං දෙති. තං ගහෙත්වා භුඤ්ජන්තෙසු එකොපි පඤ්චසීලමත්තං රක්ඛන්තො නාම නත්ථි, සබ්බෙ දුස්සීලාව, දානං රාජානං න තොසෙති. රාජා “විවෙයාදානං මහජ්ඵල”න්ති සීලවත්තානං දාතුකාමො හුත්වා විත්තෙසි “විධුරපණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තයිස්සාමි”ති. සො තං උපට්ඨානං ආගතං ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා පඤ්භං පුච්ඡි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා උපඨිස්ථාථමාහ —

222. “රාජා අවොච විධුරං, ධම්මකාමො යුධිට්ඨිලො”ති;
පරිත්තො රඤ්ඤො ව විධුරස්ස ව වචනපට්ඨවනං හොති —

“බ්‍රාහ්මණෙ විධුර පරියෙස, සීලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.

223. “විරතෙ මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

224. “දුල්ලභා බ්‍රාහ්මණා දෙව, සීලවන්තො බහුස්සුතා;
විරතා මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ තෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං.

225. “දස බල මහාරාජ, යා තා බ්‍රාහ්මණජාතියො;
තෙසං විහඬිගං විවයං, විත්ථාරොන සුණොහි මෙ.

226. “පසිබ්බකෙ ගහෙත්වාන, පුණ්ණෙ මූලස්ස සංවුතෙ;
ඔසධිකායො ගන්ථෙත්ති, න්හාපයන්ති ජපන්ති ව.

227. “තිකිච්ඡකසමා රාජ, තෙපි වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්ඛාතා තෙ මහාරාජ, තාදියෙ නිපතාමසෙ.

228. “අපෙතා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සීලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.

229. “විරතෙ මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

230. “කිඬිකිණිකායො ගහෙත්වා, සොසෙත්ති පුරතොපි තෙ;
පෙසනානිපි ගච්ඡන්ති, රථවරියාසු සික්ඛරෙ.

231. “පරිවාරකසමා රාජ, තෙපි වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්ඛාතා තෙ මහාරාජ, තාදියෙ නිපතාමසෙ.

232. “අපෙතා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සීලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.

233. “විරතෙ මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

234. “කමණ්ඩලං ගහෙත්වාන, වඬිකදණ්ඩඤ්ච බ්‍රාහ්මණා;
පච්චුපෙස්සන්ති රාජානො, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
නාදින්නෙ වුට්ඨනිස්සාම, ගාමම්හි වා වනම්හි වා.

235. “නිග්ගාහකසමා රාජ, තෙපි වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්ඛාතා තෙ මහාරාජ, තාදියෙ නිපතාමසෙ.

236. “අපෙතා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සීලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.

237. “විරතෙ මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

238. “පරුල්භකච්ඡනබලොමා, පඬිකදන්තා රජස්සිරා;
ඔකිණ්ණා රජරෙණුහි, යාවකා විවරන්ති තෙ.

239. “බාණුසාතසමා රාජ, තෙපි වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්ඛාතා තෙ මහාරාජ, තාදියෙ නිපතාමසෙ.

240. “අපෙතා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුච්චන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සීලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.

241. “විරතෙ මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.

242. “හරිතකං ආමලකං, අම්බං ජම්බුං විහිතකං;
ලබ්ඪං දන්තපොණානි, බෙලුවා බදරානි ව.

243. “රාජායතනං උච්ඡුප්පං, ධුමනෙත්තං මධුඅඤ්ජනං;
උච්චාවචානි පණ්ණානි, විපණෙත්ති ජනාධිප.

244. “වාණිජකසමා රාජ, තෙපි වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්කාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ.
245. “අපෙනා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සිලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.
246. “විරතෙ මෙටුනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.
247. “කසිවාණිජ්ජං කාරෙන්ති, පොසයන්ති අජෙළකෙ;
කුමාරියො පවෙච්ඡන්ති, විවාහන්තාවහන්ති ව.
248. “සමා අම්බට්ඨවෙස්සෙහි, තෙපි වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්කාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ.
249. “අපෙනා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සිලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.
250. “විරතෙ මෙටුනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.
251. “නික්ඛිත්තහික්ඛං භුඤ්ජන්ති, ගාමෙස්වෙකෙ පුරොහිතා;
බහු තෙ පරිපුච්ඡන්ති, අණ්ඩච්ඡෙදා නිලඤ්ජකා.
252. “පසුපි තත්ථ භඤ්ඤන්ති, මහිංසා සුකරා අජා;
ගොසාතකසමා රාජ, තෙපි වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්කාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ.
253. “අපෙනා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සිලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.
254. “විරතෙ මෙටුනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.
255. “අසිවම්මං ගහෙන්වාන, බග්ගං පග්ගස්භ බ්‍රාහ්මණා;
වෙස්සපපෙසු තිට්ඨන්ති, සත්ථං අබ්බාහයන්තිපි.
256. “සමා ගොපනිසාදෙහි, තෙපි වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්කාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ.
257. “අපෙනා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සිලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.
258. “විරතෙ මෙටුනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.
259. “අරඤ්ඤෙ කුටිකං කත්වා, කුටානි කාරයන්ති තෙ;
සසබ්බොරෙ බාධෙන්ති, ආගොධා මච්ඡකච්ඡපං.
260. “තෙ ලුද්දකසමා රාජ, තෙපි වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්කාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ.
261. “අපෙනා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)
න තෙ වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සිලවන්තෙ බහුස්සුතෙ.
262. “විරතෙ මෙටුනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං;
දක්ඛිණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.
263. “අඤ්ඤෙ ධනස්ස කාමා හි, හෙට්ඨාමඤ්ඤෙ පසක්කිතා;
රාජානො උපරි න්භායන්ති, සොමයාගෙ උපට්ඨිතෙ.
264. “මලමජ්ජකසමා රාජ, තෙපි වුවුවන්ති බ්‍රාහ්මණා;
අක්කාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ.

265. “අපෙතා තෙ ව බ්‍රහ්මඤ්ඤා, (ඉති රාජා කොරබොයා)

න තෙ වුව්වන්ති බ්‍රහ්මණා;

අඤ්ඤෙ විධුර පරියෙස, සීලවන්තෙ බ්‍රහ්ස්සුතෙ.

266. “චිරතෙ මෙජුනා ධම්මා, යෙ මෙ භුඤ්ජෙය්‍ය භොජනං;

දක්ඛණං සම්ම දස්සාම, යත්ථ දින්නං මහජ්ජල”න්ති.

තත්ථ සීලවන්තෙති මග්ගෙනාගතසීලෙ. බ්‍රහ්ස්සුතෙති පටිවෙධබ්‍රහ්ස්සුතෙ. දක්ඛණන්ති දානං. යෙ තෙති යෙ ධම්මිකා සමණබ්‍රාහ්මණා තව දානං භුඤ්ජෙය්‍යං, තෙ දුල්ලභා. බ්‍රාහ්මණජාතියොති බ්‍රාහ්මණකුලානි. තෙසං විහඬිගං විවයන්ති තෙසං බ්‍රාහ්මණානං විහඬිගං මම පඤ්ඤාය විචිතභාවං චිත්ථාරොන සුණොහි. සංවුතෙති බද්ධමුඛෙ. ඔසධිකායො ගන්ථෙත්තීති “ඉදං ඉමස්ස රොගස්ස භෙසජ්ජං, ඉදං ඉමස්ස රොගස්ස භෙසජ්ජ”න්ති එවං සීලොකෙ බන්ධිත්වා මනුස්සානං දෙන්ති. න්හාපයන්ති නිහාපනං නාම කරොන්ති. ජපන්ති වානි භූතච්ජං පරිවත්තෙන්ති. තිකිච්ජකසමාති වෙජ්ජසදිසා. තෙපි වුව්වන්ති තෙපි “බ්‍රාහ්මණා වා මයං, අබ්‍රාහ්මණා වා”ති අජානිත්වා වෙජ්ජකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙන්තා වොහාරොන “බ්‍රාහ්මණා”ති වුව්වන්ති. අක්ඛාතා තෙති ඉමෙ තෙ මයා වෙජ්ජබ්‍රාහ්මණා නාම අක්ඛාතා. නිපතාමසෙති වදෙහි දානි, කිං තාදිසෙ බ්‍රාහ්මණෙ නිපතාම, නිමන්තනත්ථාය උපසඩ්ධිමාම, අත්ථි තෙ එතෙහි අත්ථොති පුච්ඡති. බ්‍රහ්මඤ්ඤාති බ්‍රාහ්මණධම්මතො. න තෙ වුව්වන්ති තෙ බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණා නාම න වුව්වන්ති.

කිඩ්ඛිණිකායොති මහාරාජ, අපරෙපි බ්‍රාහ්මණා අත්තනො බ්‍රාහ්මණධම්මං ඡඩ්ඛෙත්වා ජීවිකත්ථාය රාජරාජමහාමත්තානං පුරතො කංසතාලෙ ගහෙත්වා වාදෙන්තා ගායන්තා ගච්ඡන්ති. පෙසනානිපීති දාසකම්මකරා විය පෙසනානිපි ගච්ඡන්ති. රථවරියාසුති රථසිප්පං සික්ඛන්ති. පරිවාරකසමාති දාසකම්මකරසදිසා. වඩ්ඛදණ්ඩන්ති වඩ්ඛදණ්ඩකට්ඨං. පච්චුපෙස්සන්ති රාජානොති රාජරාජමහාමත්තෙ පටිච්ච ආගම්ම සන්ධාය උපසෙවන්ති. ගාමෙසු නිගමෙසු වානි තෙසං නිවෙසනද්වාරෙ නිසීදන්ති. නිග්ගහකසමාති නිග්ගහකාරකෙහි බලියාධකරාජපුරිසෙහි සමා. යථා තෙ පුරිසා “අග්ගහෙත්වා න ගමිස්සාමා”ති නිග්ගහං කත්වා ගණ්හන්තියෙව, තථා “ගාමෙ වා වනෙ වා අලද්ධා මරන්තාපි න වුට්ඨිත්ථිසාමා”ති උපවසන්ති. තෙපිති තෙපි බලියාධකසදිසා පාපධම්මා.

රජරෙණුහීති රජෙහි ව පංසුහි ව ඔකිණ්ණා. යාවකාති ධනයාවකා. බාණුසාතසමාති මලිනසරිතයා ක්‍රමාමබෙත්තෙ බාණුසාතකෙහි භූමිං බණිත්වා ක්‍රමාබාණුකඋද්ධරණකමනුස්සෙහි සමානා, “අග්ගහෙත්වා න ගමිස්සාමා”ති නිව්වලභාවෙන ධීතත්තා නිබණ්ණිත්වා යිතවතිබාණුකා වියානිපි අත්ථො. තෙපිති තෙපි තථා ලද්ධං ධනං වඩ්ඪියා පයොජෙත්වා පුන තථෙව ධීතත්තා දුස්සීලා බ්‍රාහ්මණා.

උච්ඡුපුටන්ති උච්ඡුඤ්චෙව ආණිතපුටඤ්ච. මධුඅඤ්ජනන්ති මධුඤ්චෙව අඤ්ජනඤ්ච. උච්චාවචානීති මහග්ගඅප්පග්ගසානි. පණියානීති හණ්ඩානි. විපණෙත්තීති වික්කිණන්ති. තෙපිති තෙපි ඉමානි එත්තකානි වික්කිණිත්වා ජීවිකකප්පකා ආණිජකබ්‍රාහ්මණා. පොසයන්තිති ගොරසවික්කයෙන ජීවිකකප්පනත්ථං පොසෙන්ති. පවෙච්ඡන්තිති අත්තනො ධීතරො හිරඤ්ඤසුචණ්ණං ගහෙත්වා පරෙසං දෙන්ති. තෙ එවං පරෙසං දදමානා විවාහන්ති නාම, අත්තනො පුත්තානං අත්ථාය ගණ්හමානා ආවාහන්ති නාම. අම්බට්ඨවෙජ්ජසෙහිති කුටුම්භිකෙහි වෙව ගහපතීහි ව සමා, තෙපි වොහාරවසෙන “බ්‍රාහ්මණා”ති වුව්වන්ති.

නික්ඛිත්තඝික්ඛන්ති ගාමපුරොහිතා හුත්වා අත්තනො අත්ථාය නිබද්ධඝික්ඛං. බහු තෙති බහු ජනා එතෙ ගාමපුරොහිතෙ නක්ඛිත්තමුහුත්තමඬිගලානි පුච්ඡන්ති. අණ්ඩච්ඡෙදා නිලඤ්ජකානි හතිං ගහෙත්වා බලිබද්දානං අණ්ඩච්ඡෙදකා වෙව තිසුලාදිඅධිකකරණෙන ලඤ්ජකා ව, ලක්ඛණකාරකානි අත්ථො. තත්ථානි තෙසං ගාමපුරොහිතානං ගෙහෙසු මංසවික්කිණනත්ථං එතෙ පසුආදයොපි හඤ්ඤන්ති. තෙපිති තෙපි ගොසාතකසමා බ්‍රාහ්මණාති වුව්වන්ති.

අසිවම්මන්ති අසිලට්ඨිඤ්චෙව කණ්ඩවාරණඤ්ච. වෙස්සපථෙසුති වාණිජානං ගමනමග්ගෙසු. සත්ථං අබ්බාහයන්ති සත්ථවාහානං හත්ථතො සතම්පි සහස්සම්පි ගහෙත්වා සත්ථෙ වොරාට්ඨං අතිබාහෙන්ති. ගොපනිසාදෙහීති ගොපාලකෙහි වෙව නිසාදෙහි ව ගාමසාතකවොරෙහි සමාති වුත්තං. තෙපිති තෙපි එවරුපා බ්‍රාහ්මණාති වුව්වන්ති. කුටානි කාරයන්ති තෙති කුටපාසාදීනි රොපෙන්ති. සසබ්බොරෙති සසෙ වෙව බ්බොරෙ ව. එතෙන ථලවරෙ මිගෙ දස්සෙති. ආගොධා මච්ඡකච්ඡපන්ති ථලපෙසු තාව ආගොධතො මහන්තෙ ව බුද්දකෙ ව පාණයො බාධෙත්ති මාරෙන්ති, ජලපෙසු මච්ඡකච්ඡපෙ. තෙපිති තෙපි ලුද්දකසමා බ්‍රාහ්මණාති වුව්වන්ති.

අඤ්ඤෙ ධනස්ස කාමා හීති අපරෙ බ්‍රාහ්මණා ධනං පත්ථෙත්තා. හෙට්ඨාමඤ්චෙ පසක්කිතානි “කලිපවාහකම්මං කාරෙස්සාමා”ති රතනමයං මඤ්චං කාරෙත්වා තස්ස හෙට්ඨා නිපන්තා අච්ඡන්ති. අථ තෙසං සොමයාගෙ උපට්ඨිතෙ රාජානො උපරි නභායන්ති, තෙ කිර සොමයාගෙ නිට්ඨිතෙ ආගන්ත්වා තස්මිං මඤ්චෙ නිසීදන්ති. අථ තෙ අඤ්ඤෙ බ්‍රාහ්මණා “කලිං පවාහෙස්සාමා”ති නභාපෙන්ති. රතනමඤ්චො වෙව රඤ්ඤො රාජාලඬිකාරො ව සබ්බො හෙට්ඨාමඤ්චෙ නිපන්තස්සෙව හොති. තෙපිති තෙපි මලමජ්ජකෙහි නභාපිතෙහි සදිසා බ්‍රාහ්මණාති වුව්වන්ති.

එවැනිවිටම වොහාරමත්තබ්බාගමනෙ දස්සෙත්වා ඉදානි පරමත්ථබ්බාගමනෙ දස්සෙන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

267. “අත්ථි බො බ්‍රාහ්මණා දෙව, සීලවන්තො බහුස්සුතා;
චරතා මෙට්ඨනා ධම්මා, යෙ තෙ භුඤ්ජෙය්‍යු භොජනං.

268. “එකඤ්ච භත්තං භුඤ්ජන්ති, න ච මජ්ජං පිචන්ති තෙ;
අක්ඛාතා තෙ මහාරාජ, තාදිසෙ නිපතාමසෙ”ති.

තත්ථ සීලවන්තොති අරියසීලෙන සමන්තාගතා. බහුස්සුතාති පටිවේධබාහුසච්චෙන සමන්තාගතා. තාදිසෙති එවරූපෙ බාහිතපාපෙ පටිවේකබුද්ධබ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තනත්ථාය උපසඬකමාමාති.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා පුච්ඡි “සම්ම විධුර, එවරූපා අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යා බ්‍රාහ්මණා කභං වසන්ති”ති? උත්තරභිමවන්තෙ නන්දමූලකපබ්බාරො, මහාරාජාති. “තෙන හි, පණ්ඩිත, තව බලෙන මය්හං තෙ බ්‍රාහ්මණෙ පරියෙසා”ති කුට්ඨමානසො ගාථමාහ -

269. “එතෙ බො බ්‍රාහ්මණා විධුර, සීසවන්තො බහුස්සුතා;
එතෙ විධුර පරියෙස, බිජ්ජඤ්ච තෙ නිමන්තයා”ති.

මහාසත්තො “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, නගරං අලඬකාරාපෙත්වා සබ්බෙ නගරවාසීනො දානං දත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සමාදින්නසීලා භොන්තු”ති හෙරිං වරාපෙත්වා “තුම්හෙපි සද්ධිං පරිජනෙන උපොසථං සමාදියථා”ති වත්වා සයං පාතොව භුඤ්ජිත්වා උපොසථං සමාදාය සායන්හසමයෙ ජාතිපුප්ඵපුණ්ණං සුවණ්ණසමුග්ගං ආහරාපෙත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං පඤ්චපතිට්ඨිතං පතිට්ඨතිත්වා පටිවේකබුද්ධානං ගුණෙ අනුස්සරිත්වා වන්දිත්වා “උත්තරභිමවන්තෙ නන්දමූලකපබ්බාරොති නො පඤ්චසතා පටිවේකබුද්ධා ස්වෙ අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හන්තු”ති නිමන්තෙත්වා ආකාසෙ අට්ඨ පුප්ඵමුට්ඨියො විස්සජ්ජෙසි. තදා තත්ථ පඤ්චසතා පටිවේකබුද්ධා වසන්ති, පුප්ඵානි ගන්ත්වා තෙසං උපරි පතිංසු. තෙ ආවජ්ජෙත්තා තං කාරණං ඤත්වා “මාරිසා, විධුරපණ්ඩිතෙන නිමන්තිතම්හ, න බො පනෙස ඉත්තරසත්තො, බුද්ධඬකුරො එස, ඉමස්මිංයෙව කජ්ජෙ බුද්ධො භවිස්සති, කරිස්සාමස්ස සම්ගහ”න්ති නිමන්තනං අධිවාසයිංසු. මහාසත්තො පුප්ඵානං අනාගමනසඤ්ඤාය අධිවාසිතභාවං ඤත්වා “මහාරාජ, ස්වෙ පටිවේකබුද්ධා ආගමිස්සන්ති, සක්කාරසම්මානං කරොහී”ති ආහ. රාජා පුනදිවසෙ මහාසක්කාරං කත්වා මහාතලෙ මහාරහානි ආසනානි පඤ්ඤෙපෙසි. පටිවේකබුද්ධා අනොතත්තදහෙ කතසර්වපිජග්ගතා වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා රාජධිගණෙ ඔතරිංසු. රාජා ච බොධිසත්තො ච පසන්නාමානසා තෙසං භත්ථනො පත්තානි ගහෙත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා නිසීදාපෙත්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්චිංසු. භත්තකිච්චපරියොසානෙ ච පුනදිවසත්ථායාති එවං සත්ත දිවසෙ නිමන්තෙත්වා මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ අදංසු. තෙ අනුමොදනං කත්වා ආකාසෙන තත්ථෙව ගතා, පරික්ඛාරාපි තෙහි සද්ධිංයෙව ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, කොසලරඤ්ඤො මම උපට්ඨාකස්ස සතො විවෙය්‍යදානං දාතුං, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්නෙපි බුද්ධෙ දානං අදංසුයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, විධුරපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[496] 13. භික්ඛාපරම්පරජාතකවණ්ණනා ද්වාදසමා.

සුමුමාලරූපං දිස්වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සද්ධො අහොසි පසන්තො, තථාගතස්ස වෙව සඬිසස්ස ව නිබද්ධං මහාසක්කාරං කරොති. අට්ඨකදිවසං චිත්තෙසි “අහං බුද්ධරත්නස්ස වෙව සඬිසරත්නස්ස ච පණිතානි බාදනියභොජනියානි වෙව සුමුමවත්ථානි ච දෙන්තො නිච්චං මහාසක්කාරං කරොමි, ඉදානි ධම්මරත්නස්සපි කරිස්සාමි, කථං නු බො තස්ස සක්කාරං කරොන්තෙන කත්තබ්බ”න්ති. සො බහුති ගන්ධමාලාදිති ආදාය ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුච්ඡි “අහං, භත්තෙ, ධම්මරත්නස්ස සක්කාරං කත්තුකාමොමිහි, කථං නු බො තස්ස සක්කාරං කරොන්තෙන කත්තබ්බ”න්ති. අථ නං සත්ථා ආහ - “සවෙ ධම්මරත්නස්ස සක්කාරං කත්තුකාමො, ධම්මහණ්ඩාගාරිකස්ස ආනන්දස්ස සක්කාරං කරොහී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ථෙරං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ මහන්තෙන සක්කාරෙන අත්තනො ගෙහං නෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා ගන්ධමාලාදිති පුජෙත්වා නානග්ගරසභොජනං දත්වා මහග්ගෙ නිච්චරජ්ජහොනකෙ සාටකෙ අදාසි. ථෙරොපි “අයං සක්කාරො ධම්මරත්නස්ස කතො, න මය්හං අනුච්ඡවිකො, අග්ගසාවකස්ස ධම්මසෙනාපතිස්ස අනුච්ඡවිකො”ති චිත්තෙත්වා පිණ්ඩපාතඤ්ච වත්ථානි ච විහාරං භරිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස අදාසි. සොපි “අයං සක්කාරො ධම්මරත්නස්ස කතො, එකන්තෙන ධම්මස්සාමිනො සම්මාසම්බුද්ධස්සෙව අනුච්ඡවිකො”ති චිත්තෙත්වා දසබලස්ස අදාසි. සත්ථා අත්තනො උත්තරිතරං අදිස්වා පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජි, චීවරසාටකෙ අග්ගහෙසි.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, අසුකො නාම කුටුම්භිකො ‘ධම්මරත්නස්ස සක්කාරං කරොමි’ති ධම්මහණ්ඩාගාරිකස්ස ආනන්දත්ථෙරස්ස අදාසි. ථෙරො ‘නායං මය්හං අනුච්ඡවිකො’ති

ධම්මසේනාපතීනෝ අදාසි, සොපි ‘නායං මය්හං අනුච්ඡවිකො’ති තථාගතස්ස අදාසි. තථාගතො අඤ්ඤං උත්තරිතරං අපස්සන්තො අත්තනො ධම්මස්සාමිතාය ‘මය්හමෙවෙසො අනුච්ඡවිකො’ති තං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජී, වීචරසාටකෙපි ගණ්ඨි, එවං සො පිණ්ඩපාතො යථානුච්ඡවිකතාය ධම්මස්සාමිතොව පාදමූලං ගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව පිණ්ඩපාතො පරම්පරා යථානුච්ඡවිකං ගච්ඡති, පුබ්බෙපි අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ අගමාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො අගතිගමනං පභාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්නො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. එවං සන්තෙපිස්ස විනිච්ඡයො සුඤ්ඤො විය අහොසි. රාජා අත්තනො අගුණගවෙසකො හුත්වා අන්තොනිවෙසනාදීනි පරිග්ගණ්හන්තො අත්තෙපුරෙ ව අන්තොනගරෙ ව ද්වාරගාමෙසු ව අත්තනො අගුණං කට්ඨන්තං අදිස්වා “ජනපදෙ ගවෙසිස්සාමි”ති අමච්චානං රජ්ජං නියායාදෙන්වා පුරොහිතෙන සද්ධිං අඤ්ඤාතකවෙසෙනෙව කාසිරට්ඨෙ වරන්තො කඤ්චි අගුණං කට්ඨන්තං අදිස්වා පච්චන්තෙ එකං නිගමං පත්වා බහිද්වාරසාලායං නිසීදි. තස්මිං බණෙ නිගමවාසී අසීතිකොට්ඨිහවො කුටුම්භිකො මහන්තෙන පරිවාරෙන න්හානතිත්ථං ගච්ඡන්තො සාලායං නිසීන්තං සුවණ්ණවණ්ණං සුබ්බාලසරීරං රාජානං දිස්වා උප්පන්නසිනෙනො සාලං පවිසිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “ඉධෙව හොථා”ති වත්වා ගෙහං ගන්ත්වා නානග්ගරසභොජනං සම්පාදෙන්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන හත්තභාජනානි ගාභාපෙත්වා අගමාසි. තස්මිං බණෙ හිමවන්තවාසී පඤ්චාහිඤ්ඤො තාපසො ආගන්ත්වා තත්ථෙව නිසීදි. නන්දමූලකපබ්බාරතො පච්චෙකබුද්ධොපි ආගන්ත්වා තත්ථෙව නිසීදි.

කුටුම්භිකො රඤ්ඤො හත්ථධොවනඋදකං දත්වා නානග්ගරසෙහි සුපබ්බාඤ්ජනෙහි හත්තපාතිං සජ්ජෙත්වා රඤ්ඤො උපනෙසි. රාජා නං ගහෙත්වා පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසි. බ්‍රාහ්මණො ගහෙත්වා තාපසස්ස අදාසි. තාපසො පච්චෙකබුද්ධස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වාමහත්ථෙන හත්තපාතිං, දක්ඛිණහත්ථෙන කමණ්ඩලුං ගහෙත්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා පත්තෙ හත්තං පක්ඛිපි. සො කඤ්චි අනිමන්තෙත්වා අනාපුච්ඡිත්වා පරිභුඤ්ජී. තස්ස හත්තකිච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො වින්තෙසි “මයා රඤ්ඤො හත්තං දින්තං, රඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණස්ස, බ්‍රාහ්මණෙන තාපසස්ස, තාපසෙන පච්චෙකබුද්ධස්ස, පච්චෙකබුද්ධො කඤ්චි අනාපුච්ඡිත්වා පරිභුඤ්ජී, කිං නු බො ඉමෙසං එත්තකං දානකාරණං, කිං ඉමස්ස කඤ්චි අනාපුච්ඡිත්වා ව භුඤ්ජනකාරණං, අනුපුබ්බෙන තෙ පුච්ඡිස්සාමි”ති. සො එකෙකං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා පුච්ඡී. තෙපිස්ස කට්ඨස්සං –

270. “සුබ්බාලරූපං දිස්වා, රට්ඨා විවනමාගතං;
කුටාගාරවරූපෙන, මහාසයනමුපාසිතං.
271. “තස්ස තෙ පෙමකෙනාහං, අදාසිං වඩ්ඪමොදනං;
සාලිනං විවිතං හත්තං, සුචිං මංසුපසෙවනං.
272. “තං ත්වං හත්තං පටිග්ගය්හ, බ්‍රාහ්මණස්ස අදාසයි;
අත්තානං අනසිත්වාන, කොයං ධම්මො නමත්ථු තෙ.
273. “ආවරියො බ්‍රාහ්මණො මය්හං, කිච්චාකිච්චෙසු බ්‍යාවටො;
ගරු ව ආමන්තතීයො ව, දාතුමරහාමි භොජනං.
274. “බ්‍රාහ්මණං දානි පුච්ඡාමි, ගොතමං රාජපුත්තං;
රාජා තෙ හත්තං පාදාසි, සුචිං මංසුපසෙවනං.
275. “තං ත්වං හත්තං පටිග්ගය්හ, ඉසිස්ස භොජනං අදා;
අබෙත්තඤ්ඤසි දානස්ස, කොයං ධම්මො නමත්ථු තෙ.
276. “හරාමි පුත්තදාරෙ ව, සරෙසු ගධිතො අහං;
භුඤ්ජෙ මානුසකෙ කාමෙ, අනුසාසාමි රාජිනො.
277. “ආරඤ්ඤිකස්ස ඉසිනො, වීරරත්තං තපස්සිනො;
චුඩ්ඪස්ස භාවිතත්තස්ස, දාතුමරහාමි භොජනං.
278. “ඉසිඤ්ච දානි පුච්ඡාමි, කිසං ධමනිසන්ථනං;
පරුළ්භකච්ඡනබලොමං, පඩ්ඤ්ඤාතං රජස්සිරං.
279. “එකො අරඤ්ඤෙ විහරසි, නාවකඩ්ඛසි ජීවිතං;
භික්ඛු කෙන තයා සෙය්‍යා, යස්ස ත්වං භොජනං අදා.
280. “බණන්තාලුකලම්බානි, බිලාලිතක්කලානි ව;
ධුනං සාමාකතීවාරං, සඩ්ඝාරියං පසාරියං.
281. “සාකං හිසං මධුං මංසං, බදරාමලකානි ව;
තානි ආහරිත්වා භුඤ්ජාමි, අත්ථි මෙ සො පරිග්ගහො.
282. “පවන්තො අපවන්තස්ස, අමමස්ස සකිඤ්චනො;
අනාදානස්ස සාදානො, දාතුමරහාමි භොජනං.

283. “හික්බිසුව දානි පුච්ඡාමි, තුණ්හිමාසින සුබ්බතං;
ඉසි තෙ හත්තං පාදාසි, සුචිං මංසුපසෙවනං.
284. “තං ත්වං හත්තං පටිග්ගය්හ, තුණ්හි භුඤ්ජසි එකකො;
නාඤ්ඤං කඤ්චි නිමන්තෙසි, කොයං ධම්මො නමන්ත්රු තෙ.
285. “න පචාමි න පාවෙමි, න ඡින්නාමි න ඡෙදයෙ;
තං මං අකිඤ්චනං ඤත්වා, සබ්බපාපෙහි ආරතං.
286. “වාමෙන හික්බිමාදාය, දක්ඛිණෙන කමණ්ඩලං;
ඉසි මෙ හත්තං පාදාසි, සුචිං මංසුපසෙවනං.
287. “එතෙ හි දාතුමරහන්ති, සමමා සපරිග්ගහා;
පච්චනිකමහං මඤ්ඤෙ, යො දාතාරං නිමන්තයෙ”ති.

තත්ථ චිවනන්ති නිරුද්ධාරඤ්ඤසදිසං ඉමං පච්චන්තං ආගතං. කුටාගාරවරුපෙනන්ති කුටාගාරවරෙන උපගතං, එකං වරකුටාගාරවාසිනන්ති අත්ථො. මහාසයනමුපාසිතන්ති තත්ථෙව සුපඤ්ඤත්තං සිරිසයනං උපාසිතං. තස්ස තෙති එවරුපං තං දිස්වා අහං පෙමමකාසිං, තස්ස තෙ පෙමකෙන. වඩ්ඪමොදනන්ති උත්තමොදනං. චිවිතන්ති අපගතඛණ්ඩකාලකෙහි චිවිතතණ්ඩුලෙහි කතං. අදාසයිති අදාසි. අත්තානන්ති අත්තනා, අයමෙව වා පායො. අනසිත්වානාති අභුඤ්ජිත්වා. කොයං ධම්මොති මහාරාජ, කො එස තුම්හාකං සභාවො. නමන්ත්රු තෙති නමො තව අත්ත්රු, යො ත්වං අත්තනා අභුඤ්ජිත්වා පරස්ස අදාසි.

ආවරියොති කුටුම්භික එස මය්හං ආචාරසික්ඛාපකො ආවරියො. බ්‍යාවචොති උස්සුකො. ආමන්තනීයොති ආමන්තෙතබ්බයුත්තකො මයා දින්නං හත්තං ගහෙතුං අනුරුපො. දාතුමරහාමිති “අහං එවරුපස්ස ආවරියස්ස භොජනං දාතුං අරහාමි”ති රාජා බ්‍රාහ්මණස්ස ගුණං චණ්ණෙසි. අබෙත්තඤ්ඤසීති නාහං දානස්ස බෙත්තං, මයි දින්නං මහජ්ඵලං න භොතිති එවං අත්තනං දානස්ස අබෙත්තං ජානාසි මඤ්ඤෙති. අනුසාසාමිති අත්තනො අත්ථං පහාය රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසාමි.

එවං අත්තනො අගුණං කටේත්වා ආරඤ්ඤිකස්සාති ඉසිනො ගුණං කටේසි. ඉසිනොති සීලාදිගුණපරියෙසකස්ස. තපස්සිනොති තපනිස්සිතස්ස. වුඩ්ඪස්සාති පණ්ඩිතස්ස ගුණවුඩ්ඪස්ස. නාවකඩ්ඪසීති සයං දුල්ලභභොජනො හුත්වා එවරුපං භොජනං අඤ්ඤස්ස දෙසි, කිං අත්තනො ජීවිතං න කඩ්ඪසි. හික්බු කෙනාති අයං හික්බු කතරෙන ගුණෙන තයා සෙට්ඨතරො.

බණන්තාලුකලම්බනීති බණන්තො ආලුනි වෙව තාලකන්දානි ව. බීලාලිතක්කලානි වාති බීලාලිකන්දකක්කලකන්දානි ව. ධුනං සාමාකනීවාරන්ති සාමාකඤ්ච නිවාරඤ්ච ධුනිත්වා. සඬ්ඝාරියං පසාරියන්ති එතෙ සාමාකනීවාරෙ ධුනන්තො සඬ්ඝාරෙත්වා පුන සුක්ඛාපිතෙ පසාරෙත්වා සුජ්ජෙන පජ්ජොටේත්වා කොට්ටේත්වා තණ්ඩුලෙ ආදාය පචිත්වා භුඤ්ජාමිති වදති. සාකන්ති යං කිඤ්චි සුපෙය්‍යාපණ්ණං. මංසන්ති සීහබ්‍යග්ඝවිසාසාදිමංසං. තානි ආහරිත්වාති තානි සාකාදිති ආහරිත්වා. අමමස්සාති තණ්හාදිට්ඨිමමත්තරහිතස්ස. සකිඤ්චනොති සපලිබ්බොධො. අනාදානස්සාති නිග්ගහණස්ස. දාතුමරහාමිති එවරුපස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස අත්තනා ලද්ධභොජනං දාතුං අරහාමි.

තුණ්හිමාසිනන්ති කිඤ්චි අවත්වා නිසින්නං. අකිඤ්චනන්ති රාගකිඤ්චනාදිහි රහිතං. ආරතන්ති විරතං සබ්බපාපානි පහාය යීතං. කමණ්ඩලන්ති කුණ්ඩිකං. එතෙ හීති එතෙ රාජාදයො තයො ජනාති හත්ථං පසාරෙත්වා තෙ නිද්දිසන්තො එවමාහ. දාතුමරහන්ති මාදිසස්ස දාතුං අරහන්ති. පච්චනිකන්ති පච්චනිකපටිපදං. දායකස්ස හි නිමන්තනං එකච්ඡති යා අනෙසනාසු අඤ්ඤතරාය පිණ්ඩපාතපරියෙසනාය ජීවිකකප්පනසඬ්ඛාතා මිච්ඡාජීවපටිපත්ති නාම භොති.

තස්ස චවනං සුත්වා කුටුම්භිකො අත්තමනො ද්වෙ ඔසානගාථා අභාසි —

288. “අත්ථාය වත මෙ අජ්ජ, ඉධාගච්ඡී රටෙසභො;
සොහං අජ්ජ පජානාමි, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං.
289. “රට්ඨෙසු ගිද්ධා රාජානො, කිච්චාකිච්චෙසු බ්‍රාහ්මණා;
ඉසි මූලඵලෙ ගිද්ධා, විජ්ජමුත්තා ව හික්බවො”ති.

තත්ථ රටෙසභොති රාජානං සන්ධායාහ. කිච්චාකිච්චෙසුති රඤ්ඤො කිච්චකරණියෙසු. හික්බවොති පච්චෙකබුද්ධා හික්බවො පන සබ්බභවෙහි විජ්ජමුත්තා.

පච්චෙකබුද්ධො තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො, තථා තාපසො. රාජා පන කතිපාහං තස්ස සන්තිකෙ වසිත්වා බාරාණසිමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව පිණ්ඩපාතො යථානුච්ඡවිකං ගච්ඡති , පුබ්බෙපි ගතොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුටුම්භිකො ධම්මරත්නස්ස සක්කාරකාරකො කුටුම්භිකො අහොසි, රාජා ආනන්දො, පුරොහිතො සාරිපුත්තො, හිමවන්තතාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

භික්ඛාපරම්පරජාතකවණ්ණනා තෙරසමා.

ජාතකුද්දානං –

කෙදාරං වන්දකින්තරී, උක්කුසුද්දාලහිසකං;
සුරුචි පඤ්චුපොසථං, මහාමොරඤ්ච තච්ඡකං.

මහාවාණිජ සාධිනං, දසබ්බාහිමණජාතකං;
භික්ඛාපරම්පරාපි ව, තෙරසානි පකිණ්ණකෙ.

පකිණ්ණකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. වීසතිනිපාතො

[497] 1. මාතඨගජාතකවණ්ණනා

කුතො නු ආගච්ඡති දුම්මවාසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උදෙනං නාම වංසරාජානං ආරබ්භ කට්ඨං. තස්මිඤ්භි කාලෙ ආයස්මා පිණ්ඩොලභාරද්වාපො ජෙනවනතො ආකාසෙන ගන්ත්වා යෙභුයොන කොසම්බියං උදෙනස්ස රඤ්ඤො උය්‍යානං දිවාචිහාරාය ගච්ඡති. ථෙරො කිර පුරිමභවෙ රජ්ජං කාරෙන්තො දීඝමද්ධානං තස්මිං උය්‍යානෙ මහාපරිවාරො සම්පත්තිං අනුභවි. සො තෙන පුබ්බාවිණ්ණෙන යෙභුයොන තත්ථෙව දිවාචිහාරං නිසිදිත්වා ඵලසමාපත්තිසුබෙන විනිනාමෙති. තස්මිං ඵකදිවසං තත්ථ ගන්ත්වා සුපුප්ඵිතසාලමූලෙ නිසින්තෙ උදෙනො සත්තාහං මහාපානං පිවිත්වා “උය්‍යානකීළං කීළිස්සාමි”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා මඩ්ගලසිලාපට්ටෙ අඤ්ඤතරාය ඉත්ථියා අඩකෙ නිපන්තො සුරාමදමත්තතාය නිද්දං ඔක්කමි. ගායන්තා නිසින්තිත්ථියො තුරියානි ඡඩ්ඛෙත්වා උය්‍යානං පවිසිත්වා පුප්ඵලාදීනි විවිනන්තියො ථෙරං දිස්වා ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසිදිංසු. ථෙරො තාසං ධම්මකථං කට්ඨන්තො නිසිදි. ඉතරාපි ඉත්ථි අඩකං වාලෙන්වා රාජානං පබ්බොධෙත්වා “කුභිං තා වසලියො ගතා”ති චුත්තෙ “ඵකං සමණං පරිවාරෙන්වා නිසින්තා”ති ආහ. සො කුද්ධො ගන්ත්වා ථෙරං අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා “හන්දාහං, තං සමණං තම්බකිපිල්ලකෙහි බාදාපෙස්සාමි”ති කොධවසෙන ථෙරස්ස සරිරෙ තම්බකිපිල්ලකපුටං හින්දාපෙසි. ථෙරො ආකාසෙ යත්වා තස්සොවාදං දත්වා ජෙනවනෙ ගන්ධකුට්ඨ්වාරෙයෙව ඔතරිත්වා තථාගතෙන “කුතො ආගතොසි”ති පුට්ඨො ථෙරො තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, භාරද්වාජ, උදෙනො ඉදානෙව පබ්බජිතෙ විහෙයෙති, පුබ්බෙපි විහෙයෙසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ තදා මහාසත්තො බහිනගරෙ වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්ති, “මාතඨගො”තිස්ස නාමං කරිංසු. අපරභාගෙ විඤ්ඤානං පත්තො “මාතඨගපණ්ඩිතො”ති පාකටො අහොසි. තදා බාරාණසිසෙට්ඨිනො ධිතා දිට්ඨමඩ්ගලිකා නාම ඵකමාසද්වෙමාසවාරෙන මහාපරිවාරා උය්‍යානං කීළිතුං ගච්ඡති. අපේකදිවසං මහාසත්තො කෙනවි කම්මෙන නගරං පවිසන්තො අන්තරද්වාරෙ දිට්ඨමඩ්ගලිකං දිස්වා ඵකමන්තං අපගන්ත්වා අල්ලිසිත්වා අට්ඨාසි. දිට්ඨමඩ්ගලිකා සාණියා අන්තරෙන ඔලොකෙන්ති තං දිස්වා “කො ඵසො”ති පුච්ඡිත්වා “වණ්ඩාලො අයො”ති චුත්තෙ “අදිට්ඨපුබ්බයුත්තකං වත පස්සාමි”ති ගන්ධොදකෙන අක්ඛිති ධොවිත්වා තතො නිවත්ති. තාය සද්ධිං නික්ඛන්තපතො “අරෙ, දුට්ඨ වණ්ඩාල, අජ්ජ තං නිස්සාය අම්මාකං අමුලකං සුරාහන්තං නට්ඨ”න්ති කොධාහිභූතො මාතඨගපණ්ඩිතං හන්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොථෙත්වා විසඤ්ඤං කත්වා පක්කාමි. සො මුහුත්තං විනිනාමෙත්වා පටිලද්ධසඤ්ඤො වින්තෙසි “දිට්ඨමඩ්ගලිකාය පරිජනො මං නිද්දොසං අකාරණෙන පොථෙසි, දිට්ඨමඩ්ගලිකං ලභිත්වාච උට්ඨහිස්සාමි, නො අලභිත්වා”ති අධිට්ඨාය ගන්ත්වා තස්සා පිතු නිවෙසනද්වාරෙ නිපජ්ජි. සො “කෙන කාරණෙන නිපන්තොසි”ති චුත්තෙ “අඤ්ඤං කාරණං නත්ථි, දිට්ඨමඩ්ගලිකාය මෙ අත්ථො”ති ආහ. ඵකො දිවසො අතීතො, තථා දුතියො, තතියො, චතුත්ථො, පඤ්චමො, ඡට්ඨො ව. බොධිසත්තානං අධිට්ඨානං නාම සමීජ්ඣති, තස්මා සත්තමෙ දිවසෙ දිට්ඨමඩ්ගලිකං නිහරිත්වා තස්ස අදංසු.

අථ නං සා “උට්ඨෙහි, සාමි, තුම්මාකං ගෙහං ගච්ඡාමා”ති ආහ. හද්දෙ, තව පරිජනෙනම්හි සුපොථිතො දුබ්බලො, මං උක්ඛිසිත්වා පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා ආදාය ගච්ඡාහිති. සා තථා කත්වා නගරවාසීනං පස්සන්තානඤ්ඤෙව නගරා නික්ඛමිත්වා වණ්ඩාලගාමකං ගතා. අථ නං මහාසත්තො ජාතිසම්භෙදවිතික්කමං අකත්වාච කතිපාහං ගෙහෙ වසාපෙත්වා වින්තෙසි “අහමෙන ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තං කරොන්තො පබ්බජිත්වාච කාතුං සක්ඛිස්සාමි, න ඉතරථා”ති. අථ නං ආමන්තෙත්වා ‘හද්දෙ, මයි අරඤ්ඤතො කිඤ්චි අනාහරන්තෙ අම්මාකං ජීවිකා නප්පවත්තති, යාව මමාගමනා මා උක්කණ්ඨි, අහං අරඤ්ඤං ගමිස්සාමි”ති වත්වා ගෙහවාසීනොපි “ඉමං මා පමජ්ජිත්ථා”ති ඔවදිත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා සමණපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අප්පමත්තො සත්තමෙ දිවසෙ අට්ඨ සමාපත්තියො ව පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව උප්පාදෙන්වා “ඉදානි දිට්ඨමඩ්ගලිකාය අවස්සයො හවිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති ඉද්ධියා ගන්ත්වා වණ්ඩාලගාමද්වාරෙ ඔතරිත්වා දිට්ඨමඩ්ගලිකාය ගෙහද්වාරං අගමාසි. සා තස්සාගමනං සුත්වා ගෙහතො නික්ඛමිත්වා “සාමි, කස්මා මං අනාථං කත්වා පබ්බජිතොසි”ති පරිදෙවි. අථ නං “හද්දෙ, මා වින්තයි, තව පොරාණකයසතො ඉදානි මහන්තතරං යසං කරිස්සාමි, අපිව බො පන ‘න මය්හං මාතඨගපණ්ඩිතො සාමිකො, මහාබ්‍රහ්මා මෙ සාමිකො’ති ඵත්තකං පරිසමජ්ඣෙව වත්තුං සක්ඛිස්සසි”ති ආහ. “ආම, සාමි, සක්ඛිස්සාමි”ති. “තෙන හි “ඉදානි තෙ සාමිකො කුභිත්ති පුට්ඨා ‘බ්‍රහ්මලොකං ගතො’ති වත්වා ‘කදා ආගමිස්සති’ති චුත්තෙ ‘ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ පුණ්ණමායං වන්දං හින්දිත්වා ආගමිස්සති’ති වදෙය්‍යාසි”ති නං වත්වා මහාසත්තො හිමවන්තමෙව ගතො.

දිට්ඨමඩ්ගලිකාපි බාරාණසියං මහාජනස්ස මජ්ඣෙ තෙසු තෙසු යානෙසු තථා කට්ඨං. මහාජනො “අහො මහාබ්‍රහ්මා සමානො දිට්ඨමඩ්ගලිකං න ගච්ඡති, ඵවමෙන හවිස්සති”ති සද්දහි. බොධිසත්තොපි පුණ්ණමදිවසෙ වන්දස්ස ගගනමජ්ඣෙ ධීතකාලෙ බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙත්වා සකලං කාසිරට්ඨං ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිනගරඤ්ච ඵකොභාසං කත්වා වන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා ඔතරිත්වා බාරාණසියා උපරුපරි තික්ඛන්තුං පරිබ්භමිත්වා මහාජනෙන ගන්ධමාලාදීහි පූජියමානො වණ්ඩාලගාමකාහිමුබො අහොසි. බ්‍රහ්මහත්තා සන්තිපතිත්වා වණ්ඩාලගාමකං ගන්ත්වා දිට්ඨමඩ්ගලිකාය ගෙහං සුද්ධවත්ථෙහි ඡාදෙන්වා භූමිං වතුප්පාතියගන්ධෙහි ඔපුඤ්ඡිත්වා පුප්ඵානි විකිරිත්වා ධූමං දත්වා වෙලවිතානං පසාරෙන්වා මහාසයනං පඤ්ඤපෙත්වා ගන්ධතෙලෙහි දීපං ඡාලෙන්වා ද්වාරෙ රජතපට්ටවණ්ණවාලුකං ඔකිරිත්වා පුප්ඵානි විකිරිත්වා ධජෙ බන්ධංසු. ඵවං අලඬකතෙ ගෙහෙ මහාසත්තො ඔතරිත්වා අන්තො පවිසිත්වා ථොකං සයනපිට්ඨෙ නිසිදි.

තදා දිට්‍ඨමඤ්චිකා උතුරී හොති. අට්ඨසා අඤ්චාදිකා නාහිං පරාමසි, කුච්ඡයං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. අට් නං මහාසත්තො ආමන්තෙත්වා “භද්දෙ, ගබ්භො තෙ පතිට්ඨිතො, ත්වං පුත්තං විජායස්සසි, ත්වම්පි පුත්තොපි තෙ ලාභග්ගයසග්ගප්පත්තා භවිස්සත්, තව පාදපිට්ඨෙ සකලජම්බුදීපෙ රාජ්‍යාං අභිසෙකොදකං භවිස්සති, නාහානොදකං පන තෙ අමනොසධං භවිස්සති, යෙ තං සීසෙ ආසිඤ්චිස්සන්ති, තෙ සබ්බරොගෙහි මුච්චිස්සන්ති, කාළකණ්ණිං පරිවජ්ජෙස්සන්ති, තව පාදපිට්ඨෙ සීසං යපෙත්වා වන්දන්තා සහස්සං දස්සන්ති, සොතපටෙ යත්වා වන්දන්තා සතං දස්සන්ති, වක්ඛුපටෙ යත්වා වන්දන්තා එකං කභාපණං දන්වා වන්දිස්සන්ති, අප්පමත්තා හොහී”ති නං ඔවදිත්වා ගෙහා නික්මෙත්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව උප්පතිත්වා වන්දමණ්ඩලං පාවිසි. බ්‍රහ්මහත්තා සන්තිපතිත්වා ධීතකාව රත්තිං විතිනාමෙත්වා පාතොව දිට්ඨමඤ්චිකාං සුවණ්ණසිවිකං ආරොපෙත්වා සීසෙන උක්ඛිපිත්වා නගරං පවිසිංසු. “මහාබ්‍රහ්මහරියා”ති තං උපසඬකමිත්වා මහාජනො ගන්ධමාලාදීහි පූජෙසි. පාදපිට්ඨෙ සීසං යපෙත්වා වන්දිතුං ලහන්තා සහස්සත්ථවිකං දෙන්ති, සොතපටෙ යත්වා වන්දිතුං ලහන්තා සතං දෙන්ති, වක්ඛුපටෙ යත්වා වන්දිතුං ලහන්තා එකං කභාපණං දෙන්ති. එවං ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිං තං ගහෙත්වා විවරන්තා අට්ඨාරසකොට්ඨනං ලභිංසු.

අට් නං නගරං පරිහරිත්වා ආනෙත්වා නගරමජ්ඣෙ මහාමණ්ඩපං කාරෙත්වා සාණං පරික්ඛිපිත්වා මහාසයනං පඤ්ඤාපෙත්වා මහත්තෙන සිරිසොහග්ගෙන තත්ථ වසාපෙසුං. මණ්ඩපසන්තිකෙයෙව සත්තද්වාරකොට්ඨං සත්තභූමිකං පාසාදං කාතුං ආරභිංසු, මහත්තං නවකම්මං අහොසි. දිට්ඨමඤ්චිකා මණ්ඩපෙයෙව පුත්තං විජායි. අට්ඨසා නාමග්ගහණදිවසෙ බ්‍රාහ්මණා සන්තිපතිත්වා මණ්ඩපෙ ජාතත්තා “මණ්ඩබ්‍යාකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. පාසාදො පන දසහි මාසෙහි නිට්ඨිතො. තතො පට්ඨාය සා මහත්තෙන යසෙන තස්මිං වසති, මණ්ඩබ්‍යාකුමාරොපි මහත්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪති. තස්ස සත්තට්ඨවස්සකාලෙයෙව ජම්බුදීපතලෙ උත්තමාවරියා සන්තිපතිංසු. තෙ තං තයො වෙදෙ උග්ගණ්භාපෙසුං. සො සොළසවස්සකාලතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණානං භත්තං පට්ඨපෙසි, නිබ්බදං සොළස බ්‍රාහ්මණසහස්සානි භුඤ්ජන්ති. චතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ බ්‍රාහ්මණානං දානං දෙනි.

අට්ඨකස්මිං මහාමහදිවසෙ ගෙහෙ බහුං පායාසං පට්ඨාදෙසුං. සොළස බ්‍රාහ්මණසහස්සානි චතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණරසවණ්ණෙන නවසප්පිනා පක්කමධුබණ්ඩසක්ඛරාහි ව අභිසඬ්ඛනං පායාසං පරිභුඤ්ජන්ති. කුමාරොපි සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතො සුවණ්ණපාදුකා ආරුය්හ භත්තො කඤ්චනදණ්ඩං ගහෙත්වා “ඉධ සප්පිං දෙට්, ඉධ මධු”න්ති විවාරෙත්තො වරති. තස්මිං බණ්ණ මාතඬිගපණ්ඩිතො හිමවත්තෙ අස්සමපදෙ නිසිත්තො “කා නු බො දිට්ඨමඤ්චිකාය පුත්තස්ස පචත්ති”ති ඔලොකෙත්තො තස්ස අතිත්තෙ පක්ඛන්දභාවං දිස්වා “අජ්ජෙව ගන්ත්වා මාණවං දමෙත්වා යත්ථ දින්නං මහජඵලං හොති, තත්ථ දානං දාපෙත්වා ආගමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආකාසෙන අනොතත්තදහං ගන්ත්වා මුඛධොවනාදීනි කත්වා මනොසිලාතලෙ ධීතො රත්තදුපට්ටං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පංසුකුලසඬ්ඛාටිං පාරුපිත්වා මත්තිකාපත්තං ආදාය ආකාසෙනාගන්ත්වා චතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ දානග්ගෙයෙව ඔහරිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. මණ්ඩබ්‍යා කුමාරො ඉතො විතො ව ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා “එවංවිරූපො සඬකාරයක්ඛසදිසො අයං පබ්බජිතො ඉමං යානං ආගච්ජන්තො කුතො නු බො ආගච්ජති”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාථමාහ –

1. “කුතො නු ආගච්ජසි දුම්මවාසී, ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව;
සඬකාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ, කො රෙ තුවං හොසි අදක්ඛිණෙයො”ති.

තත්ථ දුම්මවාසීති අනඤ්ජිතඅමණ්ඩිතසට්ඨසඬ්ඛාටිකපිලොතිකවසනො. ඔතල්ලකොති ලාමකො ඔලම්බවිලම්බනත්තකධරො වා. පංසුපිසාවකොවානි සඬකාරට්ඨානෙ පිසාවකො විය. සඬකාරවොළන්ති සඬකාරට්ඨානෙ ලද්ධපිලොතිකං. පටිමුඤ්චාති පටිමුඤ්චිත්වා. අදක්ඛිණෙයොති ත්වං අදක්ඛිණෙයො ඉමෙසං පරමදක්ඛිණෙයොනං නිසින්නට්ඨානං එකො හුත්වා කුතො ආගතො.

තං සුත්වා මහාසත්තො මුදුවිත්තෙනෙව තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො දුතියං ගාථමාහ –

2. “අන්නං තවෙදං පකතං යසස්සි, තං බජ්ජරෙ භුඤ්ජරෙ පියාසරෙ ව;
ජානාසි මං ත්වං පරදත්තුවජ්චිං, උත්තිට්ඨපිණ්ඩං ලහනං සපාකො”ති.

තත්ථ පකතන්ති පටියත්තං. යසස්සිති පරිවාරසම්පන්න. තං බජ්ජරෙති තං බජ්ජන්ති ව භුඤ්ජන්ති ව පිවන්ති ව. කිංකාරණා මය්හං කුච්ඡසි? උත්තිට්ඨපිණ්ඩන්ති උපතිට්ඨිත්වා ලභිතබ්බපිණ්ඩං, උට්ඨාය ධීතෙහි වා දීයමානං හෙට්ඨා යත්වා ලභිතබ්බපිණ්ඩං. ලහනං සපාකොති සපාකො වණ්ඩාලොපි ලහතු. ජාතිසම්පන්නා හි යත්ථ කත්ථවි ලහන්ති, සපාකවණ්ඩාලස්ස පන කො දෙනි, දුල්ලහපිණ්ඩො අහං, තස්මා මෙ ජීවිතපචත්තනත්ථං හොජනං දාපෙහි, කුමාරාති.

තතො මණ්ඩබ්‍යා ගාථමාහ –

3. “අන්නං මමෙදං පකතං බ්‍රාහ්මණානං, අත්තත්ථාය සද්දහතො මමෙදං;
අපෙහි එත්තො කිම්ධට්ඨිතොසි, න මාදිසා තුම්භං දදන්ති ජම්මා”ති.

තත්ථ අත්තත්ථායාති අත්තනො වඩ්ඪිඅත්ථාය. අපෙහි එත්තොති ඉමමිහා යානා අපගච්ඡ. න මාදිසාති මාදිසා ජාතිසම්පන්නානං උදිච්චබ්බාහිමණානං දානං දෙනති, න තුය්හං වණ්ඩාලස්ස, ගච්ඡ, ජම්මාති.

තනො මහාසත්තො ගාථමාහ –

4. “ථලෙ ව නින්නෙ ව වපන්ති ඛිජං, අනුපබ්බන්තෙ ඵලමාසමානා;
එතාය සද්ධාය දදාති දානං, අප්පෙව ආරාධයෙ දක්ඛිණෙයො”ති.

තස්සත්ථො – කුමාර, සස්සඵලං ආසිසමානා තිසුපි බෙත්තෙසු ඛිජං වපන්ති. තත්ථ අතිවුට්ඨිකාලෙ ථලෙ සස්සං සම්පජ්ජති, නින්නෙ පුතිකං හොති, අනුපබ්බන්තෙ නදිඤ්ච තළාකඤ්ච නිස්සාය කතං ඔසෙන වුය්හති. මන්දවුට්ඨිකාලෙ ථලෙ බෙත්තෙ විපජ්ජති, නින්නෙ ථොකං සම්පජ්ජති, අනුපබ්බන්තෙ සම්පජ්ජතෙව. සමුට්ඨිකාලෙ ථලෙ බෙත්තෙ ථොකං සම්පජ්ජති, ඉතරෙසු සම්පජ්ජතෙව. තස්මා යථා ඵලමාසිසමානා තිසුපි බෙත්තෙසු වපන්ති, තථා ත්වම්පි එතාය ඵලසද්ධාය ආගතාගතානං සබ්බෙසංයෙව දානං දෙහි, අප්පෙව නාම එවං දදන්තො දක්ඛිණෙයො ආරාධෙය්‍යාසි ලභෙය්‍යාසිති.

තනො මණ්ඩබ්බො ගාථමාහ –

5. “බෙත්තාති මය්හං විදිතාති ලොකෙ, යෙසාහං ඛිජාති පතිට්ඨපෙම්;
යෙ බ්‍රාහ්මණා ජාතිමත්තුපපන්නා, තානිධ බෙත්තාති සුපෙසලාති”ති.

තත්ථ යෙසාහන්ති යෙසු අහං. ජාතිමත්තුපපන්නාති ජාතියා ව මත්තෙහි ව උපපන්නා.

තනො මහාසත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

6. “ජාතිමදො ව අතිමානිතා ව, ලොහො ව දොසො ව මදො ව මොහො;
එතෙ අගුණා යෙසු ව සන්ති සබ්බෙ, තානිධ බෙත්තාති අපෙසලාති.
7. “ජාතිමදො ව අතිමානිතා ව, ලොහො ව දොසො ව මදො ව මොහො;
එතෙ අගුණා යෙසු න සන්ති සබ්බෙ, තානිධ බෙත්තාති සුපෙසලාති”ති.

තත්ථ ජාතිමදොති “අභමස්මි ජාතිසම්පන්නො”ති එවං උප්පන්නමානො. අතිමානිතා වාති “අඤ්ඤො මයා සද්ධිං ජාතිආදිහි සදිසො තත්ථි”ති අතික්කම්ම පවත්තමානො. ලොහාදයො ලුබ්භනදුස්සන්තමජ්ජනමුය්හනමත්තාව. අපෙසලාතීති එවරුපා පුග්ගලා ආසිට්ඨහරිතා විය වම්මිකා අප්පියසීලා හොන්ති. එවරුපානං දින්නං න මහජ්ඵලං හොති, තස්මා මා එතෙසං සුපෙසලබ්බන්තභාවං මඤ්ඤත්ථ. න හි ජාතිමත්තා සග්ගදායකා. යෙ පන ජාතිමානාදිරිතා අරියා, තානි බෙත්තාති සුපෙසලාති, තෙසු දින්නං මහජ්ඵලං, තෙ සග්ගදායකා හොන්තිති.

ඉති සො මහාසත්තෙ පුනථපුනං කට්ඨන්තෙ කුජ්ඣන්තවා “අයං අතිවිය බහුං විජ්ජලපති, කුහිං ගතා ඉමෙ දොවාරිකා, නයිමං වණ්ඩාලං නිහරන්ති”ති ගාථමාහ –

8. “ක්චෙත්ථ ගතා උපපොතියො ව, උපජ්ඣායො අථ වා ගණ්ඩකුච්ඡි;
ඉමස්ස දණ්ඩඤ්ච වධඤ්ච දත්වා, ගලෙ ගහෙන්වා බලයාථ ජම්ම”න්ති.

තත්ථ ක්චෙත්ථ ගතාති ඉමෙසු තිසු ද්වාරෙසු යපිතා උපපොතියො ව උපජ්ඣායො ව ගණ්ඩකුච්ඡි වාති තයො දොවාරිකා කුහිං ගතාති අත්ථො.

තෙපි තස්ස වචනං සුත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා වන්දිත්වා “කිං කරොම දෙවා”ති ආහංසු. “අයං වො ජම්මො වණ්ඩාලො දිට්ඨො”ති? “න පස්සාම දෙව, කුතොව ආගතභාවං න ජානාමා”ති. “කො වෙස මායාකාරො වා විජ්ජාධරො වා හවිස්සති, ඉදානි කිං තිට්ඨතා”ති. “කිං කරොම දෙවා”ති? “ඉමස්ස මුඛමෙව පොථෙත්වා හින්දන්තා දණ්ඩවෙළුපෙසිකාහි පිට්ඨිවම්මං උප්පාටෙන්තා වධඤ්ච දත්වා ගලෙ ගහෙන්වා එතං ජම්මං බලයාථ, ඉතො නිහරතා”ති.

මහාසත්තො තෙසු අත්තනො සන්තිකං අනාගතෙස්වෙව උප්පතිත්වා ආකාසෙ යීතො ගාථමාහ –

9. “ගිරිං නබෙන බණ්ඩි, අයො දන්තෙහි බාදසි;
ජාතවෙදං පදහසි, යො ඉසිං පරිභාසසි”ති.

තත්ථ ජාතවෙදං පදහසිති අග්ගිං ගිලිතුං වායමසි.

ඉමඤ්ච පන ගාථං වත්වා මහාසත්තො පස්සන්තස්සෙව මාණවස්ස ව බ්‍රාහ්මණානඤ්ච ආකාසෙ පක්ඛන්දි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

10. “ඉදං චත්වාන මාතඨගො, ඉසි සච්චපරක්කමො;
අත්තලික්ඛස්මිං පක්කාමි, බ්‍රාහ්මණානං උදික්ඛත”න්ති.

තත්ථ සච්චපරක්කමොති සභාවපරක්කමො.

සො පාචිනදිසාහිමුඛො ගන්ත්වා එකාය වීථියා ඔතරිත්වා “පදවළඤ්ජං පඤ්ඤායතු”ති අධිට්ඨාය පාචිනද්වාරසමීපෙ පිණ්ඩාය වරන්තො මිස්සකහත්තං සංකඨස්සිත්වා එකස්සං සාලායං නිසිදිත්වා මිස්සකහත්තං පරිභුඤ්ජී . නගරදෙවතා “අයං අම්භාකං අයාං විභෙදෙත්වා කටෙති”ති අසහමානා ආගමීංසු. අථස්ස ජෙට්ඨකයක්ඛො මණ්ඩබ්‍යස්ස ගීවං ගහෙත්වා පරිවත්තෙසි, සෙසදෙවතා සෙසබ්‍රාහ්මණානං ගීවං ගණ්හිත්වා පරිවත්තෙසුං. බොධිසත්තෙ මුදුවිත්තතාය පන “තස්ස පුත්තො”ති නං න මාරොන්ති, කෙවලං කිලමෙන්නියෙව. මණ්ඩබ්‍යස්ස සීසං පරිවත්තිත්වා පිට්ඨිපස්සාහිමුඛං ජාතං, හත්ථපාදා උජුකා ථද්ධාව අට්ඨංසු, අක්ඛීනි කාලකතස්සෙව පරිවත්තිංසු. සො ථද්ධසරිරොව නිපජ්ජී, සෙසබ්‍රාහ්මණා මුඛෙන ඛෙළං වමන්තා අපරාපරං පරිවත්තන්ති . මාණවා “අයො, පුත්තස්ස තෙ කිං ජාත”න්ති දිට්ඨමඨගලිකාය ආරොවයිංසු. සා වෙගෙන ගන්ත්වා පුත්තං දිස්වා “කිමෙත”න්ති චත්වා ගාථමාහ

11. “ආවෙල්ලිතං පිට්ඨිතො උත්තමඨගං, බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙයාං;
සෙනානි අක්ඛීනි යථා මතස්ස, කො මෙ ඉමං පුත්තමකාසි එව”න්ති.

තත්ථ ආවෙල්ලිතන්ති පරිවත්තිතං.

අථස්සා තස්මිං යානෙ ධීතජනො ආරොවෙතුං ගාථමාහ —

12. “ඉධාගමා සමණො දුම්මවාසී, ඔතල්ලකො පංසුපිසාවකොව;
සඬිකාරවොළං පටිමුඤ්ච කණ්ඨෙ, සො තෙ ඉමං පුත්තමකාසි එව”න්ති.

සා තං සුත්වා චිත්තෙසි “අඤ්ඤස්සෙතං බලං නත්ථී, නිස්සංසයං මාතඨගපණ්ඩිතො හවිස්සති, සම්පන්නමෙත්තාභාවනො බො පන ධීරො න එත්තකං ජනං කිලමෙත්වා ගමිස්සති, කතරං නු බො දිසං ගතො හවිස්සති”ති. තතො පුච්ඡන්ති ගාථමාහ —

13. “කතමං දිසං අගමා භූරිපඤ්ඤො, අක්ඛාථ මෙ මාණවා එතමත්ථං;
ගන්ත්වාන තං පටිකරෙමු අච්චයං, අජ්ජෙව නං පුත්ත ලභෙමු ජීවිත”න්ති.

තත්ථ ගන්ත්වානාති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා. තං පටිකරෙමු අච්චයන්ති තං අච්චයං පටිකරිස්සාම දෙසෙස්සාම, බමාපෙස්සාම නන්ති. පුත්ත ලභෙමු ජීවිතන්ති අජ්ජෙව නාම පුත්තස්ස ජීවිතං ලභෙය්‍යාම.

අථස්සා තත්ථ ධීතා මාණවා කටෙන්නා ගාථමාහංසු —

14. “වෙහායසං අගමා භූරිපඤ්ඤො, පථද්ධුනො පන්නරසෙව චන්දො;
අපි වාපි සො පුරිමදිසං අගච්ඡී, සච්චජ්ජෙඤ්ඤො ඉසි සාධුරුපො”ති.

තත්ථ පථද්ධුනොති ආකාසපථසඬිබ්‍යස්ස අද්ධුනො මජ්ඣෙ ධීතො පන්නරසෙ චන්දො විය. අපි වාපි සොති අපිව බො පන සො පුරත්ථීමං දිසං ගතො.

සා තෙසං වචනං සුත්වා “මම සාමිකං උපධාරෙස්සාමි”ති සුවණ්ණකලසසුවණ්ණසරකානි ගාභාපෙත්වා දාසිගණපරිවුතා තෙන පදවළඤ්ජස්ස අධිට්ඨිතට්ඨානං පත්වා තෙනානුසාරෙන ගච්ඡන්ති තස්මිං පිට්ඨිකාය නිසිදිත්වා භුඤ්ජමානෙ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා චන්දිත්වා අට්ඨාසි. සො තං දිස්වා ථොකං ඔදනං පත්තෙ යපෙසි. දිට්ඨමඨගලිකා සුවණ්ණකලසෙන තස්ස උදකං අදාසි. සො තත්ථෙව හත්ථං ධොවිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙසි. අථ නං සා “කෙන මෙ පුත්තස්ස සො විජ්ජකාරො කතො”ති පුච්ඡන්ති ගාථමාහ —

15. “ආවෙල්ලිතං පිට්ඨිතො උත්තමඨගං, බාහුං පසාරෙති අකම්මනෙයාං;
සෙනානි අක්ඛීනි යථා මතස්ස, කො මෙ ඉමං පුත්තමකාසි එව”න්ති.

තතො පරා තෙසං වචනපටිච්චනගාථා භොන්ති —

16. “යක්ඛා හවෙ සන්ති මහානුභවා, අන්වාගතා ඉසයො සාධුරුපා;
තෙ දුට්ඨචිත්තං කුපිතං විදිත්වා, යක්ඛා හි තෙ පුත්තමකංසු එවං.

17. “යක්ඛා ව මෙ පුත්තමකංසු එවං, ත්වඤ්ඤෙව මෙ මා කුද්ධො බ්‍රහ්මචාරි;
තුම්භෙව පාදෙ සරණං ගතාස්මි, අන්වාගතා පුත්තසොකෙන හික්ඛු.

18. “තදෙව හි එතරහි ව මය්හං, මනොපදොසො න මමත්ථි කොචි;
පුත්තො ච තෙ වෙදමදෙන මත්තො, අත්ථං න ජානාති අධිච්ච වෙදෙ.
19. “අද්ධා භවෙ හික්ඛු මුහුත්තකෙන, සම්මුය්හතෙව පුරිසස්ස සඤ්ඤා;
එකාපරාධං ඛම භූරිපඤ්ඤා, න පණ්ඩිතා කොධබලා භවන්ති”ති.

තත්ථ යක්ඛාති නගරපරිග්ගාහකයක්ඛා. අන්වාගතාති අනු ආගතා, ඉසයො සාධුරුපා ගුණසම්පන්නාති එවං ජානමානාති අත්ථො. තෙති තෙ ඉසිනං ගුණං ඤාත්වා තව පුත්තං දුට්ඨවිත්තං කුපිතවිත්තං විදිත්වා. ත්වඤ්ඤෙව මෙති සවෙ යක්ඛා කුපිතා එවමකංසු, කරොන්තු, දෙවතා නාම පාතියඋච්ඛිකමත්තෙන සන්තප්පෙනුං සක්කා, තස්මාහං තෙසං න භායාමි, කෙවලං ත්වඤ්ඤෙව මෙ පුත්තස්ස මා කුප්ඤි. අන්වාගතාති ආගතාස්මි. හික්ඛුති මහාසත්තං ආලපන්ති පුත්තස්ස ජීවිතදානං යාවති. තදෙව හීති දිට්ඨමඛිගලිකෙ තදා තව පුත්තස්ස මං අක්කොසනකාලෙ ව මය්හං මනොපදොසො නත්ථි, එතරහි ව තයි යාවමානායපි මම තස්මි මනොපදොසො නත්ථියෙව. වෙදමදෙනාති “තයො වෙදා මෙ උග්ගහිතා”ති මදෙන. අධිච්චාති වෙදෙ උග්ගහෙත්වාපි අත්ථානත්ථං න ජානාති. මුහුත්තකෙනාති යං කිඤ්චි උග්ගහෙත්වා මුහුත්තකෙනෙව.

එවං තාය බමාපියමානො මහාසත්තො “තෙන හි එතෙසං යක්ඛානං පලායනත්ථාය අමනොසධං දස්සාමි”ති වත්වා ගාථමාහ –

20. “ඉදඤ්ච මය්හං උත්තිට්ඨපිණ්ඩං, තව මණ්ඩබොයා භුඤ්ජතු අප්පපඤ්ඤො;
යක්ඛා ච තෙ නං න විහෙය්සෙය්ගුං, පුත්තො ච තෙ හෙස්සති සො අරොගො”ති.

තත්ථ උත්තිට්ඨපිණ්ඩන්ති උච්ඡිට්ඨකපිණ්ඩං, “උච්ඡිට්ඨපිණ්ඩ”න්තිපි පායො.

සා මහාසත්තස්ස වචනං සුත්වා “දෙට්, සාමි, අමනොසධ”න්ති සුවණ්ණසරකං උපනාමෙසි. මහාසත්තො උච්ඡිට්ඨකකඤ්ඡිකං තත්ථ ආසිඤ්චිත්වා “පට්ඨඤ්ඤෙව ඉතො උපඩ්ඨං තව පුත්තස්ස මුඛෙ ඔසිඤ්චිත්වා සෙසං වාටියං උදකෙන මිස්සෙත්වා සෙසබ්බාහමණානං මුඛෙ ඔසිඤ්චෙහි, සබ්බෙපි නිරොගා භවිස්සන්ති”ති වත්වා උප්පතිත්වා හිමවත්තමෙව ගතො. සාපි තං සරකං සීසෙනාදාය “අමනොසධං මෙ ලද්ධ”න්ති වදන්ති නිවෙසනං ගන්ත්වා පට්ඨං පුත්තස්ස මුඛෙ කඤ්ඡිකං ඔසිඤ්චි, යක්ඛො පලායි. ඉතරො පංසුං පුඤ්ජන්තො උට්ඨාය “අම්ම කිමෙත”න්ති ආහ. තයා කතං ත්වමෙව ජානිස්සයි. එහි, තාත, තව දක්ඛිණෙය්ගානං තෙසං විප්පකාරං පස්සාති. සො තෙ දිස්වා විප්පට්ඨාරි අහොසි. අප්පං නං මාතා “තාත මණ්ඩබා, ත්වං බාලො දානස්ස මහප්ඵලට්ඨානං න ජානාසි, දක්ඛිණෙය්ගා නාම එවරුපා න භොන්ති, මාතඛිගපණ්ඩිතසදිසාව භොන්ති, ඉතො පට්ඨාය මා එතෙසං දුස්සිලානං දානමදාසි, සීලවත්තානං දෙහි”ති වත්වා ආහ –

21. “මණ්ඩබා බාලොසි පරිත්තපඤ්ඤො, යො පුඤ්ඤක්ඛෙන්තානමකොච්චොසි;
මහක්කසාවෙසු දදාසි දානං, කිලිට්ඨකම්මෙසු අසඤ්ඤතෙසු.
22. “ජවා ව කෙසා අපීනා නිවත්ථා, ජරුදපානංව මුඛං පරුළ්භං;
පජං ඉමං පස්සට් දුම්මරුපං, න ජට්ඨානං තායති අප්පපඤ්ඤං.
23. “යෙසං රාගො ව දොසො ව, අවිජ්ජා ව විරාජිතා;
බිණ්ණසවා අරහන්තො, තෙසු දින්නං මහප්ඵල”න්ති.

තත්ථ මහක්කසාවෙසුති මහාකසාවෙසු මහන්තෙහි රාගකසාවාදිහි සමන්තාගතෙසු. ජවා ව කෙසාති තාත මණ්ඩබා, තව දක්ඛිණෙය්ගෙසු එකච්චානං කෙසා ජවා කත්වා බද්ධා. අපීනා නිවත්ථාති සබ්බරාති අපීනවම්මාති නිවත්ථා. ජරුදපානං වාති තිණගහනෙන ජිණ්ණකුපො විය මුඛං දිසමස්සුතාය පරුළ්භං. පජං ඉමන්ති ඉමං එවරුපං අනඤ්ඡිතාමණ්ඩිතලුබ්බෙසං පජං පස්සට්. න ජට්ඨානන්ති එතං ජට්ඨානං ඉමං අප්පපඤ්ඤං පජං තායිතුං න සක්කොති, සීලපඤ්ඤාණතපොකම්මානෙව ඉමෙසං සත්තානං පතිට්ඨා භොන්ති. යෙසන්ති යස්මා යෙසං එතෙ රජ්ජනදුස්සනමුය්හනසභාවා රාගාදයො අට්ඨවත්ථුකා ව අවිජ්ජා විරාජිතා විගතා, විගතත්තායෙව ව එතෙසං කිලෙසානං යෙ බිණ්ණසවා අරහන්තො, තෙසු දින්නං මහප්ඵලං, තස්මා ත්වං, තාත, ඉතො පට්ඨාය එවරුපානං දුස්සිලානං අදත්වා යෙ ලොකෙ අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො පඤ්චාභිඤ්ඤා ධම්මිකසමණබ්බාහමණා ව පච්චෙකබුද්ධා ව සන්ති, තෙසං දානං දෙහි. එහි, තාත, තව කුලුපකෙ අමනොසධං පායෙත්වා අරොගෙ කරිස්සාමාති වත්වා උච්ඡිට්ඨකකඤ්ඡිකං ගාහාපෙත්වා උදකවාටියං පක්ඛිපිත්වා සොළසන්තං බ්බාහමණසහස්සානං මුඛෙසු ආසිඤ්චාපෙසි.

එකෙකො පංසුං පුඤ්ජන්තොව උට්ඨති. අප්පං නෙ බ්බාහමණා “ඉමෙහි වණ්ඩාලුච්ඡිට්ඨකං පිත”න්ති අබ්බාහමණෙ කරිංසු. තෙ ලජ්ජිතා බාරාණසිතො නික්ඛම්ත්වා මජ්ඣරට්ඨං ගන්ත්වා මජ්ඣරඤ්ඤා සන්තිකෙ වසිංසු, මණ්ඩබොයා පන තත්ථෙව වසි. තදා වෙන්තවතීනගරං උපනිස්සාය වෙන්තවතීනදීතිරෙ ජාතිමත්තො නාමෙකො බ්බාහමණො පබ්බජිතො ජාතිං නිස්සාය මහන්තං මානමකාසි. මහාසත්තො “එතස්ස මානං හින්දිස්සාමි”ති තං යානං ගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ උපරිසොතෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා “ඉමං දන්තකට්ඨං ජාතිමත්තස්ස ජට්ඨාසු ලග්ගතු”ති අධිට්ඨාය නදියං පාතෙසි. තං තස්ස උදකං ආවමන්තස්ස ජට්ඨාසු ලග්ගි. සො තං දිස්වා ව “තස්ස වසලා”ති

වත්වා “කුතො අයං කාළකණ්ණි ආගතො, උපධාරෙස්සාමි න” න්ති උද්ධංසොතං ගච්ඡන්තො මහාසත්තං දිස්වා “කිංජාතිකොසි” ති පුච්ඡී. “චණ්ඩාලොස්මි” ති. “තයා නදියා දන්තකට්ඨං පාතින” න්ති? “ආම, මයා” ති. “නස්ස, වසල, චණ්ඩාල කාළකණ්ණි මා ඉධ වසි, හෙට්ඨාසොතෙ වසාහි” ති වත්වා හෙට්ඨාසොතෙ වසන්තෙනපි තෙන පාතිතෙ දන්තකට්ඨෙ පටිසොතං ආගන්ත්වා ජවාසු ලග්ගන්තෙ සො “නස්ස වසල, සචෙ ඉධ වසිස්සසි, සත්තමෙ දිවසෙ සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති” ති ආහ.

මහාසත්තො “සවාහං එතස්ස කුජ්ඣස්සාමි, සීලං මෙ අරක්ඛිතං භවිස්සති, උපායෙනෙවස්ස මානං හින්දිස්සාමි” ති සත්තමෙ දිවසෙ සුරියුග්ගමනං නිවාරෙසි. මනුස්සා උබ්බාළ්භා ජාතිමත්තං තාපසං උපසඩ්ධමිත්වා “හත්තෙ, තුම්හෙ සුරියුග්ගමනං න දෙථා” ති පුච්ඡිංසු. සො ආහ – “න මෙ තං කම්මං, නදීතිරෙ පනෙකො චණ්ඩාලො වසති, තස්සෙතං කම්මං භවිස්සති” ති. මනුස්සා මහාසත්තං උපසඩ්ධමිත්වා “තුම්හෙ, හත්තෙ, සුරියුග්ගමනං න දෙථා” ති පුච්ඡිංසු. “ආමාවුසො” ති. “කිංකාරණා” ති. “තුම්හාකං කුලුපකො තාපසො මං නිරපරාධං අභිසපි, තස්මිං ආගන්ත්වා ඛමාපනත්ථාය මම පාදෙසු පතිතෙ සුරියං විස්සජ්ජෙස්සාමි” ති. තෙ ගන්ත්වා තං කඩ්ඪන්තා ආනෙත්වා මහාසත්තස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ඛමාපෙත්වා ආහංසු “සුරියං විස්සජ්ජෙථ හත්තෙ” ති. “න සක්කා විස්සජ්ජෙතුං, සවාහං විස්සජ්ජෙස්සාමි, ඉමස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති” ති. “අථ, හත්තෙ, කිං කරොමා” ති? සො “මත්තිකාපිණ්ඩං ආහරථා” ති ආහරාපෙත්වා “ඉමං තාපසස්ස සීසෙ ය්පෙත්වා තාපසං ඕතාරත්වා උදකෙ ය්පෙථා” ති ය්පාපෙත්වා සුරියං විස්සජ්ජෙසි. සුරියරස්මිහි පහටමත්තෙ මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා භිජ්ජී, තාපසො උදකෙ නිමුජ්ජී.

මහාසත්තො තං දමෙත්වා “කහං නු ඛො දාති සොළස බ්‍රාහ්මණසහස්සාති වසන්ති” ති උපධාරෙත්තො “මජ්ඣිමනිකායෙ සන්තිකෙ” ති ඤත්වා “තෙ දමෙස්සාමි” ති ඉද්ධියා ගන්ත්වා නගරසාමන්තෙ ඔතරිත්වා පත්තං ආදාය නගරෙ පිණ්ඩාය වරි. බ්‍රාහ්මණා තං දිස්වා “අයං ඉධ එකං ද්වෙ දිවසෙ වසන්තොපි අම්හෙ අප්පතිට්ඨෙ කරිස්සති” ති වෙගෙන ගන්ත්වා “මහාරාජ, මායාකාරො එකො විජ්ජාධරො වොරො ආගතො, ගණ්භාපෙථ න” න්ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “සාධු” ති සම්පට්චිජ්. මහාසත්තොපි මිස්සකහත්තං ආදාය අඤ්ඤතරං කුට්ටං නිස්සාය පීඨිකාය නිසින්තො භුඤ්ජති. අථ නං අඤ්ඤවිහිතකං ආහාරං පරිභුඤ්ජමානමෙව රඤ්ඤො පහිතපුරිසා අසිනා ගිවං පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසුං. සො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. ඉමස්මිං කිර ජාතකෙ බොධිසත්තො කොණ්ඩදම්මකො අහොසි. සො තෙනෙව පරතන්තියුත්තභාවෙන ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. දෙවතා කුජ්ඣත්වා සකලමෙව මජ්ඣරට්ඨං උණ්හං කුක්කුළුවස්සං වස්සාපෙත්වා රට්ඨං අරට්ඨමකංසු. තෙන චුත්තං –

“උපහච්ච මනං මජ්ඣො, මාතඬගස්මිං යසස්සිනෙ;
සපාරිසජ්ජො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අහු” ති. (ජා. 2.19.96);

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න ඉදානෙව, පුබ්බෙපි උදෙනො පබ්බජ්ජෙ විහෙයෙසියෙවා” ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මණ්ඩබොයා උදෙනො අහොසි, මාතඬගපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි” න්ති.

[498] 2. විත්තසම්භූතජාතකවණ්ණනා මාතඬගජාතකවණ්ණනා පඨමා.

සබ්බං නරානං සඵලං සුවිණ්ණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පියසංවාසෙ ද්වෙ සද්ධිවිහාරිකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙ. තෙ කිර අඤ්ඤමඤ්ඤං අප්පට්චිහත්තහොගා පරමවිස්සාසිකා අහෙසුං, පිණ්ඩාය වරන්තාපි එකතොව ගච්ඡන්ති, එකතොව ආගච්ඡන්ති, විනා භවිතුං න සක්කොන්ති. ධම්මසභායං භික්ඛු තෙසංයෙව විස්සාසං වණ්ණයමානා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, ඉමෙසං එකස්මිං අත්තභාවෙ විස්සාසිකත්තං, පොරාණකපණ්ඩිතා තිණි වත්තාරි භවත්තරාති ගච්ඡන්තාපි මිත්තභාවං න විජහිංසුයෙවා” ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතිතෙ අවන්තිරට්ඨෙ උජ්ජෙනියං අවන්තිමහාරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා උජ්ජෙනියා බහි චණ්ඩාලගාමකො අහොසි. මහාසත්තො තත්ථ නිබ්බන්ති, අපරොපි සත්තො තස්සෙව මාතූච්ජාපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තෙසු එකො විත්තො නාම අහොසි, එකො සම්භූතො නාම. තෙ උහොපි වයප්පත්තා චණ්ඩාලවංසධොවනං නාම සිජ්ජං. උග්ගණ්හිත්වා එකදිවසං “උජ්ජෙනිනගරද්වාරෙ සිජ්ජං දස්සෙස්සාමා” ති එකො උත්තරද්වාරෙ සිජ්ජං දස්සෙසි, එකො පාවිනද්වාරෙ. තස්මිඤ්ච නගරෙ ද්වෙ දිට්ඨමඬගලිකායො අහෙසුං, එකා සෙට්ඨිධිතා, එකා පුරොහිතධිතා. තා බහුබාදනීයහොජනීයමාලාගන්ධාදිති ගාභාපෙත්වා “උයානකීළං කිළිස්සාමා” ති එකා උත්තරද්වාරෙන නික්ඛමි, එකා පාවිනද්වාරෙන. තා තෙ චණ්ඩාලපුත්තෙ සිජ්ජං දස්සෙන්නෙ දිස්වා “කෙ එතෙ” ති පුච්ඡිත්වා “චණ්ඩාලපුත්තා” ති සුත්වා “අපස්සිතබ්බයුත්තකං වත පස්සිමහා” ති ගන්ධොදකෙන අක්ඛිති ධොවිත්වා නිවන්තිංසු. මහාජනො “අරෙ දුට්ඨවණ්ඩාල, තුම්හෙ නිස්සාය මයං අමුලකාති සුරාහත්තාදීති න ලභිමහා” ති තෙ උහොපි භාතිකෙ පොටෙත්වා අනායබ්‍යාසනං පාපෙසි.

තෙ පටිලද්ධසඤ්ඤා උට්ඨාය අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තා එකස්මිං යානෙ සමාගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස තං දුක්ඛුජ්ජන්ති. ආරොවෙත්වා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා “කිත්ති කරිස්සාමා” ති මන්තෙත්වා “ඉමං අම්හාකං ජාතිං නිස්සාය දුක්ඛං උජ්ජන්තං, චණ්ඩාලකම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සාම, ජාතිං පටිච්ජාදෙත්වා

බ්‍රාහ්මණවාදයට විරුද්ධව පැවති තත්ත්වය සිදුවීමට හේතු වූයේ “උග්‍ර භෞමිකවාදය” නිසාය. තත්ත්වය තත්ත්වයෙන් තත්ත්වය වෙනස් වූයේ බ්‍රාහ්මණවාදයට විරුද්ධව පැවති තත්ත්වය සිදුවීමට හේතු වූයේ “උග්‍ර භෞමිකවාදය” නිසාය. තත්ත්වය තත්ත්වයෙන් තත්ත්වය වෙනස් වූයේ බ්‍රාහ්මණවාදයට විරුද්ධව පැවති තත්ත්වය සිදුවීමට හේතු වූයේ “උග්‍ර භෞමිකවාදය” නිසාය.

අපේ කතුවහලයා එකොටසට ගොස් “බ්‍රාහ්මණවාදය” නිසාය. තමාට රත්තරන් දෙවොලක් වූයේ මගේ කන්දරාදිනි පුරෙහි. ආවර්ගය පාතොව විත්තපණ්ඩිතයා පක්කොසාපෙත්වා “තාත, අහං ගන්තුං න සක්ඛිස්සාමි, ත්වං මාණවෙහි සද්ධං ගන්තා මඛගලං වත්වා තුම්හෙහි ලද්ධං භුක්ඛිත්වා අම්හෙහි ලද්ධං ආහරා” නිපෙසෙසි. සො “සාධු” නි මාණවකෙ ගහෙත්වා ගතො. යාව මාණවා න්භායන්ති වෙව මුඛානි ව ධොවන්ති, තාව මනුස්සා පායාසං වඩ්ඪෙත්වා නිබ්බාතුති යපෙසුං. මාණවා තස්මිං අනිබ්බුතෙයෙව ආගන්ත්වා නිසිදිංසු. මනුස්සා දක්ඛිණොදකං දත්වා තෙසං පුරතො පාතියො යපෙසුං. සම්භුතො ලුද්ධාතුකො විය හුත්වා “සීතලො” නි සක්ඛ්ඤාය පායාසපිණ්ඩං උක්ඛිපිත්වා මුඛෙ යපෙසි, සො තස්ස ආදිත්තඅයොගුළො විය මුඛං දග්ගි. සො කම්පමානො සතිං අනුපට්ඨාපෙත්වා විත්තපණ්ඩිතං ඔලොකෙත්වා වණ්ඩාලභාසාය එව “ඛඵ ඛඵ” නි ආහ. සොපි තථෙව සතිං අනුපට්ඨාපෙත්වා වණ්ඩාලභාසාය එව “නිග්ගල නිග්ගලා” නි ආහ. මාණවා අක්ඛ්ඤාමක්ඛ්ඤා ඔලොකෙත්වා “කිං භාසා නාමෙසා” නි වදිංසු. විත්තපණ්ඩිතො මඛගලං අහාසි. මාණවා ඛති නික්ඛමිත්වා වග්ගවග්ගා හුත්වා තත්ත්වය තත්ත්වය නිසිදිත්වා භාසං සොධෙත්තා “වණ්ඩාලභාසා” නි කුත්වා “අරෙ දුට්ඨවණ්ඩාලා, එත්තකං කාලං ‘බ්‍රාහ්මණාමිහා’ නි වත්වා වක්ඛෙත්වා” නි උභොපි තෙ පොට්ඨිංසු. අපේකො සප්පුරිසො “අපෙඨා” නි වාරෙත්වා “අයං තුම්හාකං ජාතියා දොසො, ගච්ඡට්ඨි දෙසෙව පබ්බජිත්වා ජීව්ඨා” නි තෙ උභො උයොපෙසි. මාණවා තෙසං වණ්ඩාලභාවං ආවර්ගස්ස ආරොපෙසුං.

තෙපි අරක්ඛ්ඤා පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා න විරස්සෙව තතො වචිත්වා තෙරස්සරාය තීරෙ මිගියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්තිංසු. තෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය එකතොව විවරන්ති, විනා භවිතුං න සක්කොන්ති. තෙ එකදිවසං ගොවරං ගහෙත්වා එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ සිසෙත සිසං, සිඬගෙන සිඬගං, තුණ්ඩෙන තුණ්ඩං අල්ලියාපෙත්වා රොමන්ටයමානෙ ධීනෙ දිස්වා එකො ලුද්දකො සන්තිං බිපිත්වා එකප්පහාරෙතෙව ජීවිතා වොරොපෙසි. තතො වචිත්වා නම්මදානදිනීරෙ උක්කුසයොනියං නිබ්බන්තිංසු. තත්‍රාපි වුද්ධිප්පත්තෙ ගොවරං ගහෙත්වා සිසෙත සිසං, තුණ්ඩෙන තුණ්ඩං අල්ලියාපෙත්වා ධීනෙ දිස්වා එකො යට්ඨිලුද්දකො එකප්පහාරෙතෙව ඛන්ධිත්වා වධි. තතො පන වචිත්වා විත්තපණ්ඩිතො කොසම්බියං පුරොහිතස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. සම්භුතපණ්ඩිතො උත්තරපක්ඛ්ඤාලරක්ඛ්ඤා පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තෙ නාමග්ගභණ්ඩිවසනො පට්ඨාය අත්තනො ජාතිං අනුස්සරිංසු. තෙසු සම්භුතපණ්ඩිතො නිරන්තරං සරිතුං අසක්කොන්තො වතුත්ථං වණ්ඩාලජාතීමෙව අනුස්සරති, විත්තපණ්ඩිතො පටිපාටියා වත්තස්සොපි ජාතියො. සො සොළසවස්සකාලෙ නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමාරාභික්ඛ්ඤා නිබ්බන්තෙත්වා කුමාරසුඛෙන විනිනාමෙත්තො වසි. සම්භුතපණ්ඩිතොපි පිතු අවිචයෙන ඡන්තං උස්සාපෙත්වා ඡන්තමඬගලදිවසෙයෙව මහාජනමජ්ඣෙ මඬගලගීතං කත්වා උදානවසෙන ද්වෙ ගාථා අහාසි. තං සුත්වා “අම්හාකං රක්ඛ්ඤා මඬගලගීත” නි ඔරොධාපි ගන්ධබ්බාපි තමෙව ගීතං ගායන්ති. අනුක්කමෙතෙව “රක්ඛ්ඤා පියගීත” නි සබ්බෙපි නගරවාසීනො මනුස්සා තමෙව ගායන්ති.

විත්තපණ්ඩිතොපි හිමවන්තපදෙසෙ වසන්තොයෙව “කිං නු ඛො මම භාතිකෙන සම්භුතෙන ඡන්තං ලද්ධං, උදාහු න වා” නි උපධාරෙත්තො ලද්ධභාවං කුත්වා “නවරජ්ජං තාව ඉදානි ගන්ත්වාපි ඛොධෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, මහල්ලකකාලෙ නං උපසඬකමිත්වා ධම්මං කට්ඨෙත්වා පබ්බාපෙස්සාමි” නි වින්තෙත්වා පණ්ණාස වස්සානි අගන්ත්වා රක්ඛ්ඤා පුත්තධීනාහි වඩ්ඪිතකාලෙ ඉද්ධියා ගන්ත්වා උයානෙ ඔතරිත්වා මඬගලසිලාපට්ටෙ සුවණ්ණපට්ටා විය නිසිදි. තස්මිං බණෙ එකො දාරකො තං ගීතං ගායන්තො දාරුනි උද්ධරති. විත්තපණ්ඩිතො තං පක්කොසි. සො ආගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං ආහ – “ත්වං පාතොව පට්ඨාය ඉමමෙව ගීතං ගායසි, කිං අක්ඛ්ඤා න ජානාසි” නි. “හන්තෙ, අක්ඛ්ඤානිපි බහුනි ජානාමි, ඉමානි පන ද්වෙ රක්ඛ්ඤා පියගීතානි, තස්මා ඉමානෙව ගායාමි” නි. “අත්ථි පන රක්ඛ්ඤා ගීතස්ස පටිගීතං ගායන්තො” නි? “නත්ථි හන්තෙ” නි. “සක්ඛිස්සසි පන ත්වං පටිගීතං ගායිතු” නි? “ජානන්තො සක්ඛිස්සාමි” නි. “තෙන හි ත්වං රක්ඛ්ඤා ද්විසු ගීතෙසු ගායිතෙසු ඉදං තතියං කත්වා ගායස්සු” නි ගීතංදත්වා “ගන්ත්වා රක්ඛ්ඤා සන්තිකෙ ගායස්සසි, රාජා තෙ පසිදිත්වා මහන්තං ඉස්සරියං දස්සති” නි උයොපෙසි.

සො සිසං මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා අත්තානං අලඬකාරාපෙත්වා රාජද්වාරං ගන්ත්වා “එකො කිර දාරකො තුම්හෙහි සද්ධං පටිගීතං ගායස්සති” නි රක්ඛ්ඤා ආරොවාපෙත්වා “ආගච්ඡතු” නි වුත්තෙ ගන්ත්වා වන්දිත්වා “ත්වං කිර, තාත, පටිගීතං ගායස්සසි” නි පුට්ඨො “ආම, දෙව, සබ්බං රාජපරිසං සන්තිපාතෙථා” නි සන්තිපතිතාය පරිසාය රාජානං ආහ “තුම්හෙ තාව, දෙව, තුම්හාකං ගීතං ගායට්, අථාහං පටිගීතං ගායස්සාමි” නි. රාජා ගාථාද්වයමාන –

24. “සබ්බං නරානං සඵලං සුවණ්ණං, න කම්මුතා කිඤ්චන මොසමත්ථි;
පස්සාමි සම්භුතං මහානුභාවං, සකම්මුතා පුක්ඛ්ඤාප්පුප්පන්තං.
25. “සබ්බං නරානං සඵලං සුවණ්ණං, න කම්මුතා කිඤ්චන මොසමත්ථි;
කච්චන්තු විත්තස්සපි එවමෙවං, ඉද්ධො මනො තස්ස යථාපි මය්හ” නි.

තත්ප් න කම්මුනා කිඤ්චන මොසමත්ථීනි සුකතදුක්කටෙසු කම්මෙසු කිඤ්චන එකකම්මම්පි මොසං නාම නත්ථී, නිප්ඵලං න හොති, විපාකං දත්වා ව නස්සතීති අපරාපරියවෙදනියකම්මං සන්ධායාහ. සම්භූතන්ති අත්තානං වදති, පස්සාමහං ආයස්මත්තං සම්භූතං සකෙන කම්මෙන පුඤ්ඤඵලප්පන්නං, සකම්මං නිස්සාය පුඤ්ඤඵලෙන උපපන්නං නං පස්සාමිති අත්ථො. කච්චිත්තු චිත්තස්සපීති මයඤ්භි ද්වෙපි ජනා එකතො හුත්වා න විරං සීලං රක්ඛිමිහ, අහං තාව තස්ස ඵලෙන මහන්නං යසං පත්තො, කච්චි නු ඛො මෙ භාතිකස්ස චිත්තස්සපි ඵවමෙව මනො ඉද්ධො සමිද්ධොති.

තස්ස ගීතාවසානෙ දාරකො ගායන්තො තතියං ගාථමාහ —

26. “සබ්බං නරානං සඵලං සුවිණ්ණං, න කම්මුනා කිඤ්චන මොසමත්ථී;
චිත්තම්පි ජානාහි තථෙව දෙව, ඉද්ධො මනො තස්ස යථාපි තුය්හ”න්ති.

තං සුත්වා රාජා චතුත්ථං ගාථමාහ —

27. “භවං නු චිත්තො සුතමඤ්ඤතො තෙ, උදාහු තෙ කොචි නං එතදක්ඛා;
ගාථා සුගීතා න මමත්ථී කඬ්ඛා, දදාමි තෙ ගාමවරං සතඤ්චා”ති.

තත්ප් සුතමඤ්ඤතො තෙති අහං සම්භූතස්ස භාතා චිත්තො නාමාති වදන්තස්ස චිත්තස්සෙව නු තෙ සන්තිකා සුතන්ති අත්ථො. කොචි නන්ති උදාහු මයා සම්භූතස්ස රඤ්ඤො භාතා චිත්තො දිට්ඨොති කොචි තෙ එතමත්ථං ආචික්ඛි. සුගීතාහි සබ්බථාපි අයං ගාථා සුගීතා, නත්ථෙත්ථ මම කඬ්ඛා. ගාමවරං සතඤ්චාති ගාමවරානං තෙ සතං දදාමිති වදති.

තතො දාරකො පඤ්චමං ගාථමාහ —

28. “න වාහං චිත්තො සුතමඤ්ඤතො මෙ, ඉසී ව මෙ එතමත්ථං අසංසි;
ගන්ත්වාන රඤ්ඤො පටිගාහි ගාථං, අපි තෙ වරං අත්තමනො දදෙය්‍යා”ති.

තත්ප් එතමත්ථන්ති තුම්භාකං උය්‍යානෙ නිසින්තො එකො ඉසී මය්හං එතමත්ථං ආචික්ඛි.

තං සුත්වා රාජා “සො මම භාතා චිත්තො භවිස්සති, ඉදානෙව නං ගන්ත්වා පස්සිස්සාමි”ති පුරිසෙ ආණාපෙනිතො ගාථාද්වයමාහ —

29. “යොපෙන්නු වෙ රාජරථෙ, සුකතෙ චිත්තසිබ්බනෙ;
කච්ඡං නාගානං බන්ධට, ගිවෙය්‍යං පටිමුඤ්චට.
30. “ආහඤ්ඤන්තු භෙරිමුද්ධිගසඬ්ඛෙ, සීඝානි යානානි ව යොජයන්තු;
අජ්ජෙවහං අස්සමං තං ගමිස්සං, යත්ථෙව දක්ඛිස්සමිසිං නිසින්ත”න්ති.

තත්ප් ආහඤ්ඤන්තුති ආහනන්තු. අස්සමං තන්ති තං අස්සමං.

සො එවං චත්වා රථං අභිරුය්හ සීසං ගන්ත්වා උය්‍යානද්වාරෙ රථං යපෙත්වා චිත්තපණ්ඩිතං උපසඬ්කමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තුට්ඨමානසො අට්ඨමං ගාථමාහ —

31. “සුලද්ධලාහො වත මෙ අහොසි, ගාථා සුගීතා පරිසාය මජ්ඣෙ;
ස්වාහං ඉසීං සීලවතුපපන්නං, දිස්වා පතීතො සුමනොහමස්මි”ති.

තස්සත්ථො — සුලද්ධලාහො වත මය්හං ඡත්තමඬ්ඛලදිවසෙ පරිසාය මජ්ඣෙ ගීතගාථා සුගීතාව අහොසි, ස්වාහං අජ්ජ සීලවතසම්පන්නං ඉසීං දිස්වා පීතිසොමනස්සජ්ජත්තො ජාතොති.

සො චිත්තපණ්ඩිතස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය සොමනස්සජ්ජත්තො “භාතිකස්ස මෙ පල්ලඬ්කං අත්ථරථා”තිආදීනි ආණාපෙනිතො නවමං ගාථමාහ —

32. “ආසනං උදකං පජ්ජං, පටිග්ගණ්භාතු නො භවං;
අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාම, අග්ගං කුරුතු නො භව”න්ති.

තත්ප් අග්ගෙති අතිථිතො දාතඬ්ඛයුත්තකස්මිං අග්ගෙ භවන්තං ආපුච්ඡාම. කුරුතු නොති ඉමං නො අග්ගං භවං පටිග්ගණ්භාතු.

එවං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා රජ්ජං මජ්ඣෙ හින්දිත්වා දෙන්තො ඉතරං ගාථමාහ —

33. “රම්මඤ්ච තෙ ආවසථං කරොන්තු, නාරීගණෙහි පරිවාරයස්සු;
කරොහි ඔකාසමනුග්ගහාය, උභොපිමං ඉස්සරියං කරොමා”ති.

තත්ථ ඉමං ඉස්සරියන්ති කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ රජ්ජං මජ්ඣෙ භින්දිත්වා ද්වෙපි ජනා කරොම අනුභවාම.

තස්ස තං වචනං සුත්වා චිත්තපණ්ඩිතො ධම්මං දෙසෙන්නො ඡ ගාථා අභාසි -

34. “දිස්වා ඵලං දුච්චරිතස්ස රාජ, අත්ථො සුචිණ්ණස්ස මහාවිපාකං;
අත්තානමෙව පටිසංයමිස්සං, න පත්ථයෙ පුත්ත පසුං ධනං වා.
35. “දසෙවිමා වස්සදසා, මච්චානං ඉධ ජීවිතං;
අපත්තඤ්ඤෙව තං ඔධිං, නළො ඡින්නොව සුස්සති.
36. “තත්ථ කා නන්දි කා බිඬ්ඛා, කා රතී කා ධනෙසනා;
කිං මෙ පුත්තෙහි දාරෙහි, රාජ මුත්තොස්මි ඛන්ධනා.
37. “සොහං ඵලං පජානාමි, මච්චු මෙ නප්පමජ්ජති;
අත්තකෙනාධිපත්තස්ස, කා රතී කා ධනෙසනා.
38. “ජාති නරානං අධිමා ජනිත්ද, වණ්ඩාලයොති ද්විපදාකතිට්ඨා;
සකෙහි කම්මෙහි සුපාපකෙහි, වණ්ඩාලගබ්භෙ අවසිම්භ පුබ්බෙ.
39. “වණ්ඩාලානුමිභ අවන්තිසු, මිගා නෙරඤ්ජරං පති;
උක්කුසා නම්මදාතිරෙ, තාප්ප ඛාන්මණ්ණත්තියා”ති.

තත්ථ දුච්චරිතස්සාති මහාරාජ, ත්වං සුචරිතස්සෙව ඵලං ජානාසි, අහං පන දුච්චරිතස්සෙව ඵලං පස්සාමියෙව. මයඤ්ඤි උභො දුච්චරිතස්ස ඵලෙන ඉතො චතුත්ථෙ අත්තභාවෙ වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තා. තත්ථ න චිරං සීලං රක්ඛිත්වා තස්ස ඵලෙන ත්වං ඛත්තියකුලෙ නිබ්බත්තො, අහං ඛාන්මණ්ණකුලෙ, ඵවාහං දුච්චරිතස්ස ව ඵලං සුචිණ්ණස්ස ව මහාවිපාකං දිස්වා අත්තානමෙව සීලසංයමෙන පටිසංයමිස්සං, පුත්තං වා පසුං වා ධනං වා න පත්ථෙමි.

දසෙවිමා වස්සදසාති මහාරාජ, මන්දදසකං බිඬ්ඛාදසකං වණ්ණදසකං බලදසකං පඤ්ඤාදසකං භානිදසකං පබ්භාරදසකං වඩ්ඤ්ඤකං මොවුහදසකං සයනදසකන්ති ඉමෙසඤ්ඤි දසන්තං දසකානං වසෙන දසෙව වස්සදසා ඉමෙසං මච්චානං ඉධ මනුස්සලොකෙ ජීවිතං. තයිදං න නියමෙන සබ්බා ඵව ඵතා දසා පාපුණාති, අථ ඛො අප්පත්තඤ්ඤෙව තං ඔධිං නළො ඡින්නොව සුස්සති. යෙපි සකලං වස්සසනං ජීවන්ති, තෙසම්පි මන්දදසකෙ පවත්තා රූපාරූපධම්මා විච්ඡින්නිත්වා ආතපෙ ඛිත්තනළො විය තත්ථෙව සුස්සන්ති අත්තරධායන්ති, තං ඔධිං අතික්කමිත්වා බිඬ්ඛාදසකං න පාපුණන්ති, තථා බිට්ටාදසකාදිසු පවත්තා වණ්ණදසකාදිති.

තත්ථාති තස්මිං ඵලං සුස්සමානෙ ජීවිතෙ කා පඤ්ච කාමගුණෙ නිස්සාය අභිනන්දි, කා කායකිලාදිවසෙන බිඬ්ඛා, කා සොමනස්සවසෙන රතී, කා ධනෙසනා, කිං මෙ පුත්තෙහි, කිං දාරෙහි, මුත්තොස්මි තම්භා පුත්තදාරඛන්ධනාති අත්ථො. අත්තකෙනාධිපත්තස්සාති ජීවිතන්තකරෙන මච්චුනා අභිභුතස්ස. ද්විපදාකතිට්ඨාති ද්විපදානං අත්තරෙ ලාමකා. අවසිම්භාති ද්වෙපි මයං වසිම්භ.

වණ්ඩාලානුමිභාති මහාරාජ, ඉතො පුබ්බෙ චතුත්ථං ජාතිං අවන්තිරට්ඨෙ උජ්ජෙනිනගරෙ වණ්ඩාලා අනුමිභ, තතො චචිත්වා නෙරඤ්ජරාය නදියා තීරෙ උභොපි මිගා අනුමිභ. තත්ථ ද්වෙපි අම්භෙ ඵකස්මි රුක්ඛමුලෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය ධීතෙ ඵකො ලුද්දකො ඵකෙනෙව සත්තිපභාරෙන ජීවිතා වොරොපෙසි, තතො චචිත්වා නම්මදානදීතිරෙ කුරුරා අනුමිභ. තත්තාපි නො නිස්සාය ධීතෙ ඵකො නෙසාදො ඵකප්පභාරෙනෙව ඛන්ධිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි, තතො චචිත්වා තෙ මයං අප්ප ඛාන්මණ්ණත්තියා ජාතා. අහං කොසම්බියං ඛාන්මණ්ණකුලෙ නිබ්බත්තො, ත්වං ඉධ රාජා ජාතොති.

ඵවමස්ස අතීතෙ ලාමකජාතියො පකාසෙත්වා ඉදාති ඉමිස්සාපි ජාතියා ආයුසඬ්ඛාරපරිත්තතං දස්සෙත්වා පුඤ්ඤෙසු උස්සාහං ජනෙන්නො වතස්සො ගාථා අභාසි -

40. “උපතියති ජීවිතමප්පමායු, ජරුපතීතස්ස න සන්ති තාණා;
කරොති පඤ්චාල මමෙත වාක්‍යං, මාකාසි කම්මාති දුක්ඛද්‍රයාති.
41. “උපතියති ජීවිතමප්පමායු, ජරුපතීතස්ස න සන්ති තාණා;
කරොති පඤ්චාල මමෙත වාක්‍යං, මාකාසි කම්මාති දුක්ඛප්ඵලාති.
42. “උපතියති ජීවිතමප්පමායු, ජරුපතීතස්ස න සන්ති තාණා;
කරොති පඤ්චාල මමෙත වාක්‍යං, මාකාසි කම්මාති රජස්සිරාති.
43. “උපතියති ජීවිතමප්පමායු, වණ්ණං ජරා භන්ති නරස්ස පියානො;
කරොති පඤ්චාල මමෙත වාක්‍යං, මාකාසි කම්මං නිරුප්පත්තියා”ති.

තත්ථ උපනීයතීති මහාරාජ, ඉදං ජීවිතං මරණං උපගච්ඡති. ඉදංඤ්භි ඉමෙසං සත්තානං අප්පමායු සරසපරිත්තතායපි ධීතිපරිත්තතායපි පරිත්තකං, සුරියුග්ගමනෙ තිණග්ගෙ උස්සාවබ්බන්දුසද්දිසං. න සන්ති තාණාති න භි ජරාය මරණං උපනීතස්ස පුත්තාදයො තාණා නාම භොන්ති. මමෙත වාක්‍යන්ති මම එතං වචනං. මාකාසීති මා රූපාදිකාමගුණභෙතු පමාදං ආපජ්ජිත්වා නිරයාදිසු දුක්ඛවඩ්ඪනාති කම්මාති කරි. දුක්ඛජ්ජලානීති දුක්ඛවිපාකාති. රජස්සිරාතීති කිලෙසරජෙන ඔකිණ්ණසීසාති. චණ්ණන්ති ජීර්මානස්ස නරස්ස සරිරවණ්ණං ජරා භන්ති. නිරුපපත්තියාති නිරස්සාදෙ නිරයෙ උප්පජ්ජන්තවාය.

එවං මහාසත්තෙ කට්ඨන්තෙ රාජා තුස්සිත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි –

44. “අද්ධා භි සච්චං වචනං තවෙනං, යථා ඉසී භාසසි එවමෙනං;
කාමා ව මෙ සන්ති අනප්පරූපා, තෙ දුච්චජා මාදිසකෙන භික්ඛු.
45. “නාගො යථා පඬිකමජ්ඣෙකෙ බ්‍යසන්තො, පස්සං ථලං නාභිසම්භොති ගන්තුං;
එවම්පභං කාමපඬිකෙ බ්‍යසන්තො, න භික්ඛුනො මග්ගමනුබ්බජාමි.
46. “යථාපි මාතා ව පිතා ව පුත්තං, අනුසාසරෙ කින්නි සුඛි භවෙය්‍ය;
එවම්පි මං ත්වං අනුසාස භන්තෙ, යථා චිරං පෙච්ච සුඛි භවෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ අනප්පරූපාති අපරිත්තජාතිකා බහු අපරිමිතා. තෙ දුච්චජා මාදිසකෙනාති භාතික, ත්වං කිලෙසෙ පහාය ධීතො, අභං පන කාමපඬිකෙ නිමුග්ගො, තස්මා මාදිසකෙන තෙ කාමා දුච්චජා. “නාගො යථා”ති ඉමීනා අත්තනො කාමපඬිකෙ නිමුග්ගභාවස්ස උපමං දස්සෙති. තත්ථ බ්‍යසන්තොති විසන්තො අනුපච්චියො අයමෙව වා පායො. මග්ගන්ති තුම්භාකං ඔවාදානුසාසනීමග්ගං නානුබ්බජාමි පබ්බජිතං න සක්කොමි, ඉධෙව පන මෙ ධීතස්ස ඔවාදං දෙථාති. අනුසාසරෙති අනුසාසන්ති.

අථ නං මහාසත්තො ආභ –

47. “නො වෙ තුවං උස්සභසෙ ජනිත්ද, කාමෙ ඉමෙ මානුසකෙ පහාතුං;
ධම්මිං බලිං පට්ඨපයස්සු රාජ, අධම්මකාරො තව මාහු රට්ඨෙ.
48. “දුතා විධාවන්තු දිසා වතස්සො, නිමන්තකා සමණබ්‍රාහ්මණානං;
තෙ අත්තපානෙන උපට්ඨහස්සු, වත්ථෙන සෙනාසනපච්චයෙන ව.
49. “අත්තෙන පානෙන පසන්තචිත්තො, සන්තප්පය සමණබ්‍රාහ්මණො ව;
දත්ථා ව භුත්ථා ව යථානුභාවං, අනිත්දිතො සග්ගමුපෙහි යානං.
50. “සවෙ ව තං රාජ මදො සහෙය්‍ය, නාරිගණෙහි පරිවාරයන්තං;
ඉමමෙව ගාථං මනසී කරොහි, භාසෙසි වෙනං පරිසාය මජ්ඣෙ.
51. “අබ්භොකාසසයො ජන්තු, වජන්තා ඛීරපායිතො;
පරිකිණ්ණො සුවානෙහි, ස්වාජ්ජ රාජාති වුච්චති”ති.

තත්ථ උස්සභසෙති උස්සභසි. ධම්මිං බලින්ති ධම්මෙන සමෙන අනතිරිත්තං බලිං ගණ්භාති අත්ථො. අධම්මකාරොති පොරාණකරාජුහි යපිතං විනිවිජයධම්මං භිත්දිත්වා පවත්තා අධම්මකිරියා. නිමන්තකාති ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණො නිමන්තෙත්වා පක්කොසකා. යථානුභාවන්ති යථාබලං යථාසත්තිං. ඉමමෙව ගාථන්ති ඉදාති වත්තබ්බං සන්ධායාහ. තත්‍රායං අධිප්පායො – “මහාරාජ, සවෙ තං මදො අභිභවෙය්‍ය, සවෙ තෙ නාරිගණපරිවුතස්ස රූපාදයො වා කාමගුණෙ රජ්ජසුඛං වා ආරබ්භ මාතො උප්පජ්ජෙය්‍ය, අට්ඨං විත්තෙය්‍යාසි ‘අභං පුරෙ වණ්ඩාලයොනියං නිබ්බත්තො ජන්තස්ස තිණකුට්ඨන්තස්සපි අභවා අබ්භොකාසසයො අභොසිං, තදා භි මෙ මාතා වණ්ඩාලී අරඤ්ඤං දාරුපණ්ණාදීනං අත්ථාය ගච්ඡන්ති මං කුක්කුරගණස්ස මජ්ඣෙකෙ අබ්භොකාසෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනො ඛීරං පායෙත්වා ගච්ඡති, සොහං කුක්කුරෙහි පරිවාරිතො තෙහියෙව සද්ධිං සුනාමියා ඛීරං පිච්චිත්වා වඩ්ඪිතො, එවං නිවජ්චවො හුත්වා අප්ප රාජා නාම ජාතො’ති. ‘ඉති ඛො, ත්වං මහාරාජ, ඉමීනා අත්ථෙන අත්තානං ඔවදන්තො යො සො පුබ්බෙ අබ්භොකාසසයො ජන්තු අරඤ්ඤෙ වජන්තියා වණ්ඩාලියා ඉතො විතො ව අනුසඤ්චරන්තියා සුනාමියා ව ඛීරං පායිතො සුනාමෙහි පරිකිණ්ණො වඩ්ඪිතො, සො අප්ප රාජාති වුච්චති’ති ඉමං ගාථං භාසෙය්‍යාසි”ති.

එවං මහාසත්තො තස්ස ඔවාදං දත්වා “දිත්තො තෙ මයා ඔවාදො, ඉදාති ත්වං පබ්බජ වා මා වා, අත්තනාව අත්තනො කම්මස්ස විපාකං පටිසෙවිස්සති”ති වත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා තස්ස මත්ථකෙ පාදරජං පානෙන්තො භිමවන්තමෙව ගතො. රාජාපි තං දිස්වා උප්පන්තසංවෙගො පෙට්ඨපුත්තස්ස රජ්ජං දත්වා බලකායං නිවත්තෙත්වා භිමවන්තාහිමුඛො පායාසි. මහාසත්තො තස්සාගමනං ඤත්වා ඉසිගණපරිවුතො ආගන්ත්වා තං ආදාය ගන්ත්වා පබ්බාපෙත්වා කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. සො ක්‍රිකානාහිඤ්ඤං නිබ්බත්තෙසි. ඉති තෙ උභොපි බ්‍රහ්මලොකුපගා අභෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතා තිණි වත්තාරි භවන්තරාති ගච්ඡන්තාපි දළ්භවිස්සාසාව අභෙසු”න්ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සම්භූතපණ්ඩිතො ආනන්දො අභොසි,

වින්තපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[499] 3. සිවිජාතකවණ්ණනා වින්තසම්භූතජාතකවණ්ණනා දූතියා

දුරෙ අපස්සං ථෙරොවාති ඉදං සත්ථා ජේතවනෙ විහරන්තො අසද්දිසදානං ආරබ්භ කථෙසි. තං අට්ඨකනිපානෙ සිවිජාතකෙ විත්ථාරිතමෙව. තදා පන රාජා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරෙ දත්වා අනුමොදනං යාචි, සත්ථා අකත්වාච පක්කාමි. රාජා භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා “කස්මා, හන්තෙ, අනුමොදනං න කරිත්ථා”ති ආභ. සත්ථා “අපරිසුද්ධා, මහාරාජ, පරිසා”ති වත්වා “න වෙ කදරියා දෙවලොකං වජන්ති”ති (ධ. ප. 177) ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි. රාජා පසිදිත්වා සතසහස්සග්ගසනකෙන සිවෙයාකෙන උත්තරාසඬගෙන තථාගතං පූජෙත්වා නගරං පාවිසි. පුනදිවසෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, කොසලරාජා අසද්දිසදානං දත්වා තාදිසෙනපි දානෙන අතිත්තො දසබලෙන ධම්මෙ දෙසිතෙ පුන සතසහස්සග්ගසනකං සිවෙයාකවත්ථං අදාසි, යාව අතිත්තො වත ආවුසො දානෙන රාජා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුව්ජිත්වා ‘ඉමාය නාමා’ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, බාහිරහණ්ඩං නාම සුදින්නං, පොරාණකපණ්ඩිතා සකලජම්බුදිපං උත්තඬගලං කත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සපරිව්වාගෙන දානං දදමානාපි බාහිරදානෙන අතිත්තා ‘පියස්ස දාතා පියං ලභති’ති සම්පත්තයාවකානං අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා අදංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ සිවිරට්ඨෙ අරිට්ඨපුරුෂගරෙ සිවිමහාරාජෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ මහාසත්තො තස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, “සිවිකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා උග්ගහිතසිප්පො ආගන්ත්වා පිතු සිප්පං දස්සෙත්වා උපරජ්ජං ලභිත්වා අපරභාගෙ පිතු අව්වයෙන රාජා හුත්වා අගතිගමනං පභාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා චතුසු ද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙ වාති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සපරිව්වාගෙන මහාදානං පවත්තෙසි. අට්ඨමීයං වාතුද්දසියං පන්තරසියඤ්ච නිව්වං දානසාලං ගන්ත්වා දානං ඔලොකෙසි. සො එකදා පුණ්ණමදිවසෙ පාතොව සමුස්සිතසෙනවිජත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිත්තො අත්තනා දින්නදානං ආවජ්ජෙත්තො බාහිරවත්ථුං අත්තනා අදින්නං නාම අදිස්වා “මයා බාහිරවත්ථු අදින්නං නාම නත්ථී, න මං බාහිරදානං තොසෙති, අහං අජ්ඣන්තිකදානං දාතුකාමො, අහො වත අජ්ජ මම දානසාලං ගතකාලෙ කොච්චෙව යාවකො බාහිරවත්ථුං අයාචිත්වා අජ්ඣන්තිකස්ස නාමං ගණ්භෙයා, සවෙ හි මෙ කොච්චි හදයමංසස්ස නාමං ගණ්භෙයා, කණ්ණයෙන උරං පහරිත්වා පසන්නඋදකතො සනාළං පදුමං උද්ධරන්තො වීය ලොහිතබිත්ථුනි පග්ගරන්තං හදයං නිහරිත්වා දස්සාමි. සවෙ සරිරමංසස්ස නාමං ගණ්භෙයා, අවලෙඛනසත්ථකෙන තෙලසිඬගං ලිඛන්තො වීය සරිරමංසං ඔතාරෙත්වා දස්සාමි. සවෙ ලොහිතස්ස නාමං ගණ්භෙයා, යත්තමුඛෙ පක්ඛන්දිත්වා උපනිතං භාජනං පුරෙත්වා ලොහිතං දස්සාමි. සවෙ වා පන කොච්චි ‘ගෙහෙ මෙ කම්මං නප්පවත්තති, ගෙහෙ මෙ දාසකම්මං කරොහී’ති වදෙයා, රාජවෙසං අපනෙත්වා බහි යත්වා අත්තානං සාවෙත්වා දාසකම්මං කරිස්සාමි. සවෙ මෙ කොච්චි අක්ඛිතො නාමං ගණ්භෙයා, තාලමිඤ්ජං නිහරන්තො වීය අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා දස්සාමි”ති වින්තෙසි.

ඉති සො –

“යංකිඤ්චි මානුසං දානං, අදින්නං මෙ න විජ්ජති;
යොපි යාවෙයා මං වක්ඛුං, දදෙයාං අවිකම්පිතො”ති. (වරියා. 1.52) –

වින්තෙත්වා සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨි නිභාසිත්වා සබ්බාලඬිකාරපට්ටණ්ඩිතො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා අලඬිකතහත්ථීක්ඛන්ධවරගතො දානග්ගං අගමාසි. සක්කො තස්ස අජ්ඣාසයං විදිත්වා “සිවිරාජා ‘අජ්ජ සම්පත්තයාවකානං වක්ඛුනි උප්පාටෙත්වා දස්සාමි’ති වින්තෙසි, සක්ඛිස්සති නු බො දාතුං, උදාහු නො”ති තස්ස විමංසනත්ථාය ජරාපත්තො අන්ධබ්‍රාහ්මණො වීය හුත්වා රඤ්ඤො දානග්ගගමනකාලෙ එකස්මිං උන්නතජපදෙසෙ හත්ථං පසාරෙත්වා රාජානං ජයාපෙත්වා අට්ඨාසි. රාජා තදභිමුඛං වාරණං පෙසෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං වදෙසී”ති පුව්ජි. අථ නං සක්කො “මහාරාජ, තව දානජ්ඣාසයං නිස්සාය සමුග්ගතෙන කිත්තිසොසෙන සකලලොකසන්තිවාසො නිරන්තරං ඵුට්ඨො, අහං අන්ධො, ත්වං ද්විවක්ඛුකො”ති වත්වා වක්ඛුං යාවන්තො පයමං ගාථමාහ –

52. “දුරෙ අපස්සං ථෙරොව, වක්ඛුං යාවිතුමාගතො;
එකනෙත්තා භවිස්සාම, වක්ඛුං මෙ දෙහි යාවිතො”ති.

තත්ථ දුරෙති ඉතො දුරෙ වසන්තො. ථෙරොති ජරාජිණ්ණථෙරො. එකනෙත්තාති එකං නෙත්තං මය්ගං දෙහි, එවං ද්වෙපි එකෙකනෙත්තා භවිස්සාමාති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “ඉදානෙවාහං පාසාදෙ නිසිත්තො වින්තෙත්වා ආගතො, අහො මෙ ලාභො, අජ්ජෙව මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ස්සති, අදින්නපුබ්බං දානං දස්සාමි”ති තුට්ඨමානසො දූතියං ගාථමාහ –

53. “කෙනානුසිට්ඨො ඉධ මාගතොසි, වනිබ්බක වක්ඛුපථානි යාවිතුං;
සුදුච්චජං යාවසි උත්තමඬගං, යමාහු නෙත්තං පුරිසෙන ‘දුච්චජ’න්ති.

තත්ථ වනිබ්බකානි තං ආලපති. වක්ඛුපථානීති වක්ඛුනමෙතං නාමං. යමාහුති යං පණ්ඩිතා “දුවච්ඡ”න්ති කථෙන්නි.

ඉතො පරං උත්තානසම්බන්ධගාමා පාළිනයෙනෙව වෙදිතබ්බා –

54. “යමාහු දෙවෙසු සුජම්පතීති, මසවාති නං ආහු මනුස්සලොකෙ;
තෙනානුසිට්ඨො ඉධ මාගතොස්මි, වනිබ්බකො වක්ඛුපථානි යාවිතුං.
55. “වනිබ්බකො මය්හ වනිං අනුත්තරං, දදාහි තෙ වක්ඛුපථානි යාවිතො;
දදාහි මෙ වක්ඛුපථං අනුත්තරං, යමාහු තෙත්තං පුරිසෙන දුවච්ඡං.
56. “යෙන අත්ථෙත ආගච්ඡි, යමත්ථමභිපත්ථයං;
තෙ තෙ ඉජ්ඣන්තු සඬකප්පා, ලභ වක්ඛුනි බ්‍රාහ්මණ.
57. “එකං තෙ යාවමානස්ස, උභයානි දදාමහං;
ස වක්ඛුමා ගච්ඡ ජනස්ස පෙක්ඛතො, යදිච්ඡසෙ ත්වං තදතෙ සමීජ්ඣතු”ති.

තත්ථ වනිබ්බකොති යාවත්තස්ස. වනිත්ති යාවනං. තෙ තෙති තෙ තව තස්ස අත්ථස්ස සඬකප්පා. ස වක්ඛුමානි සො ත්වං මම වක්ඛුනි වක්ඛුමා හුත්වා. යදිච්ඡසෙ ත්වං තදතෙ සමීජ්ඣතුති යං ත්වං මම සන්නිකා ඉච්ඡසි, තං තෙ සමීජ්ඣතුති.

රාජා එත්තකං කථෙත්වා “ඉධෙව මයා අක්ඛීති උජ්ජාටෙත්වා දාතුං අසාරුජ්ජ”න්ති වින්තෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආදාය අන්තෙපුරං ගත්ත්වා රාජාසනෙ නිසිදිත්වා සිට්ඨං නාම වෙජ්ජං පක්කොසාපෙත්වා “අක්ඛිං මෙ සොධෙහි”ති ආහ. “අම්භාකං කිර රාජා අක්ඛීති උජ්ජාටෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස දාතුකාමො”ති සකලනගරෙ එකකොලාහලං අහොසි. අථ සෙනාපතිආදයො රාජවල්ලභා ච නාගරා ච ඔරොධා ච සබ්බෙ සන්නිපතීත්වා රාජානං වාරෙන්තා තිස්සො ගාමා අවොචුං –

58. “මා නො දෙව අදා වක්ඛුං, මා නො සබ්බෙ පරාකරි;
ධනං දෙහි මහාරාජ, මුත්තා වෙච්චියා බහු.
59. “යුත්තෙ දෙව රටෙ දෙහි, ආජානියෙ වලඬකතෙ;
නාගෙ දෙහි මහාරාජ, හෙමකප්පනවාසසෙ.
60. “යථා තං සිවයො සබ්බෙ, සයොග්ගා සරථා සදා;
සමන්තා පරිකිරෙය්‍යං, එවං දෙහි රටෙසහා”ති.

තත්ථ පරාකරීති පරිච්චජි. අක්ඛීසු හි දින්නෙසු රජ්ජං ත්වං න කාරෙස්සසි, අඤ්ඤො රාජා හවිස්සති, එවං තයා මයං පරිච්චත්තා නාම හවිස්සාමාති අධිජ්ජායෙනෙවමාහංසු. පරිකිරෙය්‍යන්ති පරිවාරෙය්‍යං. එවං දෙහීති යථා තං අචිකලවක්ඛුං සිවයො පරිවාරෙය්‍යං, එවං බාහිරධනමෙවස්ස දෙහි, මා අක්ඛීති. අක්ඛීසු හි දින්නෙසු න තං සිවයො පරිවාරෙස්සන්නිති.

අථ රාජා තිස්සො ගාමා අහාසි –

61. “යො වෙ දස්සන්ති වත්ථාන, අදානෙ කුරුතෙ මනො;
භූමාං සො පතිතං පාසං, ගීවායං පටිමුඤ්චති.
62. “යො වෙ දස්සන්ති වත්ථානං, අදානෙ කුරුතෙ මනො;
පාපා පාපතරො හොති, සම්පත්තො යමසාධනං.
63. “යඤ්ඤි යාවෙ තඤ්ඤි දදෙ, යං න යාවෙ න තං දදෙ;
ස්වාහං තමෙව දස්සාමි, යං මං යාවති බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ථ පටිමුඤ්චතීති පවෙසෙති. පාපා පාපතරොති ලාමකාපි ලාමකතරො නාම හොති. සම්පත්තො යමසාධනන්ති යමස්ස ආණාපවත්තිට්ඨානං උස්සදුතිරයං එස පත්තොයෙව නාම හොති. යඤ්ඤි යාවෙති යං යාවකො යාවෙය්‍ය, දායකොපි තමෙව දදෙය්‍ය, න අයාවිතං, අයඤ්ච බ්‍රාහ්මණො මං වක්ඛුං යාවති, න මුත්තාදිකං ධනං, තදෙවස්සාහං දස්සාමිති වදති.

අථ නං අමච්චා “කිං පත්ථෙත්වා වක්ඛුනි දෙසි”ති පුච්ඡන්තා ගාමමාහංසු –

64. “ආයුං නු වණ්ණං නු සුඛං බලං නු, කිං පත්ථයානො නු ජනිත්ද දෙසි;
කථඤ්ඤි රාජා සිට්ඨං අනුත්තරො, වක්ඛුනි දජ්ජා පරලොකහෙතු”ති.

තත්පර ලොකහෙතුති මහාරාජ, කථං නාම තුම්භාදියො පණ්ඩිතපුරියො සන්දිට්ඨිකං ඉස්සරියං පභාය පරලොකහෙතු චක්ඛුති දදෙය්‍යාති.

අථ නෙසං කථෙන්නො රාජා ගාථමාහ —

65. “න වාහමෙනං යසසා දදාමි, න පුත්තම්චිජෙ න ධනං න රට්ඨං;
සතඤ්ච ධම්මො චරිතො පුරාණො, ඉච්චෙව දානෙ රමතෙ මනො මමා”ති.

තත්පර න වාහන්ති න වෙ අහං. යසසාති දිබ්බස්ස වා මානුසස්ස වා යසස්ස කාරණං. න පුත්තම්චිජෙති ඉමස්ස චක්ඛුදානස්ස ඵලෙන නෙවාහං පුත්තං ඉච්ඡාමි, න ධනං න රට්ඨං, අපිච සතං පණ්ඩිතානං සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං එස ආචිණ්ණො සමාචිණ්ණො පොරාණකමග්ගො, යදිදං පාරමිපුරණං නාම. න හි පාරමියො අපුරෙත්වා බොධිපල්ලධිකෙ සබ්බඤ්ඤානං පාපුණ්තුං සමත්ථො නාම අත්ථි, අහඤ්ච පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධො භවිතුකාමො. ඉච්චෙව දානෙ රමතෙ මනො මමාති ඉමිනා කාරණෙන මම මනො දානයෙව නිරතොති වදති.

සම්මාසම්බුද්ධොපි ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස චරියාපිටකං දෙසෙන්නො “මය්හං ද්විති චක්ඛුහිපි සබ්බඤ්ඤාඤාණමෙව පියතර”න්ති දීපෙනුං ආහ —

“න මෙ දෙස්සා උභො චක්ඛු, අත්තානං මෙ න දෙස්සියං;
සබ්බඤ්ඤානං පියං මය්හං, තස්මා චක්ඛුං අදාසහ”න්ති. (චරියා. 1.66);

මහාසත්තස්ස පන කථං සුත්වා අමච්චෙසු අප්පට්ඨාණෙසු ධීතෙසු මහාසත්තො සිව්ඨං චෙජ්ජං ගාථාය අජ්ඣාමාසි

66. “සබ්බා ව මිත්තො ව මමාසි සිව්ඨක, සුසික්ඛිතො සාධු කරොහි මෙ වචො;
උද්ධරිත්වා චක්ඛුති මමං ජිගිසතො, හත්ථෙසු යපෙහි වතිබ්බකස්සා”ති.

තස්සත්ථො — සම්ම සිව්ඨක, ත්වං මය්හං සභායො ව මිත්තො ව චෙජ්ජසිජ්ජෙ වාසි සුසික්ඛිතො, සාධු මෙ වචනං කරොහි. මම ජිගිසතො උපධාරෙත්තස්ස ඔලොකෙන්තස්සෙව තාලමිඤ්ජං විය මෙ අක්ඛිති උද්ධරිත්වා ඉමස්ස යාවකස්ස හත්ථෙසු යපෙහිති.

අථ නං සිව්ඨකො ආහ “චක්ඛුදානං නාම භාරියං, උපධාරෙහි, දෙවා”ති. සිව්ඨක, උපධාරිතං මයා, ත්වං මා පපඤ්චං කරොහි, මා මයා සද්ධිං බහුං කථෙහිති. සො චිත්තෙසි “අයුත්තං මාදියස්ස සුසික්ඛිතස්ස චෙජ්ජස්ස රඤ්ඤො අක්ඛිසු සත්පාතන”න්ති. සො නානාභෙසජ්ජාති සංසිත්වා භෙසජ්ජවුණ්ණෙන නිලුප්පලං පරිභාවෙත්වා දක්ඛිණක්ඛිං උපසිඬ්ඝාපෙසි, අක්ඛි පරිවත්ති, දුක්ඛවෙදනා උප්පජ්ජි. “සල්ලක්ඛෙහි, මහාරාජ, පටිපාකතිකකරණං මය්හං භාරො”ති. “අලඤ්ඨි තාත මා පපඤ්චං කරි”ති. සො පරිභාවෙත්වා පුන උපසිඬ්ඝාපෙසි, අක්ඛි අක්ඛිකුපතො මුච්චි, බලවතරා වෙදනා උදපාදි. “සල්ලක්ඛෙහි මහාරාජ, සක්කොමහං පටිපාකතිකං කාතු”න්ති. “මා පපඤ්චං කරි”ති. සො තතියවාරෙ බරතරං පරිභාවෙත්වා උපනාමෙසි. අක්ඛි ඔසධබලෙන පරිබ්භමිත්වා අක්ඛිකුපතො නික්ඛමිත්වා න්භාරුසුත්තකෙන ඔලම්බමානං අට්ඨාසි. සල්ලක්ඛෙහි නරින්ද, පුන පාකතිකකරණං මය්හං බලන්ති. මා පපඤ්චං කරිති. අධිමත්තා වෙදනා උදපාදි, ලොහිතං පග්ගරි, නිවත්පසාටකා ලොහිතෙන තෙමිංසු. ඔරොධා ව අමච්චා ව රඤ්ඤො පාදමුලෙ පතිත්වා “දෙව අක්ඛිති මා දෙහි”ති මහාපරිදෙවං පරිදෙවිංසු.

රාජා වෙදනං අධිවාසෙත්වා “තාත, මා පපඤ්චං කරි”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති වාමහත්ථෙත අක්ඛිං ධාරෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත සත්පකං ආදාය අක්ඛිසුත්තකං ඡින්දිත්වා අක්ඛිං ගහෙත්වා මහාසත්තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. සො වාමක්ඛිනා දක්ඛිණක්ඛිං ඔලොකෙන්වා වෙදනං අධිවාසෙත්වා “එහි බ්‍රාහ්මණා”ති බ්‍රාහ්මණං පක්කොසිත්වා “මම ඉතො අක්ඛිතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාඤාණක්ඛිමෙව පියතරං, තස්ස මෙ ඉදං පච්චයො හොතු”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අක්ඛිං අදාසි. සො තං උක්ඛිපිත්වා අත්තනො අක්ඛිමිති යපෙසි. තං තස්සානුභාවෙන විකසිතනිලුප්පලං විය හුත්වා පතිට්ඨාසි. මහාසත්තො වාමක්ඛිනා තස්ස තං අක්ඛිං දිස්වා “අහො, සුදින්නං මයා අක්ඛිදාන”න්ති අත්තො සමුග්ගතාය පීතියා නිරන්තරං ඵුට්ඨො හුත්වා ඉතරම්පි අක්ඛිං අදාසි. සක්කො තම්පි අත්තනො අක්ඛිමිති යපෙත්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා මහාජනස්ස ඔලොකෙන්තස්සෙව නගරා නික්ඛමිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා දියඬ්ඝගාථමාහ —

67. “වොදිතො සිවිරාජෙන, සිව්ඨකො වචනංකරො;
රඤ්ඤො චක්ඛුනුද්ධරිත්වා, බ්‍රාහ්මණස්සුපනාමයි;
සචක්ඛු බ්‍රාහ්මණො ආසි, අත්ථො රාජා උපාචිසි”ති.

රඤ්ඤො න විරස්සෙව අක්ඛිති රුහිංසු, රුහමානාති ව ආවාටභාවං අප්පත්වා කම්බලගෙණ්ඩුකෙන විය උග්ගතෙන මංසපිණ්ඩෙන පුරෙත්වා චිත්තකම්මරූපස්ස විය අක්ඛිති අහෙසුං, වෙදනා පච්ඡිජ්ජි. අථ මහාසත්තො කතිපාහං පාසාදෙ වසිත්වා “කිං අන්ධස්ස රජ්ජෙන, අමච්චානං රජ්ජං නිය්‍යාදෙන්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා අමච්චෙව පක්කොසාපෙත්වා තෙසං තමත්ථං ආරොවෙත්වා “එකො

මුබ්බොවනාදිදායකො කප්පියකාරකොව මය්හං සන්තිකෙ භවිස්සති, සරිරකිව්වට්ඨානෙසුපි මෙ රජ්ජුකං බන්ධ්වා”ති වන්වා සාරථී ආමන්තෙන්වා “රථං යොජෙහී”ති ආහ. අමච්චා පනස්ස රථෙන ගන්තුං අදත්වා සුවණ්ණසිවිකාය නං නෙන්වා පොක්ඛරණීතිරෙ නිසීදාපෙන්වා ආරක්ඛං සංවිධාය පටික්කමිංසු. රාජා පල්ලඬකෙන නිසින්තො අත්තනො දානං ආවජ්ජෙසි. තස්මිං බණ්ණෙ සක්කස්ස ආසනං උණ්ණං අහොසි. සො ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං දිස්වා “මහාරාජස්ස වරං දත්වා වක්ඛුං පටිපාකතිකං කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා තත්ථ ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස අවිදුරෙ අපරාපරං වඩිකමි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ඉමා ගාථා ආහ –

68. “තතො සො කතිපාහස්ස, උපරුල්ලෙසු වක්ඛුසු;
සුතං ආමන්තයි රාජා, සිව්නං රට්ඨවඩ්ඪනො.
69. “යොජෙහි සාරථී යානං, යුත්තඤ්ච පටිවෙදය;
උය්‍යානභූමිං ගච්ඡාම, පොක්ඛරඤ්ඤො වනානි ව.
70. “සො ව පොක්ඛරණීතිරෙ, පල්ලඬකෙන උපාවිසි;
තස්ස සක්කො පාතුරහු, දෙවරාජා සුජම්පති”ති.

සක්කොපි මහාසත්තෙන පදසද්දං සුත්වා “කො එසො”ති පුට්ඨො ගාථමාහ –

71. “සක්කොහමස්මි දෙවින්දො, ආගතොස්මි තවන්තිකෙ;
වරං වරස්සු රාජීසි, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි”ති. –

එවං චුත්තෙ රාජා ගාථමාහ –

72. “පහුතං මෙ ධනං සක්ක, බලං කොසො වනජ්ජකො;
අන්ධස්ස මෙ සතො දානි, මරණඤ්ඤෙව රුච්චති”ති.

තත්ථ මරණඤ්ඤෙව රුච්චතීති දෙවරාජ, ඉදානි මය්හං අන්ධභාවෙන මරණමෙව රුච්චති, තං මෙ දෙහීති.

අථ නං සක්කො ආහ “සිව්රාජ, කිං පන ත්වං මරිතුකාමො හුත්වා මරණං රොවෙසි, උදාහු අන්ධභාවෙනා”ති? “අන්ධභාවෙන දෙවා”ති. “මහාරාජ, දානං නාම න කෙවලං සම්පරායත්ථමෙව දීයති, දිට්ඨධම්මත්ථායපි පච්චයො හොති, ත්වඤ්ච එකං වක්ඛුං යාවිතො ද්වෙ අදාසි, තෙන සච්චකිරියං කරොහී”ති කථං සමුට්ඨාපෙන්වා ආහ –

73. “යානි සච්චානි ද්විපදින්ද, තානි භාසස්සු බත්තිය;
සච්චං තෙ භණ්ණානස්ස, පුන වක්ඛු භවිස්සති”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “සක්ක, සවෙසි මම වක්ඛුං දාතුකාමො, අඤ්ඤං උපායං මා කරි, මම දානානිස්සන්දෙනෙව මෙ වක්ඛු උජ්ජජ්ජතු”ති වන්වා සක්කෙන “මහාරාජ, අහං සක්කො දෙවරාජාපි න පරෙසං වක්ඛුං දාතුං සක්කොමි, තයා දින්තදානස්ස ඵලෙනෙව තෙ වක්ඛු උජ්ජජ්ජස්සති”ති චුත්තෙ “තෙන හි මයා දානං සුදින්ත”න්ති වන්වා සච්චකිරියං කරොන්තො ගාථමාහ –

74. “යෙ මං යාවිතුමායන්ති, නානාගොත්තා වනිබ්බකා;
යොපි මං යාවතෙ තත්ථ, සොපි මෙ මනසො පියො;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, වක්ඛු මෙ උපජ්ජජ්ජා”ති.

තත්ථ යෙ මන්ති යෙ මං යාවිතුං ආගච්ඡන්ති, තෙසු යාවකෙසු ආගච්ඡන්තෙසු යොපි මං යාවතෙ, සොපි මෙ මනසො පියො. එතෙනාති සවෙ මම සබ්බෙසි යාවකා පියා, සච්චමෙවෙනං මයා චුත්තං, එතෙන මෙ සච්චවචනෙන එකං මෙ වක්ඛු උපජ්ජජ්ජ උපජ්ජජ්ජති ආහ.

අථස්ස වචනානන්තරමෙව පට්ඨං වක්ඛු උදපාදි. තතො දුතියස්ස උජ්ජජ්ජනත්ථාය ගාථාද්වයමාහ –

75. “යං මං සො යාවිතුං ආගා, දෙහි වක්ඛුන්ති බ්‍රාහ්මණො;
තස්ස වක්ඛුනි පාදාසිං, බ්‍රාහ්මණස්ස වනිබ්බතො.
76. “භියො මං ආවිසි පිති, සොමනස්සඤ්චනජ්ජකං;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, දුතියං මෙ උපජ්ජජ්ජා”ති.

තත්ථ යං මන්ති යො මං යාවති. සොති සො වක්ඛුච්චකලො බ්‍රාහ්මණො “දෙහි මෙ වක්ඛු”න්ති යාවිතුං ආගතො. වනිබ්බතොති යාවන්තස්ස. භියො මං ආවිසිති බ්‍රාහ්මණස්ස වක්ඛුනි දත්වා අන්ධකාලතො පට්ඨාය තස්මිං අන්ධකාලෙ තථාරූපං වෙදනං අගණෙන්වා “අහො සුදින්තං මෙ දාන”න්ති පච්චවෙක්ඛන්තං මං භියො අතිරෙකතරා පිති ආවිසි, මම හදයං පට්ඨාය, සොමනස්සඤ්ච මම අනන්තං අපරිමාණං උජ්ජජ්ජි. එතෙනාති සවෙ මම තදා අනජ්ජකං පිතිසොමනස්සං උජ්ජන්තං, සච්චමෙවෙනං මයා චුත්තං, එතෙන මෙ සච්චවචනෙන දුතියමිති වක්ඛු උපජ්ජජ්ජති ආහ.

තඬබණඤ්ඤෙව දුතියමපි චක්ඛු උදපාදි. තානි පනස්ස චක්ඛුනි නෙව පාකතිකානි, න දිබ්බානි. සක්කත්වාහමණස්ස හි දිත්තං චක්ඛුං පුන පාකතිකං කාතුං න සක්කා, උපහතචත්ථුනො ව දිබ්බචක්ඛු නාම න උප්පජ්ජති, තානි පනස්ස සච්චපාරමිතානුභාවෙන සම්භූතානි චක්ඛුනීති චුත්තානි. තෙසං උප්පත්තිසමකාලමෙව සක්කානුභාවෙන සබ්බා රාජපරිසා සන්තිපතිතාව අහෙසුං. අප්පස්ස සක්කො මහාජනමජ්ඣෙයෙව ථුතිං කරොන්තො ගාථාද්වයමාහ -

77. “ධම්මෙන භාසිතා ගාථා, සිව්තං රට්ඨවඩ්ඪන;
එතානි තව නෙත්තානි, දිබ්බානි පටිදිස්සරො.
78. “තිරොකුට්ටං තිරොසෙලං, සමතිග්ගය්හ පබ්බතං;
සමන්තා යොජනසතං, දස්සනං අනුභොන්තු තෙ”ති.

තත්ථ ධම්මෙන භාසිතානි මහාරාජ, ඉමා තෙ ගාථා ධම්මෙන සභාවෙනෙව භාසිතා. දිබ්බානීති දිබ්බානුභාවයුත්තානි. පටිදිස්සරෙති පටිදිස්සන්ති. තිරොකුට්ටන්ති මහාරාජ, ඉමානි තෙ චක්ඛුනි දෙවතානං චක්ඛුනි විය පරකුට්ටං පරසෙලං යංකිඤ්චි පබ්බතමිපි සමතිග්ගය්හ අතික්කමිත්වා සමන්තා දස දිසා යොජනසතං රූපදස්සනං අනුභොන්තු සාධෙත්තුති අත්ථො.

ඉති සො ආකාසෙ ධන්වා මහාජනමජ්ඣෙ ඉමා ගාථා භාසිත්වා “අප්පමන්තො හොහී”ති මහාසත්තං ඔවදිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො. මහාසත්තොපි මහාජනපරිවුතො මහන්තෙන සක්කාරෙන නගරං පවිසිත්වා සුවන්දකං පාසාදං අභිරුහී. තෙන චක්ඛුනං පටිලද්ධභාවො සකලසිවිරට්ඨෙය පාකටො ජාතො. අප්පස්ස දස්සනත්ථං සකලරට්ඨවාසිනො ඛහුං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගමිංසු. මහාසත්තො “ඉමස්මිං මහාජනසන්තිපාතෙ මම දානං චණ්ණයිස්සාමි”ති රාජද්වාරෙ මහාමණ්ඩපං කාරෙත්වා සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නො නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා සබ්බසෙනියො සන්තිපාතෙත්වා “අම්හො, සිවිරට්ඨවාසිනො ඉමානි මෙ දිබ්බචක්ඛුනි දිස්වා ඉතො පට්ඨාය දානං අදත්වා මා භුඤ්ජවා”ති ධම්මං දෙසෙන්නො චතස්සො ගාථා අභාසි -

79. “කො නිධ වීත්තං න දදෙය් යාවිතො, අපි විසිට්ඨං සුපියමිපි අත්තනො;
තදිඬස සබ්බෙ සිවයො සමාගතා, දිබ්බානි නෙත්තානි මමජ්ජ පස්සථ.
80. “තිරොකුට්ටං තිරොසෙලං, සමතිග්ගය්හ පබ්බතං;
සමන්තා යොජනසතං, දස්සනං අනුභොන්ති මෙ.
81. “න වාගමන්තා පරමත්ථී කිඤ්චි, මච්චානං ඉධ ජීවිතෙ;
දත්වාන මානුසං චක්ඛුං, ලද්ධං මෙ චක්ඛුං අමානුසං.
82. “එතමිපි දිස්වා සිවයො, දෙථ දානානි භුඤ්ජථ;
දත්වා ව භුත්වා ව යථානුභාවං, අනින්දිතා සග්ගමුපෙථ ධාන”න්ති.

තත්ථ කොනිධානි කො නු ඉධ. අපි විසිට්ඨන්ති උත්තමමිපි සමානං. වාගමන්තානි වාගපමාණතො අඤ්ඤං වරං නාම නත්ථී. ඉධ ජීවිතෙති ඉමස්මිං ජීවලොකෙ. “ඉධ ජීවිත”න්තිපි පාඨො, ඉමස්මිං ලොකෙ ජීවමානානන්ති අත්ථො. අමානුසන්ති දිබ්බචක්ඛු මයා ලද්ධං, ඉමිනා කාරණෙන වෙදිතබ්බමෙන “වාගතො උත්තමං නාම නත්ථී”ති. එතමිපි දිස්වානි එතං මයා ලද්ධං දිබ්බචක්ඛුං දිස්වාපි.

ඉති ඉමාහි චතුහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා තතො පට්ඨාය අන්වද්ධමාසං පන්තරසුපොසපෙසු මහාජනං සන්තිපාතාපෙත්වා නිව්චං ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි. තං සුත්වා මහාජනො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකං පුරෙන්නොව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, හික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතා බාහිරදානෙන අසන්තුට්ඨා සම්පත්තයාවකානං අත්තනො චක්ඛුනි උප්පාටෙත්වා අදංසු”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා සිවිකචෙජ්ජො ආනන්දො අහොසි, සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, සිවිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[500] 4. සිරිමන්තජාතකචණ්ණනා සිව්ජාතකචණ්ණනා තතියා.

83-103. පඤ්ඤායුපෙතං සිරියා විභීනන්ති අයං සිරිමන්තපඤ්ඤො මහාඋමඩ්ගෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

[501] 5. රොහණමිගජාතකචණ්ණනා වතුත්ථා. සිරිමන්තජාතකචණ්ණනා

එතෙ යුථා පතියන්තීති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ආයස්මතො ආනන්දස්ස ජීවිතපරිච්චාගං ආරබ්භ කපෙසි. සො පනස්ස ජීවිතපරිච්චාගො අසිතිනිපාතෙ චූළභංසජාතකෙ (ජා. 2.21.1 ආදයො) ධනපාලදමනෙ ආචි

භවිෂ්ඨතී. එවං තෙනායස්මතා සත්ථු අත්ථාය ජීවිතෙ පරිච්චන්තෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, ආයස්මා ආනන්දො සෙක්ඛපටිසම්භිද්දපත්තො හුත්වා දසබ්බසත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මමත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජියෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බෙමා නාමස්ස අග්ගමහෙසී අහොසි. තදා බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ මිගයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි සොහග්ගප්පත්තො. කනිට්ඨොපිස්ස චිත්තමිගො නාම සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි, කනිට්ඨගගිනිපිස්ස සුත්තා නාම සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි. මහාසත්තො පන රොහණො නාම මිගරාජා අහොසි. සො හිමවන්තෙ ද්වෙ පබ්බතරාජියො අතික්කමිත්වා තනියාය අන්තරෙ රොහණං නාම සරං නිස්සාය අසිනිමිගසහස්සපරිවාරො වාසං කප්පෙසි. සො අන්ධෙ ජිණ්ණො මාතෘපිතරො පොසෙසි. අපේකො බාරාණසිතො අවිදුරෙ නෙසාදගාමවාසී නෙසාදපුත්තො හිමවන්තං පටිට්ඨො මහාසත්තං දිස්වා අන්තතො ගාමං ආගන්ත්වා අපරහාගෙ කාලං කරොන්තො පුත්තස්සාරොවෙසි “තාත, අම්මාකං කම්මභූමියං අසුකස්මිං නාම යානෙ සුවණ්ණවණ්ණො මිගො වසති, සවෙ රාජා පුච්ඡෙය්‍යා, කපේය්‍යාසී”ති.

අපේකදිවසං බෙමා දෙවි පටිච්ඡසකාලෙ සුපිනං අද්දස. එවරුපො සුපිනො අහොසි – සුවණ්ණවණ්ණො මිගො ආගන්ත්වා කඤ්චනපියෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණකිඬිකිණිකං ආකොටෙන්තො විය මධුරස්සරෙන දෙවියා ධම්මං දෙසෙති, සා සාධුකාරං දත්වා ධම්මං සුභාති. මිගො ධම්මකථාය අනිට්ඨිතාය එව උට්ඨාය ගච්ඡති, සා “මිගං ගණ්හථ ගණ්හථා”ති වදන්තියෙව පබුජ්ඣ. පරිවාරිකායො තස්සා සද්දං සුත්වා “පිහිතද්වාරවාතපානං ගෙහං වාතස්සපි ඔකාසො නත්ථි, අය්‍යා, ඉමාය වෙලාය මිගං ගණ්හාපෙති”ති අවහසිංසු. සා තස්මිං බණෙ “සුපිනො අය”න්ති ඤාත්වා චිත්තෙසි “සුපිනොති චුත්තෙ රාජා අනාදරො භවිෂ්ඨතී, ‘දොහළො උප්පන්නො’ති චුත්තෙ පන ආදරෙන පරියෙසිස්සති, සුවණ්ණවණ්ණස්ස මිගස්ස ධම්මකථං සුභස්සාමි”ති. සා ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජී. රාජා ආගන්ත්වා “භද්දෙ, කිං තෙ අථාසුක”න්ති පුච්ඡී. “දෙව, අඤ්ඤං නත්ථි, දොහළො පන මෙ උප්පන්නො”ති. “කිං ඉච්ඡසී දෙවි”ති? “සුවණ්ණවණ්ණස්ස ධම්මිකමිගස්ස ධම්මං සොතුකාමා දෙවා”ති. “භද්දෙ, යං නත්ථි, තත්ථ තෙ දොහළො උප්පන්නො, සුවණ්ණවණ්ණො නාම මිගොයෙව නත්ථි”ති. සො “සවෙ න ලභාමි, ඉධෙව මෙ මරණ”න්ති රඤ්ඤො පිට්ඨිං දත්වා නිපජ්ජී.

රාජා “සවෙ අත්ථි, ලභිස්සසී”ති පරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා මොරජාතකෙ (ජා. 1.2.17 ආදයො) චුත්තනයෙනෙව අමච්චෙ ව බ්‍රාහ්මණෙ ව පුච්ඡන්වා “සුවණ්ණවණ්ණො මිගා නාම හොන්ති”ති සුත්වා ලුද්දකෙ සන්තිපාතෙත්වා “එවරුපො මිගො කෙන දිට්ඨො, කෙන සුතො”ති පුච්ඡන්වා තෙන නෙසාදපුත්තෙන පිතු සන්තිකා සුත්තියාමෙන කථිතෙ “සම්ම, තස්ස තෙ මිගස්ස ආනිතකාලෙ මහන්තං සක්කාරං කරිස්සාමි, ගච්ඡ ආනෙහි න”න්ති වත්වා පරිබ්බයං දත්වා තං පෙසෙසි. සොපි “සවාහං, දෙව, තං ආනෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, වම්මමස්ස ආනෙස්සාමි, තං ආනෙතුං අසක්කොන්තො ලොමානිපිස්ස ආනෙස්සාමි, තුම්හෙ මා චිත්තයිත්ථා”ති වත්වා අන්තතො නිවෙසනං ගන්ත්වා පුත්තදාරස්ස පරිබ්බයං දත්වා තත්ථ ගන්ත්වා තං මිගරාජානං දිස්වා “කස්මිං නු බො යානෙ පාසං ඔඩ්ධෙත්වා ඉමං මිගරාජානං ගණ්හිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති විමංසන්තො පානියතිත්ථෙ ඔකාසං පස්සි. සො දළ්භං වම්මයොත්තං වට්ටෙන්වා මහාසත්තස්ස පානියපිවතට්ඨානෙ යට්ඨිපාසං ඔඩ්ධෙසි.

පුත්තදිවසෙ මහාසත්තො අසිනියා මිගසහස්සෙහි සද්ධිං ගොවරං වරින්වා “පකතිතිත්ථෙයෙව පානියං පිට්ඨිස්සාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා ඔතරන්තොයෙව පාසෙ බජ්ඣ. සො “සවාහං ඉදානෙව බද්ධරවං රචිස්සාමි, ඤාතිගණා පානියං අපිචිත්වාහි භිතා පලායිස්සන්ති”ති චිත්තෙත්වා යට්ඨියං අල්ලියිත්වා අන්තතො වසෙ වත්තෙත්වා පානියං පිට්ඨන්තො විය අහොසි. අථ අසිනියා මිගසහස්සානං පානියං පිට්ඨන්වා උත්තරින්වා ධීතකාලෙ “පාසං ඡින්දිස්සාමි”ති තික්ඛන්තුං ආකඩ්ඪී. පඨමවාරෙ වම්මං ඡිජ්ජී, දුතියවාරෙ මංසං ඡිජ්ජී, තතියවාරෙ න්හාරුං ඡින්දිත්වා පාසො අට්ඨිං ආභවිව අට්ඨාසි. සො ඡින්දිතුං අසක්කොන්තො බද්ධරවං රචි, මිගණො භායිත්වා තිහි සටාහි පලායිංසු. චිත්තමිගො තිණ්ණමිපි සටානං අන්තරෙ මහාසත්තං අදිස්වා “ඉදං භයං උප්පජ්ජමානං මම භාතු උප්පන්නං භවිස්සති”ති චිත්තෙත්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා බද්ධං පස්සි. අථ නං මහාසත්තො දිස්වා “භාතික, මා ඉධ තිට්ඨ, සාසඩ්ඛං ඉදං යාන”න්ති වත්වා උයොයාපෙත්තො පඨමං ගාථමාහ –

104. “එතෙ යුථා පතියන්ති, භිතා මරණස්ස චිත්තක;
ගච්ඡ තුවම්පි මාකඩ්ඪි, ජීවිස්සන්ති තයා සහා”ති.

තත්ථ එතෙහි වක්ඛුපථං අතික්කමිත්වා දුරගතෙ සන්ධායාහ. පතියන්තිහි පතිගච්ඡන්ති, පලායන්තිහි අත්ථො. චිත්තකාති තං ආලපති. තයා සහාති ත්වං එතෙසං මම යානෙ යත්වා රාජා හොහි, එතෙ තයා සද්ධිං ජීවිස්සන්තිහි.

තතො උභින්නමිපි තිස්සො එකන්තරිකගාථායො හොන්ති –

105. “නාහං රොහණ ගච්ඡාමි, භදයං මෙ අවකස්සති;
න තං අහං ජහිස්සාමි, ඉධ හිස්සාමි ජීවිතං.

106. “තෙ හි නුත මරිස්සන්ති, අන්ධා අපරිණායකා;
ගච්ඡ තුවම්පි මාකඩ්ඪි, ජීවිස්සන්ති තයා සහ.

107. “නාහං රොහණ ගච්ඡාමි, හදයං මෙ අවකස්සති;
න නං බද්ධං ජහිස්සාමි, ඉධ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ රොහණාති මහාසත්තං නාමෙනාලපති. අවකස්සතීති කඩ්ඞයති, සොකෙන වා කඩ්ඞියති . තෙ හි නුනාති තෙ අමිහාකං මාතාපිතරො එකංසෙනෙව ද්විසුපි අමිහෙසු ඉධ මනෙසු අපරිණායකා හුත්වා අප්පට්ඨග්ගියමානා සුස්සිත්වා මරිස්සන්ති, තස්මා භාතික චිත්තක, ගච්ඡ තුවං, තයා සහ තෙ ජීවිස්සන්තීති අත්ථො. ඉධ හිස්සාමිති ඉමස්මිංයෙව යානෙ ජීවිතං ජහිස්සාමිති.

ඉති වත්වා බොධිසත්තස්ස දක්ඛණපස්සං නිස්සාය නං සන්ධාරෙත්වා අස්සාසෙන්තො අට්ඨාසි. සුතනාපි මිගපොතිකා පලායිත්වා මිගානං අන්තරෙ උභො භාතිකෙ අපස්සන්ති “ඉදං භයං මම භාතිකානං උප්පන්නං භවිස්සති”ති නිවත්තිත්වා තෙසං සන්තිකං ආගතා. නං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා මහාසත්තො පඤ්චමං ගාථමාහ –

108. “ගච්ඡ හීරු පලායස්සු, කුටෙ බද්ධොස්මි ආයසෙ;
ගච්ඡ තුවම්පි මාකඩ්ඞි, ජීවිස්සන්ති තයා සභා”ති.

තත්ථ හීරුති මාතුගාමො නාම අප්පමත්තකෙනපි භායති, තෙන නං එවං ආලපති. කුටෙති පටිච්ඡන්තපාසෙ. ආයසෙති සො හි අන්තොඋදකෙ අයක්ඛන්ධං කොට්ටෙන්වා තත්ථ සාරදාරුං යට්ඨිං බන්ධිත්වා ඔඩ්ඞිතො, තස්මා එවමාහ. තයා සභාති තෙ අසීතිසහස්සා මිගා තයා සද්ධිං ජීවිස්සන්තීති.

තතො පරං පුරිමනයෙනෙව තිස්සො ගාථා භොන්ති –

109. “නාහං රොහණ ගච්ඡාමි, හදයං මෙ අවකස්සති;
න නං අහං ජහිස්සාමි, ඉධ හිස්සාමි ජීවිතං.

110. “තෙ හි නුන මරිස්සන්ති, අන්ධා අපරිණායකා;
ගච්ඡ තුවම්පි මාකඩ්ඞි, ජීවිස්සන්ති තයා සභ.

111. “නාහං රොහණ ගච්ඡාමි, හදයං මෙ අවකස්සති;
න නං බද්ධං ජහිස්සාමි, ඉධ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ තෙ හි නුනාති ඉධාපි මාතාපිතරොයෙව සන්ධායාහ.

සාපි තථෙව පටික්ඛිපිත්වා මහාසත්තස්ස වාමපස්සං නිස්සාය අස්සාසයමානා අට්ඨාසි. ලුද්දොපි තෙ මිගෙ පලායන්තෙ දිස්වා බද්ධරවඤ්ච සුත්වා “බද්ධො භවිස්සති මිගරාජා”ති දළ්භං කච්ඡං බන්ධිත්වා මිගමාරණසත්තිං ආදාය වෙගෙනාගච්ඡී. මහාසත්තො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා නවමං ගාථමාහ –

112. “අයං සො ලුද්දකො එති, ලුද්දරුපො සභාවුධො;
යො නො වධිස්සති අජ්ජ, උසුනා සත්තියා අපි”ති.

තත්ථ ලුද්දරුපොති දාරුණජාතිකො. සත්තියා අපිති සත්තියාපි නො පහරිත්වා වධිස්සති, තස්මා යාව සො නාගච්ඡති, තාව පලායාති.

තං දිස්වාපි චිත්තමිගො න පලායි. සුතනා පන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති මරණභයහීනා ථොකං පලායිත්වා – “අහං ද්වෙ භාතිකෙ පභාය කුහිං පලායිස්සාමි”ති අත්තනො ජීවිතං ජහිත්වා නලාටෙන මච්චුං ආදාය පුනාගන්ත්වා භාතු වාමපස්සෙ අට්ඨාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා දසමං ගාථමාහ –

113. “සා මුහුත්තං පලායිත්වා, භයට්ඨා භයතජ්ජිතා;
සුදුක්කරං අකරා හීරු, මරණායුපනිවත්තථා”ති.

තත්ථ මරණායුපනිවත්තථාති මරණත්ථාය උපනිවත්ති.

ලුද්දොපි ආගන්ත්වා තෙ තයො ජනෙ එකතො ධීනෙ දිස්වා මෙත්තචිත්තං උප්පාදෙන්වා එකකුච්ඡියං නිබ්බත්තභාතරො විය තෙ මඤ්ඤමානො චිත්තෙසි “මිගරාජා, තාව පාසෙ බද්ධො, ඉමෙ පන ද්වෙ ජනා හිරොත්තප්පබන්ධනෙන බද්ධා, කිං නු බො ඉමෙ එතස්ස භොන්ති”ති? අථ නං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

114. “කිං නු තෙමෙ මිගා භොන්ති, මුත්තා බද්ධං උපාසරෙ;
න නං වජ්ජමච්ඡන්ති, ජීවිතස්සපි කාරණා”ති.

තත්ථ කිං නු තෙමෙති කිං නු තෙ ඉමෙ. උපාසරෙති උපාසන්ති.

අප්පස බොධිසත්තො ආවික්ඛි -

115. “භාතරො භොන්ති මෙ ලුද්ද, සොදරියා එකමාතුකා;
න මං වජ්ඣමිච්ඡන්ති, ජීවිතස්සපි කාරණා”ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා භියොසාමන්තාය මුදුවිත්තො අහොසි. චිත්තමිගරාජා තස්ස මුදුවිත්තභාවං ඤත්වා “සම්ම ලුද්දක, මා ත්වං එතං මිගරාජානං ‘මිගමත්තොයෙවා’ති මඤ්ඤත්ථ, අයඤ්ඤි අසිති යා මිගසහස්සානං රාජා සීලාචාරසම්පන්නො සබ්බසත්තෙසු මුදුවිත්තො මහාපඤ්ඤො අන්ධො ජිණ්ණො මාතෘපිතරො පොසෙති. සචෙ ත්වං එවරුපං ධම්මිකං මිගං මාරෙසි, එතං මාරෙන්නො මාතෘපිතරො ව නො මඤ්ච භගිනිඤ්ච මෙනි අමහෙ පඤ්චපි ජනෙ මාරෙසියෙව. මය්හං පන භාතු ජීවිතං දෙන්තො පඤ්චන්තම්පි ජනානං ජීවිතදායකොසි”ති වත්වා ගාථමාහ -

116. “තෙ හි නුන මරිස්සන්ති, අන්ධා අපරිණායකා;
පඤ්චන්තං ජීවිතං දෙහි, භාතරං මුඤ්ච ලුද්දකා”ති.

සො තස්ස ධම්මකථං සුත්වා පසන්නචිත්තො “මා භායි සාමී”ති වත්වා අනන්තරං ගාථමාහ -

117. “සො වො අහං පමොක්ඛාමි, මාතෘපෙත්තිහරං මිගං;
නන්දන්තු මාතෘපිතරො, මුත්තං දිස්වා මහාමිග”න්ති.

තත්ථ වොති නිපාතමත්තං. මුත්තන්ති බන්ධනා මුත්තං පස්සිත්වා.

එවඤ්ච පන වත්වා චිත්තෙසි “රඤ්ඤො දින්නයසො මය්හං කිං කරිස්සති, සවාහං ඉමං මිගරාජානං වධිස්සාමි, අයං වා මෙ පථවි භිජ්ජිත්වා විවරං දස්සති, අසති වා මෙ මත්ථකෙ පතිස්සති, විස්සජ්ජෙස්සාමි න”න්ති. සො මහාසත්තං උපසඬකම්ත්වා යට්ඨිං පාතෙත්වා වම්මයොත්තං ඡිත්තදිත්වා මිගරාජානං ආලිඬගිත්වා උදකපරියන්තෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මුදුවිත්තෙන සණ්ඨං පාසා මොචෙත්වා න්හාරුහි න්හාරුං, මංසෙන මංසං, වම්මෙන වම්මං සමොධානෙත්වා උදකෙන ලොහිතං ධොවිත්වා මෙත්තචිත්තෙන පුනස්පුනං පරිමජ්ජී. තස්ස මෙත්තානුභාවෙනෙව මහාසත්තස්ස පාරමිතානුභාවෙන ව සබ්බානි න්හාරුමංසවම්මානි සන්ධිසිංසු, පාදො සඤ්ජන්තස්ව සඤ්ජන්තලොමො අහොසි, අසුකට්ඨානෙ බද්ධො අහොසිතිපි න පඤ්ඤායි. මහාසත්තො සුඛජ්ජන්තො හුත්වා අට්ඨාසි. තං දිස්වා චිත්තමිගො සොමනස්සජාතො ලුද්දස්ස අනුමොදනං කරොන්තො ගාථමාහ -

118. “එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා මහාමිග”න්ති.

අප් මහාසත්තො “කිං නු බො එස ලුද්දො මං ගණ්හන්තො අත්තනො කාමෙන ගණ්හි, උදාහු අඤ්ඤස්ස ආණත්ති යා”ති චිත්තෙත්වා ගහිතකාරණං පුච්ඡී. ලුද්දපුත්තො ආහ - “සාමී, න මය්හං තුම්හෙහි කම්මං අත්ථී, රඤ්ඤො පන අග්ගමහෙසී බෙමා නාම තුම්හාකං ධම්මකථං සොතුකාමා, තදත්ථාය රඤ්ඤො ආණත්ති යා ත්වං මයා ගහිතො”ති. සම්ම, එවං සන්නෙ මං විස්සජ්ජෙන්නො අතිදුක්කරං කරොසි, එහි මං නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙහි, දෙවියා ධම්මං කපෙස්සාමිති. සාමී, රාජානො නාම කක්ඛලා, කො ජානාති, කිං භවිස්සති, මය්හං රඤ්ඤො දින්නයසෙන කම්මං නත්ථී, ගව්ඡ ත්වං යථාසුඛන්ති. පුන මහාසත්තො “ඉමිනා මං විස්සජ්ජෙන්නෙ අතිදුක්කරං කතං, යසපට්ඨාහස්ස උපායමස්ස කරිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “සම්ම, පිට්ඨිං තාව මෙ හත්ථෙන පරිමජ්ජා”ති ආහ. “සො පරිමජ්ජී, හත්ථො සුවණ්ණවණ්ණෙහි ලොමෙහි පූරි”. “සාමී, ඉමෙහි ලොමෙහි කිං කාරොමි”ති. “සම්ම, ඉමානි හරිත්වා රඤ්ඤො ව දෙවියා ව දස්සෙත්වා ‘ඉමානි තස්ස සුවණ්ණවණ්ණමිගස්ස ලොමානි’ති වත්වා මම යානෙ යත්වා ඉමාහි ගාථාහි දෙවියා ධම්මං දෙසෙහි, තං සුත්වායෙව වස්සා දොහලො පටිප්පස්සම්භිස්සති”ති. “ධම්මං වර මහාරාජා”ති දස ධම්මවරියගාථා උග්ගණ්හාපෙත්වා පඤ්ච සීලානි දත්වා අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා උයොපෙසි. ලුද්දපුත්තො මහාසත්තං ආවරියට්ඨානෙ යපෙත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා වතුසු යානෙසු වන්දිත්වා ලොමානි පදුමිනිපත්තෙන ගහෙත්වා පක්කාමි. තෙපි තයො ජනා ථොකං අනුගන්ත්වා මුඛෙන ගොවරඤ්ච පාතියඤ්ච ගහෙත්වා මාතෘපිතූනං සන්තිකං ගම්සු. මාතෘපිතරො “තාත රොහණ, ත්වං කීර පාසෙ බද්ධො කථං මුත්තොසි”ති පුච්ඡන්තා ගාථමාහංසු -

119. “කථං ත්වං පමොක්ඛො ආසි, උපනිතස්මි ජීවිතෙ;
කථං පුත්ත අමොචෙසි, කුට්පාසම්භ ලුද්දකො”ති.

තත්ථ උපනිතස්මිති තව ජීවිතෙ මරණසන්තිකං උපනිතෙ කථං පමොක්ඛො ආසි.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තිස්සො ගාථා අභාසි -

120. “හණං කණ්ණසුඛං වාවං, හදයඬගං හදයස්සිතං;
සුභාසිතාහි වාවාහි, චිත්තකො මං අමොචයි.

121. “හණං කණ්ණසුඛං වාවං, හදයඬගං හදයස්සිතං;
සුභාසිතාහි වාවාහි, සුතනා මං අමොචයි.

122. “සුත්වා කණ්ණසුඛං වාවං, හදයඬගං හදයස්සිතං;
සුභාසිතානි සුත්වාන, ලුද්දකො මං අමොවයි”ති.

තත්ථ භණන්ති භණන්තො. හදයඬගන්ති හදයඬගමං. දුතියගාථාය භණන්ති භණමානා. සුත්වානි සො ඉමෙසං
උභින්නං වාවං සුත්වා.

අටස්ස මාතෘපිතරො අනුමොදන්තා ආභංසු –

123. “එවං ආනන්දිතො හොතු, සහ දාරෙහි ලුද්දකො;
යථා මයජ්ජ නන්දාම, දිස්වා රොහණමාගත”න්ති.

ලුද්දොපි අරඤ්ඤා නික්ඛමිත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තං දිස්වා රාජා
ගාථමාහ –

124. “නනු ත්වං අවච ලුද්ද, ‘මිගචම්මානි ආහරි’;
අට කෙන නු වණ්ණෙන, මිගචම්මානි නාහරි”ති.

තත්ථ මිගචම්මානීති මිගං වා වම්මං වා. ආහරින්නි ආහරිස්සාමි. ඉදං චුත්තං හොති – අම්හො ලුද්ද, නනු ත්වං එවං
අවච “මිගං ආනෙතුං අසක්කොන්තො වම්මං ආහරිස්සාමි, තං අසක්කොන්තො ලොමානි”ති, සො ත්වං කෙන
කාරණෙන නෙව මිගං, න මිගචම්මං ආහරිති?

තං සුත්වා ලුද්දො ගාථමාහ –

125. “ආගමා චෙව හත්ථත්ථං, කුටපාසඤ්ච සො මිගො;
අඛජ්ඣි තං මිගරාජං, තඤ්ච මුත්තා උපාසරෙ.

126. “තස්ස මෙ අහු සංවෙගො, අබ්භුතො ලොමහංසනො;
ඉමඤ්චාහං මිගං හඤ්ඤො, අජ්ජ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ ආගමානි මහාරාජ, සො මිගො මම හත්ථත්ථං හත්ථපාසඤ්චෙව මයා ඔඩ්ඛිතං කුටපාසඤ්ච ආගතො,
තස්මිඤ්ච කුටපාසෙ අඛජ්ඣි. තඤ්ච මුත්තා උපාසරෙති තඤ්ච ඛද්ධං අපරෙ මුත්තා අඛද්ධාව ද්වෙ මිගා
අස්සාසෙන්තා තං නිස්සාය අට්ඨංසු. අබ්භුතොති පුබ්බෙ අභුතපුබ්බො. ඉමඤ්චාහන්ති අට මෙ සංවිග්ගස්ස එතදහොසි
“සවෙ අහං ඉමං මිගං හනිස්සාමි, අජ්ජෙව ඉමස්මිංයෙව යානෙ ජීවිතං ජහිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා රාජා ආහ –

127. “කිදිසා තෙ මිගා ලුද්ද, කිදිසා ධම්මිකා මිගා;
කථංවණ්ණා කථංසිලා, බාළ්භං බො තෙ පසංසසි”ති.

ඉදං සො රාජා විම්භයවසෙන පුනප්පුනං පුච්ඡති. තං සුත්වා ලුද්දො ගාථමාහ –

128. “ඛදාතසිඬගා සුවිචාලා, ජාතරූපතවුපමා;
පාදා ලොහිතකා තෙසං, අඤ්ජිතක්ඛා මනොරමා”ති.

තත්ථ ඛදාතසිඬගානි රජතදාමසදිසසිඬගා. සුවිචාලානි වාමරිචාලසදිසෙන සුවිනා වාලෙන සමන්තාගතා.
ලොහිතකානි රත්තනබා පවාලසදිසා. පාදානි චූරපරියන්තා. අඤ්ජිතක්ඛානි අඤ්ජිතෙහි විය විසුද්ධපඤ්චපසාදෙහි
අක්ඛිති සමන්තාගතා.

ඉති සො කට්ඨන්තොව මහාසත්තස්ස සුවණ්ණවණ්ණානි ලොමානි රඤ්ඤො හත්ථෙ යපෙන්වා තෙසං මිගානං
සරිරවණ්ණං පකාසෙන්තො ගාථමාහ –

129. “එදිසා තෙ මිගා දෙව, එදිසා ධම්මිකා මිගා;
මාතෘපෙත්තිහරා දෙව, න තෙ සො අභිහාරිතු”න්ති.

තත්ථ මාතෘපෙත්තිහරානි ජිණ්ණෙ අන්ධෙ මාතෘපිතරො පොසෙන්ති, එතාදිසා තෙසං ධම්මිකතා. න තෙ සො
අභිහාරිතුන්ති සො මිගරාජා න සක්කා කෙනවි තව පණ්ණාකාරත්ථාය අභිහරිතුන්ති අත්ථො. “අභිහාරයි”න්තිපි
පාඨො, සො අහං තං තෙ පණ්ණාකාරත්ථාය නාභිහාරයිං න ආහරින්නි අත්ථො.

ඉති සො මහාසත්තස්ස ව චිත්තමිගස්ස ව සුත්තාය මිගපොතිකාය ව ගුණං කට්ඨන්තො “මහාරාජ, අහං තෙන
මිගරඤ්ඤා ‘අත්තනො ලොමානි දස්සෙන්වා මම යානෙ යත්වා දසහි රාජධම්මචරියගාථාහි දෙවියා ධම්මං

කටෙය්‍යාසි'ති උග්ගණ්හාපිතො ආණත්තො''ති ආහ. තං සුත්වා රාජා නං න්හාපෙත්වා අහතවත්ථානි නිවාසෙත්වා සත්තරතනබවිතෙ පල්ලඛකෙ නිසිදාපෙත්වා සයං දෙවියා සද්ධිං නිවාසනෙ එකමන්තං නිසිදිත්වා තං අඤ්ජලිං පග්ගස්ග යාවති. සො ධම්මං දෙසෙන්නො ආහ -

“ධම්මං වර මහාරාජ, මාතාපිතුසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, රට්ඨෙසු ජනපදෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, සමණබ්‍රාහ්මණෙසු ව;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං වරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

“ධම්මං වර මහාරාජ, සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්‍රහ්මකා;
සුවිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො''ති. (ජා. 2.18.114-123);

ඉති නෙසාදපුත්තො මහාසත්තෙන දෙසිතනියාමෙන ආකාසගඬිගං ඕතාරන්නො විය බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො සාධුකාරසහස්සානි පවත්තෙසි. ධම්මකථං සුත්වායෙව දෙවියා දොහළො පටිප්පස්සම්භි. රාජා තුස්සිත්වා ලුද්දපුත්තං මහත්තෙන යසෙන සත්තප්පෙන්නො තිස්සො ගාථා අභාසි -

130. “දම්මි නික්ඛසනං ලුද්ද, ථුලඤ්ච මණ්ඩුණ්ඩලං;
චතුස්සදඤ්ච පල්ලඛකං, උමාපුප්ඵසරිත්තිහං.
131. “ද්වෙ ව සාදිසියො හරියා, උසහඤ්ච ගවං සතං;
ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙස්සං, බහුකාරො මෙසි ලුද්දක.
132. “කසිවාණිජ්ජා ඉණදානං, උච්ඡාවරියා ව ලුද්දක;
එතෙන දාරං පොසෙහි, මා පාපං අකරි පුනා''ති.

තත්ථ ථුලන්ති මහග්ගං මණ්ඩුණ්ඩලපසාධනඤ්ච තෙ දම්මි. චතුස්සදන්ති චතුරුස්සදං, චතුලස්සිසකන්ති අත්ථො. උමාපුප්ඵසරිත්තිහන්ති නිලපච්චත්ථරණත්තා උමාපුප්ඵසදිසාය නිභාය ඕභාසෙන සමන්තාගතං, කාලවණ්ණදාරුසාරමයං වා. සාදිසියොති අඤ්ඤාමඤ්ඤං රූපෙන ව භොගෙන ව සදිසා. උසහඤ්ච ගවං සතන්ති උසහං ජෙට්ඨකං කත්වා ගවං සතඤ්ච තෙ දම්මි. කාරෙස්සන්ති දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්නො ධම්මෙනෙව රජ්ජං කාරෙස්සාමි. බහුකාරො මෙසිති සුවණ්ණවණ්ණස්ස මිගරඤ්ඤො යානෙ යත්වා ධම්මස්ස දෙසිතත්තා ත්වං මම බහුපකාරො, මිගරාජෙන චුත්තනියාමෙනෙව තෙ අහං පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපිතො. කසිවාණිජ්ජාති සම්ම ලුද්දක, අහම්පි මිගරාජානං අදිස්වා තස්ස වචනමෙව සුත්වා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨිතො, ත්වම්පි ඉතො පට්ඨාය සිලවා භොහි, යානි තානි කසිවාණිජ්ජාති ඉණදානං උඤ්ජාවරියාති ආජීවමුඛානි, එතෙනෙව සම්මාආජීවෙන තව පුත්තදාරං පොසෙහි, මා පුන පාපං කරිති.

සො රඤ්ඤො කථං සුත්වා “න මෙ සරාවාසෙනත්ථො, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාට දෙවා”ති අනුජානාපෙත්වා රඤ්ඤො දින්නධනං පුත්තදාරස්ස දත්වා භිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි. රාජාපි මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි, තස්ස ඔවාදො වස්සසහස්සං පවත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං භික්ඛවෙ පුබ්බෙපි මමත්ථාය ආනන්දෙන ජීවිතං පරිච්චත්තමෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලුද්දො ඡන්තො අහොසි, රාජා සාරිපුත්තො, දෙවි බෙමා භික්ඛුනී, මානාපිතරො මහාරාජකුලානී, සුත්තා උප්පලවණ්ණො, චිත්තමිගො ආනන්දො, අසීති මිගසහස්සානි සාකියගණො, රොහණො මිගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[502] 6. චූළභංසජාතකවණ්ණනා රොහණමිගජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

එතෙ භංසා පක්කමන්තීති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ආනන්දපෙරස්ස ජීවිතපරිච්චාගමෙව ආරබ්භ කටෙසි. තදාපි හි ධම්මසභායං පෙරස්ස ගුණකථං කටෙන්තෙසු භික්ඛුසු සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දෙන මමත්ථාය ජීවිතං පරිච්චත්තමෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බහුපුත්තකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. බෙමා නාමස්ස අග්ගමහෙසි අහොසි. තදා මහාසත්තො සුවණ්ණභංසයොනියං නිබ්බත්තිත්වා නචුතිභංසසහස්සපරිවුතො චිත්තකුටෙ වසී. තදාපි දෙවී චුත්තනායෙනෙව සුපිනං දිස්වා රඤ්ඤො සුවණ්ණවණ්ණභංසස්ස ධම්මදෙසනාසවනදොහළං ආරොවෙසි. රාජාපි අමච්චෙ පුච්ඡිත්වා “සුවණ්ණවණ්ණභංසා නාම චිත්තකුටපබ්බතෙ වසන්ති”ති ව සුත්වා බෙමං නාම සරං කාරෙත්වා නානප්පකාරානි නිවාපධඤ්ඤානි රොපාපෙත්වා චතුසු කණ්ණෙසු දෙවසිකං අභයසොසනං සොසාපෙසි, එකඤ්ච ලුද්දපුත්තං භංසානං ගහණත්ථාය පයොජෙසි. තස්ස පයොජිතාකාරො ව, තෙන තත්ථ සකුණානං උපපරික්ඛිතභාවො ව, සුවණ්ණභංසානං ආගතකාලෙ රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා පාසානං ඔඩ්ඪිතනියාමො ව, මහාසත්තස්ස පාසෙ බද්ධනියාමො ව, සුමුඛස්ස භංසසෙනාපනිතො තිසු භංසසටාසු තං අදිස්වා නිවත්තනඤ්ච සබ්බං මහාභංසජාතකෙ (ජා. 2.21.89 ආදයො) ආචි භවිස්සති. ඉධාපි මහාසත්තො යට්ඨිපාසෙ බජ්ඣත්වා පාසයට්ඨියං ඔලම්බන්තොයෙව ගීවං පසාරෙත්වා භංසානං ගතමග්ගං ඔලොකෙන්තො සුමුඛං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “ආගතකාලෙ නං වීමංසිස්සාමී”ති චිත්තෙත්වා තස්මිං ආගතෙ තිස්සො ගාථා අභාසී –

133. “එතෙ භංසා පක්කමන්ති, වක්කඬගා භයමෙරිතා;
හරිත්තව හෙමවණ්ණ, කාමං සුමුඛ පක්කම.

134. “ඔභාය මං ඤාතිගණා, එකං පාසවසං ගතං;
අනපෙක්ඛමානා ගච්ඡන්ති, කිං එකො අවභියාසී.

135. “පතෙව පතතං සෙට්ඨ, නත්ථි බද්ධෙ සභායතා;
මා අනීසාය භාපෙසි, කාමං සුමුඛ පක්කමා”ති.

තත්ථ භයමෙරිතානි භයෙරිතා භයතජ්ජිතා භයවලිතා. හරිත්තව හෙමවණ්ණානි ද්විහිපි වචනෙහි තමෙවාලපති. කාමන්ති සුවණ්ණත්තව, සුවණ්ණවණ්ණ, සුන්දරමුඛ එකංසෙන පක්කමාභියෙව, කිං තෙ ඉධාගමනෙනානි වදති. ඔභායානි මං පහිත්වා උප්පතිතා. අනපෙක්ඛමානානි තෙ මම ඤාතකා මයි අනපෙක්ඛාව ගච්ඡන්ති. පතෙවානි උප්පතෙව. මා අනීසායානි ඉතො ගන්ත්වා පත්තබ්බාය නිද්දුක්ඛභාවාය චිරියං මා භාපෙසී.

තතො සුමුඛො පඬිකපිට්ඨෙ නිසීදිත්වා ගාථමාහ –

136. “නාහං දුක්ඛපරෙතොති, ධතරට්ඨ කුචං ජහෙ;
ජීවිතං මරණං වා මෙ, තයා සද්ධිං භවිස්සතී”ති.

තත්ථ දුක්ඛපරෙතොති මහාරාජ, “ත්ථං මරණදුක්ඛපරෙතො”ති එත්තකෙනෙව නාහං තං ජහාමී.

එවං සුමුඛෙන සීහනාදෙ කථිතෙ ධතරට්ඨො ගාථමාහ –

137. “එතදරියස්ස කල්‍යාණං, යං ත්ථං සුමුඛ භාසසී;
තඤ්ච වීමංසමානොහං, පතතෙතං අවස්සජී”න්ති.

තත්ථ එතදරියස්සානි යං ත්ථං “නාහං තං ජහෙ”ති භාසසී, එතං ආචාරසම්පන්නස්ස අරියස්ස කල්‍යාණං උත්තමවචනං. පතතෙතන්ති අහඤ්ච න තං විස්සජ්ජෙතුකාමොව එවං අවචං, අථ බො තං වීමංසමානො “පතතු”ති එතං වචනං අවස්සජී, ගච්ඡාති තං අවොචන්ති අත්ථො.

එවං තෙසං කටේන්තානඤ්ඤෙව ලුද්දපුත්තො දණ්ඩමාදාය වෙගෙනාගතො. සුමුබ්බො ධනරට්ඨං අස්සාසෙත්වා තස්සාහිමුබ්බො ගන්ත්වා අපචිතිං දස්සෙත්වා භංසරඤ්ඤො ගුණෙ කටෙසි. තාවදෙව ලුද්දො මුදුවිත්තො අහොසි. සො තස්ස මුදුවිත්තං ඤත්වා පුන ගන්ත්වා භංසරාජමෙව අස්සාසෙත්තො අට්ඨාසි. ලුද්දොපි භංසරාජානං උපසඬකම්ත්වා ඡට්ඨං ගාථමාහ –

138. “අපදෙන පදං යාති, අන්තලික්ඛවරො දිජො;
ආරා පාසං න බුජ්ඣති ත්වං, භංසානං පවරුත්තමා”ති.

තත්ථ අපදෙන පදන්ති මහාරාජ, තුම්භාදිසො අන්තලික්ඛවරො දිජො අපදෙ ආකාසෙ පදං කත්වා යාති. න බුජ්ඣති ත්වන්ති සො ත්වං එවරුපො දුරතොව ඉමං පාසං න බුජ්ඣති න ජානීති පුච්ඡති.

මහාසත්තො ආහ –

139. “යදා පරාභවො හොති, පොසො ජීවිතසඬ්ඛයෙ;
අථ ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣති”ති.

තත්ථ යදා පරාභවොති සම්ම ලුද්දපුත්ත, යදා පරාභවො අවුඩ්ඪි විනාසො සම්පත්තො හොති, අථ පොසො ජීවිතසඬ්ඛයෙ පත්තෙ ජාලඤ්ච පාසඤ්ච පත්වාපි න ජානාතීති අත්ථො.

ලුද්දො භංසරඤ්ඤො කථං අභිනන්දිත්වා සුමුබ්බෙත සද්ධිං සල්ලපන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි –

140. “එතෙ භංසා පක්කමන්ති, වක්කඬ්ඨා භයමෙරිතා;
භරිත්තව හෙමවණ්ණ, ත්වඤ්ඤෙව අවහියාසි.

141. “එතෙ භුත්වා ව පිචිත්වා ව, පක්කමන්ති විහඬ්ගමා;
අනපෙක්ඛමානා වක්කඬ්ඨා, ත්වඤ්ඤෙවෙකො උපාසසි.

142. “කිං නු ත්‍යායං දිජො හොති, මුත්තො ඛද්ධං උපාසසි;
ඔභාය සතුණා යන්ති, කිං එකො අවහියාසි”ති.

තත්ථ ත්වඤ්ඤෙවාති ත්වමෙව ඔහියාසිති පුච්ඡති. උපාසසිති පයිරුපාසසි.

සුමුබ්බො ආහ –

143. “රාජා මෙ සො දිජො මිත්තො, සබ්බා පාණසමො ව මෙ;
නෙව නං විජහිස්සාමි, යාව කාලස්ස පරියාය”න්ති.

තත්ථ යාව කාලස්ස පරියායන්ති ලුද්දපුත්ත, යාව ජීවිතකාලස්ස පරියොසානං අභං එතං න විජහිස්සාමියෙව.

තං සුත්වා ලුද්දො පසන්නවිත්තො හුත්වා “සවාහං එවං සීලසම්පන්නෙසු ඉමෙසු අපරජ්ඣිස්සාමි, පථවිපි මෙ විවරං දදෙය්‍ය, කිං මෙ රඤ්ඤො සන්තිකා ලද්ධො ධනෙන, විස්සජ්ජෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

144. “යො ව ත්වං සබ්බො හෙතු, පාණං චජිතුම්චිජ්ඣ;
සො තෙ සභායං මුඤ්චාමි, හොතු රාජා තවානුගො”ති.

තත්ථ යො ව ත්වන්ති යො නාම ත්වං. සොති සො අභං. තවානුගොති එස භංසරාජා තව වසං අනුගතො හොතු, තයා සද්ධිං එකට්ඨානෙ වසතු.

එවඤ්ච පන වත්වා ධනරට්ඨං යට්ඨිපාසනො ඔතාරෙත්වා සරතීරං නෙත්වා පාසං මුඤ්චිත්වා මුදුවිත්තෙන ලොභිතං ධොවිත්වා න්භාරුආදීනි පටිපාදෙසි. තස්ස මුදුවිත්තතාය මහාසත්තස්ස පාරමිතානුභාවෙන ව තාවදෙව පාදො සච්ඡවි අහොසි, ඛද්ධට්ඨානම්පි න පඤ්ඤාසි. සුමුබ්බො බොධිසත්තං ඔලොකෙත්වා තුට්ඨවිත්තො අනුමොදනං කරොත්තො ගාථමාහ –

145. “එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සභ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා දිජාධිප”න්ති.

තං සුත්වා ලුද්දො “ගච්ඡථ, සාමි”ති ආහ. අථ නං මහාසත්තො “කිං පන ත්වං සම්ම, මං අත්තනො අත්ථාය ඛන්ධි, උදාහු අඤ්ඤස්ස ආණත්තියා”ති පුච්ඡිත්වා තෙන තස්මිං කාරණෙ ආරොචිතෙ “කිං නු බො මෙ ඉතොව චිත්තකුටං ගන්තුං සෙය්‍යො, උදාහු නගර”න්ති විමංසන්තො “මයි නගරං ගතෙ ලුද්දපුත්තො ධනං ලභිස්සති, දෙවියා දොහළො පටිප්පස්සම්භිස්සති, සුමුබ්බස්ස මිත්තධම්මො පාකටො භවිස්සති, තථා මම ඤාණබලං, බෙමඤ්ච සරං අභයදක්ඛණං කත්වා ලභිස්සාමි, තස්මා නගරමෙව ගන්තුං සෙය්‍යො”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා “ලුද්ද, ත්වං අම්භෙ

කාපේතාදාය රඤ්ඤො සන්තිකං නෙහි, සචෙ නො රාජා විස්සජ්ජෙතුකාමො භවිස්සති, විස්සජ්ජෙස්සති” ති ආහ. රාජානො නාම සාමී, කක්ඛළා, ගච්ඡටි තුමිහෙති. මයං තාදිසං ලුද්දමිපි මුදුකං කරිමිහ, රඤ්ඤො ආරාධනෙ අමිහාකං භාරො, නෙහියෙව නො, සම්මාති. සො තථා අකාසි. රාජා භංසෙ දිස්වාච සොමනස්සජානො හුත්වා ද්වෙපි භංසෙ කඤ්චනපියෙ නිසිදාපෙත්වා මධුලාපෙ බාදාපෙත්වා මධුරොදකං පායෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ ධම්මකථං ආයාචි. භංසරාජා තස්ස සොතුකාමනං විදිත්වා පයමං තාච පටිසන්ථාරමකාසි . තත්ත්මා භංසස්ස ච රඤ්ඤො ච චචනපට්ඨවනගාථායො භොන්ති –

146. “කච්චින්තු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි රට්ඨමිදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසසි.
147. “කුසලං චෙව මෙ භංස, අපො භංස අනාමයං;
අපො රට්ඨමිදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසහං.
148. “කච්චි භොතො අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
කච්චි ආරා අමිත්තා තෙ, ඡායා දක්ඛිණතොරිච.
149. “අපොපි මෙ අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
අපො ආරා අමිත්තා මෙ, ඡායා දක්ඛිණතොරිච.
150. “කච්චි තෙ සාදිසි භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, තච ඡන්දවසානුගා.
151. “අපො මෙ සාදිසි භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, මම ඡන්දවසානුගා.
152. “කච්චි තෙ බහවො පුත්තා, සුජාතා රට්ඨවඩ්ඪන;
පඤ්ඤාජචෙනා සම්පන්නා, සම්මොදන්ති තතො තතො.
153. “සතමෙකො ච මෙ පුත්තා, ධතරට්ඨ මයා සුතා;
තෙසං ත්වං කිච්චමක්ඛාහි, නාවරුජ්ඣන්ති තෙ වචො” ති.

තත්ථ කුසලන්ති ආරොග්ගං, ඉතරං තස්සෙව චෙවචනං. ජීතන්ති කච්චි තෙ ඉදං රට්ඨං ජීතං සුභික්ඛං, ධම්මෙන ච නං අනුසාසසිති පුච්ඡති. දොසොති අපරාධො. ඡායා දක්ඛිණතොරිචාති යථා නාම දක්ඛිණදිසාහිමුඛා ඡායා න වඩ්ඪති, එවං තෙ කච්චි අමිත්තා න වඩ්ඪන්තිති වදති. සාදිසිති ජාතිගොත්තකුලපදෙසෙහි සමානා. එවරුපා හි අතිචාරිනී න භොති. අස්සවාති චචනපට්ඨගාහිකා. පුත්තරුපයසුපෙතාති පුත්තෙහි ව රුපෙන ච යසෙන ච උපෙතා. පඤ්ඤාජචෙනාති පඤ්ඤාවෙගෙන පඤ්ඤං ජවාපෙත්වා තාති තාති කිච්චාති පරිච්ඡින්නිදිතුං සමත්ථාති පුච්ඡති. සම්මොදන්ති තතො තතොති යත්ථ යත්ථ නියුත්තා භොන්ති, තතො තතො සම්මොදන්තෙව, න විරුජ්ඣන්තිති පුච්ඡති. මයා සුතාති මයා විස්සුතා. මඤ්ඤි ලොකො “බහුපුත්තරාජා” ති වදති, ඉති තෙ මං නිස්සාය විස්සුතා පාකටා ජාතාති මයා සුතා නාම භොන්තිති වදති. තෙසං ත්වං කිච්චමක්ඛාහිති තෙසං මම පුත්තානං “ඉදං නාම කරොන්තු” ති ත්වං කිච්චමක්ඛාහි, න තෙ වචනං අවරුජ්ඣන්ති, ඔවාදං තෙසං දෙහිති අධිජ්ජායෙනෙවමාහ.

තං සුත්වා මහාසත්තො තස්ස ඔවාදං දෙන්තො පඤ්ච ගාථා අභාසි –

154. “උපපන්නොපි චෙ භොති, ජාතියා චිතයෙන වා;
අථ පච්ඡා කුරුතෙ යොගං, කිච්ඡෙ ආපාසු සිදති.
155. “තස්ස සංභීරපඤ්ඤස්ස, විචරො ඡායතෙ මහා;
රත්තිමන්ධොව රුපානි, ථුලානි මනුපස්සති.
156. “අසාරෙ සාරයොගඤ්ඤා, මනිං න ත්වෙව වින්දති;
සරභොව ගිරිඳුග්ගස්මිං, අන්තරායෙව සිදති.
157. “භීතජච්චොපි චෙ භොති, උට්ඨාතා ධිතිමා නරො;
ආචාරසීලසම්පන්නො, නිසෙ අග්ගිච භාසති.
158. “එතං මෙ උපමං කත්වා, පුත්තෙ විජ්ජාසු වාවය;
සංවිරුජ්ඣෙථ මෙධාවි, ඛෙත්තෙ ඛිජංව වුට්ඨියා” ති.

තත්ථ චිතයෙනාති ආචාරෙන. පච්ඡා කුරුතෙ යොගන්ති යො චෙ සික්ඛිතබ්බසික්ඛාසු දහරකාලෙ යොගං විරියං අකත්වා පච්ඡා මහල්ලකකාලෙ කරොති, එවරුපො පච්ඡා තථාරුපෙ දුක්ඛෙ වා ආපදාසු වා උප්පන්නාසු සිදති, අත්තානං උද්ධරිතුං න සක්කොති. තස්ස සංභීරපඤ්ඤස්සාති තස්ස අසික්ඛිතත්තා තතො තතො හරිතබ්බපඤ්ඤස්ස නිච්චං වලබුද්ධිනො. විචරොති භොගාදීනං ඡිද්දං, පරිහානීති අත්ථො. රත්තිමන්ධොති රත්තන්ධො. ඉදං වුත්තං භොති – “යථා රත්තන්ධො රත්තිකාණො රත්තිං චන්දොභාසාදිහි ථුලරුපානෙව පස්සති, සුඛමානි පස්සිතුං න සක්කොති,

එවං අසික්ඛිතො සංභීරපඤ්ඤො කිස්මිඤ්චිදෙව භයෙ උප්පන්නෙ සුබ්බමානි කිව්වානි පස්සිතුං න සක්කොති, ඔළාරිකෙයෙව පස්සති, තස්මා තව පුත්තෙ දහරකාලෙයෙව සික්ඛාපෙනුං වට්ටති”ති.

අසාරෙති නිස්සාරෙ ලොකායතවෙදසමයෙ. සාරයොගඤ්ඤාති සාරයුත්තො එස සමයොති මඤ්ඤමානො. මතිං න ත්වෙව චින්දතීති බහුං සික්ඛිත්වාපි පඤ්ඤං න ලභතියෙව. ගිරිදුග්ගස්මිත්ති සො එවරුපො යථා නාම සරහො අත්තනො වසනට්ඨානං ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ විසමමිපි සමන්ති මඤ්ඤමානො ගිරිදුග්ගෙ වෙගෙනාගච්ඡන්තො නරකපපාතං පතිත්වා අන්තරායෙව සිද්ධි, ආවාසං න පාපුණාති, එවමෙන අසාරං ලොකායතවෙදසමයං සාරසඤ්ඤාය උග්ගහෙත්වා මහාවිනාසං පාපුණාති. තස්මා තව පුත්තෙ අත්ථනිස්සිතෙසු වඩ්ඪිආවහෙසු කිව්වෙසු යොජෙත්වා සික්ඛාපෙහිති. නිසෙ අග්ගිවාති මහාරාජ, භීනජාතිකොපි උට්ඨානාදිගුණසම්පන්නො රත්තිං අග්ගික්ඛන්ධො විය ඔභාසති. එතං මෙති එතං මයා චුත්තං රත්තන්ධඤ්ච අග්ගික්ඛන්ධඤ්ච උපමං කත්වා තව පුත්තෙ විජ්ජාසු වාවය, සික්ඛිතබ්බයුත්තාසු සික්ඛාසු යොජෙහි. එවං යුත්තො හි යථා සුබ්බන්තෙ සුච්චිධියා බීජං සංවිරුහති, තථෙව මෙධාවී සංවිරුහති, යසෙන ව භොගෙහි ව වඩ්ඪතීති.

එවං මහාසත්තො සබ්බරත්තිං රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි, දෙවියා දොහළො පටිප්පස්සමිහි. මහාසත්තො අරුණුග්ගමනවෙලායමෙව රාජානං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨපෙත්වා අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා සද්ධිං සුමුබෙන උත්තරසීභපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා චිත්තකුට්මෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි ඉමිනා මමත්ථාය ජීවිතං පරිච්චත්තමෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලුද්දො ඡන්තො අහොසි, රාජා සාරිපුත්තො, දෙවි බෙමාහික්ඛුතී, හංසපරිසා සාකියගණො, සුමුබො ආනන්දො, හංසරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[503] 7. සත්තිගුම්භජාතකවණ්ණනා චූළහංසජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

මිගලුද්දො මහාරාජාති ඉදං සත්ථා මද්දකුච්ඡිස්මිං මිගදායෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙවදත්තෙන හි සීලාය පවිද්ධාය භගවතො පාදෙ සකලිකාය බතෙ බලවවෙදනා උප්පජ්ජී. තථාගතස්ස දස්සනත්ථාය බහු භික්ඛු සන්නිපතිංසු. අථ භගවා පරිසං සන්නිපතිතං දිස්වා “භික්ඛවෙ, ඉදං සෙනාසනං අතිසම්බාධං, සන්නිපාතො මහා භවිස්සති, මං මඤ්චසිට්ඨිකාය මද්දකුච්ඡිං නෙවා”ති ආහ. භික්ඛු තථා කරිංසු. ජීවකො තථාගතස්ස පාදං ථාසුකං අකාසි. භික්ඛු සත්ථු සන්නිකෙ නිසින්නාව කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො සයම්පි පාපො, පරිසාපිස්ස පාපා, ඉති සො පාපො පාපපරිවාරොව විහරති”ති. සත්ථා “කිං කට්ඨං, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා “ඉදං නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො පාපො පාපපරිවාරොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පඤ්චාලො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. මහාසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ එකස්මිං සානුපබ්බතෙ සිම්බලිවතෙ එකස්ස සුවරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. තස්ස පන පබ්බතස්ස උපරිවාතෙ වොරගාමකො අහොසි පඤ්චන්තං වොරසනානං නිවාසො, අධොවාතෙ අස්සමො පඤ්චන්තං ඉසිසනානං නිවාසො. තෙසං සුවපොතකානං පක්ඛන්තික්ඛමනකාලෙ වාතමණ්ඩලිකා උද්දාදි. තාය පහටො එකො සුවපොතකො වොරගාමකෙ වොරානං ආවුධන්තරෙ පතිතො, තස්ස තත්ථ පතිතත්තා “සත්තිගුම්භො”ත්වෙව නාමං කරිංසු. එකො අස්සමෙ වාලුකකලෙ පුප්ඵන්තරෙ පති, තස්ස තත්ථ පතිතත්තා “පුප්ඵකො”ත්වෙව නාමං කරිංසු. සත්තිගුම්භො වොරානං අන්තරෙ වඩ්ඪිතො, පුප්ඵකො ඉසිනං.

අපේකදිවසං රාජා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතො රථවරං අභිරුහිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන මිගවධාය නගරතො නාතිදුරෙ සුපුප්ඵිතඵලිතං රමණීයං උපගුම්බවනං ගන්ත්වා “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තස්සෙව ගීවා”ති වත්වා රථා ඔරුය්භ පටිච්ඡාදෙත්වා දින්නෙ කොට්ඨකෙ ධනුං ආදාය අට්ඨාසි. පුරිසෙහි මිගානං උට්ඨාපනත්ථාය වනගුම්බෙසු පොථියමානෙසු එකො එණිමිගො උට්ඨාය ගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො රඤ්ඤො ධීතට්ඨානස්සෙව විචිත්තතං දිස්වා තදභිමුබ්බො පක්ඛන්දිත්වා පලායි. අමච්චා “කස්ස පස්සෙන මිගො පලායිතො”ති පුච්ඡන්තා “රඤ්ඤො පස්සෙනා”ති ඤත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං කෙළිං කරිංසු. රාජා අස්මිමානෙන තෙසං කෙළිං අසහන්තො “ඉදානි තං මිගං ගහෙස්සාමි”ති රථං ආරුය්භ “සීසං පෙසෙහි”ති සාරථී ආණාපෙත්වා මිගෙන ගතමග්ගං පටිපජ්ජී. රථං වෙගෙන ගච්ඡන්තං පරිසා අනුබන්ධිතුං නාසක්ඛි. රාජා සාරථීදුතියො යාව මජ්ඣන්තිකා ගන්ත්වා තං මිගං අදිස්වා නිවත්තන්තො තස්ස වොරගාමස්ස සන්නිකෙ රමණීයං කන්දරං දිස්වා රථා ඔරුය්භ න්භන්වා ව පිචිත්වා ව පවිචුත්තරි. අථස්ස සාරථී රථස්ස උත්තරත්ථරණං ඔතාරත්වා සයනං රුක්ඛච්ජායාය පඤ්ඤපෙසි, සො තත්ථ නිපජ්ජී. සාරථීපි තස්ස පාදෙ සම්බාහන්තො නිසිදි. රාජා අන්තරන්තරා නිද්දායති වෙව පබුප්ඣකි ව.

වොරගාමවාසිතො වොරාපි රඤ්ඤො ආරක්ඛණත්ථාය අරඤ්ඤමෙව පවිසිංසු. වොරගාමකෙ සත්තිගුම්භො වෙව භත්තරන්ධකො පතිකොලම්බො නාමෙකො පුරිසො වාති ද්වෙව ඔහිසිංසු. තස්මිං බණෙ සත්තිගුම්භො ගාමකා නික්ඛමිත්වා රාජානං දිස්වා “ඉමං නිද්දායමානමෙව මාරත්වා ආහරණාති ගහෙස්සාමා”ති චිත්තෙන්වා පතිකොලම්බස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා තං කාරණං ආරොවෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා පඤ්ච ගාථා අභාසි –

159. “මිගලුද්දො මහාරාජා, පඤ්චාලානං රටෙසහො;
නික්ඛන්තො සහ සෙනාය, ඔගණො වනමාගමා.
160. “තත්ථද්දසා අරඤ්ඤස්මිං, තක්කරානං කුට්ඨං කතං;
තස්සා කුට්ඨා නික්ඛම්ම, සුවො ලුද්දානි භාසති.
161. “සම්පන්නවාහනො පොසො, යුවා සම්මට්ඨකුණ්ඩලො;
සොහති ලොහිතුණ්භිසො, දිවා සූරියොව භාසති.
162. “මජ්ඣන්තිකෙ සම්පතිකෙ, සුත්තො රාජා සසාරථී;
හන්දස්සාහරණං සබ්බං, ගණ්භාම සාහසා මයං.
163. “නිසිටෙපි රහොදානි, සුත්තො රාජා සසාරථී;
ආදාය වත්ථං මණ්කුණ්ඩලඤ්ච, හත්ත්වාන සාබාහි අවත්ථරාමා”ති.

තත්ථ මිගලුද්දොති ලුද්දො විය මිගානං ගවෙසනතො “මිගලුද්දො”ති වුත්තො. ඔගණොති ගණා ඔහිනො පරිහිනො හුත්වා. තක්කරානං කුට්ඨං කතන්ති සො රාජා තත්ථ අරඤ්ඤෙ වොරානං වසනත්ථාය කතං ගාමකං අද්දස. තස්සාති තතො වොරකුට්ඨතො. ලුද්දානි භාසතිති පතිකොලම්බෙන සද්ධිං දාරුණානි වචනානි කටෙති. සම්පන්නවාහනොති සම්පන්නඅස්සවාහනො. ලොහිතුණ්භිසොති රත්තෙන උණ්භිසපට්ටෙන සමන්තාගතො. සම්පතිකෙති සම්පති ඉදානි, එවරුපෙ ධීතමජ්ඣන්තිකකාලෙති අත්ථො. සාහසාති සාහසෙන පසය්භාකාරං කත්වා ගණ්භාමානි වදති. නිසිටෙපි රහොදානිති නිසිටෙපි ඉදානිපි රහො. ඉදං වදති — යථා නිසිටෙ අඩ්ඨරත්තසමයෙ මනුස්සා කිලන්තා සයන්ති, රහො නාම හොති, ඉදානි ධීතමජ්ඣන්තිකෙපි කාලෙ තටෙවාති. හත්ත්වානාති රාජානං මාරෙත්වා වත්ථාහරණානිස්ස ගහෙත්වා අථ නං පාදෙ ගහෙත්වා කඩ්ඪිත්වා එකමන්තෙ සාබාහි පටිච්ඡාදෙමාති.

ඉති සො වෙගෙන සකිං නික්ඛමති, සකිං පතිකොලම්බස්ස සන්තිකං ගච්ඡති. සො තස්ස වචනං සුත්වා නික්ඛමිත්වා ඔලොකෙන්තො රාජභාවං ඤත්වා හිතො ගාථමාහ —

164. “කින්ත්තු උම්මත්තරුපොව, සත්තිගුම්බ පභාසසි;
දුරාසදා හි රාජානො, අග්ගි පජ්ජලිතො යථා”ති.

අථ නං සුවො ගාථාය අජ්ඣාභාසි —

165. “අථ ත්වං පතිකොලම්බ, මත්තො ථුල්ලානි ගජ්ජසි;
මාතරි මය්හ නග්ගාය, කින්ත්තු ත්වං විජිගුච්ඡසෙ”ති.

තත්ථ අථ ත්වන්ති නත්තු ත්වං. මත්තොති වොරානං උච්ඡිට්ඨසුරං ලහිත්වා තාය මත්තො හුත්වා පුබ්බෙ මහාගජ්ජිනානි ගජ්ජසි. මාතරීති වොරපෙට්ඨකස්ස හරියං සන්ධායාහ. සා කිර තදා සාබාහඬිගං නිවාසෙත්වා වරති. විජිගුච්ඡසෙති මම මාතරි නග්ගාය කින්ත්තු ත්වං ඉදානි වොරකම්මං ජිගුච්ඡසි, කාතුං න ඉච්ඡසිති.

රාජා පබුජ්ඣත්වා තස්ස තෙන සද්ධිං මනුස්සභාසාය කටෙන්තස්ස වචනං සුත්වා “සජ්ජට්ඨයං ඉදං ධාන”න්ති සාරථීං උට්ඨාපෙන්තො ගාථමාහ —

166. “උට්ඨෙහි සම්ම තරමානො, රථං යොජෙහි සාරථී;
සකුණො මෙ න රුවිවති, අඤ්ඤං ගච්ඡාම අස්සම”න්ති.

සොපි සීසං උට්ඨෙහිත්වා රථං යොජෙත්වා ගාථමාහ —

167. “යුත්තො රථො මහාරාජ, යුත්තො ව බලවාහනො;
අධිතිට්ඨ මහාරාජ, අඤ්ඤං ගච්ඡාම අස්සම”න්ති.

තත්ථ බලවාහනොති බලවවාහනො, මහාථාමඅස්සසම්පන්නොති අත්ථො. අධිතිට්ඨාති අහිරුහ.

අහිරුල්භමත්තෙයෙව ව තස්මිං සිත්ඨවා වාතවෙගෙන පක්ඛන්දිංසු. සත්තිගුම්බො රථං ගච්ඡන්තං දිස්වා සංවෙගජ්ජන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

168. “කො නුමෙව ගතා සබ්බෙ, යෙ අස්මිං පරිවාරකා;
එස ගච්ඡති පඤ්චාලො, මුත්තො තෙසං අදස්සනා.

169. “කොදණ්ඩකානි ගණ්භථ, සත්තියො තොමරානි ව;
එස ගච්ඡති පඤ්චාලො, මා වො මුඤ්චිත්ථ ජීවත”න්ති.

තත්ථ කො නුමෙති කුභිං නු ඉමෙ. අස්මින්නි ඉමස්මිං අස්සමෙ. පරිවාරකානි වොරා. අදස්සනානි එතෙසං වොරානං අදස්සනෙන මුත්තො එස ගච්ඡති, එතෙසං හත්ථනො මුත්තො හුත්වා එස අදස්සනං ගච්ඡතිපි අත්ථො. කොදණ්ඩකානීති ධනුනි. ජීවතන්ති තුම්භාකං ජීවත්තානං මා මුඤ්චිත්ථ, ආවුධහත්ථා ධාවිත්වා ගණ්භථ නන්ති.

එවං තස්ස විරචිත්වා අපරාපරං ධාවන්තස්සෙව රාජා ඉසීනං අස්සමං පත්තො. තස්මිං ඛණෙ ඉසයො ඵලාඵලත්ථාය ගතා . එකො පුප්ඵකසුචොව අස්සමපදෙ ධීතො හොති. සො රාජානං දිස්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා පටිසන්ථාරමකාසී. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා චතස්සො ගාථා අභාසී –

170. “අථාපරො පටිනන්දිත්ථ, සුචො ලොහිතතුණ්ඩකො;
ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අපො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුප්පත්තො, යං ඉධන්ථි පවෙදය.
171. “තිණ්ඩුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
ඵලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.
172. “ඉදම්පි පානීයං සීතං, ආහතං ගිරිගබ්භරා;
තතො පිච මහාරාජ, සචෙ ත්වං අභිකඬ්ඛසී.
173. “අරඤ්ඤං උඤ්ජාය ගතා, යෙ අස්මිං පරිවාරකා;
සයං උච්ඨාය ගණ්භවිහො, හත්ථා මෙ නත්ථි දාතවෙ”ති.

තත්ථ පටිනන්දිත්ථානි රාජානං දිස්වාච තුස්සි. ලොහිතතුණ්ඩකොති රත්තතුණ්ඩො සොහග්ගප්පත්තො . මධුකෙති මධුකඵලානි. කාසුමාරියොති එවංනාමකානි ඵලානි, කාරඵලානි වා. තතො පිචාති තතො පානීයමාළුතො ගහෙත්වා පානීයං පිච. යෙ අස්මිං පරිවාරකානි මහාරාජ, යෙ ඉමස්මිං අස්සමෙ විචරණකා ඉසයො, තෙ අරඤ්ඤං උඤ්ජාය ගතා. ගණ්භවිහොති ඵලාඵලානි ගණ්භථ. දාතවෙති දාතුං.

රාජා තස්ස පටිසන්ථාරෙ පසිදිත්වා ගාථාද්වයමාහ –

174. “හද්දකො චතයං පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
අපෙසො ඉතරො පක්ඛි, සුචො ලුද්දානි භාසති.
175. “එතං හනථ ඛන්ධථ, මා වො මුඤ්චිත්ථ ජීවතං’;
ඉච්චෙවං විලපන්තස්ස, සොත්ථිං පත්තොස්මි අස්සම”න්ති.

තත්ථ ඉතරොති වොරකුටියං සුචකො. ඉච්චෙවන්ති අහං පන තස්ස එවං විලපන්තස්සෙව ඉමං අස්සමං සොත්ථිනා පත්තො.

රඤ්ඤො කථං සුත්වා පුප්ඵකො ද්වෙ ගාථා අභාසී –

176. “භාතරොස්ම මහාරාජ, සොදරියා ඵකමාතුකා;
ඵකරුක්ඛස්මිං සංවඬ්ඨා, නානාබෙත්තගතා උහො.
177. “සත්තිගුම්ඛො ව වොරානං, අහඤ්ච ඉසීනං ඉධ;
අසතං සො, සතං අහං, තෙන ධම්මෙන නො විනා”ති.

තත්ථ භාතරොස්මාති මහාරාජ, සො ව අහඤ්ච උහො භාතරො හොම. වොරානන්ති සො වොරානං සන්තිකෙ සංවඬ්ඨො, අහං ඉසීනං සන්තිකෙ . අසතං සො, සතං අහන්ති සො අසාධුනං දුස්සීලානං සන්තිකං උපගතො, අහං සාධුනං සීලවන්තානං. තෙන ධම්මෙන නො විනාති මහාරාජ, තං සත්තිගුම්ඛං වොරා වොරධම්මෙන වොරකිරියාය විනෙසුං, මං ඉසයො ඉසිධම්මෙන ඉසිසීලාවාරෙන, තස්මා සොපි තෙන වොරධම්මෙන නො විනා හොති, අහම්පි ඉසිධම්මෙන නො විනා හොමිති.

ඉදානි තං ධම්මං විහජන්තො ගාථාද්වයමාහ –

178. “තත්ථ වධො ව ඛන්ධො ව, නිකති වඤ්චනානි ව;
ආලොපා සාහසාකාරා, තානි සො තත්ථ සික්ඛති.
179. “ඉධ සච්චඤ්ච ධම්මො ව, අභිංසා සංයමො දමො;
ආසනුදකදායීනං, අඬ්ඬො වද්ධොස්මි භාරධා”ති.

තත්ථ නිකතීති පතිරුපකෙන වඤ්චනා. වඤ්චනානීති උජ්ජකවඤ්චනානෙව. ආලොපානි දිවා ගාමසාතා. සාහසාකාරානි ගෙහං පටිසිත්වා මරණෙන තප්පෙත්වා සාහසිකකම්මකරණානි. සච්චන්ති සභාවො. ධම්මොති

සුවරිතධම්මො. අභිංසාති මෙත්තාපුබ්බහාගො. සංයමොති සිලසංයමො. දමොති ඉන්ද්‍රියදමනං. ආසනුදකදායිනන්ති අබ්භාගතානං ආසනාඤ්ච උදකඤ්ච දානසිලානං. භාරධාති රාජානං ආලපති.

ඉදානි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි —

180. “යං යඤ්භි රාජ භජති, සන්තං වා යදි වා අසං;
සිලවන්තං විසිලං වා, වසං තස්සෙව ගච්ඡති.

181. “යාදිසං කුරුතෙ මිත්තං, යාදිසං වූපසෙවති;
සොපි තාදිසකො හොති, සභවාසො හි තාදිසො.

182. “සෙවමානො සෙවමානං, සම්ප්‍රට්ඨො සම්ප්‍රසං පරං;
සරො දිද්ධො කලාපංව, අලිත්තමුපලිම්පති;
උපලෙපහයා ධිරො, නෙව පාපසබ්බා සියා.

183. “පුතිමච්ඡං කුසග්ගෙන, යො නරො උපනස්භති;
කුසාපි පුති වායන්ති, එවං බාලුපසෙවනා.

184. “තගරඤ්ච පලාසෙන, යො නරො උපනස්භති;
පත්තාපි සුරහි වායන්ති, එවං ධිරුපසෙවනා.

185. “තස්මා පත්තපුට්ඨසෙව, ඤත්වා සම්පාකමත්තනො;
අසන්නෙ නොපසෙවෙය්‍යා, සන්නෙ සෙවෙය්‍යා පණ්ඩිතො;
අසන්නො නිරයං නෙත්ති, සන්නො පාපෙන්ති සුග්ගති”න්ති.

තත්ථ සන්තං වා යදි වා අසන්ති සප්පුරිසං වා අසප්පුරිසං වා. සෙවමානො සෙවමානන්ති සෙවියමානො ආචරියො සෙවමානං අන්තෙවාසිකං. සම්ප්‍රට්ඨොති අන්තෙවාසිකා වා ප්‍රට්ඨො ආචරියො. සම්ප්‍රසං පරන්ති පරං ආචරියං සම්ප්‍රසන්නො අන්තෙවාසි වා. අලිත්තන්ති තං අන්තෙවාසිකං පාපධම්මෙන අලිත්තං සො ආචරියො විසදිද්ධො සරො සෙසං සරකලාපං විය ලිම්පති. එවං බාලුපසෙවනාති බාලුපසෙවි හි පුතිමච්ඡං උපනස්භනකුසග්ගං විය හොති, පාපකම්මං අකරොන්නොපි අවණ්ණං අකිත්තිං ලභති. ධිරුපසෙවනාති ධිරුපසෙවි පුග්ගලො තගරාදිගන්ධජාතිපලිවෙදනපත්තං විය හොති, පණ්ඩිතො භවිතුං අසක්කොන්නොපි කල්‍යාණමිත්තසෙවි ගුණකිත්තිං ලභති. පත්තපුට්ඨසෙවනාති දුග්ගන්ධසුගන්ධපලිවෙදනපණ්ණස්සෙව. සම්පාකමත්තනොති කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගවසෙන අත්තනො පරිපාකං පරිභාවනං ඤත්වාති අත්ථො. පාපෙන්ති සුග්ගතින්ති සන්නො සම්මාදිට්ඨිකා අත්තානං නිස්සිතෙ සන්නෙ සග්ගමෙව පාපෙන්තීති දෙසනං යථානුසන්ධිමෙව පාපෙසි.

රාජා තස්ස ධම්මකථාය පසිදි, ඉසිගණොපි ආගතො. රාජා ඉසයො වන්දිත්වා “භන්නෙ, මං අනුකම්පමානා මම වසනට්ඨානෙ වසට්ඨා”ති වන්වා තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා නගරං ගන්ත්වා සුවානං අභයං අදාසි. ඉසයොපි තත්ථ අගමංසු. රාජා ඉසිගණං උය්‍යානෙ වසාපෙන්නො යාවථීවං උපට්ඨහිත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි. අට්ඨස්ස පුත්තොපි ඡත්තං උස්සාපෙන්නො ඉසිගණං පටිඡග්ගියෙවාති තස්මිං කුලපරිවට්ටෙ සත්ත රාජානො ඉසිගණස්ස දානං පවත්තයිංසු. මහාසත්තො අරඤ්ඤො වසන්නොයෙව යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො පාපො පාපපරිවාරොයෙවා”ති වන්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සත්තිගුම්බො දෙවදත්තො අහොසි, වොරා දෙවදත්තපරිසා , රාජා ආනන්දො, ඉසිගණා බුද්ධපරිසා, පුජ්ථකසුචො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[504] 8. භල්ලාතියජාතකවණ්ණනා සත්තිගුම්බජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

භල්ලාතියො නාම අහොසි රාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො මල්ලිකං දෙවිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්සා කිර එකදිවසං රඤ්ඤො සද්ධිං සයනං නිස්සාය කලහො අහොසි. රාජා කුජ්ඣිත්වා නං න ඔලොකෙසි. සා වින්තෙසි “නනු තථාගතො රඤ්ඤො මයි කුද්ධභාවං න ජානාති”ති. සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා රඤ්ඤො ගෙභද්වාරං ගතො. රාජා පව්වුග්ගන්ත්වා පත්තං ගහෙත්වා සත්ථාරං පාසාදං ආරොපෙත්වා පටිපාටියා භික්ඛුසඤ්ජං නිසිදාපෙත්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා පණ්ණෙනාහාරෙන පරිවිසිත්වා භත්තකිච්චාවසානෙ එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා “කිං නු බො, මහාරාජ, මල්ලිකා න පඤ්ඤායති”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “අත්තනො සුබමදමත්තතායා”ති වුත්තෙ “නනු, මහාරාජ, ත්වං පුබ්බෙ කින්තරයොනියං නිබ්බන්තිත්වා එකරත්තිං කින්තරියා විනා හුත්වා සත්ත වස්සසතාති පරිදෙවමානො විවරී”ති වන්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං භල්ලාතියො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙන්නො “අඬගාරපක්කම්මිගමංසං බාදිස්සාමි”ති රජ්ජං අමච්චානං නිය්‍යාදෙත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො සුසික්ඛිතකොලෙය්‍යකසුණ්ණපරිවුතො නගරා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා අනුගඬිගං ගන්ත්වා උපරි අභිරුහිතුං අසක්කොන්නො එකං ගඬිගං ඔතිණ්ණනදිං දිස්වා

තදනුසාරෙන ගව්ෂන්තො මිගසුකරාදයො වධිත්වා අඬගාරපක්කමංසං බාදන්තො උච්චට්ඨානං අභිරුහි. තත්ථ රමණියා නදිකා පරිපුණ්ණකාලෙ ථනපමාණොදකා හුත්වා සන්දති, අඤ්ඤදා ජණ්ණුකපමාණොදකා හොති. තත්ථ නානාප්පකාරකා මච්ඡකච්ඡපා විවරන්ති. උදකපරියන්තෙ රජතපට්ටවණ්ණවාලුකා උභොසු තීරෙසු නානාපුප්ඵලහරිතවිනම්මා රුක්ඛා පුප්ඵලරසමත්තෙහි නානාවිභවිගමහමරගණෙහි සම්පරිකිණ්ණා විවිධමිගසඬ්ඝනිසෙවිතා සිතව්ජායා. එවං රමණියාය හෙමවතනදියා තීරෙ ද්වෙ කින්තරා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලිඬගිත්වා පරිවුම්බිත්වා නානාප්පකාරෙහි පරිදෙවන්තා රොදන්ති.

රාජා තස්සා නදියා තීරෙන ගන්ධමාදනං අභිරුහන්තො තෙ කින්තරෙ දිස්වා “කිං නු බො එතෙ එවං පරිදෙවන්ති, පුච්ඡස්සාමි නෙ”ති වින්තෙත්වා සුනබ්බෙ ඔලොකෙත්වා අච්ඡරං පහරි. සුසික්ඛිතකොලෙයාකසුනබ්බා තාය සඤ්ඤාය ගුම්බං පවිසිත්වා උරෙන නිපජ්ජිංසු. සො තෙසං පටිසල්ලීනභාවං ඤත්වා ධනුකලාපඤ්ඤෙව සෙසාවුධානි ව රුක්ඛං නිස්සාය යිපෙත්වා පදසද්දං අකරොන්තො සණ්ඨං තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “කිංකාරණා තුම්හෙ රොදථා”ති කින්තරෙ පුච්ඡි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා තිස්සො ගාථා අභාසි -

186. “භල්ලාතියො නාම අභොසි රාජා, රට්ඨං පභාය මිගවං අචාරි සො;
අගමා ගිරිවරං ගන්ධමාදනං, සුපුප්ඵිතං කිම්පුරිසානුවණ්ණං.
187. “සාචුරසඬ්ඝඤ්ඤා නිසෙධයිත්වා, ධනුං කලාපඤ්ඤා සො නික්ඛිපිත්වා;
උපාගමි වචනං වත්තුකාමො, යත්ථට්ඨිතා කිම්පුරිසා අහෙසුං.
188. “භිමච්චයෙ හෙමවතාය තීරෙ, කිම්ධට්ඨිතා මන්තයවිහො අභිණ්ණං;
පුච්ඡාමි වො මානුසදෙහවණ්ණෙ, කථං වො ජානන්ති මනුස්සලොකෙ”ති.

තත්ථ සාචුරසඬ්ඝන්ති සුනබ්බණං. භිමච්චයෙති වතුන්තං හෙමන්තමාසානං අතික්කමෙ. හෙමවතායාති ඉමිස්සා හෙමවතාය නදියා තීරෙ.

රඤ්ඤො වචනං සුත්වා කින්තරො තුණ්හි අභොසි, කින්තරි පන රඤ්ඤා සද්ධිං සල්ලපි -

189. “මල්ලං ගිරිං පණ්ඩරකං තිකුට්ඨං, සිතොදකා අනුවචරාම නජ්ජො;
මිගා මනුස්සාව නිභාසවණ්ණා, ජානන්ති නො කිම්පුරිසාති ලුද්දා”ති.

තත්ථ මල්ලං ගිරින්ති සම්ම ලුද්දක, මයං ඉමං මල්ලගිරිඤ්ඤා පණ්ඩරකඤ්ඤා තිකුට්ඤ්ඤා ඉමා ව නජ්ජො අනුවචරාම. “මාලාගිරි”න්තිපි පායො. නිභාසවණ්ණාති නිභාසමානවණ්ණා, දිස්සමානසරිරාති අත්ථො.

තතො රාජා තිස්සො ගාථා අභාසි -

190. “සුකිච්ඡරුපං පරිදෙවයවිහො, ආලිඬගිතො වාසි පියො පියාය;
පුච්ඡාමි වො මානුසදෙහවණ්ණෙ, කිම්ධ වනෙ රොදථ අප්පතීතා.
191. “සුකිච්ඡරුපං පරිදෙවයවිහො, ආලිඬගිතො වාසි පියො පියාය;
පුච්ඡාමි වො මානුසදෙහවණ්ණෙ, කිම්ධ වනෙ විලපථ අප්පතීතා.
192. “සුකිච්ඡරුපං පරිදෙවයවිහො, ආලිඬගිතො වාසි පියො පියාය;
පුච්ඡාමි වො මානුසදෙහවණ්ණෙ, කිම්ධ වනෙ සොචථ අප්පතීතා”ති.

තත්ථ සුකිච්ඡරුපන්ති සුට්ඨු දුක්ඛජ්ජන්තා විය හුත්වා. ආලිඬගිතො වාසි පියො පියායාති තයා පියාය තච පියො ආලිඬගිතො ව ආසි. “ආලිඬගියො වාසි”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො. කිම්ධ වනෙති කිංකාරණා ඉධ වනෙ අන්තරන්තරා ආලිඬගිත්වා පරිවුම්බිත්වා පියකථං කථෙත්වා පුන අප්පතීතා රොදථාති.

තතො පරා උභින්තම්පි ආලාපසල්ලාපගාථා හොන්ති -

193. “මයෙකරත්තං විජ්ජවසිම්භ ලුද්ද, අකාමකා අඤ්ඤමඤ්ඤං සරන්තා;
තමෙකරත්තං අනුතප්පමානා, සොචාම ‘සා රත්ති පුනං න හොස්සති’.
194. “යමෙකරත්තං අනුතප්පමෙතං, ධනංව නට්ඨං පිතරංව පෙතං;
පුච්ඡාමි වො මානුසදෙහවණ්ණෙ, කථං විතා වාසමකප්පයිත්ථ.
195. “යම්මං නදිං පස්සසි සිසසොතං, නානාදුම්භාදනං සෙලකුලං;
තං මෙ පියො උත්තරි වස්සකාලෙ, මමඤ්ඤා මඤ්ඤං අනුබන්ධතීති.
196. “අභඤ්ඤා අඬකොලකමොචිනාමි, අතිමුත්තකං සත්තලියොථිකඤ්ඤා;
‘පියො ව මෙ හෙහිති මාලහාරි, අභඤ්ඤා නං මාලිනී අප්ඤ්ඤාපෙස්සං’.
197. “අභඤ්ඤාදං කුරවකමොචිනාමි, උද්දාලකා පාටලිසිත්ථුවාරකා;

‘පියෝ ව මෙ හෙහිති මාලහාරී, අහඤ්ච නං මාලිනී අප්ඤ්ඤාපෙස්සං’.

198. “අහඤ්ච සාලස්ස සුපුප්ඵිතස්ස, ඔවෙය්‍යා පුප්ඵානි කරොමි මාලං;
‘පියෝ ව මෙ හෙහිති මාලහාරී, අහඤ්ච නං මාලිනී අප්ඤ්ඤාපෙස්සං’.

199. “අහඤ්ච සාලස්ස සුපුප්ඵිතස්ස, ඔවෙය්‍යා පුප්ඵානි කරොමි භාරං;
ඉදඤ්ච නො හෙහිති සන්ථරත්ථං, යත්ථජ්ජිමං විහරිස්සාම රත්තිං.

200. “අහඤ්ච බො අගථං චන්දනඤ්ච, සිලාය පිංසාමි පමත්තරුපා;
‘පියෝ ව මෙ හෙහිති රොසිතඨගො, අහඤ්ච නං රොසිතා අප්ඤ්ඤාපෙස්සං’.

201. “අථාගමා සලිලං සිසසොතං, නුදං සාලෙ සලලෙ කණ්ණිකාරෙ;
ආපුරථ තෙන මුහුත්තකෙන, සායං නදී ආසි මයා සුදුත්තරා.

202. “උභොස්සු තීරෙස්සු මයං තදා ධීතා, සම්පස්සන්තා උභයො අඤ්ඤාමඤ්ඤං;
සකිම්පි රොදාම සකිං හසාම, කිච්ඡෙන නො ආගමා සංවරී සා.

203. “පාතොව බො උග්ගතෙ සුරියම්භි, චතුක්කං නදිං උත්තරියාන ලුද්ද;
ආලිඨ්ඨියා අඤ්ඤාමඤ්ඤං මයං උභො, සකිම්පි රොදාම සකිං හසාම.

204. “තිහුනකං සත්ත සතානි ලුද්ද, යම්ඨ මයං විප්පවසිම්භ පුබ්බෙ;
වස්සෙකිමං ජීවිතං භූමිපාල, කො නිධ කන්තාය විනා වසෙය්‍යා.

205. “ආයුඤ්ච වො කීවතකො නු සම්ම, සචෙපි ජානාථ වදෙථ ආයුං;
අනුස්සවා වුඩ්ඨතො ආගමා වා, අක්ඛාථ මෙනං අවිකම්පමානා.

206. “ආයුඤ්ච නො වස්සසහස්සං ලුද්ද, න චන්තරා පාපකො අත්ථී රොගො;
අප්පඤ්ච දුක්ඛං සුඛමෙව හියොයා, අවිතරාගා විජහාම ජීවිත”න්ති.

තත්ථ මයෙකරත්තන්ති මයං එකරත්තං. විප්පවසිම්භානි විප්පයුත්තා හුත්වා වසිම්භ. අනුතප්පමානානි “අනිච්ඡමානානං නො එකරත්තො අතීතො”ති තං එකරත්තං අනුචිත්තයමානා. පුනං න හෙස්සතීති පුන න හවිස්සති නාගමිස්සතීති සොවාම. ධනංච නවධං පිතරංච පෙතන්ති ධනං වා නවධං පිතරං වා මාතරං වාපෙතං කාලකතං කිං නු බො තුම්භෙ චිත්තයමානා කෙන කාරණෙන තං එකරත්තං විනා වාසං අකප්පයිත්ථ, ඉදං මෙ ආචික්ඛ්ඨාති පුච්ඡති. යම්මන්ති යං ඉමං. සෙලකුලන්ති ද්විත්තං සෙලානං අන්තරෙ සන්දමානං. වස්සකාලෙති එකස්ස මෙසස්ස උට්ඨාය වස්සනකාලෙ . අම්භාකඤ්ඤි ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ රතිවසෙන වරන්තානං එකො මෙසො උට්ඨති. අථ මෙ පියසාමිකො කිත්තරොමං “පච්ඡතො ආගච්ඡති”ති මඤ්ඤමානො එතං නදිං උත්තරිති ආහ.

අහඤ්චාති අහං පනෙතස්ස පරතීරං ගතභාවං අජානන්ති සුපුප්ඵිතානි අඬකොලකාදීනි පුප්ඵානි ඔවිනාමි. තත්ථ සත්තලියොථිකඤ්චාති කුන්දාලපුප්ඵඤ්ච සුවණ්ණයොථිකඤ්ච ඔවිනන්ති පන “පියෝ ව මෙ මාලහාරී හවිස්සති, අහඤ්ච නං මාලිනී හුත්වා අප්ඤ්ඤාපෙස්ස”න්ති ඉමිනා කාරණෙන ඔවිනාමි. උද්දාලකා පාටලිසින්ධුවාරකානි තෙපි මයා ඔවිතායෙවාති වදති. ඔවෙය්‍යාති ඔවිනිත්වා. අගථං චන්දනඤ්චාති කාලාගථඤ්ච රත්තචන්දනඤ්ච. රොසිතඨගොති විලිත්තසරිරො. රොසිතාති විලිත්තා හුත්වා. අප්ඤ්ඤාපෙස්සන්ති සයනෙ උපගමිස්සාමි. නුදං සාලෙ සලලෙ කණ්ණිකාරෙති එතානි මයා ඔවිනිත්වා තීරෙ යම්භානි පුප්ඵානි නුදන්තං හරන්තං. සුදුත්තරාති තස්සා හි ඔරිමතීරෙ ධීතකාලෙයෙව නදියා උදකං ආගතං, තඬ්ඬණඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථඨගතො, විප්පුලතා නිච්ඡරන්ති, කිත්තරා නාම උදකහිරුකා හොන්ති, ඉති සා ඔතරිතුං න විසති. තෙනාහ “සායං නදී ආසි මයා සුදුත්තරා”ති.

සම්පස්සන්තානි විප්පුලතානිච්ඡරණකාලෙ පස්සන්තා. රොදාමාති අත්ඨකාරකාලෙ අපස්සන්තා රොදාම, විප්පුලතානිච්ඡරණකාලෙ පස්සන්තා හසාම. සංවරීති රත්ති. චතුක්කන්ති තුච්ඡං. උත්තරියානාති උත්තරිත්වා. තිහුනකන්ති තීහි උභානාති සත්ත වස්සසතානි. යම්ඨ මයන්ති යං කාලං ඉධ මයං විප්පවසිම්භ, සො ඉතො තීහි උභාකානි සත්ත වස්සසතානි හොන්තිති වදති. වස්සෙකිමන්ති වස්සං එකං ඉමං, තුම්භාකං එකමෙව වස්සසතං ඉමං ජීවිතන්ති වදති. කො නිධාති එවං පරිත්තකෙ ජීවිතෙ කො නු ඉධ කන්තාය විනා හවෙය්‍යා, අයුත්තං තව පියහරියාය විනා හවිතුන්ති දීපෙති.

කීවතකො නුති රාජා කිත්තරියා වචනං සුත්වා “ඉමෙසං ආයුප්පමාණං පුච්ඡස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “තුම්භාකං කිත්තකො ආයු”ති පුච්ඡති. අනුස්සවාති සචෙ වො කස්සවි වදන්තස්ස වා සුතං, මාතාපිතුනං වා වුඩ්ඨානං මහල්ලකානං සන්තිකා ආගමො අත්ථී, අථ මෙ තතො අනුස්සවා වුඩ්ඨතො ආගමා වා එතං අවිකම්පමානා අක්ඛාථ. න චන්තරාති අම්භාකං වස්සසහස්සං ආයු, අන්තරා ව නො පාපකො ජීවිතන්තරායකරො රොගොපි නත්ථී. අවිතරාගාති අඤ්ඤාමඤ්ඤං අවිගතපෙමාව හුත්වා.

තං සුත්වා රාජා “ඉමෙ හි නාම තිරච්ඡානගතා හුත්වා එකරත්තිං විප්පයොගෙන සත්ත වස්සසතානි රොදන්තා විවරන්ති, අහං පන තියොජනසතිකෙ රජ්ජෙ මහාසම්පත්තිං පහාය අරඤ්ඤෙ විවරාමි, අහො අකිච්චකාරිමිහි”ති

තනොව නිවන්තො බාරාණසිං ගන්ත්වා “කිං තෙ, මහාරාජ, හිමවන්තෙ අවිජරියං දිට්ඨි”න්ති අමච්චෙහි පුට්ඨො සබ්බං ආරොචෙත්වා තනො පට්ඨාය දානානි දදන්තො භොගෙ භුඤ්ජී. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා –

207. “ඉදඤ්ච සුත්ථාන අමානුසානං, හල්ලාතියො ඉත්තරං ජීවිතන්ති;
නිවත්තථ න මගචං අවරි, අදාසි දානානි අභුඤ්ජී භොගෙ”ති. –

ඉමං ගාථං වත්වා පුන ඔවදන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

208. “ඉදඤ්ච සුත්ථාන අමානුසානං, සම්මොදථ මා කලහං අකත්ථ;
මා වො තපි අත්තකම්මාපරාධො, යථාපි තෙ කිම්පුරිසෙකරත්තං.

209. “ඉදඤ්ච සුත්ථාන අමානුසානං, සම්මොදථ මා විවාදං අකත්ථ;
මා වො තපි අත්තකම්මාපරාධො, යථාපි තෙ කිම්පුරිසෙකරත්ත”න්ති.

තත්ථ අමානුසානන්ති කින්නරානං. අත්තකම්මාපරාධොති අත්තනො කම්මදොසො. කිම්පුරිසෙකරත්තන්ති යථා තෙ කිම්පුරිසෙ එකරත්ති. කතො අත්තනො කම්මදොසො තපි, තථා තුම්හෙපි මා තපිති අත්ථො.

මල්ලිකා දෙවී තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ දසබලස්ස ථුනිං කරොන්ති ඔසානගාථමාහ –

210. “විවිධං අධිමනා සුඤ්ඤාමහං, වචනපථං තව අත්ථසංහිතං;
මුඤ්චං ගිරං නුදසෙව මෙ දරං, සමණ සුඛාවහ ජීව මෙ වීර”න්ති.

තත්ථ විවිධං අධිමනා සුඤ්ඤාමහන්ති භන්තෙ, තුම්හෙහි විවිධෙහි නානාකාරණෙහි අලඬකරිත්වා දෙසිතං ධම්මදෙසනං අහං අධිමනා පසන්නචිත්තා හුත්වා සුඤ්ඤාමි. වචනපථන්ති තං තුම්හෙහි වුත්තං විවිධවචනං. මුඤ්චං ගිරං නුදසෙව මෙ දරන්ති කණ්ණසුඛං මධුරං ගිරං මුඤ්චන්තො මම හදයෙ සොකදරථං නුදසියෙව හරසියෙව. සමණ සුඛාවහ ජීව මෙ වීරන්ති භන්තෙ බුද්ධසමණ, දිබ්බමානුසලොකීයලොකුත්තරසුඛාවහ මම සාමී ධම්මරාජ, වීරං ජීවාති.

කොසලරාජා තනො පට්ඨාය තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කින්නරො කොසලරාජා අහොසි, කින්නරී මල්ලිකා දෙවී, හල්ලාතියරාජා අභමෙව අහොසි”න්ති.

[505] 9. සොමනස්සජාතකවණ්ණනා හල්ලාතියජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

කො තං හිංසති හෙයෙකීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මම වධාය පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ රෙණු නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා මහාරක්ඛිතො නාම තාපසො පඤ්චසතතාපසපරිවාරො හිමවන්තෙ වීරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය වාරිකං වරන්තො උත්තරපඤ්චාලනගරං පත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා සපරිසො පිණ්ඩාය වරන්තො රාජද්වාරං පාපුණි. රාජා ඉසිගණං දිස්වා ඉරියාපටේ පසන්තො අලඬකතමහාතලෙ නිසිදාපෙත්වා පණිතෙනාහාරෙන පරිවිසිත්වා “භන්තෙ, ඉමං වස්සාරත්තං මම උයානෙයෙව වසථා”ති වත්වා තෙහි සද්ධිං උයානං ගන්ත්වා වසනට්ඨානානි කාරෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා වන්දිත්වා නික්ඛමි. තනො පට්ඨාය සබ්බෙපි තෙ රාජනිවෙසනෙ භුඤ්ජන්ති. රාජා පන අපුත්තකො පුත්තං පත්ථෙති, පුත්තා නුප්පජ්ජන්ති. වස්සාරත්තව්වයෙන මහාරක්ඛිතො “ඉදානි හිමවන්තො රමණියො, තත්ථෙව ගම්ස්සාමා”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා රඤ්ඤා කතසක්කාරසම්මානො නික්ඛමිත්වා අන්තරාමග්ගෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ මග්ගා ඔක්කම්ම එකස්ස සන්දව්ජායස්ස රුක්ඛස්ස හෙට්ඨා තරුණනිණ්ණපිට්ඨෙ සපරිවාරො නිසිදි.

තාපසා කථං සමුට්ඨාපෙසුං “රාජගෙහෙ වංසානුරක්ඛිතො පුත්තො නත්ථී, සාධු වතස්ස සවෙ රාජා පුත්තං ලභෙයා, පවෙණි සට්ඨෙථා”ති. මහාරක්ඛිතො තෙසං කථං සුත්වා “භවිස්සති නු ඛො රඤ්ඤො පුත්තො, උදාහු තො”ති උපධාරෙන්නො “භවිස්සති”ති ඤත්වා එවමාහ “මා භොන්තො චිත්තයිත්ථ, අජ්ජ පච්චුසකාලෙ එකො දෙවපුත්තො වචිත්වා රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හිස්සති”ති. තං සුත්වා එකො කුට්ඨෙලො “ඉදානි රාජකුලුපකො භවිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා තාපසානං ගමනකාලෙ ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජිත්වා “එහි ගච්ඡාමා”ති වුත්තො “න සක්කොමි”ති ආහ. මහාරක්ඛිතො තස්ස නිපන්නකාරණං ඤත්වා “යදා සක්කොසි, තදා ආගච්ඡෙයාසි”ති වත්වා ඉසිගණං ආදාය හිමවන්තමෙව ගතො. කුහකොපි නිවත්තිත්වා වෙගෙනාගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා “මහාරක්ඛිතස්ස උපට්ඨාකතාපසො ආගතො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා රඤ්ඤො වෙගෙන පක්කොසාපිතො පාසාදං අභිරුද්ධ පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිදි. රාජා කුහකං තාපසං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො ඉසිතං ආරොගායං පුච්ඡිත්වා “භන්තෙ, අතිබ්ජ්ජං නිවත්තිත්ථ, වෙගෙන කෙනත්ථෙනාගතත්ථා”ති ආහ. “ආම,

මහරාජ, ඉසිගණො සුබනිසින්තො ‘සාධු වතස්ස, සචෙ රඤ්ඤො පචෙණිපාලකො පුත්තො උප්පජ්ජෙය්‍යා’ති කථං සමුට්ඨාපෙසි. අහං කථං සුත්වා “භවිස්සති නු ඛො රඤ්ඤො පුත්තො, උදාහු නො”ති දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො “මහිද්ධිකො දෙවපුත්තො චචිත්වා අග්ගමහෙසියා සුධම්මාය කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තිස්සති”ති දිස්වා “අජානන්තා ගබ්භං නාසෙය්‍යං, ආචික්ඛිස්සාමි නෙස”න්ති කුම්භාකං කථනත්ථාය ආගතො. කථිතං තෙ මයා, ගච්ඡාමහං, මහාරාජාති. රාජා “භත්තෙ, න සක්කා ගන්තු”න්ති භට්ඨකුට්ඨො පසන්තචිත්තො කුභකතාපසං උය්‍යානං නෙත්වා වසනට්ඨානං සංවිදහිත්වා අදාසි. සො තතො පට්ඨාය රාජකුලෙ භුඤ්ජන්තො වසති, “දිබ්බවක්ඛුකො”ත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි.

තදා බොධිසත්තො තාවතිංසභවනා චචිත්වා තත්ථ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. ජාතස්ස වස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “සොමනස්සකුමාරො”ත්ථෙව නාමං කරිංසු. සො කුමාරපරිභාරෙන වඩ්ඪති. කුභකතාපසොපි උය්‍යානස්ස එකස්මිං පස්සෙ නානප්පකාරං සුපෙය්‍යසාකඤ්ච වල්ලිඵලාති ව රොපෙන්වා පණ්ණිකානං භත්ථෙ වික්කිණන්තො ධනං සණ්ඨපෙසි. බොධිසත්තස්ස සත්තවස්සිකකාලෙ රඤ්ඤො පච්චන්තො කුප්පි. “දිබ්බවක්ඛුතාපසං මා පමජ්ජී”ති කුමාරං පටිච්ඡාපෙන්වා “පච්චන්තං වූපසමෙස්සාමි”ති ගතො. අප්පෙකදිවසං කුමාරො “ජට්ඨං පස්සිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා කුට්ඨට්ඨං එකං ගණ්ඨිකකාසාවං නිවාසෙන්වා එකං පාරුපිත්වා උභොහි භත්ථෙහි ද්වෙ උදකසංඝෙ ගහෙන්වා සාකචන්ද්‍රස්මිං උදකං ආසිඤ්චන්තං දිස්වා “අයං කුට්ඨට්ඨො අත්තනො සමණධම්මං අකත්වා පණ්ණිකකම්මං කරොති”ති ඤාත්වා “කිං කරොසි පණ්ණිකගහපතිකා”ති තං ලජ්ජාපෙන්වා අවන්දිත්වා නික්ඛම්. කුට්ඨට්ඨො “අයං ඉදානෙව ඵ්ථරුපො පච්චාමිත්තො, කො ජානාති කිං කරිස්සති, ඉදානෙව තං නාසෙතුං වට්ටති”ති චිත්තෙන්වා රඤ්ඤො ආගමනකාලෙ පාසාණඵලකං එකමන්තං බිපිත්වා පානියසං භින්දිත්වා පණ්ණසාලාය තිණානි විකිරිත්වා සරිරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා සසිසං පාරුපිත්වා මහාදුක්ඛප්පත්තො විය මඤ්චෙ නිපජ්ජී. රාජා ආගන්ත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා නිවෙසනං අපටිසිත්වා “මම සාමිකං දිබ්බවක්ඛුකං පස්සිස්සාමි”ති පණ්ණසාලද්වාරං ගන්ත්වා තං විප්පකාරං දිස්වා “කිං නු ඛො එත”න්ති අන්තො පටිසිත්වා තං නිපන්තකං දිස්වා පාදෙ පරිමජ්ජන්තො පඨමං ගාථමාහ –

211. “කො තං භිංසති හෙයෙති, කිං දුම්මනො සොවසි අප්පතීතො;
කස්සජ්ජ මාතාපිතරො රුදන්තු, ක්වජ්ජ සෙතු නිහතො පට්ඨාය”ති.

තත්ථ භිංසතීති පහරති. හෙයෙතීති අක්කොසති. ක්වජ්ජ සෙතුති කො අප්ප සයතු.

තං සුත්වා කුට්ඨට්ඨො නිත්ථුනන්තො උට්ඨාය දුතියං ගාථමාහ –

212. “කුට්ඨොස්මි දෙව තච දස්සනෙන, විරස්සං පස්සාමි තං භුමිපාල;
අභිංසකො රෙණුමනුප්පවිස්ස, පුත්තෙන තෙ හෙය්යිතොස්මි දෙවා”ති.

ඉතො පරා උත්තානසම්බන්ධගාථා පාළිනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බා –

213. “ආයන්තු දොචාරිකා බග්ගබන්ධා, කාසාවියා යන්තු අන්තෙපුරන්තං;
භන්ත්වාන තං සොමනස්සං කුමාරං, ඡෙත්වාන සිසං වරමාහරන්තු.

214. “පෙසිතා රාජිනො දුතා, කුමාරං එතදවුචුං;
ඉස්සරෙන විතිණ්ණොසි, වධං පත්තොසි බත්තිය.

215. “ස රාජපුත්තො පරිදෙවයන්තො, දසඛගුලිං අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා;
අභම්පි ඉච්ඡාමි ජනිත්ද දට්ඨුං, ජීවං මං නෙත්වා පටිදස්සයෙථ.

216. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, රඤ්ඤො පුත්තං අදස්සයුං;
පුත්තො ච පිතරං දිස්වා, දුරතොචජ්ඣකාසථ.

217. “ආගච්ඡුං දොචාරිකා බග්ගබන්ධා, කාසාවියා භන්තු මම ජනිත්ද;
අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං, අපරාධො කො නිධ මමජ්ජ අත්ථී”ති.

තත්ථ අභිංසකොති අහං කස්සචි අභිංසකො සිලාචාරසම්පන්නො. රෙණුමනුප්පවිස්සාති මහාරාජ රෙණු, අහං තච පුත්තෙන මහාපරිවාරෙන අනුපටිසිත්වා “අරෙ කුට්ඨාපස, කස්මා ත්වං ඉධ වසසි”ති වත්වා පාසාණඵලකං බිපිත්වා සං භින්දිත්වා භත්ථෙහි ව පාදෙහි ව කොට්ටෙන්තෙන විහෙයිතොස්මිති ඵ්ථං සො අභුතමෙව භුතං විය කත්වා රාජානං සද්දහාපෙසි. ආයන්තුති ගච්ඡන්තු. “මම සාමිමිති විප්පට්ඨන්තකාලතො පට්ඨාය මයිපි සො න ලජ්ජිස්සති”ති කුප්පිත්වා තස්ස වධං ආණාපෙන්තො ඵ්ථමාහ. කාසාවියාති වොරසාතකා. තෙපි ඵරසුභත්ථා අත්තනො විධානෙන ගච්ඡන්තුති වදති. වරන්ති වරං සිසං උත්තමසිසං ඡිත්තිත්වා ආහරන්තු.

රාජිනොති භික්ඛවෙ, රඤ්ඤො සන්නිකා දුතා රඤ්ඤො පෙසිතා වෙගෙන ගන්ත්වා මාතරා අලඬකරිත්වා අත්තනො අඬකෙ නිසිදාපිතං කුමාරං පරිවාරෙන්වා එතදවොචුං. ඉස්සරෙනාති රඤ්ඤා. විතිණ්ණොසිති පරිච්චන්තොසි. ස රාජපුත්තොති භික්ඛවෙ, තෙසං වචනං සුත්වා මරණභයතජ්ජිතො මාතු අඬකතො උට්ඨාය සො රාජපුත්තො . පටිදස්සයෙථාති දස්සෙථ. තස්සාති භික්ඛවෙ, තෙ දුතා කුමාරස්ස තං වචනං සුත්වා මාරෙතුං අවිසභන්තා ගොණං විය

නං රජ්ජයා පරිකඩ්ඵන්තා තෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. කුමාරෙ පන නියමානෙ දාසිගණපරිවුතා සද්ධිං ඔරොධෙහි සුධම්මාපි දෙවී නාගරාපි “මයං නිරපරාධං කුමාරං මාරෙතුං න දස්සාමා”ති තෙන සද්ධිංයෙව අගමංසු. ආගච්ඡන්ති තුම්භාකං ආණාය මම සන්තිකං ආගමිංසු. හන්තුං මමන්ති මං මාරෙතුං. කො නිධාති කො නු ඉධ මම අපරාධො, යෙන මං ත්වං මාරෙසීති පුච්ඡි.

රාජා “භවග්ගං අතිනිවං, තව දොසො අතිමහන්නො”ති තස්ස දොසං කටේන්නො ගාථමාහ —

218. “සායඤ්ච පාතො උදකං සජාති, අග්ගිං සදා පාරිවරතප්පමත්තො;
තං තාදිසං සංයතං බ්‍රහ්මචාරිං, කස්මා තුවං බුසි ගහප්පති”ති.

තත්ථ උදකං සජාතීති උදකොරොහණකම්මං කරොති. තං තාදිසන්ති තං තථාරූපං මම සාමී දිබ්බවක්ඛුතාපසං කස්මා ත්වං ගහපතිවාදෙන සමුදාවරසීති වදති.

තතො කුමාරො “දෙව, මය්හං ගහපතිඤ්ඤෙව ‘ගහපති’ති වදන්තස්ස කො දොසො”ති වත්වා ගාථමාහ —

219. “තාලා ව මූලා ව ඵලා ව දෙව, පරිග්ගහා විවිධා සන්තිමස්ස;
තෙ රක්ඛති ගොපයතප්පමත්තො, තස්මා අහං බුමි ගහප්පති”ති.

තත්ථ මූලාති මූලකාදිමූලානි. ඵලාති නානාවිධානි වල්ලිඵලානි. තෙ රක්ඛති ගොපයතප්පමත්තොති තෙ එස තව කුලුපකතාපසො පණ්ණිකකම්මං කරොන්නො නිසිදිත්වා රක්ඛති, වතිං කත්වා ගොපයති අප්පමත්තො, තෙන කාරණෙන සො තව බ්‍රාහ්මණො ගහපති නාම හොති.

ඉති නං අහමිපි “ගහපති”ති කටේසිං. සවෙ න සද්දහසි, වතුසු ද්වාරෙසු පණ්ණිකෙ පුච්ඡාපෙහීති. රාජා පුච්ඡාපෙසි. තෙ “ආම, මයං ඉමස්ස හත්ථතො පණ්ණිකඤ්ච ඵලාඵලානි ව කිණාමා”ති ආහංසු. පණ්ණිකවත්ථුමිපි උපධාරාපෙත්වා පච්චක්ඛමකාසි. පණ්ණිකාලම්පිස්ස පවිසිත්වා කුමාරස්ස පුරිසා පණ්ණිකවික්කයලද්ධං කහාපණ්ණිකාසකහණ්ඩිකං නිහරිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා මහාසත්තස්ස නිද්දොසභාවං ඤත්වා ගාථමාහ —

220. “සච්චං බො එතං වදසි කුමාර, පරිග්ගහා විවිධා සන්තිමස්ස;
තෙ රක්ඛති ගොපයතප්පමත්තො, ස බ්‍රාහ්මණො ගහපති තෙන හොති”ති.

තතො මහාසත්තො වින්තෙසි “ඵවරූපස්ස බාලස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ වාසතො හිමවන්තං පවිසිත්වා පබ්බජිතුං වරං, පරිසමප්ඤ්ඤෙයෙවස්ස දොසං ආවිකත්වා ආපුච්ඡිත්වා අප්පෙව නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො පරිසාය නමක්කාරං කත්වා ගාථමාහ —

221. “සුණන්තු මය්හං පරිසා සමාගතා, සනෙගමා ජානපදා ව සබ්බෙ;
බාලායං බාලස්ස වචො නිසම්ම, අහෙතුනා ඝාතයතෙ මං ජනින්දො”ති.

තත්ථ බාලායං බාලස්සාති අයං රාජා සයං බාලො ඉමස්ස බාලස්ස කුට්ඨිලස්ස වචනං සුත්වා අහෙතුනාව මං ඝාතයතෙති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා පිතරං වන්දිත්වා අත්තානං පබ්බජ්ජාය අනුජානාපෙන්නො ඉතරං ගාථමාහ —

222. “දල්හස්මි මූලෙ විසටෙ විරුල්ලෙ, දුන්නික්කයො වෙඵ පසාඛජාතො;
වන්දාමි පාදානි තව ජනින්ද, අනුජාන මං පබ්බජිස්සාමි දෙවා”ති.

තත්ථ විසටෙති විසාලෙ මහන්තෙ ජාතෙ. දුන්නික්කයොති දුන්නික්කඩ්ඪියො.

තතො පරා රඤ්ඤො ව පුත්තස්ස ව වචනපටිවචනගාථා හොන්ති —

223. “භුඤ්ජස්සු හොගෙ විපුලෙ කුමාර, සබ්බඤ්ච තෙ ඉස්සරියං දදාමි;
අප්පෙව ත්වං කුරුනං හොහි රාජා, මා පබ්බජී පබ්බජ්ජා හි දුක්ඛා.

224. “කින්නුධ දෙව තවමත්ථී හොගා, පුබ්බෙවහං දෙවලොකෙ රමිස්සං;
රූපෙහි සද්දෙහි අටො රසෙහි, ගන්ධෙහි ඵස්සෙහි මනොරමෙහි.

225. “භුත්තා ව මෙ හොගා තිදිවස්මිං දෙව, පරිවාරිතො අව්ජරානං ගණෙන;
තුවඤ්ච බාලං පරනෙය්‍යාං විදිත්වා, න තාදිසෙ රාජකුලෙ වසෙය්‍යාං.

226. “සවාහං බාලො පරනෙය්‍යාං අස්මි, එකාපරාධං බම පුත්ත මය්හං;
පුනපි වෙ ඵදිසකං භවෙය්‍යා, යථාමතිං සොමනස්ස කරොහි”ති.

තත්ථ දුක්ඛාති තාත, පබ්බජ්ජා නාම පරපට්ඨිකත්තා දුක්ඛා, මා පබ්බජි, රාජා භොගීති තං යාචි. කිත්තුධ දෙවොති දෙව, යෙ තව භොගා, තෙසු කිං නාම භුඤ්ජිතබ්බං අත්ථි. පරිවාරිතොති පරිවාරිතො, අයමෙව වා පායො. තස්ස කිර ජාතිස්සරඤාණං උප්පජ්ජි, තස්මා එවමාහ. පරතෙය්‍යන්ති අන්ධං විය යට්ඨියා පරෙන නෙතබ්බං. තාදිසෙති තාදිසස්ස රඤ්ඤො සන්නිකෙ න පණ්ඩිතෙන වසිතබ්බං, මයා අත්තනො ඤාණබලෙන අප්ප ජීවිතං ලද්ධං, නාහං තව සන්නිකෙ වසිස්සාමිති ඤාපෙතුං එවමාහ. යථාමනින්ති සචෙ පුත මය්හං එවරුපො දොසො භොති, අථ ත්වං යථාඅප්ඤ්ඤාසයං කරොගීති පුත්තං බමාපෙසි.

මහාසත්තො රාජානං ඔවදන්තො අට්ඨ ගාථා අභාසි —

227. “අනිසම්ම කතං කම්මං, අනවත්ථාය චිත්තිතං;
භෙසජ්ජස්සෙව චෙහඬිගො, විපාකො භොති පාපකො.
228. “නිසම්ම ව කතං කම්මං, සම්මාවත්ථාය චිත්තිතං;
භෙසජ්ජස්සෙව සම්පත්ති, විපාකො භොති භද්‍රකො.
229. “අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤතො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.
230. “නිසම්ම ඛත්තියො කයිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරිතො රාජ, යසො කිත්ති ව වඩ්ඪති.
231. “නිසම්ම දණ්ඩං පණයෙය්‍ය ඉස්සරො, වෙගා කතං තප්පති භූමිපාල;
සම්මාපණ්ඩි ව නරස්ස අත්ථා, අනානුතප්පා තෙ භවන්ති පච්ඡා.
232. “අනානුතප්පානි හි යෙ කරොන්ති, විහජ්ජ කම්මායතනානි ලොකෙ;
විඤ්ඤප්පසත්ථානි සුබ්‍රද්‍රයානි, භවන්ති බුද්ධානුමතානි තානි.
233. “ආගච්ඡුං දොවාරිකා බග්ගබන්ධා, කාසාවියා හන්තු මම ජනිත්ද;
මාතුඤ්ඤ අඬිකස්මිමහං නිසින්තො, ආකඩ්ඪිතො සහසා තෙහි දෙව.
234. “කට්ඨකඤ්ඤි සම්බාධං සුකිච්ඡං පත්තො, මධුරමිපි යං ජීවිතං ලද්ධ රාජ;
කිච්ඡෙතහං අප්ප වධා පමුත්තො, පබ්බජ්ජමෙවාහිමනොභමස්මි”ති.

තත්ථ අනිසම්මාති අනොලොකෙන්වා අනුපධාරෙන්වා. අනවත්ථාය චිත්තිතන්ති අනවත්ථපෙන්වා අතුලෙන්වා අතිරෙන්වා චිත්තිතං. විපාකො භොති පාපකොති තස්ස හි යථා නාම භෙසජ්ජස්ස චෙහඬිගො විපත්ති, එවමෙවං විපාකො භොති පාපකො. අසඤ්ඤතොති කායාදිහි අසඤ්ඤතො දුස්සිලො. තං න සාධුති තං තස්ස කොධනං න සාධු. නානිසම්මාති අනිසාමෙන්වා කිඤ්චි කම්මං න කරෙය්‍ය. පණයෙය්‍යානි පට්ඨපෙය්‍ය පවත්තෙය්‍ය. වෙගාති වෙගෙන සහසා. සම්මාපණ්ඩි වාති යොනියො ධර්මතෙන චිත්තෙන කතා නරස්ස අත්ථා පච්ඡා අනානුතප්පා භවන්තිති අත්ථො. විහජ්ජාති “ඉමානි කාතුං යුත්තානි, ඉමානි අයුත්තානි”ති එවං පඤ්ඤාය විහජ්ජන්වා. කම්මායතනානිති කම්මානි. බුද්ධානුමතානිති පණ්ඩිතෙහි අනුමතානි අනවජ්ජානි භොන්ති. කට්ඨකන්ති දෙව , කට්ඨකං සම්බාධං සුකිච්ඡං මරණභයං පත්තොමිති. ලද්ධාති අත්තනො ඤාණබලෙන ලභින්වා. පබ්බජ්ජමෙවාහිමනොභමස්මිති පබ්බජ්ජාහිමුච්චිත්තොයෙවස්මි.

එවං මහාසත්තෙන ධම්මෙ දෙසිතෙ රාජා දෙවිං ආමන්තෙන්වා ගාථමාහ —

235. “පුත්තො තවායං තරුණො සුධම්මෙ, අනුකම්පකො සොමනස්සො කුමාරො;
තං යාවමානො න ලභාමි ස්වජ්ජ, අරහසි නං යාවිතවෙ තුවම්පි”ති.

තත්ථ යාවිතවෙති යාවිතුං.

සා පබ්බජ්ජායමෙව උයොජෙන්ති ගාථමාහ —

236. “රමස්සු භික්ඛාවරියාය පුත්ත, නිසම්ම ධම්මෙසු පරිබ්බජස්සු;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං, අනිත්තො භුමමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ නිසම්මාති පබ්බජන්තො ව නිසාමෙන්වා මිච්ඡාදිට්ඨිකානං පබ්බජ්ජං පහාය සම්මාදිට්ඨිපුත්තං නිය්‍යානිකපබ්බජ්ජං පබ්බජ.

අථ රාජා ගාථමාහ —

237. “අච්ඡෙරරුපං වත යාදිසඤ්ඤ, දුක්ඛිතං මං දුක්ඛාපයසෙ සුධම්මෙ;
යාවස්සු පුත්තං ඉති වුව්චමානා, හියොච උස්සාභයසෙ කුමාර”න්ති.

තත්ථ යාදිසඤ්චානි යාදිසං ඉදං ත්වං වදෙසි, තං අවිජරියරූපං වත. දුක්ඛිතන්ති පකතියාපි මං දුක්ඛිතං භියොගා දුක්ඛාපයයි.

පුන දෙවී ගාථමාහ –

238. “යෙ විජ්ජමුත්තා අනවජ්ජභොගිනො, පරිනිබ්බුතා ලොකමීමං වරන්ති;
තමරියමග්ගං පටිපජ්ජමානං, න උස්සභෙ වාරයිතුං කුමාර”න්ති.

තත්ථ විජ්ජමුත්තානි රාගාදීහි විජ්ජමුත්තා. පරිනිබ්බුතානි කිලෙසපරිනිබ්බානෙන නිබ්බුතා. තමරියමග්ගන්ති තං තෙසං බුද්ධාදීනං අරියානං සන්තකං මග්ගං පටිපජ්ජමානං මම පුත්තං වාරෙතුං න උස්සභාමි දෙවති.

තස්සා වචනං සුත්වා රාජා ඔසානගාථමාහ –

239. “අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානවින්නිනො;
යෙසායං සුත්වාන සුභාසිතානි, අජ්ජොස්සුක්කා චිතසොකා සුධම්මා”ති.

තත්ථ බහුයානවින්නිනොති බහුකාරණවින්නිනො. යෙසායන්ති යෙසං අයං. සොමනස්සකුමාරස්සෙව හි සා සුභාසිතං සුත්වා අජ්ජොස්සුක්කා ජාතා, රාජාපි තදෙව සන්ධායාහ.

මහාසත්තො මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “සවෙ මය්හං දොසො අත්ථී, බමථා”ති මහාජනස්ස අඤ්ජලිං කත්වා හිමවන්තාහිමුබ්බො ගන්ත්වා මනුස්සෙසු නිවත්තෙසු මනුස්සවණ්ණෙනාගන්ත්වා දෙවතාහි සත්ත පබ්බතරාජියො අතික්කම්ත්වා හිමවන්තං නිතො විස්සකම්මුතා නිම්මිතාය පණ්ණසාලාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. තං තත්ථ යාව සොළසවස්සකාලා රාජකුලපරිවාරිකවෙසෙන දෙවතායෙව උපට්ඨහිංසු. කුට්ඨජලම්පි මහාජනො පොථෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. මහාසත්තො ක්කානාහිඤ්ඤං නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපෙස මය්හං වධාය පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුහකො දෙවදත්තො අභොසි, මාතා මහාමායා, මහාරක්ඛිතො සාරිපුත්තො, සොමනස්සකුමාරො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

[506] 10. වම්පෙයාජාතකවණ්ණනා සොමනස්සජාතකවණ්ණනා නවමා.

කා නු විජ්ජුරිවාහාසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපොසථකම්මං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා “සාධු වො කතං උපාසකා උපොසථවාසං වසන්තෙහි, පොරාණකපණ්ඩිතා නාගසම්පත්තිං පහාය උපොසථවාසං වසිංසුයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ අභිගරට්ඨෙ අභිගෙ ව මගධරට්ඨෙ මගධෙ ව රජ්ජං කාරෙත්තෙ අභිගමගධරට්ඨානං අන්තරෙ වම්පා නාම නදී, තත්ථ නාගභවනං අභොසි. වම්පෙයො නාම නාගරාජා රජ්ජං කාරෙසි. කදාචි මගධරාජා අභිගරට්ඨං ගණ්හාති, කදාචි අභිගරාජා මගධරට්ඨං. අපේකදිවසං මගධරාජා අභිගෙන සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා යුද්ධපරාජිතො අස්සං ආරුය්භ පලායන්තො අභිගරඤ්ඤො යොධෙහි අනුබද්ධො පුණ්ණං වම්පානදිං පත්වා “පරහත්ථෙ මරණතො නදිං පවිසිත්වා මතං සෙයො”ති අස්සෙතෙව සද්ධිං නදිං ඔතරි. තදා වම්පෙයො නාගරාජා අන්තොදකෙ රතනමණ්ඩපං නිම්මිනිත්වා මහාපරිවාරො මහාපානං පිවති. අස්සො රඤ්ඤා සද්ධිං උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා නාගරඤ්ඤො පුරතො ඔතරි. නාගරාජා අලඬකතපට්ඨන්තං රාජානං දිස්වා සිනෙහං උප්පාදෙත්වා ආසනා උට්ඨාය “මා භායි, මහාරාජා”ති රාජානං අත්තතො පල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා උදකෙ නිමුග්ගකාරණං පුච්ඡී. රාජා යථාභූතං කට්ඨෙසි. අථ නං “මා භායි, මහාරාජ, අහං තං ද්වින්නං රට්ඨානං සාමිකං කරිස්සාමි”ති අස්සාසෙත්වා සත්තාහං මහන්තං යසං අනුභවිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ මගධරාජෙන සද්ධිං නාගභවනා නික්ඛමි. මගධරාජා නාගරාජස්සානුභාවෙන අභිගරාජානං ගහෙත්වා ජීවිතා වොරොපෙත්වා ද්විසු රට්ඨෙසු රජ්ජං කාරෙසි. තතො පට්ඨාය රඤ්ඤො ව නාගරාජස්ස ව විස්සාසො ථීරො අභොසි. රාජා අනුසංචචිතරං වම්පානදීතිරෙ රතනමණ්ඩපං කාරෙත්වා මහන්තෙන පරිච්චාගෙන නාගරඤ්ඤො බලිකම්මං කරොති. සොපි මහන්තෙන පරිවාරෙන නාගභවනා නික්ඛමිත්වා බලිකම්මං සම්පට්චිජති. මහාජනො නාගරඤ්ඤො සම්පත්තිං ඔලොකෙති.

තදා බොධිසත්තො දලිද්දකුලෙ නිබ්බන්තො රාජපරිසාය සද්ධිං නදීතිරං ගන්ත්වා තං නාගරාජස්ස සම්පත්තිං දිස්වා ලොහං උප්පාදෙත්වා තං පත්ථයමානො දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා වම්පෙයානාගරාජස්ස කාලකිරියතො සත්තමෙ දිවසෙ වචිත්වා තස්ස වසනපාසාදෙ සිරිගබ්භෙ සිරිසයනපිට්ඨෙ නිබ්බන්ති. සරීරං සුමනදාවචණ්ණං මහන්තං අභොසි. සො තං දිස්වා විජ්ජොසාරී හුත්වා “මයා කතකුසලනිස්සන්දෙන ඡසු කාමසග්ගෙසු ඉස්සරියං කොට්ඨෙ පටිසාමිතං ධඤ්ඤං විය අභොසි. ස්වාහං ඉමිස්සා තිරච්ඡානගොනියා පටිසන්ධිං ගණ්හිං, කිං මෙ ජීවිතෙනා”ති මරණාය විත්තං උප්පාදෙසි. අථ නං සුමනා නාම නාගමාණවිකා දිස්වා “මහානුභාවො සත්තො නිබ්බන්තො භවිස්සති”ති සෙසනාගමාණවිකානං සඤ්ඤං අදාසි, සබ්බා නානාතුරියහත්ථා ආගන්ත්වා තස්ස උපහාරං කරිංසු. තස්ස තං

නාගභවනං සක්කභවනං විය අහොසි, මරණචිත්තං පටිප්පස්සමිහි, සප්පසරිරං විජහිත්වා සබ්බාලඛකාරපටිමණ්ඩිතො සයනපිට්ඨෙ නිසීදි. අප්පස්ස තතො පට්ඨාය යසො මහා අහොසි.

සො තත්ථ නාගරජ්ජං කාරොන්තො අපරභාගෙ විප්පට්ඨාරි හුත්වා “කිං මෙ ඉමාය තිරච්ඡානායොනියා , උපොසඨවාසං වසිත්වා ඉතො මුච්චිත්වා මනුස්සපථං ගන්ත්වා සච්චානි පටිවිජ්ඣිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තතො පට්ඨාය තස්මිංයෙව පාසාදෙ උපොසඨකම්මං කරොති. අලඛිකතනාගමාණවිකා තස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්ති, යෙභුයොනස්ස සීලං හිජ්ජති. සො තතො පට්ඨාය පාසාදා නික්ඛමිත්වා උය්‍යානං ගච්ඡති. තා තත්‍රාපි ගච්ඡන්ති, උපොසථො හිජ්ජතෙව. සො වින්තෙසි “මයා ඉතො නාගභවනා නික්ඛමිත්වා මනුස්සලොකං ගන්ත්වා උපොසඨවාසං වසිතුං වට්ටති”ති. සො තතො පට්ඨාය උපොසඨදිවසෙසු නාගභවනා නික්ඛමිත්වා එකස්ස පච්චන්තගාමස්ස අවිදුරෙ මහාමග්ගසමීපෙ වම්මිකමත්ථකෙ “මම වම්මාදිහි අත්ථිකා ගණ්හන්තු, මං කීළාසප්පං වා කාතුකාමා කරොන්තු”ති සරිරං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා භොගෙ ආභුජිත්වා නිපන්තො උපොසඨවාසං වසති. මහාමග්ගෙන ගච්ඡන්තා ව ආගච්ඡන්තා ව තං දිස්වා ගන්ධාදිහි පූජෙත්වා පක්කමන්ති. පච්චන්තගාමවාසිනො ගන්ත්වා “මහානුභාවො නාගරාජා”ති තස්ස උපරි මණ්ඩපං කරිත්වා සමන්තා වාලුකං ඔකිරිත්වා ගන්ධාදිහි පූජයිංසු. තතො පට්ඨාය මනුස්සා මහාසත්තෙ පසිදිත්වා පූජං කත්වා පුත්තං පත්ථෙන්නි, ධිතරං පත්ථෙන්නි.

මහාසත්තොපි උපොසඨකම්මං කරොන්තො වාතුද්දසිපන්තරසිසු වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජිත්වා පාටිපදෙ නාගභවනං ගච්ඡති. තස්සෙවං උපොසථං කරොන්තස්ස අද්ධා විතිවිත්තො. එකදිවසං සුමනා අග්ගමහෙසි ආහ “දෙව , ත්වං මනුස්සලොකං ගන්ත්වා උපොසථං උපවසසි, මනුස්සලොකො ව සාසඬකො සප්පට්ඨයො, සචෙ තෙ භයං උප්පජ්ජෙය්‍යා, අප් මයං යෙන නිමිත්තෙන ජානෙය්‍යාම, තං නො ආවික්ඛාමි”ති. අප් නං මහාසත්තො මඬගලපොක්ඛරණියා තිරං නෙත්වා “සචෙ මං හද්දෙ, කොචි පහරිත්වා කිලමෙස්සති, ඉමිස්සා පොක්ඛරණියා උදකං ආවිලං භවිස්සති, සචෙ සුපණ්ණො ගහෙස්සති, උදකං පක්කුචිස්සති, සචෙ අහිතුණ්ඩිකො ගණ්හිස්සති, උදකං ලොහිතවණ්ණං භවිස්සති”ති ආහ. එවං තස්සා තිණි නිමිත්තානි ආවික්ඛිත්වා වාතුද්දසිඋපොසථං අධිට්ඨාය නාගභවනා නික්ඛමිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජි සරිරසොභාය වම්මිකං සොභයමානො. සරිරඤ්චිස්ස රජතදාමං විය සෙනං අහොසි මත්ථකො රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකො විය. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ බොධිසත්තස්ස සරිරං නඬගලසිසපමාණං අහොසි, භූරිදත්තජාතකෙ (ජා. 2.22.784 ආදයො) ඌරුජ්ජමාණං, සඬඛපාලජාතකෙ (ජා. 2.17.143 ආදයො) එකදොණිකනාවපමාණං.

තදා එකො බාරාණසිවාසි මාණවො තක්කසීලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ අලම්පායනමන්තං උග්ගණ්හිත්වා තෙන මග්ගෙන අත්තනො ගෙහං ගච්ඡන්තො මහාසත්තං දිස්වා “ඉමං සප්පං ගහෙත්වා ගාමනිගමරාජධානියු කීළාපෙන්නො ධනං උප්පාදෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා දිබ්බොසධානි ගහෙත්වා දිබ්බමන්තං පරිවත්තෙත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. දිබ්බමන්තසුතකාලතො පට්ඨාය මහාසත්තස්ස කණ්ණෙසු අයසලාකපචෙසනකාලො විය ජාතො, මත්ථකො සිඛරෙන අහිමත්ථියමානො විය ජාතො. සො “කො නු බො එසො”ති භොගන්තරතො සිසං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙන්නො අහිතුණ්ඩිකං දිස්වා වින්තෙසි “මම වියං මහන්තං, සචාහං කුජ්ඣිත්වා නාසචාතං විස්සජ්ජෙස්සාමි, එතස්ස සරිරං හස්මමුට්ඨි විය විප්පකිරිස්සති, අප් මෙ සීලං ඛණ්ඩං භවිස්සති, න දානි තං ඔලොකෙස්සාමි”ති. සො අක්ඛිති නිමිමිලෙත්වා සිසං භොගන්තරෙ ය්‍පෙසි.

අහිතුණ්ඩිකො බ්‍රාහ්මණො ඔසධං බාදිත්වා මන්තං පරිවත්තෙත්වා බෙළං මහාසත්තස්ස සරිරෙ ඔපි, ඔසධානාඤ්ච මන්තස්ස වානුභාවෙන බෙළෙන චුට්ඨචුට්ඨධානෙන ථොටානං උට්ඨානකාලො විය ජාතො. අප් නං සො නඬගුට්ඨෙ ගහෙත්වා කඬ්ඨිත්වා දිසසො නිපජ්ජාපෙත්වා අප්පදෙන දණ්ඨෙත උප්පිළෙන්නො දුබ්බලං කත්වා සිසං දළ්භං ගහෙත්වා නිප්පිළි, මහාසත්තස්ස මුඛං විවරි. අප්පස්ස මුඛෙ බෙළං ඔපිත්වා ඔසධමන්තං කත්වා දන්තෙ හින්දි, මුඛං ලොහිතස්ස පූරි. මහාසත්තො අත්තනො සීලහෙදභයෙන එවරුපං දුක්ඛං අධිවාසෙන්නො අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා ඔලොකනමත්තම්පි නාකරි. සොපි “නාගරාජානං දුබ්බලං කරිස්සාමි”ති නඬගුට්ඨතො පට්ඨායස්ස අට්ඨිති වුණ්ණයමානො විය සකලසරිරං මද්දිත්වා පට්ටකචෙය්‍යං නාම චෙය්‍යෙසි, තන්තමජ්ජිතං නාම මජ්ජි, නඬගුට්ඨං ගහෙත්වා දුස්සපොථිමං නාම පොථෙසි. මහාසත්තස්ස සකලසරිරං ලොහිතමක්ඛිතං අහොසි. සො මහාවෙදනං අධිවාසෙසි.

අප්පස්ස දුබ්බලභාවං ඤත්වා වල්ලිහි පෙළං කරිත්වා තත්ථ නං පක්ඛිපිත්වා පච්චන්තගාමං නෙත්වා මහාජනමජ්ඣෙ කීළාපෙසි. නීලාදීසු වණ්ණෙසු වට්ටවතුරස්සාදීසු සණ්ඨානෙසු අණුංචුලාදීසු පමාණෙසු යං යං බ්‍රාහ්මණො ඉච්ඡති, මහාසත්තො තංතදෙව කත්වා නච්චති, එණසතං එණසහස්සමිපි කරොතියෙව. මහාජනො පසිදිත්වා බහුං ධනං අදාසි. එකදිවසමෙව කභාපණසහස්සඤ්චෙව සහස්සග්ගනකෙ ව පරික්ඛාරෙ ලග්ගි. බ්‍රාහ්මණො ආදිතොව සහස්සං ලග්ගිත්වා “විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති වින්තෙසි, තං පන ධනං ලග්ගිත්වා “පච්චන්තගාමෙයෙව තාව මෙ එත්තකං ධනං ලද්ධං, රාජරාජමහාමච්චානං සන්තිකෙ බහුං ධනං ලග්ගිස්සාමි”ති සකටඤ්ච සුඛයානකඤ්ච ගහෙත්වා සකටෙ පරික්ඛාරෙ ය්‍පෙත්වා සුඛයානකෙ නිසින්නො මහන්තෙන පරිවාරෙන මහාසත්තං ගාමනිගමාදීසු කීළාපෙන්නො “බාරාණසියං උග්ගසෙනරඤ්ඤො සන්තිකෙ කීළාපෙත්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති අගමාසි. සො මණ්ඩුකෙ මාරෙත්වා නාගරඤ්ඤො දෙති. නාගරාජා “පුනප්පුනං එස මං නිස්සාය මාරෙස්සති”ති න බාදති. අප්පස්ස මධුලාපෙ අදාසි. මහාසත්තො “සචාහං භොජනං ගණ්හිස්සාමි, අන්තොපෙළාය එව මරණං භවිස්සති”ති තෙපි න බාදති. බ්‍රාහ්මණො මාසමත්තෙන බාරාණසිං පත්වා ද්වාරගාමෙසු කීළාපෙන්නො බහුං ධනං ලග්ගි.

රාජාපි නං පක්කොසාපෙත්වා “අම්භාකං කීළාපෙහි”ති ආහ. “සාධු, දෙව, ස්වෙ පන්තරසෙ තුම්භාකං කීළාපෙස්සාමි”ති. රාජා “ස්වෙ නාගරාජා රාජඝිගණෙ නච්චිස්සති, මහාජනො සන්තිපතිත්වා පස්සතු”ති හෙරි. වරාපෙත්වා පුනදිවසෙ රාජඝිගණං අලඬිකාරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙසි. සො රතනපෙළාය මහාසත්තං නෙත්වා විචිත්තත්ථරෙ පෙළං යපෙත්වා නිසීදි. රාජාපි පාසාදා ඔරුය්හ මහාජනපරිවුතො රාජාසනෙ නිසීදි. බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තං නීහරිත්වා නච්චාපෙසි. මහාජනො සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො වෙලුක්ඛෙපසහස්සං පවත්තෙති. බොධිසත්තස්ස උපරි සත්තරතනවස්සං වස්සති. තස්ස ගභිතස්ස මාසො සම්පූරි. එත්තකං කාලං නිරාහාරොව අහොසි. සුමනා “අතිවිරායති මෙ පියසාමිකො, ඉදානිස්ස ඉධ අනාගච්ඡත්තස්ස මාසො සම්පුණ්ණො, කිං නු බො කාරණං”න්ති ගන්ත්වා පොක්ඛරණං ඔලොකෙන්ති ලොහිතවණ්ණං. උදකං දිස්වා “අභිතුණ්ඨිකෙන ගභිතො භවිස්සති”ති ඤත්වා නාගභවනා නික්ඛමිත්වා වම්මිකසන්තිකං ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස ගභිතට්ඨානඤ්ච කිලමිතට්ඨානඤ්ච දිස්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා ඛාරාණසිං ගන්ත්වා රාජඝිගණෙ පරිසමජ්ඣෙ ආකාසෙ රොදමානා අට්ඨාසි. මහාසත්තො නච්චන්තොව ආකාසං ඔලොකෙන්වා තං දිස්වා ලජ්ජිතො පෙළං පච්ඡිත්වා නිපජ්ජි. රාජා තස්ස පෙළං පච්චිට්ඨකාලෙ “කිං නු බො කාරණං”න්ති ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්තො තං ආකාසෙ ධීතං දිස්වා පයමං ගාථමාහ –

240. “කා නු ච්ඡ්ජුරිවාහාසි, ඔසධි විය තාරකා;
දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බි, න තං මඤ්ඤාමි මානුසි”න්ති.

තත්ථ න තං මඤ්ඤාමි මානුසිත්ති අහං තං මානුසිති න මඤ්ඤාමි, තයා එකාය දෙවතාය ගන්ධබ්බියා වා භවිතුං වට්ටතිති වදති.

ඉදානි තෙසං වචනපට්ඨවනගාථා හොන්ති –

241. “නම්භි දෙවි න ගන්ධබ්බි, න මහාරාජ මානුසි;
නාගකඤ්ඤාස්මි භද්දන්තෙ, අත්ථෙන්නම්භි ඉධාගතා.
242. “විබ්භන්තචිත්තා කුපිතින්ද්‍රියාසි, නෙත්තෙහි තෙ වාරිගණා සවන්ති;
කිං තෙ නට්ඨං කිං පන පත්ථයානා, ඉධාගතා නාරි තදිඬ්ඝ බ්‍රහ්මි.
243. “යමුග්ගතෙපො උරගොති වාහු, නාගොති නං ආහු ජනා ජනින්ද;
තමග්ගහි පුරිසො ජීවිකත්ථො, තං බන්ධනා මුඤ්ච පති මමෙසො.
244. “කථං ත්වයං බලවිරියුපපන්නො, භත්ථත්තමාගච්ඡි වතිබ්බකස්ස;
අක්ඛාහි මෙ නාගකඤ්ඤෙ තමත්ථං, කථං විජානෙමු ගභිතනාගං.
245. “නගරමිපි නාගො භස්මං කරොයා, තථා හි සො බලවිරියුපපන්නො;
ධම්මඤ්ච නාගො අපවායමානො, තස්මා පරක්කම්ම තපො කරොති”ති.

තත්ථ අත්ථෙන්නම්භිති අහං එකං කාරණං පට්ඨිව ඉධාගතා. කුපිතින්ද්‍රියාති කිලන්තින්ද්‍රියා. වාරිගණාති අස්සුබ්බන්දුසට්ඨා. උරගොති වාහුති උරගොති වායං මහාජනො කථෙසි. තමග්ගහි පුරිසොති අයං පුරිසො තං නාගරාජානං ජීවිකත්ථාය අග්ගහෙසි. වතිබ්බකස්සාති ඉමස්ස වතිබ්බකස්ස කථං නු එස මහානුභාවො සමානො භත්ථත්තං ආගතොති පුච්ඡති. ධම්මඤ්චාති පඤ්චස්සිලධම්මං උපොසථවාසධම්මඤ්ච ගරුං කරොන්තො විහරති, තස්මා ඉමිනා පුරිසෙන ගභිතොපි “සවාහං ඉමස්ස උපරි නාසවාතං විස්සජ්ජෙස්සාමි, භස්මමුට්ඨි විය විකිරිස්සති, එවං මෙ සීලං හිජ්ජස්සති”ති සීලභෙදභයා පරක්කම්ම තං දුක්ඛං අධිවාසෙත්වා තපො කරොති, විරියමෙව කරොතිති ආහ.

රාජා “කහං පනෙසො ඉමිනා ගභිතො”ති පුච්ඡි. අපස්ස සා ආචික්ඛන්ති ගාථමාහ –

246. “වාතුද්දසිං පඤ්චදසිඤ්ච රාජ, වතුප්පථෙ සම්මති නාගරාජා;
තමග්ගහි පුරිසො ජීවිකත්ථො, තං බන්ධනා මුඤ්ච පති මමෙසො”ති.

තත්ථ වතුප්පථෙති වතුක්කමග්ගස්ස ආසන්නට්ඨානෙ එකස්මිං වම්මිකෙ වතුරඬිගසමන්තාගතං අධිට්ඨානං අධිට්ඨතිත්වා උපොසථවාසං වසන්තො නිපජ්ජතිති අත්ථො. තං බන්ධනාති තං එවං ධම්මිකං ගුණවත්තං නාගරාජානං එතස්ස ධනං දත්වා පෙළබන්ධනා පමුඤ්ච.

එවඤ්ච පන වත්වා පුනපි තං යාවන්ති ද්වෙ ගාථා අහාසි –

247. “සොළසිත්ථිසහස්සාති, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා;
වාරිගෙහසයා නාරි, තාපි තං සරණං ගතා.
248. “ධම්මෙන මොවෙහි අසාහසෙන, ගාමෙන නික්ඛෙන ගවං සතෙන;
ඔස්සට්ඨකායො උරගො වරාතු, පුඤ්ඤත්ථිකො මුඤ්චතු බන්ධනස්මා”ති.

තත්ථ සොළසිත්ථිසහස්සානීති මා ත්වං එස යො වා සො වා දලිද්දනාගොති මඤ්ඤිත්ථ. එතස්ස හි එත්තකා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිනා ඉත්ථියොව, සෙසා සම්පත්ති අපරිමාණාති දස්සෙති. වාරිගෙහසයාති උදකච්ඡදනං උදකගබ්භං කත්වා තත්ථ සයනසීලා. ඔස්සට්ඨකායොති නිස්සට්ඨකායො භුත්වා. වරාතුති වරතු.

අථ නං රාජා නිස්සො ගාථා අභාසි —

249. “ධම්මෙන මොවෙමි අසාහසෙන, ගාමෙන නික්ඛෙන ගවං සතෙන;
ඔස්සට්ඨකායො උරගො වරාතු, පුඤ්ඤත්ථිකො මුඤ්ඤතු ඛන්ධනස්මා.

250. “දම්මි නික්ඛසනං ලුද්ද, පුලඤ්ච මණ්ඩුණ්ඩලං;
වතුස්සදඤ්ච පල්ලඤ්ඤං, උමාපුප්ඵසරිත්තිහං.

251. “ද්වෙ ව සාදිසියො හරියා, උසහඤ්ච ගවං සතං;
ඔස්සට්ඨකායො උරගො වරාතු, පුඤ්ඤත්ථිකො මුඤ්ඤතු ඛන්ධනස්මා”ති.

තත්ථ ලුද්දාති රාජා උරගං මොවෙතුං අභිතුණ්ඩිකං ආමන්තෙත්වා තස්ස දාතබ්බං දෙය්‍යධම්මං දස්සෙන්නො එවමාහ. ගාථා පන හෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව.

අථ නං ලුද්දො ආහ —

252. “විනාපි දානා තව වචනං ජනිත්ද, මුඤ්ඤෙමු නං උරගං ඛන්ධනස්මා;
ඔස්සට්ඨකායො උරගො වරාතු, පුඤ්ඤත්ථිකො මුඤ්ඤතු ඛන්ධනස්මා”ති.

තත්ථ තව වචනන්ති මහාරාජ, විනාපි දානෙන තව වචනමෙව අම්භාකං ගරු. මුඤ්ඤෙමු නන්ති මුඤ්ඤිස්සාමි එතන්ති වදති.

එවඤ්ච පන වත්වා මහාසත්තං පෙළනො නිහරි. නාගරාජා නික්ඛමිත්වා පුප්ඵන්තරං පටිසිත්වා තං අත්තභාවං විජහිත්වා මාණවකචණ්ණෙන අලඤ්ඤාසරිරො භුත්වා පට්ඨං භිත්තන්තො විය නික්ඛන්තො අට්ඨාසි. සුමනා ආකාසනො ඔතරිත්වා තස්ස සන්තිකෙ ධීතා. නාගරාජා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස රාජානං නාමස්සමානො අට්ඨාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

253. “මුත්තො වම්පෙය්‍යකො නාගො, රාජානං එතද්වුචි;
නමො තෙ කාසිරාජත්ථු, නමො තෙ කාසිවඩ්ඪන;
අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්හාමි, පස්සෙය්‍යං මෙ නිවෙසනං.

254. “අද්ධා හි දුබ්බිස්සසමෙතමාහු, යං මානුසො විස්සසෙ අමානුසමිහි;
සවෙ ව මං යාවසි එතමත්ථං, දක්ඛෙමු තෙ නාග නිවෙසනානි”ති.

තත්ථ පස්සෙය්‍යං මෙ නිවෙසනන්ති මම නිවෙසනං වම්පෙය්‍යනාගභවනං රමණීයං පස්සිතබ්බයුත්තකං. තං තෙ අහං දස්සෙතුකාමො, තං සබලවාහනො ත්වං ආගන්ත්වා පස්ස, නරින්දාති වදති. දුබ්බිස්සසන්ති දුබ්බිස්සාසනීයං. සවෙ වාති සවෙ මං යාවසි, පස්සෙය්‍යාම තෙ නිවෙසනානි, අපි ව බො පන තං න සද්දහාමිති වදති.

අථ නං සද්දහාපෙතුං සපථං කරොන්නො මහාසත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

255. “සවෙපි වානො ගිරිමාවහෙය්‍ය, වන්දො ව සුරියො ව ඡමා පතෙය්‍යං;
සබ්බා ව නජ්ජො පටිසොතං වජෙය්‍යං, න ත්වෙවහං රාජ මුසා භණෙය්‍යං.

256. “නහං එලෙය්‍ය උදධිපි සුස්සෙ, සංවට්ටයෙ භුතධරා වසුන්ධරා;
සිලුවිවයො මෙරු සමුලමුප්පතෙ, න ත්වෙවහං රාජ මුසා භණෙය්‍යං”ති.

තත්ථ සංවට්ටයෙ භුතධරා වසුන්ධරාති අයං භුතධරාති ව වසුන්ධරාති ව සඬ්ඛං ගතා මහාපට්ඨි කිලඤ්ජං විය සංවට්ටෙය්‍ය. සමුලමුප්පතෙති එවං මහාසිනෙරුපබ්බතො සමුලො උට්ඨාය පුරාණපණ්ණං විය ආකාසෙ පක්ඛන්දෙය්‍ය.

සො මහාසත්තෙන එවං චුත්තෙපි අසද්දහන්තො —

257. “අද්ධා හි දුබ්බිස්සසමෙතමාහු, යං මානුසො විස්සසෙ අමානුසමිහි;
සවෙ ව මං යාවසි එතමත්ථං, දක්ඛෙමු තෙ නාග නිවෙසනානි”ති. —

පුනපි තමෙව ගාථං වත්වා “ත්වං මයා කතගුණං ජානිතුං අරහසි, සද්දහිතුං පන යුත්තභාවං වා අයුත්තභාවං වා අහං ජානිස්සාමි”ති පකාසෙන්නො ඉතරං ගාථමාහ —

258. “තුම්හෙ බොත්ථ සොරවිසා උළාරා, මහාතෙජා බිජ්ජකොපි ව හොථ;
මංකාරණා බන්ධනස්මා පමුත්තො, අරහසි නො ජානිතුයෙ කතානි”ති.

තත්ථ උළාරාති උළාරවිසා. ජානිතුයෙති ජානිතුං.

අථ නං සද්දභාපෙතුං පුන සපථං කරොන්තො මහාසත්තො ගාථමාහ —

259. “සො පච්චතං නිරයෙ සොරරුපෙ, මා කායිකං සාතමලත්ථ කිඤ්චි;
පෙළාය බද්ධො මරණං උපෙතු, යො තාදිසං කම්මකතං න ජානෙ”ති.

තත්ථ පච්චතන්ති පච්චතු. කම්මකතන්ති කතකම්මං එවං ගුණකාරකං තුම්භාදිසං යො න ජානාති, සො ඵවරුපො හොතුති වදති.

අථස්ස රාජා සද්දභිත්වා ථුතිං කරොන්තො ගාථමාහ —

260. “සච්චප්පට්ඤ්ඤා තව මෙස හොතු, අක්කොධනො හොහි අනුපනාහි;
සබ්බඤ්ච තෙ නාගකුලං සුපණ්ණා, අග්ගිංව ගිම්හෙසු විචජ්ජයන්තු”ති.

තත්ථ තව මෙස හොතුති තව එසා පට්ඤ්ඤා සච්චා හොතු. අග්ගිංව ගිම්හෙසු විචජ්ජයන්තුති යථා මනුස්සා ගිම්හකාලෙ සන්තාපං අනිච්ඡන්තා ජලමානං අග්ගිං විචජ්ජෙත්ති, එවං විචජ්ජෙත්තු දුරතොව පරිහරන්තු.

මහාසත්තොපි රඤ්ඤො ථුතිං කරොන්තො ඉතරං ගාථමාහ —

261. “අනුකම්පසි නාගකුලං ජනිත්ද, මාතා යථා සුප්පියං එකපුත්තං;
අහඤ්ච තෙ නාගකුලෙන සද්ධිං, කාහාමි වෙය්‍යාවට්ඨකං උළාර”න්ති.

තං සුත්වා රාජා නාගභවනං ගන්තුකාමො සෙනං ගමනසජ්ජං කාතුං ආණාපෙත්තො ගාථමාහ —

262. “යොපෙත්තු වෙ රාජරථෙ සුවිත්තෙ, කම්බොජකෙ අස්සතරෙ සුදන්තෙ;
නාගෙ ව යොපෙත්තු සුවණ්ණකප්පනෙ, දක්ඛෙමු නාගස්ස නිවෙසනානි”ති.

තත්ථ කම්බොජකෙ අස්සතරෙ සුදන්තෙති සුසික්ඛිතෙ කම්බොජරට්ඨසම්භවෙ අස්සතරෙ යොපෙත්තු.

ඉතරා අභිසම්බුද්ධගාථා —

263. “හෙරි මුද්ධිගා පණවා ව සඬ්ඛා, අවජ්ජයිංසු උග්ගසෙනස්ස රඤ්ඤො;
පායාසි රාජා බහු සොහමානො, පුරක්ඛතො නාරිගණස්ස මජ්ඣෙ”ති.

තත්ථ බහු සොහමානොති භික්ඛවෙ, බාරාණසිරාජා සොළසහි නාරිසහස්සෙහි පුරක්ඛතො පරිවාරිතො තස්ස නාරිගණස්ස මජ්ඣෙ බාරාණසිතො නාගභවනං ගච්ඡන්තො අතිවිය සොහමානො පායාසි.

තස්ස නගරා නික්ඛන්තකාලෙයෙව මහාසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙන නාගභවනං සබ්බරතනමයං පාකාරඤ්ච ද්වාරට්ඨාලකෙ ව දිස්සමානරුපෙ කත්වා නාගභවනගාමීං මග්ගං අලඬ්ඤකපටියන්තං මාපෙසි . රාජා සපරිසො තෙන මග්ගෙන නාගභවනං පටිසිත්වා රමණීයං භුම්භාගඤ්ච පාසාදෙ ව අද්දස. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ —

264. “සුවණ්ණචිතකං භුමිං, අද්දක්ඛි කාසිවඩ්ඪනො;
සොවණ්ණමයපාසාදෙ, වෙළරියඵලකත්ථතෙ.

265. “ස රාජා පාවිසි බ්‍යාමිහං, වම්පෙය්‍යස්ස නිවෙසනං;
ආදිච්චවණ්ණසන්තිහං, කංසච්ඡ්ජපහස්සරං.

266. “නානාරුක්ඛෙහි සඤ්ජන්තං, නානාගන්ධසම්මරිතං;
සො පාවෙක්ඛි කාසිරාජා, වම්පෙය්‍යස්ස නිවෙසනං.

267. “පට්ඨයස්මිං කාසිරඤ්ඤෙ, වම්පෙය්‍යස්ස නිවෙසනං;
දිබ්බා තුරියා පච්ඡ්ඨංසු, නාගකඤ්ඤා ව නච්චිසුං.

268. “තං නාගකඤ්ඤා වරිතං ගණෙන, අන්චාරුහි කාසිරාජා පසන්තො;
නිසිදි සොවණ්ණමයමිති පීඨෙ, සාපස්සයෙ වන්දනසාරලිත්තෙ”ති.

තත්ථ සුවණ්ණචිතකන්ති සුවණ්ණවාලුකාය සන්ථතං. බ්‍යාමිහන්ති අලඬ්ඤකනාගභවනං. වම්පෙය්‍යස්සාති නාගභවනං පටිසිත්වා වම්පෙය්‍යනාගරාජස්ස නිවෙසනං පාවිසි. කංසච්ඡ්ජපහස්සරන්ති මෙසමුඛෙ

සඤ්චරණසුච්ඡේදවිජ්ජු විය ඔහාසමානං. නානාගන්ධසමීරිතන්ති නානාවිධෙහි දිබ්බගන්ධෙහි අනුසඤ්චරිතං. වරිතං ගණනාති තං නිවෙසනං නාගකඤ්ඤාගණෙන වරිතං අනුසඤ්චරිතං. චන්දනසාරලිත්තෙති දිබ්බසාරචන්දනෙන අනුලිත්තෙ.

තත්ථ නිසින්තමත්තස්සෙවස්ස නානග්ගරසං දිබ්බභොජනං උපනාමෙසුං, තථා සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං සෙසරාජපරිසාය ව. සො සත්තාහමත්තං සපරියො දිබ්බන්තපානාදීනි පරිභුඤ්ජිත්වා දිබ්බෙහි කාමගුණෙහි අභිරමිත්වා සුබසයනෙ නිසින්තො මහාසත්තස්ස යසං චණ්ණෙත්වා “නාගරාජ, ත්වං එවරූපං සම්පන්නං පහාය මනුස්සලොකෙ වම්මිකමත්ථකෙ නිපජ්ජිත්වා කස්මා උපොසථවාසං වසී”ති පුවඡී. සොපිස්ස කට්ඨෙ. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

269. “සො තත්ථ භුත්වා ව අටො රමිත්වා, වම්පෙයාකං කාසිරාජා අවොව;
විමානසෙට්ඨානි ඉමානි තුය්හං, ආදිච්චවණ්ණානි පහස්සරානි;
නෙතාදිසං අත්ථි මනුස්සලොකෙ, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසී.
270. “තා කම්බුකායුරධරා සුවත්ථා, වට්ඨගුලී තම්බලුපපන්නා;
පග්ගය්හ පායෙන්ති අනොච්චණ්ණා, නෙතාදිසං අත්ථි මනුස්සලොකෙ;
කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසී.
271. “නජ්ජො ව තෙමා පුට්ඨලොමමච්ඡා, ආටාසකුන්තාභිරුදා සුනිත්ථා;
නෙතාදිසං අත්ථි මනුස්සලොකෙ, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසී.
272. “කොඤ්ඤා මයුරා දිවියා ව හංසා, වග්ගස්සරා කොකිලා සම්පන්නති;
නෙතාදිසං අත්ථි මනුස්සලොකෙ, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසී.
273. “අම්බා ව සාලා තිලකා ව ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ව පුල්ලා;
නෙතාදිසං අත්ථි මනුස්සලොකෙ, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසී.
274. “ඉමා ව තෙ පොක්ඛරඤ්ඤො සමන්තතො, දිබ්බා ව ගන්ධා සතතං පවායන්ති;
නෙතාදිසං අත්ථි මනුස්සලොකෙ, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසී.
275. “න පුත්තභෙතු න ධනස්ස භෙතු, න ආයුතො වාපි ජනින්ද භෙතු;
මනුස්සයොනිං අභිපත්ථයානො, තස්මා පරක්කම්ම තපො කරොමී”ති.

තත්ථ තාති සොළසසහස්සනාගකඤ්ඤායො සන්ධායාහ. කම්බුකායුරධරානි සුවණ්ණාභරණධරා. වට්ඨගුලීනි පවාලඬකුරසදිසවට්ඨගුලී. තම්බලුපපන්නානි අභිරත්තෙහි හත්ථපාදතලෙහි සමන්තාගතා. පායෙන්ති දිබ්බපානං උක්ඛිපිත්වා තං පායෙන්ති. පුට්ඨලොමමච්ඡානි පුට්ඨලපත්තෙහි නානාමච්ඡෙහි සමන්තාගතා. ආටාසකුන්තාභිරුදානි ආටාසඬාතෙහි සකුණෙහි අභිරුදා. සුනිත්ථානි සුන්දරනිත්ථා. දිවියා ව හංසානි දිබ්බහංසා ව. සම්පන්නති මනුඤ්ඤරවං රචන්තා රුක්ඛතො රුක්ඛං සම්පන්නති. දිබ්බා ව ගන්ධානි තාසු පොක්ඛරණීසු සතතං දිබ්බගන්ධා වායන්ති. අභිපත්ථයානොනි පත්ථයන්තො විවරාමී. තස්මාති තෙන කාරණෙන පරක්කම්ම වීරියං පග්ගභෙත්වා තපො කරොමී, උපොසථං උපවසාමීති.

එවං චුත්තෙ රාජා ආහ –

276. “ත්වං ලොහිතක්ඛො විහතන්තරංසො, අලඬිකතො කජ්ජිතකෙසමස්සු;
සුරොසිතො ලොහිතචන්දනෙන, ගන්ධබ්බරාජාව දිසා පහාසසී.
277. “දෙව්ද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, සබ්බෙහි කාමෙහි සමඬිගිහුතො;
පුච්ඡාමී තං නාගරාජෙතමත්ථං, සෙයො ඉතො කෙන මනුස්සලොකො”ති.

තත්ථ සුරොසිතොනි සුවිලිත්තො.

අට්ඨස්ස ආචික්ඛන්තො නාගරාජා ආහ –

278. “ජනින්ද නාඤ්ඤු මනුස්සලොකා, සුද්ධිව සංවිජ්ජති සංයමො වා;
අහඤ්ච ලද්ධාන මනුස්සයොනිං, කාහාමි ජාතිමරණස්ස අන්ත”න්ති.

තත්ථ සුද්ධි වාති මහාරාජ, අඤ්ඤු මනුස්සලොකා අමතමහානිබ්බානසඬාතා සුද්ධි වා සීලසංයමො වා නත්ථි. අන්තන්ති මනුස්සයොනිං ලද්ධා ජාතිමරණස්ස අන්තං කරිස්සාමීති තපො කරොමීති.

තං සුත්වා රාජා ආහ –

279. “අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුධානවින්නො;

නාරියෝ ව දිස්වාන තුවක්කු නාග, කාහාමි පුක්කුකුනි අනප්පකානි”ති.

තත්ථ නාරියෝ වානි ඉමා තව නාගකක්කුකුයෝ ව තුවක්කු දිස්වා බහුනි පුක්කුකුනි කරිස්සාමිති වදති.

අථ නං නාගරාජා ආහ –

280. “අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපක්කුකු, බහුස්සුතා යෙ බහුයානවින්නිනො;
නාරියෝ ව දිස්වාන මමක්කු ව රාජ, කරොහි පුක්කුකුනි අනප්පකානි”ති.

තත්ථ කරොහිති කරෙය්‍යාසි, මහාරාජානි.

එවං චුත්තෙ උග්ගසෙනො ගන්තුකාමො හුත්වා “නාගරාජ, විරං වසිමිහ, ගමිස්සාමා”ති ආපුච්ඡි. අථ නං මහාසත්තො “තෙන හි මහාරාජ, යාවදිච්ඡකං ධනං ගණ්හාහි”ති ධනං දස්සෙන්නො ආහ –

281. “ඉදක්කු මෙ ජාතරූපං පහුතං, රාසි සුවණ්ණස්ස ව තාලමත්තා;
ඉතො හරිත්වාන සුවණ්ණසරානි, කරස්සු රූපියපාකාරං කරොන්තු.

282. “මුත්තා ව වාහසහස්සානි පක්ඛං, වෙච්චියමිස්සානි ඉතො හරිත්වා;
අන්තෙපුරෙ භූමියං සන්ථරන්තු, නික්කද්දමා හෙහිති නිරජා ව.

283. “එතාදිසං ආවස රාජසෙට්ඨ, විමානසෙට්ඨං බහු සොහමානං;
බාරාණසිං නගරං ඉද්ධං ඒතං, රජ්ජක්කු කාරෙහි අනොමපක්කුකු”ති.

තත්ථ රාසිති තෙසු තෙසු යානෙසු තාලපමාණා රාසියෝ. සුවණ්ණසරානිති සුවණ්ණගෙහානි. නික්කද්දමානි එවං තෙ අන්තෙපුරෙ භූමි නික්කද්දමා ව නිරජා ව භවිස්සති. එතාදිසත්ති එවරූපං සුවණ්ණමයං රජතපාකාරං මුත්තාවෙච්චියසන්ථතභූමිහං. ඒතත්ති ඒතං බාරාණසිනගරක්කු ව ආවස. අනොමපක්කුකුනි අලාමකපක්කුකු.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා අධිවාසෙසි. අථ මහාසත්තො නාගභවනෙ හෙරිං වරාපෙසි “සබ්බා රාජපරිසා යාවදිච්ඡකං හිරක්කුසුවණ්ණාදිකං ධනං ගණ්හන්තු”ති. රක්කුකු ව අනෙකෙහි සකට්ඨතෙහි ධනං පෙසෙසි. රාජා මහත්තෙන යසෙන නාගභවනා නික්කමිත්වා බාරාණසිමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය කිර ජම්බුදිපතලං සහිරක්කුකු ජාතං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං පොරාණකපණ්ඩිතා නාගසම්පත්තිං පභාය උපොසථවාසං වසිංසු”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අභිතුණ්ඩිකො දෙවදත්තො අහොසි, සුමනා රාහුලමානා, උග්ගසෙනො සාරිපුත්තො, වම්පෙය්‍යනාගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[507] 11. මහාපලොභනජාතකවණ්ණනා දසමා. වම්පෙය්‍යජාතකවණ්ණනා දසමා.

බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වානාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විසුද්ධසංකිලෙසං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා වත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන සත්ථා “හික්ඛු මාතුගාමො නාමෙස විසුද්ධසත්තෙසි සංකිලිට්ඨෙ කරොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියන්ති මුළුපලොභනෙ (ජා. 1.3.37 ආදයෝ) චුත්තනයෙනෙව අතීතවත්ථු වත්ථාරිතබ්බං. තදා පන මහාසත්තො බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වා කාසිරක්කුකු පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, අනිත්ථිගන්ධකුමාරො නාම අහොසි. ඉත්ථිනං හත්ථෙ න සණ්ඨාති, පුරිසවෙසෙන නං ථක්කු පායෙන්ති, කුමානාගාරෙ වසති, ඉත්ථියො න පස්සති. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා වතස්සො ගාථා අභාසි –

284. “බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වාන, දෙවපුත්තො මහිද්ධිකො;
රක්කුකු පුත්තො උදපාදි, සබ්බකාමසමිද්ධිසු.

285. “කාමා වා කාමසක්කුකු වා, බ්‍රහ්මලොකෙ න විජ්ජති;
ස්වාස්සු තායෙව සක්කුකුය, කාමෙහි විජිගුච්ඡථ.

286. “තස්ස වන්තෙපුරෙ ආසි, කුමානාගාරං සුමාපිතං;
සො තත්ථ පටිසල්ලිනො, එකො රහසි කුමායථ.

287. “ස රාජා පරිදෙවෙසි, පුත්තසොකෙන අට්ටිනො;
එකපුත්තො වයං මය්හං, න ව කාමානි භුක්ඡති”ති.

තත්ථ සබ්බකාමසම්ඤ්ඤානි සබ්බකාමානං සම්ඤ්ඤා සම්පත්තිසු ධීතස්ස රඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා එකො දෙවපුත්තො නිබ්බත්ති. ස්වාස්සුති සො කුමාරො. තායෙවාති තාය බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තිතාය ඤානසඤ්ඤාය එව. සුමාපිතන්ති පිතරා සුච්ඡු මනාපං කත්වා මාපිතං. රහසි ඤායාති මාතුගාමං අපස්සන්තො වසි. පරිදෙවෙසීති විලපි.

පඤ්චමා රඤ්ඤො පරිදෙවනගාමා —

288. “කො නු ඛිවෙත්ථ උපායො සො, කො වා ජානාති කිඤ්චනං;
යො මෙ පුත්තං පලොභෙයා, යථා කාමානි පත්ථයෙ”ති.

තත්ථ කො නු ඛිවෙත්ථ උපායොති කො නු ඛො එත්ථ එතස්ස කාමානං භුඤ්ජනඋපායො. “කො නු ඛො ඉට්ඨපායො සො”තිපි පායො, අට්ඨකථායං පන “කො නු ඛො එතං උපවසිත්වා උපලාපනකාරණං ජානාති”ති වුත්තං. කො වා ජානාති කිඤ්චනන්ති කො වා එතස්ස පලිබොධකාරණං ජානාතීති අත්ථො.

තතො පරං දියඨිසගාමා අභිසම්බුද්ධගාමා —

289. “අහු කුමාරී තත්ථෙව, වණ්ණරූපසමාහිතා;
කුසලා නච්චගීතස්ස, වාදිතෙ ව පදක්ඛිණා.

290. “සා තත්ථ උපසඨිකම්ම, රාජානං එතදබ්බි”ති;
තිත්ථ අහුති භික්ඛවෙ, තත්ථෙව අන්තෙපුරෙ වුළුනාටකානං අන්තරෙ එකා තරුණකුමාරිකා අභොසි.
පදක්ඛිණාති සුසික්ඛිතා.

“අහං ඛො නං පලොභෙයාං, සවෙ භත්තා භවිස්සති”ති. —

උපඨිසගාමා කුමාරිකාය වුත්තා.

තත්ථ සවෙ භත්තාති සවෙ එස මය්හං පති භවිස්සතීති.

291. “තං තථාවාදිතිං රාජා, කුමාරිං එතදබ්බි;
ත්වඤ්ඤෙව නං පලොභෙහි, තව භත්තා භවිස්සතීති.

තත්ථ තව භත්තාති තවෙස පති භවිස්සති, ත්වඤ්ඤෙව තස්ස අග්ගමභෙසි භවිස්සසි, ගච්ඡ නං පලොභෙහි, කාමරසං ජානාපෙහීති.

එවං වත්වා රාජා “ඉමිස්සා කිර ඔකාසං කරොන්තු”ති කුමාරස්ස උපට්ඨාකානං පෙසෙසි. සා පච්චුසකාලෙ විණං ආදාය ගන්ත්වා කුමාරස්ස සයනගබ්භස්ස ඛෙහි අවිදුරෙ යත්වා අග්ගනබ්භෙහි විණං වාදෙන්ති මධුරසරෙන ගායිත්වා තං පලොභෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

292. “සා ව අන්තෙපුරං ගන්ත්වා, බහුං කාමුපසංහිතං;
හදයඨගමා පෙමනීයා, විත්තා ගාමා අභාසථ.

293. “තස්සා ව ගායමානාය, සද්දං සුත්වාන නාරියා;
කාමච්ඡන්දස්ස උප්පජ්ජි, ජනං සො පරිපුච්ඡථ.

294. “කස්සෙසො සද්දො කො වා සො, හණති උච්චාවචං බහුං;
හදයඨගමං පෙමනීයං, අභො කණ්ණසුඛං මම.

295. “එසා ඛො පමදා දෙව, බිඬ්ඨා එසා අනප්පිකා;
සවෙ ත්වං කාමෙ භුඤ්ජෙයා, හියො හියො ජාදෙය්‍යු තං.

296. “ඉඬ්ඨ ආගච්ඡතොරෙන, අවිදුරමිති ගායතු;
අස්සමස්ස සම්පම්භි, සන්තිකෙ මය්හ ගායතු.

297. “තිරොකුට්ඨමිති ගායිත්වා, ඤානාගාරමිති පාචිසි;
බන්ධි නං අනුපුබ්බෙන, ආරඤ්ඤම්ච කුඤ්ජරං.

298. “තස්ස කාමරසං ඤත්වා, ඉස්සාධම්මො අජායථ;
‘අහමෙව කාමෙ භුඤ්ජෙයාං, මා අඤ්ඤො පුරිසො අහු’.

299. “තතො අසිං ගහෙත්වාන, පුරිසෙ හන්තුං උපක්කම්;
අහමෙවෙකො භුඤ්ජිස්සං, මා අඤ්ඤො පුරිසො සියා.

300. “තතො ජානපදා සබ්බෙ, වික්කන්දිංසු සමාගතා;
පුත්තො ත්‍යායං මහාරාජ, ජනං හෙයේත්තාදුසකං.

301. “තඤ්ච රාජා විවාහෙසි, සම්භා රට්ඨා ව ඛත්තියො;
යාවතා විජිතං මය්හං, න තෙ වත්ථබ්බ තාවදෙ.
302. “තතො සො භරියමාදාය, සමුද්දං උපසඬ්ඛමි;
පණ්ණසාලං කරත්වාන, වනමුඤ්ජාය පාවිසි.
303. “අපේත්ථ ඉසි මාගච්ඡි, සමුද්දං උපරුපරි;
සො තස්ස ගෙහං පාවෙක්ඛි, භත්තකාලෙ උපට්ඨිතෙ.
304. “තඤ්ච භරියා පලොහෙසි, පස්ස යාව සුදාරුණං;
වුතො සො බ්‍රහ්මවරියම්භා, ඉද්ධියා පරිහායථ.
305. “රාජපුත්තො ව උඤ්ජාතො, වනමුලඵලං ඛහුං;
සායං කාපේන ආදාය, අස්සමං උපසඬ්ඛමි.
306. “ඉසි ව ඛත්තියං දිස්වා, සමුද්දං උපසඬ්ඛමි;
‘වෙහායසං ගම්ස්ස’න්ති, සීදතෙ සො මහණ්ණවෙ.
307. “ඛත්තියො ව ඉසිං දිස්වා, සීදමානං මහණ්ණවෙ;
තස්සෙව අනුකම්පාය, ඉමා ගාථා අභාසථ.
308. “අභිජ්ජමානෙ වාරිස්මිං, සයං ආගම්ම ඉද්ධියා;
මිස්සිභාවිත්ථියා ගන්ත්වා, සංසීදසි මහණ්ණවෙ.
309. “ආවට්ටනී මහාමායා, බ්‍රහ්මවරියවිකොපනා;
සීදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.
310. “අනලා මුදුසම්භාසා, දුප්පුරා තා නදීසමා;
සීදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.
311. “යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොව සං යානං, ඛිජ්ජං අනුදහන්ති නං.
312. “ඛත්තියස්ස වවො සුත්වා, ඉසිස්ස නිබ්බිදා අහු;
ලද්ධා පොරාණකං මග්ගං, ගච්ඡතෙ සො විහායසං.
313. “ඛත්තියො ව ඉසිං දිස්වා, ගච්ඡමානං විහායසං;
සංවෙගං අලභී ධිරො, පබ්බජ්ජං සමරොවසි.
314. “තතො සො පබ්බජිත්වාන, කාමරාගං විරාජයි;
කාමරාගං විරාජෙත්වා, බ්‍රාහ්මලොකූපගො අහු”ති.

තත්ථ අන්තෙපුරන්ති කුමාරස්ස වසනට්ඨානං. ඛහුන්ති ඛහුං නානප්පකාරං. කාමුපසංභිතන්ති කාමනිස්සිතං ගීතං පවත්තයමානා. කාමච්ඡන්දස්සාති අස්ස අනිත්ථිගන්ධකුමාරස්ස කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජී. ජනන්ති අත්තතො සන්තිකාවචරං පරිවාරිකජනං. උච්චාවචන්ති උග්ගතඤ්ච අනුග්ගතඤ්ච. භුඤ්ජෙය්‍යාති සවෙ භුඤ්ජෙය්‍යාසි. ඡාදෙය්‍යු තන්ති එතෙ කාමා නාම තව රුච්චෙය්‍යුං. සො “පමදා”ති වචනං සුත්වා තුණ්හි අහොසි. ඉතරා පුනදිවසෙපි ගායි. එවං කුමාරො පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා තස්සා ආගමනං රොවෙත්තො පරිවාරිකෙ ආමන්තෙත්වා “ඉඩ්ඝා”ති ගාථමාහ.

තිරොකුට්ටම්භීති සයනගබ්භකුට්ටස්ස ඛහි. මා අඤ්ඤොති අඤ්ඤො කාමෙ පරිභුඤ්ජන්තො පුරිසො නාම මා සියා. භන්තුං උපක්කමීති අන්තරවිථිං ඔතරිත්වා මාරෙතුං ආරභි. විකන්දිංසුති කුමාරෙන කතිපයෙසු පුරිසෙසු පහතෙසු පුරිසා පලායිත්වා ගෙහානි පවිසිංසු. සො පුරිසෙ අලභන්තො ථොකං විස්සමි. තස්මිං ඛණෙ රාජභිගණෙ සන්නිපතිත්වා උපක්කොසිංසු. ජනං හෙයේත්‍යදුසකන්ති නිරපරාධං ජනං හෙයේති, තං ගණ්භාපෙථාති වදිංසු. රාජා උපායෙන කුමාරං ගණ්භාපෙත්වා “ඉමස්ස කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡි. “දෙව, අඤ්ඤං නත්ථි, ඉමං පන කුමාරං තාය කුමාරිකාය සද්ධිං රට්ඨා පබ්බාපෙතුං වට්ටති”ති වුත්තෙ තථා අකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා “තඤ්චා”ති ආදිමාහ. තත්ථ විවාහෙසීති පබ්බාපෙසි. න තෙ වත්ථබ්බ තාවදෙති යත්තකං මය්හං විජිතං, තත්තකෙ තයා න වත්ථබ්බං. උඤ්ජායාති ඵලාඵලත්ථාය.

තස්මිං පන වනං පටිට්ඨෙය්‍ය ඉතරා යං තත්ථ පවිතබ්බයුත්තකං අත්ථි, තං පවිත්වා තස්සාගමනං ඔලොකෙන්ති පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදති. එවං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ එකදිවසං අන්තරදිපකවාසී එකො ඉද්ධිමන්නතාපසො අස්සමපදතො නික්ඛමිත්වා මණ්ඵලකං වීය උදකං මද්දමානොව ආකාසෙ උප්පතිත්වා භික්ඛාවාරං ගච්ඡන්තො පණ්ණසාලාය උපරිහාගං පත්වා ධූමං දිස්වා “ඉමස්මිං යානෙ මනුස්සා වසන්ති මඤ්ඤෙ”ති පණ්ණසාලද්වාරෙ ඔතරි. සා තං දිස්වා නිසීදාපෙත්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා ඉත්ථිකුත්තං දස්සෙත්වා තෙන සද්ධිං අනාවාරං අවරි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා “අපේත්ථා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඉසි මාගච්ඡිති ඉසි ආගච්ඡි. සමුද්දං උපරුපරිති සමුද්දස්ස

මත්ථකමත්ථකෙන. පස්ස යාව සුදාරුණන්ති පස්සථ, භික්ඛවෙ, තාය කුමාරිකාය යාව සුදාරුණං කම්මං කතන්ති අත්ථො.

සායන්ති සායන්භසමයෙ. දිස්වාති තං විජ්ඣතුං අසක්කොන්තො සකලදිවසං තත්ථෙව හුත්වා සායන්භසමයෙ රාජපුත්තං ආගතං දිස්වා පලායිතුං “වෙහායසං ගම්ඝ්ඝ”න්ති උප්පතනාකාරං කරොන්තො පතිත්වා මහණ්ණවෙ සීදති. ඉසිං දිස්වාති අනුබන්ධමානො ගන්ත්වා පස්සිත්වා. අනුකම්පායාති සවායං භූමියා ආගතො අභවිස්ස, පලායිත්වා අරඤ්ඤං පවිසෙය්‍යා, ආකාසෙන ආගතො භවිස්සති, තස්මා සමුද්දෙ පතීනොපි උප්පතනාකාරමෙව කරොතිති අනුකම්පං උප්පාදෙත්වා තස්සෙව අනුකම්පාය අභාසථ. තාසං පන ගාථානං අත්ථො තිකතිපාතෙ වුත්තොයෙව. නිබ්බදා අහුති කාමෙසු නිබ්බෙදො ජාතො. පොරාණකං මග්ගන්ති පුබ්බෙ අධිගතං ඤානවිසෙසං. පබ්බජිත්වානාති තං ඉත්ථිං මනුස්සාවාසං තෙත්වා නිවත්තිත්වා අරඤ්ඤෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කාමරාගං විරාජයි, විරාජෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං, භික්ඛවෙ, මාතුගාමං පටිච්ච විසුද්ධසත්තාපි සංකිලිස්සන්ති”ති වත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තං පත්තො. තදා අනිත්ථිගන්ධකුමාරො අහමෙව අහොසිත්ති.

[508] 12. පඤ්චපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා ඵකාදසමා.

315-336. පඤ්චපණ්ඩිතජාතකං මහාඋමඬිගෙ ආවි භවිස්සති.

[509] 13. හත්ථිපාලජාතකවණ්ණනා පඤ්චපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා ද්වාදසමා.

විරස්සං වත පස්සාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං ඵසුකාරී නාම රාජා අහොසි. තස්ස පුරොහිතො දහරකාලතො පට්ඨාය පියසභායො. තෙ උභොපි අපුත්තකා අහෙසුං. තෙ ඵකදිවසං සුඛසයනෙ නිසින්තා මන්තයිංසු “අම්භාකං ඉස්සරියං මහන්තං, පුත්තො වා ධිතා වා නත්ථි, කිං නු බො කත්තබ්බ”න්ති. තතො රාජා පුරොහිතං ආහ – “සම්ම, සවෙ තව ගෙහෙ පුත්තො ජායිස්සති, මම රජ්ජස්ස සාමිකො භවිස්සති, සවෙ මම පුත්තො ජායිස්සති, තව ගෙහෙ භොගානං සාමිකො භවිස්සති”ති. ඵවං උභොපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං සඬ්ඝරිංසු.

අථෙකදිවසං පුරොහිතො භොගගාමං ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසන්තො බහිනගරෙ ඵකං බහුපුත්තිකං නාම දුග්ගතිත්ථිං පස්සි. තස්සා සත්ත පුත්තා සබ්බෙව අරොගා, ඵකො පවනභාජනකපල්ලං ගණ්ඨි, ඵකො සයනකටසාරකං, ඵකො පුරතො ගච්ඡති, ඵකො පච්ඡතො, ඵකො අඬගුලිං ගණ්ඨි, ඵකො අඬකෙ නිසින්තො, ඵකො බන්ධෙ. අථ නං පුරොහිතො පුච්ඡී “භද්දෙ, ඉමෙසං දාරකානං පිතා කුභි”න්ති? “සාමි, ඉමෙසං පිතා නාම නිබ්බදො නත්ථි”ති. “ඵවරුපෙ සත්ත පුත්තෙ කිත්ති කත්වා අලත්ථා”ති? සා අඤ්ඤං ගහණං අපස්සන්ති නගරද්වාරෙ ධීතං නිග්‍රොධරුක්ඛං දස්සෙත්වා “සාමි ඵතස්මිං නිග්‍රොධෙ අධිවත්ථාය දෙවතාය සන්තිකෙ පත්ථෙත්වා ලභිං, ඵතාය මෙ පුත්තා දින්තා”ති ආහ. පුරොහිතො “තෙන හි ගච්ඡ ත්ව”න්ති රථා ඔරුස්භ නිග්‍රොධමූලං ගන්ත්වා සාබාය ගහෙත්වා වාලෙත්වා “අම්භො දෙවතෙ, ත්වං රඤ්ඤො සන්තිකා කිං නාම න ලභයි, රාජා තෙ අනුසංවච්ඡරං සහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා බලිකම්මං කරොති, තස්ස පුත්තං න දෙසි, ඵතාය දුග්ගතිත්ථියා තව කො උපකාරො කතො, යෙනස්සා සත්ත පුත්තෙ අදාසි. සවෙ අම්භාකං රඤ්ඤො පුත්තං න දෙසි, ඉතො තං සත්තමෙ දිවසෙ සමූලං ඡිත්ථාපෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං කාරෙස්සාමි”ති රුක්ඛදෙවතං තජ්ජෙත්වා පක්කාමි. සො ඵතෙන නියාමෙනෙව පුනදිවසෙපිති පටිපාටියා ඡ දිවසෙ කථෙසි. ඡට්ඨෙ පන දිවසෙ සාබාය ගහෙත්වා “රුක්ඛදෙවතෙ අජ්ජෙකරන්තිමත්තකමෙව සෙසං, සවෙ මෙ රඤ්ඤො පුත්තං න දෙසි, ස්වෙ තං නිට්ඨාපෙස්සාමි”ති ආහ.

රුක්ඛදෙවතා ආවජ්ජෙත්වා තං කාරණං තථතො ඤත්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො පුත්තං අලභන්තො මම විමානං නාසෙස්සති, කෙන නු බො උපායෙන තස්ස පුත්තං දාතුං වට්ඨති”ති වතුන්තං මහාරාජානං සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. තෙ “මයං තස්ස පුත්තං දාතුං න සක්ඛිස්සාමා”ති වදිංසු. අට්ඨවිසතිසක්ඛිස්සෙනාපතීතං සන්තිකං අගමාසි, තෙපි තථෙවාහංසු. සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා කථෙසි. සොපි “ලභිස්සති නු බො රාජා අනුච්ඡවිකෙ පුත්තෙ, උදාහු තො”ති උපධාරෙත්තො පුඤ්ඤවන්තෙ වත්තාරො දෙවපුත්තෙ පස්සි. තෙ කිර පුරිමභවෙ බාරාණසියං පෙසකාරා හුත්වා තෙන කම්මෙන ලද්ධකං පඤ්චකොට්ඨාසං කත්වා වත්තාරො කොට්ඨාසෙ පරිභුඤ්ජිංසු. පඤ්චමං ගහෙත්වා ඵකතොව දානං අදංසු. තෙ තතො චූතා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තිංසු, තතො යාමභවනෙති ඵවං අනුලොමපටිලොමං ඡසු දෙවලොකෙසු සම්පත්තිං අනුභවන්තා විවරන්ති. තදා පන තෙසං තාවතිංසභවනතො වචිත්වා යාමභවනං ගමනවාරො භොති. සක්කො තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පක්කොසිත්වා “මාරිසා, කුම්භෙහි මනුස්සලොකං ගන්තුං වට්ඨති, ඵසුකාරීරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තථා”ති ආහ. තෙ තස්ස වචනං සුත්වා “සාධු දෙව, ගම්ඝ්ඝාම, න පනම්භාකං රාජකුලෙනත්ථො, පුරොහිතස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා දහරකාලෙයෙව කාමෙ පභාය

පබ්බජිතයා” කි වදිංසු. සක්කො “සාධු” කි තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ආගන්ත්වා රුක්ඛදෙවනය තමත්ථං ආරොවෙසි. සා තුට්ඨමානසා සක්කං වන්දිත්වා අත්තනො විමානමෙව ගතා.

පුරොහිතොපි පුනදිවසෙ බලවපුරිසෙ සන්තිපාතාපෙත්වා වාසිඵරසුආදීනි ගාභාපෙත්වා රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා රුක්ඛසායනය ගහෙත්වා “අම්හො දෙවතෙ, අප්ප මය්හං තං යාවන්තස්ස සත්තමො දිවසො, ඉදානි තෙ නිට්ඨානකාලො” කි ආභ. තතො රුක්ඛදෙවතා මහන්තෙනානුභාවෙන ඛන්ධවිවරතො නික්ඛමිත්වා මධුරසරෙන තං ආමන්තෙත්වා ‘බ්‍රාහ්මණ, තිට්ඨතු ඵකො පුත්තො, වත්තාරො තෙ පුත්තෙ දස්සාමි” කි ආභ. “මම පුත්තෙතත්ථො නත්ථී, අම්භාකං රඤ්ඤො පුත්තං දෙහි” කි. “තුය්හං යෙව දෙමි” කි. “තෙන හි මම ද්වෙ, රඤ්ඤො ද්වෙ දෙහි” කි. “රඤ්ඤො න දෙමි, වත්තාරොපි තුය්හමෙව දමිමි, තයා ව ලද්ධමත්තාව භවිස්සන්ති, අගාරෙ පන අට්ඨත්වා දහරකාලෙයෙව පබ්බජිස්සන්ති” කි. “ත්ථං මෙ කෙවලං පුත්තෙ දෙහි, අපබ්බජනකාරණං පන අම්භාකං භාරො” කි. සා තස්ස පුත්තවරං දත්වා අත්තනො භවනං පාටිසි. තතො පට්ඨාය දෙවනය සක්කාරො මහා අහොසි.

ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො වචිත්වා පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “හත්ථිපාලො” කි නාමං කත්වා අපබ්බජනත්ථාය හත්ථිගොපකෙ පටිච්ඡාපෙසුං. සො තෙසං සන්තිකෙ වඩ්ඪති. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ දුතියො වචිත්වා අස්සා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, තස්සපි ජාතකාලෙ “අස්සපාලො” කි නාමං කරිංසු. සො අස්සගොපකානං සන්තිකෙ වඩ්ඪති. තතියස්ස ජාතකාලෙ “ගොපාලො” කි නාමං කරිංසු. සො ගොපාලෙහි සද්ධිං වඩ්ඪති. චතුත්ථස්ස ජාතකාලෙ “අප්පාලො” කි නාමං කරිංසු. සො අප්පාලෙහි සද්ධිං වඩ්ඪති. තෙ වුඩ්ඪිමන්ථාය සොහග්ගප්පත්තා අහෙසුං.

අථ තෙසං පබ්බජිතහයෙන රඤ්ඤො විජිතා පබ්බජිතෙ නිහරිංසු. සකලකාසිරට්ඨෙ ඵකපබ්බජිතොපි නාහොසි. තෙ කුමාරා අතිඵරුසා අහෙසුං, යාය දිසාය ගච්ඡන්ති, තාය ආභරියමානං පණ්ණාකාරං විලුම්පන්ති. හත්ථිපාලස්ස සොළසවස්සකාලෙ කායසම්පත්තිං දිස්වා රාජා ව පුරොහිතො ව “කුමාරා මහල්ලකා ජාතා, ඡත්තුස්සාපනසමයො, තෙසං කිං නු ඛො කාතබ්බ”න්ති මන්තෙත්වා “ඵතෙ අභිසිත්තකාලතො පට්ඨාය අතිස්සරා භවිස්සන්ති, තතො තතො පබ්බජිතා ආගමිස්සන්ති, තෙ දිස්වා පබ්බජිස්සන්ති, ඵතෙසං පබ්බජිතකාලෙ ජනපදො උල්ලොලො භවිස්සති, විමංසිස්සාම තාව නෙ, පච්ඡා අභිසිඤ්චිස්සාමා” කි වින්තෙත්වා උහොපි ඉසිවෙසං ගහෙත්වා හික්ඛං වරන්තා හත්ථිපාලස්ස කුමාරස්ස නිවෙසනද්වාරං අගමංසු. කුමාරො තෙ දිස්වා ව තුට්ඨො පසන්තො උපසඩ්ධමිත්වා වන්දිත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි –

337. “විරස්සං වත පස්සාම, බ්‍රාහ්මණං දෙවවණ්ණිනං;
මහාජටං බාරිධරං, පඬිකදන්තං රජස්සිරං.

338. “විරස්සං වත පස්සාම, ඉසිං ධම්මගුණෙ රතං;
කාසායවත්ථවසනං, වාකචිරං පටිච්ඡදං.

339. “ආසනං උදකං පප්පං, පටිගණ්ණාතු නො භවං;
අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාම, අග්ගං කුරුතු නො භව”න්ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණන්ති බාහිතපාපබ්‍රාහ්මණං. දෙවවණ්ණිනන්ති සෙට්ඨවණ්ණිනං සොරතපං පරමතික්ඛිත්ථියං පබ්බජිතභාවං උපගන්ති අත්ථො. බාරිධරන්ති බාරිභාරධරං. ඉසින්ති සීලක්ඛන්ධාදයො පරියෙසිත්වා ධීතං. ධම්මගුණෙ රතන්ති සුවරිතකොට්ඨාසෙ අභිරතං. “ආසන”න්ති ඉදං තෙසං නිසිදනත්ථාය ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා ගන්ධොදකඤ්ච පාදබ්‍රහ්මඤ්ච උපනෙත්වා ආභ. අග්ගෙති ඉමෙ සබ්බෙපි ආසනාදයො අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාම. කුරුතු නොති ඉමෙ නො අග්ගෙ භවං පටිග්ගණ්ණතුති.

ඵවං සො තෙසු ඵකෙකං වාරෙනාභ. අථ නං පුරොහිතො ආභ – “තාත හත්ථිපාල ත්ථං අම්හෙ ‘කෙ ඉමෙ’ති මඤ්ඤමානො ඵවං කට්ඨෙ” කි. “හෙමවන්තකා ඉසයො” කි. “න මයං, තාත, ඉසයො, ඵස රාජා ඵසුකාරී, අහං තෙ පිතා පරොහිතො” කි. “අථ කස්මා ඉසිවෙසං ගණ්හිත්ථා” කි? “තව විමංසනත්ථායා” කි. “මම කිං විමංසතා” කි? “සවෙ අම්හෙ දිස්වා න පබ්බජිස්සසි, අථ තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිතුං ආගතාමිහා” කි. “තාත න මෙ රජ්ජෙතත්ථො, පබ්බජිස්සාමහන්ති. අථ නං පිතා “තාත හත්ථිපාල, නායං කාලො පබ්බජ්ජායා” කි වත්වා යථාප්කායසං අනුසාසන්තො චතුත්ථගාථමාභ –

340. “අධිච්ච වෙදෙ පරියෙස වින්තං, පුත්තෙ ගෙහෙ තාත පතිට්ඨපෙත්වා;
ගන්ධෙ රසෙ පච්චනුභුයා සබ්බං, අරඤ්ඤං සාධු මුනි සො පසත්ථො” කි.

තත්ථ අධිච්චාති සප්කායිත්වා. පුත්තෙති ඡත්තං උස්සාපෙත්වා නාටකෙ වාරෙන උපට්ඨාපෙත්වා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිත්වා තෙ පුත්තෙ ගෙහෙ පතිට්ඨාපෙත්වාති අත්ථො. සබ්බන්ති ඵතෙ ව ගන්ධරසෙ සෙසඤ්ච සබ්බං වන්ථුකාමං අනුභවිත්වා. අරඤ්ඤං සාධු මුනි සො පසත්ථොති පච්ඡා මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතස්ස අරඤ්ඤං සාධු ලද්ධකං හොති. යො ඵවරුපෙ කාලෙ පබ්බජති, සො මුනි බුද්ධාදීහි අරියෙහි පසත්ථොති වදති.

තතො හත්ථිපාලො ගාථමාභ –

341. “වෙදා න සච්චා න ව චිත්තලාභො, න පුත්තලාභෙන ජරං විහන්ති;
ගන්ධෙ රසෙ මුච්චනමාහු සන්තො, සකම්මුනා හොති ඵලූපපත්ති”ති.

තත්ථ න සච්චාති යං සග්ගඤ්ච මග්ගඤ්ච වදන්ති, න තං සාධෙත්ති, තුච්ඡා නිස්සාරා නිප්පලා. න ව චිත්තලාභොති ධනලාභොපි පඤ්චසාධාරණත්තා සබ්බො එකසභාවො න හොති. ජරන්ති තාත, ජරං වා බ්‍යාධිමරණං වා න කොච්ඡුත්තලාභෙන පටිබාහිතුං සමත්ථො නාම අත්ථි. දුක්ඛමූලා හෙතෙ උපධයො. ගන්ධෙ රසෙති ගන්ධෙ ව රසෙ ව සෙසෙසු ආරම්මණෙසු ව මුච්චනං මුත්තිමෙව බුද්ධාදයො පණ්ඩිතා කට්ඨන්ති. සකම්මුනාති අත්තනා කතකම්මෙනෙව සත්තනං ඵලූපපත්ති ඵලනිප්පත්ති හොති. කම්මස්සකා හි, තාත, සත්තාති.

කුමාරස්ස වචනං සුත්වා රාජා ගාථමාහ —

342. “අද්ධා හි සච්චං වචනං තවෙනං, සකම්මුනා හොති ඵලූපපත්ති;
ජිණ්ණා ව මාතාපිතරො තථිමෙ, පස්සෙය්‍යං තං වස්සසනං අරොග”න්ති.

තත්ථ වස්සසනං අරොගන්ති එතෙ වස්සසනං අරොගං තං පස්සෙය්‍යං, ත්වම්පි වස්සසනං ජීවන්තො මාතාපිතරො පොසස්සුති වදන්ති.

තං සුත්වා කුමාරො “දෙව, ත්වං කිං නාමෙතං වදසී”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

343. “යස්සස්ස සක්ඛි මරණෙන රාජ, ජරාය මෙත්ති තරවිරසෙට්ඨ;
යො වාපි ජඤ්ඤා න මරිස්සං කදාචි, පස්සෙය්‍යං තං වස්සසනං අරොගං.

344. “යථාපි නාවං පුරිසො දකම්හි, එරෙති වෙ නං උපනෙති තීරං;
එවම්පි බ්‍යාධි සතතං ජරා ව, උපනෙති මච්චං වසමන්තකස්සා”ති.

තත්ථ සක්ඛිති මිත්තධම්මො. මරණෙනාති දත්තො මනො මිත්තො මනොති සම්මුතිමරණෙන. ජරායාති පාකට්ඨජරාය වා සද්ධිං යස්ස මෙත්ති භවෙය්‍ය, යස්සෙනං මරණඤ්ච ජරා ව මිත්තභාවෙන නාගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො. එරෙති වෙ තන්ති මහාරාජ, යථා නාම පුරිසො නදිතිත්ථෙ උදකම්හි නාවං ය්‍යෙත්වා පරතීරගාමී ජනං ආරොපෙත්වා සචෙ අරිත්තෙන උප්පිළෙන්නො ථීයෙන කඩ්ඞන්තො වාලෙති සට්ඨෙති, අථ නං පරතීරං නෙති. එවං බ්‍යාධි ජරා ව නිච්චං අත්තකස්ස මච්චුනො වසං උපනෙතියෙවාති.

එවං ඉමෙසං සත්තනං ජීවිතසඬ්ඛාරස්ස පරිත්තභාවං දස්සෙත්වා “මහාරාජ, තුම්හෙ නිට්ඨං, තුම්හෙහි සද්ධිං කථයන්තමෙව මං බ්‍යාධිජරාමරණානි උපගච්ඡන්ති, අප්පමත්තා හොථා”ති ඔවාදං දත්වා රාජානඤ්ච පිතරඤ්ච වන්දිත්වා අත්තනො පරිවාරකෙ ගහෙත්වා බාරාණසියං රජ්ජං පභාය “පබ්බජිස්සාමි”ති නගරතො නික්ඛමි. “පබ්බජ්ජා නාමෙසා සොහනා භවිස්සති”ති භන්ටිපාලකුමාරෙන සද්ධිං මහාජනො නික්ඛමි. යොජනිකා පරිසා අභොසි. සො තාය පරිසාය සද්ධිං ගඬිගාය තීරං පත්වා ගඬිගාය උදකං ඔලොකෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානානි නිබ්බන්තෙත්වා චිත්තෙසි “අයං සමාගමො මහා භවිස්සති, මම තයො කනිට්ඨභාතරො මාතාපිතරො රාජා දෙව්ති සබ්බෙ සපරිසා පබ්බජිස්සන්ති, බාරාණසි සුඤ්ඤා භවිස්සති, යාව එතෙසං ආගමනා ඉධෙව භවිස්සාමි”ති. සො තත්ථෙව මහාජනස්ස ඔවාදං දෙන්තො නිසිදි.

පුනදිවසෙ රාජා ව පුරොහිතො ව චිත්තයිංසු “භන්ටිපාලකුමාරො තාව ‘රජ්ජං පභාය මහාජනං ආදාය පබ්බජිස්සාමි’ති ගන්ත්වා ගඬිගාතීරෙ නිසින්තො, අස්සපාලං විමංසිත්වා අභිසිඤ්චිස්සාමා”ති. තෙ ඉසිවෙසෙනෙව තස්සපි ගෙහද්වාරං අගමංසු. සොපි තෙ දිස්වා පසන්තමානසො උපසඬකම්ත්වා “විරස්සං වත පස්සාමා”ති ආදීති වදන්තො තට්ඨෙව පටිපජ්ජි. තෙපි තං තට්ඨෙව වත්වා අත්තනො ආගතකාරණං කථයිංසු. සො “මම භාතිකෙ භන්ටිපාලකුමාරෙ සන්තෙ කථං පඨමතරං මය්ගමෙව සෙනච්ඡන්තං පාපුණාති”ති පුච්ඡිත්වා “තාත, භාතා, තෙ ‘න මය්ගං රජ්ජෙන්නත්ථො, පබ්බජිස්සාමි’ති වත්වා නික්ඛන්තො”ති චුත්තෙ “කහං පනෙසො ඉදානි”ති වත්වා “ගඬිගාතීරෙ නිසින්තො”ති චුත්තෙ “තාත, මම භාතරා ඡඩ්ඞිතබෙළෙන කම්මං නත්ථි, බාලා හි පරිත්තකපඤ්ඤා සත්තා එතං කිලෙසං ජහිතුං න සක්කොන්ති, අහං පන ජහිස්සාමි”ති රඤ්ඤො ව පිතු ව ධම්මං දෙසෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

345. “පඬිකො ව කාමා පලිපො ව කාමා, මනොහරා දුත්තරා මච්චුධෙය්‍යා;
එතස්මිං පඬිකෙ පලිපෙ බ්‍යසන්තා, භීතත්තරුපා න තරන්ති පාරං.

346. “අයං පුරෙ ලුද්දමකාසි කම්මං, ස්වායං ගහීතො න හි මොක්ඛිතො මෙ;
ඔරුන්ධියා නං පරික්ඛිස්සාමි, මායං පුන ලුද්දමකාසි කම්ම”න්ති.

තත්ථ පඬිකොති යො කොච්ඡි කද්දමො. පලිපොති සුබ්බමවාලුකම්ස්සො සණ්ඨකද්දමො. තත්ථ කාමා ලග්ගාපනවසෙන පඬිකො නාම, ඔසිදාපනවසෙන පලිපො නාමාති චුත්තා. දුත්තරාති දුරතික්කමා. මච්චුධෙය්‍යාති මච්චුනො අධිට්ඨානා. එතෙසු හි ලග්ගා වෙව අනුපට්ඨා ව සත්තා උත්තරිතුං අසක්කොන්තා දුක්ඛක්ඛන්ධපරියායෙ

වුත්තප්පකාරං දුක්ඛස්ථවෙව මරණස්ථ පාපුණන්ති. තෙනාහ – “එතස්මිං පඬකෙ පලිපෙ බ්‍යසන්නා භීතත්තරුපා න තරන්ති පාර”න්ති. තත්ථ බ්‍යසන්නාති සන්නා. “විසන්නා”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. භීතත්තරුපාති භීතචිත්තසභාවා. න තරන්ති පාරන්ති නිබ්බානපාරං ගන්තුං න සක්කොන්ති.

අයන්ති මහාරාජ, අයං මමත්තභාවො පුබ්බෙ අස්සගොපකෙහි සද්ධිං වඩ්ඪන්තො මහාජනස්ස විලුම්පනවිභේදනාදිවසෙන බහුං ලුද්දං සාහසිකකම්මං අකාසි. ස්වායං ගභීතොති සො අයං තස්ස කම්මස්ස විපාකො මයා ගහිතො. න හි මොක්ඛිතො මෙති සංසාරච්චිටෙ සති න හි මොක්ඛො ඉතො අකුසලඵලතො මම අත්ථි. ඔරුන්ධියා නං පරිරක්ඛිස්සාමිති ඉදාති නං කායච්චිමනොද්චාරාති පිදහන්තො ඔරුන්ධිත්වා පරිරක්ඛිස්සාමි. කිංකාරණා? මායං පුන ලුද්දමකාසි කම්මං. අහස්සති ඉතො පට්ඨාය පාපං අකත්වා කල්‍යාණමෙව කරිස්සාමි.

එවං අස්සපාලකුමාරො ද්විති ගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා “තිට්ඨථ තුම්හෙ, තුම්හෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තමෙව මං බ්‍යාධිජරාමරණාති උපගච්ඡන්ති”ති ඔවාදං දත්වා යොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා නික්ඛමිත්වා හත්ථිපාලකුමාරස්සෙව සන්නිකං ගතො. සො තස්ස ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා “භානික, අයං සමාගමො මහා භවිස්සති, ඉධෙව තාව භොමා”ති ආහ. ඉතරොපි “සාධු”ති සම්පටිච්ඡි. පුනදිවසෙ රාජා ව පුරොහිතො ව තෙනෙවුපායෙන ගොපාලකුමාරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා තෙනපි තට්ඨ පටිනන්දිත්වා අත්තනො ආගමනකාරණං ආචික්ඛිංසු. සොපි අස්සපාලකුමාරො විය පටික්ඛිපිත්වා “අහං චිරතො පට්ඨාය පබ්බජිතුකාමො වනෙ නට්ඨගොණං විය පබ්බජ්ජං උපධාරෙන්නො විචාරාමි, තෙන මෙ නට්ඨගොණස්ස පදං විය භානිකානං ගතමග්ගො දිට්ඨො, ස්වාහං තෙනෙව මග්ගෙන ගමිස්සාමි”ති වත්වා ගාථමාහ –

347. “ගවංව නට්ඨං පුරිසො යථා වනෙ, අත්ථෙසති රාජ අපස්සමානො;
එවං නට්ඨො එසුකාරි මමත්ථො, සොහං කථං න ගවෙසෙය්‍යං රාජා”ති.

තත්ථ එසුකාරීති රාජානං ආලපති. මමත්ථොති වනෙ ගොණො විය මම පබ්බජ්ජාසඩ්ධිතො අත්ථො නට්ඨො. සොහන්ති සො අහං අජ්ජ පබ්බජිතානං මග්ගං දිස්වා කථං පබ්බජ්ජං න ගවෙසෙය්‍යං, මම භානිකානං ගතමග්ගමෙව ගමිස්සාමි නරින්දාති.

අථ නං “තාත ගොපාල, එකාහං ද්විතං ආගමෙහි, අම්හෙ සමස්සාසෙත්වා පච්ඡා පබ්බජිස්සාමි”ති වදිංසු. සො “මහාරාජ, අජ්ජ කත්තබ්බකම්මං ‘ස්වෙ කරිස්සාමි’ති න වත්තබ්බං, කල්‍යාණකම්මං නාම අජ්ජෙව කත්තබ්බ”න්ති වත්වා ඉතරං ගාථමාහ –

348. “භියොනි භියාති පොසො, පරෙති පරිභායති;
අනාගතං නෙතමත්ථීති ඤත්වා, උප්පන්නජන්දං කො පනුදෙය්‍ය ධිරො”ති.

තත්ථ භියොනි ස්වෙති අත්ථො. පරෙති පුනදිවසෙ. ඉදං වුත්තං භොති – “යො මහාරාජ, අජ්ජ කත්තබ්බං කම්මං ‘ස්වෙ’ති, ස්වෙ කත්තබ්බං කම්මං ‘පරෙ’ති වත්වා න කරොති, සො තතො පරිභායති, න තං කම්මං කාතුං සක්කොති”ති. එවං ගොපාලො හද්දෙකරත්තසුත්තං (ම. නි. 3.272 ආදයො) නාම කට්ඨෙ. ස්වායමත්ථො හද්දෙකරත්තසුත්තෙන කට්ඨබ්බො. අනාගතං නෙතමත්ථීති යං අනාගතං, තං “නෙතං අත්ථී”ති ඤත්වා උප්පන්නං කුසලච්ඡන්දං කො පණ්ඩිතො පනුදෙය්‍ය හරෙය්‍ය.

එවං ගොපාලකුමාරො ද්විති ගාථාහි ධම්මං දෙසෙත්වා “තිට්ඨථ තුම්හෙ, තුම්හෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තමෙව මං බ්‍යාධිජරාමරණාති උපගච්ඡන්ති”ති යොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා නික්ඛමිත්වා ද්විත්තං භානිකානං සන්නිකං ගතො. හත්ථිපාලො තස්සපි ධම්මං දෙසෙයි. පුනදිවසෙ රාජා ව පුරොහිතො ව තෙනෙවුපායෙන අප්පාලකුමාරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා තෙනපි තට්ඨ පටිනන්දිත්වා අත්තනො ආගමනකාරණං ආචික්ඛිත්වා “ජත්තං තෙ උස්සාපෙස්සාමා”ති වදිංසු. කුමාරො ආහ – “මයං භානිකා කුති”න්ති? තෙ “අම්භාකං රජ්ජෙනත්ථො නත්ථී”ති සෙතච්ඡත්තං පභාය නියොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා නික්ඛමිත්වා ගඩ්ඨාතිරෙ නිසින්තාති. නාහං මම භානිකෙහි ඡඩ්ඞිතබ්බෙ. සීසෙනාදාය විචරිස්සාමි, අහම්පි පබ්බජිස්සාමිති. තාත, ත්වං තාව දහරො , අම්භාකං හත්ථභාරො, වයප්පත්තකාලෙ පබ්බජිස්සාමිති. අථ නෙ කුමාරො “කිං තුම්හෙ කට්ඨං, නතු ඉමෙ සත්තා දහරකාලෙපි මහල්ලකකාලෙපි මරන්තියෙව, ‘අයං දහරකාලෙ මරිස්සති, අයං මහල්ලකකාලෙ’ති කස්සව හත්ථෙ වා පාදෙ වා නිමිත්තං නත්ථී, අහං මම මරණකාලං න ජානාමි, තස්මා ඉදානෙව පබ්බජිස්සාමි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

349. “පස්සාමි වොහං දහරං කුමාරිං, මත්තුපමං කෙතකපුප්ඵනෙත්තං;
අභුත්තභොගෙ පයමෙ වයස්මිං, ආදාය මච්චි වජ්ජෙ කුමාරිං.

350. “යුචා සුචාතො සුමුඛො සුදස්සනො, සාමො කුසුම්භපරිකිණ්ණමස්සු;
භිත්ථාන කාමෙ පටිකච්ච ගෙහං, අනුජාන මං පබ්බජිස්සාමි දෙවා”ති.

තත්ථ වොති නිපාතමත්තං, පස්සාමිච්චෙවොති අත්ථො. මත්තුපමන්ති භාසභාසවිලාසෙහි මත්තං විය වරන්ති. කෙතකපුප්ඵනෙත්තන්ති කෙතකපුප්ඵපත්තං විය පුපුලායතනෙත්තං. අභුත්තභොගෙහි එවං උත්තමරූපධරං කුමාරිං පයමවයෙ වත්තමානං අභුත්තභොගමෙව මානාපිතුනං උපරි මහන්තං සොකං පාතෙත්වා මච්චි ගහෙත්වා ව ගච්ඡති.

සුඡාතොති සුසංඝංගො. සුමුඛොති කඤ්චනාදාසපුණ්ණවන්දසදිසමුඛො. සුදස්සනොති උත්තමරුපධාරිතාය සම්පන්නදස්සනො. සාමොති සුවණ්ණසාමො. කුසුම්භපරිකිණ්ණමස්සුති සන්නිසින්නටියෙන සුමුච්චියෙන ව තරුණකුසුම්භකෙසරසදිසපරිකිණ්ණමස්සු. ඉමිනා එවරුපොපි කුමාරො මච්චුවසං ගච්ඡති. තථාච්චධම්මි හි සිනෙරුං උප්පානෙන්නො විය නික්කරුණො මච්චු ආදාය ගච්ඡතිති දස්සෙති. හිත්වාන කාමෙ පටිකච්ච ගෙහං, අනුජාන මං පබ්බජිස්සාමි දෙවාති දෙව, පුත්තදාරඛන්ධනස්මිඤ්ඤි උප්පන්නෙ තං ඛන්ධනං දුච්ඡෙදනියං හොති, තෙනාහං පුරෙතරඤ්ඤෙව කාමෙ ව ගෙහඤ්ච හිත්වා ඉදානෙව පබ්බජිස්සාමි, අනුජාන, මන්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා “තිට්ඨං තුම්හෙ, තුම්හෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තමෙව මං බ්‍යාධිජරාමරණානි උපගච්ඡන්ති”ති තෙ උභොපි වන්දිත්වා යොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා නික්ඛමිත්වා ගඬිගාතිරමෙව අගමාසි. හත්ථිපාලො තස්සපි ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා “සමාගමො මහා භවිස්සති”ති තත්ථෙව නිසිදි. පුනදිවසෙ පුරොහිතො පල්ලඬකවරමජ්ඣගතො නිසිදිත්වා වින්තෙසි “මම පුත්තා පබ්බජිතා, ඉදානාහං එකකොව මනුස්සබ්‍යාණුකො ජාතොමිහි, අහම්පි පබ්බජිස්සාමි”ති. සො බ්‍රාහ්මණියා සද්ධිං මන්තෙන්නො ගාථමාහ –

351. “සාබාහි රුක්ඛො ලහතෙ සමඤ්ඤං, පහීනසාබං පන බාණුමාහු;
පහීනපුත්තස්ස මමජ්ජ හොති, වාසෙට්ඨි හික්ඛාවරියාය කාලො”ති.

තත්ථ ලහතෙ සමඤ්ඤන්ති රුක්ඛොති වොහාරං ලහති. වාසෙට්ඨිති බ්‍රාහ්මණිං ආලපති. හික්ඛාවරියායාති මය්හම්පි පබ්බජ්ජාය කාලො, පුත්තානං සන්නිකමෙව ගමිස්සාමිති.

සො එවං වත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙසි, සට්ඨි බ්‍රාහ්මණසහස්සානි සන්නිපතිංසු. අථ නෙ ආහ – “තුම්හෙ කිං කරිස්සං”ති තුම්හෙ පන ආවරියාති. “අහං මම පුත්තස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. “න තුම්හාකමෙව නිරයො උණ්හො, මයම්පි පබ්බජිස්සාමා”ති. සො අසිතිකොට්ඨනං බ්‍රාහ්මණියා නිය්‍යාදෙත්වා යොජනිකං බ්‍රාහ්මණපරිසං ආදාය නික්ඛමිත්වා පුත්තානං සන්නිකඤ්ඤෙව ගතො. හත්ථිපාලො තායපි පරිසාය ආකාසෙ යත්වා ධම්මං දෙසෙසි. පුනදිවසෙ බ්‍රාහ්මණි වින්තෙසි “මම වත්තාරො පුත්තා සෙතච්ඡන්තං පහාය ‘පබ්බජිස්සාමා’ති ගතා, බ්‍රාහ්මණොපි පුරොහිතට්ඨානෙන සද්ධිං අසිතිකොට්ඨනං ඡඩ්ඛෙත්වා පුත්තානඤ්ඤෙව සන්නිකං ගතො, අහමෙව එකා කිං කරිස්සාමි, පුත්තානං ගතමග්ගෙනෙව ගමිස්සාමි”ති. සා අතීතං උදාහරණං ආහරන්ති උදානගාථමාහ –

352. “අසස්මි කොඤ්චාව යථා හිමච්චයෙ, කතානි ජාලානි පදාලිය හංසා;
ගච්ඡන්ති පුත්තා ව පතී ව මය්හං, සාහං කථං නානුචපෙ පජාන”න්ති.

තත්ථ අසස්මි කොඤ්චාව යථානි යථෙව ආකාසෙ කොඤ්චසකුණා අසජ්ජමානා ගච්ඡන්ති. හිමච්චයෙති වස්සානච්චයෙ. කතානි ජාලානි පදාලිය හංසානි අතීතෙ කිර ඡන්තවුතිසහස්සා සුවණ්ණහංසාවස්සාරත්තපහොනකං සාලිං කඤ්චනගුහායං නික්ඛිපිත්වා වස්සහයෙන බහි අනික්ඛමිත්වා වතුමාසං තත්ථ වසන්ති. අථ නෙසං උණ්ණනාහි නාම මක්කටකො ගුහාද්වාරෙ ජාලං ඛන්ධති. හංසා ද්වින්නං තරුණහංසානං ද්විගුණං වට්ටං දෙනති. තෙ ථාමසම්පන්නතාය තං ජාලං ඡින්නිත්වා පුරතො ගච්ඡන්ති, සෙසා තෙසං ගතමග්ගෙන ගච්ඡන්ති. සා තමත්ථං පකාසෙන්නි එවමාහ. ඉදං චුත්තං හොති – යථෙව ආකාසෙ කොඤ්චසකුණා අසජ්ජමානා ගච්ඡන්ති, තථා හිමච්චයෙ වස්සානානික්කමෙ ද්වෙ තරුණහංසා කතානි ජාලානි පදාලෙත්වා ගච්ඡන්ති, අථ නෙසං ගතමග්ගෙන ඉතරෙ හංසා. ඉදානි පන මම පුත්තා තරුණහංසා ජාලං විය කාමජාලං ඡින්නිත්වා ගතා, මයාපි තෙසං ගතමග්ගෙන ගන්තබ්බන්ති ඉමිනාධිපජායෙන “ගච්ඡන්ති පුත්තා ව පතී ව මය්හං, සාහං කථං නානුචපෙ පජාන”න්ති ආහ.

ඉති සා “කථං අහං එවං පජානන්ති න පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජිස්සාමි යෙවා”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා බ්‍රාහ්මණියො පක්කොසාපෙත්වා එවමාහ “තුම්හෙ කිං කරිස්සං”ති? “තුම්හෙ පන අයො”ති. “අහං පබ්බජිස්සාමි”ති. “මයම්පි පබ්බජිස්සාමා”ති. සා තං විභවං ඡඩ්ඛෙත්වා යොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා පුත්තානං සන්නිකමෙව ගතා. හත්ථිපාලො තායපි පරිසාය ආකාසෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙසි. පුනදිවසෙ රාජා “කුහිං පුරොහිතො”ති පුච්ඡි. “දෙව, පුරොහිතො ව බ්‍රාහ්මණි ව සබ්බං ධනං ඡඩ්ඛෙත්වා ද්වියොජනිකං පරිසං ගහෙත්වා පුත්තානං සන්නිකං ගතා”ති. රාජා “අසාමිකං ධනං අමිහාකං පාපුණාති”ති තස්ස ගෙහතො ධනං ආහරාපෙසි. අථස්ස අග්ගමහෙසි “රාජා කිං කරොති”ති පුච්ඡිත්වා “පුරොහිතස්ස ගෙහතො ධනං ආහරාපෙති”ති චුත්තෙ “පුරොහිතො කුහි”න්ති වත්වා “සපජාපතිකො පබ්බජ්ජන්ථාය නික්ඛන්තො”ති සුත්වා “අයං රාජා බ්‍රාහ්මණෙන ව බ්‍රාහ්මණියා ව වතුහි පුත්තෙහි ව ජහිතං උක්කාරං මොහෙන මුළ්භො අත්තතො සරං ආහරාපෙති, උපමාය නං බොධෙස්සාමි”ති සුනතො මංසං ආහරාපෙත්වා රාජධිගණ රාසිං කාරෙත්වා උජුග්ගං විස්සජ්ජෙත්වා ජාලං පරික්ඛිපාපෙසි. ගිජ්ඣා දුරතොව දිස්වා තස්සත්ථාය ඔතරිංසු. තත්ථ සප්පඤ්ඤා ජාලං පසාරිතං ඤත්වා අතිභාරිකා හුත්වා “උජුකං උප්පතිතුං න සක්ඛිස්සාමා”ති අත්තනා බාදිතමංසං ඡඩ්ඛෙත්වා වමිත්වා ජාලං අනල්ලිගිත්වා උජුකමෙව උප්පතිත්වා ගමිංසු. අන්ධබාලා පන තෙහි ඡඩ්ඛිතං වමිතං බාදිත්වා භාරියා හුත්වා උජුකං උප්පතිතුං අසක්කොන්තා ආගන්ත්වා ජාලෙ බජ්ඣංසු. අථෙකං ගිජ්ඣං ආනෙත්වා දෙවියා දස්සයිංසු. සා තං ආදාය රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා “එථ තාව, මහාරාජ, රාජධිගණ එකං කිරියං පස්සිස්සාමා”ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා “ඉමෙ ගිජ්ඣෙ ඔලොකෙහි මහාරාජා”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

353. “එතෙ භුත්වා වමිත්වා ව, පක්කමන්ති විහඬිගමා;
යෙ ව භුත්වා න වමිංසු, තෙ මෙ හත්ථන්තමාගතා.

354. “අවමී බ්‍රාහ්මණෝ කාමෙ, සො ත්වං පච්චාවමිස්සසි;
වන්තාදො පුරිසො රාජ, න සො හොති පසංසියො”ති.

තත්ථ භුත්වා වමිත්වා වාති මංසං බාදිත්වා වමිත්වා ව. පච්චාවමිස්සසිති පටිභුඤ්ජිස්සසි. වන්තාදොති පරස්ස වමිතබාදකො. න පසංසියොති සො තණ්හාවසිකො බාලො බුද්ධාදීහි පණ්ඩිතෙහි පසංසිතබ්බො න හොති.

තං සුත්වා රාජා විජ්ජට්ඨාරී අහොසි, තයො භවා ආදිත්තා විය උපට්ඨහිංසු. සො “අජ්ජෙව රජ්ජං පභාය මම පබ්බජිතුං වට්ටති”ති උජ්ජන්තසංවෙගො දෙවියා ථුතිං කරොන්තො ගාථමාහ –

355. “පඬකෙ ව පොසං පලිපෙ බ්‍රාහ්මණං, බලී යථා දුබ්බලමුද්ධරෙය්‍යා;
එවමපි මං ත්වං උද්ධාරී හොති, පඤ්චාලි ගාථාහි සුභාසිතාහි”ති.

තත්ථ බ්‍රාහ්මණන්ති නිමුග්ගං, “විසන්ත”න්තිපි පායො. උද්ධරෙය්‍යාති කෙසෙසු වා හත්ථෙසු වා ගහෙන්වා උක්ඛින්නවා ථලෙ යථෙය්‍යා. උද්ධාරීති කාමපඬකතො උත්තාරයි. “උද්ධාරී”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො. “උද්ධාරී”තිපි පායො, උද්ධාරීති අත්ථො. පඤ්චාලිති පඤ්චාලරාජධිතෙ.

එවඤ්ච පන වත්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පබ්බජිතුකාමො හුත්වා අමච්චෙ පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තුම්හෙ කිං කරස්සථා”ති තුම්හෙ පන, දෙවාති? “අහං හත්ථිපාලස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. “මයමපි පබ්බජිස්සාම, දෙවා”ති. රාජා ද්විදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා “අත්ථිකා සෙතච්ඡන්තං උස්සාපෙන්තු”ති අමච්චපරිවුතො තියොජනිකං පරිසං ගහෙන්වා කුමාරස්සෙව සන්තිකං ගතො. හත්ථිපාලො තස්සාපි පරිසාය ආකාසෙ නිසින්තො ධම්මං දෙසෙසි. සත්ථා රඤ්ඤො පබ්බජිතභාවං පකාසෙන්තො ගාථමාහ –

356. “ඉදං වත්වා මහාරාජා, එසුකාරී දිසම්පති;
රට්ඨං හින්වාන පබ්බජී, නාගො ඡෙත්වාච බන්ධන”න්ති.

පුනදිවසෙ නගරෙ ඔභිනජනො සන්තිපතිත්වා රාජද්වාරං ගන්ත්වා දෙවියා ආරොචෙන්වා නිවෙසනං පටිසිත්වා දෙවිං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො ගාථමාහ.

357. “රාජා ව පබ්බජ්ජමරොචයිත්ථ, රට්ඨං පභාය නරචීරසෙට්ඨො;
තුම්හෙ නො හොති යථෙව රාජා, අම්හෙහි ගුත්තා අනුසාස රජ්ජ”න්ති.

තත්ථ අනුසාසාති අම්හෙහි ගුත්තා හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි.

සා මහාජනස්ස කථං සුත්වා සෙසගාථා අභාසි –

358. “රාජා ව පබ්බජ්ජමරොචයිත්ථ, රට්ඨං පභාය නරචීරසෙට්ඨො;
අහමපි එකා වරිස්සාමි ලොකෙ, හින්වාන කාමානි මනොරමානි.

359. “රාජා ව පබ්බජ්ජමරොචයිත්ථ, රට්ඨං පභාය නරචීරසෙට්ඨො;
අහමපි එකා වරිස්සාමි ලොකෙ, හින්වාන කාමානි යථොධිකානි.

360. “අච්චෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති;
අහමපි එකා වරිස්සාමි ලොකෙ, හින්වාන කාමානි මනොරමානි.

361. “අච්චෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති;
අහමපි එකා වරිස්සාමි ලොකෙ, හින්වාන කාමානි යථොධිකානි.

362. “අච්චෙන්ති කාලා තරයන්ති රත්තියො, වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති;
අහමපි එකා වරිස්සාමි ලොකෙ, සිතිභූතා සබ්බමතිච්ච සඬග”න්ති.

තත්ථ එකාති පුත්තධිතුකිලෙසසම්බාධෙහි මුච්චිත්වා ඉමස්මිං ලොකෙ එකිකාව වරිස්සාමි. කාමානීති රූපාදයො කාමගුණො. යතොධිකානීති යෙන යෙන ඔධිතා ධීතානි, තෙන තෙන ධීතානෙව ජහිස්සාමි, න කිඤ්චි ආමසිස්සාමිති අත්ථො. අච්චෙන්ති කාලාති පුබ්බණ්ඩාදයො කාලා අතික්කමන්ති. තරයන්තිති අතුච්ඡා හුත්වා ආයුසඬබාරං බෙපයමානා බාදයමානා ගච්ඡන්ති. වයොගුණාති පඨමවයාදයො තයො, මන්දදසකාදයො වා දස කොට්ඨාසා. අනුපුබ්බං ජහන්තිති උපරුපරිකොට්ඨාසං අජ්ජන්තා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්ති. සිතිභූතාති උණ්හකාරකෙ උණ්හසභාවෙ කිලෙසෙ පභාය සීතලා හුත්වා. සබ්බමතිච්ච සඬගන්ති රාගසඬගාදිකං සබ්බසඬගං අතික්කමිත්වා එකා වරිස්සාමි, හත්ථිපාලකුමාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජිස්සාමිති.

ඉති සා ඉමාහි ගාථාහි මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා අමච්චහරියායො පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තුම්හෙ කිං කරස්සථා”ති තුම්හෙ පන අයොති? “අහං පබ්බජිස්සාමි”ති. “මයමපි පබ්බජිස්සාමා”ති. සා “සාධු”ති රාජනිවෙසනෙ සුචණ්ණකොට්ඨාගාරාදීනි විචරාපෙන්වා “අසුකට්ඨානෙ ව අසුකට්ඨානෙ ව මහානිධි නිදහිත”න්ති සුචණ්ණපට්ටෙ

ලිබාපෙන්වා “දින්නඤ්ඤෙව, අත්ථිකා හරන්තු” ති වත්වා සුවණ්ණපට්ටං මහාතලෙ ඵම්භෙ බන්ධාපෙන්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙන්වා මහාසම්පත්තිං ඡඩ්ඛෙන්වා නගරා නික්ඛමී. තස්මිං බණ්ණෙ සකලනගරං සඬ්ඛුහි. “රාජා ව කිර දෙවී ව රජ්ජං පභාය ‘පබ්බජ්ජසාමා’ ති නික්ඛමන්ති, මයං ඉධ කිං කරිස්සාමා” ති තතො තතො මනුස්සා යථාපුරිතානෙව ගෙහානි ඡඩ්ඛෙන්වා පුත්තෙ හත්ථෙසු ගහෙන්වා නික්ඛමිංසු. සබ්බාපණා පසාරිතනියාමෙනෙව යීතා, නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො නාම නාහොසි. සකලනගරං තුව්ඡං අහොසි, දෙවීපි තියොජනිකං පරිසං ගහෙන්වා තත්ථෙව ගතා. හත්ථිපාලො තස්සාපි පරිසාය ආකාසෙ නිසින්තො ධම්මං දෙසෙන්වා ද්වාදසයොජනිකං පරිසං ගහෙන්වා හිමවන්තාහිමුබො පායාසි. “හත්ථිපාලකුමාරො කිර ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිං තුව්ඡං කත්වා ‘පබ්බජ්ජසාමී’ ති මහාජනං ආදාය හිමවන්තං ගච්ඡති, කිමඬගං පන මය” න්ති සකලකාසිරට්ඨං සඬ්ඛුහි. අපරභාගෙ පරිසා තිංසයොජනිකා අහෙසුං, සො තාය පරිසාය සද්ධිං හිමවන්තං පාවිසි.

සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තං පවත්තිං ඤත්වා “හත්ථිපාලකුමාරො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, සමාගමො මහා භවිස්සති, වසන්ට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති” ති විස්සකම්මං ආණාපෙසි “ගච්ඡ, ආයාමතො ඡත්තිංසයොජනං, විත්ථාරතො පන්තරසයොජනං අස්සමං මාපෙන්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ සම්පාදෙහි” ති. සො “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා ගඬගානීරෙ රමණීයෙ භූමිභාගෙ චුත්තප්පමාණං අස්සමපදං මාපෙන්වා පණ්ණසාලාසු කට්ඨත්ථරණපණ්ණත්ථරණආසනාදීනි පඤ්ඤාපෙන්වා සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ මාපෙසි. එකෙකිස්සා පණ්ණසාලාය ද්වාරෙ එකෙකො වඩ්ඤමො රත්තිට්ඨානද්වාට්ඨානපරිවජින්තො කතසුධාපරිකම්මො ආලම්බනඵලකො, තෙසු තෙසු යානෙසු නානාවණ්ණසුරහිකුසුමසඤ්ජන්තා පුප්ඵගච්ඡා, එකෙකස්ස වඩ්ඤමස්ස කොට්ඨං එකෙකො උදකහරිතො කූපො, තස්ස සන්තිකෙ එකෙකො ඵලරුක්ඛො, සො එකොව සබ්බඵලානි ඵලති. ඉදං සබ්බං දෙවනානුභාවෙන අහොසි. විස්සකම්මො අස්සමපදං මාපෙන්වා පණ්ණසාලාසු පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ යපෙන්වා “යෙ කෙච්ඡ පබ්බජිතුකාමා ඉමෙ පරික්ඛාරෙ ගණ්හන්තු” ති ජාතිහිඬගුලකෙන හින්තියා අක්ඛරානි ලිඛිත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන හෙරවසද්දෙ මිගපක්ඛි දුද්දසිකෙ අමනුස්සෙ ව පටික්කමාපෙන්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

හත්ථිපාලකුමාරො එකපදිකමග්ගෙන සක්කදත්තියං අස්සමං පවිසිත්වා අක්ඛරානි දිස්වා “සක්කෙන මම මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තභාවො ඤාතො භවිස්සති” ති ද්වාරං විවරිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජලිඬගං ගහෙන්වා නික්ඛමිත්වා වඩ්ඤමං ඔතරිත්වා කතිපයෙ වාරෙ අපරාපරං වඩ්ඤමිත්වා සෙසජනකායං පබ්බාපෙන්වා අස්සමපදං විචාරෙන්තො තරුණපුත්තානං ඉත්ථීනං මජ්ඣට්ඨානෙ පණ්ණසාලං අදාසි. තතො අනන්තරං මහල්ලකිත්ථීනං, තතො අනන්තරං මජ්ඣමිත්ථීනං, සමන්තා පරික්ඛිපිත්වා පන පුරිසානං අදාසි. අටෙකො රාජා “බාරාණසියං කිර රාජා තත්ථී” ති ආගන්ත්වා අලඬකතපටියත්තං නගරං ඔලොකෙන්වා රාජනිවෙසනං ආරුය්හ තත්ථ තත්ථ රතනරාසිං දිස්වා “ඵවරුපං නගරං පභාය පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය පබ්බජ්ජා නාමෙසා උළාරා භවිස්සති” ති සුරාසොණ්ඩෙ මග්ගං පුච්ඡිත්වා හත්ථිපාලස්ස සන්තිකං පායාසි. හත්ථිපාලො තස්ස වනන්තරං ආගතභාවං ඤත්වා පටිමග්ගං ගන්ත්වා ආකාසෙ නිසින්තො පරිසාය ධම්මං දෙසෙන්වා අස්සමපදං නෙන්වා සබ්බපරිසං පබ්බාපෙසි. එතෙනුපායෙන අඤ්ඤෙපි ඡ රාජානො පබ්බජිංසු. සත්ත රාජානො භොගෙ ඡඩ්ඛයිංසු, ඡත්තිංසයොජනිකො අස්සමො නිරන්තරො පරිපුරි. යො කාමචිතක්කාදීසු අඤ්ඤතරං චිතක්කෙති, මහාපුරිසො තස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා බ්‍රහ්මචාරිභාවනඤ්ඤෙව කසිණභාවනඤ්ඤෙව ආචික්ඛති. තෙ යෙභුයොන ක්කානාහිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙන්වා තීසු කොට්ඨාසෙසු ද්වෙ කොට්ඨාසා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිංසු. තතියකොට්ඨාසං තිධා කත්වා එකො කොට්ඨාසො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති, එකො ඡසු කාමසග්ගෙසු, එකො ඉසීනං පාරිවරියං කත්වා මනුස්සලොකෙ තීසු කුලසම්පත්තීසු නිබ්බන්ති. ඵවං හත්ථිපාලස්ස සාසනං අපගතනිරයනිරවච්ඡානායොනිපෙත්තිවිසයාසුරකායං අහොසි.

ඉමස්මිං තම්බපණ්ණිදීපෙ පට්ඨිවාලකධම්මගුත්තත්ථෙරො, කට්ඨකන්ධකාරවාසී චුස්සදෙවත්ථෙරො, උපරිමණ්ඩලවාසී මහාසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරො, මලයමහාදෙවත්ථෙරො, අභයගිරිවාසී මහාදෙවත්ථෙරො, ගාමන්තපබ්බාරවාසී මහාසිවත්ථෙරො, කාළවල්ලිමණ්ඩපවාසී මහානාගත්ථෙරො කුද්දාලසමාගමෙ මුග්ගපක්ඛසමාගමෙ චූළසුතසොමසමාගමෙ අයොසරපණ්ඩිතසමාගමෙ හත්ථිපාලසමාගමෙ ව සබ්බපච්ඡා නික්ඛන්තපුරිසා අහෙසුං. තෙනෙවාහ භගවා –

“අභිත්ථරෙථ කල්‍යාණෙ, පාපා විත්තං නිවාරයෙ;
දන්ධඤ්ඤි කරොතො පුඤ්ඤං, පාපස්මිං රමනෙ මනො” ති. (ධ. ප. 116);

තස්මා කල්‍යාණං තුරිතතුරිතෙනෙව කාතබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං, හික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා” ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා එසුකාරී රාජා සුද්ධොදනමහාරාජා අහොසි, දෙවී මහාමායා, පුරොහිතො කස්සපො, බ්‍රාහ්මණී හද්දකාපිලානී, අප්පාලො අනුරුද්ධො, ගොපාලො මොග්ගල්ලානො, අස්සපාලො සාරිපුත්තො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, හත්ථිපාලො පන අහමෙව අහොසි” න්ති.

යමෙකරන්නිං පයමන්නි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො මහාභිනික්ඛමනඤ්ඤෙව ආරබ්භ කටෙසි. තදාපි හි සො “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙව”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී ගබ්භං පටිලභිත්වා ලද්ධගබ්භපරිහාරා පරිණතගබ්භා පවිච්ඡසමනන්තරෙ පුත්තං විජායි. තස්සා පුරිමත්තභාවෙ එකා සපත්තිකා “තව ජාතං ජාතං පජං බාදිතුං ලභිස්සාමි”ති පත්ථනං පටියපෙසි. සා කිරි සයං වඤ්ඤා හුත්වා පුත්තමාතුකොධෙන තං පත්ථනං කත්වා යක්ඛයොනියං නිබ්බත්ති. ඉතරා රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී හුත්වා ඉමං පුත්තං විජායි. සා යක්ඛිනී තදා ඔකාසං ලභිත්වා දෙවියා පස්සන්තියාව බිභවිෂරූපා හුත්වා ආගන්ත්වා තං දාරකං ගහෙත්වා පලායි. දෙවි “යක්ඛිනී මෙ පුත්තං ගහෙත්වා පලායි”ති මහාසද්දෙන විරචි. ඉතරාපි දාරකං මූලකන්දං විය මුරු මුරු කරොන්ති බාදිත්වා දෙවියා හත්ථවිකාරාදීහි හෙරවං පකාසෙත්වා තජ්ජෙත්වා පක්කාමි. රාජා තං වචනං සුත්වා “කිං සක්කා යක්ඛිනියා කාතු”න්ති තුණ්හි අහොසි. පුත දෙවියා විජායනකාලෙ දළ්භං ආරක්ඛමකාසි. දෙවි පුත්තං පුත විජායි. යක්ඛිනී ආගන්ත්වා තම්පි බාදිත්වා ගතා. තතියවාරෙ තස්සා කුච්ඡියං මහාසත්තො පටිසන්ධිං ගණ්හි. රාජා මහාජනං සන්තිපාතෙත්වා “දෙවියා ජාතං ජාතං පජං එකා යක්ඛිනී බාදති, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති පුච්ඡී. අටෙකො “යක්ඛා නාම තාලපණ්ණස්ස භායන්ති, දෙවියා හත්ථපාදෙසු තාලපණ්ණං බන්ධිතුං වට්ටති”ති ආහ. අටෙකො “අයොසරංසස්ස භායන්ති, අයොසරං කාතුං වට්ටති”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති අත්තනො විජිතෙ කම්මාරෙ සන්තිපාතෙත්වා “අයොසරං කරොථා”ති ආණාපෙත්වා ආයුත්තකෙ අදාසි. අත්තොනගරෙයෙව රමණියෙ භූමිභාගෙ ගෙහං පටියපෙසුං, ථම්මෙ ආදිං කත්වා සබ්බගෙහසම්භාරා අයොමයාව අහෙසුං, නවහි මාසෙහි අයොමයං මහන්තං චතුරස්සසාලං නිට්ඨානං අගමාසි. තං නිව්චං පජ්ජලිතපදීපමෙව හොති.

රාජා දෙවියා ගබ්භපරිපාකං ඤත්වා අයොසරං අලඬිකාරාපෙත්වා තං ආදාය අයොසරං පාවිසි. සා තත්ථ ධඤ්ඤපුඤ්ඤලක්ඛණසම්පන්නං පුත්තං විජායි, “අයොසරකුමාරො”ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. තං ධාතීතං දත්වා මහන්තං ආරක්ඛං සංවිදහිත්වා රාජා දෙවිං ආදාය නගරං පදක්ඛිණං කත්වා අලඬිකතපාසාදතලමෙව අභිරුහි. යක්ඛිනීපි උදකචාරං ගන්ත්වා වෙස්සවණස්ස උදකං වහන්ති ජීවිතක්ඛයං පත්තා. මහාසත්තො අයොසරෙයෙව වඩ්ඪිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො තත්තෙව සබ්බසිද්ධිපාති උග්ගණ්හි. රාජා “කො මෙ පුත්තස්ස වයප්පදෙසො”ති අමච්චෙ පුච්ඡිත්වා “සොළසවස්සො, දෙව, සුරො ථාමසම්පන්නො යක්ඛසහස්සම්පි පටිබාහිතුං සමත්ථො”ති සුත්වා “රජ්ජමස්ස දස්සාමි, සකලනගරං අලඬිකරිත්වා අයොසරතො තං නීහරිත්වා ආනෙථා”ති ආහ. අමච්චා “සාධු, දෙවා”ති ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසීං අලඬිකරිත්වා සබ්බාලඬිකාරවිභූසිතං මඩ්ගලවාරණං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා කුමාරං අලඬිකාරාපෙත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසීදාපෙත්වා “දෙව, කුලසන්තකං අලඬිකතනගරං පදක්ඛිණං කත්වා පිතරං කාසිරාජානං වන්ද්ථ, අජ්ජෙව සෙනවිෂ්ඨං ලභිස්සථා”ති ආහංසු.

මහාසත්තො නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො ආරාමරාමණෙයාකවනපොක්ඛරණ්හුමීරාමණෙයාකපාසාදරාමණෙයාකාදීනි දිස්වා වින්තෙසි “මම පිතා මං එත්තකං කාලං බන්ධනාගාරෙ වසාපෙසි. එවරූපං අලඬිකතනගරං දට්ඨුං නාදාසි, කො නු බො මය්භං දොසො”ති අමච්චෙ පුච්ඡී. “දෙව, තත්ථී තුම්භාකං දොසො, තුම්භාකං පන ද්වෙභාතිකෙ එකා යක්ඛිනී බාදි, තෙන වො පිතා අයොසරෙ වසාපෙසි, අයොසරෙන ජීවිතං තුම්භාකං ලද්ධ”න්ති. සො තෙසං වචනං සුත්වා වින්තෙසි “අහං දස මාසෙ ලොහකුම්භිනිරයෙ විය ව ගුප්තිරයෙ විය ව මාතුකුච්ඡිමිහි වසිත්වා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තකාලතො පටියාය සොළස වස්සානි එතස්මිං බන්ධනාගාරෙ වසිං, බහි ඔලොකෙතුම්පි න ලභිං, උස්සදනිරයෙ බිත්තො විය අහොසිං, යක්ඛිනියා හත්ථතො මුත්තොපි පනාහං නෙව අජරො, න අමරො හොමි, කිං මෙ රජ්ජෙන, රජ්ජෙ ධීතකාලතො පටියාය දුන්නික්ඛමනං හොති, අජ්ජෙව මම පිතරං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජ්ජාමි”ති. සො නගරං පදක්ඛිණං කත්වා රාජකුලං පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

රාජා තස්ස සරිරසොහං ඔලොකෙත්වා බලවසිනෙහෙන අමච්චෙ ඔලොකෙසි. තෙ “කිං කරොම, දෙවා”ති වදිංසු. පුත්තං මෙ රතනරාසිමිහි යපෙත්වා තිහි සඬ්ඛෙහි අභිසිඤ්චිත්වා කඤ්චනමාලං සෙනවිෂ්ඨං උස්සාපෙථාති. මහාසත්තො පිතරං වන්දිත්වා “න මය්භං රජ්ජෙනත්ථො, අහං පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජානාථා”ති ආහ. තාත රජ්ජං පටික්ඛිපිත්වා කිංකාරණා පබ්බජිස්සසිති. “දෙව අහං මාතුකුච්ඡිමිහි දස මාසෙ ගුප්තිරයෙ විය වසිත්වා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො යක්ඛිනිහයෙන සොළස වස්සානි බන්ධනාගාරෙ වසන්තො බහි ඔලොකෙතුම්පි න අලභිං, උස්සදනිරයෙ බිත්තො විය අහොසිං, යක්ඛිනියා හත්ථතො මුත්තොමිහිතිපි අජරො අමරො න හොමි. මච්චු නාමෙස න සක්කා කෙනවි ජීතිතුං, හවෙ උක්කණ්ඨිතොමිහි, යාව මෙ බාධිජරාමරණානි නාගවිජන්ති, තාවදෙව පබ්බජිත්වා ධම්මං වරිස්සාමි, අලං මෙ රජ්ජෙන, අනුජානාථ මං, දෙවා”ති වත්වා පිතු ධම්මං දෙසෙන්නො ආහ –

363. “යමෙකරන්නිං පයමං, ගබ්භෙ වසති මාණවො;
අබ්භුට්ඨිතොව සො යාති, ස ගච්ඡං න නිවත්තති.
364. “න යුජ්ඣමානා න බලෙනවස්සිතා, නරා න ජීරන්ති න වාපි මීයරෙ;
සබ්බං හිදං ජාතිජරායුපද්දුතං, තං මෙ මතී හොති වරාමි ධම්මං.
365. “චතුරඬ්භිනිං සෙනං සුභිංසරූපං, ජයන්ති රට්ඨාධිපතී පසය්හ;
න මච්චුනො ජයිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමි ධම්මං.

366. “හත්ථිහි අස්සෙහි රටෙහි පත්තිහි, පරිවාරිකා මුච්චරෙ එකච්චෙයා; න මච්චුනො මුච්චිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
367. “හත්ථිහි අස්සෙහි රටෙහි පත්තිහි, සුරා පහඤ්ජන්ති පධංසයන්ති; න මච්චුනො හඤ්ජිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
368. “මත්තා ගජා හින්තගළා පහින්තා, නගරානි මද්දන්ති ජනං හනන්ති; න මච්චුනො මද්දිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
369. “ඉස්සාසිනො කතහත්ථාපි වීරා, දුරෙපානී අක්ඛණවෙධිනොපි; න මච්චුනො විජ්ඣිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
370. “සරානි බීයන්ති සසෙලකානනා, සබ්බං හිදං බීයති දීඝමන්තරං; සබ්බං හිදං හඤ්ජරෙ කාලපරියායං, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
371. “සබ්බෙසමෙවඤ්ඤි නරාන නාරිනං, වලාවලං පාණහුනොධ ජීවිතං; පටොව ධුත්තස්ස, දුමොව කුලජො, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
372. “දුමජ්ජලානෙව පතන්ති මාණවා, දහරා ව චුද්ධා ව සරීරහෙදා; නාරියො නරා මජ්ඣමපොරිසා ව, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
373. “නායං වයො තාරකරාජසන්තිහො, යදබ්බතීතං ගතමෙව දානි තං; ජිණ්ණස්ස හී නත්ථි රතී කුතො සුඛං, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
374. “යක්ඛා පිසාවා අථවාපි පෙනා, කුපිතා තෙ අස්සසන්ති මනුස්සෙ; න මච්චුනො අස්සසිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
375. “යක්ඛෙ පිසාවෙ අථවාපි පෙනෙ, කුපිතෙපි තෙ නිජ්ඣපනං කරොන්ති; න මච්චුනො නිජ්ඣපනං කරොන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
376. “අපරාධකෙ දුසකෙ හෙය්කෙ ව, රාජානො දණ්ඩෙත්ති විදිත්ථාන දොසං; න මච්චුනො දණ්ඩසිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
377. “අපරාධකා දුසකා හෙය්කා ව, ලහන්ති තෙ රාජිනො නිජ්ඣපෙනං; න මච්චුනො නිජ්ඣපනං කරොන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
378. “න ඛත්තියොති න ව බ්‍රාහ්මණොති, න අඬ්ඬකා බලවා තෙජවාපි; න මච්චුරාජස්ස අපෙක්ඛමත්ථි, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
379. “සීහා ව බ්‍රාහ්මණා ව අලොපි දීපියො, පසය්හ බාදන්ති විජ්ජන්දමානං; න මච්චුනො බාදිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
380. “මායාකාරා රඬ්ගමජ්ඣෙ කරොන්තා, මොහෙන්ති චක්ඛුනි ජනස්ස තාවදෙ; න මච්චුනො මොහසිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
381. “ආසිවිසා කුපිතා උග්ගතෙජා, ධංසන්ති මාරෙන්තිපි තෙ මනුස්සෙ; න මච්චුනො ධංසිතුමුස්සහන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
382. “ආසිවිසා කුපිතා යං ධංසන්ති, තිකිච්ඡකා තෙස විසං හනන්ති; න මච්චුනො දට්ඨවිසං හනන්ති, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
383. “ධම්මන්තරී වෙත්තරණි ව හොජො, විසානි හන්ත්ථාන භුජඬ්ගමානං; සුය්‍යන්ති තෙ කාලකතා තට්ඨ, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
384. “විජ්ජාධරා සොරමධියමානා, අදස්සනං ඔසධෙහි වජන්ති; න මච්චුරාජස්ස වජන්තදස්සනං, තං මෙ මතී හොති වරාමී ධම්මං.
385. “ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං, ධම්මො සුචිණ්ණො සුඛමාවහාති; එසානිසංසො ධම්මෙ සුචිණ්ණො, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරී.
386. “න හී ධම්මො අධම්මො ව, උහො සමච්චාකිනො; අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති”න්ති.

තත්ථ යමෙකරත්තින්ති යෙභුයොන සත්තා මාතුකුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හන්තා රත්තියංයෙව ගණ්හන්ති, තස්මා එවමාහ. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – යං එකරත්තිං වා දිවා වා පයමමෙව පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා මාතුකුච්ඡිසඬ්ඛාතෙ ගබ්භෙ වසති. මාණුවොති සත්තො කලලභාවෙන පතිට්ඨාති. අබ්භුට්ඨිතොව සො යාතීති සො මාණුවො යථා නාම වලාහකසඬ්ඛාතො අබ්භො උට්ඨිතො නිබ්බන්තො වායුචෙගාහතො පටිගච්ඡති, තට්ඨ –

“පයමං කලලං හොති, කලලා හොති අබ්බුදං;
අබ්බුදා ජායතෙ පෙසි, පෙසි නිබ්බන්තති සනො;
සනා පසාධා ජායන්ති, කෙසා ලොමා නබාපි ව.

“යඤ්චස්ස භුඤ්ජති මාතා, අන්තං පානඤ්ච භොජනං;
තෙන සො තත්ථ යාපෙති, මාතුකුච්ඡිගතො නරොති. (සං. නි. 1.235);

ඉමං මාතුකුච්ඡියං කලලාදිභාවං, මාතුකුච්ඡිතො ව නික්ඛන්තො මන්දදසකාදිභාවං ආපජ්ජමානො සත්තං සමිතං ගච්ඡති. ස ගච්ඡං න නිවත්තති සවායං එවං ගච්ඡන්තො පුන අබ්බුදතො කලලභාවං, පෙසිආදිතො වා අබ්බුදාදිභාවං, බිඬ්ඛාදසකතො මන්දදසකභාවං, වණ්ණදසකාදිතො වා බිඬ්ඛාදසකාදිභාවං පාපුණ්ණං න නිවත්තති. යථා පන සො වලාහකො වාතවෙගෙන සංවුණ්ණියමානො “අභං අසුකට්ඨානෙ නාම උට්ඨිතො පුන නිවත්තිත්වා තත්ථෙව ගන්ත්වා පකතිභාවෙන යස්සාමි”ති න ලහති, යං දිසං ගතං, තං ගතමෙව, යං අන්තරහිතං, තං අන්තරහිතමෙව හොති, තථා සොපි කලලාදිභාවෙන ගච්ඡමානො ගච්ඡතෙව, තස්මිං තස්මිං කොට්ඨාසෙ සඬ්ඛාරා පුරිමානං පුරිමානං පච්චයා හුත්වා පච්ඡතො අනිවත්තිත්වා තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජන්ති, ජරාකාලෙ සඬ්ඛාරා “අමිහෙහි එස පුබ්බෙ යුවා ථාමසමිපන්නො කතො, පුන නං නිවත්තිත්වා තත්ථෙව කරිස්සාමා”ති න ලහන්ති, තත්ථ තත්ථෙව අන්තරධායන්ති දස්සෙති.

න යුජ්ඣමානාති උභතො බ්‍රහ්මභූතෙ සඬ්ඛාරා යුජ්ඣන්තා. න බලෙනවස්සිතාති න කායබලෙන වා යොධබලෙන වා උපගතා සමන්තාගතා. න ජීරණීති පුරිම-න-කාරං ආභරිත්වා එවරුපාපි නරා න ජීරණී න වාපි න මියරෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. සබ්බං හිදන්ති මහාරාජ, සබ්බමෙව ඉදං පාණමණ්ඩලං මහායන්තෙන පිළියමානා උච්ඡුස්ථිකා විය ජාතියා ව ජරාය ව උපද්ද්වං නිව්චං පිළිතං. තං මෙ මති හොතිති තෙන කාරණෙන මම “පබ්බජිත්වා ධම්මං වරාමි”ති මති හොති විත්තං උප්පජ්ජති.

චතුරඬ්ඛිනීන්ති හත්ථිආදීති චතුරඬ්ඛිගෙහි සමන්තාගතං. සෙනං සුභිංසරුපන්ති සුට්ඨු භිංසනකජාතිකං සෙනං. ජයන්තිති කදාචි එකච්චෙ රාජානො අත්තනො සෙනාය ජයන්ති. න මච්චුනොති තෙපි රාජානො මහාසෙනස්ස මච්චුනො සෙනං ජයිතුං න උස්සහන්ති, න බ්‍රාහ්මණා මරණාති මද්දිතුං සක්කොන්ති. මුච්චරෙ එකච්චෙය්‍යාති එතෙහි හත්ථිආදීති පරිවාරිතා එකච්චෙ පච්චාමිත්තානං හත්ථතො මුච්චන්ති, මච්චුනො පන සන්තිකා මුච්චිතුං න සක්කොන්ති. පහඤ්ජන්තිති එතෙහි හත්ථිආදීති පච්චන්තිකරාජුනං නගරාති පහඤ්ජන්ති. පධංසයන්තිති මහාජනං ධංසෙන්නා පධංසෙන්නා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්නි. න මච්චුනොති තෙපි මරණකාලෙ පත්තෙ මච්චුනො හඤ්ජිතුං න සක්කොන්ති.

භින්නගළා පභින්නාති තිසු යානෙසු පභින්නා හුත්වා මදං ගළන්තා, පග්ගරිතමදාති අත්ථො. න මච්චුනොති තෙපි මහාමච්චුං මද්දිතුං න සක්කොන්ති. ඉස්සාසිනොති ඉස්සාසා ධනුග්ගහා. කතහත්ථාති සුසික්ඛිතා. දුරෙපාතීති සරං දුරෙ පාතෙතුං සමත්ථා. අක්ඛණ්ණවෙධිනොති අවිරද්ධවෙධිනො, විජ්ජුආලොකෙන විජ්ඣනසමත්ථා වා. සරානීති අනොතත්තාදීති මහාසරාති බියන්තියෙව. සසෙලකානනාති සපබ්බතවනසණ්ඩා මහාපථවිපි බියති. සබ්බං හිදන්ති සබ්බමිදං සඬ්ඛාරගතං දිසමන්තරං යත්වා බියතෙව. කප්පට්ඨානග්ගිං පත්වා මහාසිනෙරුපි අග්ගිමුඛෙ මුඛසිත්ථකං විය විලියතෙව, අණුමත්තොපි සඬ්ඛාරො යාතුං න සක්කොති. කාලපරියායන්ති කාලපරියායං නස්සනකාලවාරං පත්වා සබ්බං හඤ්ජරෙ, සබ්බං සඬ්ඛාරගතං හිජ්ජතෙව. තස්ස පකාසනත්ථං සත්තසුරියසුත්තං (අ. නි. 7.66) ආභරිතබ්බං.

වලාවලන්ති වඤ්චලං සකභාවෙන යාතුං අසමත්ථං නානාභාවචිනාභාවසභාවමෙව. පාණභුනොධ ජීවිතන්ති ඉධ ලොකෙ ඉමෙසං පාණභුතානං ජීවිතං. පටොව ධුත්තස්ස, දුමොව කුලජොති සුරධුත්තො හි සුරං දිස්වා ව උදරෙ බද්ධං සාටකං දත්වා පිටතෙව, නදිකුලෙ ජාතදුමොව කුලෙ ලුප්ජමානෙ ලුප්ජති, යථා එස පටො ව දුමො ව වඤ්චලො, එවං සත්තානං ජීවිතං, දෙව්‍යාති. දුමප්ඵලානෙවාති යථා පක්කාති ඵලාති වාතාහතාති දුමග්ගතො භූමියං පතන්ති, තථෙවිමෙ මාණවා ජරාවාතාහතා ජීවිතා ගළිත්වා මරණපථවියං පතන්ති. දහරාති අත්තමසො කලලභාවෙ ධීතාපි. මජ්ඣිමපොරිසාති නාරිනරානං මජ්ඣෙ ධීතා උභතොබ්‍රාහ්මණකනපුංසකා.

තාරකරාජසන්තිහොති යථා තාරකරාජා කාලපක්ඛෙ බිණො, පුන පුණ්හපක්ඛෙ පුරති, න එවං සත්තානං වයො. සත්තානඤ්ඤි යං අබ්භතීතං, ගතමෙව දාති තං, න තස්ස පුනාගමනං අත්ථි. කුතො සුඛන්ති ජරාජණ්ණස්ස කාමගුණෙසු රතිපි නත්ථි, තෙ පටිච්ච උප්පජ්ජනකසුඛං කුතොයෙව. යක්ඛාති මහිද්ධිකා යක්ඛා. පිසාචාති පංසුපිසාචකා. පෙනාති පෙත්තිවිසයිකා. අස්සසන්තිති අස්සාසවාතෙන උපහනන්ති, ආවිසන්තිති වා අත්ථො. න මච්චුනොති මච්චුං පන තෙපි අස්සාසෙන උපහනිතුං වා ආවිසිතුං වා න සක්කොන්ති. නිජ්ඣපනං කරොන්තිති බලිකම්මවසෙන බමාපෙන්නි පසාදෙන්නි. අපරාධකෙති රාජාපරාධකාරකෙ. දුසකෙති රජ්ජදුසකෙ. හෙයකෙති සන්ධිවිජෙදාදීති ලොකවිහෙයකෙ. රාජානොති රාජානො. විදිත්වාන දොසන්ති දොසං ජාතිත්වා යථානුරූපෙන දණ්ඩෙන දණ්ඩෙන්නිති අත්ථො. න මච්චුනොති තෙපි මච්චුං දණ්ඩයිතුං න සක්කොන්ති.

නිජ්ඣපෙතුන්ති සක්ඛිති අත්තනො නිරපරාධභාවං පකාසෙත්වා පසාදෙතුං. න අඬ්ඬකා බලවා තෙජවාපීති “ඉමෙ අඬ්ඬා, අයං කායබලඤ්ඤාණබලාදීහි බලවා, අයං තෙජවා”ති එවමිපි න පච්චුරාජස්ස අපෙක්ඛං අත්ථි, එකස්මිමිපි සත්තෙ

අපෙක්කං පෙමං සිනෙහො නත්ථි, සබ්බමෙව අභිමද්දතීති දස්සෙති. පසස්භාති බලක්කාරෙන අභිභවිත්වා. න මච්චුනොති තෙපි මච්චුං බාදිතුං න සක්කොන්ති. කරොන්තාති මායං කරොන්තා. මොහෙන්තීති අභූතං භූතං කන්වා දස්සෙන්තා මොහෙන්ති. උග්ගතෙජාති උග්ගතෙන විසතෙජෙන සමන්තාගතා. තික්ච්ඡකාති විසවෙජ්ජා. ධම්මන්තරි වෙත්තරණි ව භොජොති එතෙ එවංනාමකා වෙජ්ජා. ඝොරමධියමානාති ඝොරං නාම විජ්ජං අධියන්තා. ඔසධෙහීති ඝොරං වා ගන්ධාරිං වා විජ්ජං සාවෙන්වා ඔසධං ආදාය තෙහි ඔසධෙහි පච්චත්ථිකානං අදස්සනං වජන්ති.

ධම්මොති සුවරිතධම්මො. රක්ඛතීති යෙන රක්ඛිතො, තං පට්ටක්ඛති. සුඛන්ති ඡස්ස කාමසග්ගෙස්ස සුඛං ආවහති. පාපෙතීති පටිසන්ධිවසෙන උපනෙති.

එවං මහාසත්තො චතුර්විසති යා ගාථාහි පිතු ධම්මං දෙසෙත්වා “මහාරාජ, තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භාකමෙව භොතු, න මය්හං ඉමිනා අත්ථො, තුම්භෙහි පන සද්ධිං කථෙත්තමෙව මං බ්‍යාධිජරාමරණාති උපගච්ඡන්ති, තිට්ඨථ, තුම්භෙ”ති වත්වා අයදාමං ඡින්දිත්වා මත්තභත්ථි විය කඤ්චනපඤ්ජරං ඡින්දිත්වා සිහපොතකො විය කාමෙ පභාය මාතාපිතරො වන්දිත්වා නික්ඛමි. අථස්ස පිතා “මමපි රජ්ජෙනත්ථො නත්ථි”ති රජ්ජං පභාය තෙන සද්ධිඤ්ඤෙව නික්ඛමි, තස්මිං නික්ඛන්තෙ දෙවිපි අමච්චාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයොපිති සකලනගරවාසීනො ගෙහාති ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමිංසු. සමාගමො මහා අහොසි, පරිසා ද්වාදසයොජනිකා ජාතා. තං ආදාය මහාසත්තො හිමවන්තං පාවිසි. සක්කො තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා විස්සකම්මං පෙසෙත්වා ද්වාදසයොජනායාමං සත්තයොජනවිත්ථාරං අස්සමපදං කාරෙසි. සබ්බෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදාපෙසි. ඉතො පරං මහාසත්තස්ස පබ්බජ්ජා ව ඔවාදදානඤ්ච බ්‍රහ්මලොකපරායණතා ව පරිසාය අනපායගමනීයතා ව සබ්බා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලාති අභෙස්සං, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, අයොසරපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

අයොසරජාතකවණ්ණනා වුද්දසමා.

ජාතකුද්දානං –

මාතඬිගො විත්තසම්භූතො, සිව් සිරි ව රොහණං;
හංසො සත්තිගුම්ඛො හල්ලා, සොමනස්සං වම්පෙය්‍යකං.

පලොහං පඤ්චපණ්ඩිතං, හත්ථිපාලං අයොසරං;
විසතියම්භි ජාතකා, චතුද්දසෙව සඬිගිතා.

විසතිනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(චතුත්ථො භාගො නිට්ඨිතො)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(පඤ්චමො භාගො)

16. කිංසනිපාතො

[151] 1. කිංජන්දොකවණ්ණනා

කිංජන්දො කිමධිප්පායොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපොසථකම්මං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා බහු උපාසකෙ ව උපාසිකායො ව උපොසථිකෙ ධම්මස්සවනත්ථාය ආගන්ත්වා ධම්මසභායං නිසින්තෙ “උපොසථිකාත්ථ උපාසකා”ති පුච්ඡන්වා “ආම, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “සාධු වො කතං උපොසථං කරොන්තෙහි, පොරාණකා උපඨිච්ඡුපොසථකම්මස්ස නිස්සන්දෙන මහන්තං යසං පටිලභිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරොන්තො සද්ධො අහොසි දානසීලඋපොසථකම්මෙසු අප්පමන්තො. සො සෙසෙපි අමච්චාදයො දානාදිසු සමාදපෙසි. පුරොහිතො පනස්ස පරපිට්ඨිමංසිකො ලඤ්ජබාදකො කුට්ඨිනිච්ඡයිකො අහොසි. රාජා උපොසථදිවසෙ අමච්චාදයො පක්කොසාපෙත්වා “උපොසථිකා හොථා”ති ආහ. පුරොහිතො උපොසථං න සමාදිසි. අප් නං දිවා ලඤ්ජං ගහෙත්වා කුට්ඨිං කත්වා උපට්ඨානං ආගතං රාජා “තුම්හෙ උපොසථිකා”ති අමච්චෙ පුච්ඡන්තො “ත්වම්පි ආවරිය උපොසථිකො”ති පුච්ඡි. සො “ආමා”ති මුසාවාදං කත්වා පාසාදා ඔතරි. අප් නං එකො අමච්චො “නනු තුම්හෙ න උපොසථිකා”ති වොදෙසි. සො ආහ – “අහං වෙලායමෙව භුඤ්ජිං, ගෙහං පන ගන්ත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සායං න භුඤ්ජිස්සාමි, රත්තිං සීලං රක්ඛිස්සාමි, එවං මෙ උපඨිච්ඡුපොසථකම්මං භවිස්සති”ති? “සාධු, ආවරියා”ති. සො ගෙහං ගන්ත්වා තථා අකාසි. පුනෙකදිවසං තස්මිං විනිච්ඡයෙ නිසින්තෙ අඤ්ඤතරා සීලවතී ඉත්ථි අඨ්ඨං කරොන්ති සරං ගන්තුං අලභමානා “උපොසථකම්මං නාතික්කම්ස්සාමි”ති උපකට්ඨෙය කාලෙ මුඛං වික්ඛාලෙතුං ආරභි. තස්මිං ඛණෙ බ්‍රාහ්මණස්ස සුපක්කානං අම්බඵලානං අම්බපිණ්ඩි ආහරිසින්ථ. සො තස්සා උපොසථිකභාවං ඤත්වා “ඉමානි බාදිත්වා උපොසථිකා හොහි”ති අදාසි. සා තථා අකාසි. එත්තකං බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මං.

සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා හිමවන්තපදෙසෙ කොසිකිගඬිගාය තීරෙ තියොජනිකෙ අම්බවනෙ රමණියෙ භූමිභාගෙ සොහග්ගප්පත්තෙ කනකවිමානෙ අලඬකතසිරිසයනෙ සුත්තප්පබුද්ධො විය නිබ්බත්ති අලඬකතපටියත්තො උත්තමරූපධරො සොළසසභස්සදෙවකඤ්ඤාපරිවාරො. සො රත්තිඤ්ඤෙව තං සිරිසම්පත්තිං අනුභොති. වෙමානිකපෙතභාවෙන හිස්ස කම්මසරික්ඛකො විපාකො අහොසි, තස්මා අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ අම්බවනං පවිසති, පටිට්ඨක්ඛණෙයෙවස්ස දිබ්බත්තභාවො අත්තරධායති, අසීතිහත්ථතාලක්ඛන්ධප්පමාණො අත්තභාවො නිබ්බත්තති, සකලසරිරං ක්කායති, සුපුප්ඵිතකිංසුකො විය හොති. ද්විසු හත්ථෙසු එකෙකාව අඨගුලි, තත්ථ මහාකුද්දාලප්පමාණා නබා හොන්ති. තෙහි නබෙහි අත්තනො පිට්ඨිමංසං ඵාලෙත්වා උප්පාටෙත්වා බාදන්තො වෙදනාප්පත්තො මහාරවං රවන්තො දුක්ඛං අනුභොති. සූරියෙ අත්ථඨගතෙ තං සරිරං අත්තරධායති, දිබ්බසරිරං නිබ්බත්තති, අලඬකතපටියත්තො දිබ්බනාටකිත්ථියො නානාතුරියානි ගහෙත්වා පරිවාරොන්ති. සො මහාසම්පත්තිං අනුභවන්තො රමණියෙ අම්බවනෙ දිබ්බපාසාදං අභිරුහති. ඉති සො උපොසථිකාය ඉත්ථියා අම්බඵලදානස්ස නිස්සන්දෙන තියොජනිකං අම්බවනං පටිලභති, ලඤ්ජං ගහෙත්වා කුට්ඨිකරණනිස්සන්දෙන පන පිට්ඨිමංසං උප්පාටෙත්වා බාදති, උපඨිච්ඡුපොසථස්ස නිස්සන්දෙන රත්තිං සම්පත්තිං අනුභොති, සොළසසභස්සනාටකිත්ථි පරිවුතො පරිවාරෙසි.

තස්මිං කාලෙ බාරාණසිරාජා කාමෙසු දොසං දිස්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අධොගඬිගාය රමණියෙ භූමිපදෙසෙ පණ්ණසාලං කාරොත්වා උඤ්ජාවරියාය යාපෙන්නො විහාසි. අපේකදිවසං තම්භා අම්බවනා මහාසට්ඨපමාණං අම්බපක්කං ගඬිගාය පතිත්වා සොතෙන වුස්භමානං තස්ස තාපසස්ස පරිභොගිත්ථාහිමුඛං අගමාසි. සො මුඛං ධොවන්තො තං මජ්ඣෙ නදියා ආගච්ඡන්තං දිස්වා උදකං තරන්තො ගන්ත්වා ආදාය අස්සමපදං ආහරිත්වා අග්‍රාගාරෙ යපෙත්වා සත්ථකෙන ඵාලෙත්වා යාපනමත්තං බාදිත්වා සෙසං කදලිපණ්ණෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා පුනප්පුනං දිවසෙ දිවසෙ යාව පරික්ඛයා බාදි. තස්මිං පන ඛණෙ අඤ්ඤං ඵලාඵලං බාදිතුං නාසක්ඛි, රසතණ්ණාය බජ්ඣන්ත්වා “තමෙව අම්බපක්කං බාදිස්සාමි”ති නදීතීරං ගන්ත්වා නදිං ඔලොකෙන්නො “අම්බං අලභිත්වා න උට්ඨහිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා නිසීදි. සො තත්ථ නිරාභාරො එකම්පි දිවසං, ද්වෙපි, තිණි, චතු, පඤ්ච, ඡ දිවසානි වාතාතපෙන පරිසුස්සන්තො අම්බං ඔලොකෙන්නො නිසීදි. අප් සත්තමෙ දිවසෙ නදිදෙවතා ආවජ්ජමානා තං කාරණං ඤත්වා “අයං තාපසො තණ්හාවසිකො හුත්වා සත්තාහං නිරාභාරො ගඬිගං ඔලොකෙන්නො නිසීදි, ඉමස්ස අම්බපක්කං අදාතුං න යුත්තං, අලභන්තො මරිස්සති, දස්සාමි තස්සා”ති ආගන්ත්වා ගඬිගාය උපරි ආකාසෙ යත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්ති පඨමං ගාථමාහ –

1. “කිංජන්දො කිමධිප්පායො, එකො සම්මසි සම්මති;
කිංපත්ථයානො කිං එසං, කෙන අත්ථෙතා බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ ඡන්දොති අජ්ඣාසයො. අධිප්පායොති විත්තං. සම්මසිති අව්ඡසි. සම්මතීති ගිම්හෙ. එසන්ති එසන්තො. බ්‍රාහ්මණානි පබ්බජිත්තා තාපසං ආලපති. ඉදං වුත්තං හොති – බ්‍රාහ්මණ, ත්වං කිං අධිප්පායො කිං විත්තෙන්තො කිං පත්ථෙන්නො කිං ගවෙසන්තො කෙනත්ථෙත ඉමස්මිං ගඬිගානීරෙ ගඬිගං ඔලොකෙන්නො නිසින්තොති.

තං සුත්වා තාපසො නව ගාථා අභාසි –

2. “යථා මහා වාරිධරො, කුම්භො සුපරිණාහවා;
තථුපමං අම්බපක්කං, වණ්ණගන්ධරසුත්තමං.

3. “තං වුය්භමානං සොතෙන, දිස්වානාමලමජ්ඣිමෙ;
පාණිහි නං ගහෙත්වාන, අග්‍රායතනමාහරිං.
4. “තතො කදලිපත්තෙසු, නික්ඛිපිත්වා සයං අහං;
සත්ථෙන නං චිකප්පෙත්වා, බුජ්ජිපාසං අහාසි මෙ.
5. “සොහං අපෙතදරථො, ඛාන්තිභුතො දුක්ඛමො;
අස්සාදං නාධිගච්ඡාමි, එලෙස්වඤ්ඤෙසු කෙසුපි.
6. “සොසෙත්වා නුන මරණං, තං මමං ආවහිස්සති;
අම්බං යස්ස ඵලං සාදු, මධුරග්ගං මනොරමං;
යමුද්ධරිං වුය්භමානං, උදධිස්මා මහණ්ණවෙ.
7. “අක්ඛාතං තෙ මයා සබ්බං, යස්මා උපවසාමහං;
රම්මං පති නිසින්තොස්මි, පුටුලොමායුතා පුටු.
8. “ත්වඤ්ච ඛො මෙව අක්ඛාහි, අත්තානමපලායිති;
කා වා ත්වමසි කලායාණි, කිස්ස වා ත්වං සුමජ්ඣිමෙ.
9. “රුජ්ජපට්ඨපලිමට්ඨිව, ඛාග්ගිව ගිරිසානුජා;
යා සන්ති නාරියො දෙවෙසු, දෙවානං පරිවාරිකා.
10. “යා ව මනුස්සලොකස්මිං, රුපෙනාන්වාගතිත්ථියො;
රුපෙන තෙ සදිසි නත්ථි, දෙවෙසු ගන්ධබ්බමනුස්සලොකෙ;
පුට්ඨාසි මෙ වාරුපුබ්බධිගි, බුහි නාමඤ්ච බන්ධවෙ”ති.

තත්ථ වාරිධරො කුම්භොති උදකසටො. සුපරිණාහවාති සුසණ්ඨානො. වණ්ණගන්ධරසුත්තමන්ති වණ්ණගන්ධරසෙහි උත්තමං. දිස්වානාති දිස්වා. අමලමජ්ඣිමෙති නිම්මලමජ්ඣිමෙ. දෙවතං ආලපන්නො එවමාහ. පාණිහිහි හත්ථෙහි. අග්‍රායතනමාහරින්ති අත්තනො අග්ගිහුතසාලං ආහරිං. චිකප්පෙත්වාති විච්ඡින්නත්වා. “චිකන්නත්වා”තිපි පාඨො. “බාදි”න්ති පාඨසෙසො. අහාසි මෙති තං ජීවිතග්ගෙ යපිතමත්තමෙව සත්ත රසහරණසහස්සාති ඵරිත්වා මම බුද්ධඤ්ච පිපාසඤ්ච හරි. අපෙතදරථොති විගතකායචිත්තදරථො. සුධාහොජනං භුත්තස්ස විය හි තස්ස සබ්බදර්ථං අපහරි. ඛාන්තිභුතොති තස්ස අම්බපක්කස්ස විගතන්තො ජාතො, පරික්ඛණඅම්බපක්කො හුත්වාති අත්ථො. දුක්ඛමොති දුක්ඛෙන අසාතෙන කායක්ඛමෙන චෙව චිත්තක්ඛමෙන ව සමන්තාගතො. අඤ්ඤෙසු පන කදලිපතසාදිසු එලෙසු පරිත්තකම්පි අස්සාදං නාධිගච්ඡාමි, සබ්බාති මෙ ජීවිතාය යපිතමත්තාති තිත්තකානෙව සම්පජ්ජන්තිති දීපෙති.

සොසෙත්වාති නිරාහාරතාය සොසෙත්වා සුක්ඛාපෙත්වා. තං මමන්ති තං මම. යස්සාති යං අස්ස, අහොසිති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – යං ඵලං මම සාදු අහොසි, යමහං ගම්භීරෙ පුටුලඋදකක්ඛන්ධසඬ්ඛාතෙ මහණ්ණවෙ වුය්භමානං තතො උදධිස්මා උද්ධරිං, තං අම්බං මම මරණං ආවහිස්සතිති මඤ්ඤාමි, මය්හං තං අලහන්තස්ස ජීවිතං නප්පවත්තිස්සතිති. උපවසාමිති බුජ්ජිපාසාහි උපගතො වසාමි. රම්මං පති නිසින්තොස්මිති රමණියං නදිං පති අහං නිසින්තො. පුටුලොමායුතා පුටුති අයං නදි පුටුලොමෙහි මච්ඡෙහි ආයුතා පුටු විපුලා, අපි නාම මෙ ඉතො සොත්ථි හවෙය්‍යාති අධිප්පායො. අපලායිතිති අපලායිත්වා මම සම්මුඛෙ ධීතෙති තං දෙවතං ආලපති. “අපලායිති”තිපි පාඨො, පලාසරහිතෙ අනවජ්ජසරිරෙති අත්ථො. කිස්ස වාති කිස්ස වා කාරණා ඉධාගතාසිති පුච්ඡති.

රුජ්ජපට්ඨපලිමට්ඨිවාති සුට්ඨ පරිමජ්ජිතඤ්චනපට්ඨසදිසි. ඛාග්ගිවාති ලීලාවිලාසෙන තරුණඛාග්ගසොතිකා විය. දෙවානන්ති ඡන්තං කාමාවචරදෙවානං. යා ව මනුස්සලොකස්මිත්ති යා ව මනුස්සලොකෙ. රුපෙනාන්වාගතිත්ථියොති රුපෙන අත්වාගතා ඉත්ථියො නත්ථිති අත්තනො සම්භාවනාය එවමාහ. තව රුපසදිසාය නාම න හවිතබ්බන්ති හිස්ස අධිප්පායො. ගන්ධබ්බමනුස්සලොකෙති මූලගන්ධාදිනිස්සිතෙසු ගන්ධබ්බෙසු ව මනුස්සලොකෙ ව. වාරුපුබ්බධිගිති වාරුනා පුබ්බධිගෙන උරුලක්ඛණෙන සමන්තාගතෙ. නාමඤ්ච බන්ධවෙති අත්තනො නාමගොත්තඤ්ච බන්ධවෙ ව මය්හං අක්ඛාහිති වදති.

තතො දෙවධීතා අට්ඨ ගාථා අහාසි –

11. “යං ත්වං පති නිසින්තොසි, රම්මං බ්‍රාහ්මණ කොසිකිං;
සාහං භුසාලයාචුත්ථා, වරවාරිවහොසසා.
12. “නානාදුග්ගණාකිණ්ණා, බහුකා ගිරිකන්දරා;
මමෙව පමුඛා හොන්ති, අභිසන්දන්ති පාචුසෙ.
13. “අථො බහු වනතොදා, නීලවාරිවහින්ධරා;
බහුකා නාගචිත්තොදා, අභිසන්දන්ති වාරිනා.

14. “තා අම්බපමබුලබුජා, නිපා තාලා වුදුම්බරා;
බහුනි එලජාතානි, ආවහන්ති අභිණ්ණසො.
15. “යං කිඤ්චි උභතො තිරො, එලං පතති අම්බුනි;
අසංසයං තං සොතස්ස, එලං හොති වසානුගං.
16. “එතදඤ්ඤාය මෙධාවි, පුටුපඤ්ඤ සුඤ්ඤාහි මෙ;
මා රොවය මහිසඤ්ඤං, පටිසෙධ ජනාධිප.
17. “න වාහං වඩ්ඪවං මඤ්ඤෙ, යං ත්වං රට්ඨාහිවඩ්ඪන;
ආවෙය්‍යමානො රාජීසි, මරණං අභිකඤ්ඤි.
18. “තස්ස ජානන්ති පිතරො, ගන්ධබ්බා ව සදෙවකා;
යෙ වාපි ඉසයො ලොකෙ, සඤ්ඤතන්තා තපස්සිනො;
අසංසයං තෙපි ජානන්ති, පට්ඨභූතා යසස්සිනො”ති.

තත්ථ කොසිකින්නි යං ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, රම්මං කොසිකිං ගඤ්ඤං පති නිසින්තො. භූසාලයාවුත්ථානි භූසෙ වණ්ඩසොතෙ ආලයො යස්ස විමානස්ස, තස්මිං අධිවත්ථා, ගඤ්ඤට්ඨකවිමානවාසිනීති අත්ථො. වරවාරිවහොසසාති වරවාරිවහෙන ඔසෙන සමන්තාගතා. පමුබානි තා වුත්තප්පකාරා ගිරිකන්දරා මං පමුබං කරොන්ති, අහං තාසං පාමොක්ඛා හොමීති දස්සෙති. අභිසන්දන්තීති සන්දන්ති පවත්තන්ති, තතො තතො ආගන්ත්වා මං කොසිකිගඤ්ඤං පවිසන්තීති අත්ථො. වනතොදානි න කෙවලං කන්දරාව, අථ බො බහු වනතොදා තම්භා තම්භා වනම්භා උදකානිපි මං බහුනි පවිසන්ති. නීලවාරිවහිත්ථරාති මණ්ඩණ්ණෙන නීලවාරිනා යුත්තෙ උදකක්ඛන්ධසඤ්ඤාතෙ වහෙ ධාරයන්තියො. නාගචිත්තොදානි නාගානං විත්තිකාරොත ධනසඤ්ඤාතෙතො වා උදකෙන සමන්තාගතා. වාරිනාති එවරුපා හි බහු නදියො මං වාරිනාව අභිසන්දන්ති පුරෙන්නීති දස්සෙති.

තාති තා නදියො. ආවහන්තීති එතානි අම්බාදිනි ආකඤ්ඤානි. සබ්බානි හි එතානි උපයොගත්ථෙ පච්චත්තවචනානි. අථ වා තාති උපයොගබහුච්චනං. ආවහන්තීති ඉමානි අම්බාදිනි තා නදියො ආගච්ඡන්ති, උපගච්ඡන්තිති අත්ථො, එවං උපගතානි පත මම සොතං පවිසන්තීති අධිප්පායො. සොතස්සාති යං උභතො තිරො ජාතරුක්ඛෙහි එලං මම අම්බුනි පතති, සබ්බං තං මම සොතස්සෙව වසානුගං හොති. නත්ථෙත්ථ සංසයොති එවං අම්බපක්කස්ස නදියොතෙන ආගමනකාරණං කථෙසි.

මෙධාවි පුටුපඤ්ඤාති උභයං ආලපනමෙව. මා රොවයාති එවං තණ්හාහිසඤ්ඤං මා රොවය. පටිසෙධාති පටිසෙධෙහි නන්ති රාජානං ඔවදති. වඩ්ඪවන්ති පඤ්ඤාවඩ්ඪභාවං පණ්ඩිතභාවං. රට්ඨාහිවඩ්ඪනාති රට්ඨස්ස අභිවඩ්ඪන. ආවෙය්‍යමානොති මංසලොහිතෙහි ආවිසන්තො වඩ්ඪන්තො, තරුණොව හුත්ථානි අත්ථො. රාජීසිති තං ආලපති. ඉදං වුත්තං හොති – යං ත්වං නිරාභාරතාය සුස්සමානො තරුණොව සමානො අම්බලොහෙන මරණං අභිකඤ්ඤි, න වෙ අහං තව ඉමං පණ්ඩිතභාවං මඤ්ඤාමීති.

තස්සාති යො පුග්ගලො තණ්හාවසිකො හොති, තස්ස තණ්හාවසිකභාවං “පිතරො”ති සබ්බං ගතා බ්‍රහ්මානො ව සද්ධිං කාමාවචරදෙවෙහි ගන්ධබ්බා ව වුත්තප්පකාරා දිබ්බවක්ඛුකා ඉසයො ව අසංසයං ජානන්ති. අනච්ඡරියඤ්ඤෙතං, යං තෙ ඉද්ධිමන්තො ජාතෙය්‍යුං, “අසුකො හි නාම තණ්හාවසිකො හොති”ති. පුත තෙසං භාසමානානං වචනං සුත්ථා යෙපි තෙසං පට්ඨභූතා යසස්සිනො පරිවාරකා, තෙපි ජානන්ති. පාපකම්මං කරොන්තස්ස හි රහො නාම නත්ථීති තාපසස්ස සංවෙගං උප්පාදෙන්ති එවමාහ.

තතො තාපසො වතස්සො ගාථා අභාසි –

19. “එවං විදිත්ථා විදු සබ්බධම්මං, විද්ධංසනං වචනං ජීවිතස්ස;
න වීයති තස්ස නරස්ස පාපං, සචෙ න චෙතෙති වධාය තස්ස.
20. “ඉසිසුගසමඤ්ඤාතෙ , එවං ලොකායා විදිතා සති;
අනරියපරිසම්භාසෙ, පාපකම්මං ජීගීසසි.
21. “සචෙ අහං මරිස්සාමි, තිරො තෙ පුටුසුස්සොණි;
අසංසයං තං අසිලොකො, මයි පෙනෙ ආගමිස්සති.
22. “තස්මා හි පාපකං කම්මං, රක්ඛස්සෙව සුමජ්ඣිමෙ;
මා තං සබ්බො ජනො පච්ඡා, පකුට්ඨායි මයි මතෙ”ති.

තත්ථ එවං විදිත්ථානි යථා අහං සිලඤ්ඤා අනිච්චතඤ්ඤා ජානාමි, එවං ජානිත්ථා ධීතස්ස. විදුති විදුනො. සබ්බධම්මන්ති සබ්බං සුවරිතධම්මං. තිවිධඤ්ඤි සුවරිතං ඉධ සබ්බධම්මොති අධිප්පෙතං. විද්ධංසනන්ති භඩ්ගං. වචනන්ති වුත්තං. ජීවිතස්සාති ආයුනො. ඉදං වුත්තං හොති – එවං විදිත්ථා ධීතස්ස පණ්ඩිතස්ස සබ්බං සුවරිතධම්මං ජීවිතස්ස ව අනිච්චතං ජානන්තස්ස එවරුපස්ස නරස්ස පාපං න වීයති න වඩ්ඪති. සචෙ න චෙතෙති වධාය තස්සාති

තස්ස සඬ්ඛං ගතස්ස පරපුර්ගලස්ස වධාය න වෙනෙති න පකප්පෙති, නෙව පරපුර්ගලං වධාය වෙනෙති, නාපි පරසන්තකං විනාසෙති, අභඤ්ච කස්සචි වධාය අවෙනත්වා කෙවලං අමිඛපක්කෙ ආසඬ්ගං කත්වා ගඬ්ගං ඔලොකෙන්තො නිසින්තො, ත්වං මය්හං කිං නාම අකුසලං පස්සසීති.

ඉසිපුගසමඤ්ඤාතෙති ඉසිගණෙන සුට්ඨු අඤ්ඤාතෙ ඉසීනං සම්මතෙ. එවං ලොකායාති ත්වං නාම පාපපවාහනෙන ලොකස්ස භිතාති එවං විදිතා. සතීති සති සොහනෙ උත්තමෙති ආලපනමෙනං. අනරියපරිසම්භාසෙති “තස්ස ජානන්ති පිතරො”ති ආදිකාය අසුන්දරාය පරිභාසාය සමන්තාගතෙ. ජීවිසසීති මයි පාපෙ අසංවිජ්ජන්තෙපි මං එවං පරිභාසන්ති ව පරමරණං අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛන්ති ව අත්තනො පාපකම්මං ගවෙසයි උප්පාදෙයි. තීරෙ තෙති තව ගඬ්ගාතිරෙ. පුපුසුස්සොණීති පුපුලාය සුන්දරාය සොණියා සමන්තාගතෙ. පෙනෙති අමිඛපක්කං අලභිත්වා පරලොකං ගතෙ, මතෙති අත්ථො. පකුට්ඨායීති අක්කොසි ගරභි නින්දි. “පක්චත්ථාසී”තිපි පායො.

තං සුත්වා දෙවධිතා පඤ්ච ගාථා අභාසි —

23. “අඤ්ඤාතමෙනං අවිසය්හසාහි, අත්තානමම්ඛඤ්ච දදාමි තෙ තං;
යො දුබ්බපෙ කාමගුණෙ පභාය, සන්තිඤ්ච ධම්මඤ්ච අධිට්ඨිතොසි.
24. “යො හිත්වා පුබ්බසඤ්ඤොගං, පච්ඡාසංයොජනෙ යිතො;
අධම්මඤ්චෙව වරති, පාපඤ්චස්ස පවඩ්ඪති.
25. “එහි තං පාපයිස්සාමි, කාමං අප්පොස්සුකො භව;
උපනායාමි සිතස්මිං, විහරාහි අනුස්සුකො.
26. “තං පුප්ඵරසමත්තෙහි, වක්කඬ්ගෙහි අරින්දම;
කොඤ්චා මයුරා දිවියා, කොලට්ඨිමධුසාළිකා;
කුජ්ඣා හංසපුගෙහි, කොකිලෙන්ථ පබොධරෙ.
27. “අම්බෙන්ථ විජ්ජසාඛග්ගා, පලාලබලසන්තිහා;
කොසම්බසලලා නිපා, පක්කතාලච්චිලම්බිතො”ති.

තත්ථ අඤ්ඤාතමෙනන්ති “ගරභා තෙ භවිස්සතීති වදන්තො අමිඛපක්කත්ථාය වදසී”ති එතං කාරණං මයා අඤ්ඤාතං. අවිසය්හසාහිති රාජානො නාම දුස්සහං සහන්ති, තෙන තං ආලපන්ති එවමාහ. අත්තානන්ති තං ආලිඬ්ගිත්වා අම්බවනං නයන්ති අත්තානඤ්ච තෙ දදාමි තඤ්ච අම්බං. කාමගුණෙති කඤ්චනමාලාසෙනවිජ්ජන්තපටිමණ්ඩිතෙ වත්ථුකාමෙ. සන්තිඤ්ච ධම්මඤ්චාති දුස්සිලාචුපසමෙන සන්තිසඬ්ඛාතං සීලඤ්චෙව සුවරිතධම්මඤ්ච. අධිට්ඨිතොසීති යො ත්වං ඉමෙ ගුණෙ උපගතො, එතෙසු වා පතිට්ඨිතොති අත්ථො.

පුබ්බසඤ්ඤොගන්ති පුරිමබන්ධනං. පච්ඡාසංයොජනෙති පච්ජිමබන්ධනෙ. ඉදං චුත්තං හොති — අම්බො තාපස යො මහන්තං රජ්ජසිරිවිභවං පභාය අම්බපක්කමත්තෙ රසතණ්භාය ඛජ්ඣිත්වා වාතාතපං අගණෙන්වා නදීතීරෙ සුස්සමානො නිසීදති, යො මහාසමුද්දං තරිත්වා වෙලන්තෙ සංසිදනපුර්ගලසදිසො. යො පුර්ගලො රසතණ්භාවසිකො අධම්මඤ්චෙව වරති, රසතණ්භාවසෙන කරියමානං පාපඤ්චස්ස පවඩ්ඪතීති. ඉති සා තාපසං ගරහන්ති එවමාහ.

කාමං අප්පොස්සුකො භවාති එකංසෙනෙව අම්බපක්කෙ නිරාලයො හොහි. සිතස්මින්ති සිතලෙ අම්බවනෙ. තන්ති එවං වදමානාව දෙවතා තාපසං ආලිඬ්ගිත්වා උරෙ නිපජ්ජාපෙන්වා ආකාසෙ පක්ඛන්තා තියොජනිකං දිබ්බඅම්බවනං දිස්වා සකුණසද්දඤ්ච සුත්වා තාපසස්ස ආචික්ඛන්ති “ත”න්ති එවමාහ. පුප්ඵරසමත්තෙහිති පුප්ඵරසෙන මත්තෙහි. වක්කඬ්ගෙහිති වඬ්කගිවෙහි සකුණෙහි අභිනාදිතන්ති අත්ථො. ඉදානි තෙ සකුණෙ ආචික්ඛන්ති “කොඤ්චා”ති ආදිමාහ. තත්ථ දිවියාති දිබ්බා. කොලට්ඨිමධුසාළිකාති කොලට්ඨිසකුණා ව නාම සුවණ්ණසාළිකා සකුණා ව. එතෙ දිබ්බසකුණා එත්ථ වසන්තිති දස්සෙති. කුජ්ඣා හංසපුගෙහිති හංසගණෙහි උපකුජ්ඣා විරවසඬ්ඪපට්ටිතා. කොකිලෙන්ථ පබොධරෙති එත්ථ අම්බවනෙ කොකිලා වස්සන්තියො අත්තානං පබොධෙන්ති ඤාපෙන්ති. අම්බෙන්ථාති අම්බා එත්ථ. විජ්ජසාඛග්ගාති ඵලභාරෙන ඔනමිතසාඛග්ගා. පලාලබලසන්තිහාති පුප්ඵසන්තිවයෙන සාලිපලාලබලසදිසා. පක්කතාලච්චිලම්බිතොති පක්කතාලච්චිලම්බිතො. එවරූපා රුක්ඛා ව එත්ථ අත්ථිති අම්බවනං වණ්ණෙති.

වණ්ණසිත්වා ව පන තාපසං තත්ථ ඔතාරෙන්වා “ඉමස්මිං අම්බවනෙ අම්බානි බාදන්තො අත්තනො තණ්හං පුරෙහි”ති වත්වා පක්කාමි. තාපසො අම්බානි බාදිත්වා තණ්හං පුරෙන්වා විස්සමිත්වා අම්බවනෙ විවරන්තො තං පෙන දුක්ඛං අනුභවන්තං දිස්වා කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. සුරියෙ පන අත්ථඬ්ගතෙ තං නාටකිත්ථිපරිවාරිතං දිබ්බසම්පන්නං අනුභවමානං දිස්වා තිස්සො ගාථා අභාසි —

28. “මාලි කිරිටි කායුරි, අඬ්ගදි වන්දනුස්සදො;
රත්තිං ත්වං පරිවාරෙසි, දිවා වෙදෙසි වෙදනං.

29. “සොළසින්ථිසහස්සානි, යා තෙමා පරිවාරිකා;
එවං මහානුභාවොසි, අබ්භුතො ලොමහංසනො.
30. “කිං කම්මමකරි පුබ්බෙ, පාපං අත්තදුඛාවහං;
යං කරිත්වා මනුස්සෙසු, පිට්ඨිමංසානි බාදසී”ති.

තත්ථ මාලීනි දිබ්බමාලාධරො. කිරිටීනි දිබ්බවෙය්නධරො. කායුරීනි දිබ්බාහරණපටිමණ්ඩිනො. අභිගදීනි දිබ්බභිදසමන්තාගතො. චන්දනුස්සදොති දිබ්බචන්දනවලිත්තො. පරිවාරෙසීනි ඉන්ද්‍රියානි දිබ්බවිසයෙසු වාරෙසී. දිවානි දිවා පන මහාදුක්ඛං අනුභොසී. යා තෙමානි යා තෙ ඉමා. අබ්භුතොති මනුස්සලොකෙ අභුතපුබ්බො. ලොමහංසනොති යෙ තං පස්සන්ති, තෙසං ලොමානි හංසන්ති. පුබ්බෙති පුරිමහවෙ. අත්තදුඛාවහන්ති අත්තනො දුක්ඛාවහං. මනුස්සෙසුනි යං මනුස්සලොකෙ කත්වා ඉදානි අත්තනො පිට්ඨිමංසානි බාදසීනි පුච්ඡති.

පෙතො තං සඤ්ජානිත්වා “තුම්හෙ මං න සඤ්ජානාම, අහං තුම්හාකං පුරොගිතො අහොසිං, ඉදං මෙ රත්තිං සුඛානුභවනං තුම්හෙ නිස්සාය කතස්ස උපඨිච්ඡපොසට්ඨස්ස නිස්සන්දෙන ලද්ධං, දිවා දුක්ඛානුභවනං පන මයා පකතස්ස පාපස්සෙව නිස්සන්දෙන. අහඤ්චි තුම්හෙහි විනිවිජයෙ යපිතො කුට්ඨිධං කරිත්වා ලඤ්ජං ගහෙත්වා පරපිට්ඨිමංසිකො හුන්වා තස්ස දිවා කතස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන ඉදං දුක්ඛං අනුභවාමි”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ –

31. “අජ්ඣෙකානානි පටිග්ගස්ස, කාමෙසු ගධිතො අහං;
අවරිං දිසමද්ධානං, පරෙසං අභිතායහං.
32. “යො පිට්ඨිමංසිකො හොති, එවං උක්කච්ච බාදති;
යථාහං අජ්ජ බාදාමි, පිට්ඨිමංසානි අත්තනො”ති.

තත්ථ අජ්ඣෙකානීනි වෙදෙ. පටිග්ගස්සානි පටිග්ගහෙත්වා අධිසිත්වා. අවරිත්ති පටිපජ්ජිං. අභිතායහන්ති අභිතාය අත්ථනාසනාය අහං. යො පිට්ඨිමංසිකොති යො පුග්ගලො පරෙසං පිට්ඨිමංසබාදකො පිසුණො හොති. උක්කච්චානි උක්කන්තිත්වා.

ඉදඤ්ච පන වත්වා තාපසං පුච්ඡි – “තුම්හෙ කථං ඉධාගතා”ති. තාපසො සබ්බං විත්ථාරෙන කථෙසී. “ඉදානි පන, හන්තෙ, ඉධෙව වසිස්සම, ගම්ස්සමා”ති. “න වසිස්සාමි, අස්සමපදංයෙව ගම්ස්සාමි”ති. පෙතො “සාධු, හන්තෙ, අහං වො නිබද්ධං අම්බපක්කෙන උපට්ඨතිස්සාමි”ති වත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන අස්සමපදෙයෙව ඕතාරෙත්වා “අනුක්කණ්ඨා ඉධෙව වසමා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ගතො. තතො පට්ඨාය නිබද්ධං අම්බපක්කෙන උපට්ඨති. තාපසො තං පරිභුඤ්ජන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසී.

සත්ථා උපාසකානං ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසී, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො. තදා දෙවධීතා උප්පලවණ්ණො අහොසී, තාපසො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[512] 2. කුම්භජාතකවණ්ණනා කිංජන්දජාතකවණ්ණනා පඨමා.

කො පාතුරාසීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො විසාබාය සභායිකා සුරාපීතා පඤ්චසතා ඉන්ටියො ආරබ්භ කථෙසී. සාවත්තියං කිරි සුරාජණෙ සඨිසුවියෙ තා පඤ්චසතා ඉන්ටියො සාමිකානං ජණෙ කීළමානානං තික්ඛසුරං පටියාදෙන්වා “ජණං කීළිස්සාමා”ති සබ්බාපි විසාබාය සන්තිකං ගන්ත්වා “සභායිකෙ ජණං කීළිස්සාමා”ති වත්වා “අයං සුරාජණො, න අහං සුරං පිට්ඨිසාමි”ති චුත්තෙ – “තුම්හෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස දානං දෙට්, මයං ජණං කරිස්සාමා”ති ආහංසු. සා “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා තා උයොජෙත්වා සත්ථාරං නිමන්තාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා බහුං ගන්ධමාලං ආදාය සායන්හසමයෙ ධම්මකථං සොතුං තාහි පරිවුතා ජෙතවනං අගමාසී. තා පනිත්තියො සුරං පිවමානාව තාය සද්ධිං ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා සුරං පිටිත්වා ව තාය සද්ධිං සන්ථු සන්තිකං අගමංසු. විසාබා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි, ඉතරාසු එකච්චා සන්ථු සන්තිකෙයෙව නච්චිංසු, එකච්චා ගායිංසු, එකච්චා හත්ථකුක්කුච්චපාදකුක්කුච්චානි, එකච්චා කලහං අකංසු.

සත්ථා තාසං සංවෙගජනනත්ථාය හමුකලොමතො රංසී විස්සජ්ජෙසී, අන්ධකාරනිමිසා අහොසී. තා භීතා අහෙසුං මරණභයතජ්ජිතා, තෙන තාසං සුරා ජීරි. සත්ථා නිසින්තපල්ලඨකෙ අන්තරගිතො සිනෙරුමුද්ධනි යත්වා උණ්ණලොමතො රංසී විස්සජ්ජෙසී, වන්දසුරියසහස්සුග්ගමනං විය අහොසී. සත්ථා තත්ථ ධීතොව තාසං සංවෙගජනනත්ථාය –

“කො නු භාසො කිමානන්දො, නිච්චං පජ්ජලිතෙ සති;
අන්ධකාරෙන ඕනද්ධා, පදීපං න ගවෙසමා”ති. (ධ. ප. 146) –

ඉමං ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ නා පඤ්චසතාපි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨායාය බුද්ධාසනෙ නිසීදි. අථ නං විසාඛා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, ඉදං හිරොත්තජපභෙදකං සුරාපානං නාම කදා උප්පන්න”න්ති පුච්ඡි. සො තස්සා ආචික්ඛන්තො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකො කාසිරට්ඨවාසී සුරො නාම වනවරකො භණ්ඩපරියෙසනත්ථාය හිමවන්තං අගමාසි. තත්ථෙකො රුක්ඛො උග්ගන්ත්වා පොරිසමත්තෙ යානෙ තිධාකප්පො අහොසි. තස්ස තිණ්ණං කප්පානං අන්තරෙ වාටිප්පමාණො ආවාටො අහොසි. සො දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකෙන පුරිතො, තං පරිවාරෙත්වා හරිතකී ආමලකී මරිචගච්ඡො ච අහොසි, තෙසං පක්කානි ඵලානි ඡිප්ඡිත්වා තත්ථ පතන්ති. තස්සාවිදුරෙ සයංජාතසාලි ජාතො, තතො සුවකා සාලිසීසානි ආහරිත්වා තස්මිං රුක්ඛෙ නිසීදිත්වා බාදන්ති. තෙසං බාදමානානං සාලිපි තණ්ඩුලාපි තත්ථ පතන්ති. ඉති තං උදකං සුරියසන්තාපෙන පච්චමානං රසං ලොහිතවණ්ණං අහොසි. නිදාසසමයෙ පිපාසිතා සකුණගණා ආගන්ත්වා තං පිචිත්වා මත්තා පරිචන්තිත්වා රුක්ඛමුලෙ පතිංසු, තස්මිං ථොකං නිද්දායිත්වා විකුප්මානා පක්කමන්ති. රුක්ඛසුනබමක්කටාදීසුපි එසෙව නයො. වනවරකො තං දිස්වා “සවෙ ඉදං විසං භවෙය්‍ය, ඉමෙ මරෙය්‍ය්‍යං, ඉමෙ පන ථොකං නිද්දායිත්වා යථාසුඛං ගච්ඡන්ති, නයිදං විස”න්ති සයං පිචිත්වා මත්තො හුත්වා මංසං බාදිතුකාමො අහොසි. තතො අග්ගිං කත්වා රුක්ඛමුලෙ පතිතෙ තිත්තිරකුක්කුටාදයො මාරෙත්වා මංසං අභිගාරෙ පචිත්වා එකෙන භත්ථෙත නච්චන්තො එකෙන මංසං බාදන්තො එකාභද්ද්විහං තත්ථෙව අහොසි.

තතො පන අවිදුරෙ එකො වරුණො නාම තාපසො වසති. වනවරකො අඤ්ඤදාපි තස්ස සන්තිකං ගච්ඡති. අථස්ස එතදහොසි – “ඉදං පානං තාපසෙන සද්ධිං පිචිස්සාමි”ති. සො එකං වෙළුනාලිකං පුරෙත්වා පක්කමංසෙන සද්ධිං ආහරිත්වා පණ්ණසාලං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, ඉමං පිච්චා”ති වත්වා උභොපි මංසං බාදන්තා පිචිංසු. ඉති සුරෙන ච වරුණෙන ච දිට්ඨත්තා තස්ස පානස්ස “සුරා”ති ච “වරුණා”ති ච නාමං ජාතං. තෙ උභොපි “අත්ථෙසො උපායො”ති වෙළුනාලියො පුරෙත්වා කාපේනාදාය පච්චන්තනගරං ගන්ත්වා “පානකාරකා නාම ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසුං. රාජා නෙ පක්කොසාපෙසි, තෙ තස්ස පානං උපනෙසුං. රාජා ද්වෙ තයො වාරෙ පිචිත්වා මජ්ඣි, තස්ස තං එකාභද්ද්විහමත්තමෙව අහොසි. අථ නෙ “අඤ්ඤමපි අත්ථි”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, දෙවා”ති. “කුහි”න්ති? “හිමවන්තෙ දෙවා”ති. “තෙන හි ආනෙථා”ති. තෙ ගන්ත්වා එකද්වෙ වාරෙ ආනෙත්වා “නිබද්ධං ගන්තුං න සක්ඛිස්සාමා”ති සම්භාරෙ සල්ලක්ඛෙත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස තචං ආදිං කත්වා සබ්බසම්භාරෙ පක්ඛිපිත්වා නගරෙ සුරං කරිංසු. නාගරා සුරං පිචිත්වා පමාදං ආපන්නා දුග්ගතා අහෙසුං, නගරං සුඤ්ඤං විය අහොසි, තෙන පානකාරකා තතො පලායිත්වා ඛාරාණසිං ගන්ත්වා “පානකාරකා ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසුං. රාජා නෙ පක්කොසාපෙත්වා පරිබ්බයං අදාසි. තෙ තත්ථාපි සුරං අකංසු, තමපි නගරං තථෙව විනස්සි, තතො පලායිත්වා සාකෙතං, සාකෙතතො සාවත්ථිං අගමංසු.

තදා සාවත්ථියං සබ්බමිත්තො නාම රාජා අහොසි. සො තෙසං සඬගහං කත්වා “කෙන වො අත්ථො”ති පුච්ඡිත්වා “සම්භාරමුලෙන වෙච සාලිපිට්ඨෙන ච පඤ්චති වාටිසතෙහි වා”ති චුත්තෙ සබ්බං දාපෙසි. තෙ පඤ්චසු වාටිසතෙසු සුරං සණ්ඨාපෙත්වා මුසිකභයෙන වාටිරක්ඛණත්ථාය එකෙකාය වාටියා සන්තිකෙ එකෙකං බිළාරං බන්ධිංසු. තෙ පච්චිත්වා උත්තරණකාලෙ වාටිකුච්ඡිසු පග්ගරන්තං සුරං පිචිත්වා මත්තා නිද්දායිංසු. මුසිකා ආගන්ත්වා තෙසං කණ්ණනාසිකදායීකනඬගුට්ඨෙ බාදිත්වා අගමංසු. “බිළාරා සුරං පිචිත්වා මතා”ති ආයුත්තකපුරිසා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “විසකාරකා එතෙ භවිස්සන්ති”ති තෙසං ද්වින්තමපි ජනානං සීසානි ඡිත්තදාපෙසි. තෙ “සුරං දෙව, මධුරං දෙවා”ති විරචන්තාච මරිංසු. රාජා තෙ මාරාපෙත්වා “වාටියො හින්දවා”ති ආණාපෙසි. බිළාරාපි සුරාය ඡිණ්ණාය උට්ඨන්තිත්වා කීළන්තා විචරිංසු, තෙ දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “සවෙ විසං අස්ස, එතෙ මරෙය්‍ය්‍යං, මධුරෙනෙව භවිතබ්බං, පිචිස්සාමි න”න්ති නගරං අලඬකාරාපෙත්වා රාජඬගණෙ මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා අලඬකතමණ්ඩපෙ සමුස්සිතසෙනවිජන්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා අමච්චගණපරිවුතො සුරං පාතුං ආරහි.

තදා සක්කො දෙවරාජා “කෙ නු ඛො මානුපට්ඨානාදීසු අප්පමත්තා තිණ්ණි සුවරිතානි පුරෙත්ති”ති ලොකං වොලොකෙත්තො තං රාජානං සුරං පාතුං නිසින්නං දිස්වා “සවායං සුරං පිචිස්සති, සකලජම්බුදිපො නස්සිස්සති. යථා න පිචිස්සති, තථා නං කරිස්සාමි”ති එකං සුරාපුණ්ණං කුම්භං භත්ථනලෙ යපෙත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසනාගන්ත්වා රඤ්ඤො සම්මුඛට්ඨානෙ ආකාසෙ යත්වා “ඉමං කුම්භං කිණාථ, ඉමං කුම්භං කිණාථා”ති ආහ. සබ්බමිත්තරාජා තං තථා වදන්තං ආකාසෙ යීතං දිස්වා “කුතො නු ඛො බ්‍රාහ්මණො ආගච්ඡති”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො තිස්සො ගාථා අහාසි –

33. “කො පාතුරාසී තිදිවා නහම්හි, ඔහාසයං සංවරිං වන්දිමාව;
ගන්තෙහි තෙ රස්මියො නිච්ඡරන්ති, සතෙරතා විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ.
34. “සො ඡින්නවාතං කමසී අසම්හි, වෙහායසං ගච්ඡසි තිට්ඨසී ව;
ඉද්ධි නු තෙ වත්ථුකතා සුභාවතා, අනද්ධගුනං අපි දෙවතානං.
35. “වෙහායසං ගම්මමාගම්ම තිට්ඨසී, කුම්භං කිණාථානි යමෙතමත්ථං;
කො වා තුවං කිස්ස වා තාය කුම්භො, අක්ඛාහි මෙ බ්‍රාහ්මණ එතමත්ථ”න්ති.

තත්ථ කො පාතුරාසීති කුතො පාතුභුතොසි, කුතො ආගතොසිති අත්ථො. තිදිවා නහම්හිති කිං තාවතිංසභවතා ආගන්ත්වා ඉධ නහම්හි ආකාසෙ පාකටො ජාතොසිති පුච්ඡති. සංවරින්නි රත්තිං. සතෙරතාති එවංනාමිකා. සොති සො

ත්වං. ඡන්තවාතන්ති වලාහකොපි තාව වාතෙන කමති, තස්ස පන සොපි වාතො නත්ථී, තෙනෙවමාහ. කමසීති පවත්තෙසි. අසමීති අප්පට්ඨෙ ආකාසෙ. වත්ථුකතාති වත්ථු විය පතිට්ඨා විය කතා. අනද්ධගුනං අපි දෙවතානන්ති යා පදසා අද්ධානං අගමනෙන අනද්ධගුනං දෙවතානං ඉද්ධි, සා අපි තව සුභාවිතාති පුච්ඡති. වෙභායසං ගම්මමාගම්මාති ආකාසෙ පවත්තං පදවීතිහාරං පටිච්ච නිස්සාය. “තිට්ඨසී”ති ඉමස්ස “කො වා තුව”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, එවං තිට්ඨමානො කො වා ත්වන්ති අත්ථො. යමෙතමත්ථන්ති යං එතං වදසි. ඉමස්ස “කිස්ස වා තාය”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, යං එතං කුම්භං කිණාපාති වදසි, කිස්ස වා තෙ අයං කුම්භොති අත්ථො.

තතො සක්කො “තෙන හි සුභාහි”ති වත්වා සුරාය දොසෙ දස්සෙන්නො ආහ –

36. “න සප්පිකුම්භො නපි තෙලකුම්භො, න ථාණිතස්ස න මධුස්ස කුම්භො; කුම්භස්ස වජ්ජාති අනප්පකාති, දොසෙ බහු කුම්භගතෙ සුභාපං.
37. “ගළෙයා යං පිත්වා පතෙ පපාතං, සොබ්භං ගුහං වන්දනියොළිගල්ලං; බහුමිපි භුඤ්ජෙයා අභොජනෙයාං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
38. “යං පිත්වා චිත්තස්මිං අනෙසමානො, ආභිණ්ඩති ගොරිව හක්ඛසාදී; අනාථමානො උපගායති නච්චති ව, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
39. “යං වෙ පිච්ඡිත්වා අවෙලොව නග්ගො, වරෙයා ගාමෙ විසිබන්තරාති; සම්මුල්ලභිත්තො අතිවෙලසායී, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
40. “යං පිත්වා උට්ඨාය පවෙධමානො, සීසඤ්ච බාහුඤ්ච පවාලයන්තො; සො නච්චති දාරුකට්ඨලකොව, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
41. “යං වෙ පිච්ඡිත්වා අග්ගිද්ධිසා සයන්ති, අථො සිගාලෙහිපි බාදිතාසෙ; බන්ධං වධං භොගජාතිඤ්චුපෙන්නි, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
42. “යං පිත්වා භාසෙයා අභාසනෙයාං, සභායමාසීනො අපෙතවත්ථො; සම්මක්ඛිනො වත්තගතො බ්බසන්නො, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
43. “යං වෙ පිච්ඡිත්වා උක්කට්ඨො ආවිලක්ඛො, මමෙව සබ්බපථවීති මඤ්ඤෙ; න මෙ සමො වාතුරන්තොපි රාජා, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
44. “මානාතිමානා කලහාති පෙසුණි, දුබ්බණ්ණිති නග්ගයිති පලායිති; වොරාන ධුත්තාන ගතී නිකෙතො, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
45. “ඉද්ධාති චීතාති කුලාති අස්සු, අනෙකසාහස්සධනාති ලොකෙ; උච්ඡින්නදායජ්ජකතාතිමාය, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
46. “ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං, බෙත්තං ගවං යත්ථ විනාසයන්ති; උච්ඡෙදනී චිත්තගතං කුලානං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
47. “යං වෙ පිත්වා දිත්තරූපොව පොසො, අක්කොසති මාතරං පිතරඤ්ච; සස්සුමිපි ගණ්ඨෙයා අථොපි සුණ්භං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
48. “යං වෙ පිත්වා දිත්තරූපොව නාරී, අක්කොසති සස්සුරං සාමිකඤ්ච; දාසමිපි ගණ්ඨෙ පරිවාරිකමිපි, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
49. “යං වෙ පිච්ඡිත්වා හනෙයා පොසො, ධම්මෙ ධීතං සමණං බ්බාහ්මණං වා; ගච්ඡෙ අපායමිපි තතොනිදානං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
50. “යං වෙ පිච්ඡිත්වා දුච්චරිතං වරන්ති, කායෙන වාචාය ව වෙතසා ව; නිරයං වජන්ති දුච්චරිතං වරිත්වා, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
51. “යං යාවමානා න ලහන්ති පුබ්බෙ, බහුං හිරඤ්ඤමිපි පරිච්චජන්තා; සො තං පිච්ඡිත්වා අලිකං භණාති, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
52. “යං වෙ පිත්වා පෙසනෙ පෙසියන්තො, අච්චායිකෙ කරණියමිති ජාතෙ; අත්ථමිපි සො නප්පජානාති චුත්තො, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
53. “හිරිමනාපි අහිරිකභාවං, පාතුං කරොන්ති මදනාය මත්තා; ධීරාපි සන්තා බහුකං භණන්ති, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
54. “යං වෙ පිත්වා එකථුපා සයන්ති, අනාසකා ථණ්ඩිලදුක්ඛසෙයාං; දුබ්බණ්ණියං ආයසකාඤ්චුපෙන්නි, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.
55. “යං වෙ පිත්වා පත්තබන්ධා සයන්ති, ගාවො කුට්ඨතාව න හි වාරුණියා; වෙගො නරෙන සුසභොරිව, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමීමං කිණාපං.

56. “යං මනුස්සා විවජ්ජන්ති, සප්පං ඝොරවිසම්ච;
තං ලොකෙ විසසමානං, කො නරො පාතුමරහති.
57. “යං වෙ පිත්වා අන්ධකවෙණ්ඩපුත්තා, සමුද්දන්තරෙ පරිවාරයන්තා;
උපක්කමුං මුසලෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.
58. “යං වෙ පිත්වා පුබ්බදෙවා පමත්තා, තිදිවා චුතා සස්සනියා සමායා;
තං තාදිසං මජ්ජමිමං නිරත්ථකං, ජානං මහාරාජ කථං පිවෙය්‍ය.
59. “නයිමස්මිං කුම්භස්මිං දධි වා මධු වා, එවං අභිඤ්ඤාය කිණාහි රාජ;
එවඤ්ඤිමං කුම්භගතා මයා තෙ, අක්ඛාතරූපං තව සබ්බමිත්තා”ති.

තත්ථ වජ්ජානීති ආදීනවා. ගලෙය්‍යාති ගච්ඡන්තො පදෙ පදෙ පරිවත්තෙය්‍ය. යං පිත්වා පතෙති යං පිවිත්වා පතෙය්‍ය. සොබ්බන්ති ආවාටං. වන්දනියොළිගල්ලන්ති වන්දනිකඤ්ච ඔළිගල්ලඤ්ච. අභොජනෙය්‍යන්ති භුඤ්ජිතුං අයුත්තං. අනෙසමානොති අනිස්සරො. ගොරිවාති ගොණො විය. හක්ඛසාදීති පුරාණකසට්ඨාදකො, යථා සො තත්ථ තත්ථ හක්ඛසං පරියෙසන්තො ආභිණ්ඩති, එවං ආභිණ්ඩතිති අත්ථො. අනාථමානොති නිරවස්සයො අනාථො විය. උපගායතීති අඤ්ඤං ගායන්තං දිස්වා උපගන්ත්වා ගායති. අවෙලොවාති අවෙලකො විය. විසිබන්තරානීති අන්තරවිටීයො. අතිවෙලසායීති අතිවිරම්පි නිද්දං ඔක්කමෙය්‍ය. “අතිවෙලවාරි”තිපි පාඨො, අතිවෙලවාරි හුත්වා වරෙය්‍යාති අත්ථො.

දාරුකටල්ලකො වාති දාරුමයයන්තරූපකං විය. භොගජානිඤ්චුපෙන්නීති භොගජානිඤ්ච උපෙන්නි, පාණානිපාතාදීනි කත්වා දණ්ඩපිළිතා ධනජානිඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච වධබන්ධනාදිදුක්ඛං පාපුණන්තිති අත්ථො. වන්තගතොති අත්තනො වන්තස්මිං ගතො. බ්‍යසන්තොති බ්‍යසනාපන්තො. “විසන්තො”තිපි පාඨො, තස්මිං වන්තෙ ඔසන්තොති අත්ථො. උක්කට්ඨොති අහං මහායොධො, කො මයා සදිසො අත්ථීති එවං උක්කංසගතො හුත්වා. ආවිලක්ඛොති රත්තක්ඛො. සබ්බපථවීති සබ්බා පථවී. “සබ්බපුච්චි”තිපි පාඨො. වාතුරන්තොති වතුසමුද්දපරියන්තාය පථවියා ඉස්සරො. මානාතිමානාති මානකාරිකා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. ගතීති නිබ්බන්ති. නිකෙතොති නිවාසො. තස්සා පුණ්ණන්ති යා එවරූපා, තස්සා පුණ්ණං. ඉද්ධානීති සමිද්ධානි. භීතානීති වත්ථාලඛිකාරකප්පහණ්ඩෙහි පුජ්ඣිතානි. උච්ඡින්නදායප්පකතානීති උච්ඡින්නදායාදානි නිද්ධනානි කතානි. යත්ථ විනාසයන්තීති යං නිස්සාය යත්ථ පතිට්ඨිතා, එවං බහුමිපි ධනධඤ්ඤාදිසාපතෙය්‍යං නාසයන්ති, කපණා භොන්ති.

දිත්තරූපොති දප්පිතරූපො. ගණ්ඨෙය්‍යාති හරියසඤ්ඤාය කිලෙසවසෙන හත්ථෙ ගණ්ඨෙය්‍ය. දාසමිපි ගණ්ඨෙති අත්තනො දාසමිපි කිලෙසවසෙන “සාමිකො මෙ”ති ගණ්ඨෙය්‍ය. පිවිත්වානාති පිවිත්වා. දුච්චරිතං වරිත්වාති එවං තිහි ද්වාරෙහි දසවිධමිපි අකුසලං කත්වා. යං යාවමානාති යං පුරිසං පුබ්බෙ සුරං අපිචන්තං බහුං හිරඤ්ඤං පරිච්චජන්තා මුසාවාදං කරොහීති යාවමානා න ලහන්ති. පිත්වාති පිවිත්වා යීතො. නප්පජානාති චුත්තොති “කෙනට්ඨෙන ආගතොසි”ති චුත්තො සාසනස්ස දුග්ගතිත්තා තං අත්ථං න ජානාති. හිරිමනාපීති හිරියුත්තවිත්තාපි. එකථුපාති සුකරපොතකා විය භීතජව්වෙහිපි සද්ධිං එකරාසී හුත්වා. අනාසකාති නිරාහාරා. ථණ්ඩිලදුක්ඛසෙය්‍යන්ති භූමියං දුක්ඛසෙය්‍යං සයන්ති. ආයසකාන්ති ගරහං.

පත්තබන්ධාති පතිතක්ඛන්ධා. කුම්භතාවාති ගීවාය බද්ධෙන කුට්ටෙන හතා ගාවො විය, යථා තා තිණං අබාදන්තියො පානියං අපිවන්තියො සයන්ති, තථා සයන්තීති අත්ථො. ඝොරවිසම්චාති ඝොරවිසං විය. විසසමානන්ති විසසදිසං. අන්ධකවෙණ්ඩපුත්තාති දස භාතිකරාජානො. උපක්කමුත්ති පහරිංසු. පුබ්බදෙවාති අසුරා. තිදිවාති තාවතිංසදෙවලොකා. සස්සනියාති සස්සනා, දීඝායුකභාවෙන නිව්වසම්මතා දෙවලොකාති අත්ථො. සමායාති සද්ධිං අසුරමායාහි. ජානන්ති එවං “නිරත්ථකං එත”න්ති ජානන්තො කුම්භාදිසො පණ්ඩිතො පුරිසො කථං පිවෙය්‍ය. කුම්භගතා මයාති කුම්භගතං මයා, අයමෙව වා පාඨො. අක්ඛාතරූපන්ති සභාවතො අක්ඛාතං.

තං සුත්වා රාජා සුරාය ආදීනවං ඤත්වා තුට්ඨො සක්කස්ස ථුතිං කරොන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

60. “න මෙ පිතා වා අථවාපි මාතා, එතාදිසා යාදිසකො තුවංසි;
හිතානුකම්පි පරමත්ථකාමො, සොහං කරිස්සං වචනං තවජ්ජ.
61. “දදාමි තෙ ගාමවරානි පඤ්ච, දාසිසතං සත්ත ගවංසතානි;
ආපඤ්ඤයුත්තෙ ව රටෙ දස ඉමෙ, ආවරියො හොසි මමත්ථකාමො”ති.

තත්ථ ගාමවරානීති, බ්‍රාහ්මණ, ආවරියස්ස නාම ආවරියභාගො ඉච්ඡිතබ්බො, සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකෙ තුය්හං පඤ්ච ගාමෙ දදාමිති වදන්ති. දස ඉමෙති ඉමෙ දස පුරතො යීතෙ කඤ්චනවිචිත්තෙ රටෙ දස්සෙන්නො එවමාහ.

තං සුත්වා සක්කො දෙවත්තභාවං දස්සෙත්වා අත්තානං ජානාපෙන්නො ආකාසෙ යත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

62. “තවෙව දාසිසතමත්ථු රාජ, ගාමා ව ගාවො ව තවෙව හොන්තු;
ආජඤ්ඤයුත්තා ව රථා තවෙව, සක්කොහමස්මී තිදසානමින්දො.

63. “මංසොදනං සප්පිපායාසං භුඤ්ජ, බාදස්සු ව ත්වං මධුමාසපුට්ඨෙ;
එවං තුවං ධම්මරතො ජනින්ද, අනින්දිතො සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති.

තත්ථ එවං තුවං ධම්මරතොති එවං ත්වං නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජන්තො සුරාපානා විරතො තිණි දුච්චරිතානි පහාය තිව්ධසුවරිතධම්මරතො හුත්වා කෙනචි අනින්දිතො සග්ගට්ඨානං උපෙහීති.

ඉති සක්කො තස්ස ඔවාදං දත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. සොපි සුරං අපිචිත්වා සුරාභාජනානි හින්දාපෙත්වා සීලං සමාදාය දානං දත්වා සග්ගපරායණො අහොසි. ජම්බුදීපෙපි අනුක්කමෙන සුරාපානං වෙසුල්ලප්පත්තං ජාතං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[513] 3. ජයද්දිසජාතකවණ්ණනා කුම්භජාතකවණ්ණනා දුතියා.

විරස්සං වත මෙනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකභික්ඛුං ආරභ්භ කට්ඨෙසි.
පච්චුප්පන්තවත්ථු සාමජාතකසදිසං (ජා. 2.22.296 ආදයො). තදා පන සත්ථා “පොරාණකපණ්ඩිතා කඤ්චනමාලං සෙනච්ඡත්තං පහාය මාතාපිතරො පොසෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පඤ්චාලො නාම රාජා අහොසි. තස්ස අග්ගමහෙසී ගබ්භං පටිලභිත්වා පුත්තං විජායි. තස්සා පුරිමභවෙ එකා සපත්තිකා කුප්පකිත්වා “තුය්හං ජාතං ජාතං පජං බාදිතුං සමත්ථා භවිස්සාමි”ති පත්ථනං යපෙත්වා යක්ඛිනී අහොසි. සා තදා ඔකාසං ලභිත්වා තස්සා පස්සන්තියාව තං අල්ලමංසපෙසිවණ්ණං කුමාරකං ගහෙත්වා මුරුමුරායන්ති බාදිත්වා පක්කාමි. දුතියවාරෙපි තට්ඨ අකාසී. තතියවාරෙ පන තස්සා පසුතිසරං පට්ටියකාලෙ ගෙහං පරිවාරෙත්වා ගාල්භං ආරක්ඛං අකංසු. විජාතදිවසෙ යක්ඛිනී ආගන්ත්වා පුන දාරකං අග්ගහෙසි. දෙවි “යක්ඛිනී”ති මහාසද්දමකාසී. ආවුධගත්ථා පුරිසා ආගන්ත්වා දෙවියා දින්තසඤ්ඤාය යක්ඛිනීං අනුබන්ධිංසු. සා බාදිතුං ඔකාසං අලභන්ති තතො පලායිත්වා උදකනිද්ධමනං පාවිසී. දාරකො මාතුසඤ්ඤාය තස්සා ථනං මුඛෙන ගණ්හී. සා පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා තතො පලායිත්වා සුසානං ගන්ත්වා දාරකං පාසාණලෙණෙ යපෙත්වා පටිජග්ගී. අපස්ස අනුක්කමෙන වඩ්ඪමානස්ස මනුස්සමංසං ආහරිත්වා අදාසී. උහොපි මනුස්සමංසං බාදිත්වා තත්ථ වසිංසු. දාරකො අත්තනො මනුස්සභාවං න ජානාති “යක්ඛිනීපුත්තොස්මි”ති සඤ්ඤාය. සො අත්තභාවං ජහිත්වා අන්තරධායිතුං න සක්කොති. අපස්ස සා අන්තරධානත්ථාය එකං මූලං අදාසී. සො මූලානුභාවෙන අන්තරධායිත්වා මනුස්සමංසං බාදන්තො විචරති. යක්ඛිනී වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස වෙය්‍යාවච්චත්ථාය ගතා තත්ථෙව කාලමකාසී. දෙවිපි වතුත්ථවාරෙ අඤ්ඤං පුත්තං විජායී. සො යක්ඛිනියා මුත්තත්තා අරොගො අහොසී. පච්චාමිත්තං යක්ඛිනීං ජීනිත්වා ජාතත්තා “ජයද්දිසකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිප්ථන්තිං පත්වා ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජමනුසාසී.

තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බන්ති, “අලීනසත්තුකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො උග්ගහිතසබ්බසිප්පො උපරාජා අහොසී. සොපි යක්ඛිනීපුත්තො අපරභාගෙ පමාදෙන තං මූලං නාසෙත්වා අන්තරධායිතුං අසක්කොන්තො දිස්සමානරූපොව සුසානෙ මනුස්සමංසං බාදී. මනුස්සා තං දිස්වා හීතා ආගන්ත්වා රඤ්ඤො උපක්කොසිංසු “දෙව එකො යක්ඛො දිස්සමානරූපො සුසානෙ මනුස්සමංසං බාදති, සො අනුක්කමෙන නගරං පවිසිත්වා මනුස්සෙ මාරෙත්වා බාදිස්සති, තං ගාභාපෙතුං වට්ටති”ති. රාජා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “ගණ්භට්ඨන”න්ති ආණාපෙසී. බලකායො ගන්ත්වා සුසානං පරිවාරෙත්වා අට්ඨාසී. යක්ඛිනීපුත්තො නග්ගො උබ්බිග්ගරූපො මරණභයහීතො විරචන්තො මනුස්සානං අන්තරං පක්ඛන්දි. මනුස්සා “යක්ඛො”ති මරණභයහීතා ද්විධා භිජ්ජිංසු. සොපි තතො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පාවිසී, න පුන මනුස්සපථං ආගච්ඡී. සො එකං මහාවත්තනිඅට්ඨං නිස්සාය මග්ගපට්ටපන්නෙසු මනුස්සෙසු එකෙකං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මාරෙත්වා බාදන්තො එකස්මිං නිග්‍රොධමූලෙ වාසං කප්පෙසී.

අට්ඨෙකො සත්ථවාහබ්‍රාහ්මණො අට්ටිපාලානං සහස්සං දත්වා පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි තං මග්ගං පටිපජ්ජී. මනුස්සයක්ඛො විරචන්තො පක්ඛන්දි, හීතා මනුස්සා උරෙන නිපජ්ජිංසු. සො බ්‍රාහ්මණං ගහෙත්වා පලායන්තො බාණ්ණා පාදෙ විද්ධො අට්ටිපාලෙසු අනුබන්ධන්තෙසු බ්‍රාහ්මණං ඡඩ්ඛෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානරුක්ඛමූලෙ නිපජ්ජී. තස්ස තත්ථ නිපන්තස්ස සත්තමෙ දිවසෙ ජයද්දිසරාජා මීගවධං ආණාපෙත්වා නගරා නික්ඛමි. තං නගරා නික්ඛන්තමත්තමෙව තක්කසිලවාසී නන්දො නාම මාතුපොසකබ්‍රාහ්මණො වතස්සො සතාරභගාථායො ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං අද්දස. රාජා “නිවත්තිත්වා සුණ්ඤ්ඤාමි”ති තස්ස නිවාසගෙහං දාපෙත්වා මීගවං ගන්ත්වා “යස්ස පස්සෙන මීගො පලායති, තස්සෙව ගීවා”ති ආහ. අට්ඨෙකො පසදමීගො උට්ඨන්තිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ගන්ත්වා පලායී. අමච්චා පරිභාසං කරිංසු. රාජා බග්ගං ගහෙත්වා තං අනුබන්ධිත්වා තියොජනමත්ථකෙ පත්වා බග්ගෙන පහරිත්වා ද්වෙ බණ්ඩානි කරිත්වා කාජෙනාදාය ආගච්ඡන්තො මනුස්සයක්ඛස්ස නිපන්තට්ඨානං පත්වා දබ්බතිණෙසු

නිසිදිත්වා ලොකං විස්සමිත්වා ගන්තුං ආරභි. අප් නං සො උට්ඨාය “නිට්ඨ කුභිං ගච්ඡසි, භක්ඛොසි මෙ”ති භත්ථෙ ගහෙත්වා පට්ඨං ගාථමාහ –

64. “චිරස්සං වත මෙ උදපාදි අප්ප, භක්ඛො මහා සත්තමිහත්තකාලෙ;
කුතොසි කොවාසි තදිඨස ඩුභි, ආචික්ඛ ජාතිං විදිතො යථාසි”ති.

තත්ථ භක්ඛො මහාති මහාභක්ඛො. සත්තමිහත්තකාලෙති පාටිපදනො පට්ඨාය නිරාභාරස්ස සත්තමියං භත්තකාලෙ. කුතොසිති කුතො ආගතොසිති.

රාජා යක්ඛං දිස්වා භිතො උරුත්ථමිහං පත්වා පලායිතුං නාසක්ඛි, සතිං පන පච්චුපට්ඨාපෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

65. “පඤ්චාලරාජා මිගවං පච්චියො, ජයද්දිසො නාම යදිස්සුතො තෙ;
වරාමි කච්ඡානි වනානි වාහං, පසදං ඉමං බාද මමප්ප මුඤ්චා”ති.

තත්ථ මිගවං පච්චියොති මිගවධාය රට්ඨා නික්ඛන්තො. කච්ඡානීති පබ්බතපස්සානි. පසදන්ති පසදමිගං.

තං සුත්වා යක්ඛො තතියං ගාථමාහ –

66. “සෙනෙව ත්වං පණසි සස්සමානො, මමෙස භක්ඛො පසදො යං වදෙසි;
තං බාදියාන පසදං ජිසඤ්ඤං, බාදිස්සං පච්ඡා න විලාපකාලො”ති.

තත්ථ සෙනෙවාති මම සන්තකෙනෙව. පණසිති වොහරසි අත්තානං වික්කිණාසි. සස්සමානොති විහිංසයමානො. තං බාදියානාති තං පට්ඨං බාදිත්වා. ජිසඤ්ඤන්ති සසිතුකාමො. බාදිස්සන්ති එතං පච්ඡා බාදිස්සාමි. න විලාපකාලොති මා විලපි. නායං විලාපකාලොති වදති.

තං සුත්වා රාජා නන්දබ්‍රාහ්මණං සරිත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ –

67. “න වත්ථි මොක්ඛො මම නික්කයෙන, ගන්ත්වාන පච්ඡාගමනාය පණ්ඨෙ;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජිස්ස”න්ති.

තත්ථ න වත්ථිති න වෙ මය්හං නික්කයෙන විමොක්ඛො අත්ථි. ගන්ත්වානාති එවං සන්තෙ අප්ප ඉමං මිගමංසං බාදිත්වා මම නගරං ගන්ත්වා. පණ්ඨෙති පගෙයෙව, ස්වෙව පාතරාසකාලෙ පච්චාගමනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්භාහිති අධිප්පායො. තං සඬගරන්ති මයා “ධනං තෙ දස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණස්ස සඬගරො කතො, තං තස්ස දත්වා ඉමං මයා චුත්තං සච්චං අනුරක්ඛන්තො අහං පුන ආගමිස්සාමිති අත්ථො.

තං සුත්වා යක්ඛො පඤ්චමං ගාථමාහ –

68. “කිං කම්මජාතං අනුතප්පතෙ ත්වං, පත්තං සමීපං මරණස්ස රාජ;
ආචික්ඛ මෙ තං අපි සක්කුණෙමු, අනුජානිතුං ආගමනාය පණ්ඨෙ”ති.

තත්ථ කම්මමෙව කම්මජාතං. අනුතප්පතෙති තං අනුතප්පති. පත්තන්ති උපගතං. අපි සක්කුණෙමුති අපි නාම තං තව සොකකාරණං සුත්වා පාතොව ආගමනාය තං අනුජානිතුං සක්කුණෙයාමාති අත්ථො.

රාජා තං කාරණං කථෙත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

69. “කතා මයා බ්‍රාහ්මණස්ස ධනාසා, තං සඬගරං පටිමුක්කං න මුත්තං;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජිස්ස”න්ති.

තත්ථ පටිමුක්කං න මුත්තන්ති වතස්සො සතාරහා ගාථා සුත්වා “ධනං තෙ දස්සාමි”ති පටිඤ්ඤාය මයා අත්තති පටිමුඤ්චිත්වා යපිතං, න පන තං මුත්තං ධනස්ස අදින්නන්තා.

තං සුත්වා යක්ඛො සත්තමං ගාථමාහ –

70. “යා තෙ කතා බ්‍රාහ්මණස්ස ධනාසා, තං සඬගරං පටිමුක්කං න මුත්තං;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජස්සු”ති.

තත්ථ පුනරාවජස්සුති පුන ආගච්ඡස්සු.

එවඤ්ච පන වත්වා රාජානං විස්සජ්ජෙසි. සො තෙන විස්සට්ඨො “ත්වං මා වින්තසි, අහං පාතොව ආගමිස්සාමි”ති වත්වා මග්ගනිමිත්තානි සල්ලක්ඛෙත්තො අත්තනො බලකායං උපගන්ත්වා බලකායපරිවුතො නගරං

පවිසිත්වා නන්ද්‍රාණ්මණං පක්කොසාපෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා තා ගාථා සුත්වා වත්තාරි සහස්සානි දත්වා යානං ආරොපෙත්වා “ඉමං තක්කසිලමෙව නෙටා”ති මනුස්සෙ දත්වා බ්‍රාහ්මණං උයොයාපෙත්වා දුතියදිවසෙ පටිගන්තුකාමො හුත්වා පුත්තං ආමන්තෙත්වා අනුසාසි. තමත්ථං දීපෙන්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

71. “මුත්තොව සො පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං කාමකාමී;
තං සඨගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, ආමන්තසී පුත්තමලිනසත්තුං.

72. “අප්පෙව රජ්ජං අභිසිඤ්චයස්සු, ධම්මං වර සෙසු පරෙසු වාසි;
අධම්මකාරො ව තෙ මාහු රටියෙ, ගච්ඡාමහං පොරිසාදස්ස ඤත්තෙ”ති.

තත්ථ අලිනසත්තුන්ති එවංනාමකං කුමාරං. පාළියං පන “අරිනසත්තු”න්ති ලිඛිතං. අප්පෙව රජ්ජන්ති පුත්ත රජ්ජං තෙ දම්මී, ත්වං අප්පෙව මුද්ධනි අභිසෙකං අභිසිඤ්චයස්සු. ඤත්තෙති අභ්‍යාසෙ, සන්තිකෙති අත්ථො.

තං සුත්වා කුමාරො දසමං ගාථමාහ -

73. “කිං කම්ම කුබ්බං තව දෙව පාව, නාරාධයී තං තදිච්ඡාමී සොතුං;
යමජ්ජ රජ්ජමිහි උදස්සයෙ තුවං, රජ්ජමිහි නිච්ඡෙය්‍යං, තයා විනාහ”න්ති.

තත්ථ කුබ්බන්ති කරොන්තො. යමජ්ජානි යෙන අනාරාධකම්මෙන අජ්ජ මං රජ්ජමිහි ත්වං උදස්සයෙ උස්සාපෙසි පතිට්ඨාපෙසි, තං මෙ ආචික්ඛ, අහඤ්ඡි තයා විනා රජ්ජමිහි න ඉච්ඡාමිති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා අනන්තරං ගාථමාහ -

74. “න කම්මුනා වා වචසාව තාත, අපරාධිනොහං තුවියං සරාමී;
සන්ධිඤ්ච කත්වා පුරිසාදකෙන, සච්චානුරක්ඛී පුනාහං ගම්ස්ස”න්ති.

තත්ථ අපරාධිනොති අපරාධං ඉතො. තුවියන්ති තව සන්තකං. ඉදං චුත්තං හොති - තාත, අහං ඉතො තව කම්මතො වා තව වචනතො වා කිඤ්චි මම අජ්ජියං අපරාධං න සරාමිති. සන්ධිඤ්ච කත්වානි මං පන මීගවං ගතං එකො යක්ඛො “බාදිස්සාමී”ති ගණ්ඨි. අථාහං බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මකථං සුත්වා තස්ස සක්කාරං කත්වා “ස්වෙ තව පාතරාසකාලෙ ආගම්ස්සාමී”ති තෙන පුරිසාදකෙන සන්ධිං සච්චං කත්වා ආගතො, තස්මා තං සච්චං අනුරක්ඛන්තො පුන තත්ථ ගම්ස්සාමී, ත්වං රජ්ජං කාරෙහිති වදති.

තං සුත්වා කුමාරො ගාථමාහ -

75. “අහං ගම්ස්සාමී ඉධෙව හොහි, නත්ථී තතො ජීවතො විජ්ජමොක්ඛො;
සවෙ තුවං ගච්ඡසියෙව රාජ, අහමිහි ගච්ඡාමී උහො න හොමා”ති.

තත්ථ ඉධෙවානි ත්වං ඉධෙව හොති. තතොති තස්ස සන්තිකා ජීවන්තස්ස මොක්ඛො නාම නත්ථී. උහොති එවං සන්තෙ උහොපි න හචිස්සාම.

තං සුත්වා රාජා ගාථමාහ -

76. “අද්ධා හි තාත සතානෙස ධම්මො, මරණා ව මෙ දුක්ඛතරං තදස්ස;
කම්මාසපාදො තං යදා පචිත්වා, පසය්හ බාදෙ හිදා රුක්ඛසුලෙ”ති.

තස්සත්ථො - අද්ධා එකංසෙන එස, තාත, සතානං පණ්ඩිතානං ධම්මො සභාවො, යුත්තං ත්වං වදසි, අපි ව බො පන මය්හං මරණතොපෙන දුක්ඛතරං අස්ස, යදා තං සො කම්මාසපාදො. හිදා රුක්ඛසුලෙති තිබ්බරුක්ඛසුලෙ හිත්වා පචිත්වා පසය්හ බලක්කාරෙන බාදෙය්‍යාති.

තං සුත්වා කුමාරො ගාථමාහ -

77. “පාණෙන තෙ පාණමහං නිමිස්සං, මා ත්වං අගා පොරිසාදස්ස ඤත්තෙ;
එවඤ්ච තෙ පාණමහං නිමිස්සං, තස්මා මහං ජීවිතස්ස වණ්ණෙමි”ති.

තත්ථ නිමිස්සන්ති අහං ඉධෙව තව පාණෙන මම පාණං පරිවත්තෙස්සං. තස්මානි යස්මා එතං පාණං තව පාණෙනාහං නිමිස්සං, තස්මා තව ජීවිතස්සත්ථාය මම මරණං වණ්ණෙමි මරණමෙව වරෙමි, ඉච්ඡාමිති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා පුත්තස්ස බලං ජානන්තො “සාධු තාත, ගච්ඡාහි”ති සම්පට්ඨි. සො මාතාපිතරො වන්දිත්වා නගරමිහා නික්ඛමී. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා උපඨස්සගාථමාහ -

78. තො හවෙ ධිතිමා රාජපුත්තො, වන්දිත්වා මාතු ව පිතු ව පාදෙ”ති.

තත්ථ පාදෙති පාදෙ වන්දිත්වා නික්ඛන්තොති අත්ථො;

අථස්ස මාතෘපිතරොපි හගිනීපි හරියාපි අමච්චපරිජනෙහි සද්ධිංයෙව නික්ඛමිංසු. සො නගරා නික්ඛමිත්වා පිතරං මග්ගං පුච්ඡිත්වා සුට්ඨු වචන්ථපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා සෙසානං ඔවාදං දත්වා අච්ඡමිහිතො කෙසරසීහො විය මග්ගං ආරුය්භ යක්ඛාවාසං පායාසි. තං ගච්ඡන්තං දිස්වා මාතා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති පථවියං පති. පිතා බාහා පග්ගය්භ මහන්තෙන සද්දෙන කන්දි. තමපි අත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා –

“දුබ්බිකා මාතා නිපතා පථබ්බා, පිතාස්ස පග්ගය්භ භුජානි කන්දති”ති. –

උපඨස්ථාථං වත්වා තස්ස පිතරා පයුත්තං ආසීසවාදං අභිවාදනවාදං මාතරා හගිනීහරියාහි ව කතං සච්චකිරියං පකාසෙන්නො අපරාපි වතස්සො ගාථා අභාසි –

79. “තං ගච්ඡන්තං තාව පිතා විදිත්වා, පරමමුඛො වන්දති පඤ්ජලිකො;
සොමො ව රාජා වරුණො ව රාජා, පජාපති වන්දිමා සූරියො ව;
එතෙහි ගුත්තො පුරිසාදකම්භා, අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි තාත.

80. “යං දණ්ඩකිරඤ්ඤො ගතස්ස මාතා, රාමස්සකාසි සොත්ථානං සුගුත්තා;
තං තෙ අභං සොත්ථානං කරොමි, එතෙන සච්චෙන සරන්තු දෙවා;
අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි පුත්ත.

81. “ආචී රහො වාපි මනොපදොසං, නාහං සරෙ ජාතු මලීනසත්තෙ;
එතෙන සච්චෙන සරන්තු දෙවා, අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි භාතික.

82. “යස්මා ව මෙ අනධිමනොසි සාමි, න වාපි මෙ මනසා අප්පියොසි;
එතෙන සච්චෙන සරන්තු දෙවා, අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි සාමි”ති.

තත්ථ පරමමුඛොති අයං මෙ පුත්තො පරමමුඛො මාතෘපිතරො වන්දිත්වා ගච්ඡති, ඉති එතං පරමමුඛං ගච්ඡන්තං දිස්වා විදිත්වා. පඤ්ජලිකොති තස්මිං කාලෙ සිරසි අඤ්ජලිං යථෙත්වා වන්දති දෙවතා නමස්සති. පුරිසාදකම්භාති පුරිසාදස්ස සන්තිකා තෙන අනුඤ්ඤාතො සොත්ථිතා පච්චෙහි.

රාමස්සකාසිති රාමස්ස අකාසි. එකො කිර බාරාණසිවාසි රාමො නාම මාතුපොසකො මාතෘපිතරො පටිජග්ගන්තො වොහාරත්ථාය ගතො දණ්ඩකිරඤ්ඤො විජිතෙ කුම්භවතීනගරං ගන්ත්වා නවච්චිධෙන වස්සෙන සකලරට්ඨෙ විනාසියමානෙ මාතෘපිතූනං ගුණං සරි. අථ නං මාතුපට්ඨානකම්මස්ස ඵලෙන දෙවතා සොත්ථිතා ආනයිත්වා මාතු අදංසු. තං කාරණං සුතවසෙනාහරිත්වා එවමාහ. සොත්ථානන්ති සොත්ථිභාවං. තං පත කිඤ්චාපි දෙවතා කරිංසු, මාතුපට්ඨානං නිස්සාය නිබ්බන්තත්තා පත මාතා අකාසිති වුත්තං. තං තෙ අභන්ති අභමිපි තෙ තමෙව සොත්ථානං කරොමි, මං නිස්සාය තථෙව තව සොත්ථිභාවො භොතුති අත්ථො. අථ වා කරොමිති ඉච්ඡාමි. එතෙන සච්චෙනාති සවෙ දෙවතාහි තස්ස සොත්ථිතා ආනිතභාවො සච්චො, එතෙන සච්චෙන මමපි පුත්තං සරන්තු දෙවා , රාමං විය තමපි ආහරිත්වා මම දස්සන්තුති අත්ථො. අනුඤ්ඤාතොති පොරියාදෙන “ගච්ඡා”ති අනුඤ්ඤාතො දෙවතානං ආනුභාවෙන සොත්ථි පටිආගච්ඡ පුත්තාති වදති.

ජාතු මලීනසත්තෙති ජාතු එකංසෙන අලීනසත්තෙ මම භාතිකෙ අභං සම්මුඛො වා පරමමුඛො වා මනොපදොසං න සරාමි, න මයා තමහි මනොපදොසො කතපුබ්බොති එවමස්ස කතිට්ඨා සච්චමකාසි. යස්මා ව මෙ අනධිමනොසි , සාමීති මම, සාමි අලීනසත්තු යස්මා ත්වං අනධිමනොසි, මං අභිභවිත්වා අතික්කමිත්වා අඤ්ඤං මනෙන න පත්ථෙසි. න වාපි මෙ මනසා අප්පියොසිති මය්හමපි ව මනසා ත්වං අප්පියො න භොසි, අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසංවාසාව මයන්ති එවමස්ස අග්ගමහෙසි සච්චමකාසි.

කුමාරොපි පිතරා අක්ඛාතනයෙන රක්ඛාවාසමග්ගං පටිපජ්ජි. යක්ඛොපි “බත්තියා නාම බහුමායා භොන්ති, කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති රුක්ඛං අභිරුහිත්වා රඤ්ඤො ආගමනං ඔලොකෙන්නො නිසිදි. සො කුමාරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “පිතරං නිවත්තෙත්වා පුත්තො ආගතො භවිස්සති, නත්ථි මෙ භය”න්ති ඔතරිත්වා තස්ස පිට්ඨිං දස්සෙන්නො නිසිදි. සො ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. අථ යක්ඛො ගාථමාහ –

83. “බ්‍රහ් උජු වාරුමුඛො කුතොසි, න මං පජානාසි වනෙ වසන්තං;
ලුද්දං මං ඤත්වා ‘පුරිසාදකො’සි, කො සොත්ථිමාජානමිධාවජෙය්‍යා”ති.

තත්ථ කො සොත්ථිමාජානමිධාවජෙය්‍යාති කුමාර කො නාම පුරිසො අත්තනො සොත්ථිභාවං ජානන්තො ඉච්ඡන්තො ඉධාගච්ඡෙය්‍ය, ත්වං අජානන්තො ආගතො මඤ්ඤෙති.

තං සුත්වා කුමාරො ගාථමාහ –

84. “ජානාමි ලුද්ද පුරිසාදකො ත්වං, න තං න ජානාමි වනෙ වසන්තං;
අභඤ්ච පුත්තොස්මි ජයද්දිසස්ස, මමජ්ජ ඛාද පිතුනො පමොක්ඛා”ති.

තත්ථ පමොක්ඛාති පමොක්ඛහෙනු අභං පිතු ජීවිතං දත්වා ඉධාගතො, තස්මා තං මුඤ්ච, මං බාදාහිති අත්ථො.

තතො යක්ඛො ගාථමාහ –

85. “ජානාමි පුත්තොති ජයද්දිසස්ස, තථා හි වො මුඛවණ්ණො උභින්නං;
සුදුක්කරඤ්ඤෙව කතං තවෙදං, යො මත්තුමිච්ඡෙ පිතුනො පමොක්ඛා”ති.

තත්ථ තථා හි වොති තාදිසො වො තුමිභාකං. උභින්නමිපි සදිසොව මුඛවණ්ණො හොතිති අත්ථො. කතං තවෙදන්ති ඉදං තව කම්මං සුදුක්කරං.

තතො කුමාරො ගාථමාහ –

86. “න දුක්කරං කිඤ්චි මහෙත්ථ මඤ්ඤෙ, යො මත්තුමිච්ඡෙ පිතුනො පමොක්ඛා;
මාතු ච හෙතු පරලොක ගන්ත්වා, සුඛෙන සග්ගෙන ච සම්පයුත්තො”ති.

තත්ථ කිඤ්චි මහෙත්ථ මඤ්ඤෙති කිඤ්චි අභං එත්ථ න මඤ්ඤාමි. ඉදං චුත්තං හොති – යක්ඛ යො පුග්ගලො පිතු වා පමොක්ඛත්ථාය මාතු වා හෙතු පරලොකං ගන්ත්වා සුඛෙන සග්ගෙන නිබ්බත්තකසුඛෙන සම්පයුත්තො භවිතුං මත්තුමිච්ඡෙ මරිතුං ඉච්ඡති, තස්මා අභං එත්ථ මාතාපිතුනං අත්ථාය ජීවිතපරිච්චාගෙ කිඤ්චි දුක්කරං න මඤ්ඤාමිති.

තං සුත්වා යක්ඛො “කුමාර, මරණස්ස අභයානකසත්තො නාම නත්ථී, ත්වං කස්මා න භායසී”ති පුච්ඡී. සො තස්ස කටේත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසී –

87. “අභඤ්ච බො අත්තනො පාපකිරියං, ආචී රහො වාපි සරෙ න ජාතු;
සඬ්ඛාතජාතිමරණොභමස්මි, යටෙව මෙ ඉධ තථා පරත්ථං.
88. “බාදජ්ජ මං දානි මහානුභාව, කරස්සු කිච්චානි ඉමං සරිරං;
රුක්ඛස්ස වා තෙ පපතාමි අග්ගා, ඡාදයමානො මය්හං ත්වමදෙසි මංස”න්ති.

තත්ථ සරෙ න ජාතුති එකංසෙනෙව න සරාමි. සඬ්ඛාතජාතිමරණොභමස්මිති අභං ඤාණෙන සුපරිච්ඡින්නජාතිමරණො, ජාතසත්තො අමරණධම්මො නාම නත්ථීති ජානාමි. යටෙව මෙ ඉධානි යටෙව මම ඉධ, තථා පරලොකෙ, යථා ච පරලොකෙ, තථා ඉධාපි මරණතො මුත්ති නාම නත්ථීති ඉදමිපි මම ඤාණෙන සුපරිච්ඡින්නං. කරස්සු කිච්චානිති ඉමිනා සරිරෙන කත්තබ්බකිච්චානි කර, ඉමං තෙ මයා නිස්සට්ඨං සරිරං. ඡාදයමානො මය්හං ත්වමදෙසි මංසන්ති මයි රුක්ඛග්ගා පතිත්වා මතෙ මම සරිරතො ත්වං ඡාදයමානො රොචයමානො යං යං ඉච්ඡසී, තං මංසං අදෙසී, බාදෙයාසීති අත්ථො.

යක්ඛො තස්ස වචනං සුත්වා හීතො හුත්වා “න සක්කා ඉමස්ස මංසං බාදිතුං, උපායෙන නං පලාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා ඉමං ගාථමාහ –

89. “ඉදඤ්ච තෙ රුච්චති රාජපුත්ත, වජෙසි පාණං පිතුනො පමොක්ඛා;
තස්මා හි සො ත්වං තරමානරූපො, සම්භඤ්ජ කට්ඨානි ජලෙහි අග්ගි”න්ති.

තත්ථ ජලෙහිති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සාරදාරූනි ආභරිත්වා අග්ගිං ජාලෙන්වා නිද්ධුමෙ අඬ්ගාරෙ කර, තත්ථ තෙ මංසං පචිත්වා බාදිස්සාමිති දීපෙති.

සො තථා කත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසී. තං කාරණං පකාසෙන්නො සත්ථා ඉතරං ගාථමාහ –

90. “තතො භවෙ ධිතිමා රාජපුත්තො, දාරුං සමාභරිත්වා මහන්තමග්ගිං;
සන්තිපයිත්වා පටිවෙදයිත්ථ, ආදිපිතො දානි මහායමග්ගි”ති.

යක්ඛො අග්ගිං කත්වා ආගතං කුමාරං ඔලොකෙන්වා “අයං පුරිසසීහො, මරණාපිස්ස භයං නත්ථී, මයා එත්තකං කාලං එවං නිබ්භයො නාම න දිට්ඨපුබ්බො”ති ලොමහංසජාතො කුමාරං පුනඡ්ඡුනං ඔලොකෙන්තො නිසීදී. කුමාරො තස්ස කිරියං දිස්වා ගාථමාහ –

91. “බාදජ්ජ මං දානි පසය්හකාරි, කිං මං මුහුං පෙක්ඛසී භට්ඨලොමො;
තථා තථා තුය්හමහං කරොමි, යථා යථා මං ඡාදයමානො අදෙසී”ති.

තත්ථ මුහුන්ති පුනස්පුනං. තථා තථා තුය්ගමහන්ති අහං තුය්ගං තථා තථා වචනං කරොමි, ඉදානි කිං කරිස්සාමි, යථා යථා මං ඡාදයමානො රොවයමානො අදෙසි ඛාදිස්සසි, තස්මා ඛාදජ්ජ මන්ති.

අථස්ස වචනං සුත්වා යක්ඛො ගාථමාහ –

92. “කො තාදිසං අරහති ඛාදිතායෙ, ධම්මෙ යීනං සච්චවාදිං වදඤ්ඤං;
මුද්ධාපි තස්ස විඵලෙයා සත්තධා, යො තාදිසං සච්චවාදිං අදෙයා”ති.

තං සුත්වා කුමාරො “සචෙ මං න ඛාදිතුකාමොසි, අථ කස්මා දාරුනි භඤ්ජාපෙත්වා අග්ගිං කාරෙසි”ති වත්වා “පලායිස්සති නු ඛො, නොති තච පරිග්ගණ්හනන්ථායා”ති චුත්තෙ “ත්වං ඉදානි මං කථං පරිග්ගණ්හිස්සසි, යොහං තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බන්තො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අත්තානං පරිග්ගණ්හිතුං නාදාසි”න්ති වත්වා ආහ –

93. “ඉදඤ්ඨි සො බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤමානො, සසො අවාසෙසි සකෙ සරිරෙ;
තෙනෙව සො චන්දිමා දෙවපුත්තො, සසත්ථුතො කාමදුහජ්ජ යක්ඛා”ති.

තස්සත්ථො – ඉදඤ්ඨි සො සසපණ්ඩිතො “බ්‍රාහ්මණො ඵසො”ති බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤමානො “අජ්ජ ඉමං සරිරං ඛාදිත්වා ඉධෙව වසා”ති ඵචං සකෙ සරිරෙ අත්තතො සරිරං දාතුං අවාසෙසි, වසාපෙසිති අත්ථො. සරිරඤ්චස්ස භක්ඛන්ථාය අදාසි. සක්කො පබ්බතරසං පිළෙත්වා ආදාය චන්දමණ්ඩලෙ සසලක්ඛණං අකාසි. තතො පටියාය තෙනෙව සසලක්ඛණෙන සො චන්දිමා දෙවපුත්තො “සසි සසි”ති ඵචං සසත්ථුතො ලොකස්ස කාමදුහො පෙමවඩ්ඪනො අජ්ජ යක්ඛ විරොචති. කප්පටියඤ්ඤෙන පාටිභාරියන්ති.

තං සුත්වා යක්ඛො කුමාරං විස්සජ්ජෙත්තො ගාථමාහ –

94. “චන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො, විරොචතෙ පන්තරසෙව භාණුමා;
ඵචං තුවං පොරිසාදා පමුත්තො, විරොච කප්පිලෙ මහානුභාව;
ආමොදයං පිතරං මාතරඤ්ච, සබ්බො ච තෙ නන්දතු ඤාතිපක්ඛො”ති.

තත්ථ භාණුමානි සුරියො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා පන්තරසෙ රාහුමුඛා මුත්තො චන්දො වා භාණුමා වා විරොචති, ඵචං ත්වම්පි මම සන්තිකා මුත්තො කපිලරට්ඨෙ විරොච මහානුභාවාති. නන්දතුති තුස්සතු.

ගච්ඡ මහාවීරාති මහාසත්තං උයොපෙසි. සොපි තං නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්ච සීලානි දත්වා “යක්ඛො නු ඛො එස, නො”ති පරිග්ගණ්හන්තො “යක්ඛානං අක්ඛිති රත්තානි හොන්ති අනිම්මිසානි ව, ඡායා න පඤ්ඤායති, අච්ඡම්භිතා හොන්ති. නායං යක්ඛො, මනුස්සො ඵසො. මය්හං පිතු කිර තයො භාතරො යක්ඛිනියා ගහිතා. තෙසු ඵතාය ද්වෙ ඛාදිතා භවිස්සන්ති, ඵකො පුත්තසිනෙනෙන පටිජග්ගිතො භවිස්සති, ඉමිනා තෙන භවිතබ්බං, ඉමං නෙත්වා මය්හං පිතු ආචික්ඛිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා “එහි අම්මො, න ත්වං යක්ඛො, පිතු මෙ ජෙට්ඨභාතිකොසි, එහි මයා සද්ධිං ගන්ත්වා කුලසන්තකෙ රජ්ජෙ ඡත්තං උස්සාපෙහි”ති වත්වා ඉතරෙන “නාහං මනුස්සො”ති චුත්තෙ “න ත්වං මය්හං සද්දහසි, අත්ථි පන සො, යස්ස සද්දහසි”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථි අසුකට්ඨානෙ දිබ්බවක්ඛකතාපසො”ති චුත්තෙ තං ආදාය තත්ථ අගමාසි. තාපසො තෙ දිස්වාච “කිං කරොන්තා පිතාපුත්තා අරඤ්ඤෙ වරථා”ති වත්වා තෙසං ඤාතිභාවං කථෙසි. පොරිසාදො තස්ස සද්දහිත්වා “තාත, ත්වං ගච්ඡ, අහං එකස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ ද්විධා ජානො, න මෙ රජ්ජෙන්නත්ථො, පබ්බජිස්සාමහ”න්ති තාපසස්ස සන්තිකෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. අථ නං කුමාරො චන්දිත්වා නගරං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා –

95. “තතො භවෙ ධිතිමා රාජපුත්තො, කතඤ්ජලී පරියාය පොරිසාදං;
අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි සුඛී අරොගො, පච්චාගමා කපිලමලිනසත්තා”ති. –

ගාථං වත්වා තස්ස නගරං ගතස්ස නෙගමාදිහි කතකිරියං දස්සෙන්නො ඔසානගාථමාහ –

96. “තං නෙගමා ජානපදා ව සබ්බෙ, හත්ථාරොහා රටීකා පත්තිකා ව;
නමස්සමානා පඤ්ජලිකා උපාගමුං, නමත්ථු තෙ දුක්කරකාරකොසි”ති.

රාජා “කුමාරො කිර ආගතො”ති සුත්වා පච්චුග්ගමනං අකාසි. කුමාරො මහාජනපරිවාරො ගන්ත්වා රාජානං චන්දි. අථ නං සො පුච්ඡී – “තාත, කථං තාදිසා පොරිසාදා මුත්තොසි”ති. “තාත, නායං යක්ඛො, තුම්භාකං ජෙට්ඨභාතිකො, එස මය්හං පෙත්තෙයො”ති සබ්බං පවත්ති. ආරොචෙත්වා “තුම්භෙහි මම පෙත්තෙයාං දට්ඨුං වට්ටති”ති ආහ. රාජා තඬ්ඨණඤ්ඤෙව හෙරිං වරාපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තාපසානං සන්තිකං අගමාසි. මහාතාපසො තස්ස යක්ඛිනියා ආනෙත්වා අඛාදිත්වා පොසිතකාරණඤ්ච යක්ඛාභාවකාරණඤ්ච තෙසං ඤාතිභාවඤ්ච සබ්බං චිත්ථාරතො කථෙසි. රාජා “එහි, භාතික, රජ්ජං කාරෙහි”ති ආහ. “අලං මහාරාජා”ති. “තෙන හි එථ උයානෙ වසිස්සථ, අහං වො වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි”ති? “න ආගච්ඡාමි මහාරාජා”ති. රාජා තෙසං අස්සමපදතො අවිදුරෙ එකං පබ්බතන්තරං ඛන්ධිත්වා මහන්තං තළාකං කාරෙත්වා කෙදාරෙ සම්පාදෙත්වා මහඩ්ඪකුලසහස්සං ආනෙත්වා මහාගාමං නිවාසෙත්වා තාපසානං හික්ඛාවාරං පට්ඨපෙසි. සො ගාමො චූළකම්මාසදම්මනිගමො නාම ජානො. සුතසොමමහාසත්තෙන පොරිසාදස්ස දම්තපදෙසො පන මහාකම්මාසදම්මනිගමොති වෙදිතබ්බො.

සත්ථා ඉදං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකත්ථෙරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, තාපසො සාරිපුත්තො, පොරිසාදො අඬිගුලිමාලො, කනිට්ඨා උප්පලවණ්ණා, අග්ගමහෙසී රාහුලමාතා, අලීනසත්තුකුමාරො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[514] 4. ඡද්දන්තජාතකවණ්ණනා ඡයද්දිසජාතකවණ්ණනා තතියා.

කිං නු සොචසීති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො එකං දහරහික්ඛුනිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා කිර සාවත්ථියං කුලධිතා සරාවාසෙ ආදීනවං දිස්වා සාසනෙ පබ්බජිත්වා එකදිවසං හික්ඛුනීති සද්ධං ධම්මසවනාය ගන්ත්වා අලඬිකතධම්මාසනෙ නිසීදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නස්ස දසබ්බලස්ස අපරිමාණපුඤ්ඤපභාවාහිනිබ්බත්තං උත්තමරූපසම්පත්තිපුත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා “පරිවිණ්ණපුබ්බා නු ඛො මෙ භවස්මිං විවරන්ති යා ඉමස්ස මහාපුරිසස්ස පාදපරිවාරිකා”ති වින්තෙසි. අට්ඨස්සා තඬ්ඨණ්ණඤ්ඤෙව ජාතිස්සරඤ්ඤාණං උප්පජ්ජී – “ඡද්දන්තවාරණකාලෙ අහං ඉමස්ස මහාපුරිසස්ස පාදපරිවාරිකා භූතපුබ්බා”ති. අට්ඨස්සා සරන්ති යා මහන්තං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජී. සා පිතිවෙගෙන මහාහසිතං හසින්වා පුන වින්තෙසි – “පාදපරිවාරිකා නාම සාමිකානං හිතජ්ඣාසයා අප්පකා, අහිතජ්ඣාසයාව බහුතරා, හිතජ්ඣාසයා නු ඛො අහං ඉමස්ස මහාපුරිසස්ස අහොසිං, අහිතජ්ඣාසයා”ති. සා අනුස්සරමානා “අහං අප්පමත්තකං දොසං හදයෙ යපෙත්වා විසරතනසතිකං ඡද්දන්තමහාගස්සරං සොනුත්තරං නාම නෙසාදං පෙසෙත්වා විසපිතසල්ලෙන විජ්ඣාපෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි”න්ති අද්දස. අට්ඨස්සා සොකො උදපාදි, හදයං උණ්භං අහොසි, සොකං සන්ධාරොතුං අසක්කොන්ති අස්සසින්වා පස්සසින්වා මහාසද්දෙන පරොදි. තං දිස්වා සත්ථා සිතං පාතු කරිත්වා “කො නු ඛො, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙන පුට්ඨො “හික්ඛවෙ, අයං දහරහික්ඛුනී පුබ්බෙ මයි කතං අපරාධං සරිත්වා රොදති”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ හිමවන්තපදෙසෙ ඡද්දන්තදහං උපනිස්සාය අට්ඨසහස්සා හත්ථිනාගා වසිංසු ඉද්ධිමන්තා වෙහාසඬ්ඨගමා. තදා ඛොධිසත්තො ඡෙට්ඨකවාරණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, සො සබ්බසෙනො අහොසි රත්තමුඛපාදො. සො අපරභාගෙ වුද්ධිප්පත්තො අට්ඨාසීතිහත්ථුබ්බෙධො අහොසි විසරතනසනායාමො. අට්ඨපණ්ණාසහත්ථාය රජතදාමසදිසාය සොණ්ඩාය සමන්තාගතො. දන්තා පනස්ස පරික්ඛෙපතො පන්තරසහත්ථා අහෙසුං දිසතො තිංසහත්ථා ඡබ්බණ්ණරංසිහි සමන්තාගතා. සො අට්ඨන්තං නාගසහස්සානං ඡෙට්ඨකො අහොසි, පඤ්චසතෙ පච්චෙකඛුද්ධෙ පුපෙසි. තස්ස ද්වෙ අග්ගමහෙසියො අහෙසුං – වුළුහුභද්දා, මහාසුභද්දා වාති. නාගරාජා අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරො කඤ්චනගුහායං වසති. සො පන ඡද්දන්තදහො ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව පණ්ණාසයොජනො හොති. තස්ස මජ්ඣෙ ද්වාදසයොජනප්පමාණෙ යානෙ සෙවාලො වා පණකං වා නත්ථී, මණ්ක්ඛන්ධවණ්ණඋදකමෙව සන්තිට්ඨති, තදනන්තරං යොජනවිත්ථනං සුද්ධං කල්ලභාරවනං, තං උදකං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං, තදනන්තරං යොජනවිත්ථනමෙව සුද්ධං නීලුප්පලවනං තං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං, තතො යොජනයොජනවිත්ථනානෙව රත්තුප්පලසෙතුප්පලරත්තපදුමසෙනපදුමකුමුදවනානි පුරිමං පුරිමං පරික්ඛිපිත්වා ධීතානි. ඉමෙසං පන සත්තන්තං වනානං අනන්තරං සබ්බෙසමිපි තෙසං කල්ලභාරාදිවනානං වසෙන ඔමිස්සකවනං යොජනවිත්ථනමෙව තානි පරික්ඛිපිත්වා ධීතං. තදනන්තරං නාගානං කට්ඨප්පමාණෙ උදකෙ යොජනවිත්ථනමෙව රත්තසාලිවනං, තදනන්තරං උදකපරියන්තෙ යොජනවිත්ථනමෙව නීලපීතලොහිතඔදානසුරහිසුඛුමකුසුමසමාකිණ්ණං ඛුද්දකගච්ඡවනං, ඉති ඉමානි දස වනානි යොජනවිත්ථනානෙව. තතො ඛුද්දකරාජමාසමහාරාජමාසමුග්ගවනං, තදනන්තරං තිපුසඵලාලුකලාඛුකුමිහණ්ඩවල්ලිවනානි, තතො පුගරුක්ඛප්පමාණං උච්ඡුචනං, තතො හත්ථිදන්තප්පමාණඵලං කදලිවනං, තතො සාලවනං, තදනන්තරං වාට්ඨප්පමාණඵලං පනසවනං, තතො මධුරඵලං විඤ්චවනං, තතො අම්බවනං, තතො කපිට්ඨවනං, තතො ඔමිස්සකො මහාවනසණ්ඩො, තතො වෙළවනං, අයමස්ස තස්මිං කාලෙ සම්පත්ති. සංයුත්තට්ඨකථායං පන ඉදානි පවත්තමානසම්පත්තියෙව කථිතා.

වෙළවනං පන පරික්ඛිපිත්වා සත්ත පබ්බතා ධීතා. තෙසං බාහිරන්තො පට්ඨාය පඨමො වුළුකාලුපබ්බතො නාම, දුතියො මහාකාලුපබ්බතො නාම, තතො උදකපබ්බතො නාම, තතො වන්දිමපස්සපබ්බතො නාම, තතො සුරියපස්සපබ්බතො නාම, තතො මණිපස්සපබ්බතො නාම, සත්තමො සුවණ්ණපස්සපබ්බතො නාම. සො උබ්බෙධතො සත්තයොජනිකො ඡද්දන්තදහං පරික්ඛිපිත්වා පත්තස්ස මුඛවට්ටි විය ධීතො. තස්ස අබ්භන්තරිමං පස්සං සුවණ්ණවණ්ණං, තතො නික්ඛන්තෙන ඔහාසෙන ඡද්දන්තදහො සමුග්ගතබාලසුරියො විය හොති. බාහිරපබ්බතෙසු පන එකො උබ්බෙධතො ඡයොජනිකො, එකො පඤ්ච, එකො වත්තාරි, එකො තීණි, එකො ද්වෙ, එකො යොජනිකො, එවං සත්තපබ්බතපරික්ඛිත්තස්ස පන තස්ස දහස්ස පුබ්බන්තරකණ්ණෙ උදකවාතප්පහරණොකාසෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථී. තස්ස බන්ධො පරික්ඛෙපතො පඤ්චයොජනිකො, උබ්බෙධතො සත්තයොජනිකො, චතුසු දිසාසු වතස්සො සාධා ඡයොජනිකා, උද්ධං උග්ගතසාධාපි ඡයොජනිකාව, ඉති සො මූලතො පට්ඨාය උබ්බෙධෙන තෙරසයොජනිකො, සාධානං ඔරිමන්තො යාව පාරිමන්තා ද්වාදසයොජනිකො, අට්ඨති පාරොහසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතො මුණ්ඩමණිපබ්බතො විය විලාසමානො තිට්ඨති. ඡද්දන්තදහස්ස පන පච්ඡිමදිසාභාගෙ සුවණ්ණපස්සපබ්බතෙ ද්වාදසයොජනිකා කඤ්චනගුහා තිට්ඨති. ඡද්දන්තො නාම නාගරාජා වස්සාරත්තෙ හෙමන්තෙ අට්ඨසහස්සනාගපරිවුතො කඤ්චනගුහායං වසති. ගිම්භකාලෙ උදකවාතං සම්පට්ඨිජමානො මහානිග්‍රොධමූලෙ පාරොහන්තරෙ තිට්ඨති.

අප්පස්ස එකදිවසං “මහාසාලවනං පුජ්ථිත”න්ති තරුණනාගා ආගන්ත්වා ආරොවයිංසු. සො සපරිවාරො “සාලකීළං කිළිස්සාමි”ති සාලවනං ගන්ත්වා එකං සුපුජ්ථිතං සාලරුක්ඛං කුමිහෙන පහරි. තදා චුළසුහද්දා පටිවාතපස්සෙ යීතා, තස්සා සරිරෙ සුක්ඛදණ්ඩකමිස්සකානි පුරාණපණ්ණානි වෙව තමිබ්බිපිල්ලිකානි ච පතිංසු. මහාසුහද්දා අධොවාතපස්සෙ යීතා, තස්සා සරිරෙ පුජ්ථරෙණුකිඤ්ජක්ඛපත්තානි පතිංසු. චුළසුහද්දා “අයං නාගරාජා අත්තනො පියහරියාය උපරි පුජ්ථරෙණුකිඤ්ජක්ඛපත්තානි පාතෙසි, මම සරිරෙ සුක්ඛදණ්ඩකමිස්සානි පුරාණපණ්ණානි වෙව තමිබ්බිපිල්ලිකානි ච පාතෙසි, හොතු, කාතබ්බං ජානිස්සාමි”ති මහාසත්තෙ වෙරං බන්ධි.

අපරමිපි දිවසං නාගරාජා සපරිවාරො න්හානත්ථාය ඡද්දන්තදහං ඔතරි. අප් ද්වෙ තරුණනාගා සොණ්ඩාහි උසිරකලාපෙ ගහෙත්වා කෙලාසකුටං මජ්ජන්තා විය න්හාපෙසුං. තස්මිං න්හත්වා උත්තිණ්ණෙ ද්වෙ කරණ්ණයො න්හාපෙසුං. තාපි උත්තරිත්වා මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ අට්ඨංසු. තතො අට්ඨසහස්සනාගාසරං ඔතරිත්වා උදකකීළං කිළිත්වා සරතො නානාපුජ්ථානි ආහරිත්වා රජතපුපං අලඬිකරොන්තා විය මහාසත්තං අලඬිකරිත්වා පච්ඡා ද්වෙ කරණ්ණයො අලඬිකරිංසු. අටෙකො හත්ථි සරෙ විවරන්තො සත්තුද්දයං නාම මහාපදුමං ලභිත්වා ආහරිත්වා මහාසත්තස්ස අදාසි. සො තං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා රෙණුං කුමිහෙ ඔකිරිත්වා ජෙට්ඨකාය මහාසුහද්දාය අදාසි. තං දිස්වා ඉතරා “ඉදම්පි සත්තුද්දයං මහාපදුමං අත්තනො පියහරියාය එව අදාසි, න මය්හ”න්ති පුනපි තස්මිං වෙරං බන්ධි.

අටෙකදිවසං බොධිසත්තෙ මධුරඵලානි වෙව හිසමුළාලානි ච පොක්ඛරමධුනා යොජෙත්වා පඤ්චසතෙ පච්චෙකඛුද්ධෙ හොජෙත්තෙ චුළසුහද්දා අත්තනා ලද්ධඵලාඵලං පච්චෙකඛුද්ධානං දන්වා “හන්තෙ, ඉතො චචිත්වා මද්දරාජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සුහද්දා නාම රාජකඤ්ඤා හුත්වා වයප්පත්තා බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිහාවං පත්වා තස්ස පියා මනාපා තං අත්තනො රුචිං කාරෙතුං සමත්ථා හුත්වා තස්ස ආචික්ඛිත්වා එකං ලුද්දකං පෙසෙත්වා ඉමං හත්ථිං විසපිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣාපෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ඡබ්බණ්ණරංසිං විස්සජ්ජෙත්තෙ යමකදන්තෙ ආහරාපෙතුං සමත්ථා හොමි”ති පත්ථනං යපෙසි. සා තතො පට්ඨාය ගොවරං අග්ගහෙත්වා සුස්සිත්වා නචිරස්සෙව කාලං කත්වා මද්දරට්ඨෙ රාජඅග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, සුහද්දාතිස්සා නාමං කරිංසු. අප් නං වයප්පත්තං බාරාණසිරඤ්ඤො අදංසු. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා, සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨිකා හුත්වා ජානිස්සරඤ්ඤාණඤ්ච පටිලභි. සා චිත්තෙසි – “සමිද්ධා මෙ පත්ථනා, ඉදානි තස්ස නාගස්ස යමකදන්තෙ ආහරාපෙස්සාමි”ති. තතො සරිරං තෙලෙන මක්ඛෙත්වා කිලිට්ඨවත්ථං නිවාසෙත්වා ගිලානාකාරං දස්සෙත්වා සිරිගබ්භං පටිසිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. රාජා “කුහිං සුහද්දා”ති චත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා සිරිගබ්භං පටිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසිදිත්වා තස්සා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො පය්මං ගාථමාහ –

97. “කිං නු සොචසිනුවච්චගි, පණ්ඩුසි වරචණ්ණිනි;
මිලායසි විසාලක්ඛි, මාලාව පරිමද්දිතා”ති.

තත්ථ අනුවච්චගිති කඤ්චනසන්තිහසරිරෙ. මාලාව පරිමද්දිතාති හත්ථෙහි පරිමද්දිතා පදුමමාලා විය.

තං සුත්වා සා ඉතරං ගාථමාහ –

98. “දොහළො මෙ මහාරාජ, සුපිනන්තෙනුපජ්ඣගා;
න සො සුලහරුපොව, යාදිසො මම දොහළො”ති.

තත්ථ න සොති යාදිසො මම සුපිනන්තෙනුපජ්ඣගා සුපිනෙ පස්සන්තියා මයා දිට්ඨො දොහළො, සො සුලහරුපො විය න හොති, දුල්ලහො සො, මය්හං පන තං අලහන්තියා ජීවිතං නත්ථිති අචච.

තං සුත්වා රාජා ගාථමාහ –

99. “යෙ කෙචි මානුසා කාමා, ඉධ ලොකමිති නන්දනෙ;
සබ්බෙ තෙ පචුරා මය්හං, අහං තෙ දම්මි දොහළු”න්ති.

තත්ථ පචුරාති බහු සුලභා.

තං සුත්වා දෙවි, “මහාරාජ, දුල්ලහො මම දොහළො, න තං ඉදානි කට්ඨෙ, යාවත්තකා පන තෙ විජිතෙ ලුද්දා, තෙ සබ්බෙ සන්තිපාතෙට්ඨ, තෙසං මජ්ඣෙ කට්ඨස්සාමි”ති දීපෙන්ති අනන්තරං ගාථමාහ –

100. “ලුද්දා දෙව සමායන්තු, යෙ කෙචි විජිතෙ තව;
එතෙසං අහමක්ඛිස්සං, යාදිසො මම දොහළො”ති.

රාජා “සාධු”ති සිරිගබ්භා නික්ඛමිත්වා “යාවතිකා තියොජනසතිකෙ කාසිකරට්ඨෙ ලුද්දා, තෙසං සන්තිපාතත්ථාය හෙරිං වරාපෙට්ඨා”ති අමච්චෙ ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. නචිරස්සෙව කාසිරට්ඨවාසිනො ලුද්දා යථාබලං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගන්ත්වා ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවාපෙසුං. තෙ සබ්බෙපි සට්ඨිසහස්සමත්තා අහෙසුං. රාජා තෙසං ආගතභාවං ඤ්ඤත්වා වාතපානෙ යීතො හත්ථං පසාරෙත්වා තෙසං ආගතභාවං දෙවියා කට්ඨෙන්තො ආහ –

101. “ඉමෙ තෙ ලුද්දකා දෙවි, කතහත්ථා විසාරදා;
වනඤ්ඤ ව මීගඤ්ඤ ව, මමත්ථෙ වත්තජීවිතා”ති.

තත්ථ ඉමෙ තෙති යෙ ත්වං සන්තිපාතාපෙසී, ඉමෙ තෙ. කතහත්ථාති විජ්ඣනඡේදනෙසු කතහත්ථා කුසලා සුසික්ඛිතා. විසාරදාති නිබ්භයා. වනඤ්ඤ ව මීගඤ්ඤ වාති වනානි ව මීගෙ ව ජානන්ති. මමත්ථෙති සබ්බෙපි වෙනෙ මමත්ථෙ වත්තජීවිතා, යමහං ඉච්ඡාමි, තං කරොන්තිති.

තං සුත්ථා දෙවි තෙ ආමන්තෙත්ථා ඉතරං ගාථමාහ —

102. “ලුද්දපුත්තා නිසාමෙථ, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
ඡබ්බිසාණං ගජං සෙනං, අද්දසං සුපිනෙ අහං;
තස්ස දන්තෙහි මෙ අත්ථො, අලාභෙ නත්ථී ජීවිත”න්ති.

තත්ථ නිසාමෙථාති සුඤ්ඤාථ. ඡබ්බිසාණන්ති ඡබ්බණ්ණවිසාණං.

තං සුත්ථා ලුද්දපුත්තා ආහංසු —

103. “න නො පිතුනං න පිනාමභානං, දිට්ඨො සුතො කුඤ්ජරො ඡබ්බිසාණො;
යමද්දසා සුපිනෙ රාජපුත්ති, අක්ඛාහි නො යාදිසො හත්ථිනාගො”ති.

තත්ථ පිතුනන්ති කරණත්ථෙ සාමිවචනං. ඉදං වුත්තං හොති — දෙවි නෙව අමිභාකං පිතුහි, න පිනාමභෙහි එවරුපො කුඤ්ජරො දිට්ඨසුඛිබ්බො, පගෙව අමිභෙහි, තස්මා අත්තනා දිට්ඨලක්ඛණවසෙන අක්ඛාහි නො, යාදිසො තයා දිට්ඨො හත්ථිනාගොති.

අනන්තරගාථාපි තෙහෙව වුත්තා —

104. “දිසා වතස්සො විදිසා වතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා, යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ”න්ති.

තත්ථ දිසාති දිසාසු. කතමන්ති එතාසු දිසාසු කතමාය දිසායාති.

එවං වුත්තෙ සුභද්දා සබ්බෙ ලුද්දෙ ඔලොකෙත්ථා තෙසං අන්තරෙ පත්ථට්ඨාදං හත්තපුට්ඨපිඨපඨං මහාජාණුකං මහාභාසුකං බහලමස්සුතමිබ්බාදීකං නිබ්බිද්ධපිඨගලං දුස්සණ්ණානං බිභවිජං සබ්බෙසං මත්ථකමත්ථකෙන පඤ්ඤායමානං මහාසත්තස්ස පුබ්බවෙරිං සොනුත්තරං නාම නෙසාදං දිස්වා “එස මම වචනං කාතුං සක්ඛිස්සති”ති රාජානං අනුජානාපෙත්ථා තං ආදාය සත්තභූමිකපාසාදස්ස උපරිමතලං ආරුය්හ උත්තරස්ථපඤ්ජරං විවරිත්වා උත්තරහිමවත්තාහිමුඛං හත්ථං පසාරෙත්ථා වතස්සො ගාථා අභාසි —

105. “ඉතො උජුං උත්තරියං දිසායං, අතික්කම්ම සො සත්ත ගිරි බ්‍රහ්මන්තෙ;
සුචණ්ණපස්සො නාම ගිරි උළාරො, සුපුජ්ඣිතො කිම්පුරිසානුවණ්ණො.

106. “ආරුය්හ සෙලං භවනං කිත්තරානං, ඔලොකය පබ්බතපාදමූලං;
අථ දක්ඛිමි මෙසසමානවණ්ණං, නිග්‍රොධරාජං අට්ඨසභස්සපාදං.

107. “තත්ථච්ඡති කුඤ්ජරො ඡබ්බිසාණො, සබ්බසෙනො දුප්පසහො පරෙහි;
රක්ඛන්ති නං අට්ඨසභස්සනාගා, ඊසාදන්තා වාතජවජ්ජහාරිනො.

108. “තිට්ඨන්ති තෙ තුමූලං පස්සසන්තා, කුප්පන්ති වාතස්සපි එරිතස්ස;
මතුස්සභූතං පන තත්ථ දිස්වා, භස්මං කරෙය්‍යුං නාස්ස රජොපි තස්සා”ති.

තත්ථ ඉතොති ඉමමිභා යානා. උත්තරියන්ති උත්තරාය. උළාරොති මහා ඉතරෙහි ඡති පබ්බතෙහි උච්චතරො. ඔලොකයාති ආලොකෙයාසි. තත්ථච්ඡති තස්මිං නිග්‍රොධමූලෙ ගිම්භසමයෙ උදකවාතං සම්පට්ච්ඡන්තො තිට්ඨති. දුප්පසහොති අඤ්ඤෙ තං උපගන්ත්වා පස්සභකාරං කාතුං සමත්ථා නාම නත්ථීති දුප්පසහො පරෙහි. ඊසාදන්තාති රථිසාය සමානදන්තා. වාතජවජ්ජහාරිනොති වාතජවෙන ගන්ත්වා පච්චාමිත්තෙ පහරණසීලා එවරුපා අට්ඨසභස්සනාගා නාගරාජානං රක්ඛන්ති. තුමූලන්ති හිංසනකං මහාසද්දානුබන්ධං අස්සාසං මුඤ්චන්තා තිට්ඨන්ති. එරිතස්සාති වාතපහරිතස්ස යං සද්දානුබන්ධං එරිතං වලනං කම්පනං, තස්සපි කුප්පන්ති, එවංඑරුසා තෙ නාගා. නාස්සාති තස්ස නාසවාතෙන විද්ධංසෙත්ථා භස්මං කතස්ස තස්ස රජොපි න භවෙය්‍යාති.

තං සුත්ථා සොනුත්තරො මරණභයහිතො ආහ —

109. “බහු හිමෙ රාජකුලමිහි සන්ති, පිළන්ධනා ජාතරූපස්ස දෙවි;
මුත්තා මණි වෙචරියාමයා ව, කිං කාහසි දන්තපිළන්ධනෙන;

මාරතුකාමා කුඤ්ජරං ඡබ්බිසාණං, උදාහු සාතෙස්සසි ලුද්දපුත්තෙ”ති.

තත්ථ පිළුන්ධනානි ආහරණානි. වෙළුරියාමයානි වෙළුරියමයානි. සාතෙස්සසිනි උදාහු පිළුන්ධනාපදෙසෙන ලුද්දපුත්තෙ සාතාපෙතුකාමාසිනි පුච්ඡති.

තතො දෙවී ගාථමාහ —

110. “සා ඉස්සිතා දුක්ඛිතා වස්මි ලුද්ද, උද්ධඤ්ච සුස්සාමි අනුස්සරන්ති;
කරොහි මෙ ලුද්දක එතමත්ථං, දස්සාමි තෙ ගාමවරානි පඤ්චා”ති.

තත්ථ සානි සා අහං. අනුස්සරන්තීති තෙන වාරණෙන පුරෙ මගි කතං වෙරං අනුස්සරමානා. දස්සාමි තෙති එතස්මිං තෙ අත්ථෙ නිජ්ඵාදිතෙ සංවච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකෙ පඤ්ච ගාමවරෙ දදාමීති.

එවඤ්ච පන වත්ථා “සම්ම ලුද්දපුත්ත අහං ‘එතං ඡද්දන්තහත්ථීං මාරාපෙත්ථා යමකදන්තෙ ආහරාපෙතුං සමත්ථා හොමී’ති පුබ්බෙ පච්චෙකඤ්ඤාධානං දානං දත්ථා පත්ථනං පට්ඨපෙසිං, මයා සුපිනන්තෙන දිට්ඨං නාම නත්ථී, සා පන මයා පත්ථිතපත්ථනා සම්ප්ප්ඤ්ඤාසිනි, ත්වං ගච්ඡන්තො මා භායී”ති තං සමස්සාසෙත්ථා පෙසෙසි. සො “සාධු, අයො”ති තස්සා වචනං සම්පට්ඨිත්ථා “තෙන හි මෙ පාකටං කත්ථා තස්ස වසනට්ඨානං කට්ඨි”ති පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ —

111. “කත්ථච්ඡති කත්ථ මුපෙති යානං, වීරීස්ස කා න්භානගතස්ස හොති;
කථඤ්ඤි සො න්භායති නාගරාජා, කථං විජානෙමු ගතිං ගජස්සා”ති.

තත්ථ කත්ථච්ඡති කත්ථ වසති. කත්ථ මුපෙති කත්ථ උපෙති, කත්ථ තිට්ඨති අත්ථො. වීරීස්ස කානි තස්ස න්භානගතස්ස කා වීරී හොති, කතරමග්ගෙන සො ගච්ඡති. කථං විජානෙමු ගතින්ති තයා අකථිතෙ මයං කථං තස්ස නාගරාජස්ස ගතිං විජානිස්සාම, තස්මා කට්ඨි නොති අත්ථො.

තතො සා ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨට්ඨානං තස්ස ආචික්ඛන්ති ද්වෙ ගාථා අභාසි —

112. “තත්ථෙව සා පොක්ඛරණී අදුරෙ, රම්මා සුතිත්ථා ව මහොදිකා ව;
සම්පුජ්ඣිතා හමරගණානුච්ඡිණ්ණා, එත්ථ හි සො න්භායති නාගරාජා.

113. “සීසං නභානුජ්ජලමාලහාරී, සබ්බසෙනො පුණ්ඩරිකත්තවඬගී;
ආමොදමානො ගච්ඡති සන්තිකෙතං, පුරක්ඛන්ථා මහෙසිං සබ්බහද්ද”න්ති.

තත්ථ තත්ථෙව්භානි තස්ස වසනට්ඨානෙයෙව. පොක්ඛරණීනි ඡද්දන්තදහං සන්ධායාහ. සම්පුජ්ඣිතානි දුට්ඨෙහි කුමුදෙහි තිට්ඨෙහි උජ්ජලෙහි පඤ්චවණ්ණෙන ව පදුමෙහි සමන්තතො පුජ්ඣිතා. එත්ථ හි සොනි සො නාගරාජා එත්ථ ඡද්දන්තදහෙ න්භායති. උජ්ජලමාලහාරීනි උජ්ජලාදීනං ජලජට්ඨානං පුජ්ඣානං මාලං ධාරන්තො. පුණ්ඩරිකත්තවඬගීනි පුණ්ඩරිකසදිසතවෙන ඔදාතෙන අඬගෙන සමන්තාගතො. ආමොදමානොති ආමොදිතපමොදිතො. සන්තිකෙතන්ති අත්තතො වසනට්ඨානං. පුරක්ඛන්ථානි සබ්බහද්දං නාම මහෙසිං පුරතො කත්ථා අට්ඨති නාගසහස්සෙහි පරිවුතො අත්තතො වසනට්ඨානං ගච්ඡතිති.

තං සුත්ථා සොනුත්තරො “සාධු අයො, අහං තං වාරණං මාරත්ථා තස්ස දන්තෙ ආහරිස්සාමී”ති සම්පට්ඨි. අථස්ස සා කුට්ඨා සහස්සං දත්ථා “ගෙහං තාව ගච්ඡ, ඉතො සත්තාහව්වයෙන තත්ථ ගම්ස්සසී”ති තං උයොපෙත්ථා කම්මාරෙ පක්කොසාපෙත්ථා “තාතා අම්භාකං වාසිඵරසු-කුද්දාල-නිබ්බදන-මුට්ඨිකවෙළුම්බව්ඡෙදන-සත්ථ-නිණ්ණායන-අසිලොහදණ්ඩකකවබාණුක-අයසිඬ්ඨාපකෙහි අත්ථො, සබ්බං සීසං කත්ථා ආහරා”ති ආණාපෙත්ථා වම්මකාරෙ පක්කොසාපෙත්ථා “තාතා අම්භාකං කුම්භහාරගාහිනං වම්මහස්තං කාතුං වට්ටති, වම්මයොත්තවරත්තහත්ථිපාදඋපාහනවම්මජන්තෙහිපි නො අත්ථො, සබ්බං සීසං කත්ථා ආහරා”ති ආණාපෙසි. තෙ උභොපි සබ්බානි තානි සීසං කත්ථා ආහරිත්ථා අදංසු. සා තස්ස පාට්ඨො සංවිදහිත්ථා අරණ්ණිකං ආදිං කත්ථා සබ්බං උපකරණඤ්ච බද්ධසත්තුමාදිං කත්ථා පාට්ඨොඤ්ච වම්මහස්තායං පක්ඛිපි, තං සබ්බම්පි කුම්භහාරමත්තං අහොසි.

සොනුත්තරොපි අත්තතො පරිවච්ඡං කත්ථා සත්තමෙ දිවසෙ ආගන්ත්ථා දෙවිං වන්දිත්ථා අට්ඨාසි. අථ නං සා “නිට්ඨිතං තෙ සම්ම සබ්බුපකරණං, ඉමං තාව පසිබ්බකං ගණ්භා”ති ආහ. සො පන මහාථාමො පඤ්චන්තං හත්ථීනං බලං ධාරෙති, තස්මා තම්බුලපසිබ්බකං විය උක්ඛිපිත්ථා උපකච්ඡන්තරෙ යපෙත්ථා රිත්තහත්ථො විය අට්ඨාසි. සුහද්දා ලුද්දස්ස පුත්තදාරානං පරිබ්බයං දත්ථා රඤ්ඤො ආචික්ඛන්ථා සොනුත්තරං උයොපෙසි. සොපි රාජානඤ්ච දෙවිඤ්ච වන්දිත්ථා රාජනිවෙසනා ඔරුය්හ රටෙ යත්ථා මහන්තෙන පරිවාරෙන නගරා නික්ඛමිත්ථා ගාමනිගමජනපදපරම්පරාය පච්චන්තං පත්ථා ජානපදෙ නිවත්තෙත්ථා පච්චන්තවාසීහි සද්ධිං අරඤ්ඤං පවිසිත්ථා මනුස්සපථං අතික්කම්ම පච්චන්තවාසීනොපි නිවත්තෙත්ථා එකකොව ගච්ඡන්තො තිංසයොජනං පත්ථා පයමං දබ්බගහනං කාසගහනං තිණගහනං කුලසිගහනං සරගහනං තිරිච්ඡගහනන්ති ඡ ගහනානි, කණ්ටකවෙළුම්බගහනානි වෙන්තගහනං ඔම්ස්සකගහනං නළගහනං සරගහනසදිසං උරගෙනපි දුබ්බිනිච්ඡිකං සනචනගහනං රුක්ඛගහනං වෙළුගහනං

අපරමීච්චෙචගුම්බගහනං කලලගහනං උදකගහනං පබ්බතගහනන්ති අට්ඨාරස ගහනානි පටිපාටියා පත්වා දබ්බගහනාදීනි අසිතෙන ලායිත්වා තුලසිගහනාදීනි වෙළුම්බවිජේදනසත්ථෙත ඡීන්දිත්වා රුක්ඛෙ ඵරසුනා කොට්ටෙත්වා අතිමහත්තෙ රුක්ඛෙ නිබ්බදනෙන විජ්ඣිත්වා මග්ගං කරොන්තො වෙළුම්බෙන නිස්සෙණං කත්වා වෙළුම්බං ආරුය්හ වෙළුම් ඡීන්දිත්වා අපරස්ස වෙළුම්බස්ස උපරි පාතෙත්වා වෙළුම්බමත්ථකෙන ගන්ත්වා කලලගහනෙ සුක්ඛරුක්ඛපදරං අත්ථරිත්වා තෙන ගන්ත්වා අපරං අත්ථරිත්වා ඉතරං උක්ඛිපිත්වා පුන පුරතො අත්ථරන්තො තං අතික්කමිත්වා උදකගහනෙ දොණිං කත්වා තාය උදකගහනං තරිත්වා පබ්බතපාදෙ යත්වා අයසිඬ්ඝාටකං යොත්තෙන බන්ධිත්වා උද්ධං බිපිත්වා පබ්බතෙ ලග්ගාපෙත්වා යොත්තෙනාරුය්හ වජිරග්ගෙන ලොහදණ්ඩෙන පබ්බතං විජ්ඣිත්වා බාණුකං කොට්ටෙත්වා තත්ථ යත්වා සිඬ්ඝාටකං ආකඩ්ඪිත්වා පුන උපරි ලග්ගාපෙත්වා තත්ථ යිතො වම්මයොත්තං ඔලම්බෙත්වා තං ආදාය ඔතරිත්වා හෙට්ඨිමබාණුකෙ බන්ධිත්වා වාමහත්ථෙත යොත්තං ගහෙත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත මුග්ගරං ආදාය යොත්තං පහරිත්වා බාණුකං නිහරිත්වා පුන අභිරුහති. එතෙත්තපායෙන පබ්බතමත්ථකං අභිරුය්හ පරතො ඔතරන්තො පුරිමනයෙනෙව පයිමං පබ්බතමත්ථකෙ බාණුකං කොට්ටෙත්වා වම්මපසිබ්බකෙ යොත්තං බන්ධිත්වා බාණුකෙ වෙයෙත්වා සයං අන්තොපසිබ්බකෙ නිසිදිත්වා මක්කටකානං මක්කටසුත්තවිස්සජ්ජනාකාරෙන යොත්තං විනිවෙයෙත්තො ඔතරති. වම්මජත්තෙන වාතං ගාභාපෙත්වා සකුණො විය ඔතරතිතිපි වදන්තියෙව.

එවං තස්ස සුභද්දාය වචනං ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා සත්තරස ගහනානි අතික්කමිත්වා පබ්බතගහනං පත්වා තත්තාපි ඡ පබ්බතෙ අතික්කමිත්වා සුවණ්ණපස්සපබ්බතමත්ථකං ආරුල්හභාවං ආවිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

114. “තත්ථෙව සො උග්ගහෙත්වාන වාක්ඛං, ආදාය තුණ්ඤ්ච ධනුඤ්ච ලුද්දො;
විතුරියති සත්ත ගිරි බ්‍රහන්තෙ, සුවණ්ණපස්සං නාම ගිරිං උළාරං.

115. “ආරුය්හ සෙලං භවනං කින්නරානං, ඔලොකයි පබ්බතපාදමුලං;
තත්ථද්දසා මෙසසමානවණ්ණං, නිග්‍රොධරාජං අට්ඨසභස්සපාදං.

116. “තත්ථද්දසා කුඤ්ජරං ඡබ්බිසාණං, සබ්බසෙනං දුප්පසහං පරෙහි;
රක්ඛන්ති තං අට්ඨසභස්සනාගා, ථීසාදන්තා වාතජවජ්ජහාරිතො.

117. “තත්ථද්දසා පොක්ඛරණිං අදුරෙ, රම්මං සුතිත්ථඤ්ච මහොදිකඤ්ච;
සම්පුජ්ජිතං භමරගණානුවණ්ණං, යත්ථ හි සො න්භායති නාගරාජා.

118. “දිස්වාන නාගස්ස ගතිං යිතිඤ්ච, විට්ඨස්සයා න්භානගතස්ස හොති;
ඔපාතමාගච්ඡි අනරියරූපො, පයොජිතො චිත්තවසානුගායා”ති.

තත්ථ සොති, හික්ඛවෙ, සො ලුද්දො තත්ථෙව සත්තභූමිකපාසාදනලෙ යීතාය තස්සා සුභද්දාය වචනං උග්ගහෙත්වා සරතුණ්ඤ්ච මහාධනුඤ්ච ආදාය පබ්බතගහනං පත්වා “කතරො නු බො සුවණ්ණපස්සපබ්බතො නාමා”ති සත්ත මහාපබ්බතෙ විතුරියති, තස්මිං කාලෙ තුලෙනි තිරෙති. සො එවං තිරෙන්තො සුවණ්ණපස්සං නාම ගිරිං උළාරං දිස්වා “අයං සො භවිස්සති”ති වින්තෙසි. ඔලොකයිති තං කින්නරානං භවනානං පබ්බතං ආරුය්හ සුභද්දාය දින්නසඤ්ඤාවසෙන හෙට්ඨා ඔලොකෙසි. තත්ථාති තස්මිං පබ්බතපාදමුලෙ අවිදුරෙයෙව තං නිග්‍රොධං අද්දස.

තත්ථාති තස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ යීතං. තත්ථාති තත්ථෙව අන්තොපබ්බතෙ තස්ස නිග්‍රොධස්සාවිදුරෙ යත්ථ සො න්භායති, තං පොක්ඛරණිං අද්දස. දිස්වානාති සුවණ්ණපස්සපබ්බතා ඔරුය්හ භත්ථිතං ගතකාලෙ භත්ථිපාදඋපාහනං ආරුය්හ තස්ස නාගරඤ්ඤො ගතට්ඨානං නිබ්බද්ධසනට්ඨානං උපධාරෙන්තො “ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡති, ඉධ න්භායති, න්භන්වා උත්තිණ්ණො, ඉධ තිට්ඨති”ති සබ්බං දිස්වා අභිරිකභාවෙන අනරියරූපො තාය චිත්තවසානුගාය පයොජිතො, තස්මා ඔපාතං ආගච්ඡි පටිපජ්ජි, ආවාටං බණ්ති අත්ථො.

තත්තායං අනුපුබ්බිකථා – “සො කිර මහාසත්තස්ස වසනොකාසං සත්තමාසාධිකෙහි සත්තහි සංවච්ඡරෙහි සත්තහි ව දිවසෙහි පත්වා චුත්තනයෙනෙව තස්ස වසනොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා “ඉධ ආවාටං බණ්ත්වා තස්මිං යිතො වාරණාධිපතිං විසජිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති වචන්ථපෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ථම්මාදීනං අත්ථාය රුක්ඛෙ ඡීන්දිත්වා දබ්බසම්භාරෙ සජ්ජෙත්වා භත්ථිසු න්භානත්ථාය ගතෙසු තස්ස වසනොකාසෙ මහාකුද්දාලෙන වතුරස්සං ආවාටං බණ්ත්වා උද්ධතපංසුං බීජං වපන්තො විය උදකෙන විකිරිත්වා උදුක්ඛලපාසාණානං උපරි ථම්මෙහ පතිට්ඨපෙත්වා තුලා ව කාපෙ ව දත්වා පදරානි අත්ථරිත්වා කණ්ඩප්පමාණං ඡිද්දං කත්වා උපරි පංසුඤ්ච කවචරඤ්ච පක්ඛිපිත්වා එකෙන පස්සෙන අත්තනො පවිසනට්ඨානං කත්වා එවං නිට්ඨිතෙ ආවාටෙ පවිච්ඡසකාලෙයෙව පතිසිසකං පටිමුඤ්චිත්වා කාසායානි පරිදහිත්වා සද්ධිං විසජිතෙන සල්ලෙන ධනුං ආදාය ආවාටං ඔතරිත්වා අට්ඨාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

119. “බණ්ත්වාන කාසුං ඵලකෙහි ඡාදයි, අත්තානමොධාය ධනුඤ්ච ලුද්දො;
පස්සාගතං පුටුසල්ලෙන නාගං, සමජ්ජයි දුක්කටකම්මකාරී.

120. “විද්ධො ව නාගො කොඤ්චමනාදි ඝොරං, සබ්බෙ ව නාගා නින්දාදං ඝොරරූපං;
තිණ්ඤ්ච කට්ඨඤ්ච රණං කරොන්තා, ධාවිංසු තෙ අට්ඨ දිසා සමන්තතො.

121. “වධිස්සමෙනත්ති පරාමසන්නො, කාසාවමද්දක්ඛි ධජං ඉසීනං;
දුක්ඛෙන චුට්ඨස්සුදපාදි සඤ්ඤා, අරහද්ධජො සබ්භි අවජ්ඣාරුපො”ති.

තත්ථ ඔධායාති ඔදහින්වා පවෙසෙත්වා. පස්සාගනත්ති අත්තනො ආවාටස්ස පස්සං ආගතං. සො කිර දුතියදිවසෙ ආගන්ත්වා න්හත්වා උත්තිණ්ණො තස්මිං මහාවිසාලමාලකෙ නාම පදෙසෙ අට්ඨාසි. අට්ඨස්ස සරිරතො උදකං නාභිපදෙසෙන ඔගලින්වා තෙන ඡිද්දෙන ලුද්දස්ස සරිරෙ පති. තාය සඤ්ඤාය සො මහාසත්තස්ස ආගන්ත්වා ධීතභාවං ඤත්වා තං පස්සාගතං පුටුනා සල්ලෙන සමජ්ජයි විජ්ඣා. දුක්ඛකම්මකාරීති තස්ස මහාසත්තස්ස කායිකචෙතසිකස්ස දුක්ඛස්ස උප්පාදෙනෙන දුක්ඛකම්මස්ස කම්මස්ස කාරකො.

කොඤ්චමනාදීති කොඤ්චනාදං අකරි. තස්ස කිර තං සල්ලං නාභියං පවිසින්වා පිහකාදීති සඤ්චුණ්ණෙත්වා අත්තාති ඡිත්තීන්වා පිට්ඨිභාගං ඵරසුනා පදාලෙන්තං විය උග්ගන්ත්වා ආකාසෙ පක්ඛන්දි. භින්තරජතකුම්භතො රජනං විය පහාරමුඛෙන ලොභිතං පග්ගරි, බලවච්චෙනා උප්පජ්ජී. සො චෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො චෙදනාප්පත්තො සකලපබ්බතං එකනින්තාදං කරොන්තො තික්ඛන්තුං මහන්තං කොඤ්චනාදං නදි. සබ්බෙ වාති තෙපි සබ්බෙ අට්ඨස්සහස්සනාගා තං සද්දං සුත්වා මරණභයභීතා සොරරුපං නින්තදුං අනුරවං කරිංසු. රණං කරොන්තාති තෙන සද්දෙන ගන්ත්වා ඡද්දන්තවාරණං චෙදනාප්පත්තං දිස්වා “පච්චාමීත්තං ගණ්භිස්සාමා”ති තිණඤ්ච කට්ඨඤ්ච චුණ්ණචුණ්ණං කරොන්තා සමන්තා ධාවිංසු.

වධිස්සමෙනත්ති “භික්ඛවෙ, සො ඡද්දන්තවාරණො දිසා පක්කන්තෙසු නාගෙසු සුභද්දාය කරෙණුයා පස්සෙ යත්වා සන්ධාරෙත්වා සමස්සාසයමානාය චෙදනං අධිවාසෙත්වා කණ්ඩස්ස ආගතට්ඨානං සල්ලක්ඛෙත්තො ‘සවෙ ඉදං පුරත්ථිමදිසාදිති ආගතං අභවිස්ස, කුම්භාදිති පවිසින්වා පච්ඡිමකායිදිති නික්ඛමිස්ස, ඉදං පන නාභියා පවිසින්වා ආකාසං පක්ඛන්දි, තස්මා පට්ඨියං ධීතෙන විස්සට්ඨං භවිස්සති’ති උපධාරෙත්වා ධීතට්ඨානං උපපරික්ඛිතුකාමො “කො ජානාති, කිං භවිස්සති, සුභද්දං අපනෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා “හද්දෙ, අට්ඨස්සහස්සනාගා මම පච්චාමීත්තං පරියෙසන්තා දිසා පක්ඛන්දා, ත්වං ඉධ කිං කරොසි”ති වත්වා, “දෙව, අහං තුම්භෙ සන්ධාරෙත්වා සමස්සාසෙත්ති ධීතා, බම්ම මෙ”ති තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා තාය ආකාසං පක්ඛන්දාය නාගරාජා භූමීං පාදනඛෙන පහරි, පදරං උප්පතිත්වා ගතං. සො ඡිද්දෙන ඔලොකෙත්තො සොනුත්තරං දිස්වා “වධිස්සාමි න”න්ති විත්තං උප්පාදෙන්වා රජතදාමවණ්ණසොණ්ඩං පවෙසෙත්වා පරාමසන්නො බුද්ධානං ඉසීනං ධජං කාසාවං අද්දක්ඛි. ලුද්දො කාසාවං මහාසත්තස්ස භත්ථෙ යපෙසි. සො තං උක්ඛිපින්වා පුරතො යපෙසි. අට්ඨස්ස තෙන තථාරූපෙනපි දුක්ඛෙන චුට්ඨස්ස “අරහද්ධජො නාම සබ්භි පණ්ඩිතෙහි අවජ්ඣාරුපො, අඤ්ඤදත්ථු සක්කාතබ්බො ගරුකාතබ්බොයෙවා”ති අයං සඤ්ඤා උද්පාදි.

සො තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො ගාථාද්වයමාහ –

122. “අනික්කසාවො කාසාවං, යො වත්ථං පරිදහිස්සති;
අපෙනො දමසච්චෙන, න සො කාසාවමරහති.

123. “යො ව වන්තකසාවස්ස, සීලෙසු සුසමාහිතො;
උපෙනො දමසච්චෙන, ස වෙ කාසාවමරහති”ති.

තස්සත්ථො – සම්ම ලුද්දපුත්ත යො පුරිසො රාගාදීති කසාවෙහි අනික්කසාවො ඉන්ද්‍රියදමෙන වෙච වච්චිච්චෙන ච අපෙනො අනුපගතො තෙහි ගුණෙහි කසාවරසපිතං කාසාවචත්ථං පරිදහති, සො තං කාසාවං නාරහති, නානුච්ඡිකො සො තස්ස වත්ථස්ස. යො පන තෙසං කසාවානං වන්තත්තා වන්තකසාවො අස්ස සීලෙසු සුසමාහිතො සුපතිට්ඨිතො පරිපුණ්ණසීලාචාරො, සො තං කාසාවං අරහති නාමාති.

එවං වත්වා මහාසත්තො තස්මිං විත්තං නිබ්බාපෙන්වා “සම්ම කිමත්ථං ත්වං මං විජ්ඣසි, කිං අත්තනො අත්ථාය, උදාහු අඤ්ඤෙන පයොජිතොසි”ති පුච්ඡී. තමත්ථං ආචිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

124. “සමජ්ජිතො පුටුසල්ලෙන නාගො, අදුට්ඨවිත්තො ලුද්දකමජ්ඣභාසි;
කිමත්ථයං කිස්ස වා සම්ම හෙතු, මමං වධි කස්ස වායං පයොගො”ති.

තත්ථ කිමත්ථයන්ති ආයතිං කිං පත්ථෙත්තො. කිස්ස වාති කිස්ස හෙතු කෙන කාරණෙන, කිං නාම තච මයා සද්ධිං චෙරන්ති අධිජ්ජායො. කස්ස වාති කස්ස වා අඤ්ඤස්ස අයං පයොගො, කෙන පයොජිතො මං අවධිති අත්ථො.

අට්ඨස්ස ආචික්ඛන්තො ලුද්දො ගාථමාහ –

125. “කාසිස්ස රඤ්ඤො මහෙසී හදන්තෙ, සා පුජිතා රාජකුලෙ සුභද්දා;
තං අද්දසා සා ව මමං අසංසි, දන්තෙහි අත්ථොති ව මං අවොවා”ති.

තත්ථ පුජිතාති අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙන්වා පුජිතා. අද්දසාති සා කිර තං සුපිනන්තෙ අද්දස. අසංසිති සා ව මම සක්කාරං කාරෙත්වා “භිමවන්තපදෙසෙ එවරුපො නාම නාගො අසුකස්මිං නාම යානෙ වසති”ති මමං ආචික්ඛි.

දන්තෙහි තස්ස නාගස්ස ඡබ්බේණුරංසිසමුප්පලා දන්තා, තෙහි මම අත්ථො, පිළන්ධනං කාරෙතුකාමාමිහි, තෙ මෙ ආභරාති මං අවොවාති.

තං සුත්වා “ඉදං වුළුසුභද්දාය කම්ම”න්ති ඤාත්වා මහාසත්තො වෙදනං අධිවාසෙත්වා “තස්සා මම දන්තෙහි අත්ථො නත්ථි, මං මාරෙතුකාමනාය පන පභිණ්”ති දීපෙත්තො ගාථාද්වයමාහ –

126. “බහු හිමෙ දන්තසුගා උළාරා, යෙ මෙ පිතුනඤ්ච පිනාමහානං;
ජානාති සා කොධනා රාජපුත්ති, වධන්ථිකා වෙරමකාසි බාලා.

127. “උට්ඨෙහි ත්වං ලුද්ද ඛරං ගහෙත්වා, දන්තෙ ඉමෙ ඡින්ද පුරා මරාමි;
වජ්ජාසි තං කොධනං රාජපුත්තිං, නාගො හතො හන්ද ඉමස්ස දන්තා”ති.

තත්ථ ඉමෙහි තස්ස කිර පිතු පිනාමහානං දන්තා මා විනස්සන්තුති ගුහායං සන්නිවිතා, තෙ සන්ධාය ඵලමාහ. ජානාති බහුනං වාරණානං ඉධ සන්නිවිතෙ දන්තෙ ජානාති. වධන්ථිකාති කෙවලං පන සා මං මාරෙතුකාමා අප්පමත්තකං දොසං හදයෙ යපෙත්වා අත්තනො වෙරං අකාසි, ඵලරූපෙන ඵරුසකම්මෙන මත්ථකං පාපෙසි. ඛරන්ති කකවං. පුරා මරාමිති යාච න මරාමි. වජ්ජාසිති වදෙය්‍යාසි. හන්ද ඉමස්ස දන්තාති හතො සො මයා නාගො, මනාරථො තෙ මත්ථකප්පත්තො, ගණ්හ, ඉමෙ තස්ස දන්තාති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා නිසිද්ධාට්ඨානා වුට්ඨාය කකවං ආදාය “දන්තෙ ඡින්දස්සාමි”ති තස්ස සන්නිකං උපගතො. සො පන උබ්බේධනො අට්ඨාසිතිහත්ථො රජතපබ්බතො විය ධීනො, තෙනස්ස සො දන්තට්ඨානං න පාපුණ්. අථ මහාසත්තො කායං උපනාමෙත්තො හෙට්ඨාසිසකො නිපජ්ජී. තදා නෙසාදො මහාසත්තස්ස රජතදාමසදිසං සොණ්ඩං මද්දන්තො අභිරුහිත්වා කෙලාසකුටෙ විය කුම්භෙ යත්වා මුඛකොට්මංසං ධනුකෙන පහරිත්වා අන්තො පක්ඛිපිත්වා කුම්භතො ඔරුය්හ කකවං අන්තොමුඛෙ පවෙසෙසි, උහොහි හත්ථෙහි දල්භං අපරාපරං කඩ්ඪී. මහාසත්තස්ස බලවචෙදනා උප්පජ්ජී, මුඛං ලොහිතෙන පූරි. නෙසාදො ඉතො චිතො ව සඤ්චාරෙන්තො කකවෙන ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. අථ නං මහාසත්තො මුඛතො ලොහිතං ඡඩ්ඪෙත්වා වෙදනං අධිවාසෙත්වා “කිං සම්ම ඡින්දිතුං න සක්කොසි”ති පුච්ඡී. “ආම, සාමි”ති. මහාසත්තො සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “තෙන හි සම්ම මම සොණ්ඩං උක්ඛිපිත්වා කකවකොට්මං ගණ්හාපෙහි, මම සයං සොණ්ඩං උක්ඛිපිතුං බලං නත්ථි”ති ආහ. නෙසාදො තථා අකාසි.

මහාසත්තො සොණ්ඩාය කකවං ගහෙත්වා අපරාපරං වාරෙසි, දන්තා කළීරා විය ඡිජ්ජීසු. අථ නං තෙ ආභරාපෙත්වා ගණ්හිත්වා “සම්ම ලුද්දපුත්ත අහං ඉමෙ දන්තෙ තුය්හං දදමානො නෙව ‘මය්හං අප්පියා’ති දම්ම, න සක්කත්තමාරත්තබ්බත්තාති පත්ථෙත්තො, ඉමෙහි පන මෙ දන්තෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණදන්තාව පියතරා, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පට්ඨෙධාය මෙ ඉදං පුඤ්ඤං පච්චයො හොතු”ති දන්තෙ දන්තො “සම්ම ඉදං යානං කිත්තකෙන කාලෙන ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සත්තමාසසත්තදිවසාධිකෙහි සත්තති සංවච්ඡරෙහි”ති වුත්තෙ – “ගච්ඡ ඉමෙසං දන්තානං ආනුභාවෙන සත්තදිවසබ්බත්තරෙයෙව බාරාණසිං පාපුණ්ස්සසි”ති වත්වා තස්ස පරිත්තං කත්වා තං උය්‍යාපෙසි. උය්‍යාපෙත්වා ව පන අනාගතෙසුයෙව තෙසු නාගෙසු සුභද්දාය ව අනාගතාය කාලමකාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

128. “උට්ඨාය සො ලුද්දො ඛරං ගහෙත්වා, ඡෙත්වාන දන්තාති ගජුත්තමස්ස;
වග්ගු සුභෙ අප්පට්ඨෙමෙ පඨබ්‍යා, ආදාය පක්කාමි තතො හි ඛිජ්ජ”න්ති.

තත්ථ වග්ගුති විලාසවන්තෙ. සුභෙහි සුන්දරෙ. අප්පට්ඨෙමෙහි ඉමිස්සං පඨවියං අඤ්ඤෙහි දන්තෙහි අසදිසෙහි.

තස්මිං පක්කන්තෙ තෙ නාගා පච්චාමිත්තං අදිස්වා ආගමිංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

129. “භයට්ඨිතා නාගවධෙන අට්ඨා, යෙ තෙ නාගා අට්ඨ දිසා විධාවුං;
අදිස්වාන පොසං ගජපච්චමිත්තං, පච්චාගමුං යෙන සො නාගරාජා”ති.

තත්ථ භයට්ඨිතාති මරණභයෙන උපද්ද්වතා. අට්ඨාති දුක්ඛිතා. ගජපච්චමිත්තන්ති ගජස්ස පච්චාමිත්තං. යෙන සොති යත්ථ විසාලමාලකෙ සො නාගරාජා කාලං කත්වා කෙලාසපබ්බතො විය පතිතො, තං යානං පච්චාගමුන්ති අත්ථො.

තෙහි පන සද්ධිං මහාසුභද්දාපි ආගතා. තෙ සබ්බේපි අට්ඨසහස්සනාගා තත්ථ රොදිත්වා කන්දිත්වා මහාසත්තස්ස කුලුපකානං පච්චෙකබුද්ධානං සන්නිකං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, තුම්භාකං පච්චයදායකො විසපිතෙන සල්ලෙන විද්ධො කාලකතො, සිවථිකදස්සනමස්ස ආගච්ඡථා”ති වදිංසු. පඤ්චසනා පච්චෙකබුද්ධාපි ආකාසෙනාගන්ත්වා විසාලමාලකෙ ඔතරිංසු. තස්මිං බණෙ ද්වෙ තරුණනාගා නාගරඤ්ඤො සරිරං දන්තෙහි උක්ඛිපිත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ වන්දාපෙත්වා චිතකං ආරොපෙත්වා ඤාපයිංසු. පච්චෙකබුද්ධා සබ්බරත්තිං ආලාහනෙ ධම්මසජ්ඣායමකංසු. අට්ඨසහස්සනාගා ආලාහනං නිබ්බාපෙත්වා වන්දිත්වා න්හත්වා මහාසුභද්දං පුරතො කත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං අගමිංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

130. “තෙ තත්ථ කන්දිත්වා රොදිත්වාන නාගා, සිසෙ සකෙ පංසුකං ඔකිරිත්වා;
අගමංසු තෙ සබ්බෙ සකං නිකෙතං, පුරක්ඛත්වා මහෙසිං සබ්බභද්ද”න්ති.

තත්ථ පංසුකන්ති ආලාභනපංසුකං.

සොනුත්තරොපි අප්පත්තෙයෙව සත්තමෙ දිවසෙ දන්තෙ ආදාය බාරාණසිං සම්පාපුණි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආභ -

131. “ආදාය දන්තානි ගජුත්තමස්ස, වග්ගු සුභෙ අප්පට්ඨමෙ පට්ඨායා;
සුවණ්ණරාජීනි සමන්තමොදරෙ, සො ලුද්දකො කාසිපුරං උපාගමි;
උපනෙසි සො රාජකඤ්ඤාය දන්තෙ, නාගො භතො භන්ද ඉමස්ස දන්තා”ති.

තත්ථ සුවණ්ණරාජීනි සුවණ්ණරාජිරංසිනි. සමන්තමොදරෙති සමන්තතො ඔභාසත්තෙ සකලව්‍යාපාරාණං සුවණ්ණවණ්ණං විය කරොන්තෙ. උපනෙසිති අභං ඡද්දන්තවාරණස්ස ඡබ්බණ්ණරංසිවිස්සජ්ජනෙ යමකදන්තෙ ආදාය ආගච්ඡාමි, නගරං අලඬිකාරාපෙට්ඨානි දෙවියා සාසනං පෙසෙත්වා තාය රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා දෙවනගරං විය නගරෙ අලඬිකාරාපිතෙ සොනුත්තරොපි නගරං පවිසිත්වා පාසාදං ආරුහිත්වා දන්තෙ උපනෙසි, උපනෙත්වා ව පන, “අයො, යස්ස කිරි තුම්භෙ අප්පමත්තකං දොසං භදයෙ කරිත්ථ, සො නාගො මයා භතො මතො, ‘මතභාවං මෙ ආරොවෙය්‍යාසි’ති ආභ, තස්ස මතභාවං තුම්භෙ ජානාථ, ගණ්භථ, ඉමෙ තස්ස දන්තා”ති දන්තෙ අදාසි.

සා මභාසත්තස්ස ඡබ්බණ්ණරංසිවිචිත්තදන්තෙ මණිකාලවණ්ටෙන ගහෙත්වා උභරුසු යපෙත්වා පුරිමභවෙ අත්තනො පිරසාමිකස්ස දන්තෙ ඔලොකෙන්නි “එවරුපං සොභග්ගප්පත්තං වාරණං විසපිතෙන සල්ලෙන ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ඉමෙ දන්තෙ ඡිත්තදිත්වා සොනුත්තරො ආගතො”ති මභාසත්තං අනුස්සරන්ති සොකං උප්පාදෙත්වා අධිවාසෙතුං නාසක්ඛි. අට්ඨසා තත්ථෙව භදයං එලි, තං දිවසමෙව කාලමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආභ -

132. “දිස්වාන දන්තානි ගජුත්තමස්ස, භත්තුප්පියස්ස පුරිමාය ජානියා;
තත්ථෙව තස්සා භදයං අථාලි, තෙනෙව සා කාලමකාසි බාලා”ති.

133. “සම්බොධිපත්තො ස මහානුභාවො, සිතං අකාසි පරිසාය මජ්ඣෙ;
පුච්ඡංසු භික්ඛු සුවිමුත්තචිත්තා, නාකාරණෙ පාතුකරොන්ති බුද්ධා.

134. “යමද්දසාථ දහරිං කුමාරිං, කාසායවත්ථං අනගාරියං වරන්තිං;
සා බො තදා රාජකඤ්ඤා අභොසි, අභං තදා නාගරාජා අභොසිං.

135. “ආදාය දන්තානි ගජුත්තමස්ස, වග්ගු සුභෙ අප්පට්ඨමෙ පට්ඨායා;
යො ලුද්දකො කාසිපුරං උපාගමි, සො බො තදා දෙවදත්තො අභොසි.

136. “අනාවසුරං චිරරත්තසංසිතං, උච්චාවචං වරිතමිදං පුරාණං;
චිතද්දරො චිතසොකො විසල්ලො, සයං අභිඤ්ඤාය අභාසි බුද්ධො.

137. “අභං වො තෙන කාලෙන, අභොසිං තත්ථ භික්ඛවො;
නාගරාජා තදා භොමි, එවං ධාරෙට්ඨ ජාතක”න්ති. -

ඉමා ගාථා දසබලස්ස ගුණෙ වණ්ණෙන්නෙහි ධම්මසඬ්ඛානකත්ථෙරෙහි යපිතා.

තත්ථ සිතං අකාසිති සො සම්බොධිපත්තො සත්ථා මහානුභාවො අලඬිකතධම්මසභායං අලඬිකතධම්මාසනෙ පරිසමජ්ඣෙ නිසින්නො එකදිවසං සිතං අකාසි. නාකාරණෙති “භන්තෙ, බුද්ධා නාම අකාරණෙ සිතං න කරොන්ති, තුම්භෙහි ව සිතං කතං, කෙන නු බො කාරණෙන සිතං කත”න්ති මහාබ්ණාසවා භික්ඛු පුච්ඡංසු. යමද්දසාථානි එවං පුට්ඨො, ආවුසො, සත්ථා අත්තනො සිතකාරණං ආවික්ඛන්තො එකං දහරහික්ඛුනිං දස්සෙත්වා එවමාභ - “භික්ඛවෙ, යං එකං දහරං යොබ්බනප්පත්තං කුමාරිං කාසායවත්ථං අනගාරියං උපෙනං පබ්බජිත්වා ඉමස්මිං සාසනෙ වරන්තිං අද්දසාථ පස්සථ, සා තදා ‘විසපිතෙන සල්ලෙන නාගරාජං විජ්ඣන්ති වාදෙහි’”ති සොනුත්තරස්ස පෙසෙනා රාජකඤ්ඤා අභොසි. තෙන ගන්ත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපිතො අභං තදා සො නාගරාජා අභොසින්නි අත්ථො. දෙවදත්තොති, භික්ඛවෙ, ඉදානි දෙවදත්තො තදා සො ලුද්දකො අභොසි.

අනාවසුරන්ති න අවසුරං, අනත්ථඬ්ගතසුරියන්ති අත්ථො. චිරරත්තසංසිතන්ති ඉතො චිරරත්තෙ අනෙකවස්සකොට්ඨත්ථකෙ සංසිතං සංසරිතං අනුචිණ්ණං. ඉදං චුත්තං භොති - ආවුසො, ඉතො අනෙකවස්සකොට්ඨත්ථකෙ සංසරිතමිපි පුබ්බණ්ණෙ කතං තං දිවසමෙව සායන්තෙ සරන්තො විය අත්තනො වරිතවසෙන උච්චත්තා තාය රාජධිතාය ව සොනුත්තරස්ස ව වරිතවසෙන නිවත්තා උච්චානිවං වරිතං ඉදං පුරාණං රාගාදීනං දරානං විගතතාය චිතද්දරො, ඤාතිධනසොකාදීනං අභාවෙන චිතසොකො, රාගසල්ලාදීනං විගතත්තා විසල්ලො අත්තනාව ජානිත්වා බුද්ධො අභාසිති. අභං වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං, භික්ඛවෙ, අභං තෙන කාලෙන

තත්ප් ඡද්දන්තදහෙ අහොසින්ති අත්ථො. නාගරාජාති හොන්තො ව පන න අඤ්ඤො කොචි තදා හොමි, අප්ඨ ඛො නාගරාජා හොමිති අත්ථො. එවං වාරෙථාති තුම්හෙ තං ජාතකං එවං ධාරෙප්ඨ උග්ගණ්භාප් පරියාපුණාථාති.

ඉමඤ්ච පන ධම්මදෙසනං සුත්වා ඛහු සොතාපන්නාදයො අහෙසුං. සා පන භික්ඛුනී පච්ඡා විපස්සිත්වා අරහත්තං පත්තාති.

[515] 5. සම්භවජාතකවණ්ණනා ඡද්දන්තජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

රජ්ජඤ්ච පටිපන්නාස්මාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරම් ආරබ්භ කපෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු මහාඋමඬගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ පන කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්චයකොරඛොයා නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සුවිරතො නාම බ්‍රාහ්මණො පුරොහිතො අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. රාජා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්තො ධම්මෙන රජ්ජමනුසාසි. සො එකදිවසං ධම්මයාගං නාම පඤ්භං අභිසංඛාරිත්වා සුවිරතං නාම බ්‍රාහ්මණං පුරොහිතං ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා සක්කාරං කත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්තො වතස්සො ගාථායො අභාසි -

138. “රජ්ජඤ්ච පටිපන්නාස්ම, ආධිපච්චං සුවිරත;
මහත්තං පත්තුම්ච්ඡාමි, විජෙතුං පථවිං ඉමං.
139. “ධම්මෙන නො අධම්මෙන, අධම්මො මෙ න රුච්චති;
කිච්චොච ධම්මො චරිතො, රඤ්ඤො හොති සුවිරත.
140. “ඉධ වෙචානින්දිතා යෙන, පෙච්ච යෙන අනින්දිතා;
යසං දෙවමනුස්සෙසු, යෙන පජ්ජොමු බ්‍රාහ්මණ.
141. “යොහං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, කත්තුම්ච්ඡාමි බ්‍රාහ්මණ;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, බ්‍රාහ්මණක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ප් රජ්ජන්ති, ආචරිය, මයං ඉමස්මිං සත්තයොජනිකෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ රජ්ජඤ්ච, තියොජනසතිකෙ කුරුරට්ඨෙ ඉස්සරභාවසංඛාරං ආධිපච්චඤ්ච. පටිපන්නාස්මාති අධිගතා භවාම. මහත්තන්ති ඉදානි මහත්තභාවං. පත්තුම්ච්ඡාමි විජෙතුන්ති ඉමං පථවිං ධම්මෙන අභිභවිතුං අජ්ඣොත්ථරිතුං ඉච්ඡාමි. කිච්චොචාති අවසෙසජනෙහි රඤ්ඤො චරිතො ධම්මො කිච්චො කරණියතරො. රාජානුවත්තකො හි ලොකො, සො තස්මිං ධම්මිකෙ සබ්බොසි ධම්මිකො හොති. තස්මා එස ධම්මො නාම රඤ්ඤොච කිච්චොති.

ඉධ වෙචානින්දිතාති යෙන මයං ඉධලොකෙ පරලොකෙ ච අනින්දිතා. යෙන පජ්ජොමුති යෙන මයං නිරයාදීසු අනිබ්බන්තිත්වා දෙවෙසු ච මනුස්සෙසු ච යසං ඉස්සරියං සොභග්ගං පාපුණෙය්‍යාම, තං නො කාරණං කපෙහීති . යොහන්ති, බ්‍රාහ්මණ, යො අහං ඵලවිපාකසංඛාරං අත්ථඤ්ච තස්ස අත්ථස්ස හෙතුභූතං ධම්මඤ්ච කත්තුං සමාදාය වත්තිතුං උජ්ජාදෙතුඤ්ච ඉච්ඡාමි. තං ත්වන්ති තස්ස මයං ත්වං සුබෙනෙව නිබ්බානගාමිමග්ගං ආරුය්භ අපට්ඨන්තිකභාවං පත්ථෙත්තස්ස තං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො අක්ඛාහි, පාකට්ඨං කත්වා කපෙහීති බ්‍රාහ්මණං ධම්මයාගපඤ්භං පුච්ඡි.

අයං පන පඤ්ඤො ගම්භිරො බුද්ධච්චසයො, සබ්බඤ්ඤබුද්ධිමෙව තං පුච්ඡිතුං යුත්තං, තස්මිං අසති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපරියෙසකං බොධිසත්තන්ති. සුවිරතො පන අත්තනො අබොධිසත්තතාය පඤ්භං කපෙතුං නාසක්ඛි, අසක්කොන්තො ච පණ්ඩිතමානං අකත්වා අත්තනො අසමත්ථභාවං කපෙන්නො ගාථමාහ -

142. “නාඤ්ඤු විධුරා රාජ, එතදක්ඛාතුමරහති;
යං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, කත්තුම්ච්ඡසි ඛන්තියා”ති.

තස්සත්ථො - අවිසයො එස, මහාරාජ, පඤ්ඤො මාදිසානං. අහඤ්භි නෙවස්ස ආදිං, න පරියොසානං පස්සාමි, අන්ධකාරං පට්ඨෙයො විය හොමි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුරොහිතො විධුරො නාම බ්‍රාහ්මණො අත්ථි, සො එතං ආචික්ඛෙය්‍ය, තං යපෙත්වා යං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච කත්තුම්ච්ඡසි, එතං අක්ඛාතුං න අඤ්ඤො අරහතීති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, බිජ්ජං තස්ස සන්තිකං ගච්ඡාහි”ති පණ්ණාකාරං දත්වා තං පෙසෙතුකාමො හුත්වා ගාථමාහ -

143. “එහි ඛො පහිතො ගච්ඡ, විධුරස්ස උපන්තිකං;
නික්ඛඤ්චිමං සුවණ්ණස්ස, හරං ගච්ඡ සුවිරත;
අභිභාරං ඉමං දජ්ජා, අත්ථධම්මානුසිට්ඨියා”ති.

තත්ථ උපන්තිකන්ති සන්තිකං. නික්ඛන්ති පඤ්චසුවණ්ණො ඵකො නික්ඛො. අයං පන රත්තසුවණ්ණස්ස නික්ඛසහස්සං දත්වා ඵවමාහ. ඉමං දජ්ජාති තෙන ඉමස්මිං ධම්මයාගපඤ්ඤෙ කට්ඨෙ තස්ස අත්ථධම්මානුසිට්ඨියා අභිභාරපුජං කරොන්තො ඉමං නික්ඛසහස්සං දදෙය්‍යාසීති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා පඤ්ඤවිස්සජ්ජනස්ස ලිඛනත්ථාය සතසහස්සග්ගනකං සුවණ්ණපට්ටඤ්ච ගමනත්ථාය යානං, පටිචාරත්ථාය බලකායං, තඤ්ච පණ්ණාකාරං දත්වා තඤ්ඤාඤ්ඤෙ උය්‍යාපෙසි. සො පන ඉන්ද්‍රපත්ථනරා නික්ඛමිත්වා උජුකමෙව බාරාණසිං අගන්ත්වා යත්ථ යත්ථ පණ්ඩිතා වසන්ති, සබ්බානි තානි යානානි උපසඬකමිත්වා සකලජම්බුදිපෙ පඤ්ඤස්ස විස්සජ්ජෙතාරං අලභිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා එකස්මිං යානෙ නිවාසං ගහෙත්වා කතිපයෙහි ජනෙහි සද්ධිං පාතරාසභුඤ්ජනවෙලාය විධුරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා ආගතභාවං ආරොවාපෙත්වා තෙන පක්කොසාපිතො තං සකෙ සරෙ භුඤ්ජමානං අද්දස. තමත්ථං ආචිකරොන්තො සත්ථා සත්තමං ගාථමාහ –

144. “ස්වාධිප්පාගා භාරද්වාපො, විධුරස්ස උපන්තිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, අසමානං සකෙ සරෙ”ති.

තත්ථ ස්වාධිප්පාගාති සො භාරද්වාජගොන්තො සුවිරතො අධිප්පාගා, ගතොති අත්ථො. මහාබ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රහ්මණො. අසමානන්ති භුඤ්ජමානං.

සො පන තස්ස බාලසභායකො ඵකාචරියකුලෙ උග්ගතිතසිප්පො, තස්මා තෙන සද්ධිං එකතො භුඤ්ජිත්වා භත්තකිච්චපරියොසානෙ සුබ්බතිසින්තො “සම්ම කිමත්ථං ආගතොසි”ති පුට්ඨො ආගමනකාරණං ආචික්ඛන්තො අට්ඨමං ගාථමාහ –

145. “රඤ්ඤොහං පභිතො දුතො, කොරබ්‍යස්ස යසස්සිනො;
‘අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡෙසි’, ඉච්චබ්‍රවි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, විධුරක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ රඤ්ඤොහන්ති අහං රඤ්ඤො කොරබ්‍යස්ස යසස්සිනො දුතො. පභිතොති තෙන පෙසිතො ඉධාගමිං. පුච්ඡෙසිති සො යුධිට්ඨිලගොන්තො ධනඤ්චයරාජා මං ධම්මයාගපඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, අහං කටෙතුං අසක්කොන්තො “ත්වං සක්ඛිස්සසි”ති ඤාත්වා තස්ස ආරොවෙසිං, සො ව පණ්ණාකාරං දත්වා පඤ්ඤපුච්ඡනත්ථාය මං තව සන්තිකං පෙසෙත්තො “විධුරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස අත්ථඤ්ච පාළිධම්මඤ්ච පුච්ඡෙය්‍යාසි”ති අබ්‍රවි. “තං ත්වං ඉදානි මයා පුච්ඡිතො අක්ඛාහි”ති.

තදා පන සො බ්‍රාහ්මණො “මහාජනස්ස චිත්තං ගණ්ඨස්සාමි”ති ගඬගං පිදහන්තො විය විනිච්ඡයං විචාරෙති. තස්ස පඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙ ඔකාසො නත්ථි. සො තමත්ථං ආචික්ඛන්තො නවමං ගාථමාහ –

146. “ගඬගං මෙ පිදහිස්සන්ති, න තං සක්කොමි බ්‍රාහ්මණ;
අපිධෙතුං මහාසින්ධුං, තං කථං සො භවිස්සති;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො”ති.

තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණ, මය්‍හං “මහාජනස්ස නානාචිත්තගතිසඬ්ඛානං ගඬගං පිදහිස්ස”න්ති බ්‍යාපාරො උප්පන්තො, තමහං මහාසින්ධුං අපිධෙතුං න සක්කොමි, තස්මා කථං සො ඔකාසො භවිස්සති, යස්මා තෙ අහං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙය්‍යං. ඉති චිත්තෙකග්ගතඤ්චෙව ඔකාසඤ්ච අලභන්තො න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතොති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා “පුත්තො මෙ පණ්ඩිතො මයා ඤාණවත්තරො, සො තෙ බ්‍යාකරිස්සති, තස්ස සන්තිකං ගච්ඡාහි”ති වත්වා දසමං ගාථමාහ –

147. “භද්‍රකාරො ව මෙ පුත්තො, ඔරසො මම අනුජො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, ගන්ත්වා පුච්ඡස්සු බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ ඔරසොති උරෙ සංවඩ්ඪො. අනුජොති අත්තනා ජාතොති.

තං සුත්වා සුවිරතො විධුරස්ස සරා නික්ඛමිත්වා භද්‍රකාරස්ස භුත්තපාතරාසස්ස අත්තනො පරිසමජ්ඣෙ නිසින්තකාලෙ නිවෙසනං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා එකාදසමං ගාථමාහ –

148. “ස්වාධිප්පාගා භාරද්වාපො, භද්‍රකාරස්සුපන්තිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, නිසින්තං සම්භි වෙස්මනි”ති.

තත්ථ වෙස්මනිති සරෙ.

සො තත්ථ ගන්ත්වා හදුකාරමාණුවෙන කතාසනාභිභාරසක්කාරො නිසිදිත්වා ආගමනකාරණං පුට්ඨො ද්වාදසමං ගාමමාහ -

149. “රඤ්ඤොහං පභිතො දුතො, කොරබ්බස්ස යසස්සිනො;
‘අත්ථං ධම්මඤ්ඤං පුච්ඡෙසි’, ඉච්චබ්බුට්ඨි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ඤං ධම්මඤ්ඤං, හදුකාර පබ්බුභි මෙ”ති.

අථ නං හදුකාරො, “තාත, අහං ඉමෙසු දිවසෙසු පරදාරිකකම්මෙ අභිනිවිට්ඨො, චිත්තං මෙ බ්‍යාකුලං, තෙන ත්‍යාහං විස්සජ්ජෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, මය්හං පන කනිට්ඨො සඤ්චයකුමාරො නාම මයා අතිවිය ඤාණවත්තරො, තං පුච්ඡ, සො තෙ පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙස්සති”ති තස්ස සන්තිකං පෙසෙන්නො ද්වෙ ගාමා අභාසි -

150. “මංසකාජං අවහාය, ගොධං අනුපතාමහං;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ඤං පුච්ඡිතො.
151. “සඤ්චයො නාම මෙ භාතා, කනිට්ඨො මෙ සුචිරත;
තං ත්වං අත්ථඤ්ඤං ධම්මඤ්ඤං, ගන්ත්වා පුච්ඡස්ස බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ මංසකාජන්ති යථා නාම පුරිසො ථුලම්ගමංසං කාපේනාදාය ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ ගොධපොතකං දිස්වා මංසකාජං ඡඩ්ඛෙත්වා තං අනුබන්ධෙයා, එවමෙව අත්තතො සරෙ වසවත්තිනිං හරියං ඡඩ්ඛෙත්වා පරස්ස රක්ඛිතගොපිතං ඉත්ථිං අනුබන්ධන්තො භොමිති දීපෙන්නො එවමාහාති.

සො තස්මිං බණ්ණෙ සඤ්චයස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා තෙන කතසක්කාරො ආගමනකාරණං පුට්ඨො ආචික්ඛි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ද්වෙ ගාමා අභාසි -

152. “ස්වාධිජ්ජාගා භාරද්වාපො, සඤ්චයස්ස උපන්තිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, නිසින්තං සම්භි වෙස්මති.
153. “රඤ්ඤොහං පභිතො දුතො, කොරබ්බස්ස යසස්සිනො;
‘අත්ථං ධම්මඤ්ඤං පුච්ඡෙසි’, ඉච්චබ්බුට්ඨි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ඤං ධම්මඤ්ඤං, සඤ්චයක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

සඤ්චයකුමාරො පන තදා පරදාරමෙව සෙවති. අථස්ස සො “අහං, තාත, පරදාරං සෙවාමි, සෙවන්තො ච පන ගඬිගං ඔතරිත්වා පරතීරං ගච්ඡාමි, තං මං සායඤ්ඤං පාතො ච නදිං තරන්තං මච්චු ගිලති නාම, තෙන චිත්තං මෙ බ්‍යාකුලං, න ත්‍යාහං ආචික්ඛිතුං සක්ඛිස්සාමි, කනිට්ඨො පන මෙ සම්භවකුමාරො නාම අත්ථි ජාතියා සත්තවස්සිකො, මයා සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙනාධිකඤාණතරො, සො තෙ ආචික්ඛිස්සති, ගච්ඡ තං පුච්ඡාහි”ති ආහ. ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ද්වෙ ගාමා අභාසි -

154. “සදා මං ගිලතෙ මච්චු, සායං පාතො සුචිරත;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ඤං පුච්ඡිතො.
155. “සම්භවො නාම මෙ භාතා, කනිට්ඨො මෙ සුචිරත;
තං ත්වං අත්ථඤ්ඤං ධම්මඤ්ඤං, ගන්ත්වා පුච්ඡස්ස බ්‍රාහ්මණා”ති.

තං සුත්වා සුචිරතො “අයං පඤ්ඤො ඉමස්මිං ලොකෙ අබ්භුතො භවිස්සති, ඉමං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි මඤ්ඤෙ”ති චින්තෙත්වා ද්වෙ ගාමා අභාසි -

156. “අබ්භුතො චත භො ධම්මො, නායං අස්මාක රුච්චති;
තයො ජනා පිතාපුත්තා, තෙ සු පඤ්ඤාය නො විදු.
157. “න තං සක්කොථ අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ඤං පුච්ඡිතා;
කථං නු දහරො ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤං පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ නායන්ති අයං පඤ්ඤධම්මො අබ්භුතො, ඉමං කට්ඨෙතුං සමත්ථෙන නාම න භවිතඛිං, තස්මා යං ත්වං “කුමාරො කට්ඨෙස්සති”ති වදති, නායං අස්මාකං රුච්චති. තෙ සුති එත්ථ සු-කාරො නිපාතමත්තං. පිතාති විදුරො පණ්ඩිතො, පුත්තා හදුකාරො සඤ්චයො වාති තෙපි තයො පිතාපුත්තා පඤ්ඤාය ඉමං ධම්මං නො විදු, න විජානන්ති, අඤ්ඤො කො ජානිස්සතිති අත්ථො. න තන්ති තුම්භෙ තයො ජනා පුච්ඡිතා එතං අක්ඛාතුං න සක්කොථ, දහරො සත්තවස්සිකො කුමාරො පුච්ඡිතො කථං නු ජඤ්ඤා, කෙන කාරණෙන ජානිතුං සක්ඛිස්සතිති අත්ථො.

තං සුත්වා සඤ්චයකුමාරො, “තාත, සම්භවකුමාරං ‘දහරො’ති මා උඤ්ඤාසි, සවෙපි පඤ්ඤවිස්සජ්ජෙනානත්ථිකො, ගච්ඡ තං පුච්ඡාහි”ති අත්ථදීපනාහි උපමාහි කුමාරස්ස වණ්ණං පකාසෙන්නො ද්වාදස ගාමා අභාසි -

158. “මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අප්පච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
ප්‍රච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.
159. “යථාපි චන්දො විමලො, ගච්ඡං ආකාසධාතුයා;
සබ්බෙ තාරාගණෙ ලොකෙ, ආභාය අතිරොචති.
160. “එවම්පි දහරුපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අප්පච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
ප්‍රච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.
161. “යථාපි රම්මකො මාසො, ගිම්භානං හොති බ්‍රාහ්මණ;
අතෙවඤ්ඤෙහි මාසෙහි, දුමපුප්ඵෙහි සොහති.
162. “එවම්පි දහරුපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අප්පච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
ප්‍රච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.
163. “යථාපි හිමවා බ්‍රහ්මෙ, පබ්බතො ගන්ධමාදනො;
නානාරුක්ඛෙහි සඤ්ජන්තො, මහාභූතගණාලයො;
ඔසධෙහි ව දිබ්බෙහි, දිසා භාති පවාති ව.
164. “එවම්පි දහරුපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අප්පච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
ප්‍රච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.
165. “යථාපි පාවකො බ්‍රහ්මෙ, අච්චිමාලි යසස්සිමා;
ජලමානො වනෙ ගච්ඡෙ, අනලො කණ්ඨවත්තනී.
166. “සතාසනො ධුමකෙතු, උත්තමාගෙවනන්දහො;
නිසිංඵෙ පබ්බතග්ගස්මිං, පභුතෙධො විරොචති.
167. “එවම්පි දහරුපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අප්පච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
ප්‍රච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.
168. “ජවෙන හදුං ජානන්ති, බලිබද්දඤ්ඤව වාහියෙ;
දොහෙන ධෙනුං ජානන්ති, භාසමානඤ්ඤව පණ්ඩිතං.
169. “එවම්පි දහරුපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අප්පච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
ප්‍රච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ”ති.

තත්ථ ජඤ්ඤාති ජාතිස්සසි. චන්දොති පුණ්ණචන්දො. විමලොති අබ්භාදිමලවිරහිනො. එවම්පි දහරුපෙනොති එවං සම්භවකුමාරො දහරහාවෙන උපෙනොපි පඤ්ඤායොගෙන සකලජම්බුදීපතලෙ අවසෙසෙ පණ්ඩිතෙ අතික්කම්ත්වා විරොචති. රම්මකොති විත්තමාසො. අතෙවඤ්ඤෙහිති අතිවිය අඤ්ඤෙහි එකාදසහි මාසෙහි. එවන්ති එවං සම්භවොපි පඤ්ඤායොගෙන සොහති. හිමවාති හිමපාතසමයෙ හිමයුත්තොති හිමවා, ගිම්භකාලෙ හිමං වමන්ති හිමවා. සම්පත්තං ජනං ගන්ධෙන මදයතිති ගන්ධමාදනො. මහාභූතගණාලයොති දෙවගණානං නිවාසො. දිසා භාතීති සබ්බදිසා එකොභාසා විය කරොති. පවාතීති ගන්ධෙන සබ්බදිසා වායති. එවන්ති එවං සම්භවොපි පඤ්ඤායොගෙන සබ්බදිසා භාති වෙව පවාති ව.

යසස්සිමාති තෙජසම්පත්තියා යසස්සිමා. අච්චිමාලිති අච්චිති යුත්තො. ජලමානො වනෙ ගච්ඡෙති ගච්ඡසඬ්ඛානෙ මහාවනෙ ජලන්තො වරති. අනලොති අතිත්තො. ගතග්ගස්ස කණ්ඨභාවෙන කණ්ඨවත්තනී. යඤ්ඤෙ ආහුතිවසෙන ආහුතං සතං අස්නාතීති සතාසනො. ධුමො කෙතුකිව්චං අස්ස සාධෙතීති ධුමකෙතු. උත්තමාගෙවනන්දහොති අගෙවනං චූච්චති වනසණ්ඩො, උත්තමං වනසණ්ඩං දහතිති අත්ථො. නිසිංඵෙති රත්තිභාගෙ. පබ්බතග්ගස්මින්ති පබ්බතසිංහරෙ. පභුතෙධොති පභුතඉන්ධනො. විරොචතීති සබ්බදිසාසු ඔභාසති. එවන්ති එවං මම කනිට්ඨො සම්භවකුමාරො දහරොපි පඤ්ඤායොගෙන විරොචති. හදුන්ති හදුං අස්සාජාතියං ජවසම්පත්තියා ජානන්ති, න සරිරෙන. වාහියෙති වහිතබ්බහාරෙ සති භාරවහනය “අහං උත්තමො”ති බලිබද්දං ජානන්ති. දොහෙනාති දොහසම්පත්තියා ධෙනුං “සුබ්බරා”ති ජානන්ති. භාසමානන්ති එත්ථ “නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිත”න්ති සුත්තං (සං. නි. 2.241) ආහරිතබ්බං.

සුවිරතො එවං තස්මිං සම්භවං වණ්ණෙණන්තෙ “පඤ්ඤං ප්‍රච්ඡිත්ථා ජාතිස්සාමි”ති “කහං පන තෙ කුමාර කනිට්ඨො”ති ප්‍රච්ඡි. අප්පච්ඡ සො සිහපඤ්ජරං විවරිත්ථා හත්ථං පසාරෙත්ථා “යො එස පාසාදද්වාරෙ අන්තරවිට්ඨා කුමාරකෙහි සද්ධිං සුවණ්ණචණ්ණො කීළති, අයං මම කනිට්ඨො, උපසඬ්ඛමිත්ථා තං පුච්ඡ, බුද්ධලිලාය තෙ පඤ්ඤං

කටෙස්සති” ති ආහ. සුවිරතො තස්ස වචනං සුත්වා පාසාදා ඔරුය්හ කුමාරස්ස සන්තිකං අගමාසි. කාය වෙලායාති? කුමාරස්ස නිවත්ථසාටකං මොවෙන්වා ඛන්ධෙ බිපිත්වා උභොහි හත්ථෙහි පංසුං ගහෙන්වා ධීතවෙලාය. තමත්ථං ආචිකරොන්තො සත්ථා ගාමාහ –

170. “ස්වාධිප්පාගා භාරද්වාජො, සම්භවස්ස උපන්තිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, කිළමානං බහිපුරෙ” ති.

තත්ථ බහිපුරෙති බහිනිවෙසනෙ.

මහාසත්තොපි බ්‍රාහ්මණං ආගන්ත්වා පුරතො ධීතං දිස්වා “තාත, කෙනත්ථෙතාගතොසි” ති ප්‍රචින්නවා, “තාත, කුමාර අහං ජම්බුදීපතලෙ ආභිණ්ඩන්තො මයා ප්‍රචින්නං පඤ්ඤං කටෙතුං සමත්ථං අලභිත්වා තව සන්තිකං ආගතොමිති” ති චුත්තෙ “සකලජම්බුදීපෙ කිර අවිනිවිජිතො පඤ්ඤො මම සන්තිකං ආගතො, අහං ඤාණෙන මහල්ලකො” ති හිරොත්තජපං පටිලභිත්වා හත්ථගතං පංසුං ඡඩ්ඛෙත්වා ඛන්ධතො සාටකං ආදාය නිවාසෙත්වා “ප්‍රචින්න, බ්‍රහ්මලොකෙ තෙ කටෙස්සාමි” ති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පවාරෙසි. තතො බ්‍රාහ්මණො –

171. “රඤ්ඤාහං පහිතො දුතො, කොරබ්‍යස්ස යසස්සිනො;
‘අත්ථං ධම්මඤ්ච ප්‍රච්ඡෙසි’, ඉච්චබ්‍රවි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, සම්භවක්ඛාහි ප්‍රචින්නො” ති. –

ගාථාය පඤ්ඤං ප්‍රචින්නං.

තස්ස අත්ථො සම්භවපණ්ඩිතස්ස ගගනමජ්ඣෙ පුණ්ණවන්දො විය පාකටො අහොසි.

අථ නං “තෙන හි සුභොහි” ති වත්වා ධම්මයාගපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො ගාමාහ –

172. “තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ච බො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා” ති.

තස්ස අන්තරවිලියං යත්වා මධුරස්සරෙන ධම්මං දෙසෙන්තස්ස සද්දො ද්වාදසයොජනිකං සකලබාරාණසිනගරං අවත්ථරි. අථ රාජා ච උපරාජාදයො ච සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. මහාසත්තො මහාජනස්ස මජ්ඣෙ ධම්මදෙසනං පටිට්ඨපෙසි.

තත්ථ තග්ගාති එකංසවචනං. යථාපි කුසලොති යථා අතිකුසලො සබ්බඤ්ඤබුද්ධො ආචික්ඛති, තථා තෙ එකංසෙනෙව අහමක්ඛිස්සන්ති අත්ථො. රාජා ච බො තත්ති අහං තං පඤ්ඤං යථා තුම්භාකං රාජා ජානිතුං සක්කොති, තථා කටෙස්සාමි. තතො උත්තරි රාජා එව තං ජානාති, යදි කරිස්සති වා න වා කරිස්සති, කරොන්තස්ස වා අකරොන්තස්ස වා තස්සෙවෙනං භවිස්සති, මය්හං පන දොසො නත්ථිති දීපෙති.

එවං ඉමාය ගාථාය පඤ්ඤකථනං පටිජානිත්වා ඉදානි ධම්මයාගපඤ්ඤං කටෙන්තො ආහ –

173. “අජ්ජ සුවෙති සංසෙය්‍ය, රඤ්ඤා පුට්ඨො සුවිරත;
මා කත්වා අවසි රාජා, අත්ථෙ ජාතෙ යුධිට්ඨිලො.

174. “අජ්ඣන්තඤ්ඤෙව සංසෙය්‍ය, රඤ්ඤා පුට්ඨො සුවිරත;
කුම්මග්ගං න නිවෙසෙය්‍ය, යථා මුල්ලො අවෙතසො.

175. “අත්තානං නාතිවත්තෙය්‍ය, අධම්මං න සමාවරෙ;
අතිත්ථෙ නජ්ජතාරෙය්‍ය, අනත්ථෙ න යුතො සියා.

176. “යො ච එතානි යානානි, කත්තුං ජානාති ඛත්තියො;
සදා සො වඩ්ඪතෙ රාජා, සුක්කපක්ඛෙව වන්දිමා.

177. “ඤාතිනඤ්ච පියො හොති, මිත්තෙසු ච විරොචති;
කායස්ස හෙදා සප්පඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජති” ති.

තත්ථ සංසෙය්‍යාති කටෙය්‍ය. ඉදං චුත්තං හොති – තාත, සුවිරත සවෙ තුම්භාකං රඤ්ඤා “අජ්ජ දානං දෙම, සීලං රක්ඛාම, උපොසථකම්මං කරොමා” ති කොචි පුට්ඨො, “මහාරාජ, අජ්ජ තාව පාණං හනාම, කාමෙ පරිභුඤ්ජාම, සුරං පිවාම, කුසලං පන කරිස්සාම සුවෙ” ති රඤ්ඤො කටෙය්‍ය, තස්ස අතිමහන්තස්සපි අමච්චස්ස වචනං කත්වා තුම්භාකං රාජා යුධිට්ඨිලගොන්තො තථාරූපෙ අත්ථෙ ජාතෙ තං දිවසං පමාදෙන වීතිනාමෙන්තො මා අවසි, තස්ස වචනං අකත්වා උජ්ජන්තං කුසලචිත්තං අපරිභාපෙන්වා කුසලපටිසංයුත්තං කම්මං කරොතුයෙව, ඉදමස්ස කටෙය්‍යාසීති. එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය –

“අප්පෙව කිව්වමාතප්පං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙ”ති. (ම. නි. 3.272) –

හද්දෙකරත්තසුත්තඤ්ඤෙව,

“අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පද”න්ති. (ධ. ප. 21) –

අප්පමාදොවාදඤ්ඤා කපෙසි.

අප්ඤ්ඤාත්තඤ්ඤෙව, තාත, සුවරත සම්භවපණ්ඩිතො තයා ධම්මයාගපඤ්ඤෙහ පුච්ඡිතෙ කිං කපෙසිති රඤ්ඤා පුට්ඨො සමානො තුම්භාකං රඤ්ඤො අප්ඤ්ඤාත්තඤ්ඤෙව සංසෙය්‍ය, නියකප්ඤ්ඤාත්තසංඛාරං ඛන්ධපඤ්ඤාකං හුත්වා අභාවනො අනිච්චන්ති කපෙය්‍යාසි. එත්තාවතා මහාසත්තො –

“සබ්බෙ සංඛාරා අනිච්චාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති”. (ධ. ප. 277) –

“අනිච්චා වත සංඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො”ති. (දී. නි. 2.221) –

එවං විභාවිතං අනිච්චතං කපෙසිති.

කුම්මග්ගන්ති, බ්‍රාහ්මණ, යථා මුල්ලො අවෙනතො අන්ධබාලපුපුඡ්ඡන්තො ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතසංඛාරං කුම්මග්ගං සෙවති, එවං තව රාජා තං කුම්මග්ගං න සෙවෙය්‍ය, නියානිකං දසකුසලකම්මපථග්ගමෙව සෙවතු, එවමස්ස වදෙය්‍යාසිති.

අත්තානන්ති ඉමං සුගතියං ධීතං අත්තභාවං නාතිවත්තෙය්‍ය, යෙන කම්මෙන තිස්සො කුසලසම්පත්තියො සබ්බකාමසන්තො අතික්කම්මිත්වා අපායෙ නිබ්බත්තන්ති, තං කම්මං න කරෙය්‍යාති අත්ථො. අධම්මන්ති තිව්ධුච්චරිතසංඛාරං අධම්මං න සමාවරෙය්‍ය. අතිත්ථෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසංඛාරෙ අතිත්ථෙ නප්පතාරෙය්‍ය න ඕතාරෙය්‍ය. “න තාරෙය්‍යා”තිපි පායො, අත්තනො දිට්ඨානුගතිමාපජ්ජන්තං ජනං න ඕතාරෙය්‍ය. අනත්ථෙති අකාරණෙ. න යුතොති යුත්තපයුත්තො න සියා. බ්‍රාහ්මණ, යදි තෙ රාජා ධම්මයාගපඤ්ඤෙහ වත්තිතුකාමො, “ඉමස්මිං ඔවාදෙ වත්තතු”ති තස්ස කපෙය්‍යාසිති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

සදාති සතතං. ඉදං චුත්තං හොති – “යො ඛත්තියො එතාති කාරණාති කාතුං ජානාති, සො රාජා සුක්කපක්ඛෙ වන්දො විය සදා වඩ්ඪති”ති. විරොචතිති මිත්තාමච්චානං මජ්ඣෙ අත්තනො සීලාචාරඤ්ඤාණාදිහි ගුණෙහි සොහති විරොචතිති.

එවං මහාසත්තො ගගනතලෙ වන්දං උට්ඨාපෙත්තො විය බුද්ධච්ඡිලාය බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤං කපෙසි. මහාජනො නදන්තො සෙලෙන්තො අප්ථොටෙන්තො සාධුකාරසහස්සාති අදාසි, වෙලුක්ඛෙපෙ ව අභිගුලිථොටෙ ව පවත්තෙසි, හත්ථපිළන්ධනාදිති බිපි. එවං ඛිත්තධනං කොට්මත්තං අහොසි. රාජාපිස්ස තුට්ඨො මහත්තං යසං අදාසි. සුවරතොපි නික්ඛසහස්සෙන පුජං කත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිහිඬ්ගලකෙන පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං ලිඛිත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථනගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ධම්මයාගපඤ්ඤං කපෙසි. රාජා තස්මිං ධම්මෙ වත්තිත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාපඤ්ඤායෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ධනඤ්චයරාජා ආනන්දො අහොසි, සුවරතො අනුරුද්ධො, විදුරො කස්සපො, හදුකාරො මොග්ගල්ලානො, සඤ්චයමාණවො සාරිපුත්තො, සම්භවපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[516] 6. මහාකපිජාතකවණ්ණනා සම්භවජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

බාරාණසීයං අහු රාජාති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස සීලාපවිජ්ඣානං ආරබ්භ කපෙසි. තෙන හි ධනුග්ගහෙ පයොජෙත්වා අපරහාගෙ සීලාය පවිද්ධාය භික්ඛුහි දෙවදත්තස්ස අවණ්ණෙ කථිතෙ සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං සීලං පවිජ්ඣියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ කාසිකගාමකෙ එකො කස්සකබ්‍රාහ්මණො ඛෙත්තං කසිත්වා ගොණෙ විස්සජ්ජෙත්වා කුද්දාලකම්මං කාතුං ආරභි. ගොණො එකස්මිං ගව්පෙ පණ්ණාති බාදන්තා අනුක්කමෙන අට්ඨිං පවිසිත්වා පලායිංසු. සො වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා කුද්දාලං යංපෙත්වා ගොණෙ ඔලොකෙන්තො අදිස්වා දොමනස්සප්පත්තො තෙ පරියෙසන්තො අන්තොඅට්ඨිං පවිසිත්වා ආභිණ්ඩන්තො හිමවත්තං පාවිසි. සො තත්ථ දිසාමුල්ලො හුත්වා සත්තාහං නිරාහාරො විවරන්තො එකං නින්දුකරුක්ඛං දිස්වා අභිරුය්හ එලාති බාදන්තො නින්දුකරුක්ඛකො පරිගලිත්වා සට්ඨිහත්ථෙ නරකපපානෙ පති. තත්‍රස්ස දස දිවසා විතිවත්තා. තදා බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බත්තිත්වා එලාඑලාති බාදන්තො තං පුරිසං දිස්වා සීලාය යොග්ගං කත්වා තං පුරිසං උද්ධරිත්වා

සිලාය මත්ථකෙ නිසිදාපෙත්වා එවමාහ – “හො බ්‍රාහ්මණ, අහං කිලමාමි, මුහුත්තං නිද්දායිස්සාමි, මං රක්ඛාහි”ති. සො තස්ස නිද්දායන්තස්ස සිලාය මත්ථකං පදාලෙසි. මහාසත්තො තස්ස තං කම්මං ඤත්වා උප්පතිත්වා සාධාය නිසිදිත්වා “හො පුරිස, ත්වං භූමියා ගච්ඡ, අහං සාධග්ගෙන තුය්හං මග්ගං ආචික්ඛන්තො ගමිස්සාමි”ති තං පුරිසං අරඤ්ඤතො නිහරිත්වා මග්ගෙ ය්‍පෙත්වා පබ්බතපාදමෙව පාවිසි. සො පුරිසො මහාසත්තෙ අපරජ්ඣන්ත්වා කුට්ඨි හුත්වා දිට්ඨධම්මෙයෙව මනුස්සපෙතො අහොසි.

සො සත්ත වස්සානි දුක්ඛපිළිතො විචරන්තො බාරාණසියං මිගාජිනං නාම උය්‍යානං පවිසිත්වා පාකාරන්තරෙ කදලිපණ්ණං අත්ථරිත්වා වෙදනාප්පත්තො නිපජ්ජි. තදා බාරාණසිරාජා උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ විචරන්තො තං දිස්වා “කොසි ත්වං, කිං වා කත්වා ඉමං දුක්ඛං පත්තො”ති පුච්ඡි. සොපිස්ස සබ්බං චිත්ථාරතො ආචික්ඛි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

178. “බාරාණසාං අහු රාජා, කාසීනං රට්ඨවඩ්ඪනො;
මිත්තාමච්චපරිබ්‍රූළ්භො, අගමාසි මිගාජිනං.
179. “තත්ථ බ්‍රාහ්මණමද්දක්ඛි, සෙතං චිත්‍රං කිලාසිනං;
විද්ධස්තං කොවිළාරංව, කිසං ධමනිසන්ථතං.
180. “පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තං, දිස්වා කිච්ඡගතං නරං;
අච්ච බ්‍යම්භිතො රාජා, යක්ඛානං කතමො නුසි.
181. “හත්ථපාදා ච තෙ සෙතා, තතො සෙතතරං සිරො;
ගත්තං කම්මාසවණ්ණං තෙ, කිලාසබ්‍රහ්මලො චසි.
182. “වට්ඨනාවළිසඩ්ඛාසා, පිට්ඨි තෙ නින්තතුන්තතා;
කාළපබ්බාව තෙ අඩ්ඨා, නාඤ්ඤං පස්සාමි එදිසං.
183. “උග්ගට්ඨපාදො තසිතො, කිසො ධමනිසන්ථතො;
ඡාතො ආතත්තරුපොසි, කුතොසි කත්ථ ගච්ඡති.
184. “දුද්දසි අප්පකාරොසි, දුබ්බණ්ණො භිමදස්සනො;
ජනෙත්ති යාපි තෙ මාතා, න තං ඉච්ඡෙය්‍ය පස්සිතුං.
185. “කිං කම්මමකරං පුබ්බෙ, කං අචජ්ඣං අසාතසි;
කිබ්බිසං යං කරිත්වාන, ඉදං දුක්ඛං උපාගමි”ති.

තත්ථ බාරාණසාන්ති බාරාණසියං. මිත්තාමච්චපරිබ්‍රූළ්භොති මිත්තෙහි ව දළ්භහත්තීහි අමච්චෙහි ව පරිවුතො. මිගාජිනන්ති එවංනාමකං උය්‍යානං. සෙතන්ති සෙතකුට්ඨෙත සෙතං කබරකුට්ඨෙත විචිත්‍රං පරිහින්තෙන කණ්ඩුයනකිලාසකුට්ඨෙත කිලාසිනං වෙදනාප්පත්තං කදලිපණ්ණෙ නිපන්නං අද්දස. විද්ධස්තං කොවිළාරංවාති වණ්‍මුලෙහි පග්ගරන්තෙන මංසෙන විද්ධස්තං පුප්ඵිකොවිළාරසදිසං. කිසන්ති එකච්චෙසු පදෙසෙසු අට්ඨිවම්මත්තසරිරං සිරාජාලසන්ථතං. බ්‍යම්භිතොති භිතො විම්භයමාපන්නො වා. යක්ඛානන්ති යක්ඛානං අන්තරෙ ත්වං කතරයක්ඛො නාමාසි. වට්ඨනාවළිසඩ්ඛාසාති පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨානෙ ආවුනිත්වා යපිතාවට්ඨනාවළිසදිසා. අඩ්ඨාති කාළපබ්බවල්ලිසදිසාති තෙ අඩ්ඨාති. නාඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං පුරිසං එදිසං න පස්සාමි. උග්ගට්ඨපාදොති රජොකිණ්ණපාදො. ආතත්තරුපොති සුක්ඛසරිරො. දුද්දසිති දුක්ඛෙන පස්සිතබ්බො. අප්පකාරොසිති සරිරප්පකාරරහිතොසි, දුස්සණ්ඨානොසිති අත්ථො. කිං කම්මමකරන්ති ඉතො පුබ්බෙ කිං කම්මං අකරං, අකාසිති අත්ථො. කිබ්බිසන්ති දාරුණකම්මං.

තතො පරං බ්‍රාහ්මණො ආහ –

186. “තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
සච්චවාදිඤ්ඤි ලොකස්මිං, පසංසන්තිධ පණ්ඩිතා.
187. “එකො වරං ගොගවෙසො, මුළ්භො අච්චසරිං වනෙ;
අරඤ්ඤෙ ඉරිණෙ විවනෙ, නානාකුඤ්ජරසෙවිනෙ.
188. “වාළමිගානුවරිතෙ, විප්පනට්ඨොස්මි කානනෙ;
අචරිං තත්ථ සත්තාහං, බුප්පිපාසසමප්පිතො.
189. “තත්ථ තිත්ථුකමද්දක්ඛිං, විසමට්ඨං බුහුක්ඛිතො;
පහාතමහිලම්ඛන්තං, සම්පන්නඵලධාරිනං.
190. “වාතස්සිතානි භක්ඛෙසිං, තානි රුච්චිංසු මෙ භුසං;
අතිත්තො රුක්ඛමාරුහිං, තත්ථ හෙස්සාමි ආසිතො.
191. “එකං මෙ භක්ඛිතං ආසි, දුතියං අභිපත්ථිතං;

තනො සා හඤ්ජථ සාබ්බා, ඡීන්නා ඵරසුනා විය.

192. “සොහං සභාව සාබ්බාහි, උද්ධංපාදො අවංසිරො;
අජ්ජනිට්ඨො අනාලම්බො, ගිරිදුග්ගස්මි පාපතං.
193. “යස්මා ච වාරි ගම්හිරං, තස්මා න සමපජ්ජිසං;
තත්ථ සෙසිං නිරානන්දො, අනුනා දස රත්තියො.
194. “අට්ඨත්ථ කපි මාගඤ්ජී, ගොනඩ්ගලො දරිවරො;
සාබ්බාහි සාබ්බං විවරන්තො, බාදමානො දුමප්ඵලං.
195. “සො මං දිස්වා කිසං පණ්ඩුං, කාරුඤ්ඤමකරං මයි;
අම්භො කො නාම සො එත්ථ, එවං දුක්ඛෙන අට්ටිකො.
196. “මනුස්සො අමනුස්සො වා, අත්තානං මෙ පවෙදය;
තස්සඤ්ජලිං පණාමෙත්වා, ඉදං වචනමබ්බවිං.
197. “මනුස්සොහං බ්‍යසම්පත්තො, සා මෙ නත්ථී ඉතො ගති;
තං වො වදාමි හද්දං වො, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භව.
198. “ගරුං සිලං ගහෙත්වාන, විවරි පබ්බතෙ කපි;
සිලාය යොග්ගං කත්වාන, නිසභො එතදබ්බවි.
199. “එහි මෙ පිට්ඨිමාරුය්හ, ගීවං ගණ්භාහි බාහුහි;
අහං තං උද්ධරිස්සාමි, ගිරිදුග්ගත වෙගසා.
200. “තස්ස තං වචනං සුත්වා, වානරින්දස්ස සිරිමතො;
පිට්ඨිමාරුය්හ ධීරස්ස, ගීවං බාහාහි අග්ගහිං.
201. “සො මං තනො සමුට්ඨාසි, තෙජස්සි බලවා කපි;
විහඤ්ඤමානො කිච්ඡෙන, ගිරිදුග්ගත වෙගසා.
202. “උද්ධරිත්වාන මං සන්තො, නිසභො එතදබ්බවි;
ඉඩ්ඝ මං සම්ම රක්ඛස්සු, පසුපිස්සං මුහුත්තකං.
203. “සිභා බ්‍යග්ඝා ච දීපි ච, අච්ඡකොකතරච්ඡයො;
තෙ මං පමත්තං හිංසෙය්‍යාං, තෙ ත්වං දිස්වා නිවාරය.
204. “එවං මෙ පරිත්තාතුන, පසුපි සො මුහුත්තකං;
තදාහං පාපිකං දිට්ඨිං, පටිලච්ඡිං අයොනියො.
205. “භක්ඛො අයං මනුස්සානං, යථා වඤ්ඤෙ වනෙ මීගා;
යං නුනිමං වධිත්වාන, ඡාතො බාදෙය්‍ය වානරං.
206. “අසිතො ච ගම්ස්සාමි, මංසමාදාය සම්බලං;
කන්තාරං නිත්ථරිස්සාමි, පාට්ඨෙය්‍යං මෙ භවිස්සති.
207. “තනො සිලං ගහෙත්වාන, මත්ථකං සන්තිතාළයිං;
මම ගත්තකිලන්තස්ස, පභාරො දුබ්බලො අහු.
208. “සො ච වෙගෙනුදප්පත්තො, කපි රුහිරමක්ඛිතො;
අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි, රොදන්තො මං උදික්ඛති.
209. “මායොයා මං කරි හද්දන්තෙ, ත්වඤ්ච නාමෙදිසං කරි;
ත්වඤ්ච බො නාම දීඝාචු, අඤ්ඤෙ වාරෙතුමරහසි.
210. “අභො වත රෙ පුරිස, තාවදුක්කරකාරකා;
එදිසා විසමා දුග්ගා, පපාතා උද්ධතො මයා.
211. “ආනිතො පරලොකාව, දුබ්භෙය්‍යං මං අමඤ්ඤථ;
තං තෙන පාපකම්මෙන, පාපං පාපෙන වින්තිතං.
212. “මා භෙව ත්වං අධම්මට්ඨය, වෙදනං කට්ඨකං ඵුසි;
මා භෙව පාපකම්මං තං, ඵලං වෙළංච තං වධි.
213. “තයි මෙ නත්ථී විස්සාසො, පාපධම්ම අසඤ්ඤත;
එහි මෙ පිට්ඨිතො ගච්ඡ, දිස්සමානොව සන්තිකෙ.
214. “මුත්තොසි හත්ථා වාළානං, පත්තොසි මානුසිං පදං;
එස මග්ගො අධම්මට්ඨය, තෙන ගච්ඡ යථාසුඛං.

215. “ඉදං චත්වා ගිරිවරො, රහදෙ පක්ඛලා මත්ථකං;
අස්සුනි සම්පමජ්ජිත්වා, තතො පබ්බතමාරුහි.
216. “සොභං තෙනාභිසත්තොස්මි, පරිළාභෙන අට්ටිතො;
ධස්භමානෙන ගත්තෙන, වාරිං පාතුං උපාගමිං.
217. “අග්ගිනා විය සන්තත්තො, රහදො රුහිරමක්ඛිතො;
පුබ්බලොභිතසඬ්ඛාසො, සබ්බො මෙ සමපජ්ජථ.
218. “යාවත්තො උදබ්බන්දුනි, කායස්මිං නිපතිංසු මෙ;
තාවත්තො ගණ්ඨ ජායෙථ, අද්ධබ්බෙලුවසාදිසා.
219. “පභින්නා පග්ගරිංසු මෙ, කුණපා පුබ්බලොභිතා;
යෙන යෙනෙව ගච්ඡාමි, ගාමෙසු නිගමෙසු ව.
220. “දණ්ඨභත්ථා නිවාරෙන්ති, ඉත්ථියො පුරිසා ව මං;
ඔක්කිතා පුතිගන්ධෙන, මාස්ස ඔරෙන ආගමා.
221. “ඵතාදිසං ඉදං දුක්ඛං, සත්ත වස්සානි දානි මෙ;
අනුභොමි සකං කම්මං, පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තතො.
222. “තං වො වදාමි භද්දන්තෙ, යාවත්තෙන්ථ සමාගතා;
මාස්ස මිත්තාන දුබ්භිත්ථො, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.
223. “කුට්ඨි කිලාසී භවති, යො මිත්තානිධ දුබ්භති;
කායස්ස භෙදා මිත්තද්දු, නිරයං සොපපජ්ජති”ති.

තත්ථ කුසලොති යථා ඡෙකො කුසලො කට්ඨති, තථා වො කට්ඨස්සාමි. ගොගවෙසොති නට්ඨෙ ගොණෙ ගවෙසන්තො. අවිච්ඡරිත්ති මනුස්සපථං අතික්කමිත්ථා හිමවත්තං පාවිසිං. අරඤ්ඤෙති අරාජකෙ සුඤ්ඤෙ, ඉරිණෙති සුක්ඛකන්තාරෙ. විවනෙති විචිත්තෙ. ච්ඡපනට්ඨොති මග්ගමුල්ලො. බුහුක්ඛිතොති සඤ්ජාතබුහුක්ඛො ඡාතජ්ඣාත්තො. පජාතමහිලම්බන්තන්ති පජාතාහිමුඛං ඔලම්බන්තං. සම්පන්නඵලධාරිනන්ති මධුරඵලධාරිනං. වාතස්සිතානීති පඨමං තාව වාතපතිතානි බාදිං. තත්ථ භෙස්සාමිති තස්මිං රුක්ඛෙ සුභිතො භවිස්සාමිති ආරුල්ලොමිති. තතො සා භඤ්ජථ සාබාති තස්ස අභිපත්ථිතස්ස අත්ථාය භත්ථෙ පසාරිතෙ සා මයා අභිරුල්ලා සාබා ඵරසුනා ඡින්නා විය අභඤ්ජථ. අනාලම්බෙති ආලම්බිතබ්බට්ඨානරහිතෙ. ගිරිදුග්ගස්මිත්ති ගිරිවිසමෙ. සෙසින්නි සයිතොමිති.

කපි මාගඤ්ජීති කපි ආගඤ්ජී. ගොනඩ්ඨලොති ගුන්නං නඩ්ඨට්ඨසදිසනඩ්ඨට්ඨො. “ගොනඩ්ඨට්ඨො”තිපි පාඨො. “ගොනඩ්ඨලී”තිපි පඨන්ති. අකරං මයිති අකරා මයි. අම්භොති, මහාරාජ, සො කපිරාජා තස්මිං නරකපපාතෙ මම උදකපොඨනසද්දං සුත්වා මං “අම්භො”ති ආලපිත්වා “කො නාමෙසො”ති පුච්ඡී. බ්‍යසම්පත්තොති බ්‍යසනං පත්තො, පජාතස්ස වසං පත්තොති වා අත්ථො. භද්දං වොති තස්මා තුම්භෙ වදාමි – “භද්දං තුම්භාකං භොතු”ති. ගරුං සිලන්ති, මහාරාජ, සො කපිරාජා මයා ඵවං චුත්තෙ “මා භායී”ති මං අස්සාසෙත්ථා පඨමං තාව ගරුං සිලං ගහෙත්ථා යොග්ගං කරොන්තො පබ්බතෙ විවරි . නිසභොති පුරිසනිසභො උත්තමවානරින්දො පබ්බතපපාතෙ ඨත්ථා මං ඵතදබ්බිති.

බාහුභිති ද්විති බාහාහි මම ගීවං සුග්ගහිතං ගණ්ඨ. වෙගසාති වෙගෙන. සිරිමතොති පුඤ්ඤවත්තස්ස. අග්ගහිත්ති සට්ඨිහත්ථං නරකපපාතං වාතවෙගෙන ඔතරින්වා උදකපිට්ඨෙ ධීතස්ස අහං වෙගෙන පිට්ඨිමහිරුහින්වා උභොහි බාහාහි ගීවං අග්ගහෙසිං. විභඤ්ඤමානොති කිලමන්තො. කිච්ඡෙතානි දුක්ඛෙන. සන්තොති පණ්ඨිතො, අථ වා පරිසන්තො කිලන්තො. රක්ඛස්සුති අහං තං උද්ධරන්තො කිලන්තො මුහුත්තං විස්සමන්තො පසුපිස්සං, තස්මා මං රක්ඛාහි. යථා වඤ්ඤෙ වනෙ මිගානි සිභාදීහි අඤ්ඤෙපි යෙ ඉමස්මිං වනෙ වාළමිගා. පාළියං පන “අච්ඡකොකතරච්ඡයො”ති ලිඛන්ති. පරිත්තාතුනානි, මහාරාජ, ඵවං සො කපිරාජා මං අත්තතො පරිත්තාණං කත්ථා මුහුත්තං පසුපි. අයොනියොති අයොනියොමනසිකාරෙන. භක්ඛොති බාදිතබ්බයුත්තකො. අසිතො ධාතො සුභිතො. සම්බලන්ති පාටෙයාං. මත්ථකං සන්නිතාළයින්නි තස්ස වානරින්දස්ස මත්ථකං පහරිං. “සන්නිතාළය”න්තිපි පාඨො. දුබ්බලො අහුති න බලවා ආසි, යථාධිප්පායං න අගමාසිති.

වෙගෙනාති මයා පහට්ඨාසාණවෙගෙන. උදජ්ජන්තොති උට්ඨිතො. මායොනාති තෙන මිත්තදුබ්භිපුරිසෙන සිලාය පච්ඨිධාය මහාවම්මං ඡින්නිත්ථා ඔලම්බි, රුහිරං පග්ගරි. මහාසත්තො වෙදනාප්පත්තො චිත්තෙසි – “ඉමස්මිං ධාතෙ අඤ්ඤො නත්ථි, ඉදං භයං ඉමං පුරිසං නිස්සාය උජ්ජන්ත”න්ති. සො මරණභයහිතො ඔලම්බන්තං වම්මබ්බන්ධං භත්ථෙන ගහෙත්ථා උජ්ජන්තිත්ථා සාබං අභිරුග්ග තෙන පාපපුරිසෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො “මායො ම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ මායො මං කරි භද්දන්තෙති මා අකරි අයො මං භද්දන්තෙති තං නිවාරෙති. ත්වඤ්ච බො නාමාති ත්වං නාම ඵවං මයා පජාතා උද්ධට්ඨො ඵදිසං ඵරුසකම්මං මයි කරි, අහො තෙ අයුත්තං කතන්ති. අහො වතාති තං ගරහන්තො ඵවමාහ. තාවදුක්කරකාරකානි මයි අපරජ්ඣානෙන අතිදුක්කරකම්මකාරක. පරලොකාවාති පරලොකතො විය ආනිතො. දුබ්භෙයාන්ති දුබ්භිතබ්බං වධිතබ්බං. වෙදනං කටුකන්ති ඵවං සන්තෙපි ත්වං අධම්මට්ඨ යාදිසං වෙදනං අහං

ඵ්‍රසාමි, එදිසං වෙදනං කටුකං මා ඵ්‍රසි, තං පාපකම්මං එලං වෙළංව තං මා වධි. ඉති මං, මහාරාජ, සො පියපුත්තකං විය අනුකම්පි.

අථ තං අහං එතදවොචං – “අයා, මයා කතං දොසං හදයෙ මා කරි, මා මං අසප්පුරිසං එවරුපෙ අරඤ්ඤෙ නාසය, අහං දිසාමුල්ලො මග්ගං න ජානාමි, අත්තනා කතං කම්මං මා නාසෙථ, ජීවිතදානං මෙ දෙථ, අරඤ්ඤා නිහරිත්වා මනුස්සපථෙ ධපෙථා”ති. එවං චුත්තෙ සො මයා සද්ධිං සල්ලපන්තො “තයි මෙ තත්ථි විස්සාසො”ති ආදිමාහ. තත්ථ තයිති ඉතො පටිඨාය මය්හං තයි විස්සාසො තත්ථි. එහිති, හො පුරිස, අහං තයා සද්ධිං මග්ගෙන න ගමිස්සාමි, ත්වං පන එහි මම පිට්ඨිතො අවිදුරෙ දිස්සමානසරිරොව ගච්ඡ, අහං රුක්ඛග්ගෙහෙව ගමිස්සාමිති. මුත්තොසිති අථ සො මං, මහාරාජ, අරඤ්ඤා නිහරිත්වා, හො පුරිස, වාළමිගානං හත්ථා මුත්තොසි. පත්තොසි මානුසිං පදන්ති මනුස්සුපචාරං පත්තො ආගතොසි, එස තෙ මග්ගො, එතෙන ගච්ඡාති ආහ.

ගිරිවරොති ගිරිවාරි වානරො. පක්ඛලයාති ධොවිත්වා. තෙනාභිසත්තොස්මිති සො අහං, මහාරාජ, තෙන වානරෙන අභිසත්තො, පාපකම්මෙ පරිණතෙ තෙනාභිසත්තොස්මිති මඤ්ඤමානො එවමාහ. අට්ටිකොති උපද්දතො. උපාගමිත්ති එකං රහදං උපගතොස්මි. සමපජ්ජථාති ජාතො, එවරුපො හුත්වා උපට්ඨාසි. යාවත්තොති යත්තකාති. ගණ්ඨ ජායෙථාති ගණ්ඨා ජායිංසු. සො කිර පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උදකඤ්ජලිං උක්ඛිපිත්වා ථොකං පිවිත්වා සෙසං සරිරෙ සිඤ්චි. අථස්ස තාවදෙව උදකඛින්ද්‍රගණනාය අඬ්ඬබ්බෙලුවපක්කප්පමාණා ගණ්ඨා උට්ඨහිංසු, තස්මා එවමාහ. පහිත්තාති තෙ ගණ්ඨා තං දිවසමෙව භිජ්ජිත්වා කුණපා පුතිගන්ධිකා හුත්වා පුඛ්බලොහිතාති පග්ගරිංසු. යෙන යෙනාති යෙන යෙන මග්ගෙන. ඔක්කිතාති පුතිගන්ධෙන ඔක්කිණා පරික්ඛිත්තා පරිවාරිතා. මාස්සු ඔරෙන ආගමාති දුට්ඨසත්ත ඔරෙන මාස්සු ආගමා, අම්භාකං සන්තිකං මා ආගමිති එවං වදන්තා මං නිවාරෙන්නිති අත්ථො. සත්ත වස්සාති දාති මෙති, මහාරාජ, තතො පටිඨාය ඉදාති සත්ත වස්සාති මම එත්තකං කාලං සකං කම්මං අනුභොමි.

ඉති සො අත්තනො මිත්තදුඛිතිකම්මං විත්ථාරෙත්වා, “මහාරාජ, මඤ්ඤෙව ඔලොකෙත්වා එවරුපං කම්මං න කෙනචි කත්තබ්බ”න්ති වත්වා “තං වො”ති ආදිමාහ. තත්ථ තන්ති තස්මා. යස්මා එවරුපං කම්මං එවං දුක්ඛවිපාකං, තස්මාති අත්ථො.

223. “කුට්ඨි කිලාසි භවති, යො මිත්තානිධ දුඛහති;
කායස්ස හෙදා මිත්තද්දු, නිරයං සොපපජ්ජති”ති. —

අයං අභිසම්බුද්ධගාථා. භික්ඛවෙ, යො ඉධ ලොකෙ මිත්තානි දුඛහති හිංසති, සො එවරුපො හොතිති අත්ථො.

තස්සපි පුරිසස්ස රඤ්ඤා සද්ධිං කථෙන්නස්සෙව පථවි විවරං අදාසි. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ච්චිත්වා අවිච්චිති නිබ්බත්තො. රාජා තස්මිං පථවිං පට්ටියෙ උය්‍යානා නික්ඛමිත්වා නගරං පට්ටියො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුඛ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං සිලං පටිච්ඡික්ඛියෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මිත්තදුඛිහි පුරිසො දෙවදත්තො අහොසි, කපිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[517] 7. දකරක්ඛසජාතකවණ්ණනා මහාකපිජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

224-257. සවෙ වො වුස්භමානානන්ති දකරක්ඛසජාතකං. තං සබ්බං මහාඋමඬ්ඬගජාතකෙ ආචි භවිස්සතිති.

[518] 8. පණ්ඩරනාගරාජජාතකවණ්ණනා දකරක්ඛසජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

විකිණ්ණවාචන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මුසාවාදං කත්වා දෙවදත්තස්ස පථවිජ්ජවෙසනං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි සත්ථා භික්ඛුහි තස්ස අවණ්ණෙ කටීතෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුඛ්බෙපි දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා පථවිං පට්ටියොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ පඤ්චසතවාණිජා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ අතීරදස්සනියා නාවාය සමුද්දපිටියෙ භින්තාය ධපෙත්වා එකං අවසෙසා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා අහෙසුං, එකො පන වාතවෙගෙන කරම්පියපට්ටනං නාම පාපුණි. සො සමුද්දතො උත්තරිත්වා නග්ගහොගො තස්මිං පට්ටනෙයෙව භික්ඛාය වරි. තමෙනං මනුස්සා “අයං සමණො අජ්ජිවිජො සන්තුටියො”ති සම්භාවෙන්වා සක්කාරං කරිංසු. සො “ලද්ධො මෙ ජීවිකුපායො”ති තෙසු නිවාසනපාරුපනං දෙන්තෙසුපි න ඉච්ඡි. තෙ “නත්ථි ඉතො උත්තරි අජ්ජිවිජො සමණො”ති භියොසා භියොසා පසිදිත්වා තස්ස අස්සමපදං කත්වා තත්ථ නං නිවාසාපෙසුං. සො “කරම්පියඅවෙලො”ති පඤ්ඤාසි. තස්ස තත්ථ වසන්තස්ස මහාලාභසක්කාරො උදපාදි.

එකො නාගරාජාපිස්ස සුපණ්ණරාජා ව උපට්ඨානං ආගච්ඡන්ති. තෙසු නාගරාජා නාමෙන පණ්ඩරො නාම. අපේකදිවසං සුපණ්ණරාජා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො එවමාහ – “හන්තෙ, අම්භාකං ඤාතකා නාගෙ ගණ්හන්තා බහු විනස්සන්ති, එතෙසං නාගානං ගහණනියාමං මයං න ජානාම, ගුය්හකාරණං කිර තෙසං අත්ථි, සක්කුණෙය්‍යාථ නු බො තුම්භෙ එතෙ පියායමානා විය තං කාරණං පුච්ඡිතු”න්ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සුපණ්ණරාජෙ වන්දිත්වා පක්කන්තෙ නාගරාජස්ස ආගතකාලෙ වන්දිත්වා නිසින්තං නාගරාජානං පුච්ඡි – “නාගරාජ, සුපණ්ණා කිර තුම්භෙ ගණ්හන්තා බහු විනස්සන්ති, තුම්භෙ ගණ්හන්තා කථං ගණ්හිතුං න සක්කොන්ති”ති. හන්තෙ, ඉදං අම්භාකං ගුය්හං රහස්සං, මයා ඉමං කට්ඨන්තෙ ඤාතිසඩ්ධස්ස මරණං ආහං භොතිති. කිං පන ත්වං, ආවුසො, “අයං අඤ්ඤස්ස කට්ඨස්සති”ති එවංසඤ්ඤී භොසි, නාහං අඤ්ඤස්ස කට්ඨස්සාමි, අත්තනා පන ජානිතුකාමනාය පුච්ඡාමි, ත්වං මය්හං සද්දහිත්වා නිබ්භයො හුත්වා කට්ඨෙති. නාගරාජා “න කට්ඨස්සාමි, හන්තෙ”ති වන්දිත්වා පක්කාමි. පුනදිවසෙපි පුච්ඡි, තථාපිස්ස න කට්ඨෙසි.

අථ නං තතියදිවසෙ ආගන්ත්වා නිසින්තං, “නාගරාජ, අජ්ජ තතියො දිවසො, මම පුච්ඡන්තස්ස කිමත්ථං න කට්ඨෙසි”ති ආහ. “තුම්භෙ අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛිස්සථා”ති භයෙන, හන්තෙති. කස්සචි න කට්ඨස්සාමි, නිබ්භයො කට්ඨෙති. “තෙන හි, හන්තෙ, අඤ්ඤස්ස මා කථයිත්ථා”ති පට්ඨංගො ගහෙත්වා, “හන්තෙ, මයං මහන්තෙ මහන්තෙ පාසාණෙ ගිලිත්වා භාරියා හුත්වා නිපජ්ජිත්වා සුපණ්ණානං ආගමනකාලෙ මුඛං නිබ්බාහෙත්වා දන්තෙ විවරිත්වා සුපණ්ණෙ ධංසිතුං අච්ඡාම, තෙ ආගන්ත්වා අම්භාකං සීසං ගණ්හන්ති, තෙසං අම්භෙ ගරුභාරෙ හුත්වා නිපන්තෙ උද්ධරිතුං වායමන්තානඤ්ඤෙව උදකං ඔත්ථරති. තෙ සිද්ධන්තා අන්තොඋදකෙයෙව මරන්ති, ඉමිනා කාරණෙන බහු සුපණ්ණා විනස්සන්ති, තෙසං අම්භෙ ගණ්හන්තානං කිං සීසෙන ගහිතෙන, බාලා නඩ්ගුට්ඨෙ ගහෙත්වා අම්භෙ හෙට්ඨාසීසකෙ කත්වා ගහිතං ගොවරං මුඛෙන ඡඩ්ඨාපෙත්වා ලහුකෙ කත්වා ගන්තුං සක්කොන්ති”ති සො අත්තනො රහස්සකාරණං තස්ස දුස්සිලස්ස කට්ඨෙසි.

අථ තස්මිං පක්කන්තෙ සුපණ්ණරාජා ආගන්ත්වා කරම්පියඅවෙලං වන්දිත්වා “කිං, හන්තෙ, පුච්ඡිතං තෙ නාගරාජස්ස ගුය්හකාරණං”න්ති ආහ. සො “ආමාචුසො”ති වත්වා සබ්බං තෙන කථිතනියාමෙනෙව කට්ඨෙසි. තං සුත්වා සුපණ්ණො “නාගරාජෙන අයුත්තං කතං, ඤාතීනං නාම නස්සනනියාමො පරස්ස න කට්ඨෙසිබ්බො, භොතු, අජ්ජෙව මයා සුපණ්ණවාතං කත්වා පට්ඨං එතමෙව ගහෙතුං වට්ඨති”ති සුපණ්ණවාතං කත්වා පණ්ඩරනාගරාජානං නඩ්ගුට්ඨෙ ගහෙත්වා හෙට්ඨාසීසකෙ කත්වා ගහිතගොවරං ඡඩ්ඨාපෙත්වා උජ්ජන්ති ආකාසං පක්ඛන්දි. පණ්ඩරො ආකාසෙ හෙට්ඨාසීසකං ඔලම්බන්තො “මයාව මම දුක්ඛං ආහත”න්ති පරිදෙවන්තො ආහ –

258. “විකිණ්ණවාචං අනිගුය්හමන්තං, අසඤ්ඤතං අපරිචක්ඛිතාරං;
භයං තමන්තෙති සයං අබොධං, නාගං යථා පණ්ඩරකං සුපණ්ණො.
259. “යො ගුය්හමන්තං පරිචක්ඛණෙය්‍යං, මොහා නරො සංසති භාසමානො;
තං හින්තමන්තං භයමන්තෙති ඛිජ්ජං, නාගං යථා පණ්ඩරකං සුපණ්ණො.
260. “නානුමිත්තො ගරුං අත්ථං, ගුය්හං වෙදිතුමරහති;
සුමිත්තො ව අසම්බුද්ධං, සම්බුද්ධං වා අනත්ථවා.
261. “විස්සාසමාපජ්ජිමහං අවෙලං, සමණො අයං සම්මතො භාවිතත්තො;
තස්සාහමක්ඛිං විවරිං ගුය්හමන්තං, අතීතමත්ථො කපණං රුදාමි.
262. “තස්සාහං පරමං බුභ්මෙ ගුය්හං, වාචං හිමං නාසක්ඛිං සංයමෙතුං;
තජ්ජක්ඛතො හි භයමාගතං මමං, අතීතමත්ථො කපණං රුදාමි.
263. “යො වෙ නරො සුහදං මඤ්ඤමානො, ගුය්හමන්තං සංසති දුක්කලිනො;
දොසා භයා අථවා රාගරත්තා, පල්ලන්තීතො බාලො අසංසයං සො.
264. “තිරොක්ඛවාචො අසතං පට්ටියො, යො සඩ්ගනීසු මුදිරෙති වාක්‍යං;
ආසීචිසො දුම්මුබොත්තාහු තං නරං, ආරා ආරා සංයමෙ තාදිසම්භා.
265. “අන්තං පානං කාසිකවන්දනඤ්ච, මනාපිත්ථියො මාලමුච්ඡාදනඤ්ච;
ඔභාය ගච්ඡාමසෙ සබ්බකාමෙ, සුපණ්ණ පාණ්ඩුපගතාව ත්‍යාමිහා”ති.

තත්ථ විකිණ්ණවාචන්ති පත්ථට්ඨවනං. අනිගුය්හමන්තන්ති අජ්ජපට්ඨිත්තමන්තං. අසඤ්ඤතන්ති කායද්වාරාදීනි රක්ඛිතුං අසක්කොන්තං. අපරිචක්ඛිතාරන්ති “අයං මයා කථිතමන්තං රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සති”ති යුග්ගලං ඔලොකෙතුං උපපරික්ඛිතුං අසක්කොන්තං. භයං තමන්තෙති තං ඉමෙහි චතුහි අඩ්ගෙහි සමන්තාගතං අබොධං දුජ්ජඤ්ඤං පුග්ගලං සයංකතමෙව භයං අන්තෙති, යථා මං පණ්ඩරකනාගං සුපණ්ණො අත්ථාගතොති. සංසති භාසමානොති රක්ඛිතුං අසමත්ථස්ස පාපපුරිසස්ස භාසමානො කට්ඨෙති. නානුමිත්තොති අනුවත්තනමන්තෙන යො මිත්තො, න හදයෙන, සො ගුය්හං අත්ථං ජානිතුං නාරහතීති පරිදෙවති. අසම්බුද්ධන්ති අසම්බුද්ධන්තො අජානන්තො, අජ්ජඤ්ඤොති අත්ථො. සම්බුද්ධන්ති සම්බුද්ධන්තො ජානන්තො, සජ්ජඤ්ඤොති අත්ථො. ඉදං චුත්තං භොති – “යොපි සුහදයො මිත්තො වා අමිත්තො වා අජ්ජඤ්ඤො සජ්ජඤ්ඤොපි වා යො අනත්ථවා අනත්ථවරො, සොපි ගුය්හං වෙදිතුං නාරහතෙ”ති.

සමණෝ අයත්ති අයං සමණොති ව ලොකසම්මතොති ව භාවිතත්තොති ව මඤ්ඤමානො අහං එතස්මිං විස්සාසමාපජ්ජිං. අක්ඛිත්ති කට්ඨං. අතිතමත්ථොති අතිතත්ථො, අතික්කන්තත්ථො හුත්වා ඉදානි කපණං රුදාමිති පරිදෙවති. තස්සාති තස්ස අවෙලකස්ස. ඉභ්මෙති සුපණ්ණං ආලපති. සංයමෙතූන්ති ඉමං ගුය්හවාචං රහස්සකාරණං රක්ඛිතුං නාසක්ඛිං. තප්පක්ඛකො භීති ඉදානි ඉදං භයං මම තස්ස අවෙලකස්ස පක්ඛකො කොට්ඨාසතො සන්තිකා ආගතං, ඉති අතිතත්ථො කපණං රුදාමිති. සුභදන්ති “සුභදො මම අය”න්ති මඤ්ඤමානො. දුක්ඛලීනෙති අකුලපෙ නිවෙ. දොසාති එතෙහි දොසාදිහි කාරණෙහි යො එවරුපං ගුය්හං සංසති, සො බාලො අසංසයං පල්ලන්තීතො පරිවත්තෙත්වා පාපිනො, භතොයෙව නාමාති අත්ථො.

තිරොක්ඛවාචොති අත්තතො යං වාචං කට්ඨකාමො, තස්සා තිරොක්ඛකත්තා පටිච්ඡන්තවාචො. අසතං පටිට්ඨොති අසප්පුරිසානං අත්තරං පටිට්ඨො අසප්පුරිසෙසු පරියාපන්තො. සඨගභීසු මුදිරෙතීති යො එවරුපො පරෙසං රහස්සං සුත්වාච පරිසමජ්ඣෙසු “අසුකෙන අසුකං නාම කතං වා චුත්තං වා”ති වාක්‍යං උදිරෙති, තං නරං “ආසිවිසො දුම්මුබො පුතිමුබො”ති ආහු, තාදිසම්භා පුරිසා ආරා ආරා සංයමෙ, දුරතො දුරතොව විරමෙයා, පරිවජ්ජෙයා නන්ති අත්ථො. මාලමුච්ඡාදනඤ්චාති මාලඤ්ච දිබ්බං චතුප්පාතියගන්ධඤ්ච උච්ඡාදනඤ්ච. ඕභායාති එතෙ දිබ්බඅන්තාදයො සබ්බකාමෙ අජ්ජ මයං ඕභාය ජඩ්බෙත්වා ගමිස්සාම. සුපණ්ණං, පාණුපගතාව ත්‍යම්භාති, හො සුපණ්ණං, පාණෙහි උපගතාව තෙ අම්භා, සරණං නො හොභීති.

එවං පණ්ඩරකො ආකාසෙ හෙට්ඨාසිසකො ඔලම්බන්තො අට්ඨති ගාථාහි පරිදෙවි. සුපණ්ණො තස්ස පරිදෙවනසද්දං සුත්වා, “නාගරාජ අත්තතො රහස්සං අවෙලකස්ස කට්ඨො ඉදානි කිමත්ථං පරිදෙවසි”ති තං ගරහිත්වා ගාථමාහ –

266. “කො නිධ තිණ්ණං ගරහං උපෙති, අස්මිංධ ලොකෙ පාණහු නාගරාජ;
සමණො සුපණ්ණො අට්ඨා ත්වමෙව, කිංකාරණා පණ්ඩරකග්ගහිතො”ති.

තත්ථ කො නිධාති ඉධ අම්භෙසු තිසු ජනෙසු කො නු. අස්මිංධාති එත්ථ ඉධාති නිපාතමත්තං, අස්මිං ලොකෙති අත්ථො. පාණහුති පාණහුතො. අට්ඨා ත්වමෙවාති උදාහු ත්වංයෙව. තත්ථ සමණං තාව මා ගරහ, සො හි උපායෙන තං රහස්සං පුච්ඡි. සුපණ්ණමපි මා ගරහ, අහඤ්භි තව පටිවත්තීකොව. පණ්ඩරකග්ගහිතොති, සම්ම පණ්ඩරක, “අහං කිංකාරණා සුපණ්ණෙන ගහිතො”ති විත්තෙත්වා ව පන අත්තානමෙව ගරහ, තයා හි රහස්සං කට්ඨොත්තෙන අත්තතාව අත්තතො අනත්ථො කතොති අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො.

තං සුත්වා පණ්ඩරකො ඉතරං ගාථමාහ –

267. “සමණොති මෙ සම්මතත්තො අහොසි, පියො ව මෙ මනසා භාවිතත්තො;
තස්සාහමක්ඛිං විවරිං ගුය්හමත්ථං, අතිතමත්ථො කපණං රුදාමි”ති.

තත්ථ සම්මතත්තොති සො සමණො මය්හං “සප්පුරිසො අය”න්ති සම්මතභාවො අහොසි. භාවිතත්තොති සම්භාවිතභාවො ව මෙ අහොසිති.

තතො සුපණ්ණො චතස්සො ගාථා අභාසි –

268. “න චන්තී සත්තො අමරො පට්ඨායා, පඤ්ඤාචිධා නත්තී න නින්දිතබ්බා;
සිච්චෙන ධම්මෙන ධිතියා දමෙන, අලබ්භමබ්‍යාහරති නරො ඉධ.

269. “මාතා පිතා පරමා බන්ධවානං, නාස්ස තතියො අනුකම්පකත්තී;
තෙසම්පි ගුය්හං පරමං න සංසෙ, මන්තස්ස හෙදං පරිසඬකමානො.

270. “මාතා පිතා භගිනී භාතරො ව, සභායා වා යස්ස භොන්ති සපක්ඛා;
තෙසම්පි ගුය්හං පරමං න සංසෙ, මන්තස්ස හෙදං පරිසඬකමානො.

271. “භරියා වෙ පුරිසං චජ්ජා, කොමාරී පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙනා, ඤාතිසඬසපුරක්ඛතා;
තස්සාපි ගුය්හං පරමං න සංසෙ, මන්තස්ස හෙදං පරිසඬකමානො”ති.

තත්ථ අමරොති අමරණසභාවො සත්තො නාම නත්තී. පඤ්ඤාචිධා නත්තීති න-කාරො පදසන්ධිකරො, පඤ්ඤාචිධා අත්තීති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – නාගරාජ , ලොකෙ අමරොපි නත්තී, පඤ්ඤාචිධාපි අත්තී, සා අඤ්ඤෙසං පඤ්ඤාකොට්ඨාසසඬබ්‍යානා පඤ්ඤාචිධා අත්තතො ජීවිතහෙතු න නින්දිතබ්බාති. අට්ඨ වා පඤ්ඤාචිධාති පඤ්ඤාසදිසා න නින්දිතබ්බා නාම අඤ්ඤා ධම්මජාති නත්තී, තං කස්මා නින්දසීති. යෙසං පන “පඤ්ඤාචිධානමපි න නින්දිතබ්බ”න්තිපි පායො, තෙසං උජුකමෙව. සච්චෙනාතිආදියු චචිසච්චෙන ව සුවරිතධම්මෙන ව පඤ්ඤාසඬබ්‍යානාය ධිතියා ව ඉන්ද්‍රියදමෙන ව අලබ්භං දුල්ලහං අට්ඨසමාපත්තිමග්ගඵලනිබ්බානසඬබ්‍යානමපි විසෙසං අබ්‍යාහරති ආචහති

තං නිජ්ඵාදෙති නරො ඉධ, තස්මා නාරහසි අවෙලං නින්දිතුං, අත්තානමෙව ගරහ. අවෙලෙන හි අත්තනො පඤ්ඤවත්තතාය උපායකුසලතාය ව වඤ්ඤවත්තං ත්වං රහස්සං ගුරුභං මන්තං පුච්ඡිතොති අත්ථො.

පරමාති එතෙ උභො ඛන්ධවානං උත්තමඛන්ධවා නාම. නාස්ස තතියොති අස්ස පුග්ගලස්ස මානාපිතුහි අඤ්ඤො තතියො සත්තො අනුකම්පකො නාම නත්ථි, මත්තස්ස හෙදං පරිසඬිකමානො පණ්ඩිතො තෙසං මානාපිතුනම්පි පරමං ගුරුභං න සංසෙය්‍යා, ත්වං පන මානාපිතුනම්පි අකට්ඨකඛිං අවෙලකස්ස කට්ඨකි අත්ථො. සභායා වාති සුහදයමිත්තා වා. සපක්ඛාති පෙත්තෙය්‍යමානුලපිතුච්ඡාදයො සමානපක්ඛා ඤාතයො. තෙසම්පිති එතෙසම්පි ඤාතිමිත්තානං න කට්ඨයා, ත්වං පන අවෙලකස්ස කට්ඨකි, අත්තනොව කුප්පස්සුති දිපෙති. හරියා චෙති කොමාරි පියභාණිනී පුත්තෙහි ව රූපෙන ව යසෙන ව උපෙනා එවරූපා හරියාපි චෙ “ආචික්ඛාහි මෙ තව ගුරුභං”න්ති වදෙය්‍යා, තස්සාපි න සංසෙය්‍යා.

තතො පරා –

272. “න ගුරුභමත්ථං විවරෙය්‍යා, රක්ඛෙය්‍යා නං යථා නිධිං;
න හි පාතුකතො සාධු, ගුරුභො අත්ථො පජානතා.

273. “ථියා ගුරුභං න සංසෙය්‍යා, අමිත්තස්ස ව පණ්ඩිතො;
යො වාමිසෙන සංභීරො, හද්‍යත්ථෙතො ව යො නරො.

274. “ගුරුභමත්ථං අසම්බුද්ධං, සම්බොධයති යො නරො;
මත්තභෙදහයා තස්ස, දාසභුතො තිතික්ඛති.

275. “යාවත්තො පුරිසස්සත්ථං, ගුරුභං ජානන්ති මන්තිනං;
තාවත්තො තස්ස උඛ්ඛෙගා, තස්මා ගුරුභං න විස්සපෙ;

276. “විච්චිව භාසෙය්‍යා දිවා රහස්සං, රත්තිං ගිරං නාතිවෙලං පමුඤ්චෙ;
උපස්සුතිකා හි සුණන්ති මන්තං, තස්මා මත්තො ඛිප්පමුපෙති හෙද”න්ති. –

පඤ්ච ගාථා උමඬිගජාතකෙ පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤෙ ආචි භවිස්සන්ති.

තතො පරාසු –

277. “යථාපි අස්ස නගරං මහන්තං, අද්චාරකං ආයසං හද්දසාලං;
සමන්තබ්බාපරිබාලපෙනං , එවම්පි මෙ තෙ ඉධ ගුරුභමන්තා.

278. “යෙ ගුරුභමන්තා අචිකිණ්ණවාවා, දළ්භා සදත්ථෙසු නරා දුප්චිහ;
ආරා අමිත්තා බ්‍යවජන්ති තෙහි, ආසිවිසා වා රිව සත්තුසඬිසා”ති. –

ද්විසු ගාථාසු හද්දසාලන්ති ආපණාදිහි සාලාහි සම්පන්නං. සමන්තබ්බාපරිබාලපෙනන්ති සමන්තබ්බාහි තිහි පරිබාහි උපගතං. එවම්පි මෙති එවම්පි මය්‍යං තෙ පුරිසා බ්‍යන්ති. කතරො? යෙ ඉධ ගුරුභමන්තා. ඉදං චුත්තං හොති – යථා අද්චාරකස්ස අයොමයනගරස්ස මනුස්සානං උපහොගපරිහොගො අත්තොව හොති, න අඛින්නරිමා ඛහි නික්ඛමන්ති, න බාහිරා අත්තො පවිසන්ති, අපරාපරං සඤ්චාරො ඡිජ්ජති, ගුරුභමන්තා පුරිසා එවරූපා හොන්ති, අත්තනො ගුරුභං අත්තනො අත්තොයෙව ජීරාපෙන්නි, න අඤ්ඤස්ස කට්ඨකිති. දළ්භා සදත්ථෙසුති අත්තනො අත්ථෙසු ථීරා. දුප්චිහාති පණ්ඩරකනාගං ආලපති. බ්‍යවජන්තිති පටික්කමන්ති. ආසිවිසා වා රිව සත්තුසඬිසාති එත්ථ වාති නිපාතමත්තං, ආසිවිසා සත්තුසඬිසා රිවාති අත්ථො. යථා ආසිවිසතො සත්තුසඬිසා ජීවිතුකාමා මනුස්සා ආරා පටික්කමන්ති, එවං තෙහි ගුරුභමන්තෙහි නරෙහි ආරා අමිත්තා පටික්කමන්ති, උපගන්තුං ඔකාසං න ලහන්තිති චුත්තං හොති.

එවං සුපණ්ණෙන ධම්මෙ කථිතෙ පණ්ඩරකො ආහ –

279. “හිත්වා සරං පබ්බජිතො අවෙලො, නග්ගො මුණ්ඩො වරති සාසභෙතු;
තම්හි නු බො විවරං ගුරුභමත්ථං, අත්ථා ව ධම්මා ව අපග්ගතාමිහා.

280. “කථංකරො හොති සුපණ්ණරාජ, කිංසිලො කෙන වතෙන වත්තං;
සමණො වරං හිත්වා මමායිනාති, කථංකරො සග්ගමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ සාසභෙතුති නිස්සිරිකො කුච්ඡිපුරණත්ථාය බාදනියභොජනියෙ පරියෙසන්තො වරති. අපග්ගතාමිහාති අපගතා පරිහිනාමිහා. කථංකරොති ඉදං නාගරාජා තස්ස නග්ගස්ස සමණභාවං ඤත්වා සමණපටිපත්තිං පුච්ඡන්තො ආහ. තත්ථ කිංසිලොති කතරෙන ආචාරෙන සමන්තාගතො. කෙන වතෙනාති කතරෙන වතසමාදානෙන වත්තන්තො. සමණො වරන්ති පබ්බජ්ජාය වරන්තො තණ්හාමමායිනාති හිත්වා කථං සමිතපාපසමණො නාම හොති. සග්ගන්ති කථං කරොන්තො ව සුට්ඨ අග්ගං දෙවනගරං සො සමණො උපෙතීති.

සුපණ්ණො ආභ -

281. “හිරියා තිතික්ඛාය දමෙන්නපෙනො, අක්කොධනො පෙසුණියං පභාය;
සමණො වරං හිත්වා මමායිතානි, එවංකරො සග්ගමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ හිරියානි, සම්ම නාගරාජ, අප්ඤ්ඤානිද්ධාසමුට්ඨානෙහි හිරොත්තප්පෙහි තිතික්ඛාසඨ්ඨානාය අධිවාසනානන්තියා ඉන්ද්‍රියදමෙන ව උපෙනො අකුප්ඤ්ඤාසිලො පිසුණවාං පභාය තණ්හාමමායිතානි ව හිත්වා පබ්බජ්ජාය වරන්තො සමණො නාම භොති, එවංකරොයෙව ව එතානි හිරිආදීනි කුසලානි කරොන්තො සග්ගමුපෙති යානන්ති.

ඉදං සුපණ්ණොරාජස්ස ධම්මකථං සුත්වා පණ්ඩරකො ජීවිතං යාවන්තො ගාථමාභ -

282. “මාතාව පුත්තං තරුණං තනුජ්ජං, සම්ඵස්සතා සබ්බගත්තං එරෙති;
එවම්පි මෙ ත්වං පාතුරහු දිජිත්ද, මාතාව පුත්තං අනුකම්පමානො”ති.

තස්සත්ථො - යථා මාතා තනුජං අත්තනො සරිරජාතං තරුණං පුත්තං සම්ඵස්සතං දිස්වා තං උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ථඤ්ඤං පායෙන්ති පුත්තසම්ඵස්සෙන සබ්බං අත්තනො ගත්තං එරෙති, නපි මාතා පුත්තනො භායති නපි පුත්තො මාතිනො, එවම්පි මෙ ත්වං පාතුරහු පාතුහුතො දිජිත්ද දිජරාජ, තස්මා මාතාව පුත්තං මුදුකෙන හදයෙන අනුකම්පමානො මං පස්ස, ජීවිතං මෙ දෙහිති.

අථස්ස සුපණ්ණො ජීවිතං දෙන්තො ඉතරං ගාථමාභ -

283. “හන්දජ්ජ ත්වං මුඤ්ච වධා දුජිච්ඡ, තයො හි පුත්තා න හි අඤ්ඤො අත්ථී;
අන්තෙවාසි දින්නකො අනුජො ව, රජ්ජස්සු පුත්තඤ්ඤතරො මෙ අහොසි”ති.

තත්ථ මුඤ්චානි මුච්ච, අයමෙව වා පායො. දුජිච්ඡානි තං ආලපති. අඤ්ඤොති අඤ්ඤො චතුත්ථො පුත්තො නාම නත්ථී. අන්තෙවාසිති සිජ්ජං වා උග්ගණ්හමානො පඤ්ඤං වා සුණන්තො සන්තිකෙ නිවුත්ථො. දින්නකොති “අයං තෙ පුත්තො භොතු”ති පරෙති දින්නො. රජ්ජස්සුති අහිරමස්සු. අඤ්ඤතරොති තිසු පුත්තෙසු අඤ්ඤතරො අන්තෙවාසි පුත්තො මෙ ත්වං ජාතොති දිපෙති.

එවඤ්ච පන වත්වා ආකාසා ඔතරිත්වා තං භූමියං පතිට්ඨාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථා අභාසි

284. “ඉච්චෙව වාක්‍යං විසජ්ජී සුපණ්ණො, භූමාං පතිට්ඨාය දිජො දුජිච්ඡං;
මුත්තජ්ජ ත්වං සබ්බභයාතිවන්තො, ථලුදකෙ භොහි මයාහිගුන්තො.

285. “ආතඬ්ඬිකිතං යථා කුසලො හිසක්කො, පිපාසිතානං රහදොව සීතො;
වෙස්මං යථා හිමසිතට්ටිතානං, එවම්පි තෙ සරණමහං භවාමි”ති.

තත්ථ ඉච්චෙව වාක්‍යන්ති ඉති එවං වචනං වත්වා තං නාගරාජං විස්සජ්ජී. භූමාන්ති සො සයම්පි භූමියං පතිට්ඨාය දිජො තං දුජිච්ඡං සමස්සාසෙන්තො මුත්තො අජ්ජ ත්වං ඉතො පට්ඨාය සබ්බභයාති අතිවන්තො ථලෙ ව උදකෙ ව මයා අහිගුන්තො රක්ඛිතො භොහිති ආභ. ආතඬ්ඬිකිතන්ති ගිලානානං. එවම්පි තෙති එවං අහං තව සරණං භවාමි.

ගච්ඡ ත්වන්ති උයොපෙසි. සො නාගරාජා නාගභවනං පාවිසි. ඉතරොපි සුපණ්ණොභවනං ගන්ත්වා “මයා පණ්ඩරකනාගො සපථං කත්වා සද්දහාපෙත්වා විස්සජ්ජිතො, කිදිසං නු බො මයි තස්ස හදයං, විමංසිස්සාමි න”න්ති නාගභවනං ගන්ත්වා සුපණ්ණොභවනං අකාසි. තං දිස්වා නාගො “සුපණ්ණොරාජා මං ගහෙතුං ආගතො භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානො ඛ්‍යාමසහස්සමත්තං අත්තභාවං මාපෙත්වා පාසාණෙ ව වාලුකඤ්ච ගිලිත්වා භාරියො හුත්වා නඬ්ඬිට්ඨං හෙට්ඨාකත්වා භොගමත්ථකෙ එණං ධාරයමානො නිපජ්ජිත්වා සුපණ්ණොරාජානං ඩංසිතුකාමො විය අහොසි. තං දිස්වා සුපණ්ණො ඉතරං ගාථමාභ -

286. “සන්ධිං කත්වා අමිත්තෙන, අණ්ඩපෙන ජලාබුජ;
විචරිය දායං සෙසි, කුතො තං භයමාගත”න්ති.

තං සුත්වා නාගරාජා තිස්සො ගාථා අභාසි -

287. “සඬ්ඬකෙට්ච අමිත්තස්මිං, මිත්තස්මිම්පි න විස්සසෙ;
අභයා භයමුජ්ජන්තං, අපි මූලානි කන්තති.

288. “කථං නු විස්සසෙ තාමිහි, යෙනාසි කලභො කතො;
නිච්චයත්තෙන යාතබ්බං, සො දිසබ්හි න රජ්ජති.

289. “විස්සාසයෙ න ව තං විස්සයෙය්‍ය, අසඬිකිතො සඬිකිතො ව භවෙය්‍ය;
තථා තථා විඤ්ඤ පරක්කමෙය්‍ය, යථා යථා භාවං පරො න ජඤ්ඤා”ති.

තත්ථ අභයාති අභයට්ඨානභූතා මිත්තම්භා භයං උප්පන්නං ජීවිතසඬ්ඛාතානි මූලානෙව කන්තති. ත්‍යම්භීති තස්මිං. යෙනාසීති යෙන සද්ධිං කලහො කතො අහොසි. නිව්චයත්තෙනාති නිව්චපටියත්තෙන. සො දිසබ්භී න රජ්ජති යො නිව්චයත්තෙන අභිතිට්ඨති, සො අත්තනො සත්තුති සද්ධිං විස්සාසවසෙන න රජ්ජති, තතො තෙසං යථාකාමකරණීයො න භොතීති අත්ථො. විස්සාසයෙති පරං අත්තනි විස්සාසයෙ, තං පන සයං න විස්සසෙය්‍ය. පරෙන අසඬිකිතො අත්තනා ව සො සඬිකිතො භවෙය්‍ය. භාවං පරොති යථා යථා පණ්ඩිතො පරක්කමති, තථා තථා තස්ස පරො භාවං න ජානාති, තස්මා පණ්ඩිතෙන චිරියං කාතබ්බමෙවාති දීපෙති.

ඉති තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සල්ලපිත්වා සමග්ගා සම්මොදමානා උභොපි අවෙලකස්ස අස්සමං අගමිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

290. “තෙ දෙවචණ්ණා සුබ්බාලරූපා, උභො සමා සුජයා පුඤ්ඤබන්ධා;
උපාගමුං කරම්පියං අවෙලං, මිස්සිභූතා අස්සවාභාව නාගා”ති.

තත්ථ සමාති සමානරූපා සදිසසණ්ඨානා හුත්වා. සුජයාති සුවයා පරිසුද්ධා, අයමෙව වා පායො. පුඤ්ඤබන්ධාති කතකුසලතාය පුඤ්ඤබන්ධා විය. මිස්සිභූතාති භත්ථෙත භත්ථං ගභෙත්වා කායමිස්සිභාවං උපගතා. අස්සවාභාව නාගාති ධුරෙ යුත්තකා රථවාභා ද්වෙ අස්සා විය පුරිසනාගා තස්ස අස්සමං අගමිංසු.

ගන්ත්වා ව පන සුපණ්ණරාජා වින්තෙසි – “අයං නාගරාජා අවෙලකස්ස ජීවිතං න දස්සති, එතං දුස්සිලං න වන්දිස්සාමි”ති. සො බභි ඨත්වා නාගරාජානමෙව තස්ස සන්තිකං පෙසෙසි. තං සන්ධාය සත්ථා ඉතරං ගාථමාහ.

291. “තතො භවෙ පණ්ඩරකො අවෙලං, සයමෙවුපාගම්ම ඉදං අවොච;
මුත්තජ්ජහං සබ්බභයාතිවත්තො, න හි නුන තුය්හං මනසො පියම්භා”ති.

තත්ථ පියම්භාති දුස්සිලනග්ගභොග්ගමුසාවාදි නුන මයං තව මනසො න පියා අහුම්භාති පරිභාසි.

තතො අවෙලො ඉතරං ගාථමාහ –

292. “පියො හි මෙ ආසි සුපණ්ණරාජා, අසංසයං පණ්ඩරකෙන සච්චං;
සො රාගරත්තොච අකාසිමෙතං, පාපකම්මං සම්පජානො න මොභා”ති.

තත්ථ පණ්ඩරකෙනාති තයා පණ්ඩරකෙන සො මම පියතරො අහොසි, සච්චමෙතං. සොති සො අහං තස්මිං සුපණ්ණෙ රාගෙන රත්තො හුත්වා එතං පාපකම්මං ජානන්තොච අකාසිං, න මොභෙන අජානන්තොති.

තං සුත්වා නාගරාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

293. “න මෙ පියං අප්පියං වාපි භොති, සම්පස්සතො ලොකම්මං පරඤ්ච;
සුසඤ්ඤතානාඤ්ඤි වියඤ්ජනෙන, අසඤ්ඤතො ලොකම්මං වරාසි.

294. “අරියාවකාසොසි අනරියොවාසි, අසඤ්ඤතො සඤ්ඤතසන්නිකාසො;
කණ්භාහිජාතිකොසි අනරියරූපො, පාපං බහුං දුච්චරිතං අවාරි”ති.

තත්ථ න මෙති අම්භො දුස්සිලනග්ගමුසාවාදි පබ්බජිතස්ස හි ඉමඤ්ච පරඤ්ච ලොකං සම්පස්සතො පියං වා මෙ අප්පියං වාපි මෙති න භොති, ත්වං පන සුසඤ්ඤතානං සිලවන්තානං බ්‍යඤ්ජනෙන පබ්බජිතලිඬ්ගෙන අසඤ්ඤතො හුත්වා ඉමං ලොකං වඤ්චෙන්තො වරසි. අරියාවකාසොසිති අරියපට්ඨපකොසි. අසඤ්ඤතොති කායාදිහි අසඤ්ඤතොසි. කණ්භාහිජාතිකොති කාළකසභාවො. අනරියරූපොති අභිරිකසභාවො. අවාරිති අකාසි.

ඉති තං ගරහිත්වා ඉදානි අභිසපන්නො ඉමං ගාථමාහ –

295. “අදුට්ඨස්ස තුවං දුබ්භි, දුබ්භි ව පිසුණො වසි;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, මුද්ධා තෙ ඵලතු සත්තධා”ති.

තස්සත්ථො – අම්භො දුබ්භි ත්වං අදුට්ඨස්ස මිත්තස්ස දුබ්භි වාසි, පිසුණො වාසි, එතෙන සච්චවජ්ජෙන මුද්ධා තෙ සත්තධා ඵලතුති.

ඉති නාගරාජස්ස සපන්තස්සෙව අවෙලකස්ස සිසං සත්තධා ඵලි. නිසින්නට්ඨානෙයෙවස්ස භූමි විවරං අදාසි. සො පථවිං පච්ඡිත්වා අච්චිම්භි නිබ්බන්ති, නාගරාජසුපණ්ණරාජානොපි අත්තනො භවනමෙව අගමිංසු. සත්ථා තස්ස පථවිං

296. “තස්මා හි මිත්තනං න දුබ්බිකං, මිත්තදුබ්බං පාපියො නත්ථි අඤ්ඤො;
ආසිත්තසත්තො නිහතො පට්ඨායා, ඉන්දස්ස වාකොන හි සංවරො හතො”ති.

තත්ථ තස්මාති යස්මා මිත්තදුබ්බිකම්මස්ස ඵරුසො විපාකො, තස්මා. ආසිත්තසත්තොති ආසිත්තවිසෙන සත්තො. ඉන්දස්සාති නාගිත්දස්ස වාකොන. සංවරොති “අහං සංවරෙ ධීතොස්මි”ති පටිඤ්ඤාය ඵලං පඤ්ඤාතො ආපීවකො හතොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා පට්ඨං පවිට්ඨොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා අවෙලකො දෙවදත්තො අහොසි, නාගරාජා සාරිපුත්තො, සුපණ්ණරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[519] 9. සම්බුලාජාතකවණ්ණනා පණ්ඩරනාගරාජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

කා වෙධමානාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මල්ලිකං දෙවිං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු කුම්මාසපිණ්ඩිජාතකෙ (ජා. 1.7.142 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. සා පන තථාගතස්ස තිණ්ණං කුම්මාසපිණ්ඩිකානං දානානුභාවෙන තං දිවසඤ්ඤෙව රඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවං පත්වා පුබ්බට්ඨායිතාදිහි පඤ්චහි කල්‍යාණධම්මෙහි සමන්තාගතා ඤාණසම්පන්නා බුද්ධපට්ඨායිකා පතිදෙවතා අහොසි. තස්සා පතිදෙවතාභාවො සකලනගරෙ පාකටො අහොසි. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, මල්ලිකා දෙවි කිර වත්තසම්පන්නා ඤාණසම්පන්නා පතිදෙවතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා වත්තසම්පන්නා පතිදෙවතායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො සොත්ථිසෙනො නාම පුත්තො අහොසි. තං රාජා වයප්පත්තං උපරජ්ජෙ පතිට්ඨපෙසි, සම්බුලා නාමස්ස අග්ගමහෙසි අහොසි උත්තමරූපධරා සරීරප්පභාසම්පන්නා, නිවාතෙ ජලමානා දිපසිඛා විය බායති. අපරභාගෙ සොත්ථිසෙනස්ස සරීරෙ කුට්ඨං උප්පජ්ජති, වෙජ්ජා තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු. සො භිජ්ජමානෙ කුට්ඨෙ පටිකුලො හුත්වා විජ්ජට්ඨාරං පත්වා “කො මෙ රජ්ජෙන අත්ථො, අරඤ්ඤෙ අනාට්මරණං මරිස්සාමි”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා ඉත්ථාගාරං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමි. සම්බුලා බහුහි උපායෙහි නිවත්තියමානාපි අනිවත්තීත්වා “අහං තං සාමිකං අරඤ්ඤෙ පටිජ්ජගිස්සාමි”ති වත්වා සද්ධිඤ්ඤෙව නික්ඛමි. සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සුලභමූලඵලාඵලෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ පදෙසෙ පණ්ණසාලං කත්වා වාසං කප්පෙසි. රාජධිතා තං පටිජ්ජගි. කථං? සා හි පාතො වුට්ඨාය අස්සමපදං සම්මජ්ජිත්වා පානීයපරිභොජනීයං උපට්ඨපෙත්වා දත්තකට්ඨඤ්ච මුඛධොවනඤ්ච උපනාමෙත්වා මුඛෙ ධොතෙ නානාඔසධානි පිසිත්වා තස්ස වණෙ මක්ඛෙත්වා මධුරමධුරානි ඵලාඵලානි බාදාපෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙසු ධොතෙසු “අප්පමත්තො හොහි දෙවා”ති වත්වා වන්දිත්වා පවිජ්ජිත්තිඅභිකුසකෙ ආදාය ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඵලාඵලානි ආහරිත්වා එකමත්තෙ යපෙත්වා සටෙන උදකං ආහරිත්වා නානාවුණ්ණෙහි ව මත්තිකාහි ව සොත්ථිසෙනං න්භාපෙත්වා පුන මධුරඵලාඵලානි උපනාමෙති. පරිභොගාවසානෙ වාසිතපානීයං උපනෙත්වා සයං ඵලාඵලානි පරිභුඤ්ජිත්වා පදරසන්ථරං සංවිදහිත්වා තස්මිං තත්ථ නිපන්නෙ තස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සිසපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මපාදපරිකම්මානි කත්වා සයනපස්සං උපගන්ත්වා නිපජ්ජති. එතෙනුපායෙන සාමිකං පටිජ්ජගි.

සා එකදිවසං අරඤ්ඤෙ ඵලාඵලං ආහරන්ති එකං ගිරිකන්දරං දිස්වා සිසතො පවිජ්ජං ඔතාරෙත්වා කන්දරනීරෙ යපෙත්වා “න්භායිස්සාමි”ති ඔතරිත්වා හලිද්දාය සරීරං උබ්බට්ටෙත්වා න්භත්වා සුධොතසරීරා උත්තරිත්වා වාකවීරං නිවාසෙත්වා කන්දරනීරෙ අට්ඨාසි. අට්ඨස්සා සරීරප්පභාය වනං එකොභාසං අහොසි. තස්මිං බණෙ එකො දානවො ගොවරත්ථාය වරන්තො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා ගාථාද්වයං ආහ -

297. “කා වෙධමානා ගිරිකන්දරායං, එකා තුවං තිට්ඨසි සංභිතුරු;
පුට්ඨාසි මෙ පාණිපමෙයාමජ්ඣෙ, අක්ඛාහි මෙ නාමඤ්ච බන්ධවෙ ව.

298. “ඔභාසයං වනං රම්මං, සීහබ්‍රාහ්මිනිසෙවිතං;
කා වා ත්වමසි කල්‍යාණි, කස්ස වා ත්වං සුමජ්ඣිමෙ;
අභිවාදෙමි තං හද්දෙ, දානවාහං නමත්ථු තෙ”ති.

තත්ථ කා වෙධමානාති න්භානමත්තනය සීහභාවෙන කම්පමානා. සංභිතුරුති සම්පිණ්ඩිතුරු උත්තමඋරුලක්ඛණෙ. පාණිපමෙයාමජ්ඣෙති හත්ථෙත මිනිතබ්බමජ්ඣෙ. කා වා ත්වන්ති කා නාම වා ත්වං හවසි. අභිවාදෙමිති වන්දාමි. දානවාහන්ති අහං එකො දානවො, අයං නමක්කාරො තව අත්ථු, අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්භාමිති අවච.

සා තස්ස වචනං සුත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි -

299. “යො පුත්තො කාසිරාජස්ස, සොත්ථිසෙනොති තං විදු;
තස්සාහං සම්බුලා හරියා, එවං ජානාහි දානව;
අභිවාදෙමි තං හත්තෙ, සම්බුලාහං නමත්ථු තෙ.

300. “වෙදෙහපුත්තො හද්දන්තෙ, වනෙ වසති ආතුරො;
තමහං රොගසම්මත්තං, එකා එකං උපට්ඨහං.

301. “අහඤ්ච වනමුඤ්ජාය, මධුමංසං මිගාබ්ලං;
යදාහරාමි තං හක්ඛො, තස්ස නුනඡ්ඡ නාධති”ති.

තත්ථ වෙදෙහපුත්තොති වෙදෙහරාජධිතාය පුත්තො. රොගසම්මත්තන්ති රොගපිළිතං. උපට්ඨහන්ති උපට්ඨභාමි පටිජග්ගාමි. “උපට්ඨිතා”තිපි පාඨො. වනමුඤ්ජායාති වනං උඤ්ජෙත්වා උඤ්ජාවරියං වරිත්වා. මධුමංසන්ති නිම්මක්ඛිකං මධුඤ්ච මිගාබ්ලමංසඤ්ච සිහබ්බාග්ගමිගෙහි බාදිතමංසතො අතිරිත්තකොට්ඨාසං. තං හක්ඛොති යං අහං ආහරාමි, තං හක්ඛොව සො මම සාමිකො. තස්ස නුනඡ්ඡාති තස්ස මඤ්ඤෙ අඡ්ඡ ආහාරං අලභමානස්ස සරීරං ආතපෙ පක්ඛිත්තපද්මං විය නාධති උපතඡ්ඡති මිලායති.

තතො පරං දානවස්ස ව තස්සා ව වචනපටිවචනගාථායො භොන්ති —

302. “කිං වනෙ රාජපුත්තෙන, ආතුරෙන කරිස්සසි;
සම්බුලෙ පරිවිණ්ණෙන, අහං හත්තා භවාමි තෙ.

303. “සොකට්ඨාය දුරත්තාය, කිං රූපං විඡ්ජතෙ මම;
අඤ්ඤං පරියෙස හද්දන්තෙ, අභිරූපතරං මයා.

304. “එහිමං ගිරිමාරුඤ්ඤ, හරියා මෙ චතුස්සතා;
තාසං ත්වං පවරා භොහි, සබ්බකාමසම්ඤ්ජිති.

305. “නුන තාරකචණ්ණාහෙ, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
සබ්බං තං පචුරං මය්හං, රමස්ස්වඡ්ඡ මයා සහ.

306. “නො වෙ තුවං මහෙසෙය්‍යං, සම්බුලෙ කාරයිස්සසි;
අලං ත්වං පාතරාසාය, පණ්ණෙ හක්ඛා භවිස්සසි.

307. “තඤ්ච සත්තජටො ලුද්දො, කළාරො පුරිසාදකො;
වනෙ නාථං අපස්සන්තිං, සම්බුලං අග්ගහි භුජෙ.

308. “අධිපන්නා පිසාවෙන, ලුද්දෙනාමිසවක්ඛුනා;
සා ව සත්තුවසං පත්තා, පතිමෙවානුසොවති.

309. “න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, යං මං බාදෙය්‍ය රක්ඛසො;
යඤ්ච මෙ අය්‍යපුත්තස්ස, මනො හෙස්සති අඤ්ඤථා.

310. “න සන්ති දෙවා පවසන්ති නුන, න හි නුන සන්ති ඉධ ලොකපාලා;
සහසා කරොන්තානමසඤ්ඤතානං, න හි නුන සන්ති පටිසෙධිතාරො”ති.

තත්ථ පරිවිණ්ණෙනාති තෙන ආතුරෙන පරිවිණ්ණෙන කිං කරිස්සසි. සොකට්ඨායාති සොකාතුරාය. “සොකට්ඨායා”තිපි පාඨො, සොකෙ ධීතායාති අත්ථො. දුරත්තායාති දුග්ගතකපණ්ණාවඡ්ඡත්තාය අත්තභාවාය. එහිමන්ති මා ත්වං දුරත්තාමිහිති වින්තයි, එතං මම ගිරිමිහි දිබ්බවිමානං, එහි ඉමං ගිරිං ආරුහ. චතුස්සතාති තස්මිං මෙ විමානෙ අපරාපි චතුස්සතා හරියායො අත්ථි. සබ්බං තන්ති යං කිඤ්චි උපභොගපරිභොගචත්ථාහරණාදිකං ඉච්ඡසි, සබ්බං තං නුන මය්හං පචුරං බහුං සුලහං, තස්මා මා කපණාමිහිති වින්තයි, එහි මයා සහ රමස්සුති වදති.

මහෙසෙය්‍යන්ති, “හද්දෙ, සම්බුලෙ නො වෙ මෙ ත්වං මහෙසිභාවං කාරෙස්සසි, පරියත්තා ත්වං මම පාතරාසාය, තෙන තං බලක්කාරෙන විමානං නෙස්සාමි, තත්‍ර මං අසඬගණ්හන්ති මම ස්වෙ පාතොව හක්ඛා භවිස්සසි”ති එවං වත්වා සො සත්තහි ජටාහි සමන්නාගතො ලුද්දකො දාරුණො නික්ඛන්තදන්තො තං තස්මිං වනෙ කිඤ්චි අත්තනො නාථං අපස්සන්තිං සම්බුලං භුජෙ අග්ගහෙසි. අධිපන්නාති අඡ්ඤාත්ථො. ආමිසවක්ඛුනාති කිලෙසලොලෙන. පතිමෙවාති අත්තනො අවිත්තෙන්වා පතිමෙව අනුසොවති. මනො හෙස්සන්ති මං විරායන්තිං විදිත්වා අඤ්ඤථා විත්තං භවිස්සති. න සන්ති දෙවාති ඉදං සා දානවෙන භුජෙ ගතිතා දෙවතුඡ්ඤාපනං කරොන්ති ආහ. ලොකපාලාති එවරූපානං සිලවන්තීනං පතිදෙවතානං පාලකා ලොකපාලා නුන ඉධ ලොකෙ න සන්තීති පරිදෙවති.

අථස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි, පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවඡ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤ්ඤත්වා වජීරං ආදාය වෙගෙන ගන්ත්වා දානවස්ස මත්ථකෙ ධත්වා ඉතරං ගාථමාහ —

311. “ඉන්ථිනමෙසා පවරා යසස්සිනි, සන්නා සමා අග්ගිරිවුග්ගතෙජා;
තඤ්චෙ තුවං රක්ඛසාදෙසි කඤ්ඤං, මුද්ධා ව හි සන්නධා තෙ එලෙයා;
මා ත්වං දහී මුඤ්ච පතිබ්බතායා”ති.

තත්ථ සන්නාති උපසන්නා, අථ වා පණ්ඩිතා ඤාණසම්පන්නා. සමාති කායවිසමාදිවරහිතා. අදෙසීති බාදසී.
එලෙයාති ඉමිතා මෙ ඉන්ද්‍රවජිරෙන පහරිත්වා මුද්ධා හිජ්ජෙථ. මා ත්වං දහීති ත්වං ඉමං පතිබ්බතං මා තාපෙයායාසීති.

තං සුත්ථා දානවො සම්බුලං විස්සජ්ජෙසි. සක්කො “පුනපි එස එවරුපං කරෙය්‍යා”ති වින්තෙත්ථා දානවං
දෙවසඬ්ඛිකාය බන්ධිත්ථා පුන අනාගමනාය තතියෙ පබ්බතන්තරෙ විස්සජ්ජෙසි, රාජධිතරං අප්පමාදෙන ඔවදිත්ථා
සකට්ඨානමෙව ගතො. රාජධිතාපි අත්ථඬ්ගතෙ සුරියෙ චන්දාලොකෙන අස්සමං පාපුණි. තමත්ථං පකාසෙන්නො
සත්ථා අට්ඨ ගාථා අභාසි –

312. “සා ව අස්සමමාගච්ඡී, පමුත්තා පුරිසාදකා;
නිළං පළිනං සකුණිව, ගතසිඬ්ගංව ආලයං.
313. “සා තත්ථ පරිදෙවෙසි, රාජපුත්තී යසස්සිනි;
සම්බුලා උතුමත්තක්ඛා, වනෙ නාථං අපස්සන්ති.
314. “සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ චන්දෙ, සම්පන්නවරණෙ ඉසෙ;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්හංමිහි සරණං ගතා.
315. “චන්දෙ සීහෙ ව බ්‍රාහ්මණෙ ව, යෙ ව අඤ්ඤෙ වනෙ මීගා;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්හංමිහි සරණං ගතා.
316. “තිණා ලතාති ඔසකො, පබ්බතාති වනාති ව;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්හංමිහි සරණං ගතා.
317. “චන්දෙ ඉන්ද්‍රවරිසාමං, රත්තිං නක්ඛත්තමාලිනිං;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්හංමිහි සරණං ගතා.
318. “චන්දෙ භාගිරට්ඨං ගඬ්ගං, සචන්තිනං පටිග්ගහං;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්හංමිහි සරණං ගතා.
319. “චන්දෙ අහං පබ්බතරාජසෙට්ඨං, හිමවත්තං සිලුවිවයං;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්හංමිහි සරණං ගතා”ති.

තත්ථ නිළං පළිනං සකුණිවාති යථා සකුණිකා මුඛතුණ්ඩකෙන ගොවරං ගහෙත්ථා කෙනවි උපද්දවෙන
සකුණපොතකානං පළිනත්තා පළිනං සකුණිනිළං ආගච්ඡෙය්‍යා, යථා වා ගතසිඬ්ගං නික්ඛත්තවච්ඡකං ආලයං සුඤ්ඤං
වච්ඡකසාලං වච්ඡගිද්ධිති ධෙනු ආගච්ඡෙය්‍යා, එවං සුඤ්ඤං අස්සමං ආගච්ඡීති අත්ථො. තදා හි සොත්ථිසෙනො
සම්බුලාය විරමානාය “ඉන්ථියො නාම ලොලා, පච්චාමිත්තමිපි මෙ ගහෙත්ථා ආගච්ඡෙය්‍යා”ති පරිසඬ්කන්නො
පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්ථා ගච්ඡන්තරං පටිසිත්ථා නිසීදි. තෙනෙනං චුත්තං. උතුමත්තක්ඛාති
සොකවෙගසඤ්ජාතෙන උණ්හෙන උතුනා මන්දලොචනා. අපස්සන්තිති තස්මිං වනෙ නාථං අත්තතො පතිං
අපස්සන්ති ඉතො විතො ව සන්ධාවමානා පරිදෙවෙසි.

තත්ථ සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙති සමිතපාපබාහිතපාපෙ සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ. සම්පන්නවරණෙති සහ සීලෙන
අට්ඨන්තං සමාපන්නිතං වසෙන ව සම්පන්නවරණෙ ඉසෙ චන්දෙති එවං චත්ථා රාජපුත්තං අපස්සන්ති තුම්හාකං
සරණං ගතා අමිහි. සවෙ මෙ සාමිකස්ස නිසින්තට්ඨානං ජානාථ, ආචික්ඛට්ඨාති පරිදෙවෙසීති අත්ථො. සෙසගාථාසුපි
එසෙව නයො. තිණා ලතාති ඔසකොති අත්තොපෙග්ගබ්බසාරතිණාති ව ලතාති ව අත්තොසාරඔසධියො ව. ඉමං
ගාථං තිණාදිසු නිබ්බත්තදෙවතා සන්ධායාහ. ඉන්ද්‍රවරිසාමන්ති ඉන්ද්‍රවරිපුප්පසමානවණ්ණං. නක්ඛත්තමාලිනිත්ති
නක්ඛත්තපටිපාටිසමන්තාගතං. තුම්හංමිහිති රත්තිං සන්ධාය තමපි අමිහිති ආහ. භාගිරට්ඨං ගඬ්ගන්ති
එවංපරියායනාමිකං ගඬ්ගං. සචන්තිනන්ති අඤ්ඤාසං බහුනං නදීනං පටිග්ගහිකං. ගඬ්ගාය නිබ්බත්තදෙවතං
සන්ධායෙවමාහ. හිමවත්තෙපි එසෙව නයො.

තං එවං පරිදෙවමානං දිස්වා සොත්ථිසෙනො වින්තෙසි – “අයං අතිවිය පරිදෙවති, න බො පනස්සා භාවං ජානාමි,
සවෙ මයි සිනෙහෙන එවං කරොති , හදයමිපිස්සා එලෙයා, පරිග්ගණ්හිස්සාමි තාව න”න්ති ගන්ත්ථා
පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදි. සාපි පරිදෙවමානාව පණ්ණසාලද්වාරං ගන්ත්ථා තස්ස පාදෙ චන්දිත්ථා “කුහිං ගතොසි,
දෙවා”ති ආහ. අථ නං සො, “හද්දෙ , ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු න ඉමාය වෙලාය ආගච්ඡසි, අජ්ජ අතිසායං
ආගතාසි”ති පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

320. “අතිසායං වතාගඤ්ඡී, රාජපුත්තී යසස්සිනි;
කෙන නුජ්ජ සමාගච්ඡී, කො තෙ පියතරො මයා”ති.

අප්‍රේමයා සා “අහං, අයාපුත්ත, ඵලාඵලානි ආදාය ආගච්ඡන්ති එකං දානවං පස්සිං, සො මයි පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා මං හත්ථෙ ගණ්හිත්වා ‘සවෙ මම වචනං න කරොසි, බාදිස්සාමි ත’න්ති ආහ, අහං තාය වෙලාය තඤ්ඤෙව අනුසොවන්ති එවං පට්ඨෙවි”න්ති වත්වා ගාථමාහ –

321. “ඉදං බොහං තදාවොචං, ගහිතා තෙන සත්තුනා;
න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, යං මං බාදෙයා රක්ඛසො;
යඤ්ථ මෙ අයාපුත්තස්ස, මනො හෙස්සති අඤ්ඤාදා”ති.

අප්‍රේමයා සෙසම්පී පවත්නි. ආරොචෙත්ති “තෙන පනාහං, දෙව, දානවෙන ගහිතා අත්තානං විස්සජ්ජාපෙතුං අසක්කොන්ති දෙවතුජ්ඣාපනකම්මං අකාසිං, අප්‍රේමයා සත්තො වජිරහත්ථො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යිතො දානවං සත්තජ්ජෙත්වා මං විස්සජ්ජාපෙත්වා තං දෙවසඬ්ඛිකාය බන්ධිත්වා තතියෙ පබ්බතන්තරෙ බිපිත්වා පක්කාමි, ඵවාහං සක්කං නිස්සාය ජීවිතං ලභි”න්ති ආහ. තං සුත්වා සොත්ථිසෙනො, “හද්දෙ, හොතු, මාතුගාමස්ස අත්තරෙ සච්චං නාම දුල්ලහං, හිමවත්තෙ හි බහු වනවරකතාපසවිජ්ජාධරාදයො සන්ති, කො තුය්හං සද්දහිස්සති”ති වත්වා ගාථමාහ –

322. “වොරිතං බහුබුද්ධිතං, යාසු සච්චං සුදුල්ලහං;
ථිතං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගත”න්ති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා, “අයාපුත්ත, අහං තං අසද්දහන්තං මම සච්චබලෙනෙව තිකිච්ඡස්සාමි”ති උදකස්ස කලසං පුරන්ත්වා සච්චකිරියං කත්වා තස්ස සිසෙ උදකං ආසිඤ්චන්ති ගාථමාහ –

323. “තථා මං සච්චං පාලෙතු, පාලයිස්සති වෙ මමං;
යථාහං නාහිජානාමි, අඤ්ඤං පියතරං තයා;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, බ්‍යාධි තෙ වූපසම්මතු”ති.

තත්ථ තථා-සද්දො “වෙ මම”න්ති ඉමිනා සද්ධිං යොජෙතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති – යථාහං වදාමි, තථා වෙ මම වචනං සච්චං, අප්‍රේමයා ඉදානිපි පාලෙතු, ආයතිම්පි පාලෙස්සති, ඉදානි මෙ වචනං සුණාථ “යථාහං නාහිජානාමි”ති. පොත්ථකෙසු පන “තථා මං සච්චං පාලෙති”ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථායං නත්ථි.

එවං තාය සච්චකිරියං කත්වා උදකෙ ආසිත්තමත්තෙයෙව සොත්ථිසෙනස්ස කුට්ඨං අමිබ්බලෙන ධොතං විය තම්බමලං තාවදෙව අපගච්ඡි. තෙ කතිපාහං තත්ථ වසිත්වා අරඤ්ඤා නික්ඛම්ම බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානං පවිසිංසු. රාජා තෙසං ආගතභාවං ඤත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථෙව සොත්ථිසෙනස්ස ඡත්තං උස්සාපෙත්වා සම්බුලං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ අභිසිඤ්ඤාපෙත්වා නගරං පවෙසෙත්වා සයං ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උය්‍යානෙ වාසං කප්පෙසි, රාජනිවෙසනෙයෙව ව නිබද්ධං භුඤ්ඡි. සොත්ථිසෙනොපි සම්බුලාය අග්ගමහෙසිට්ඨානමත්තමෙව අදාසි, න පුනස්සා කොචි සක්කාරො අහොසි, අත්ථිභාවම්පිස්සා න අඤ්ඤාසි, අඤ්ඤාහෙව ඉත්ථිහි සද්ධිං අභිරම්. සම්බුලා සපත්තිදොසවසෙන කිසා අහොසි උපණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා ධම්මිසන්ථතගන්තා. සා එකදිවසං සොකචිතොදනත්ථං භුඤ්ඡිතුං ආගතස්ස සසුරතාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං කතහත්තකිච්චං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදි. සො තං මිලානිත්ථියං දිස්වා ගාථමාහ –

324. “යෙ කුඤ්ඡරා සත්තසතා උළාරා, රක්ඛන්ති රත්තින්දිවමුය්‍යතාවුධා;
ධනුග්ගහනඤ්ථ සතානි සොළස, කථංචිධෙ පස්සසි හද්දෙ සත්තවො”ති.

තස්සත්ථො – හද්දෙ, සම්බුලෙ යෙ අමිහාකං සත්තසතා කුඤ්ඡරා, තෙසඤ්ඤෙව බන්ධගතානං යොධානං වසෙන උය්‍යුත්තාවුධා, අපරානි ව සොළසධනුග්ගහසතානි රත්තින්දිවං බාරාණසිං රක්ඛන්ති. එවං සුරක්ඛිතෙ නගරෙ කථංචිධෙ ත්වං සත්තවො පස්සසි. හද්දෙ, යස්සා තව සාසඬ්ඛිකා සප්පට්ඨයා අරඤ්ඤා ආගතකාලෙපි පභාසම්පන්නං සරිරං, ඉදානි පන මිලාතා පණ්ඩුපලාසවණ්ණා අතිවිය කිලන්තින්ද්‍රියාසි, කස්ස නාම ත්වං භායසි”ති ප්‍රච්ඡි.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “පුත්තො තෙ, දෙව, මයි න පුරිමසදිසො”ති වත්වා පඤ්ච ගාථා අභාසි –

325. “අලඬ්ඛකතායො පදුමුත්තරත්තවා, විරාගිතා පස්සති හංසග්ගරා;
තාසං සුණිත්වා මිතගිතවාදිතං, න දානි මෙ තාත තථා යථා පුරෙ.
326. “සුවණ්ණසංකච්චධරා සුවිග්ගහා, අලඬ්ඛකා මානුසියච්ඡරුපමා;
සෙනොපියා තාත අතින්දිතඬ්ඛියො, බත්තියකඤ්ඤා පටිලොභයන්ති නං.
327. “සවෙ අහං තාත තථා යථා පුරෙ, පතිං තමුඤ්ඡාය පුනා වනෙ හරෙ;
සම්මානෙයෙ මං න ව මං විමානෙයෙ, ඉතොපි මෙ තාත තතො වරං සියා.
328. “යමන්තපානෙ විපුලස්මි ඔහිතෙ, නාරි විමට්ඨාහරණා අලඬ්ඛකා;
සබ්බඬ්ඛපෙනා පතීනො ව අප්පියා, අබ්ඡිකු තස්සා මරණං තතො වරං.
329. “අපි වෙ දලිද්දා කපණා අනාළ්භියා, කටාදුතියා පතීනො ව සා පියා;
සබ්බඬ්ඛපෙනායපි අප්පියාය, අයමෙව සෙය්‍යා කපණාපි යා පියා”ති.

තත්ථ පද්මුත්තරත්තවාති පද්මගබ්භසදිසඋත්තරත්තවා. සබ්බාසං සරිරතො සුවණ්ණපභා නිව්ඡරන්තිති දීපෙනි. විරාගිතාති විලග්ගසරිරා, තනුමජ්ඣාති අත්ථො. භංසගග්ගරාති එවරුපා භංසා විය මධුරස්සරා නාරියො පස්සති. තාසන්ති සො තව පුත්තො තාසං නාරිනං මිතගිතවාදිතාදීති සුණ්ත්වා ඉදානි මෙ, තාත, යථා පුරෙ, තථා න පවත්තතිති වදති. සුවණ්ණසංකච්චධරාති සුවණ්ණමයසංකච්චාලඤ්ඤාකාරධරා. අලඤ්ඤාතාති නානාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතා. මානුසියව්ඡරුපමාති මානුසියො අව්ඡරුපමා. සෙනොපියාති සොත්ථිසෙනස්ස පියා. පටිලොභයන්ති නන්ති නං තව පුත්තං පටිලොභයන්ති.

සචෙ අභන්ති, තාත, යථා පුරෙ සචෙ අභං පුනපි තං පතිං තථෙව කුට්ඨරොගෙන වනං පටිට්ඨං උඤ්ජාය තස්මිං වනෙ භරෙය්‍යං, පුනපි මං සො සම්මානෙය්‍යා න විමානෙය්‍යා, තතො මෙ ඉතොපි බාරාණසිරජ්ජතො තං අරඤ්ඤමෙව වරං සියා සපත්තිදොසෙන සුස්සන්තියාති දීපෙනි. යමන්තපානෙන යං අන්තපානෙ. ඔභිතෙන යපිතෙ පටියන්තෙ. ඉමිනා බහුන්තපානසරං දස්සෙති. අයං කිරස්සා අධිජ්ජායො – යා නාරී විපුලන්තපානෙ සරෙ එකිකාව අසපත්ති සමානා විමට්ඨාභරණා නානාලඤ්ඤාකාරෙහි අලඤ්ඤාතා සබ්බෙහි ගුණධිගෙහි උපෙනා පතිනො ව අජ්ජියා හොති, අබජ්ඣ ගිවාය වල්ලියා වා රජ්ජුයා වා බන්ධිත්වා තස්සා තතො සරාවාසතො මරණමෙව වරතරන්ති. අනාළ්භියාති අනාළ්භා. කටාදුක්ඛියාති නිපජ්ජතකටසාරකදුක්ඛියා. සෙය්‍යාති කපණාපි සමානා යා පතිනො පියා, අයමෙව උත්තමාති.

එවං තාය අත්තතො පරිසුස්සනකාරණෙ තාපසස්ස කථිතෙ තාපසො රාජානං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, සොත්ථිසෙන තයි කුට්ඨරොගාහිභුතෙ අරඤ්ඤං පටිසන්තෙ තයා සද්ධිං පටිසිත්වා තං උපට්ඨහන්ති අත්තතො සච්චබලෙන තව රොගං වූපසමෙත්වා යා තෙ රජ්ජෙ පටිට්ඨානකාරණමකාසි, තස්සා නාම ත්වං නෙව යිතට්ඨානං, න නිසින්තට්ඨානං ජානාසි, අයුත්තං තෙ කතං, මිත්තදුබ්භිකම්මං නාමෙතං පාපක”න්ති වත්වා පුත්තං ඔවදන්තො ගාථමාහ –

330. “සුදුල්ලභිත්ථි පුරිසස්ස යා හිතා, භත්තිත්ථියා දුල්ලභො යො හිතො ව;
හිතා ව තෙ සීලවති ව භරියා, ජනිත්ද ධම්මං වර සම්බුලායා”ති.

තස්සත්ථො – තාත, යා පුරිසස්ස හිතා මුදුචිත්තා අනුකම්පිකා ඉත්ථි, යො ව භත්තා ඉත්ථියා හිතො කතගුණං ජානාති, උභොපෙනෙ සුදුල්ලභා. අයඤ්ච සම්බුලා තුය්හං හිතා චෙව සීලසම්පන්නා ව, තස්මා එතිස්සා ධම්මං වර, කතගුණං ජානිත්වා මුදුචිත්තො හොති, චිත්තමස්සා පරිතොසෙහිති.

එවං සො පුත්තස්ස ඔවාදං දත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. රාජා පිතරි ගතෙ සම්බුලං පක්කොසාපෙත්වා, “භද්දෙ, එත්තකං කාලං මයා කතං දොසං බම, ඉතො පට්ඨාය සබ්බිස්සරියං තුය්හමෙව දම්මි”ති වත්වා ඔසානගාථමාහ –

331. “සචෙ තුවං විපුලෙ ලද්ධභොගෙ, ඉස්සාවතිණ්ණා මරණං උපෙසි;
අභඤ්ච තෙ භද්දෙ ඉමා රාජකඤ්ඤා, සබ්බෙ තෙ වචනකරා භවාමා”ති.

තස්සත්ථො – භද්දෙ, සම්බුලෙ සචෙ ත්වං රතනරාසිමිහි යපෙත්වා අභිසිත්තා අග්ගමහෙසිට්ඨානවසෙන විපුලෙ භොගෙ ලභිත්වාපි ඉස්සාය ඔතිණ්ණා මරණං උපෙසි, අභඤ්ච ඉමා ව රාජකඤ්ඤා සබ්බෙ තව වචනකරා භවාම, ත්වං යථාධිජ්ජායං ඉමං රජ්ජං විචාරෙහිති සබ්බිස්සරියං තස්සා අදාසි.

තතො පට්ඨාය උභො සමග්ගවාසං වසන්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා යථාකම්මං ගමිංසු. තාපසො ඤානාහිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මල්ලිකා පතිදෙවතායෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සම්බුලා මල්ලිකා අහොසි, සොත්ථිසෙනො කොසලරාජා, පිතා තාපසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[520] 10. ගන්ධනින්දුකජාතකවණ්ණනා නවමා. සම්බුලාජාතකවණ්ණනා නවමා.

අජ්ජමාදොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො රාජොවාදං ආරබ්භ කථෙසි. රාජොවාදො හෙට්ඨා විත්ථාරිතොව. අතීතෙ පන කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පඤ්චාලො නාම රාජා අගතිගමනෙ යීතො අධම්මෙන පමත්තො රජ්ජං කාරෙසි. අථස්ස අමච්චාදයො සබ්බෙපි අධම්මිකාව ජාතා. බලිපිළිතා රට්ඨවාසිනො පුත්තදාරෙ ආදාය අරඤ්ඤෙ මිගා විය වරිංසු, ගාමට්ඨානෙ ගාමො නාම නාහොසි. මනුස්සා රාජපුරිසානං භයෙන දිවා ගෙහෙ වසිතුං අසක්කොන්තා ගෙහාති කණ්ටකසාබාහි පරික්ඛිපිත්වා ගෙහෙ රත්තිං වසිත්වා අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙයෙව අරඤ්ඤං පටිසන්ති. දිවා රාජපුරිසා විලුම්පන්ති, රත්තිං වොරා. තදා බොධිසත්තො බහිනගරෙ ගන්ධනින්දුකරුක්ඛෙ දෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති, අනුසංචච්ඡරං රඤ්ඤො සන්තිකා සහස්සග්ගසනකං බලිකම්මං ලහති. සො චිත්තෙසි – “අයං රාජා පමත්තො රජ්ජං කාරෙති, සකලරට්ඨං විනස්සති, යපෙත්වා මං අඤ්ඤො රාජානං පතිරුපෙ නිවෙසෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, උපකාරකො වාපි මෙ අනුසංචච්ඡරං සහස්සග්ගසනකබලිනා පුජෙති, ඔවදිස්සාමි න”න්ති.

සො රත්තිභාගෙ රඤ්ඤො සිරිගබ්භං පටිසිත්වා උස්සිසකපස්සෙ යත්වා ඔභාසං විස්සජ්ජේත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. රාජා නං බාලසූරියං විය ජලමානං දිස්වා “කොසි ත්වං, කෙන වා කාරණෙන ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡී. සො තස්ස වචනං සුත්වා, “මහාරාජ, අහං ගන්ධනිත්දුකදෙවතා, ‘තුය්හං ඔවාදං දස්සාමි’ති ආගතොමිහි”ති ආහ. “කිං නාම ඔවාදං දස්සමි”ති එවං චුත්තෙ මහාසත්තො, “මහාරාජ, ත්වං පමත්තො හුත්වා රජ්ජං කාරෙසි, තෙන තෙ සකලරට්ඨං හතවිලුත්තං විය විනට්ඨං, රාජානො නාම පමාදෙන රජ්ජං කාරෙත්තා සකලරට්ඨස්ස සාමිනො න භොන්ති, දිට්ඨෙව ධම්මෙ විනාසං පත්වා සම්පරායෙ පුන මහානිරයෙ නිබ්බත්තන්ති. තෙසු ව පමාදං ආපන්නෙසු අත්තොජනා බහිජනාපිස්ස පමත්තාව භොන්ති, තස්මා රඤ්ඤො අතිරෙකෙන අප්පමත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති වත්වා ධම්මදෙසනං පට්ඨපෙන්නො ඉමා එකාදස් ගාථා ආහ —

332. “අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මීයන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.
333. “මදා පමාදො ජායෙථ, පමාදා ජායතෙ බයො;
බයා පදොසා ජායන්ති, මා මදො භරතුසභ.
334. “බහු හි බත්තියා ජීනා, අත්ථං රට්ඨං පමාදිනො;
අටොපි ගාමිනො ගාමා, අනගාරා අගාරිනො.
335. “බත්තියස්ස පමත්තස්ස, රට්ඨස්මිං රට්ඨවඩ්ඪන;
සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, රඤ්ඤො තං චුච්චතෙ අසං.
336. “තෙස ධම්මො මහාරාජ, අතිවෙලං පමජ්ජසි;
ඉද්ධං ජීතං ජනපදං, වොරා විද්ධංසයන්ති නං.
337. “න තෙ පුත්තා භවිස්සන්ති, න හිරඤ්ඤං න ධානියං;
රට්ඨෙව විලුප්පමානමිහි, සබ්බභොගෙහි ජීයසි.
338. “සබ්බභොගා පරිජිණ්ණං, රාජානං වාපි බත්තියං;
ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ව, න තං මඤ්ඤන්ති මානියං.
339. “භත්ථාරොහා අනිකට්ඨා, රජිකා පත්තිකාරකා;
තමෙවමුපජීවන්තා, න තං මඤ්ඤන්ති මානියං.
340. “අසංවිහිතකම්මන්තං , බාලං දුම්මන්තිමන්තිනං;
සිරි ජහති දුම්මෙධං, ජිණ්ණංව උරගො තවං.
341. “සුසංවිහිතකම්මන්තං, කාලුට්ඨායිං අතන්දිනං;
සබ්බෙ භොගාභිවඩ්ඪන්ති, ගාවො සලසභාමිව.
342. “උපස්සුතිං මහාරාජ, රට්ඨෙ ජනපදෙ වර;
තත්ථ දිස්වා ව සුත්වා ව, තතො තං පටිපජ්ජමි”ති.

තත්ථ අප්පමාදොති සතියා අවිජ්ජවාසො. අමතපදන්ති අමතස්ස නිබ්බානස්ස පදං අධිගමකාරණං. මච්චුනො පදන්ති මරණස්ස කාරණං. පමත්තා හි විපස්සනං අවධිචේත්වා අප්පට්ඨන්ධිකභාවං පත්තුං අසක්කොත්තා පුනජ්ජුනං සංසාරෙ ජායන්ති වෙව මීයන්ති ව, තස්මා පමාදො මච්චුනො පදං නාම . න මීයන්ති විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අප්පට්ඨන්ධිකභාවං පත්තා පුන සංසාරෙ අනිබ්බත්තත්තා න මීයන්ති නාම. යෙ පමත්තාති, මහාරාජ, යෙ පුත්ගලා පමත්තා, තෙ යථා මතා, තට්ඨෙව දට්ඨබ්බා. කස්මා? අකිච්චසාධනතාය. මතස්සපි හි “අහං දානං දස්සාමි, සීලං රක්ඛිස්සාමි, උපොසථකම්මං කරිස්සාමි, කල්‍යාණකම්මං පූරෙස්සාමි”ති ආභොගො වා පත්ථනා වා පරිපුට්ඨානං වා නත්ථි අපගතවිඤ්ඤාණත්තා, පමත්තස්සපි අප්පමාදාභාවාති තස්මා උභොපෙතෙ එකසදිසාව.

මදාති, මහාරාජ, ආරොග්‍යයොබ්බතජීවිතමදසඬ්ඛාතා තිව්ධා මදා පමාදො නාම ජායති. සො මදප්පන්නො පමාදාපන්නො පාණාතිපානාදීනි පාපකම්මානි කරොති. අථ නං රාජානො ඡිත්තාපෙන්නි වා හනාපෙන්නි වා, සබ්බං වා ධනමස්ස භරන්ති, එවමස්ස පමාදා ඤාතිධනජීවිතක්ඛයො ජායති. පුන සො ධනක්ඛයං වා යසක්ඛයං වා පත්තො ජීවිතුං අසක්කොත්තො ජීවිතචුත්තත්ථාය කායදුච්චරිතාදීනි කරොති, ඉච්චස්ස බයා පදොසා ජායන්ති, තෙන තං වදාමි මා මදො භරතුසභාති, රට්ඨභාරකජෙට්ඨක භරතුසභ මා පමාදමාපජ්ජීති අත්ථො. අත්ථං රට්ඨන්ති ජනපදවාසීනං චුද්ධිඤ්ඤෙව සකලරට්ඨඤ්ඤෙව බහු පමාදිනො ජීනා. තෙසං ආවිභාවත්ථාය බත්තිවාදිජාතක-මාතඬ්ඛජාතක-භරුජාතක-සරභඬ්ඛජාතක-වෙතියජාතකානි කට්ඨන්තිබ්බාති. ගාමිනොති ගාමභොජකාපි තෙ ගාමාපි බහු පමාදදොසෙන ජීනා පරිහීනා විනට්ඨා. අනගාරා අගාරිනොති පබ්බජිතාපි පබ්බජිතපටිපත්තිනො, ගිහිපි සරාවාසනො වෙව ධනධඤ්ඤාදිහි ව බහු ජීනා පරිහීනාති වදති. තං චුච්චතෙ අසන්ති, මහාරාජ, යසභොගපරිහානි නාමෙතං රඤ්ඤො දුක්ඛං චුච්චති. භොගාභාවෙන හි නිද්ධනස්ස යසො භායති, හීනයසො මහන්තං කායිකවෙතසිකදුක්ඛං පාපුණාති.

තෙස ධම්මොති, මහාරාජ, එස පොරාණකරාජුනං ධම්මො න භොති. ඉද්ධං ජීතන්ති අත්තපානාදිනා සමිද්ධං හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිනා ජීතං පුජ්ජිතං. න තෙ පුත්තාති, මහාරාජ, පවෙණිපාලකා තෙ පුත්තා න භවිස්සන්ති.

රටියවාසියෙනා හි “අධම්මකරුද්දො එස පුත්තො, කිං අම්මාකං වුඩ්ඪිං කරිස්සති, නාස්ස ඡන්තං දස්සාමා”ති ඡන්තං න දෙන්ති. එවමෙනෙසං පච්චේදිපාලකා පුත්තා න භොන්ති නාම. පරිජිණ්ණන්ති පරිහීනං. රාජානං වාපීති සචෙපි සො රාජා භොති, අථ නං රාජානං සමානම්පි. මානියන්ති “අයං රාජා”ති ගරුවිත්තෙන සම්මානෙතබ්බං කත්වා න මඤ්ඤන්ති. උපජීවන්තාති උපනිස්සාය ජීවන්තාපි එතෙ එත්තකා ජනා ගරුවිත්තෙන මඤ්ඤිතබ්බං න මඤ්ඤන්ති. කිංකාරණා? අධම්මිකභාවෙන.

සිරිති යසවිභවො. තවන්ති යථා උරගො ජිණ්ණතවං ජිගුවිජන්තො ජහති, න පුන ඔලොකෙති, එවං තාදිසං රාජානං සිරි ජහති. සුසංවිහිතකම්මන්තන්ති කායද්වාරාදීහි පාපකම්මං අකරොන්තං. අභිවඩ්ඪන්තිති අභිමුඛං ගච්ඡන්තා වඩ්ඪන්ති. සඋසභාමිවාති සඋසභා ඉව. අප්පමන්තස්ස හි සඋසභපෙට්ඨකො ගොගණො විය භොගා වඩ්ඪන්ති. උපස්සුතින්ති ජනපදවාරිත්තසවනාය වාරිකං අත්තනො සකලරටියෙ ව ජනපදෙ ව වර. තත්ථාති තස්මිං රටියෙ වරන්තො දට්ඨබ්බං දිස්වා සොතබ්බං සුත්වා අත්තනො ගුණාගුණං පච්චක්ඛං කත්වා තතො අත්තනො හිතපට්ඨන්ති. පට්ඨජිස්සසිති.

ඉති මහාසත්තො එකාදසහි ගාථාහි රාජානං ඔවදිත්වා “ගච්ඡ පපඤ්චං අකත්වා පරිගණෙහ රටියං, මා නාසයි”ති වත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. රාජාපි තස්ස වචනං සුත්වා සංචෙගප්පත්තො පුනදිවසෙ රජ්ජං අමච්චෙ පට්ඨිජාපෙත්වා පුරොහිතෙන සද්ධිං කාලස්සෙව පාචිනද්වාරෙත නගරා නික්ඛමිත්වා යොජනමත්තං ගතො. තත්ථෙට්ඨකො ගාමවාසී මහල්ලකො අට්ඨිතො කණ්ටකසාබං ආහරිත්වා ගෙහද්වාරං පරික්ඛිපිත්වා පිදහිත්වා පුත්තදාරං ආදාය අරඤ්ඤං පච්චිත්වා සායං රාජපුරිසෙසු පක්කන්තෙසු අත්තනො සරං ආගච්ඡන්තො ගෙහද්වාරෙ පාදෙ කණ්ටකෙන විද්ධො උක්කුටිකං නිසිදිත්වා කණ්ටකං නිහරන්තො –

343. “එවං චෙදෙතු පඤ්චාලො, සඬිගාමෙ සරමජ්ජිතො;
යථාහමජ්ජ චෙදෙමි, කණ්ටකෙන සමජ්ජිතො”ති. –

ඉමාය ගාථාය රාජානං අක්කොසි. තං පනස්ස අක්කොසනං බොධිසත්තානුභාවෙන අභොසි. බොධිසත්තෙන අධිග්ගහිතොව සො අක්කොසිති චෙදිතබ්බො. තස්මිං පන සමයෙ රාජා ව පුරොහිතො ව අඤ්ඤාතකචෙසෙන තස්ස සන්තිකෙව අට්ඨංසු. අප්පස්ස වචනං සුත්වා පුරොහිතො ඉතරං ගාමමාහ –

344. “ජිණ්ණො දුබ්බලවක්ඛුසි, න රූපං සාධු පස්සසි;
කිං තත්ථ ඉහ්මදත්තස්ස, යං තං මග්ගෙයා කණ්ටකො”ති.

තත්ථ මග්ගෙයාති විජ්ඣෙයා. ඉදං වුත්තං භොති – යදි ත්වං අත්තනො අබ්‍යන්තතාය කණ්ටකෙන විද්ධො, කො එත්ථ රඤ්ඤො දොසො. යෙන රාජානං අක්කොසි, කිං තෙ රඤ්ඤා කණ්ටකො ඔලොකෙත්වාව ආචික්ඛිතබ්බොති.

තං සුත්වා මහල්ලකො තිස්සො ගාථා අභාසි –

345. “බහ්වෙත්ථ ඉහ්මදත්තස්ස, සොහං මග්ගස්මි බ්‍රාහ්මණ;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

346. “රත්තිඤ්ඤි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඩියා;
රටියස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො.

347. “එතාදිසෙ භයෙ ජාතෙ, භයට්ඨා තාත මාණවා;
නිල්ලෙනකාති කුබ්බන්ති, වනෙ ආහත්ථ කණ්ටක”න්ති.

තත්ථ බහ්වෙත්ථාති, බ්‍රාහ්මණ, සොහං සකණ්ටකෙ මග්ගෙ පතීතො සන්තිසිත්තො, බහු එත්ථ ඉහ්මදත්තස්ස දොසො, ත්වං එත්තකං කාලං රඤ්ඤො දොසෙන මම සකණ්ටකෙ මග්ගෙ විවරණභාවං න ජානාසි. තස්ස හි අරක්ඛිතා ජානපදා...පෙ.... කණ්ටකන්ති. තත්ථ බාදන්තිති විලුම්පන්ති. තුණ්ඩියාති වධබන්ධාදීහි පිළෙත්වා අධම්මෙන බලිසාධකා. කුටරාජස්සාති පාපරඤ්ඤො. අධම්මිකොති පට්ඨිජන්තකම්මන්තො. තාතාති පුරොහිතං ආලපති. මාණවාති මනුස්සා. නිල්ලෙනකාති නිලියනට්ඨානාති. වනෙ ආහත්ථ කණ්ටකන්ති කණ්ටකං ආහරිත්වා ද්වාරාති පිදහිත්වා සරං ඡඩ්ඛෙත්වා පුත්තදාරං ආදාය වනං පච්චිත්වා තස්මිං වනෙ අත්තනො නිලියනට්ඨානාති කරොන්ති. අථ වා වනෙ යො කණ්ටකො, තං ආහරිත්වා සරාති පරික්ඛිපන්ති. ඉති රඤ්ඤො දොසෙනෙවමිති කණ්ටකෙන විද්ධො, මා එවරූපස්ස රඤ්ඤො උපත්ථම්භො භොහිති.

තං සුත්වා රාජා පුරොහිතං ආමන්තෙත්වා, “ආවරිය, මහල්ලකො යුත්තං භණති, අම්මාකමෙව දොසො, එහි නිවත්තාම, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙස්සාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස සරිරෙ අධිමුච්චිත්වා පුරතො ගන්ත්වා “පරිග්ගණෙහිස්සාම තාව, මහාරාජා”ති ආහ. තෙ තම්මා ගාමා අඤ්ඤං ගාමං ගච්ඡන්තා අත්තරාමග්ගෙ එකිස්සා මහල්ලිකාය සද්දං අස්සොසුං. සා කිරෙකා දලිද්දිත්ථී ද්වෙ ධීතරො වයප්පත්තා රක්ඛමානා තාසං අරඤ්ඤං ගන්තුං න

දෙති. සයං අරඤ්ඤතො දාරුනි වෙව සාකඤ්ච ආහරිත්වා ධිතරො පටිජග්ගති. සා නං දිවසං එකං ගුම්බං ආරුය්හ සාකං ගණ්හන්ති පට්ටමානා භූමියං පතිත්වා රාජානං මරණෙන අක්කොසන්ති ගාථමාහ –

348. “කදාස්සු නාමයං රාජා, බ්‍රහ්මදත්තො මරිස්සති;
යස්ස රට්ඨමිහි ජියන්ති, අප්පතිකා කුමාරිකා”ති.

තත්ථ අප්පතිකාති අස්සාමිකා. සචෙ හි තාසං සාමිකා අස්සු, මං පොසෙය්‍යං. පාපරඤ්ඤො පන රජ්ජෙ අහං දුක්ඛං අනුභොමි, කදා නු ඛො එස මරිස්සතිති.

එවං බොධිසත්තානුභාවෙනෙව සා අක්කොසි. අථ නං පුරොහිතො පටිසෙධෙන්තො ගාථමාහ –

349. “දුබ්භාසිතඤ්ඤි තෙ ජම්මි, අනත්ථපදකොච්ඳෙ;
කුහිං රාජා කුමාරිනං, හත්තාරං පරියෙසති”ති.

තං සුත්වා මහල්ලිකා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

350. “න මෙ දුබ්භාසිතං බ්‍රහ්මෙ, කොච්ඳත්ථපදා අහං;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

351. “රත්තිඤ්ඤි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඩියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො;
දුජ්ජීවෙ දුබ්භරෙ දාරෙ, කුතො හත්තා කුමාරියො”ති.

තත්ථ කොච්ඳත්ථපදාති අහං අත්ථපදෙ කාරණපදෙ කොච්ඳා ඡෙකා, මා ත්වං එතං පාපරාජානං පසංසි. දුජ්ජීවෙති දුජ්ජීවෙ රට්ඨෙ දුබ්භරෙ දාරෙ ජාතෙ මනුස්සෙසු භීතතසිතෙසු අරඤ්ඤෙ වසන්තෙසු කුතො හත්තා කුමාරියො, කුතො කුමාරියො හත්තාරං ලභිස්සන්තිති අත්ථො.

තෙ තස්සා වචනං සුත්වා “යුත්තං සා කථෙති”ති තතො පරං ගච්ඡන්තා එකස්ස කස්සකස්ස සද්දං අස්සොසුං. තස්ස කිර කසන්තස්ස සාලියො නාම බලිබද්දො ඵාලෙන පහටො සයි. සො රාජානං අක්කොසන්තො ගාථමාහ –

352. “එවං සයතු පඤ්චාලො, සඬිගාමෙ සත්තියා හතො;
යථායං කපණො සෙති, හතො ඵාලෙන සාලියො”ති.

තත්ථ යථාති යථා අයං වෙදනාප්පත්තො සාලියබලිබද්දො සෙති, එවං සයතුති අත්ථො.

අථ නං පුරොහිතො පටිසෙධෙන්තො ගාථමාහ –

353. “අධම්මෙන තුවං ජම්ම, බ්‍රහ්මදත්තස්ස කුජ්ඣසි;
යො ත්වං සපසි රාජානං, අපරජ්ඣිත්වාන අත්තනො”ති.

තත්ථ අධම්මෙනාති අකාරණෙන අසභාවෙන.

තං සුත්වා සො තිස්සො ගාථා අභාසි –

354. “ධම්මෙන බ්‍රහ්මදත්තස්ස, අහං කුජ්ඣාමි බ්‍රාහ්මණ;
අරක්ඛිතා ජානපදා අධම්මබලිනා හතා.

355. “රත්තිඤ්ඤි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඩියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො.

356. “සා නුන පුන රෙ පක්කා, විකාලෙ හත්තමාහරි;
හත්තහාරිං අපෙක්ඛන්තො, හතො ඵාලෙන සාලියො”ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති කාරණෙනෙව, අකාරණෙන අක්කොසතිති සඤ්ඤං මා කරි. සා නුන පුන රෙ පක්කා, විකාලෙ හත්තමාහරිති, බ්‍රාහ්මණ, සා හත්තහාරිකා ඉත්ථි පාතොව මම හත්තං පටිත්වා ආහරන්ති අධම්මබලිසාධකෙහි බ්‍රහ්මදත්තස්ස දාසෙහි පලිබුද්ධා හවිස්සති, තෙ පරිවිසිත්වා පුන මය්හං හත්තං පක්කං හවිස්සති, තෙන කාරණෙන විකාලෙ හත්තං ආහරි, “අජ්ජ විකාලෙ හත්තං ආහරි”ති චිත්තෙන්වා ජාතජ්ඣිත්තො අහං තං හත්තහාරිං ඔලොකෙන්තො ගොණං අට්ඨානෙ පතොදෙන විජ්ඣං, තෙනෙස පාදං උක්ඛිපිත්වා ඵාලං පහරන්තො හතො ඵාලෙන සාලියො. තස්මා “එස මයා හතො”ති සඤ්ඤං මා කරි, පාපරඤ්ඤායෙව හතො නාමෙස, මා තස්ස වණ්ණං හණ්ති.

තෙ පුරතො ගන්ත්වා එකස්මිං ගාමෙ වසිංසු. පුනදිවසෙ පාතොව එකා කුට්ඨෙහු ගොදොහකං පාදෙන පහරිත්වා සද්ධිං බීරෙන පවට්ඨෙසි. සො බ්‍රහ්මදත්තං අක්කොසන්නො ගාමමාහ –

357. “එවං හඤ්ඤතු පඤ්චාලො, සඬිගාමෙ අසිනා හතො;
යථාහමජ්ජ පහතො, බීරඤ්ච මෙ පවට්ඨිත”න්ති.

තං සුත්වා පුරොහිතො පටිසෙධෙන්තො ගාමමාහ –

358. “යං පසු බීරං ඡඩ්ඬෙති, පසුපාලං විහිංසති;
කිං තත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස, යං නො ගරහතෙ හව”න්ති.

බ්‍රාහ්මණෙන ගාථාය චුත්තාය පුන සො තිස්සො ගාථා අභාසි –

359. “ගාරය්හො බ්‍රහ්මෙ පඤ්චාලො, බ්‍රහ්මදත්තස්ස රාජිනො;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

360. “රත්තිඤ්චි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඩියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො.

361. “වණ්ඩා අටනකා ගාවී, යං පුරෙ න දුභාමසෙ;
තං දානි අජ්ජ දොහාම, බීරකාමෙහුපද්දුතා”ති.

තත්ථ වණ්ඩාති ඵරුසා. අටනකාති පලායනසීලා. බීරකාමෙහීති අධම්මිකරඤ්ඤො පුරිසෙහි බහුං බීරං ආහරාපෙන්තෙහි උපද්දුතා දුභාම. සවෙ හි සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙය්‍ය, න නො ඵවරුපං භයං ආගච්ඡෙය්‍යාති.

තෙ “සො යුත්තං කට්ඨි”ති තම්භා ගාමා නික්ඛම්ම මහාමග්ගං ආරුය්හ නගරාහිමුඛා ගමිංසු. එකස්මිඤ්ච ගාමෙ බලිසාධකා අසිකොසත්ථාය එකං තරුණං කබරවච්ඡකං මාරෙත්වා වම්මං ගණ්හිංසු. වච්ඡකමාතා ධෙහු පුත්තසොකෙන තිණං න බාදති පානීයං න පිවති, පරිදෙවමානා ආහිණ්ඩති. තං දිස්වා ගාමදාරකා රාජානං අක්කොසන්නා ගාමමාහංසු –

362. “එවං කන්දතු පඤ්චාලො, විපුත්තො විජ්ජසුක්ඛතු;
යථායං කපණා ගාවී, විපුත්තා පරිධාවති”ති.

තත්ථ පරිධාවතීති පරිදෙවමානො ධාවති.

තතො පුරොහිතො ඉතරං ගාමමාහ –

363. “යං පසු පසුපාලස්ස, සම්භමෙය්‍ය රවෙය්‍ය වා;
කොනිධ අපරාධත්ථී, බ්‍රහ්මදත්තස්ස රාජිනො”ති.

තත්ථ සම්භමෙය්‍ය රවෙය්‍ය වාති භමෙය්‍ය වා විරවෙය්‍ය වා. ඉදං චුත්තං හොති – තාතා, පසු නාම පසුපාලස්ස රක්ඛන්තස්සෙව ධාවතිපි විරවතිපි, තිණම්පි න බාදති පානීයම්පි න පිවති, ඉධ රඤ්ඤො කො හු අපරාධොති.

තතො ගාමදාරකා ද්වෙ ගාථා අභාසිංසු –

364. “අපරාධො මහාබ්‍රහ්මෙ, බ්‍රහ්මදත්තස්ස රාජිනො;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

365. “රත්තිඤ්චි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඩියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො;
කථං නො අසිකොසත්ථා, බීරපා හඤ්ඤතෙ පජා”ති.

තත්ථ මහාබ්‍රහ්මෙති මහාබ්‍රාහ්මණ. රාජිනොති රඤ්ඤො. කථං නොති කථං හු කෙන නාම කාරණෙන. බීරපා හඤ්ඤතෙ පජාති පාපරාජස්ස සෙවකෙහි බීරපකො වච්ඡකො හඤ්ඤති, ඉදානි සා ධෙහු පුත්තසොකෙන පරිදෙවති, සොපි රාජා අයං ධෙහු විය පරිදෙවතුති රාජානං අක්කොසිංසුයෙව.

තෙ “සාධු වො කාරණං වද්දා”ති වත්වා පක්කමිංසු. අටන්තරාමග්ගෙ එකිස්සා සුක්ඛපොක්ඛරණියා කාකා තුණ්ඩෙහි විජ්ඣිත්වා මණ්ඩුකෙ බාදන්ති. බොධිසත්තො තෙසු තං යානං සම්පත්තෙසු අත්තතො ආනුභාවෙන මණ්ඩුකෙන –

366. “එවං බජ්ජතු පඤ්චාලො, හතො යුද්ධෙ සපුත්තකො;
යථාහමජ්ජ බජ්ජාමි, ගාමිකෙහි අරඤ්ඤජො”ති. –

රාජානං අක්කොසාපෙසි.

තත්ථ ගාමිකෙහිති ගාමවාසිහි.

තං සුත්වා පුරොහිතො මණ්ඩුකෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො ගාමමාහ –

367. “න සබ්බභූතෙසු විධෙන්ති රක්ඛං, රාජානො මණ්ඩුක මනුස්සලොකෙ;
තෙත්තාවතා රාජා අධම්මචාරී, යං තාදිසං ජීවමදෙය්‍යු ධඩ්ඛා”ති.

තත්ථ ජීවන්ති ජීවන්තං. අදෙය්‍යුන්ති බාදෙය්‍යුං. ධඩ්ඛාති කාකා. එත්තාවතා රාජා අධම්මිකො නාම න හොති, කිං සක්කා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා රඤ්ඤා තං රක්ඛන්තෙන චරිතුන්ති.

තං සුත්වා මණ්ඩුකො ද්වෙ ගාමා අභාසි –

368. “අධම්මරූපො චත බ්‍රහ්මචාරී, අනුජ්ජියං භාසසි ඛත්තියස්ස;
චුළුප්පමානාය පුචුප්පජාය, පුපෙසි රාජං පරමජ්ජමාදං.

369. “සචෙ ඉදං බ්‍රහ්මෙ සුරජ්ජකං සියා, ජීතං රට්ඨං මුදිතං විජ්ජසන්නං;
භූත්වා බලිං අග්ගපිණ්ඩඤ්ච කාකා, න මාදිසං ජීවමදෙය්‍යු ධඩ්ඛා”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මචාරීති පුරොහිතං ගරහන්නො ආහ. ඛත්තියස්සාති එවරූපස්ස පාපරඤ්ඤො. චුළුප්පමානායාති විලුම්පමානාය, අයමෙව වා පායො. පුචුප්පජායාති විපුලාය පජාය විනාසියමානාය. පුපෙසිති පසංසි. සුරජ්ජකන්ති ඡන්දාදිවසෙන අගන්ත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තෙන අප්පමත්තෙන රඤ්ඤා රක්ඛියමානං සචෙ ඉදං සුරජ්ජකං භවෙය්‍යා. ජීතන්ති දෙවෙසු සම්මාධාරං අනුප්පවෙච්ඡන්තෙසු සම්පන්නසස්සං. න මාදිසන්ති එවං සන්න මාදිසං ජීවමානඤ්ඤච කාකා න බාදෙය්‍යුං.

එවං ඡසුපි යානෙසු අක්කොසනං බොධිසත්තස්සෙව ආනුභාවෙන අභොසි;

තං සුත්වා රාජා ච පුරොහිතො ච “අරඤ්ඤවාසීං තිරච්ඡානගතං මණ්ඩුකං උපාදාය සබ්බෙ අම්භෙයෙව අක්කොසන්ති”ති චත්වා තතො නගරං ගන්ත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා මහාසත්තස්සොවාදෙ ධීතා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිංසු.

සත්ථා කොසලරඤ්ඤො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම අගතිගමනං පභාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බ”න්ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ගන්ධනින්ද්‍රකදෙවතා අභමෙව අභොසි”න්ති.

ගන්ධනින්ද්‍රකජාතකවණ්ණනා දසමා.

ජාතකුද්දානං

කිංඡන්ද කුම්භ ජයද්දිස ඡද්දන්ත, අථ පණ්ඩිතසම්භව සිරකපි;
දකරක්ඛස පණ්ඩරනාගචරො, අථ සම්බුල තින්ද්‍රකදෙවසුතොති.

තිංසනිපාතවණ්ණනා නිවඨීතා.